

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

716
387
23

176-387-23

HARVARD COLLEGE
LIBRARY

BOUGHT FROM

The Robert P. Blake Fund

ESTABLISHED BY

Robert Pierpont Blake

INSTRUCTOR AND PROFESSOR OF HISTORY
1920-1950

DIRECTOR OF THE UNIVERSITY LIBRARY
1928-1937

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ

ΕΝ

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ

ΚΑΙ

ΑΙ ΣΤΑΣΕΙΣ ΑΥΤΗΣ ΕΝ ΕΤΕΣΙ 1800 1801 1802

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΕΞΑΧΘΕΙΣΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ ΤΟΥ ΑΡΧΕΙΟΥ
ΤΗΣ ΕΠΙΤΑΝΗΣΙΟΥ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

ΥΠΟ

ΜΑΡΚΟΥ ΘΕΟΤΟΚΗ

ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑΙ

Τυπογραφείον Ι. Ναχαμώλη

1889

MG 387.23

Μετὰ τὴν ἄλωσιν τῶν ἐν τῇ στερεᾷ ἐπαρχιῶν τῆς Ἑνετικῆς Πολιτείας ὑπὸ τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ ὅστις διετέλει ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Στρατηγοῦ Ναπολέοντος Βοναπάρτου, οὗτος ἐξηκολούθει ν' ἀπειλῇ τὴν κυβέρνησιν τῆς πρωτευούσης καὶ ν' ἀπαιτῇ παρὰ τοῦ Ὑπερτάτου Συμβουλίου τὴν φυλάκισιν τῶν τριῶν ἐξεταστῶν τῆς ἐπικρατείας, οἵτινες δυνάμει τῆς ἀπαιτήσεως ταύτης καὶ ἐφυλκίσθησαν τῇ 4.ῃ Μαΐου 1797, καὶ τὴν παραδοχὴν τοῦ παρ' αὐτοῦ ἀποσταλέντος σχεδίου προσωρινῆς κυβερνήσεως. Τῇ 12.ῃ Μαΐου τὸ κυριαρχικὸν τοῦτο σῶμα γινομένου δεκτοῦ τοῦ σχεδίου προσωρινῆς κυβερνήσεως, δέχεται τὴν παραίτησιν τοῦ τελευταίου Δόγου Λουδοβίκου Μανίνου καὶ τῇ 16.ῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς εἰσῆλθεν ἀμαχητὶ ὁ Γαλλικὸς στρατὸς ἐν Ἑνετίᾳ, καταλυθείσης οὕτω τῆς ἐπὶ δέκα ὅλους αἰῶνας ἐνδόξως βιωσάσης Ἑνετικῆς Πολιτείας. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ὥφειλεν ἀναγκάτως νὰ ἐπιδράσῃ καὶ ἐπὶ τῆς Ἑπτανήσου, ἥτις ἀπ' αἰῶνων ὑπέκειτο τῇ Ἑνετικῇ Πολιτείᾳ. (1) Ἐπόμενον λοιπὸν ἦτο νὰ ἐραρμοσθῇ καὶ ἐν Ἑπτανήσῳ ὡς ἀποτελούσῃ μέρος τῆς Πολιτείας

1 Ἡ Κέρκυρα ἀπὸ τοῦ ἔτους 1386. Ἡ Κεφαλληνία ἀπὸ τοῦ ἔτους 1500. Ἡ Ζάκυνθος ἀπὸ τοῦ ἔτους 1482. Ἡ Λευκάς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1684. Αἱ μικραὶ νῆσοι ἠκολούθησαν τὴν τύχην τῶν πλησιέζουσων αὐτὰς μεγάλων.

ταύτης, ἡ ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἐπιβληθεῖσα κυβέρνησις. Καὶ ἐπειδὴ ἐν τοῖς κττακτητικοῖς σχεδίοις τοῦ Βοναπάρτου συμπεριλαμβάνατο καὶ ἡ Ἐπτανήσος καὶ κατ' ἐξοχὴν ἡ Κέρκυρα, κατέπεισεν οὕτως τὴν τότε προσωρινὴν κυβέρνησιν, ὅπως ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νέου κυβερνητικοῦ συστήματος ἐν ταῖς κτήσεις τῆς Ἀνατολῆς πραγματοποιηθῇ ὑπὸ τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ. Οὕτω καὶ ἐγένετο. Πρὸς τὸν σκοπὸν λοιπὸν τοῦτον ἀπέστειλεν ἐκεῖσε δύο Φρεγάτας καὶ δύο Βρίκια ἐφ' ὧν ἐπέβαινον 1500 Γάλλοι στρατιῶται, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ἐκ Κορσικῆς Στρατηγοῦ Ἀνσέλμου Γεντίλη, οἵτινες ἀπεβιβάσθησαν εἰς Κέρκυραν τῇ 16.ῃ Ἰουνίου 1797 (10 Messidor an VI), ἵνα ἰδρύσωσι τὴν Δημοκρατικὴν κυβέρνησιν ἐν ὀνόματι καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Ἑνετικῆς Δημοκρατίας ὑφ' ἧς καὶ ἀπεστάλησαν ὁμοῦ τοῖς Γαλλικοῖς πλοίοις καὶ δύο τῶν ἑαυτῆς, ἕκαστον τῶν ὁποίων ἔφερε 64 τηλεβόλα.

Ἐν τοσοῦτῳ ὁ Βοναπάρτης διεπραγματεύετο ἐν Λεοβένῃ τῆς Στιριίης περὶ τοῦ διαμελισμοῦ τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἰδρυθείσης Δημοκρατίας. Αἱ διαπραγματεύσεις αὐταὶ κατέληξαν ἐν Καμπορορμῇ διὰ τῆς ἐκεῖ ὑπογραφείσης Συνθήκης τῇ 17 Ὀκτωβρίου 1797 ἣς τὸ πέμπτον ἄρθρον αὐτῆς ὠρίζεν ὅτι « Ἡ Γαλλικὴ Δημοκρατία
 « καθέξει ἐν πλήρει κυριαρχίᾳ τὰς πρῶν Ἑνετι-
 « κὰς νήσους τῆς Ἀνατολῆς δηλ. τὴν Κέρκυραν,
 « Ζάκυνθον, Κερφαλληνίαν, Ἀγίον Μαῦραν, Κύθηρα
 « καὶ τὰς ἄλλας ἐξαρτωμένους νήσους, καθὼς ἐπίσης

« τὰ Βουθρωτὸν, τὴν Ἄρταν. καὶ ἐν γένει πάσας
« τὰς ἐν Ἀλβανίᾳ πρῶτην Ἑνετικῶς κτήσεις καίμε-
νας κάτωθεν τοῦ Δοδρινοῦ κόλπου. (1) » Ἡ νέα αὕτη
τῆς Ἑπτανήσου κυρίαρχος διήρσαεν αὐτὴν εἰς τρεῖς
νομοὺς τὸν τῆς Κερκύρας (2), τῆς Ἰθάκης, (3) καὶ
τοῦ Αἰγαίου Πελάγους (4), ἀποτελοῦντας μέρος ἀ-
ναπόσπαστον τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ὑπὸ τὸ κρά-
τος τοῦ Συντάγματος τῆς 5 Fructidor an. III (22
Αὐγούστου 1795) (5). Διήρκεσεν ἡ κυβέρνησις αὕτη

(1) Ἡ Συνθήκη αὕτη ἡ παραδιδούσα Δημοκρατίαν ἰδρυ-
θεῖσαν παρὰ τῆς Γαλλικῆς εἰς ἀπόλυτον Μονάρχην καὶ ἐπιτρέ-
πουσα τὸν σφετερισμὸν νήτων ὅλως τῇ Γαλλίᾳ ξένων τὴν κη-
ταγωγὴν, τὴν γλώσσαν, τὴν θρησκείαν, τὰ ἥθη καὶ ἔθιμα, ἀ-
πέδειξε τὴν εἰλικρίνειαν τῶν Γαλλῶν Δημοκρατῶν περὶ τὴν δι-
δοσιν τῶν ἐλευθέρων φρονημάτων εἰς τοὺς λαοὺς τῆς ἐνετικῆς
Πολιτείας.

(2) Ὁ νομὸς περιεῖχε τὴν Κέρκυραν, Ὁθωνοῦς, Ἐρρί-
κουσαν, Μαθράκιον, Παξοῦς, Ἀντιπάζους, προσέτι καὶ τὰ ἐν
Ἠπείρῳ τμήματα τοῦ Βουθρωτοῦ καὶ Πάργας.

(3) Συνέκειτο ἐκ τῶν νήσων Κερκύληνις, Λευκάδος, Ἰ-
θάκης, Μεγνητίου, Καλάμου, Καστῶν καὶ ἐκ τῶν ἐν στερεᾷ
τμημάτων Πρεβέζης καὶ Βονίτης.

(4) Ἀπερτίζετο ἐκ τῶν νήτων Ζηκύνθου, Στροφάδων, Κυ-
θήρων, Ἀντικυθήρων καὶ ἐτέρων μικρῶν.

(5) Τὸ σύγγραμμα "Νομίσματα καὶ Μετάλλια τῆς Ἑ-
πτανήσου Πολιτείας ὑπὸ Πύλου Λάμπρου, Ἀθήνησιν ἐκ τοῦ
Τυπογραφείου τῶν ἀδελφῶν Περγῇ 1884 - ἐν τῷ ἱστορικῷ
αὐτοῦ μέλει ἀφηγεῖται τὰ ἀκόλουθα, « Αἱ νῆσοι γενόμεναι κτη-
" σις γαλλικὴ διηρόθησαν εἰς τρεῖς νομοὺς, ἐφηρμόσθη δ' ἐν
« αὐτοῖς τὸ γαλλικὸν πολίτευμα, ἐβελτιώθησαν οἱ διάφοροι

μέχρις οὗ οἱ στόλοι τῶν συμμάχων Ῥώσων καὶ Τούρκων κατέκτησαν τὰς μεσημβρινὰς νήσους ἤτοι ἀπὸ τέλη Σεπτεμβρίου μέχρι μέσων Νοεμβρίου 1798. Ἡ δὲ Κέρκυρα ἐκηρίχθη ἐν καταστάσει πολιορκίας τῇ 20ῇ Ὀκτωβρίου 1798 καὶ τῇ 24.ῃ ἐνεφανίσθησαν ἐνώπιον τῶν τότε ἀπορθητῶν αὐτῆς φρουρίων οἱ στόλοι τῶν συμμάχων Ῥώσων καὶ Τούρκων, πολιορκήσαντες τὴν πόλιν.

Ἡ ἀξιοδάκρυτος αὕτη τῆς Κερκύρας κατάστασις ἔληξε τῇ 22ᾳ Φεβρουαρίου 1799 ἡμέραν καθ' ἣν ὁ στρατὸς τῶν συμμάχων, συνεπεία συνθήκης παραδόσεως τῆς προτεραίας (13 Ventose an. VII) κατέσχον καὶ τὴν Κέρκυραν.

Διαρκούσης τῆς πολιορκίας οἱ σύμμαχοι διένειμον ἐν ταῖς νήσοις ἐγκύκλιον τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Γρηγορίου Ε' τοῦ ἐθνολόγου καὶ προκήρυξιν τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Ῥωσσιῶν Παύλου,

« κλάδοι τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἰδίως ὁ τῆς δημοσίας ἐκπαιδευ-
 « σεως, συσταθέντων δημοσίων προεκταρκτηκῶν σχολείων, βι-
 « βλιοθήκης, στρατιωτικῆς σχολῆς καὶ τυπογραφίας. Ἄλλ' ἢ
 « περὶ ἐσωτερικῆς βελτιώσεως καὶ διοργανώσεως μέριμνα τῶν
 « Γάλλων ἐμελλε νὰ τραπῇ βραδύτερον εἰς τὴν διὰ τῶν ὀπλων
 « υπεράσπισιν αὐτῶν.»

Πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀναγκαιότητος τῶν ἱστορικῶν, δὴθεν, ἀ-
 φηγήσεων τούτων παραπέμπομεν τὸν ἀναγνώστην εἰς τὸ ἡμέ-
 τερον πόνημα «Ἐπικρίσεις ἐπὶ περιόδων τινῶν τοῦ συγγράμ-
 « ματος τοῦ κ. Παύλου Λάμπρου «Νομίσματα καὶ Μετάλλια
 τῆς Ἑπτανήσου Πολιτείας» καὶ ἰδίως εἰς τὴν ΙΑ' σημείωσιν
 ἐν σελ. 173.

δι' ὧν προετρέποντο οἱ κάτοικοι νὰ συνεργασθῶσι μετὰ τῶν συμμάχων στρατῶν πρὸς ἐκδίωξιν τῶν Γάλλων, ἵνα μετὰ ταῦτα ἀποτελέσωσιν αἱ νῆσοι αὐτῶν κράτος ἐλεύθερον καὶ ἀνεξάρτητον. Ἀφ' οὗ ἐπραγματοποιήθησαν ταῦτα πάντα, τῇ 22.α Φεβρουαρίου ὑψώθη ἐπὶ τῶν φρουρῶν τῆς Κερκύρας ἡ Ῥωσικὴ σήμαία, τῇ δὲ 23.ῃ ὁ Ναύαρχος Ῥώσος Θεόδωρος Φεοδορόβιτς Οὐσακῶφ, συνέστησε προσωρινὴν διοικητικὴν ἐπιτροπὴν, μέχρις οὗ συνέλθῃ τὸ σῶμα τῆς Συγκλήτου ἐκάστης νήσου. Συνελθὼν δὲ ἐξελέξατο ἐν ἐκάστῃ νήσῳ 25 ἀντιπροσώπους πρὸς διοίκησιν αὐτῶν. Ἀφ' οὗ συνέστησαν αἱ προσωριναὶ αὗται κυβερνήσεις, οἱ δύο Ναύαρχοι Οὐσακῶφ καὶ Καδὶρ-Βέης, Καπιτάνα Βέης (1) ἐξέδωκαν ἐγκύκλιον γνωστοποιούσαν ὅτι· ἐκ τῶν ἐπὶ τὰς νήσων συστηθήσεται μία Πολιτεία, ἥς πρωτεύουσα ἔσται ἡ Κέρκυρα· προσεκάλουν δὲ συνάμα τὰς προσωρινὰς τῶν νήσων κυβερνήσεις, ἵνα μετὰ τῶν προϋχόντων ἐκλέξωσιν ἀντιπροσώπους πρὸς σχηματισμὸν Γερουσίας συγκειμένης ἐκ δέκα καὶ τεσσάρων μελῶν, ἵνα οὕτω ψηφίσωσι Σύνταγμα, ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ὁποίου ἐτέθησαν προσωρινῶς αἱ ἐπὶ τὰς νῆσοι. ἄχρι τῆς ἀποφάνσεως τῶν ἐλευθερωσάντων αὐτὰς Μοναρχῶν, τῇ δὲ 17 Μαρτίου 1799 συνήλθεν ἐν Κερκύρᾳ ἡ ἐκλεχθεῖσα προσωρινὴ Γερουσία καὶ ὁ Ναύαρχος ἐξελέξατο ἐπιτροπὴν πρὸς

(1) Εἶχεν ὑπ' αὐτὸν καὶ ἀρχηγὸν Μοίρα· ἡ ἀντιναύαρχον τὴν Σερενέ-Βέη, Πατρὸνα Βέη.

σχηματισμὸν σχεδίου Συντάγματος, ὅπερ παραδέξατο ἡ Γερουσία τῇ 16.ῃ Μαΐου.

Ἡ προσωρινὴ αὕτη Γερουσία διόκησε τὰς ἐπτά νήσους νομοθετήσαντα καταλλήλους νόμους πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ἀθανάτων ἀρχῶν τῆς ἐλευθερίας, ἰσότητος καὶ ἀδελφότητος, ἐσχημάτιζεν ἐθνικὸν στρατὸν, ἐθέσπισε ψηφίσματα πρὸς παγίωσιν τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀπέστειλε πρέσβεις πρὸς τοὺς Κυριαρχὰς τοὺς κηρύξαντας τὰς νήσους ἐλευθέρως. Διήρκεσεν αὕτη ἕως οὗ ὑπεγράφη ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει συνθήκη, μεταξὺ Ῥωσσίας καὶ Τουρκίας τῇ 21 Μαρτίου 1800, δι' ἧς ἰδρύθησαν αἱ ἐπτά νῆσοι Κράτος ἐλεύθερον καὶ ἀνεξέχρητον ὑπὸ τὸ ὄνομα “ Ἐπτάνησος Πολιτεία ”. Περιεῖχεν ἡ συνθήκη αὕτη ὡς μέρος αὐτῆς καὶ τὸ σύνταγμα τῆς ἰδρυθείσης Ὁμοσπονδιακῆς Πολιτείας, ἐχούσης δὴλα δὴ ἐκάστης τῶν νήσων ἰδιαιτέραν κυβέρνησιν, ἡ δὲ πόλις τῆς Κερκύρας ἐκηρύσσεται πρωτεύουσα τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ ἔδρα τῆς Γερουσίας. Κατηρτίσθη αὕτη συμφώνως πρὸς τὸ σύνταγμα καὶ τῇ 28 Ἰουνίου 1800 ἀνηγόρευσεν Ἡγεμόνα τῆς Πολιτείας καὶ Πρόεδρον τῆς Γερουσίας, τὸν διατελέσσαντα Ἀντιπρόεδρον ἀπὸ τῆς 22 Μαΐου 1799, κόμητα Σιπυρίδωνα Γεώργιον Θεοτόκην (1). Ἐπειδὴ αἱ δύο συμβαλλόμεναι Δυνάμεις ἐνδιεφέροντο, ἵνα ἡ Συνθήκη καὶ ἰδίως τὸ σύνταγμα λάβωσι πλήρη ἐφαρμογὴν ἐν ταῖς νήσοις, ἐξακρέτως πρὸς σύστα-

(1) Ὅρα παράρτημα πρῶτον.

σιν τῶν ἰδιαιτέρων κυβερνήσεων τῶν νήσων ἐξέδωκεν ἡ Ὑψηλὴ Πύλη διάταγμα τῇ 25 Ὀκτωβρίου 6 Νοεμβρίου 1800, δι' οὗ διορίζοντο Αὐτοκρατορικοὶ Ἐπίτροποι οἱ ἀπεσταλμένοι τῆς Γερουσίας ἐν Κωνσταντινουπόλει κόμης Ἀντώνιος Μαρίας Καποδίστριας Κερκυραῖος καὶ Νικόλαος Γραδενίγος Σιγοῦρος κόμης Δεσύλλας Ζακύνθιος. ὅτινας τῇ συνεργείᾳ καὶ συννενοήσει τοῦ Ἡγεμόνος (ΚΝΕΣ) Προέδρου τῆς Γερουσίας, ὄφειλον νὰ συστήσωσι τὰς τοπικὰς τῶν νήσων κυβερνήσεις. Ἐπανελθόντες οἱ Αὐτοκρατορικοὶ οὗτοι Ἐπίτροποι συνέστησαν τὴν τοπικὴν τῆς Κερκύρας κυβέρνησιν. Μετὰ ταῦτα ὁ Ἡγεμὼν δι' ἐπιστήμου αὐτοῦ τῇ 9 Ἀπριλίου 1801 προσεκάλεσεν αὐτοὺς νὰ μεταβῶσιν εἰς τὰς ἄλλας νήσους πρὸς διοργανισμὸν τῶν τοπικῶν ἐν αὐταῖς κυβερνήσεων, συγχρόνως δὲ διέταξε τὸ δημόσιον πλοῖον (1) νὰ τεθῇ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν Αὐτοκρατορικῶν ἐπιτρόπων, ἀποστειλὰς καὶ ἐγκυκλίους πρὸς τὰς πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς Ἀρχὰς τῶν νήσων Κεφαλληνίας, Ζακύνθου, Λευκάδος, Ἰθάκης, Παξῶν καὶ Κυθήρων, ἵνα δεχθῶσιν, ἀποδώσωσι τὰς ἀνηκούσας τιμὰς καὶ συνδράμωσιν αὐτοὺς πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὑψηλῶν καθηκόντων αὐτῶν. Καὶ ἐπειδὴ οἱ εἰς τὸ διάταγμα τῆς ὑψηλῆς Πύλης διορισθέντες Αὐτοκρατορικοὶ Ἐπίτροποι ἐδικαιοῦντο νὰ διερίψωσιν ἀντικαταστάτας, ὁ Ἀντώνιος Μαρίας Κα-

(1) Pubblica Galentina ὑπὸ τὸν πλοίαρχον (Tenente) Κωνσταντῖνον Ἐληταν Κερκυραῖον.

πρόδιστριας, πρὸς διοργάνωσιν τῶν κυβερνήσεων τῶν
 25 νήσων διώρυσεν ἀντικατάστατον τὸν υἱὸν αὐτοῦ
 κόμητα Ἰωάννην Καποδίστριαν. (1)

Μετέβησαν οἱ Νικόλαος Σιγοῦρος καὶ Ἰωάννης
 Καποδίστριας κατὰ πρῶτον πρὸς διοργάνωσιν τῆς Το-
 πικῆς Κυβερνήσεως ἐν Κεφαλληνίᾳ.

Ἡ νῆσος αὕτη κεῖται μεταξὺ τῶν 18.° 30.' Α.
 μήκους τοῦ μεσημβρινοῦ τῶν Παρισίων καὶ 38° 12'.
 Β. πλάτους, εἰς τὸ Ἰόνιον πέλαγος ἀπέναντι τοῦ Κο-
 ρινθιακοῦ κόλπου. Ἡ περίμετρος αὐτῆς εἶναι 72 λευ-
 γῶν (1488 στάδια). Ὁ Στράβων οὕτω περιγράφει αὐ-
 τήν· «Κεῖται δὲ ἡ Κεφαλληνία κατὰ Ἀκαρνανίαν διέ-
 «χουσα τοῦ Λευκάτα περὶ πεντήκοντα σταδίου (οἱ
 «δὲ τεσσαράκοντά φασι) τοῦ δὲ Χελωνάτα περὶ ὀγδο-
 «ήκοντα, αὕτη δ' ἐστὶν ὡς τριακοσίων τὴν περίμετρον·
 «μικρὰ δ' ἀνήκουσα πρὸς εὖρον ὀρεινὴ μέγιστον δ' ὀ-
 «ρος ἐν αὐτῇ Αἶνος, ἐν ᾧ τὸ τοῦ Διὸς Αἰνησίου ἱερὸν·
 «καθ' ὃ δὲ στενωτάτῃ ἐστὶν ἡ νῆσος, ταπεινὸν ἰσθμὸν
 «ποιεῖ ὥσθ' ὑποκλύζεσθαι πολλάκις ἐκ θαλάττης εἰς
 «θάλατταν· πλησίον δ' εἰσὶ τῶν στενῶν ἐν τῷ κόλπῳ
 «Κράνιοι τε καὶ Παλεῖς.» (2) Καὶ ὁ Πολύβιος ταῦτα πε-
 ρὶ αὐτῆς λέγει· «Ἡ γὰρ Κεφαλληνία κεῖται μὲν κα-
 «τὰ τὸν Κορινθιακὸν κόλπον ὡς εἰς τὸ Σικελικὸν ἀ-
 «νατείνουσα πέλαγο· ἐπὶ κεῖται μὲν τῆς Πελοποννήσου
 «τοῖς πρὸς ἄρκτον καὶ πρὸς ἐσπέρας μέρεσι κεκλιμέ-

(1) Ὅρα Παράρτημα Β'

(2) Στράβωνος Γεωγραφικῶν Βιβλίων δέκατον. Oxonii e Ty-
 pograph. Clarendoniano — MDCCCVII σελ. 665..

«νοις καὶ μάλιστα τῇ τῶν Ἠλείων χώρα, τῆς δ' Ἠπείρου καὶ τῆς Αἰτωλίας· ἔτι δὲ τῆς Ἀκαρναντίας τοῖς πρὸς μεσημβρίαν καὶ πρὸς τὰς δύοσεις μέρεσιν ἐστραμμένοις.» (1)

Ἡ νῆσος αὕτη εἶναι τὸ πλεῖστον μέρος ὀρεινὴ, ἔχει δὲ σειρὰν ὁρέων περιέχουσιν τὸ Μαυροβοῦνι τὸ πάλαι καλούμενον Αἶνος καὶ τὴν Ἀγίαν Δυνετὴν τὴν ἀρχαίαν Βαῖαν, τὸ πρῶτον ὑψοῦται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης 1750 μέτρα καὶ εἰς τοὺς πρόποδας αὐτοῦ ὑπῆρχεν ἐκτεταμένον δάσος (2), τὸ δεύτερον 1660, ὡς ἔγγιστα· ὑποκειμένη εἰς σεισμούς, πολλὰς πολλάκις ὑπέστη βλάβας. (3)

Κατοικεῖτο ἐκ 50 χιλιάδων κατοίκων (4) ποριζομένων τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐκ τῆς γεωργίας τῆς κτηνοτροφίας τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας, ἔχει δύο πόλεις τὸ Ἀργοστόλιον καὶ τὸ Ληξούριον καὶ δύο φρούρια τὸ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου ἄλλοτε ἔδρα τῶν ἀρχῶν καὶ τὸ τῆς Ἄσου, ἀμφοτέρω κατωκημένα. Ἡ ἅπασα ἡ νῆσος διαιρεῖται εἰς δεκά ἑξ τμήματα· τῆς Λιβαθοῦς, Σταλαμιῶν, Ποταμιάνας, Ὀμαλᾶς, Εἰκοσιμιᾶς, Λέο (Λιδό), Κορονῶν, Ρακλίου, Πυργίου, Σάμου καὶ Πυλάρεω ἀνήκοντα εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Ἀργοστολίου,

(1) Πολυβίου Ἱστοριῶν Βιβλίον ε. Berolini apud Weidmannos. MDCCCLXVIII σελ 420-21.

(2) Ἐμπρησθὲν πρὸ πολλοῦ.

(3) Ὅρα ἔγγρ. ἀριθ. 1.

(4) Εἰς τὸ τέλος τῆς παρελθούσης καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐνεστῆος ἑκατονταετηρίδος· νῦν δὲ ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς εἶναι ἡμιώτερος.

τῆς Θηνέας, Ἀνωγῆς, Κατωγῆς, καὶ Μεσοχωρίων (1) ἀνήκοντε εἰς τὴν τοῦ Δηξυρίου. Τὰ δέκα ἐξ ταῦτα τμήματα περιέχουσιν ἑκατὸν ὀγδοήκοντε χωρία. Τὸ κυριώτερον προϊόν τῆς νήσου εἶναι ἡ σταφίς, ἐξ ἧς ἐξῆγε ὀκτὼ ἑκατομμύρια λιτρῶν (2), ἀλλὰ παρήγε καὶ ἀρκετὴν ποσότητα οἴνου καὶ ἐλαίου καθὼς καὶ σιτηρά, ὄσπρια, βάμβακα, ὀπώρας, βαλκιδιον, κεράτια, μέλι ἀρίστης ποιότητος καὶ κηρίον.

Ἡ δημοσίη πρόσδος τῆς νήσου ἐπὶ Ἑνετοκρατίας, Δημοκρατουμένων Γάλλων καὶ Ἑπτανήσου Πολιτείας εἰς τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς, ἀνήρχετο ἐκ τῶν φόρων καὶ διαφορῶν εἰσοδημάτων εἰς τάλληρα 55705 (278.525 δραχ.) ἐτησίως (3) τὰ δ' ἔξοδα ἀνέρχοντο εἰς τάλληρα 28,200 (141,000 δρ. ὡς ἔγγιστα) (4)

(1) Ὁ σχεδισθὲς ὑπὸ τῶν Ἀγγλων χάρτης τῆς Κεφαλληνίας δὲν περιέχει τὸ τμήμα τῶν Μεσοχωρίων, ἀλλ' ἀναγράφει τμήμα τὴν Στάλαν.

(2) Εἰς τὸ τέλος τῆς παρελθούσης καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐνεσώσης ἑκατονταετηρίδος νῦν δὲ παράγει μεγαλύτεραν ποσότητα.

(3) Ἐκ τῆς δεκατιᾶς πάντων τῶν προϊόντων τῆς νήσου ἐκτὸς τῆς σταφίδος τάλ. 16365 (81 25 δρ.), ἐκ τοῦ φόρου τῆς σταφίδος Τάλ. 3'500 (137 500 δρ.). ἐκ τοῦ δασμοῦ ἐπὶ τῶν οἶνοπνευμάτων Γάλ. 7475. (37375) δρ. ἐξ ἐνοικίου δύο δημευθέντων Μονῶν Γάλ. 361 (1'05 δρ.) καὶ ἐξ ἐνοικίου μιᾶς οἰκίας ἐν Ἀργοστολίῳ Γάλ. 4 (20 δρ.)

(4) Μισθὸς Ἱππ. Τιζιγχοῦσεν ἐτησίως τάλ. 1825 (9125 δρ.),

Οἱ αὐτοκρατορικοὶ ἐπίτροποι ἀφίκοντο ἐν Κεφαλ-
ληνίᾳ τῇ 27.ῃ Ἀπριλίου 1801· εὗρον τὴν νῆσον ἐν
πλήρει στάσει· ἐνπλειχωρικοὶ ἀνῆκοντες εἰς διάφο-
ρα κόμματα κατεβόβζον τοὺς ἀστῶς, ἕτεροι ὠφελού-
μενοι ἐκ τῆς ἀναρχίας παρεδίδοντο εἰς ἀρπαγὰς καὶ
πειρατείας. Γοιαῦται καὶ τοσχυταὶ συγχύσεις καὶ κοι-
νωνικοὶ σπαραγμοὶ προήρχοντο ἐκ τῶν τάσεων, τῶν
ἐπιθυμιῶν, τῶν συμφερόντων, τῶν παθῶν καὶ τῆς φι-
λαρχίας τῶν διαφόρων τάξεων, ἐξηγηθέντων ἀγρίως

τοῦ Ῥώστου Ἀρχηγοῦ Τάλ. 1723. (8615 δρ.) τοῦ Τούρ-
κου Τσαρύση 1146 (5730 δρ.) Ὁ ἐγγώριος στρατὸς ἐδραπένη·
ὁ λόχος τοῦ λοχαγοῦ Ἀνδρέου Ἀνίτου Καββαλεράτου, εἰς
ὑπολοχαγός, εἰς ἀνθυπολοχαγός, δύο λοχίαι, δύο δεκανεῖς καὶ
36 στρατιῶται Τάλλ. 490¹⁾ (24500 δρ.) ὁ λόχος τοῦ Θεο-
δώρου Κεφαλά ὡς ἄνωτέρω ἀλλ' εἰς μόνος λοχίας Τάλ. 4985
(24425 δρ.), ὁ λόχος τοῦ Λοχαγοῦ Ἰωάννου Μεταξῆ ὡς ὁ
πρῶτος Τάλλ. 4900. ὁ λόχος τῶν Ἰλλυρίων τοῦ Λοχαγοῦ
Παναγῆ Μυλωνᾶ ἐκ 45 στρατιωτῶν δύο δεκανείων, δύο λο-
χιῶν, ἐνός ἀνθυπολοχαγοῦ καὶ ἐνός ὑπολοχαγοῦ Τάλ. 3189
(15945 δρ.) καὶ ὁ δὲ τὸν ἱμντισμόν αὐτῶν τάλ. 626 (3130
δρ.). Δύο λοχαγοὶ Ἀλβανοὶ, εἰς ὑπολοχαγός, εἰς ἀνθυπολο-
χαγός, εἰς λοχίας, εἰς δεκανεὺς καὶ 16 στρατιῶται Ἀλβανοὶ
Τάλ. 2380 (11150 δρ.) Συντήρησις τοῦ δημοσίου πλοίου
« ἡ Κεφαλὸς », Τάλ. 926 (4630 δρ.) Καὶ τὰ ψη ισθέντα 200
τσεκίνα ἀπὸ τοῦ Ἰππ. Τζιγγχόουσεν (1350 δρ.) Μι-
σθοὶ πολιτικῶν Ἀρχῶν καὶ Ὑπάρχων Τάλ. 2307 11585
δρ.) Quadro dimostrante la rendita annua di questa
cassa di quanto le ha appartenuto in passato Veneto
e Francese.

ὕπὸ ζωηρῶν καὶ ἀρειμανίων κατοίκων μεσημβρινῆς χώρας, προστρεχόντων, ὅτε μὲν εἰς τὴν ὑπόκρισιν δ-
ταν ἡσθάνοντο ἑαυτοὺς ἀσθενεῖς πρὸς ἀποφυγὴν κί-
ταδιωγμῶν, ὅτε δὲ ἐνισχύοντο, τότε ἐγυμνοῦτο ἐν αὐ-
τοῖς ἢ τε ἀπιστία, ἢ προδοσία καὶ ἢ ἐπιτορκία. Τὸ
πλεῖστον μέρος τῶν ἀριστοκρατῶν ἐπέμενον εἰς τὴν
διατήρησιν τῶν ἀρχαίων προνομίων καὶ ἀπήτουν ἵνα
ἡ συσταθσομένη Ἑπτάνησος Πολιτεία καθιερώσῃ τὴν
παλινόρθωσιν αὐτῶν. Τὸ κόμμα τοῦτο ὑπεστηρίζετο
μετὰ ζέσεως καὶ πίστεως πρὸς χιλιάδων ὀπλισμένων
χωρικῶν καὶ ἀστῶν. Οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων καὶ τῶν
πολυανθρώπων κωμῶν, ἀνήκοντες εἰς τὴν τάξιν τοῦ
λαοῦ, ἀντέπαιτον κατὰ τῆς συστάσεως τῆς νέας
Πολιτείας, φοβούμενοι μήπως πρῶτον μὲν ἐπαληθεύ-
σῃ ἡ παλινόρθωσις τῶν προνομίων τῶν εὐγενῶν, ἔπει-
τα μήπως αὐτοὶ οὗτοι ἀπολέσωσι τὴν παρανόμως καὶ
ἐπαναστατικῶς σφετερισθεῖσαν ἐξουσίαν καὶ πρὸ πάν-
των τοὺς στρατιωτικοὺς βαθμοὺς καὶ τοὺς ἀδροὺς μι-
σθοὺς, οὓς ἀπῆλαυον, ἐπομένως ἐνδιέφερεν αὐτοῖς νὰ
εὕρισκῃται ὁ τόπος εἰς τὴν οἰκτρὰν ταύτην κατάστα-
σιν. Ἐκ τῶν χωρικῶν καὶ τοῦ ὄχλου τῶν πόλεων οἱ
μὴ ἀνήκοντες εἰς οὐδέναν τῶν κομμάτων, ἐνίσχυνον τὸ
κόμμα τῶν εὐγενῶν ὅταν προέκειτο περὶ ἀρπαγῶν καὶ
λεηλασιῶν, ἐν ᾧ πλεῖστοι ἕτεροι ἐξ αὐτῶν, ὠφελού-
μενοι ἐκ τῆς ἀναρχίας μετήρχοντο ἀφόβως τὴν πει-
ρατείαν καὶ ἐλεηλάτου οὐ μόνον τὰ παράλια τῆς Κε-
φαλληνίας, τῶν ἄλλων νήσων καὶ τῆς στερεᾶς, ἀλλὰ
καὶ τὰ ἐν τῇ θαλάσῃ παραπλέοντα ἐμπορικὰ πλοῖα.

Πρὸς τούτοις οἱ ἀπειθεῖς καὶ ἐγκληματῖαι οὗτοι διεμά-
χοντο ἀλλήλοις, ἀντεκδικοῦντο, ἐδολοφροῦντο καὶ ἐ-
ληστεύοντο. Αἱ ἀντιζηλῖαι τῶν δύο πόλεων καὶ αἱ ἀ-
μοιβαῖαι αὐτῶν ἐχθροπραξίαι ἔθετον τὴν κορωνίδα εἰς
τὸ χάος ἐκεῖνο.

Ἡ κατάστασις αὕτη τῆς νήσου διήρκει πρὸ πολ-
λοῦ, οὐ μόνον διὰ τὰς ἐκτεθείσας αἰτίας ἀλλὰ καὶ
ἐνεκα τῶν ἀντιζηλιῶν τῶν προϋχόντων πρὸς ἀλλήλους
ἐξαιρέτως δὲ τῶν δύο οἰκογενειῶν Μεταξᾶ καὶ Ἀνίνου,
αἵτινες εἶχον μεγάλην ἰσχὺν ἐπὶ τῶν κατοίκων διαφορῶν
τμημάτων καὶ οὕτω ἐπῆλθεν ἡ ἀλληλομαχία ἐν πάσῃ
τῇ νήσῳ, ἐὰν δ' ἐπηλήθευσεν, εἰς πάντα τόπον καὶ πᾶσαν
ἐποχήν, ὅτι ὁ λαὸς οὐδέποτε ἀφ' ἑαυτοῦ κινεῖται, ἀλ-
λ' ἐκ τῆς ἀνωτέρας τάξεως ὠθεῖται ἢ λαμβάνει τὸ πα-
ράδειγμα, τοῦτο ἐν Κεφαλληνίᾳ ἦτο τότε ἀναμφισβή-
τητον, διότι ἐκεῖ συνέτρεχον καὶ ἐπεβρῆθουν, τοῦτο ἐ-
ξαιρετικαί τινες περιστάσεις ἀναφερόμεναι, εἰς τὴν πο-
λιτικὴν ἀστασίαν τῆς ἐποχῆς, εἰς τὴν χαρακτῆρα τῶν
κατοίκων καὶ εἰς τὴν ἀνάγκην. Καὶ τῷ ὄντι πῶς ἡ-
δύνατο ὁ λαὸς νὰ μὴ ὑπακούσῃ, ἔστω καὶ εἰς τὰς πα-
ρανόμους θελήσεις, τῶν ὀδηγησάντων αὐτόν, δι' ἐξό-
δων των, εἰς τὰς ἐπανειλημμένας εἰσβολὰς τῶν Τούρ-
κων ἢ Ἀλγερινῶν ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῶν, πρὸς ὑπερά-
σπισιν αὐτῆς; ἢ ἡγήσαντο αὐτοῦ ἐν τοῖς πολέμοις
καὶ ταῖς μάχαις, ἅς οἱ Ἕνετοὶ ἐπὶ αἰῶνας διεξήγαγον
κατὰ τῶν Τούρκων; μήπως ἐκτὸς τῆς ἀνάγκης καὶ
τὸ αἰσθημα πρᾶερχόμενον ἐξ ἐμφύτου μίσους κατὰ τοῦ
καταστρέφαντος ἀγρίως τὴν πολιτικὴν ὑπαρξιν τοῦ

ἔθνους αὐτοῦ, δὲν ἐνέπνευσεν ἀνδρίαν εἰς τὸν λαὸν ἐκείνον, ἵνα δράττηται πάσης εὐκαιρίας ὅπως διακρινόμενος φανερώσῃ τὰ εὐγενῆ αὐτοῦ αἰσθητά; Ταῦτα πάντα ἐπήνεγκον, ὥστε ὁ λαὸς οὗτος ν' ἀνατρέφῃται ἀρειμανίως καὶ ἔσται νὰ διατελῇ ἐνοπλος καὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ. ὅπερ ἔγεινεν αἷτιον τῶν ἐσωτερικῶν τῆς νήσου περιπετειῶν, ὅταν δὲν παρετάσσετο ἀπέναντι τῶν φυσικῶν ἐχθρῶν. Τοῦτο ἐπραγματοποιήθη ἐν Κεφαλ-
ληνίᾳ ὅτε μάλιστα ἐπεβοήθουν τὴν ἀταξίαν πολιτικὰ μεταβολαί, ἐν αἷς ἤρθη πᾶς χαλινὸς εἰς τὰ ἀτομικὰ πάθη καὶ ἔκταυσεν ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου, διότι τῇ 24 Ὀκτωβρίου 1798, οἱ Σπύρος Ἀνίνος Καβαλιεράτος, Ἰππότης Ἀντώνιος Ἰγγλέσης καὶ ταγματάρχης Σπυρίδων Ρικιαρδόπουλος Στεκούλης, ἀξιωματικοὶ ἐν τῷ Ῥωσικῷ στρατῷ, τεθέντες ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ λαοῦ ἐξεδίωξαν τὴν Γαλλικὴν φρουράν, ὕψωσαν τὴν Ῥωσικὴν σημαίαν καὶ ἐσφετερίσθησαν τὴν ἀρχὴν τῆς νήσου, κατέλιπον τὸ φρενήρες πλῆθος νὰ διαπάσῃ τὰς οἰκίας τῶν πλουσίων καὶ κακοποιῇ αὐτούς, ἐν δὲ τῷ ἀρχαιοφυλακείῳ νὰ διασχίζῃ τὰ ἐν αὐτῷ σωζόμενα ἔγγραφα. Μετὰ πέντε ἡμέρας τῇ 29ῃ Ὀκτωβρίου ἐπεβιάσθησαν ἀμαχητὶ οἱ στρατοὶ τῶν συμμάχων Ῥώσων καὶ Τούρκων. Κατασχόντες οὗτοι τὴν νήσον, οἱ δύο Ναύαρχοι διώρισαν διοικητὴν αὐτῆς τὸν κόμητα Κωνσταντῖνον Χωραφᾶν, ὅστις προσέλαβε τοὺς κόμη-
τα Ἀνστασίον Μεταξᾶν, Δ.ρα Εὐστάθιον Μεταξᾶν, Νικόλαον Καροῦσον, Σπύρου καὶ Δ.ρα Ἰωάννην Κρασᾶν. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἐκλήθη « Ἀντιπροσωπεῖα καὶ

Προεδρεία Κεφαλληνίας» (Deputazione e Presidenza di Cefalonia), ὁ δὲ Χωραφᾶς προσηγορεύθη· «τοποτηρητῆς πληρεξούσιος καὶ Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς» (Vicario Plenipotenziario e Presidente della Commissione dell' isola). Ἡ κυβέρνησις αὕτη ἔνεκα τῶν ἐμφυλίων σπαραγμῶν καὶ τῆς παραιτήσεως τοῦ Προέδρου Χωραφᾶ, (1) μετερρυθμίσθη, σχηματισθεῖσα ἐκ τοῦ μόνου τῶν πρῶτην Προέδρων Δ.ρος Εὐσταθίου Μεταξᾶ καὶ τῶν Ἰωάννου Χοῦδᾶ, Χριστοδούλου Ἀνίνου καὶ Νικολάου Ἀνίνου Ἀναστασίου. Μετ' οὗ πολὺ διάφορα τῶν μελῶν τῆς κυβερνητικῆς ταύτης ἐπιτροπῆς παρητήθησαν καὶ ἀντικατεστάθησαν διὰ τῶν Στεφάνου Χοῦδᾶ καὶ Κωνσταντίνου Πανᾶ, ἀλλὰ τῇ 26 Ἰουνίου 1800 συνήλθε τὸ σωματεῖον τὸ ἀντιπροσωπεῦον τὸ μεῖζον Συμβούλιον τῆς νήσου (conclave) ἐξελέξατο δὲ μέλη τῆς κυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦς Δ.ρα Νικόλαον Μηλιαρέσην, Χριστόδουλον Ἀνινον, Ὁκτάβιον Βελιέρην, Φαράνδον Χοῦδᾶν καὶ Δ.ρα Εὐστάθιον Μεταξᾶν, οἵτινες ἐκτὸς τῶν Μηλιαρέση καὶ Ἀνίνου παρητήθησαν. Οἱ δύο οὗτοι μέναντες προσεκάλεσαν τὸ αὐτὸ σωματεῖον (conclave) πρὸς ἐκλογὴν νέων μελῶν καὶ συνελθὼν κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἰου-

(1) Ἡ παραίτησις τοῦ Χωραφᾶ ἐγένετο δεκτὴ πρὸς τοῦ ἀντιναυάρχου Οὐσκωρ δι' ἐπιτολῆς αὐτοῦ τῆς 17.ης Μαρτίου 1779 (δρα ἐγγράφον ἀριθ 2) διώρισε δ' αὐτὸς αὐτοῦ τὸν Ῥώσον Πλωτάρχην ἑπὶ τὴν Νικόλαον Τζιγγχάουσσεν (Tisinghaussen), εἰς ὃν ἀνέθηκε καὶ τὴν διοργάνωσιν τῆς κυβερνήσεως συνεχόμενης τῇ προσωρινῇ συντάγματι.

λίου ἐξελέξατο μέλη τοὺς Ἰωάννην Χοῦδαν, Χριστόδουλον Ἄνινον Δ.ρα Εὐστάθιον Μεταξᾶν, Νικόλαον Ἄνινον Ἀναστασίου καὶ Στέφανον Φωκᾶν Παύλου, ὅστις ὁμῶς παρητήθη εὐθὺς. Ἐν τοσοῦτῳ ἡ Γερουσία διὰ θεσπίσματος αὐτῆς τῆς 28 Ἰουνίου 1800 διώρισε μέλη τῆς ὑψηλῆς Ἀστυνομίας τοὺς Νικόλαον Φωκᾶν Ἀνδρεάτον, Γεώργιον Τυπέλδον Πικλὴν καὶ Δ.ρα Ἰωάννην Κρασᾶν, πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ΙΕ. ἄρθρου τοῦ προσωρινοῦ Συντάγματος, (1) Οἱ τρεῖς οὗτοι διέκειντο ἐχθρικῶς πρὸς τοὺς ἀπαρτίζοντας τὴν κυβέρνησιν τῆς νήσου καὶ ἐκ τῶν διενέξεων αὐτῶν πολλὰ ἐπῆλθον δεινὰ εἰς ταύτην, διότι τὰ μέλη τῆς κυβερνήσεως εὐσχυρίζοντο ὅτι οὐδεμίαν ἐξουσίαν εἶχον τὰ μέλη τῆς Ὑψηλῆς Ἀστυνομίας νὰ διαθέτωσι τὴν δημοσίαν δύναμιν, ἄνευ τῆς συναινέσεως αὐτῶν, οἱ δὲ διέθετον αὐτὴν ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ἀντιπάλων, οἵτινες ἔχοντες συνεργὸν τὸν ταγματάρχην Ἀνδρέαν Ρικιαρδόπουλον Στεκούλην στρατιωτικὸν ἀρχηγτὸν τῆς νήσου, ὃν ἐνεκα τούτου ἡ τοπικὴ κυβέρνησις καθεῖλεν διορίσασα ἀντ' αὐτοῦ τὸν λοχαγὸν Ἀνδρέαν Ἄνινον αὐτάδελφον Χριστοδούλου καὶ ἐξάδελφον Νικολάου Ἀνίνων, μελῶν τῆς κυβερνήσεως, ὅστις οὐχὶ μόνον οὐδεμίαν παρέσχε συνδρομὴν τῇ Ὑψηλῇ Ἀστυνομίᾳ ἀλλὰ διὰ παντὸς μέσου παρεκώλυε τὰς ἐνεργείας αὐτῆς

(1) Εἰς ἀντικατάστασιν τῶν διορισθέντων καὶ οὐδέποτε ἀναλαβόντων τὰ καθήκοντα αὐτῶν διὰ θεσπίσματος 18 Ἰουλίου 1799, Μαρτῖνον Μεταξᾶν Λιστιῶν, Γεώργιον Τυπέλδον Πικλὴν καὶ Χαράλαμπον Τυπέλδον Ἐφορῆστη.

καίτοι υπάρχοντος τοῦ ἐπισήμου τοῦ Ἠγεμόνος τῆς
 13 Ἰουλίου πρὸς τὴν τοπικὴν κυβέρνησιν, διατάττον-
 τας τὴν παραχώρησιν τῆς δημοσίας δυνάμεως εἰς τὴν
 ὑψηλὴν Ἀστυνομίαν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων
 αὐτῆς. Ἀλλ' ἡ διένεξις μετηνέχθη τότε περὶ τὴν ἐρ-
 μηνείαν τοῦ ΙΕ' κεφαλαίου τοῦ προσωρινοῦ Συντάγ-
 ματος ὁρίζοντος ὡς ἔπεται. « Δέκατον πέμπτον - Ἡ
 « Γερουσία θέλει ἐκλέξῃ εἰς πάσας τὰς νήσους ἓν Δι-
 « καστήριον τῆς Ὑψηλῆς Ἀστυνομίας συγκείμενον ἐκ
 « τριῶν μελῶν, ἐπιτετραμμένον ν' ἀνακαλύψῃ τοὺς κιν-
 « δύνους καὶ ἀναφέρῃ πάντα εἰς τὴν Γερουσίαν ὑφ' ἧς
 « τὰς διαταγὰς ὀφείλει νὰ ὑπόκηται. Τὰ ἄτομα ἐξ ὧν
 « θέλει σύγκηται δέον νὰ ὑπερβαίνωσι τὴν ἡλικίαν τῶν
 « τεσσαράκοντα ἐτῶν. Ἐν περιπτώσει μεγάλης κατε-
 « πειγοῦσης ἀνάγκης, δύναται τὸ Δικαστήριον τοῦτο νὰ
 « θέσῃ ἀπλὴν προσωρινὴν θεραπείαν εἰς κίνδυνόν τι-
 « να, ἀλλ' ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ καὶ πρὸς ἐκτέλε-
 « σιν μέτρων τινῶν, θέλει συμβουλευέσθαι τοῦλάχιστον
 « δύο τῶν Προέδρων τοῦ ἐλάσσονος Συμβουλίου καὶ
 « ἕνεκα τοιαύτης στιγμικῆς προφυλάξεως, θέλει εὐ-
 « θύνηται ἐνώπιον τῆς Γερουσίας, πρὸς ἣν θέλει ἐπι-
 « σπεύσῃ τὴν ἐκθεσιν. »

Τὸ κεφάλαιον τοῦτο βεβαίως δὲν ὥριζεν ὅτι ἡ
 Ὑψηλὴ Ἀστυνομία ἠδύνατο νὰ διαθέτῃ τὴν δη-
 μοσίαν δύναμιν, ἀλλ' ἐννοεῖται ὅτι ὡς Ἀρχὴ
 ἐδικαιῶτο νὰ ἐκτελῶνται αἱ αὐτῆς ἀποφάσεις
 παρ' ἐκείνης καὶ καθήκον εἶχεν ἡ κυβέρνησις νὰ

παραχωρήσῃ αὐτήν, ἀντὶ νὰ παραβιάσῃ τὸ προσωρινὸν Σύνταγμα, παύουσα τὸν παρὰ τῆς Γερουσίας διορισθέντα Ἀρχηγὸν κατὰ τὰ ὀριζόμενα παρὰ τοῦ κς' κεφαλαίου δι· «Ὁ στρατιωτικὸς Ἀρχηγὸς πασῶν «τῶν νήσων θέλει πάντοτε ἐκλεχθῇ καὶ διορισθῇ παρὰ τῆς Γερουσίας.» Ἐν ᾧ τοιαύτῃ σύγκρουσις ὑπῆρχε μεταξὺ τῶν κυριωτέρων Ἀρχῶν τῆς νήσου, ἐπῆλθε καὶ ἡ δυσἀρέσκεια τῆς πλειονότητος τῶν πολιτῶν ἕνεκα τῆς ἀπαξίωσης τοῦ προσωρινῦ Συντάγματι ἐκλογῆς τῶν κυβερνώντων, ἐκλεχθέντων παρὰ τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ μελίζονος Συμβουλίου (conclave) ἐν ᾧ ῥητῶς τὸ αὐτὸ Σύνταγμα διέτατταν δι· «Ἵνα σχηματισθῶσιν ἢ τε κυβέρνησις καὶ τὰ Δικαστήρια ὀφείλουσι νὰ συνέλθωσι τὰ Γενικὰ Συμβούλια ἐν ἐκάστη νήσῳ συγκαίμενα παρ' ἑνὸς ἑξ ἐκάστης οἰκογενείας, ὑπερβάντος τὸ 24.ον ἔτος τῆς ἡλικίας.»

Συγχρόνως καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Διβαθοῦς προσήγαγον ἀναφορὰν πρὸς τὴν Γερουσίαν, αἰτοῦντες τὴν συνέλευσιν τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου κατὰ τὸ ἐπὶ Ἐντοκρατίας ἐπικρατήσαν σύστημα, ἀπείτην ἣν συνεμέλizonτο τὰ μέλη τῆς Ὑψηλῆς Ἀστυνομίας καὶ πάντες οἱ ἀντίπαλοι τῶν μελῶν τῆς κυβερνήσεως, ἧτις διὰ παντοίων μέσων παρεκώλυε τὴν σύνεσιν τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου, δικαιολογοῦσα τοῦτο, δι· ὁθεν, δὲν εἶχεν εἰσέτι σχηματισθῇ ὁ κατὰλογος τῶν μελλόντων ν' ἀπαρτίσωσιν αὐτὸ μελῶν, ἐκ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἄλλων τάξεων, καθὼς ὥριζε τὸ πρῶτον κεφάλαιον τοῦ προσωρινοῦ Συντάγματος. «Ἵνα ἤδη

«σχηματισθέντα Συμβούλια ὀφείλουσι ταχέως νὰ προσ-
 «λάβωσι τὴν δευτέραν τάξιν, ὡς ἐπράχθη ἐν Ζακύνθῳ,
 «εἰς ἣν ἐννοεῖται ὅτι ἀνήκουσι πᾶσαι αἱ χριστιανικαὶ
 «οἰκογένειαι, αἵτινες ζῶσιν ἀξιοπρεπῶς, ἔχουσι δὲ ἐτή-
 «σιον εἰσόδημα τοῦλάχιστον φλωρίων 100 (1300 δρ.)
 «ἐν Κερκύρᾳ, 60 (780 δρ.) ἐν Κεφαλληνίᾳ καὶ Λευ-
 «κάδι, 40 (520 δρ.) ἐν Κυθήροις καὶ Παξοῖς καὶ 30
 «(390) ἐν Ἰθάκῃ.» Ἀλλ' ἡ δικαιολόγησις αὕτη οὐ-
 «δὸλως ἴσχυει, διότι οἱ Ναύαρχοι Οὐδανῶφ καὶ Κατίρ-
 «βέης εἶχον διορίσῃ ἐπιτροπὴν τινα πρὸς σχηματισμὸν
 τοῦ καταλόγου τῶν προσώπων ἀνηκόντων εἰς τὰς οἰ-
 κογενείας, αἵτινες ἐπὶ Ἑνετοκρατίας ἐδικαιοῦντο ν' ἀ-
 παρτίζωσι τὸ Συμβούλιον τῆς νήσου, εἰς ἀντικατάστα-
 σιν τοῦ ὑπὸ τῶν Δημοκρατικῶν Γάλλων ἐμπρησθέν-
 τος, ἐργασίαν ἣν ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκείνη ἐπεράτωσε τῇ
 8 Ἰουνίου 1799. Ἀλλ' ὁ κατάλογος οὗτος, ἀντέκει-
 το εἰς τὰ συμφέροντα τῶν μελῶν τῆς κυβερνήσεως,
 διότι ἦτο ἀρκούντως ἐκτεταμένως, ἀπηρτίζετο δὲ ἐξ
 7210 προσώπων, ἐξ ὧν 556 ἀνήκον εἰς τὸ Ἀργο-
 στόλειον 825 εἰς τὸ Δηξούριον, 439 εἰς τὸ Φρούριον
 καὶ 5390 εἰς ἅπαντα τὰ χωρία τῆς νήσου καὶ ἀφ' οὗ
 συνήρχοντο οἱ παρὰ τοῦ «Κανόνος» καλούμενοι ὀφει-
 λον νὰ προσλάβωσι καὶ τοὺς κατέχοντας τὰ παρὰ
 τοῦ πρώτου κεφαλαίου τοῦ προσωρινοῦ Συντάγματος
 ἀπαιτούμενα προσόντα καὶ οὕτω μεθ' ὅλους τοὺς πε-
 ριορισμοὺς τοῦ κανόνος ἤθελεν εἰσέτι αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς
 τῶν ἐχόντων δικαίωμα νὰ ἐκλέγωσι τὰς Ἀρχάς, καὶ ἤ-
 θαλε βλάβη ἔτι μᾶλλον τοὺς κατέχοντας τὴν ἐξουσίαν.

Ἡ σύγκρουσις αὐτῆ τῶν Ἀρχῶν ἐκορυφώθη κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Ἰουλίου, ἔκτοτε καὶ τὸ πνεῦμα τῶν ὁπαδῶν τῶν δύο κομμάτων ἐξήφθη καὶ διεδίδετο ἤδη παρὰ τοῦ πολυπληθεστέρου κόμματος, τοῦ τῶν ἀντιπάλων τῶν κυβερνῶντων, ὅτι ἔμελλε ν' ἀφαιρεθῇ ἀπ' αὐτῶν ἡ Ἀρχὴ διὰ τῆς βίας. Ἀλλ' οἱ κυβερνῶντες ἐκώφεον εἰς τὰς ἀπειλὰς ταύτας, νομίζοντες ὅτι οὐδέποτε ἤθελον ἐπιχειρήσῃ τοιαύτην τολμηρὰν πράξιν, διότι καὶ οὗτοι πολλοὺς εἶχον ἐν τῇ πόλει καὶ ἐξοχῇ ὁπαδοὺς καὶ ἀρκοῦσαν στρατιωτικὴν δύναμιν ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτῶν. Προσέτι πρὸς ἐνίσχυσιν ἠτήσαντο παρὰ τῆς Γερουσίας νὰ παραχωρήσῃ αὐτοῖς πλῆρη ἐξουσιότητα, ἵνα διὰ παντὸς μέσου ἐμποδίσωσι τὴν ἐπικειμένην στάσιν καὶ ἡ Γερουσία ἐνέδωκεν ἐκδοῦσα τὸ ἀπὸ 28 Ἰουλίου θέσπισμα, ὅπερ προὐκάλεσαν καὶ αἱ ἐκθέσεις τοῦ ἐκεῖ διαμένοντος καὶ παρὰ τῆς Γερουσίας ἀποσταλέντος, ἵνα πληροφόρήσῃ αὐτὴν περὶ τῶν ἐκεῖ συμβαινόντων, ταγματάρχου τοῦ Ῥωσικοῦ στρατοῦ Ἰππότου Ἀνδρέου Δάνδρια, ἐπανελθόντος εἰς Κέρκυραν τῇ 10 Αὐγούστου.

Συνεῖδον ἐν τούτοις οἱ κυβερνῶντες τὸν κίνδυνον, ὃν διέτρεχεν ἡ νῆσος καὶ βουλόμενοι νὰ ἱκανοποιήσωσι τὴν κοινὴν γνώμην, ἐξέδωκαν προκήρυξιν, δι' ἧς προσεκάλουν νὰ συνέλθῃ τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς νήσου καὶ προσδιώριζον ἐν ταύτῳ νὰ συνεδριάσῃ τῇ 13.ῃ Αὐγούστου 1800 ἡ ἐπιτροπὴ, ἥτις ἔμελλε νὰ συντάξῃ τὸν κανονισμόν (Regola) τούτου. Ἐνόμισαν ὡσαύτως συμφέρον νὰ καλέσωσι τοὺς ἀρ-

χηγούς τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ πλείστους ἐκ τῶν ὀπαδῶν αὐτῶν καὶ παροτρύνωσι νὰ τηρήσωσι τὴν δημοσίαν τάξιν ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν μέτρων τούτων, οὗτοι δὲ ὑπεσχέθησαν ὅτι σὺδὲν ἀπευκταῖον συμβῆσεται ἐκ μέρους αὐτῶν, ἢ ἕνεκα τῆς συσσωρεύσεως τοσούτου πλήθους ἐν τῇ πόλει ἢ ἕνεκα τῶν διενέξεων, αἵτινες ἤθελον ἀναφυῇ ἐκ τῶν συζητήσεων τοῦ Συμβουλίου. Ἄλλ' ἠπατήθησαν οἱ κυβερνῶντες διότι οἱ ἀντιπολιτευόμενοι εἰργάσθησαν ἐν κρυπτῷ καὶ διέφθειρον τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ στρατοῦ καὶ ἐνεψύχωσαν τοὺς ὀπαδοὺς αὐτῶν ἐπαγγελιαντες θέσεις καὶ κέρδη, καθὼς ἐπίσης καὶ εἰς πάντας τοὺς φαύλους τῶν πόλεων καὶ ἐξοχῆς ὅτι θέλουσιν ἐπιτρέψῃ τὴν λεηλασίαν καὶ ἀρπαγὴν τῆς περιουσίας τῶν πλουσίων ἀντιπάλων, ἀφ' οὗ καταλάβωσιν οὗτοι τὴν Ἀρχήν.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν σχεδίων τούτων τὴν πρώτην τῆς 12 Αὐγούστου 1800 εἰσῆλθεν ἐν Ἀργοστολίῳ πλῆθος χωρικῶν ὠπλισμένων ἐκ τοῦ τμήματος τῆς Ὀμαλᾶς καὶ τοῦ τῆς Λιβαθοῦς καὶ διέμεινον ἐν ταῖς οἰκίαις τῶν ἀντιπολιτευομένων, αἰφνιδίως δὲ ἐξέρχονται καὶ ἐνδύνται μετὰ τοῦ διαφθοαρέντος στρατοῦ, κυριεύουσι τὴν πόλιν καὶ εἰσέρχονται εἰς τὰς οἰκίας τῶν κυβερνῶντων. Τὴν ἀκόλουθον 13.ην ἐληλάτησαν αὐτάς, ἃς μετὰ ταῦτα κατέστρεψαν, ἠλευθέρωσαν πάντας τοὺς καταδίκους καὶ κρατουμένους, εἰσέβαλον εἰς τὸ δημόσιον Μέγαρον, εἰς τὰ ἀρχεῖα, καὶ εἰς ἅπαντα τὰ γραφεῖα, ἅτινα ἀφ' οὗ ἐληλάτησαν, κατέστρεψαν πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς σωζόμενα ἔγγραφα.

Τὰ μέλη τῆς κυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς διεσκορπίσθησαν καὶ οἱ μὲν Ἰωάννης Χοτζᾶς καὶ Εὐστάθιος Μεταξᾶς, οἱ μᾶλλον καταδιωκόμενοι, οἵτινες ἐν τῇ στάσει ἀπώλεσαν πᾶσαν τὴν κινητὴν αὐτῶν περιουσίαν, σφετερισθέντων τῶν στασιαστῶν καὶ τὴν ἀκίνητον, ἐπέησεν, ἵνα σώσῃ τὴν ζωὴν αὐτῶν ν' ἀποχωρήσῃ τῆς νήσου καὶ κατφύγῃ εἰς Ζάκυνθον, οἱ ἄλλοι δὲ ἐκρύβησαν. Ἀνέλαβε δὲ τὴν ἐξουσίαν ἡ Ἰφίγηλ Ἀστυνομία, ἣτις συνεκάλεσε τὸ Γενικὸν Συμβούλιον πρὸς ἐκλογὴν τῶν μελῶν τῆς κυβερνήσεως καὶ συνελθὼν τῇ 29.ῃ Αὐγούστου τὸ σῶμα ἐκείνο, τὸ κληθὲν Γενικὸν Συμβούλιον, συγκαίμενο, ἐξ 134 ἐνόντων, ἐκ τῶν αὐτῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν φετρὶαν τῶν στασιαστῶν καὶ ἐκ τῶν εἰσβαλόντων χωρικῶν, ἐχόντων ὅμως τὸ δικαίωμα ν' ἀπαρτίξῃ τὸ Γενικὸν Συμβούλιον, ἐξέλεξε τοὺς Στέφανον Φωκᾶν Παύλου, Σάββαν Ἀνινον Ἰωάννου, Ἀνδρέαν Πανᾶν Καπιτσην(1), Πέτρον Βαλαμάκη Παύλου, ἐξ Ἀργουσίου, Σταματέλον Πατρίτσον καὶ Ἰωάννην Μηνιάτην, ἐκ Ἀγίου, γραμματεὺς δὲ διωρίσθη ὁ Μαρῖνος Μεταξᾶς Λισσαίος.

Ἐν τῶν κυριωτέρων αἰτίων τῆς στάσεως ὑπῆρξεν ὅτι τὰ μέλη τῆς κυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ καὶ ἡ ὑπαλληλία, ἐξελέχθησαν παρὰ τοῦ σωματοῦ τοῦ ἀντιπροσωπεύοντος τὸ Γενικὸν Συμβού-

(1) Οὗτος οὐδὲν μέρος ἔλαβεν εἰς τὴν στάσιν, διότι ἀφῆκετο ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ μετὰ τὴν 13.ην Αὐγούστου.

λιον (Οοπελαντ), ἐν ᾗ ἡ ἐκλογή τῶν ἀρχῶν ἀνῆκε τῷ Γενικῷ Συμβουλίῳ καὶ ὥς ἐκ τούτου πλείστα παράπονα ἠγέρθησαν καὶ παρὰ φιλητῶν πολιτῶν, διότι ἐν τῇ παρηνόμῳ ἐκείνῃ ἐκλογῇ παραβιάζετο τὸ διέπον προσωρινὸν Σύνταγμα· ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν στάσιν καὶ τὴν νίκην, οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ὑπέπεσαν εἰς τὴν αὐτὴν παρηνομίαν διδόντες οὕτω δικαίωμα εἰς τὸ νικηθὲν κόμμα νὰ ἐπαναλαμβάνῃ τὰ πράπονα τῶν νικητῶν πρὸ τῆς νίκης, διότι τὸ φαστριστικὸν ἐκεῖνο σῶμα, συνήλθε παρηνόμως ὥς μὴ κληθὲν παρὰ τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς τῆς ὑπὸ τοῦ προσωρινοῦ Συντάγματος προσδιωρισμένης. ἀλλὰ παρὰ τῆς ὑψηλῆς ἀστυνομίας, ἥτις οὐδὲ πως ἐδικαιοῦτο νὰ πράξῃ τοῦτο καὶ παραβιάζῃ οὕτω τὸν θεμελιώδη νόμον προσδρεύουσα τοῦ Συμβουλίου ἐκείνου ἵνα καταστῇ νόμιμον ὥφειλε ν' ἀπαρτίζηται ἐκ τῶν τεσσάρων πέμπτων τῶν δικαιομένων νὰ παρακλήθηνται καὶ μεθ' ὧσους περιορισμοὺς διέταττεν ὁ "Κανὼν", ὥς πρὸς τὰ ποστέλλόμενα μέλη τῶν διαφόρων οἰκογενειῶν, ὁ ἀριθμὸς ὥφειλε νὰ ὑπερτερήσῃ τὰ 134 συνεδριάσαντα μέλη, αἵτια δι' ἃ τὰ τμήματα τῆς Ἐρίσου, Πυλάρου καὶ Σίμου δὲν ἀνεγνώρισαν αὐτὸ καὶ ἐβούλοντο οἱ προὔχοντες τῶν τμημάτων τούτων νὰ ἐκλέξωσιν ἰδίαν κυβέρνησιν.

Τῇ 30 Αὐγούστου τὸ Γενικὸν ἐκεῖνο Συμβούλιον ἐξέλεξε καὶ τὰ τρία μέλη τῆς Γερουσίας, αἵτινα ἐδικαιοῦτο ἡ Κεφαλληνία ν' ἀποστέλλῃ εἰς Κέρκυραν πρὸς καταρτισμὸν τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας καὶ τὴν

πλειονοψηφίαν τῶν 134 ἔλαβον οἱ Δ.ρ Δημήτριος Κεφαλαῖς ἐκ Δηΐουρίου, Δ.ρ Μαρῖνος Ἰγγλέσης ἐκ τοῦ φρουρίου καὶ κόμης Ἀνδρέας Μεταξᾶς ἐξ Ἀργυροστολίου, εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Γερουσιαστῶν καὶ ἀντιφρονούντων τοῖς κατασχούσι τὴν Ἀρχὴν, Δημητρίου Πηνιατόρου, Γερασίμου Καμπίτση καὶ τοῦ διακεκριμένου ἱατροῦ Φραγγίσκου Τσουλάτη.

Ἡ Γερουσία ἐν ταῖς δειναῖς ἐκείναις περιστάσεσιν, ἵνα μὴ ἔτι μᾶλλον δεινωθῇ ἢ κατάστασις τῆς ἀτυχοῦς ἐκείνης νήσου, ἐδέησε ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν προσωρινὴν τῆς Ὑψηλῆς Ἀστυνομίας κυβέρνησιν, διὰ τοῦ ἐπισήμου αὐτῆς τῆς 24 Αὐγούστου καὶ τὴν μετὰ ταῦτα ἐκλεχθεῖσαν παρὰ τοῦ πρσανόμου ἐκείνου Συμβουλίου δι' ἑτέρου ἐπισήμου τῆς 29 Σεπτεμβρίου, ἀναγγέλλουσα συγχρόνως τῇ ἐκλεχθείσῃ κυβερνητικῇ ἐπιτροπῇ καὶ τῇ Ὑψηλῇ Ἀστυνομίᾳ ὅτι διώρισε Πληρεξούσιον αὐτῆς τὸν κόμητα Κωνσταντῖνον Χωραφᾶν, ἵνα συνεννοῇται μετὰ τῶν φιλησύχων καὶ ἀγαθῶν πολιτῶν καὶ μετὰ τῶν νομίμως ἐκλεχθέντων προσώπων παρὰ νομίμου σωματείου, ἐν ταύτῃ δὲ διέταξε νὰ μεταβῇ ἐν Κεφαλληνίᾳ ὁ Συνταγματάρχης τοῦ μηχανικοῦ τοῦ Ῥωσικοῦ στρατοῦ Κάρολος Σχραιττερφελδ (Schreiterfeld) μετ' ἀποσπάσματος στρατιωτῶν καὶ 36 πυροβολητῶν.

Ὁ Χωραφᾶς ἀφ' οὗ διεξέπεραίωσε μετὰ τῆς Κυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς πάντα τάφερῶντα εἰς τὴν ἀφικομένην φρουρὰν, παρητήθη διὰ τῆς πρὸς τὴν Γερουσίαν ἀναφορᾶς αὐτοῦ τῆς 7 Ὀκτωβρίου 1800.

10 Συνταγματάρχης Σιχραΐτερφέλδ φθάσας ἐν Κε-
φαλληνίᾳ ἀπῆγει παρὰ τῶν μελῶν τῆς κυβερνητικῆς
Ἐπιτροπῆς τὴν ἀρχηγίαν τῆς νήσου, ὡς κατέχων
ἀνώτερον βαθμὸν τοῦ ταγματάρχου Ἀνδρέου Ρικιαρ-
δοπούλου Στεκαύλη, ἀναλαβόντος αὐτὴν μετὰ τὴν
πιῶσιν τῆς προκατόχου κυβερνήσεως, ἀλλ' ἡ κυβερ-
νητικὴ Ἐπιτροπὴ ἠρνήθη τοῦτο προφασίζομένη, ὅτι
ἡδύνατο νὰ προκαλέσῃ ταραχὰς εἰς τὸν ἐγγχώριον στρα-
τὸν, ὃν αὐτὸς διώκει καὶ διότι ἐν τῇ νήσῳ γίνονται
κατ' αὐτῆς «ἀδελφοποιήσεις», καὶ ἐπομένως δὲν ἐπα-
θύμει νὰ τεθῇ αὕτη «μετὰ τὸ δύο πυρῶν». Καὶ ἐπειδὴ
προέκειτο περὶ δημοσίου ἀσφαλείας ὁ Συνταγματάρχης
ἐνέδωκεν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως ὁ Ρικιαρδόπουλος νὰ
διατηρήσῃ τὴν Ἀρχηγίαν ἐπὶ ψιλῷ ὀνόματι, ὁ
ἐγγχώριος δὲ στρατὸς νὰ ὑπόκηται «καθ' ὅλα» εἰς τὸν
Συνταγματάρχην Σιχραΐτερφέλδ. Ἀφ' οὗ συνεβιβάσθησαν
οὔτω, ἡ κυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ συνέστησεν αὐτῷ νὰ
ἐπαγρυπνήσῃ τὰς «ἀδελφοποιήσεις», εἰς ἃς αὕτη ἀπέ-
θιδε μεγάλην βαρύτητα, διότι οἱ ὀπαδοὶ τῆς πεσοῦσης
κυβερνητικῆς ἐπιτροπῆς μὴ θυνάμενοι νὰ ραδιουργώ-
σιν ἢ ἀντιπράττωσι φανερώς συνώμνουν κρυφίως κατὰ
τῆς διοικούσης, ἣτις ἡγνῶει τὰς διαστάσεις τῆς συ-
νομοσίας καὶ ἀπῆγει τὴν διακώλυσιν τῶν «ἀδελφο-
ποιήσεων». Ἐδυνήθη τότε ὁ Συνταγματάρχης Σιχραΐ-
τερφέλδ νὰ συλλάβῃ ἱερομόναχόν τινα, ὅστις εἰς τὴν
Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, «ἡδελφοποιεῖ»
μεθ' ὅρκου ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου κατ' ἀρχὰς
ὁ ἱερομόναχος ἠρνήθη νὰ ἐμολογήσῃ τοίους καὶ πρό-

πλειονοψηφίαν πῶν 134 ἔλαβον οἱ Δ.ρ Δημήτριος Κεφαλαῖς ἐκ Δηξουρίου, Δ.ρ Μαρῖνος Ἰγγλέσης ἐκ τοῦ φρουρίου καὶ κόμης Ἀνδρέας Μεταξᾶς ἐξ Ἀργυροστολίου, εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Γερουσιαστῶν καὶ ἀντιφρονούντων τοῖς κατασχούσι τὴν Ἀρχὴν, Δημητρίου Πηνιατόρου, Γερασίμου Καμπίτση καὶ τοῦ διακεκριμένου ἱατροῦ Φραγγίσκου Τσουλάτη.

Ἡ Γερουσία ἐν ταῖς δειναῖς ἐκείναις περιστάσεσιν, ἵνα μὴ ἔτι μᾶλλον δεινωθῇ ἢ κατάστασις τῆς ἀτυχοῦς ἐκείνης νήσου, ἐδέησε ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν προσωρινὴν τῆς Ὑψηλῆς Ἀστυνομίας κυβέρνησιν, διὰ τοῦ ἐπισήμου αὐτῆς τῆς 24 Αὐγούστου καὶ τὴν μετὰ ταῦτα ἐκλεχθεῖσαν παρὰ τοῦ πρσανόμου ἐκείνου Συμβουλίου δι' ἑτέρου ἐπισήμου τῆς 29 Σεπτεμβρίου, ἀναγγέλλουσα συγχρόνως τῇ ἐκλεχθείσῃ κυβερνητικῇ ἐπιτροπῇ καὶ τῇ Ὑψηλῇ Ἀστυνομίᾳ ὅτι διώρισε Πληρεξούσιον αὐτῆς τὸν κόμητα Κωνσταντῖνον Χωραφᾶν, ἵνα συνεννοηθῇ μετὰ τῶν φιλησύχων καὶ ἀγαθῶν πολιτῶν καὶ μετὰ τῶν νομίμως ἐκλεχθέντων προσώπων παρὰ νομίμου σωματείου „ἐν ταῦτῳ δὲ διέταξε νὰ μεταβῇ ἐν Κεφαλληνίᾳ ὁ Συνταγματάρχης τοῦ μηχανικοῦ τοῦ Ῥωσικοῦ στρατοῦ Κάρολος Σχραιττερφελδ (Schreiterfeld) μετ' ἀποσπάσματος στρατιωτῶν καὶ 36 πυροβολητῶν.

Ὁ Χωραφᾶς ἀφ' οὗ διεξεπεραίωσε μετὰ τῆς Κυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς πάντα τάφωρῶντα εἰς τὴν ἀφικομένην φρουρὰν, παρητήθη διὰ τῆς πρὸς τὴν Γερουσίαν ἀναφορᾶς αὐτοῦ τῆς 7 Ὀκτωβρίου 1800.

Ο Συνταγματάρχης Σχραϊτερφέλδ φθάσας ἐν Κε-
φαλληνίᾳ ἀπῆγει παρὰ τῶν μελῶν τῆς κυβερνητικῆς
Ἐπιτροπῆς τὴν ἀρχηγίαν τῆς νήσου, ὡς κατέχων
ἀνώτερον βαθμὸν τοῦ ταγματάρχου Ἀνδρέου Ρικιαρ-
δοπούλου Στεκαύλη, ἀναλαβόντος αὐτὴν μετὰ τὴν
πιῶσιν τῆς προκατόχου κυβερνήσεως, ἀλλ' ἡ κυβερ-
νητικὴ Ἐπιτροπὴ ἠρνήθη τοῦτο προφασιζομένη, ὅτι
ἡδύνατο νὰ προκαλέσῃ ταραχὰς εἰς τὸν ἐγγύριον στρα-
τὸν, ὃν αὐτὸς διώκει καὶ διότι ἐν τῇ νήσῳ γίνονται
κατ' αὐτῆς «ἀδελφοποιήσεις», καὶ ἐπομένως δὲν ἐπα-
θύμει νὰ τεθῇ αὕτη «μεταξὺ δύο πυρῶν». Καὶ ἐπειδὴ
προέκειτο περὶ δημοσίου ἀσφαλείας ὁ Συνταγματάρχης
ἐνέδωκεν, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅμως ὁ Ρικιαρδόπουλος νὰ
διατηρήσῃ τὴν Ἀρχηγίαν ἐπὶ ψιλῷ ὀνόματι, ὁ
ἐγγύριος δὲ στρατὸς νὰ ὑπόκηται «καθ' ὅλα» εἰς τὸν
Συνταγματάρχην Σχραϊτερφέλδ. Ἀπ' αὐτοῦ συνεβιβάσθησαν
οὕτω, ἡ κυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ συνέστησεν αὐτῷ νὰ
ἐπαγρυπνήσῃ τὰς «ἀδελφοποιήσεις», εἰς ὅς αὕτη ἀπέ-
βλεπε μεγάλην βαρύτητα, διότι οἱ ὁπαδοὶ τῆς πεσοῦσης
κυβερνητικῆς ἐπιτροπῆς μὴ δυνάμενοι νὰ ραδιοουργῶ-
σιν ἢ ἀντιπράττωσι φανερώς συνώμνουν κρυφίως κατὰ
τῆς διοικήσεως, ἥτις ἡγνῶει τὰς διαστάσεις τῆς συ-
νομοσίας καὶ ἀπῆγει τὴν διακώλυσιν τῶν «ἀδελφο-
ποιήσεων». Ἐδυνήθη τότε ὁ Συνταγματάρχης Σχραϊ-
τερφέλδ νὰ συλλάβῃ ἱερομόναχόν τινα, ὅστις εἰς τὴν
Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, «ἡδελφοποιεῖ»
μεθ' ὅρκου ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου κατ' ἀρχὰς
ὁ ἱερομόναχος ἠρνήθη νὰ ἐμολογήσῃ ποίους καὶ πό-

σους «ἡδελοποιήσεν» ἀλλὰ κατόπιν διὰ τῶν «ἡπίων» ἡ διὰ τῶν «ἀπειλητικῶν ἐρωτήσεων», ἀπήντησεν διὸ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἀνήρχετο «εἰς ὄρους ἡδύνετο νὰ χωρήσῃ τὸ ἥμισυ τῆς Ἐκκλησίας», ἀλλ δι, «δὲν ἐγνώριζεν ἐξ αὐτῶν εἰμὴ μόνον πάντες ἄτομα» ἀνέκοντα εἰς τὴν τάξιν τοῦ λαοῦ καὶ ἄτινα ὠνόμασεν, ὡς πρὸς τοὺς εὐγενεῖς κατὰ τῶν ὁποίων ἡ κυβέρνησις εἶχεν ὑπονοίας, οὐδένα ὠνόμασε, «δι' ὅσα μέσα μετεχειρίσθη πρὸς ἐπίτευξιν τούτου.» Τότε ἀπέλυσε τὸν ἱερομόναχον καὶ συνέλαβε τὰ πάντες παρ' αὐτοῦ ὄντομασθέντα πρόσωπα, ἔτινα ἦσαν ἀσήμαντα ἡλπίζεν ὁμως νὰ μάθῃ παρ' αὐτῶν τοὺς εὐγενεῖς συννομώτας, ἀλλ' ἀπέτυχεν. Ἡ ὑψηλὴ Ἀστυνομία, ἐν τοσοῦτῳ, ἀνεκάλυψεν διὰ τὴν συνομωσία αὕτη ἀποδοτέα εἰς τὸν Εὐστάθιον Μεταξᾶν, ἀπόντα τῆς νήσου καὶ πέμψαντα λοχίαν τινὰ ἵνα «ἀδελοποιήσῃ» τοὺς συννομώτας, ἀλλ' ἐκτὸς τούτου ἡ κυβερνητικὴ ἐπιτροπὴ ἐφοβεῖτο τὴν δυσαρέσκειαν τοῦ λαοῦ καὶ τὴν ἀπιστίαν τοῦ ἐγγωρῶν στρατοῦ, δι' ὃ ἀπῆλθε, παρὰ τοῦ Συνταγματάρχου, ὑπηρεσίας, ὅς δὲν ἡδύνετο νὰ προσφέρῃ ἕνεκα τῆς μετρίας δυνάμεως, ἣν διέθετε καὶ ὡς ἐκ τούτου ἠναγκάσθη νὰ αἰτήσῃ παρὰ τοῦ Προέδρου ἐπικουρίαν τινά, ἵνα δυνηθῇ νὰ διατηρήσῃ τὴν τάξιν ἐν τῇ νήσῳ, ἣτις οὐδέποτε ἐντελῶς ἐπαγιώθη, διότι ἀφ' ἐνὸς μὲν ὁ Εὐστάθιος Μεταξᾶς ἀφ' ἐτέρου δὲ τὰ μέλη τῆς κυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς ἐραδιοῦργουν εἰ καὶ οἱ ἀγαθοὶ πολῖται, ἐξαίρουμένων τῶν τμημάτων τῆς Ὀμαλᾶς καὶ Διβαθοῦς, ἐμίσουν καὶ

τὸν μὲν καὶ τοὺς δὲ Ὁ Συνταγματάρχης Σιχαΐταρ-
φάλδ, διετήρησε τὴν τάξιν καθ' ὅσον ἦτο ἐφικτὸν εἰς
τὸ Ἠφαίστειον ἐκεῖνο, μέχρις οὗτο ἐκλήθη παρὰ τῆς
κυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς ὁ ἐν Ζακύνθῳ φρουρῶν μετὰ
τοῦ συντάγματος αὐτοῦ συνταγματάρχης Νικόλαος
Πιέρρης(1) ὅστις μεταβάς εἰς Κεφαλληνίαν κατὰ τὰ μέ-

(1) Ἀνῆκεν οὗτος εἰς ἀρχαίαν Κερκυραϊκὴν οἰκογένειαν εὐ-
πατριδῶν. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ἰάκωβος εἶχεν ἀποκατασταθῆ ἐν
Νεαπόλει, διότι διετέλει Συνταγματάρχης ἐν τῷ στρατῷ τοῦ
Βασιλείου ἐκεῖνου, καὶ ὡς ἐπίση· βαλμοφόροι ἦσαν καὶ πάντες
οἱ υἱοὶ του. Ὅτε ἐπνευστάτησεν ἡ Νεάπολις καὶ ὁ Βασιλεὺς
σὺν τῇ Βασιλικῇ οἰκογενεῇ καὶ οἱ πρέτβεις, κατέφυγον ἐν Πά-
νόριμῳ τῆς Σικελίας καὶ ἰδρυθὴ ἡ Παρθενόπειρα Δημοκρατία
(23 Ἰανουαρίου 1793), ἡ οἰκογενεὶς αὕτη ἐπνηλθεν ἐν τῇ πα-
τρίδι αὐτῆς. Ὁ Νικόλαος τότε ἤτησε παρὰ τῆς προσωρινῆς
Γερουσίας νὰ προβιβάσῃ αὐτὸν εἰς τὸν βαθμὸν ταγματάρχου,
ἀνευ ἀντιμισθίας καὶ ὑπέσχετο νὰ προγυμνάσῃ τὸ τότε ἐν
Κερκύρᾳ ὀργανιζόμενον σύνταγμα τῶν ἐπιλέκτων τὸ κληθὲν
«Ὁμοσπανδικαὶ νῆσοι», ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Αὐγουστί-
νον Βαρούχην. Ἡ δὲ Γερουσία περὶδεξάτο τὴν αἴτησιν ταύ-
την καὶ ἐξέδοτο τὸ ἀπὸ 24 Αὐγούστου 1799 θέσπισμα. Ἐκ-
τοτε ἡ φήμη ἤρχισε ν' ἀποδιδῇ αὐτῷ πράξεις τινὰς ἀσυμβιβά-
στους μετὰ τοῦ στρατιωτικοῦ χαρακτῆρος, πραχθεῖσας ὅτε
ὑπηρετεῖ τὸν Βασιλέα τῆς Νεαπόλεως. Αἱ διδόσεις αὗται ὑ-
πεχώρουν τὴν Γερουσίαν νὰ προσκλήσῃ αὐτὸν πρὸς διάψευ-
σιν ἐκεῖνων. Ὑπερησπίσθη οὗτος καὶ ἐπεκχλέσθη τὴν μαρτυ-
ρίαν τοῦ ἐν Νεαπόλει πρεσβευτοῦ τῆς Ἰωσσίας, ὅστις μετ' οὐ
πολλοὺ ἀπλήθυνε τῷ Πιέρρῳ τῆς Γερουσίας Θεοτόκῃ τὴν ἀ-
πόλυσιν ἐπιστολήν.

Eccellenza

In contemplazione delle persone ai di cui cenni

σα Φεβρουαρίου 1801 ανέλαβε τὴν ἀρχηγίαν τῆς νήσου. Ταῦτα ἐπεκύρωσεν ὁ Ἑγεμὼν δι' ἐπισήμου πρὸς τὴν κυβερνητικὴν ἐπιτροπὴν τῆς 2 Μαρτίου 1801 καὶ δι' ἐτέρου τῆς αὐτῆς ἡμέρας πρὸς τὸν συνταγματάρχην Πιέρρην.

Ταῦτα συνέβησαν ἐν Ἀργοστολίῳ, ἐν δὲ τῷ Ληξουρίῳ ὁ ἀναβρασμὸς ὑπῆρχε ζωνρότερος, διότι προσετίθετο εἰς τὰ κοινὰ ἐν ὅλῃ τῇ νήσῳ παράπονα καὶ ἡ ζηλοτυπία τῶν κατοίκων τοῦ Ληξουρίου πρὸς τοὺς τοῦ Ἀργοστολίου, οἵτινες κατεφέροντο κατὰ τοῦ Ληξουρίου. Ἔνεκα τῆς ἐν αὐτῷ ἰδρύσεως τοῦ τε ὑγειονομείου καὶ τῶν δικαστηρίων, ἀντικείμενον ὅπερ ἐπὶ πολὺ ὑπῆρξεν ἡ πέτρα σκανδάλου μεταξύ τῶν δύο πόλεων, διότι οἱ τοῦ Ἀργοστολίου διὰ παντὸς μέσου παρεκώλυον τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἰδόντες οἱ τοῦ Ληξουρίου ὅτι

mi fo un pregio di ubbidire, mi prendo la libertà d' incomodare V. E. a favore del Sig.r D. Nicolò Pieri, sopra di cui la calunnia costì ha fatto nascere dei sospetti. Posso asserire che dietro un esatto informò, ho trovato che il prelodato Sig.r D. Nicolò è immune d' ogni macchia che potesse autorizzare qualunque sospetto che vi fosse sparso sulla sua condotta nel servizio di S. M., Siciliana. Con che passo a rassegnarmi con ogni maggior stima ed ossequio.

Palermo 10 Marzo 1800.

Di V. E.

Dev.^o obb^o servitore
D' Italinski

ἐκαῖνοι οὐδέποτε ἤθελον ἐκτελέσῃ, καθ' ὃ ἀπστελοῦν-
τες τὴν τοπικὴν κυβέρνησιν, τὸ ἀπὸ 30 Σεπτεμβρίου
1799 θέσπισμα τῆς Γερουσίας, (1) ἐξέλεξάν ἐπιτρο-

Ἡ διαγωγή, ἡ ἀνδρία καὶ ἡ παιδεία τοῦ μετὰ ταῦτα συν-
ταγματάρχου Πιέρρη διέψευσαν τὰς συκοφαντίας ἐκείνας.

Ἐλαβε μέρος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν καὶ ὑπη-
ρέτησεν εἰς τὸν ἐθνικὸν στρατὸν. Τεθεὶς εἰς ἀποστρατεῖαν
ἐπανῆλθεν εἰς Κέρκυραν, ὅπου ἐν βαθεῖ γήρατι ἀπεβίωσε Συν-
ταγματάρχης ἐν ἀποστρατείᾳ.

Ἐν τῷ συγγράμματι "Νομίσματα καὶ Μετάλλια τῆς Ἑ-
πτανήσου Πολιτείας", ὑπὸ Παύλου Λάμπρου, Ἀθήνησιν ἐκ τοῦ
Τυπογραφείου τῶν ἀδελφῶν Περρῇ 1884, τῷ περιέονται πλεῖ-
στας ἀνακριβεῖς εὐρηται ἐν σελ. 10 καὶ ἡ ἀκόλουθος. «Ἦρὸς
ἐκκathedύχασιν δὲ τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ ἐμφυλίου πολέμου ὁ
ἐπρόεδρος Σ. Θεοτόκης ἀπέστειλεν ἐκ Κερκύρας ἐν σύντάγμα
ἐστρατιωτῶν ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ συνταγματάρχου Νικο-
λάου Πιέρρη, ὅστις μετὰ πεισματοῶδη ἀψιμαχίαν γενομένην
τῇ 3 Ἰουνίου κατενίκησε τοὺς στασιαστὰς καὶ ἀπεκατέστησε
τὴν τάξιν».

(1) Τὸ θέσπισμα τοῦτο φέρει τὰς ἀκολούθους σκέψεις. «Ἡ
ἐκ πόλις τοῦ Ληξουρίου κατοικεῖται ὑπὸ 6000 κατοίκων ἐν αὐτῇ
ἐδιαμένουσι πλεῖσται οἰκογένειαι εὐγενῶν κλειῖται ὑπὸ εὐφυῶν
ἀνδρῶν, περιέχει τεχνίτας καὶ ἐπιτηδευματίας, τὸ ἐμπόριον αὐτῆς
ἐδιατελεῖ ἐν ἀνθρώπῳ καταστάσει· κειμένη ἐν τερπνῇ φυσικῇ θέ-
σει διχαίνεται διὰ τὴν εὐπρέπειαν τῶν οἰκιῶν καὶ καλλοπὴν
αὐτῶν αὐτῆς Λεωφόρων. Αἱ ἡδεῖς καὶ εὐφοροὶ αὐτῆς ἐξοχαὶ Ἀ-
ερωγῆς, Κετωγῆς καὶ Θηνέας σχηματίζουσι μετὰ τῆς πόλεως
ἐπληθυσμὸν 20.000 κατοίκων . . . Ὡς ἐκ τούτων ὑποχρε-
οῦνται οἱ κῆρυκοι νὰ ἐπαυτῶσι τὴν δικαιοσύνην ἐν τῇ πόλει
αὐτοῦ Ἀργυροτολίου ἥτις ἐστὶν κατωκημένη τῆς αὐτῶν ἀπεχούσης ἐξ

πους αὐτῶν τοὺς Δημήτριον Κεφαλᾶν καὶ Γρηγόριον Τυ-
πάλδον, ἵνα παρασταθῶσιν ἐνώπιον τῆς Γερουσίας. μετ' α-
βάντες δὲ εἰς Κέρκυραν προσήγαγον τὴν 28 Ιουνίου 1800
ἀναφορὰν, δι' ἣς ἐζήτουν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ θεσπίσματος

«μίλια διὰ θαλάσσης ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τρικυμιώδους, ἀρ' οὐ
«πρότερον διέλθωσι πλεῖστα ἑτέρα μίλια διὰ ξηρᾶς, ἵνα φθάσω-
«σιν εἰς τὸν λιμένα καὶ ἐν τῇ ἀφίξει αὐτῶν εἰς Ἀργοστόλιον
«εὐρίσκουσι μὲν δικαστήρια ἀλλ' οὐχὶ δὲ καὶ στέγην καὶ ἄ-
«κυλον, ἀναγκάζόμενοι νὰ διαμένωσιν ἐν ὑπαιθρῷ καὶ δικυκτε-
«ρεύωσιν ὑπὸ τὰς στοᾶς . . . οὐδὲ μὲν βρῦτητα δύναν-
«ται νὰ ἔχωσιν αἱ σκέφαις τῶν κατοίκων τοῦ Ἀργοστο-
«λίου ὅτι, δῆθεν, ἐκ τῆς συστάσεως τοῦ ὑγειονομείου καὶ
«τῶν δικαστηρίων ἐν Ἀηξουρίῳ περὶ βλάπτονται τὰ κακτη-
«μένη δικιῶματα αὐτῶν καὶ ἡ ἐνότης τῆς τοπικῆς τῆς
«ἐκείνου κυβερνήσεως, διότι προκειμένου περὶ τῆς εὐημερίας λαοῦ
««τινος, οὐδεὶς δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ δικιῶματα κατ' αὐτῆς,
«προτάσων ὅτι ἐπειδὴ κέκτηται ταῦτα πρὸ αἰώνων, ἐπῆλθεν ἡδη
«ἡ περὶ ταῦτα καὶ διότι πᾶν κοινωνικὸν σῶμα δικαιούται νὰ
««συστήσῃ Ἀρχάς, ἵνα δευθύνωσι καὶ προτετατεύσωσι τοῦτο καὶ
««ὅταν δύναται νὰ ἔχῃ ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ ταῦτα, ἀποβάνε
««ἄδικος ἢ ὑποχρέωσις ν' ἀναζητῇ μαχαίαν. Ὅθεν ἡ Γερουσία
««διὰ τῶν περὶ ταῦτα αὐτῆς παρὰ τοῦ 29.ου ἄρθρου τοῦ
««Πρωτοφινίου Συντάγματος, ἐξουσιῶν, διατάττει. Α.' Ἐν Ἀηξου-
««ρίῳ ἐγκαθίστανται τρεῖς πολιτικοὶ Πρωτοδίκαι ἔχοντες δικαιοδο-
««σίαν ἐπὶ τοῦ Ἀηξουρίου, Ἀνωγῆς, Κατωγῆς καὶ Θηνέας ἐκτε-
««χθησόμενοι παρὰ τοῦ μείζονος Συμβουλίου Κεφαλληνίας ἐτησίως.
««Β.' Θέλει ἐκλέξῃ ὡς αὐτῶν κατ' ἑτος τὸ αὐτὸ Συμβούλιον τρεῖς
««Ποινικοὺς Πρωτοδίκας, οἵτινες ἐπίσης θέλουσι δικιμένη ἐν
««Ἀηξουρίῳ καὶ θέλουσιν ἔχει δικαιοδοσίαν ἐπὶ τοῦ Ἀηξουρίου Ἀ-
««νωγῆς, Κατωγῆς καὶ Θηνέας. Γ'. Θέλει ἐκλέξῃ τὸ αὐτὸ Συμ-

τος. Κατὰ τῆς αἰτήσεως ταύτης ἀντίστη ὁ ἐκ Κεφαλληνίας Γερουσιαστῆς Γεράσιμος Καμπίτης ἀνήκων εἰς τὸ κόμμα τῶν κυβερνώντων τότε ἐν Ἀργοστολίῳ καὶ φρονῶν ὅτι ἡ Ἱδρυσις Ἀρχῶν ἐν Δηξουρίῳ βλέπει τὴν ἐνότητα τῆς Ὀμοσπόνδου Πολιτείας τῆς Κεφαλληνίας καθυπέβαλε, τῇ Γερουσίᾳ ἐκθεσιν δι' ἧς ὑπεστήριξε τοὺς ἑαυτοῦ διίσχυριμους. Ἄλλ' ἡ Γερουσία διὰ πλειονοψηφίας παρεδέξατο τὴν αἴτησιν τῶν κατοίκων τοῦ Δηξουρίου ἐκδοῦσα καὶ θέσπισμα διορίζον καὶ τὸ προσωπικὸν τῶν ἱδρυθησομένων Ἀρχῶν. (1) Τὸ θέσπισμα τοῦτο πλη-

«βούλιον δύο ἀναπληρωτὰς δι' ἕκαστον δικαστήριον. Δ' Κατ' αὐτοῦ τὸ αὐτὸ Συμβούλιον θέλει ἐκλέξῃ τρεῖς Προβλεπτὰς ἐπὶ αὐτῆς Ὑγείας, ἐν Αἰξουρίῳ οἵτινες θέλουσι σχηματίσῃ τὴν Ὑγειονομικὴν Ἀρχὴν τοῦ τόπου. Ἐν ἐκτάκτοις δὲ περιστασεῖσι ἡ ὑγειονομικὴ αὕτη Ἀρχὴ θέλει ἐνωθῇ καὶ συζητῇ μετὰ τῆς τοῦ Ἀργοστολίου καὶ ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας θέλουσι προσαλέσθαι τὸ ἀρχαιότερον μέλος τῆς Προεδρίας,»

(1) Δ'ωρίσθησαν διὰ τοῦ ἀνωμαλικοῦ θεσπίσματος τῆς 6 Ἰουλίου 1800. Δικασταὶ τοῦ Πολιτικοῦ Πρωτοδικείου· οἱ Γεώργιος Τυπάλδος, Ἀλφεινιάτος, Σπυρίδων Κατσαβίτης Ἀμβρόσιος Ἰωάννου, Δ.ρ Φιοραβάντες Κρασᾶς· Δικασταὶ ἀναπληρωτικοί· οἱ Ἰωάννης Πυλαρινός Διονυσίου, Σπυρίδων Λιβυδάς Δημητρίου· Δικασταὶ τοῦ Ποινικοῦ Πρωτοδικείου· οἱ Κωνσταντῖνος Τυπάλδος Χρηστάτος, Δ.ρ. Σπυρίδων Λοβέρδος Σάββα, Δ.ρ Ἰωάννης Πυλαρινός· Δικασταὶ ἀναπληρωτικοὶ οἱ Ἰωάννης Μηλιάτης, Δ.ρ Μιχαὴλ Τυπαλδος Μανωλάτος· Προβλεπταὶ ἐπὶ τοῦ Ὑγειονομικοῦ οἱ Ἰωάννης, Δαλλαπόρτας, Μαρτῖνος Τυπάλδος Ξυδιᾶς, Ἀνδρέας Κεφαλάς Θεοφίλου.

ρέστατα ἐξετελέσθη καὶ ἔκτοτε τὸ Ληξουρίον ἀπέλαβέ· δικαστήρια καὶ ὑγειονομείον, πρόνομια καθὼς ἐκάλουν αὐτὰ οἱ κάτοικοι τοῦ Ἀργοστολίου, δικαιώματα οἱ τοῦ Ληξουρίου, ἅτινα συνετέλεσαν πρὸς αὐτοῦσιν τοῦ ὑπάρχοντός ἀρχαίου ἀνταγωνισμοῦ μεταξὺ τῶν δύο πόλεων, ἐπενεγκόντος τὸν ἐμφύλιον πόλεμόν. Ἀλλὰ κατόπιν τῆς ἀναφορᾶς ταύτης, οἱ διοικοῦντες τότε ἔχοντες τὴν πλειονοψηφίαν ἐν τῷ σωματεῖν τῷ ἀντιπροσωπεύοντί τὸ Γενικὸν Συμβούλιον (conclavé) συγκαίμενον ἐκ 34, ὅπερ οἱ ἀντιπολιτευόμενοι τοῦ Ἀργοστολίου καὶ πάντες σχεδὸν οἱ τοῦ Ληξουρίου ἐθεώρουν παράνομον καὶ παρανόμως συνεδριάζον, ἔθεσαν ἐν αὐτῷ εἰς ψηφοφορίαν τὴν πρότασιν, «ἐὰν ᾖναι «βλαβερὰ ἢ οὐ ἢ σύστεις ὑγειονομείου ἐν Ληξουρίῳ» καὶ τὸ σωματεῖον τῇ 21 Ἰουλίου 1800 ἀπεφάνθη διὰ ψήφων 30 κατὰ 4 ὅτι· «εἶναι βλαβερόν εἰς τὸν «τόπον τὸ ὑγειονομεῖον Ληξουρίου». Ἡ ἀπόφασις αὐτῇ ἡρέθειεν ἔτι μᾶλλον τοῦ τοῦ Ληξουρίου, οἵτινες δὲν ἀνέμενον εἰμὴ εὐκαιρίαν, ὅπως χωρισθῶσιν ἐκ τοῦ Ἀργοστολίου.

Ἄλλ' ἐν τοσοῦτῳ καὶ οὗτοι δὲν ἠδύναντο νὰ μὴ ἐπιδείξωσι τὴν δυσπρόσκειαν αὐτῶν κατὰ τῆς πεσοῦσης κυβερνήσεως καὶ τοῦτο ἐπραξαν λαβόντες ὑπογραμμὸν τὸ Ἀργοστόλιον καὶ τὰ ἐν αὐτῷ διατρέξαντα, ὅθεν, ὁ Ἀλοῦσιος Δοβέρδος καὶ ὁ κόμης Ἀναστάσιος Δοβέρδος Μικελακάτος Γεωργίου, συνήθρουν πλείστους χωρικοὺς ἐξ Ἀνωγῆς, τοὺς διαρπάξαντας, τὰς ἀγροτικὰς οἰκίας τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς πόλεως

καὶ πλείους ζυφοκλοπὰς πράξαντες, ὑπέιλησαν καὶ τὴν ἐξοχικὴν οἰκίαν τοῦ κόμητος Κωνσταντίνου Χωραφᾶ, ἀλλὰ πλείστοι ἕτεροι ἐκ διαφόρων τῆς Ἀνωγῆς χωρίων ἀπέκρουσαν αὐτοὺς, τότε οἱ ἀρχηγοὶ ἐκήρυξαν ὅτι οὐδόλως θὰ ζημιώσωσι τὰς οἰκίας καὶ τὰ κτήματα τῶν ιδιοκτητῶν Ἀνωγῆς καὶ Κατωγῆς, ἐὰν οἱ κάτοικοι δὲν ἐμποδίσωσι τὴν ἐκστρατείαν κατὰ τοῦ Δηξουρίου. Οἱ δυστυχεῖς κάτοικοι καὶ ιδιοκτῆται παρεδέχθησαν τὸν ἐπαχθῆ τοῦτον ὄρον καὶ οὕτω ὤδευσαν μέχρι Βλικάτων, ὅπου ἐλεηλάτησαν καὶ ἐνέπρησαν τὴν οἰκίαν τῶν Τυπάλδων Βρόντσα. Ἐτερον σῶμα Ἀνωγητῶν διευθυνόμενον καὶ τοῦτο πρὸς τὸ Δηξοῦριον, ἔφθασεν εἰς Ποτάμι· ἀλλ' ἀπεκρούσθη παρὰ τῶν κατοίκων καὶ παρὰ τῆς ὀλιγαριθμοῦ φρουρᾶς, φονευσάντων τὸν ἀρχηγὸν αὐτῶν Χαράλαμπον Δανούλην. Ἐν τοσοῦτῃ συνηθροίζοντο πλείστοι ἕτεροι χωρικοὶ ἐν ταῖς οἰκίαις τῶν Τυπάλδων Χαριτάτων καὶ τῶν φίλων αὐτῶν καὶ μαθόντες τοῦτο οἱ Ἀνωγηταὶ ἔλαβον καὶ ἐξ ἐκείνων ἐπικουρίας, ἀπέκρουσαν τὴν φρουρὰν καὶ ἠνώθησαν μετ' ἐκείνων καὶ πάντες ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν Δίου καὶ Κωνσταντίνου Τυπάλδων Χρηστάτων, εἰσέβηλον ἐν Δηξουρίῳ, ὅπου ἐνέσπειρον τὸν τρόμον, ὥστε οἱ γέροντες, αἱ γυναῖκες, τὰ παιδία καὶ πάντες οἱ ἀνίκανοι κατέφυγον, τινὲς μὲν εἰς διάφορα χωρία, ἕτεροι δὲ εἰς Ἀργοστόλιον, μέναντες ἐν Δηξουρίῳ οἱ μόνοι δυνάμενοι νὰ ὀπλοφωρῶσι πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν οἰκιῶν αὐτῶν, ὅπερ ἔπρα-

ξαν πυροβολοῦντες ἐκ τῶν παραθύρων κατὰ τῶν εἰσβαλόντων οἵτινες πάλιν ἐκ τῶν ὁδῶν ἀντεπυροβόλουν αὐτούς. Ἀφ' οὗ ἐτραυματίσθησαν διάφοροι, οἱ ἀρχηγοὶ Αἴος καὶ Κωσταντῖνος Χαριτάτοι ἐπορεύθησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἱερέως Πολυκαλᾶ καὶ συνεσκέφθησαν τὸν τρόπον ἵνα παύσῃ ἡ αἱματοχυσία καὶ ἐπέλθῃ ἡ εἰρήνη, ἣτις καὶ ἐπῆλθεν. Ἐν τῇ συμπλοκῇ ἐκείνῃ ἐρρίφθησαν καὶ τρεῖς πυροβολισμοὶ κατὰ τοῦ Γεωργίου Τυπάλδου Παυλῇ ἀλλ' ἄνευ ἀποτελέσματος. Ἀφ' οὗ αἱ δύο πόλεις ἐξώκειλαν μέχρι τοῦ σημείου ἐκείνου εἰς ὃ ἔφθασαν, νὰ βλάπτωσιν ἀλλήλους οἱ πολῖται καὶ διάφοροι ἐξ αὐτῶν νὰ προσκαλῶσι στίφη ὠπλισμένων χωρικῶν ἵνα φονεύωσι, τραυματίζωσι, λεηλατῶσι καὶ διαρπάζωσι τὴν περιουσίαν τῶν συμπολιτῶν αὐτῶν, ἐπόμενον ἦτο ὅτι ἡ κακοήθεια αὕτη ἀστραπηδὸν ἤθελε διαδοθῇ ἐν πάσῃ τῇ νήσῳ καὶ διαπραχθῶσιν ἐν διαφόροις χωρίοις ἐγκλήμματα, ἅτινα ὑπερέβησαν κατὰ τὴν ὁμότητα τὰ εἰς τὰς πόλεις συμβάντα.

Δὲν νομίζομεν ἀπὸ σκοποῦ νὰ μνημονεύσωμεν διάφορα ἐξ αὐτῶν πραχθέντα εἰς τὰ χωρία τῶν διαφορῶν διαμερισμάτων τῆς νήσου, καθὼς, ἐν Σκάλα, ἐφονεύθη ὁ Γεράσιμος Μεταξᾶς Τσαννάτος (1), ἀπεπειράθησαν νὰ φονεύσωσι τὸν γυναικάδελφον αὐτοῦ Γεράσιμον Μεταξᾶν Δισσαῖον οὗτινος ἔλεγε·

(1) Παρὰ τῶν Λιὰ Φράγκο, Γερσίμου καὶ ἀδελφῶν αὐτοῦ Ζακάντη, καὶ Γερασίου καὶ ἀδελφῶν αὐτοῦ Τραυλὸ καὶ ἐτέρων.

λάτησαν τὴν οἰκίαν ἣν μετὰ ταῦτα ἐνέπρησαν καὶ κατέστρεψαν πάντα τὰ κτήματα αὐτοῦ (1). Ἐν Μέρσιᾳ ἐλεηλατήθη ἡ οἰκία τοῦ Δημητρίου Χωραφᾶ καὶ ἄπσαι αἱ ἄλλαι αἱ περιέχουσαι ἐπιπλα καὶ εἶδη. Ἐνεπρήσθη ὡς πύτω ἡ οἰκία τοῦ Ἰωάννου Χοϊδᾶ ἐν τῇ ἐξοχῇ Ληξουρίου. Διηρπάχθησαν τὰ Μοναστηρία τῆς Ὑπαπαντῆς καὶ τῆς Κεχριόνας. Ὁ κόμης Πέτρος Μεταξᾶς (2) “μετὰ 70 ληπτῶν” κατέσχε τὴν οἰκίαν καὶ τὰ ἐν Σιάμφ κτήματα τοῦ Πεκατόρου, ὅσους προβλέπων τοῦτο, δύο ἡμέρας πρὸ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Μεταξᾶ ἠδυνήθη διὰ θαλάσσης καὶ διὰ ξηρᾶς νὰ μετακομίσῃ ἀλλαχοῦ τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ ταῖς ἀποθήκαις σωζόμενα ἐπιπλα καὶ εἶδη. Τοιαῦτα καὶ πλεῖστα ἕτερα ἐγκλήματα συνέβησαν ἐν πάσῃ τῇ νήσῳ καὶ ἅτινα ἐμετριάσθησαν μὲν μετὰ τὴν ἐκλο-

(1) Ἐπὶ τῆς Διοικήσεως τοῦ κομ. Ἰκώβου Μερκῆτη, κατόπιν ἀποράττει· τῆς 21 Μαρτίου 1801 δι’ ἧς ἐξορίζοντο 13, κατεδικάστη ἡ κοινότης τοῦ χωρίου Σκάλλης ν’ ἀποτίτῃ τὴν ἐξίαν τῶν ζημιῶν αἱ ὑπέστη ὁ Λιτσάριος. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐνεπιστεύθη εἰς ἀπόσπασμά τι Ρώσων στρατιωτῶν, ὅπερ μετέβη εἰς Σκάλλην καὶ πηρέελε τὴν διὰ τῆς ἀποφάσεως προσδιορισθεῖσαν ἀξίαν.

(2) Ὑπῆρχον συγχρόνως δύο τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος, ὁ κόμης Πέτρος Μεταξᾶς Ἀνδρέου καὶ ὁ κόμης Πέτρος Μεταξᾶς Ἀντωνίου. Ὁ Ἀνδρέας καὶ ὁ Ἀντώνιος ἦσαν ἀδελφοί, υἱοὶ τοῦ κόμητος Ἀναστασίου.

γῆν τῶν νέων προσώπων ἐν τῇ Ἀρχῇ ἄλλ' ἐπὶ πολὺ
ὁὖν ἐπαύσαν.

Εἰ καὶ διετέλει ἡ νῆσος εἰς τὴν ἀξιολάκρυτον
ταύτην κατάστασιν, ἀλλὰ, ἡ ἕνεκα φόβου, ἡ
ἕνεκα τῆς ἰσχύος τῶν εἰσέτι ὑπαρχόντων εὖ φρο-
νούντων, ἡ δεξιῶσις τῶν Αὐτοκρατορικῶν ἐπιτρόπων
ὑπῆρξεν εὐνοϊκῇ. Τὴν ἀκόλουθόν τῆς ἀφίξεως αὐτῶν
ἐδημοσίευσαν προκήρυξιν δι' ἧς ἀνήγγειλαν τὸν σκο-
πὸν τῆς ἀφίξεως αὐτῶν, παρέδωκαν ἐν ταύτῃ τὴν
διαπιστευτικὴν ἐπιστελὴν τοῦ Ἡγεμόνος πρὸς τὴν
τοπικὴν Κυβέρνησιν, ἣτις συνεχάρη αὐτοὺς διὰ τοῦ
εὐπαιδέυτου αὐτῆς γραμματέως Μαρίνου Μεταξᾶ Διο-
σαίου καὶ ἀνταπέδωκαν τὴν ἐπίσκεψιν διὰ τῶν δύο
αὐτῶν στρατιωτικῶν ὑπασπιστῶν λοχαγῶν Θεοτόκη
καὶ Μοτσενίγου. Τὴν δ' ἐπιούσαν ἡ τοπικὴ κυβέρνη-
σις προσεκάλεσε τὰς Ἀρχὰς τοὺς προϋχόντας καὶ
τοὺς οἰκογενειάρχας πάσης τάξεως ἵνα παρευρεθῶσιν
εἰς τὴν ἐπίσημον ἐγκαθίδρυσιν τῆς Αὐτοκρατορικῆς
Ἐπιτροπῆς, ἣτις ἐπορεύθη ἐν τῇ δημοσίῳ μεγάρῳ
συνωδευμένη ὑπὸ πλείστων διακεκριμένων πολιτῶν,
τῆς φρουρᾶς καὶ πλήθους λαοῦ εὐφημοῦντος. Οἱ Αὐ-
τοκρατορικοὶ Ἐπίτροποι καὶ οἱ Πρόεδροι τῆς Τοπι-
κῆς Κυβερνήσεως ἤδρευον ἐπὶ κεφαλῇ τῆς πολυπλη-
θοῦς ὀμηγύρεως ὁ δὲ «νεαρὸς κόμης Καποδίστριας»-
λαβὼν τὸν λόγον, διὰ βραχέων ἐξέθηκε «τὸν σκο-
πὸν ὅστις ὁδηγεῖ τὴν Αὐτοκρατορικὴν Ἐπιτροπὴν
«τοὺς νόμους ἐξ ὧν ἀρύεται οὗτος καὶ τὴν μέθοδον
«δι' ἧς θέλει ἐφαρμόσῃ τὴν ἐκτέλεσιν, ἣτησε συνάμα

«καὶ τὴν συνδρομὴν ἀπάντων πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἔργου αὐτῆς». Περαιίνων δὲ διηύθυνε τὸν λόγον πρὸς τὴν προεδρείαν, εἰπὼν, «ὅτι μετὰ τιμῆς ζήλου καὶ δραστηριότητος διετήρησε τὴν διεύθυνσιν τῆς κυβερνήσεως ἐν μέσῳ τοσούτων βιαιοπραγιῶν», παρώτρυνεν ὡσαύτως τοὺς δικαστὰς, «οἵτινες εὐηργέτησαν τὸν λαόν, ἐν ἀκολουθήσῳ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν καὶ συμπράξωσιν ὑπὲρ τῆς ἐκιδρύσεως τῆς Πολιτείας, ἐπήνεσε τὸν στρατὸν διὰ τὴν πειθαρχίαν αὐτοῦ» καὶ τέλος προέτρεψε τοὺς εὐπατρίδας καὶ πάντας τοὺς πολίτας νὰ αἰσθανθῶσι μετ' ἐνδιαφέροντος τὸ μεγαλεῖον τῆς τύχης αὐτῶν.» Ἀπήντησεν εἰς τῶν Προέδρων τῆς τοπικῆς κυβερνήσεως ὁ Σάββας Ἄνινος ἀποδείξας «πόσον ἤθελεν ὠφελήσῃ τὴν νῆσον ἐν διοργανώσεσι ἣν ἀπαιτοῦσιν οἱ ἐλευθερωταὶ τῶν νήσων Μονάρχαι καὶ ἧς ἔνεκεν ἡ ἐπιτροπὴ ἤτορ ἐτοίμη νὰ ἐνασχοληθῇ μετὰ σοβαρὰν μελέτην.»

Ἡ ἐπικρατήσασα τάξις ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τῆς Αὐτ. Ἐπιτροπῆς καὶ διαρκούσης τῆς τελετῆς τῆς ἐγκαθιδρύσεως, δὲν ἦτο εἰμὴ ἐφήμερος καὶ ἐπίπλευστος, διότι πρὸς τὴν δεξιὰν τῆς αὐτῆς ἡμέρας 29 συνεπλάκησαν τὰ κόμματα ἐντὸς τοῦ Ἀργοστολίου, ἀλλ' ἡ ἐπέμβασις τῶν Αὐτ. ἐπιτρόπων, ἡ δραστηριότης καὶ ἐνέργεια τοῦ συνταγματάρχου Νικολάου Πιέρρη, φρουράρχου καὶ αἱ συμβουλαι, αἱ παραινέσεις καὶ ἡ ἐπιρροὴ διαφόρων προϋχόντων ἐματαίωσαν τὰς κακοβούλους προθέσεις τῶν ταραξιῶν καὶ ἐκώλυσαν τὴν αἱματοχυσίαν. Τὸ συμβάν τοῦτο ἀπεδόθη εἰς στρα-

τιωτικόν τινα ἐγγώριον υἱὸν τοῦ ταγματάρχου Ἀνδρέου Ῥικιαρδοπούλου Στεκούλη οὗ ἡ οἰκογένεια ἀφ' οὗ ἐσφετερίσθη τὴν στρατιωτικὴν ἐξουσίαν, ὑπέθαλπε τὰς ταραχὰς καὶ τὴν ἀναρχίαν διὰ πειρατικούς καὶ ἀρπακτικούς σκοποὺς καὶ ἔματαίου τὰς ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ συμριλιώσεως ἐνεργείας τῶν προϋχόντων, ἐπὶ κεφαλῇς ἐχόντων τὸν ἀξιοσέβαστον γέροντα κόμητα Κωνσταντῖνον Χωραφᾶν.

Ἰδὼν τότε ὁ ταραχοποιὸς ταγματάρχης ὅτι ἐματαιώθησαν αἱ προθέσεις αὐτοῦ, συνήθροισε ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, πάντας τοὺς ὀπκτοὺς τοῦ ἀξιωματικούς καὶ συνεζήτησαν ἂν συμφέρῃ αὐτοῖς νὰ παραδεχθῶσι τὴν σύστασιν τῆς Πολιτείας, προέτεινεν ἐπίσης ν' ἀρπάωσι διὰ τῆς βίβας τὰ ἐν τῷ τελωνεῖῳ ὑπάρχοντα 12000 τάλληρα καὶ διὰ προδοσίας νὰ ἐπιτεθῶσι καὶ δολοφονήσωσι τὸν στρατὸν τῆς Πολιτείας, καὶ προσκαλέσωσι τοὺς χωρικοὺς νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν πρὸς ἐνίσχυσιν αὐτῶν. Οἱ Αὐτ. ἐπίτροποι θεωροῦντες τοὺς ἐπικειμένους κινδύνους, ἐσκέφθησαν ὅτι ἡδύναντο ν' ἀποκαταστήσωσι τὴν εἰρήνην καὶ τὴν τάξιν διὰ τῶν συμβουλῶν, τῶν παραινήσεων, τῆς μεσολαβήσεως εὐὐπολήπτων προσώπων, τῆς ἐπεικίας καὶ τῆς λήθης τοῦ παρελθόντος, δι' ὃ προσεκάλεσαν τὴν τοπικὴν κυβέρνησιν, παραλαβόντες καὶ δώδεκα ἐκ τῶν εὐὐποληπτοτέρων πολιτῶν τοὺς Χωραφᾶ, Πηνιατόρον, Φωκᾶ καὶ ἑτέρους, καὶ ἀνέλαβον τὸ δυσχερὲς ἔργον τῆς συμφιλιώσεως τῶν ἐνόπλιως ἱσταμένων κομμάτων καὶ ἐπέτυχον δυνηθέντες νὰ εἰρηνό-

ποιήσῃσι προσκαίρως αὐτοὺς καὶ νὰ ἐπέλθῃ ἐφήμερός τις τάξις ἐν Ἀργοστολίῳ.

Ταῦτοχρόνως ἐκ τοῦ χωρίου Τρογιανάτα ἐξέδιδε προκηρύξεις ὁ Δ.ρ Εὐστάθιος Μεταξᾶς ἐπανελθὼν ἐκ Ζακύνθου, προσεκάλει πάντας τοὺς χωρικοὺς νὰ παρευρεθῶσιν ἐν Ἀργοστολίῳ τῇ 2 Μαΐου, πρὸς ἐκδίωξιν τῆς κυβερνήσεως καὶ ἀποκατάστασιν ἐτέρας ἥς ἐμελλε νὰ προῖσταται.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας διαταράχθη πάλιν ἡ τάξις ἐν Ἀργοστολίῳ καὶ τότε ἐπέισθησαν οἱ Αὐτ. Ἐπίτροποι, (αὕτη ἦτο καὶ ἡ γνώμη διαφόρων συνετῶν πολιτῶν,) ὅτι ἀναγκαιοὶ, πρὸς παῦσιν τῶν συμπλοκῶν, ν' ἀποφεύγωνται αἱ συναντήσεις τῶν ἀρχιστασιαστῶν, ὅπερ ὁμως δὲν ἡδύνατο γὰ κατωρθωθῇ εἰμὴ δυσκόλως καὶ μετὰ πλείστης ἀνασκοπῆς, ἐπιμελείας καὶ ἀβροφροσύνης. Ἀφ' οὗ ἐνήργησαν τοιοῦτοτρόπως οἱ Αὐτ. Ἐπίτροποι, ἐπέτυχον ν' ἀπομακρύνωσι τῆς πόλεως τοὺς ἀδελφοὺς Ῥικιαρδόπουλο, πέμψαντες αὐτοὺς ἐν Λιβαθῷ, ἀλλὰ καὶ τοῦτο οὐδόλως ἐπαγίωσε τὴν δημοσίαν τάξιν, διότι ἔνοπλος διετέλει ἡ ἐξοχὴ ἀπειλοῦσα τοὺς ἀστούς, οἵτινες ὠπλίζοντο, ἐκραύγαζον καὶ ἔτρεχον ὅπως κλεισθῶσιν ἐντὸς τῶν οἰκιῶν των αἵτινες μεταβληθεῖσαι εἰς φρούρια, προσφυλάσσοντο ὑπὸ ὀχυρωμάτων καὶ ἐφωδιάζοντο δι' ὅπλων καὶ πολεμοφοδίων.

Παρατήρησαν τότε οἱ Αὐτ. Ἐπίτροποι, ὅτι ἡ ὑπάρχουσα φρουρὰ ἦτο ἀνεπαρκὴς εἴτε πρὸς ἀπόκρουσιν τῶν χωρικῶν ἐν περιπτώσει ἐφόδου κατὰ τῆς πόλεως, εἴτε πρὸς

ἀντιπαράταξιν κατὰ τοῦ σμήνους τῶν αὐτοχειροτονή-
των στρατιωτικῶν, εἴτε πρὸς διακώλυσιν τῶν μεταξὺ
τῶν κομμάτων συμπλοκῶν καὶ ὑπεχρεώθησαν νὰ ζητή-
σωσι παρὰ τοῦ Ἡγεμόνος νὰ ἐνισχυθῇ αὕτη ἐξ 100
ἐπιλέκτων, 20 πυροβολητῶν καὶ δύο πεδινῶν τηλεβό-
λων μετὰ τῶν ἀναγκαίων αὐτῶν πολεμοφοδίων καὶ
ἀποσκευῶν.

Ἐν ᾧ οἱ Αὐτ. Ἐπιτροποὶ ἐνησχολοῦντο ν' ἀπο-
μακρύνωσιν ἀπ' ἀλλήλων τοὺς κομματάρχας, πρὸς ἀπο-
φυγὴν συγκρούσεων, ἐσπεύδαζον ἐν ταύτῃ ν' ἀνεύρω-
σι τὰ αἷτια τὰ προκαλοῦντα τὴν ἀναρχίαν ταύτην ἐν
τῇ νήσῳ, καὶ πρὸς ἐπίτευξιν τούτου, ἐνόμισαν ὅτι ἡ-
δύναντο νὰ φωτισθῶσι παρ' αὐτῶν τῶν κατοίκων, δι' ὃ
ἀπεφάσισαν νὰ προσκαλέσωσιν ἐπιτροπὴν τινὰ συγκει-
μένην ἐκ τῶν προὔχόντων ἐκάστου τμήματος, ἵνα
ἐξ αὐτῶν ἐπισήμως λάβωσι γινῶσιν τῶν αἰτίων τῆς
λυπηρᾶς ταύτης καταστάσεως τῆς νήσου, καὶ διὰ τί-
νων μέσων ἡδύναντο νὰ ἐπαναφέρωσι τὴν τάξιν. Συ-
νῆλθεν ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη τὴν πρώτην Μαΐου καὶ ὁ
Καποδίστριας ἐν τῇ ἐνάρξει αὐτῆς εἶπεν, «ὅτι μετ'
«ἄλγους καὶ θαυμασμοῦ παρατηροῦσιν οἱ Αὐτ. Ἐπιτρο-
«ποὶ τὴν νήσον ἄπασχιν ἐν ἐπαναστάσει, ὅτι ἦλθον ἐν
«Κεφαλληνίᾳ πρὸς ἐνίδρυσιν τῆς Πολιτείας καὶ οὐχί
«πρὸς καταστολὴν στάσεων, ὅτι ζητοῦσι παρὰ τῶν συν-
«ελθόντων τὴν ἀληθῆ ἔκθεσιν τῶν συμβάντων καὶ τὰς
«προκαλούσας αὐτὰ αἰτίας καὶ ὅτι προσεκάλεσαν τὴν Ἐ-
«πιτροπὴν ταύτην ἵνα προτείνῃ μέτρα τινὰ πρὸς τῆς
«χρεῖαν παῦσιν τῶν δεινῶν καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐφαρ-

«μογῆς αὐτῶν», ἐδήλωσεν ἐπίσης ὅτι ἀναθέττοντες οἱ
 «Αὐτ. ἐπιτροποὶ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τὰ καθήκοντα
 «ταῦτα, αὕτη θέλει ἀναλάβῃ τὰς λειτουργίας μιᾶς Ἐ-
 «πιτροπῆς ἐπὶ τῆς Δημοσίας ἀσφαλείας ἣς τὴν Προε-
 «δρεῖαν δέχονται οἱ Αὐτ. Ἐπιτροποὶ καὶ ὁ Φρούραρ-
 «χος.»

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη, ἀναγνωρισθεῖσα παρὰ τῆς
 τοπικῆς κυβερνήσεως, ἐνησχολήθη πρὸς ἀνέυρεσιν
 τῶν αἰτιῶν αἵτινες προὔκालουν τοσαύτας ταραχάς,
 ἐκ τῶν πρακτικῶν δ' αὐτῆς καὶ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως
 διαφόρων ἐπιστολῶν, προέκυψεν ὅτι ἡ ἔλευσις ἐν Κε-
 φαλληνίᾳ τοῦ εὐπατρίδου Εὐσταθίου Μεταξᾶ ἦτο ἡ
 αἰτία πασῶν τῶν ταραχῶν καὶ ἀπεφασίσθη νὰ συμ-
 βουλευθῇ ν' ἀποχωρήσῃ τῆς νήσου, ἀλλ' ἀπήντησεν
 οὗτος ὅτι δὲν ἔχονται ἀληθείας τὰ εἰς αὐτὸν ἀποδι-
 δόμενα. Τότε ἠναγκάσθη ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ τῷ γνω-
 στοποιήσῃ ἐπισήμως τὰ προκύψαντα εἰς αὐτὴν γεγονότα,
 ἀλλ' οὐδεμίαν μὲν ἔδωσεν ἐπίσημον ἀπάντησιν, ἐγνω-
 στοποίησε δ' ἰδιαιτέρως τὴν τολμηρὰν αὐτοῦ πρόθε-
 σιν νὰ ἀνατρέψῃ τὴν τοπικὴν κυβέρνησιν. Καὶ τότε ἡ
 ἐπὶ τῆς Δημοσίας ἀσφαλείας Ἐπιτροπὴ παμψηφεί πα-
 ρεδέξατο θέσπισμά τι δι' οὗ ὑπεχρεώτο «ν' ἀποχωρή-
 «σῃ τῆς νήσου ἐντὸς 48 ὥρων, μὴ δυναμένου νὰ
 «ἐπανέλθῃ εἰμὴ μετὰ τὴν σύστασιν τῆς Πολιτείας, καὶ
 «ἐὰν δὲν ἀπαχώρῃ ἐκηρύττετο ἡξόριστος μετ' ἀ-
 «πειλῆς κεφαλικῆς ποινῆς καὶ δημεύσεως ἀπάσης τῆς
 «περιουσίας αὐτοῦ καὶ ὁ φονεύων ἢ συλλαμβάνων αὐ-
 «τὸν ἤθελεν ἀνταμειβθῇ διὰ 200 ταλλήρων».

Αἱ αὐστηρόταται διαταγαὶ τοῦ Θεσπίσματος τούτου, οὔτε ἐφόβησαν οὔτε ἐμετρίασαν τὸν Δ.ρα Εὐστάθιον Μεταξᾶν, μάλιστα ἠρέθισαν αὐτὸν ἔτι περισσότερον ὥστε τὸ κίνημα τῶν χωρικῶν ὁπαδῶν του νὰ καταστῇ ἀπειλητικώτερον· ἡ τοπικὴ κυβέρνησις τότε πρὸς ἄμυναν αὐτῆς διατάττει τὸν ὅπλισμὸν ἐτέρων χωρικῶν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ταραξίου ταγματάρχου Ῥικιαρδοπούλου Στεκούλη, ἀλλὰ συγχρόνως εἰσέρχονται ἐν τῇ πόλει πλείστοι ἕτεροι χωρικοὶ ὀδηγούμενοι ὑπὸ τοῦ κόμητος Καίσαρος Μεταξᾶ ἀκολουθουμένου καὶ παρὰ τοῦ αὐταδέλφου αὐτοῦ κόμητος Ἀνδρέου Γερουσιαστοῦ ἀποσκιρτήσαντος. Ἐνεκα τούτων πανικὸς κατέλαβε φόβος τὴν πόλιν, ἡ δὲ διαμονὴ καὶ ἡ μυστηριώδης συμπεριφορὰ τοῦ Εὐσταθίου Μεταξᾶ, τοῦ σχετιζομένου μετὰ τῆς Ζακύνθου, ἐν ἣ ὑπῆρχεν ὁ πυρὴν τῆς θριαμβευούσης στάσεως καὶ ἡ διάδοσις ὅτι μετέφερεν ἐκεῖθεν πλείστα χρήματα ἐπηύξανε τὸν φόβον, πολὺ μᾶλλον διότι τὰ πάθη, αἱ ἐκδικήσεις, αἱ τάσεις πρὸς τὸν δεσποτισμὸν καὶ ἡ φιλαρχία, ἦσαν εἰσέτι ἀκμαῖαι.

Συμμετέσχον τοῦ φόβου οἱ Αὐτοκρ. Ἐπίτροποι καὶ ἡ τοπικὴ κυβέρνησις, διότι ἠγνόουν τὰς προθέσεις καὶ σχέδια τοῦ Εὐσταθίου Μεταξᾶ καὶ ἰδίως τῇ 3 Μαΐου ἐν ἣ περικυκλούμενοι αὐτοὶ τε, ἡ κυβέρνησις καὶ ἡ ἀδύνατος ἄλλ' ἀνδρῖα φρουρὰ, ὑπὸ τοσούτου πλήθους ὀπλισμένων, δὲν ἠδυναντο νὰ διακρίνωσιν ἐν περιπτώσει συμπλοκῆς, τίνας ὤφειλον νὰ καταδιώξωσι καὶ τίνας νὰ ὑπερασπίσωσιν. « Ὁ Στρατὸς κατα-

λαμβάνει πάντοτε τὴν πρωτοφυλακὴν, »γράφει πρὸς «τὸν Ἡγεμόνα ὁ Καποδίστριας «πιστὸς φύλαξ τῆς «πεφλημένης ἡμῶν σημαίας καὶ ὠρκίσθημεν πάντες «ν' ἀποθάνωμεν προτοῦ προσβληθῶμεν ἢ ἀτιμασθῶμεν. » Εἰργάζοντο οἱ αὐτ. ἐπίτροποι καθ' ὅλην αὐτὴν τὴν ἡμέραν, ἐμψυχοῦντες μὲν τοὺς ὑπὲρ τῆς τάξεως ὀπλισθέντας, συμβουλεύοντες δὲ τοὺς ἀντιφρονοῦντας, ὅτε τὸ ἐσπέρας ἐπληροφορήθησαν ὅτι ἡ μερὶς ἐκείνη τῶν ὀπλισμένων κατοίκων, οἵτινες ἦσαν ὑπὲρ τῆς τάξεως, ἐπεβοήθουν τὴν ἔλευσιν ἐν τῇ πόλει τοῦ Εὐσταθίου Μεταξᾶ, διότι ἐνόμιζον ὅτι αὐτὸς ἤθελε συνδράμῃ τοὺς αὐτ. ἐπιτρόπους εἰς τὴν σύστασιν τῆς Πολιτείας καὶ σεβασθῇ τὴν σημαίαν.

Τότε ἐκορυφώθη ἡ ἀμηχανία τῶν Αὐτ. Ἐπιτρόπων, διότι δὲν ἠδύναντο νὰ διακρίνωσι τοὺς πιστοὺς ἐκ τῶν προδοτῶν. Ἐν μέσῳ τῶν αὐτῶν ἀμφιβολιῶν ὁ Καποδίστριας τολμηρῶς ἀπεφάσισεν, ἐν ἀκαρεί, νὰ μεταβῇ αὐτοπροσώπως καὶ ἴδῃ καὶ συνομιλήσῃ μετὰ τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου τοῦ διατηροῦντος ἐν ἀναστατώσει, ἐκτεταμένην καὶ πολυάνθρωπον νῆσον. Παρалаμβάνει μεθ' ὁρμῆς ἕνα ἀκόλουθον καὶ πορεύεται ἐν τῷ σκότει τῆς νυκτὸς ἐν μέσῳ στασιαζόντων ὀρεινῶν χωρίων. Ὁ συνάδελφος αὐτοῦ καὶ ὁ Φρούραρχος Πιέρρης δὲν ἠδυνήθησαν ν' ἀποτρέψωσιν αὐτὸν νὰ ἐκτεθῇ εἰς τοιοῦτον κίνδυνον, ἐπέτρεψε μόνον εἰς τὸν φρούραρχον νὰ συνοδεύσῃ αὐτὸν μέχρι τῆς παραλίας, ὅπου εἶπεν αὐτῷ ὅτι « ἰδίῳις ὁμμασι θέλει νὰ «πεισθῇ περὶ τίνος πρόκειται καὶ τὸ ἔργον τοῦτο δὲν

«ἡδύνατο· νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς ἕτερον.», Ἀνεχώρησε τῇ 2. (1) ὥρα τῆς νυκτὸς διέβη ἐν μέσῳ ὀπλοφόρων βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ σκοτόυς, τὸ μεζονύκτιον ἐφθασεν εἰς χωρίον τι καὶ εἰσήγαγον αὐτὸν ἐντὸς σκοτεινῆς καλύβης, ἐν ᾗ οἱ ψιθυρισμοὶ ἐδείκνυνον ὅτι ἐνέδρευον ὠπλισμένοι χωρικοί. Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν φέρεται εἰς λύχνος ἀποκαλύπτων εἰς τὸν Καποδίστριαν τὸ φρικτῶδες θέαμα. Περιέμεινεν εἰσέτι μίαν ὥραν τὴν ἔλευσιν τοῦ Εὐσταθίου Μεταξᾶ, μεθ' οὗ συνωμίλησεν ἐπὶ τέσσαρας ὥρας. Ἡ συνέντευξις αὕτη κατέπεισε τοὺς Αὐτ. Ἐπιτρόπους ὅτι ὁ Δ.ρ Μεταξᾶς ἐπανήλθεν ἐν Κεφαλληνίᾳ, ἵνα ἀνακτήσῃ τὴν βιαίως ἀφαιρεθεῖσαν ἀπ' αὐτοῦ Προεδρείαν, ἐπιρροὴν καὶ παρουσίαν καὶ ὅτι δὲν ἐσκόπει ν' ἀντιπράξῃ κατὰ τῆς συστάσεως τῆς Πολιτείας. Παρετήρησαν ὡσαύτως ὅτι αἱ ἀπαιτήσεις αὐτοῦ ἐθεωροῦντο δίκαιαι παρὰ πάντων τῶν εὐύπολκτων καὶ ἰσχυρῶν κατοίκων Ἀργοστολίου καὶ ὅτι ὁ καταδιωγμὸς ἠῤῥξανε τὴν ἐπιρροὴν καὶ ὑπεροχὴν αὐτοῦ.

Πρὸς παραδοχὴν, λοιπόν, μέτρων τινῶν θαρραλείας, ἐν μέσῳ τοιοῦτου κλονισμοῦ, οἱ Αὐτ. Ἐπιτροποι συνήθροισαν συνέδριον συγκαείμενον ἐκ τῶν μελῶν τῆς Προεδρείας καὶ τῆς Ὑψηλῆς Ἀστυνομίας, ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ πλείονες ἠπίσταντο ἐνεκα τῆς ἀνεπαρκείας τῆς φρουρᾶς, προσέτεινον καὶ τὸ συνέδριον παρεδέξατο, νὰ ὀπλισθῶσι πλείστοι χωρικοὶ καὶ εἰσέλθωσιν ἐν τῇ πόλει, χορηγηθῶσι δὲ εἰς ἐτέρους χρήματα καὶ

(1) 8 μ. μ.

πολεμοφόδια. Τοῦτο ἐπραγματοποιήθη τῇ 4 Μαΐου, ἀλλ' ἡ θέσις ἐδεινώθη ἔτι μᾶλλον διότι οἱ ἔνοπλοι χωρικοὶ οἱ βουλόμενοι νὰ θέσωσι βαίως εἰς τὴν Ἀρχὴν τὸν Δ.ρα Μεταξᾶ εἰσῆλθον καθ' ὁμάδας ἐν τῇ πόλει καὶ ἀφ' οὗ περιεκύκλωσαν αὐτὴν κατέλαβον διαφόρους οἰκίας καὶ πάσας τὰς εἰσόδους. Τότε οἱ αὐτοκρ. ἐπίτροποι ἐπεβίβασαν ἐπὶ τοῦ πλοίου τὰς ἀποσκευὰς καὶ τοὺς ὑπηρέτας αὐτῶν καὶ ἐξῆλθον ἐπὶ κεφαλῇς τοῦ στρατοῦ καταλαμβάνοντες τὴν πόλιν καὶ φρουροῦντες τὴν σημαίαν. Ὁ φρούραρχος διὰ στρατιωτικῶν ἐπιδείξεων καὶ γενναϊότητος κατώρθωσε νὰ ἐνσπείρῃ αἰσίας ἐλπίδας, ἃς ἡ ἀδύνατος φρουρὰ εἰς οὐδένα ἐνέπνεε. Διὰ αὐτῶν ὁμῶς τῶν μέσων, ἐκωλύθη, ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ νὰ καταστραφῇ τὸ Ἀργοστόλιον καὶ καταστῇ πεδῖον λεηλασίας καὶ φόνων.

Μὴ δυνάμενοι οἱ Ἀὐτ. Ἐπίτροποι ν' ἀνθέξωσιν εἰς τὰς βιαιοπραγίας ταύτας, διότι οἱ στρατιῶται καὶ ἄξιωματικοὶ ἠθθένησαν ἐκ τῶν μόχθων τῆς ἐκτάκτου ὑπηρεσίας, ἔνοπλοι δὲ χωρικοὶ καθ' ἑκάστην εἰσῆρχόντο ἐνισχύοντες τοὺς ἐνυπάρχοντας, φοβηθέντες οἱ Ἀὐτ. Ἐπίτρ. μήπως ἀπολέσωσι τὴν ὑπεροχὴν αὐτῶν, ἀπεφάσισαν τὴν σύστασιν ἑτέρας Ἐπιτροπῆς ἣν ἐκάλεισαν Ἀ' Ἐπὶ τῆς Εἰρήνης ἐπιτροπὴν, ἣτις ὤφειλε νὰ λύσῃ πάσας τὰς διαφορὰς καὶ ἐργασθῇ πρὸς ἀπομάκρυνσιν τῶν ἐνόπλων χωρικῶν ἐκ τῆς πόλεως. Συνεδρίασεν ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη καὶ ἐν ᾧ συνεζητεῖτο ὁ συμβιβασμός, ἤρχισε τὸ πῦρ εἰς τὰ πλησιάζοντα τὴν πόλιν χωρία καὶ ἐν αὐτῇ τῇ πόλει. Ἐστάλησαν εὐθὺς ἀγγελοφόροι κραυγάζοντες ἐν ταῖς ὁδοῖς ὅτι «ἡ εἰρήνη ἔγεινε

«καὶ ἐπὶ τούτου ἠνώθησαν οἱ εὐπατρίδαι » ἐστάλη ὠσαύτως ἐν τῇ ἐξοχῇ ἐπιππος ὁ λοχαγὸς Θεοτόκης, ὅστις μετὰ κινδύνους καὶ κόπους, κατάρθωσε νὰ παύσῃ τὸ πῦρ μεταξὺ τῶν διαμαχομένων, εἰσελθὼν ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν τεθεὶς ὑψώσας συνδιαλλακτικὴν σημεῖαν καὶ ἐφώνησεν ὅτι «ἔγεινεν ἡ εἰρήνη μεταξὺ τῶν προϋχόντων καὶ ὅτι οὗτοι ἠνώθησαν ἐπὶ τούτου μετὰ τῶν Αὐτ. Ἐπιτρόπων καὶ τοῦ «Φρουράρχου.» Τότε ἔπαυσαν οἱ πυροβολισμοὶ καὶ οἱ πρὸ δλίγου ἀλλήλους πυροβολοῦντες ἠνώθησαν ἵνα συνοδεύωσι καὶ εὐχαριστήσωσι τὸν λοχαγόν.

Μετὰ τὰ συμβάντα ταῦτα διήρκεσεν ἡ συνεδρίασις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τρεῖς ὥρας εἰσέτι καὶ οἱ συναθροισθέντες ὑπέγραψαν τῇ 5 Μαΐου τὸν ἀκόλουθον συμβιβασμὸν. «Οἱ Αὐτ. ἐπίτροποι καὶ ὁ φρούραρχος ἔκριναν ἀναγκαίαν τὴν σύστασιν Ἐπιτροπῆς ἀποφασίζούσης ἀπολύτως καὶ ὁριστικῶς τὰ περὶ εἰρηνικοποιήσεως τῆς νήσου ληπτέα μέτρα. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἐξελέχθησαν οἱ ἐγκριτώτεροι εὐπατρίδαι Στέφανος Φωκᾶς, Νικολῖνος Φωκᾶς, Δημήτριος Πηνιατόρος καὶ Νικύλαος Ἀνινοῦ. Περὶ δὲ ὁμοφώνως· «Α'. Νὰ διατηρηθῇ εἰρήνη καὶ ἡσυχία μεταξὺ τῶν κατόικων Κεφαλληνίας. Ὁ ἀντιπράττων κηρυχθήσεται ἐχθρὸς τῆς πατρίδος. Β'. Νὰ συνεργασθῶσιν ἅπαντες πρὸς σύστασιν τῆς Ἐξοχ. Ἐπανήσου Πολιτείας. Ὁ ἀντιπράττων ὑφ' ὁσονδήποτε τρόπον κηρυχθήσεται ἐχθρὸς τῆς πατρίδος. Γ'. Αἰτήσῃ τῶν Νικολῖνου Φωκᾶ, Δημητρίου Πηνιατόρου καὶ Νικολάου

«Ἀνίνου, ἡ ἐπιτροπὴ παραχωρεῖ ἔτι δύο ἡμέρας τῷ
 «Εὐσταθίῳ Μεταξᾶ ἰν' ἀπέλθῃ τῆς Νήσου, πρὸς παύ-
 «σιν τῶν τυχόντων, ὑποσχομένων τούτων νὰ συνοδεύ-
 «σωσι μέχρι τῆς ἀποχωρήσεως αὐτοῦ. Δ'. Καθ' ὅ-
 «σον ἀφορᾷ τὸν γενικὸν ὅπλισμόν εἰς τὸν διατελοῦσι
 «πάντες οἱ κάτοικοι, ἀπεφασίσθη διὰ μέχρι τῆς ἐπι-
 «στροφῆς τῶν Φωκῶν, Ἀνίνου καὶ Πηγιατόρου ἐκ τῆς
 «ἀποστολῆς αὐτῶν νὰ μείνῃ ὡς ἔχει σήμερον, ἀπ-
 «γορεύεται ὁμοῦς πᾶσι συνάθροισις καὶ ἡ εἴσοδος ὅπλο-
 «φόρων ἐν τῇ πόλει. Ε'. Μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν
 «ἀνωτέρω εὐπατριδῶν καὶ ἀφ' οὗ δηλώσωσιν ἐπ' εὐθύνην
 «αὐτῶν, ὅτι ἀπεχώρησε τῆς νήσου ὁ Εὐσταθίος Με-
 «ταξᾶς, ἀποφασίζεται νῦν διὰ τότε 1) ἐν τῇ πόλει
 «θέλει φρουρήσῃ μόνῃ ἡ τακτικὴ δεκάς· 2) πάντες οἱ
 «χωρικοὶ θέλουσι μεταβῆναι εἰς τὰς αὐτῶν κατοικίας.
 «3) Οἱ ὠπλισμένοι πολῖται θέλουσι καταθέσῃ τὰ ὅπλα
 «καὶ ἀπαγορεύεται αὐτοῖς δι' οἵανδήποτε αἰτίαν νὰ
 «ἐπλοφορήσωσιν· 4) ἐν ταῖς ἰδιωτικαῖς οἰκίαις τῶν
 «κυρίων δὲν δύνανται νὰ οἰκήσωσι πλείονες τῶν δύο
 «ἀνθρώπων, ἐκτὸς τῶν ὑπηρετῶν, ὄντων ἀόπλων. 5) ἡ
 «στρατιωτικὴ ὑπηρεσία τῆς νήσου θέλει ἐκτελῆται ὡς
 «ἔγενετο μέχρι τῆς 15 τοῦ παρελθόντος μηνός, ἔξαι-
 «ρουμένου διὰ τοὺς ἀδελφοὺς Ρικαρδόπου ὅσοι θέλουσιν
 «ὑπηρετῆν ἐν Δειβαθῷ· 6) πάντα τὰ δικαστήρια
 «θέλουσι λειτουργήσῃ ὡς πρότερον μέχρι τῆς συ-
 «στάσεως τῆς Πολιτείας. Πάντα τὰ ἀνωτέρω ἀποφα-
 «σισθέντα δημοσιευθήσονται πρὸς φωτισμὸν καὶ ἡ συ-
 «χίαν ἀπάντων τῶν κατοίκων, εἰς ἀμφοτέρας τὰς

«γλώσσας καὶ γνωστοποιηθῶσονται ἤτε τοπικὴ κυβέρ-
νησις καὶ ἡ ἐπὶ τῆς Δημοσίας ἀσφαλείας ἐπιτροπή.

«Νικόλαος Γραδενίγος Σιγοῦρος κόμης δὲ Σύλλας
Ἰππότης Αὐτ. Ἐπίτρ.

«Ἰωάννης κόμης Καποδίστριας ἐπιτετραμένος Αὐτ.
Ἐπίτρ.

«Νικόλαος Πιέρρης συνταγματάρχης Φρούραρχος.

«Στέφανος Φωκᾶς.

«Νικολῆς Φωκᾶς.

«Δημήτριος Πηνιατόρος

«Νικόλαος Ἄνινος Ἀναστασίου »

Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ἐξῆλθον ἐν ταῖς ὁδοῖς τῆς πόλεως κρατοῦντα κλάδον ἐλαίας, καὶ οἱ εὐπατρίδαι διεβεβαίουν τὸν λαὸν τῆς πόλεως καὶ τοὺς χωρικοὺς ὅτι ἔγεινεν εἰρήνη καὶ πάντες ὤφειλον νὰ σεμνασθῶσιν αὐτήν. Τὰ μέσα ταῦτα ἐπήνεγκον βελτίωσίν τινα εἰς τὴν τάξιν καὶ τὴν ἡ γγέλθη διὰ προκηρύξεως εἰς τὸν λαὸν, ὅτι «οἱ πρὸς τὸν Μεταξῆ, σταλέντες ἐδήλωσαν, ὅτι ἐξεπλήρωσαν τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν » Διὰ τῆς ἀγγαλίας ταύτης ἐπανῆλθεν ὁλοσχερῶς ἡ τάξις, εἰ καὶ χωρικοὶ τινες ἔνοπλοι ἐξύβρισαν καὶ ἐσχισαν τὸ ἔγγραφον, δι' ὃ οἱ Αὐτ. Ἐπίτροποι ἐκάλεσαν αὐθωρεὶ τὴν ἐπὶ τῆς εἰρήνης ἐπιτροπὴν, καὶ προέτειναν αὐτῇ νὰ κληθῶσιν οἱ ἱερεῖς καὶ προεστῶτες τῶν χωρίων εἰς ἃ ἀνῆκον οἱ περικυκλοῦντες τὴν πόλιν ἔνοπλοι. Μετ' οὗ πολὺ συνῆλθον οἱ ἱερεῖς καὶ ἐξ προεστῶτες ἑκάστου χωρίου καὶ οἱ Αὐτ. Ἐπίτροποι συνεβούλευ-

σαν αὐτοὺς νὰ πραγματοποιήσωσι τὴν εἰρήνην, συνήνεσαν ἐκεῖνοι καὶ πρὸς ἀπόδειξιν ὤμωσαν ὅτι θέλουν διατηρήσῃ τὴν εἰρήνην μεταξὺ τῶν κατοίκων καὶ τὴν ἡσυχίαν ἐν τῇ νήσῳ πρὸς σύστασιν τῆς Πολιτείας ὤμωσαν ὡσαύτως πίστιν εἰς αὐτὴν καὶ εἰς τὴν σημαίαν καὶ ἔπιον ὑπὲρ τῆς συντηρήσεως αὐτῆς. Ἀκολούθως ἡ ἐπὶ τῆς εἰρήνης Ἐπιτροπὴ ἐπὶ κεφαλῆς ἔχουσα τοὺς Αὐτ. ἐπιτρόπους συνωδευμένη παρὰ τῶν Ἱερέων καὶ προεστώτων περιῆλθε τὴν πόλιν καὶ ἐξεληθούσα ἐπορεύθη μέχρι τῶν ἐμπροσθοφυλακῶν τῶν ἐνόπλων χωρικῶν, ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ ὁπαδοὶ καὶ ὑποστηρικταὶ τοῦ Μεταξᾶ ἔδειξαν θρασυτητα τινα, ἐκρίθη ἀναγκαῖον νὰ ἐπαληθευθῇ ἡ δύναμις αὐτῶν καὶ τοῦτο ἐξετέλεσεν ἡ ἀνδρεία τοῦ Φρουράρχου, ὅστις εἰσέδυσεν ἐν τῷ κέντρῳ αὐτῶν, καὶ εἰς τὸ τοῦ ἄλλου κόμματος, ἡ πρᾶξις αὕτη ἐπέφερε τὴν παῦσιν τοῦ ἤδη ἀρξαμένου πυρός, διατάξας δ' ἐνταυτῷ τὸν ταγματάρχην Ῥικιαρδόπουλον ν' ἀποχωρήσῃ καὶ καταπείσας τοὺς ἐνόπλους ν' ἀποσυρθῶσιν, ἐπέτυχεν ν' ἀποσοβῇ τὴν αἵματοχυσίν. Ἐπληροφορήθησαν πρὸς τούτοις οἱ αὐτ. ἐπίτροποι ὅτι ἐκ τῶν στασιαστῶν ἐνόπλων χωρικῶν, ὑπερτεροῦσιν οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν σύστασιν τῆς Πολιτείας, μάλιστα δὲ δύο πολυάριθμοι οἰκογένειαι ἐξ αὐτῶν ἢ τῶν Κωστᾶτο καὶ ἢ τῶν Γαρμπῆ, ἐζήτησαν νὰ ὑψώσωσι τὴν σημαίαν ἐν τῷ φρουρίῳ καὶ λαβόντες αὐτὴν ἐν ταῖς ἀγκά-

λαις, ὕψωσαν τιμήσαντες διὰ πυροβολισμῶν, καὶ ἐπεστράπη αὐτοῖς ἡ φρούρησις.

Ἄφ' οὗ τοσοῦτον ἐμερίμνησαν καὶ ἐμόχθησαν οἱ Αὐτ. Ἐπίτροποι, ἵνα ἐπαναφέρωσι τὴν τάξιν, καὶ ἐσκέπτοντο ν' ἀναλάβωσι τὰ ὑψηλὰ αὐτῶν καθήκοντα, νέον πρόσκομα παρουσιάζεται. Τῇ 8 ἡ τοπικὴ κυβέρνησις παραιτεῖται ἐν σώματι, ἀναθέτουσα τὴν Ἀρχὴν εἰς τοὺς Αὐτ. Ἐπιτρόπους. Οὗτοι ὁμως καὶ διὰ τὸ συμβᾶν τοῦτο οὐδόλως ἐπτοήθησαν, ἐκάλεσαν αὐθωρεὶ τὴν ἐπὶ τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας ἐπιτροπὴν καὶ ἐδημοσίευσαν τῇ 9 προκήρυξιν πρὸς τοὺς κατοίκους δι' ἧς ἀνήγγειλλον ὅτι « συνεπεία τῆς παραιτήσεως τῆς τοπικῆς κυβερνήσεως. ἀνελάμβανον, «τῇ συνδρομῇ τῆς ἐπὶ τῆς ἀσφαλείας ἐπιτροπῆς, «τὴν Διοίκησιν τῆς νήσου.» Καταρτισθεῖσα ἡ προσωρινὴ αὕτη κυβέρνησις ἐδημοσίευσεν ἑτέρας τρεῖς προκηρύξεις δι' ὧν «διεβεβίχον τοὺς κατοίκους ὅτι οὐδεμίαν καινοτομίαν ἤθελε πράξῃ καὶ ὅτι ἤθελε σεβασθῇ τὰ παρὰ τῶν προκατόχων διαταχθέντα». Διήρξαν τὴν ἐπὶ τῆς Δημοσίας ἀσφαλείας ἐπιτροπὴν εἰς τρία τμήματα, τὸ στρατιωτικόν, τὸ οἰκονομικόν καὶ τὸ ἀγορονομικόν.

Ἄφ' οὗ ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν, ἡ προσωρινὴ αὕτη κυβέρνησις, ἀποκκτέστη σχεδὸν ὁλοσχερῶς ἡ τάξις ἐν τῇ πόλει, καὶ διάφοροι ἐκ τῶν φυγάδων ἐπανῆλθον ἐν τῇ πικρίδι αὐτῶν, διεκρίνοντο δὲ μετ' αὐτῶν ἡ οἰκογένεια Χοῖδᾶ ἐπανελθοῦσα ἐκ Τεργέστης, ἡ φανισμένη καὶ καταδεδιωγμένη, παρὰ τῶν στασισχάντων

τὸν παρελθόντα Αὐγουστον χωρικῶν καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Εὐσταθίου Μεταξᾶ ἐκ Ζακύνθου, ὅπου εἶχον καταφύγη. Εἰς τὴν ἔλευσιν αὐτῶν ἅπας ὁ λαὸς συνεκινήθη, οἱ ἐγκριτώτεροι πολῖται ἠῦχοντο τὴν ἐπιστροφὴν καὶ τοῦ πατρὸς, ὁ ἀξιοσέβαστος κόμ. Χωραφᾶς μέλος τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως, δι' ἐγγράφου ἀναφορᾶς πρὸς τοὺς συναδέλφους αὐτοῦ ᾗτησε τὴν ἀκύρωσιν τῆς κατ' αὐτοῦ ἀπαγγελθείσης ἀποφάσεως τῇ 2 Μαΐου. Ἡ προσωρινὴ κυβέρνησις ἐνέδωκε καὶ τῇ 16 ἠκύρωσε τὴν ἀπόφασιν ἐκείνην καὶ ἀνήγγειλε τοῦτο εἰς τοὺς κατόικους διὰ προκηρύξεως τῇ 17, περαινούσης οὕτω. «Σήμερον κοινολογεῖται καὶ δημοσιεύεται ὅτι ὁ Εὐσταθίος Μεταξᾶς εἶναι ἕνας καλὸς, τίμιος καὶ ζηλωτὴς υἱὸς, τῆς Πολιτοκρατείας τῆς Κεφαλληνίας».

Οἱ Αὐτ. ἐπίτροποι ἐνέδωκαν εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην διότι κατόπιν τῆς συνδιαλέξεως τοῦ Μεταξᾶ μετὰ τοῦ Καποδιστρίου, ἦσαν πεπεισμένοι ὅτι ἐκεῖνος δὲν προηρεῖτο νὰ διακωλύσῃ τὴν σύστασιν τῆς Πολιτείας καὶ διότι μετὰ τὴν διάλυσιν τῶν χωρικῶν καὶ τὸν σχηματισμὸν τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως, ἦτο ἀδύνατον νὰ πραγματοποιήσῃ διὰ τῆς βίαις τὰ φιλαρχικὰ αὐτοῦ σχέδια. προσέτι ἔκριναν ἀνεγκλίαν τὴν παρουσίαν τοῦ Μεταξᾶ πρὸς συζήτησιν τῆς σοβαρᾶς ὑποθέσεως τῶν ἀποζημιώσεων, ὥς ὁ μᾶλλον ζημιωθείς, καὶ μεσολαβήσῃ πρὸς τοὺς ἐτέρους ζημιωθέντας, τοὺς ἔχοντας ὑπερβολικὰς παρὰ τῆς κυβερνήσεως ἀξιώσεις, καὶ οὕτω θυνηθῶσιν οἱ Αὐτ. ἐπίτροποι νὰ ἀποπερατώσωσι ζήτημα τοσοῦτον συσχετιζόμε-

νον μετὰ τῆς δημοσίας τάξεως. Ἐπελήφθησαν προσέτι καὶ ἐτέρου ἀκανθώδους ζητήματος τὰ μέγιστα ἐνδιαφέροντος καὶ τούτου τὴν δημοσίαν τάξιν, τὸ τῶν αὐτοχειροτονήτων στρατιωτικῶν ὅπερ εἶχεν οὕτως. Ἀφ' οὗ διεταράχθη ἡ τάξις καὶ ἐπῆλθεν ἡ ἀναρχία, πλείστοι τῶν κατοίκων ἡυτοχειροτονήθησαν στρατιωτικοί, βυθμοφόρους ἔχοντες τοὺς προὔχοντας καὶ κομματάρχας, πάντες ἔφερον τὴν στολὴν, ἀπήλθον καὶ ἀπελάμβανον μισθοὺς παρὰ τῆς τοπικῆς κυβερνήσεως, ἥτις ὡς ἐκ τῆς δυστροπίας τῶν φορολογουμένων καὶ τῆς ἀρπαγῆς τοιούτων φρουρῶν, εὗρίσκετο εἰς δυσχερεῖ οἰκονομικὴν θέσιν, ὥστε καὶ οἱ Αὐτ. Ἐπίτροποι εὐρέθησαν εἰς ἀμηχανίαν ἀπέναντι τοιούτου ζητήματος, ἀφορῶντος εἰς ταραξίας ζῶντας ἀνέτως καὶ ἀέργως καλύπτοντας ὑπὸ τὴν στρατιωτικὴν στολὴν τὴν θρασύτητα καὶ τὰ ἐγκλήματα αὐτῶν διὰ τῆς αἰτίας ταύτας ἐζήτησαν παρὰ τοῦ Ἡγεμόνος, ὅστις ἐνέδωκε, πλήρη ἐξουσίαν πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου ἢ διὰ τῶν παραινήσεων καὶ συμβουλῶν ἢ διὰ τῆς βίας.

Εἰ καὶ οἱ Αὐτ. Ἐπίτροποι, ἡδυνήθησαν διὰ τῶν συμβουλῶν, τῶν παραινήσεων καὶ τῶν ἱπειλῶν, νὰ κατορθώσωσι τὴν εἰρηνοποίησιν καὶ ἀποκαταστήσωσι τὴν τάξιν ἐν Ἀργοστολίῳ καὶ τῇ περιφερείᾳ αὐτοῦ, ἀλλ' ἐν τῷ λίαν ἐνδιαφέροντι τμήματι τοῦ Δηξουρίου καὶ ἐν ἐκείνῳ τῆς Λιβαθοῦς, οὗ ἡ ἐκτεταμένη αὐτοῦ ναυτιλία ἐπλούτιζε τὸ τοπικὸν ταμεῖον, ἡ τάξις ἦτο ἐπισφαλής.

Τὸ κυριώτερον αἷτιον τῶν ταραχῶν τοῦ Ἀηξουρίου προήρχετο ἐκ δύο μελῶν τῆς πρῶτης κυβερνήσεως, αἵτινα ἀπῆλθον τὴν μετὰθεσιν τῆς κυβερνήσεως εἰς τὴν ἑαυτῶν πόλιν πρὸς βλάβην τῆς ὁμονοίας καὶ τῆς οὐσιώσεως τῆς Πολιτείας, ἀπαίτησις ἣτις ἠκολούθησε καὶ μετὰ τὴν οὐσίαν τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως, διότι διάφορα ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, τῆς Προεδρείας καὶ τῆς Ὑψηλῆς Ἀστυνομίας, ἐκ Ἀηξουρίου, ἐκ τῶν αὐτῶν φρονημάτων ἐμφορούμενα ἐπειρῶντο νὰ ὑποκινήσωσι ταραχάς, πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ των. Ὡς πρὸς τὴν περιοχὴν τῆς Λιβαθοῦς, ἐπειδὴ αἱ παραιτήσεις τοῦ πεφωτισμένου πατριώτου Ἀνδρέου Πανᾶ,⁽¹⁾ τοῦ μεγάλῃν ἔχοντος ἰσχὺν εἰς τὸ τμήμα ἐκεῖνο, ἡ ἐφήμερος ἐπιστροφή τῆς οἰκογενείας Ῥικιαρδοπούλου ἐν τῇ μερίδι τῶν Αὐτ. ἐπιτρόπων καὶ ἡ εὐγλωττία τοῦ εὐπαιδευτοῦ Μαρίνου Μεταξᾶ Ἀνταωλάτου, ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, συμφιλίωσης καὶ παραδοχῆς τῆς Πολιτείας, οὐδὲν αἰσιον ἐπήνεγκον ἀποτέλεσμα, ἡναγκάσθησαν οἱ Αὐτ. ἐπίτροποι νὰ αἰτήσωσι παρὰ τοῦ Ἡγεμόνος καὶ ἑτέραν στρατιωτικὴν ἐπικουρίαν ἐξ ὀκτὼ τηλεβόλων μετὰ τῆς ἀποσκευῆς αὐτῶν, ἵνα ὑποχρεώσωσι καὶ διὰ τῆς βίας, νὰ καταθέσωσι τὰ ὄπλα, αἱ ταραξαῖαι τοῦ τμήματος ἐκεῖνου.

Ἀφίκετο ἐν τοσοῦτῃ τῇ 15 ἐν Κεφαλληνίᾳ ἡ παρὰ τοῦ Ἡγεμόνος σταλίσσα ἐπικουρία ἐξ 100 ἐπιλέκτων

(1) Ὅρα ἐγγραφα ἀριθ. 2 καὶ 3.

τοῦ πεζικοῦ 20 πυροβολητῶν καὶ 2 πεδινῶν τηλεβόλων, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Συνταγματάρχου Αὐγουστίνου Βαρούχα Κερκυραίου, ὅστις ἀνέλαβε τὴν ἀρχηγίαν τῆς νήσου ὡς ἀρχαιότερος, ὁ δὲ Συνταγματάρχης Πιέρρης διωρίσθη γενικὸς ἐπιθεωρητής. Ὁ ἄριστος διοργανισμὸς τοῦ προϋπάρχοντος στρατοῦ καὶ τῆς ἐπικουρίας, ἡ πειθαρχία, ἡ ἀνδρεία ἡ δραστηριότης καὶ ἡ παιδεία τῶν ἀξιωματικῶν αὐτοῦ, ἡ πίστις καὶ ἡ ἀφοσίωσις ἀπάντων πρὸς τὴν Πολιτείαν ἐνεποίησαν μεγάλην ἐντύπωσιν εἰς τοὺς πρεσβεύοντας τιμαριωτικὰς καὶ φατριαστικὰς δοξασίας, ταραξίας, καθ' ὧν οἱ Αὐτ. ἐπίτροποι ἐζήτησαν παρὰ τοῦ Ἡγεμόνος πλήρη ἐξουσίαν ἵνα ἀποφασιστικῶς ἐνεργήσωσι, καθὼς ἐπίσης καὶ κατὰ τῶν ἀντιπραττόντων εἰς τὴν ἐνίδρυσιν τῆς Πολιτείας, ἐξαιρέτως δὲ κατὰ τοῦ δραπετεῦσαντος ἐκ τῆς Γερουσίας κόμητος Ἀνδρέου Μεταξᾶ, ὅστις μετὰ τὴν ἄφιξίν του ἐν Κεφαλληνία συνωμίλησε μετὰ τοῦ Καποδιστρίου καὶ ἠνόησεν οὗτος, ὅτι ἐμελέτα σχέδια καταστρεπτικὰ, ἀλλὰ μετὰ τὸν ἀφοπλισμὸν τοῦ Ἀργοντολίου ἅπασα ἡ οἰκογένεια τῶν Μεταξᾶ, ἥτις ἐν τῷ μεγάρῳ αὐτῆς εἶχεν ἐστρατοπεδευμένους πλείστους ὀπλισμένους χωρικοὺς, ἀπεσύρθη εἰς τὴν ἐξοχὴν καὶ διετέλει ἐνόπλως, πρὸς ἄμυναν ὅμως μᾶλλον ἢ πρὸς ἐπίθεσιν, καὶ τούτου ἕνεκα, οἱ Αὐτ. ἐπίτροποι, δὲν ἐφήρμοσαν τὴν παρὰ τοῦ Ἡγεμόνος παραχωρηθεῖσαν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ τῆς οἰκογενείας ἐκείνης, ἐλπίζοντες εἰς τὴν ταχείαν ὑποταγὴν αὐτῆς.

Τότε οἱ Αὐτ. Ἐπίτροποι, ὅπως ἀποθαρρύνωσι τοὺς ταραξίας. διεβεβαίωσαν τοὺς Κεφαλλήνας, ὅτι ἡ Πολιτεία συσταθήσεται ἐν τῇ νήσῳ αὐτῶν, ἀνεξαρτήτως τῶν ραδιουργιῶν, ἀντιπράξεων καὶ ταραχῶν ἀπονενοημένων τινῶν, ὅθεν ἐδημοσίευσαν τὴν 22 προκήρυξιν δι' ἧς ἐγνωστοποιοῦν, ὅτι “ τὴν σύστασιν τῆς “ Πολιτείας ἀπαιτοῦσιν οἱ Μονάρχαι ἰδρυταὶ αὐτῆς “ καὶ ἡ Γερουσία, ὅτι ὁ ἀντιπράττων τιμωρηθήσεται “ διὰ τῆς ἐσχάτης ποινῆς καὶ ὅτι οἱ αὐτοὶ Μονάρχαι “ συνεφώνησαν τὴν ἀποχώρησιν τοῦ Τουρκικοῦ στόλου “ καὶ συνήνεσαν νὰ φρουρηθῇ τοῦ λοιποῦ ἡ Πολιτεία “ ἐκ Ρωσσικῶν δυνάμεων ὑπὸ τὰς διαταγὰς καὶ εἰς “ τὴν διάθεσιν τῆς ἀνεξαρτήτου Κυριάρχου Ἑπτανη- “ σίου Γερουσίας ». Καὶ ἵνα δυνηθῶσιν οἱ Αὐτ. Ἐπί-τροποι, ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ νὰ πραγματοποιήσῃσι τὰ παρ' αὐτῶν δημοσιευθέντα, ἐζήτησαν καὶ ἑτέραν στρατιωτικὴν ἐπικουρίαν παρὰ τοῦ Ἡγεμόνος, τὸ ἐν τῇ πρωτοφυλακῇ τῆς πλατείας Κερκύρας ὑπάρχον τηλεβόλον τῶν 4(1) λιτρῶν μετὰ τῶν ἀποσκευῶν καὶ πολεμοφοδίων αὐτοῦ ἥτοι τὰς βόμβας καὶ σάκκους, προσέτι 50 ἢ 60 πυρπολικά δαμάτια ἐντὸς πιθαρίων, παρεκάλεσαν ἐπίσης τὸν Ἡγεμόνα νὰ διαπραγματευθῇ μετὰ τοῦ Ῥώσσοῦ Ἀρχηγοῦ πρὸς ἀποστολὴν πλοίου τινὸς πολεμικοῦ, διότι ἡ μόνη ἀπειλὴ τοιαύτης ἀποστολῆς, μεγάλῃν ἐνεποίει ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ταραξίας. Ἐπιδοκιμάσας ταῦτα ὁ Ἡγεμὼν ἀπηύθυνεν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν διοικοῦντα τὴν ἐν τῇ Ἰονίῳ πελάγει μεῖραν τοῦ Ρωστικοῦ στόλου, Ἰππότην Κυριακὸν

Κωνσταντίνωφ ἵνα διατάξῃ ὅπως ἐν ἑκ τῶν ὑπ' αὐ-
τὸν πλοίων διευθυνθῇ εἰς Κεφαλληνίαν.

Ἐν ταύτῳ οἱ Αὐτ. Ἐπίτροποι ἐσκέφθησαν νὰ ὠ-
φεληθῶσιν ἐκ τῆς ἐντυπώσεως ἣν ἐνεποίησεν ἡ διά-
δοσις τῆς ἐλεύσεως Ρωσικῶν δυνάμεων, πρὸς ἐξ-
ασφάλειαν τῆς τάξεως ἐν Ἀργοστολίῳ καὶ ἐν γένει
ἐν τῇ νήσῳ. Παρατήρησαν ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἐπὶ τῆς
εἰρήνης ἐπιτροπῆς δὲν ἴσχυσε εἰμὴ ἐν μέρει, διότι ὑ-
πῆρχον εἰσέτι ἐντὸς τῆς πόλεως πλείστοι ἔνοπλοι καὶ
πλείστα ὑπῆρχον ὅπλα ἐν ταῖς οἰκίαις, ἐν δὲ τῇ
ἐξοχῇ οὐδεὶς εἶχε καταθέσῃ αὐτά. Πρὸς τέλειον λα-
πὸν ἀφοπλισμὸν τῶν τῆς πόλεως κατοίκων καὶ πρὸς
κατάθεσιν τῶν ὁπλίων τῶν τῆς ἐξοχῆς, οἱ Αὐτ. Ε-
πίτροποι ἐδημοσίευσαν τῇ 28 δύο διατάγματα, τὸ μὲν
διὰ τὸ Ἀργοστολίον, τὸ δὲ διὰ τὴν ἐξοχήν. Τὸ πρῶ-
τον ἔσχε πλήρες ἀποτέλεσμα διότι πάντες πρέδωκαν
τῷ φρουράρχῳ τὰ ὅπλα καὶ εἶχεν οὕτω. « 1) Οὐδεὶς
«δύναται νὰ ὁπλοφορῇ ἐν τῇ πόλει. 2) Οὐδεὶς δύνα-
«ται νὰ εἰσέλθῃ ἐν αὐτῇ ἔνοπλος. 3) Ἐξαίρουνται οἱ
«ἐν ὑπηρεσίᾳ ὄντες δημόσιοι ἄνθρωποι. 4) Οἱ στρατιώ-
«ται καὶ ὑπαξιωματικοὶ δύνανται νὰ φέρωσι τὰς λόγ-
«χας καὶ ἐκτὸς τῆς ὑπηρεσίας. Μετὰ παρέλευσιν δύο
«ὥρων ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διατάγ-
«ματος, ὁ ὁπλοφορῶν τιμωρηθήσεται, τὰ δὲ ὅπλα αὐ-
«τοῦ πωληθήσονται ὑπὲρ τῶν συλλαμβανόντων, αὐτὸν,
«στρατιωτῶν, οἵτινες θέλουσι πρὸς τοῦτοις ἀνταμειφθῇ
«ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου δι' ἐνὸς ταλλήρου ἑκάστος.»

Τὸ δεῦτερον ὅπερ οὐδεὶς ἐσβάρσθη διέτατταν·

«1.) Οὐδεμία συνάθροις ὀπλοφόρων καθ' ἅπασαν τὴν «ἡσον ἐπιτρέπεται ἀνευ ἀδείας τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπ' «ἀπειλῇ νὰ θεωρηθῶσιν ἀποπειρώμενοι κατὰ τῆς δη- «μοσίας ἀσφαλείας, οἱ ἀρχηγοὶ δὲ τιμωρηθήσονται «στρατιωτικῶς διὰ κεφαλικῆς ποινῆς. 2) Θεωρηθή- «σονται ἐχθροὶ τῆς πατρίδος καὶ ἀναλόγως τιμωρηθή- «σονται οἱ συνερχόμενοι πρὸς διακώλυσιν τῆς συστά- «σεως τῆς πολιτείας. 3) Οὐδὲν τμήμα ἢ χωρίον θέ- «λει δεχθῇ ὠπλισμένους ἐξ ἑτέρου τμήματος ἢ χω- «ρίου ἐπὶ πεινῇ πυρπολήσεως τῶν αὐτῶν χωρίων, «οἱ προσετώτες ἐν περιπτώσει μὴ ἀντιστάσεως τιμω- «ρηθήσονται ὡς ἐχθροὶ τῆς πατρίδος. Οἰαδὴποτε «βιασπραγία κατὰ τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀσφαλείας εἰ- «σουδήποτε κατοίκου θεωρηθήσεται ἀπόπειρα κατὰ τῆς «δημοσίας ἀσφαλείας· ὁ παθὼν καὶ μὴ καταγγέλων «τιμωρηθήσεται. 5) Πᾶς τις δεχόμενος ὀπλοφόρους «ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ θεωρηθήσεται καὶ οὗτος ἐχθρὸς «τῆς πατρίδος.»

Ἐν ᾧ οἱ Αὐτ. Ἐπιτροποὶ ἐμερίμων νὰ διακω-
λύσωσι τὰς εἰσβολὰς τῶν χωρικῶν καὶ τὰς συμπλο-
κὰς ἐν Ἀργοστολίῳ, εἰδοποιουῦνται παρὰ ναύτου τι-
νὸς Γεωργίου Τσιριγότου, δραπετοῦ τοῦ ἰδίου πλοῦ
ὅτι ὁ πλοίαρχος Πέτρος Κουτουφᾶς, Κεφαλλὴν ἵνα
ἐφοδιάσῃ τοὺς στασιαστὰς τοῦ Δηξουρίου διὰ τηλε-
βόλου, ἦλθεν εἰς Κέρκυραν μετὰ τοῦ πλοῦ αὐτοῦ
καὶ νύκτα τινὰ ἀφήρσεν ἐκ τῆς κανονοστοιχίας τοῦ
Καρσιδέρου ἐν τῇ παλαιᾷ φρενίᾳ ἐν τηλεβόλον καὶ
ἀπῆλθεν ἵνα ἀπεβιάσῃ αὐτὸ εἰς Δηξούριον. Τὸ τη-

λεβόλον τοῦτο κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ ναύτου ἦτο ὀρειχάλκινον βάρους 2537 λιτρῶν καὶ ἔφερε τὸ ἔμβλημα τοῦ Ἀγίου Μάρκου. Ἀπέστειλαν τότε ἀποσπασμά τι στρατιωτῶν ἐπιβαινόντων πλοίου ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν ἑνὸς Δοχαγοῦ, ἀλλὰ πλησιάσας εὔρε μεγάλην ἀντίστασιν οὐ μόνον ἐκ τοῦ πλοίου ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ξηρᾶς, ὥστε ἠναγκάσθη νὰ ἐπιστρέψῃ. Οἱ Αὐτ. Ἐπίτροποι μαθόντες τὴν ἀποτυχίαν, διατάττουσι τὸν συνταγματάρχην Πιέρρην νὰ ἐπιβιβάσῃ ἐπὶ τοῦ δημοσίου πλοίου μετὰ μείζονος θυάμεως πρὸς σύλληψιν τοῦ πλοίου καὶ τοῦ πληρώματος, ἀναλάβῃ δὲ τὸ τηλεβόλον. Διέταξαν ὡσχύτως αὐτὸν νὰ ἐπιθεωρήσῃ καὶ τὴν ἐν Ἀγίῳ Θεωδώρῳ ὑπάρχουσαν κανονοστοιχίαν. Ἐπεβιβάσθη τῇ 19, ἀλλὰ φθάσας εἰς Ληξούριον ἔμαθεν ὅτι τὸ πλοῖον τοῦ Κουταφᾶ εἶχεν ἀναχωρήσῃ διὰ Κλαρέντσαν τὴν προτεραίαν. Μὴ δυνηθεὶς νὰ ἐκτελέσῃ τὴν κυριωτέραν αὐτοῦ ἐντολήν, ἐπορεύθη πρὸς ἐπιθεώρησιν τῆς κανονοστοιχίας, καὶ ἐν ᾧ ἐπεθεώρει τὰ τηλεβόλα εἰς χωρικός, ὀπισθεν οἰκίας τινὸς κεκρυμμένος, ἐπυροβόλησε κατὰ τοῦ συνταγματάρχου, ἀλλ' ἄνευ ἀποτελέσματος, διότι ἡ σφαῖρα διέβη πλησίον τοῦ ὤτιου αὐτοῦ. Διατάττει τότε τοῦς ὑπ' αὐτὸν στρατιώτας νὰ περικυκλώσωσι τὸ μέρος ἐκεῖνο καὶ οὕτω ἠδυνήθησαν νὰ συλάβωσι τὸν ἔνοχον, ὃν ὠδήγησαν ἐν τῷ πλοίῳ, καὶ ἐδικάσθη παρὰ τοῦ συσταθέντος στρατοδικείου καταδικασθεὶς εἰς θάνατον, ἀλλ' ὁ Συνταγματάρχης παρεκάλεσε τοῦς Αὐτ. Ἐπιτρόπους ν' ἀπονεύμωσιν εἰς αὐτὸν χάριν.

Συγχρόνως ἀπεσύρθησαν ἅπαντα τὰ ἐκ Ληξουρίου, μέλη τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως, ὥστε τὰ διάφορα τμήματα, τῶν στρατιωτικῶν οἰκονομικῶν καὶ ἀγορονομείῳ, συνέκειντο ἐκ μόνων τῶν κατοίκων Ἀργοστολίου. Ἡ ἐγκατάλειψις αὕτη τῆς ἀρχῆς ἐκ μέρους τῶν κατοίκων τοῦ Ληξουρίου ἀπεδείκνυνεν ὅτι, αἱ ἀρχαῖαι διχόνοιαι μεταξὺ τῶν δύο πόλεων εἶχον μὲν ναρκωθῆ, ἀλλ' οὐδόλως ἀποσβεσθῆ, ἐδήλου δ' ἔτι μᾶλλον τοῦτο, ἡ ῥῆξις μεταξὺ τῶν ὑγειονομείων τῶν δύο πόλεων, ἡ συσώρευσις ἐν Ληξουρίῳ, ἔπλων καὶ πολεμοφοδίων, ἡ ἀπόπειρα ἀρπαγῆς τοῦ μεγάλου ἐμπορικῆς πλοίου τοῦ πλοιάρχου Φερενδίνου, πρὸς ὀπλισμὸν αὐτοῦ καὶ ἡ ἐμφύχωσις πρὸς τοὺς στασιαστὰς τῆς ἑξοχῆς τοῦ τμήματος τοῦ Ἀργοστολίου, τοὺς σκοποῦντας τὴν καταστροφὴν τῆς πόλεως ταύτης (1).

Οἱ Αὐτ. Ἐπίτροποι ὅπως, εἰ δυνατόν, διασκεδάσωσι τὸν ἐπαπειλούμενον κίνδυνον, ἀπεφάσισαν νὰ ἐπισκεφθῶσι τὸ Ληξούριον, καὶ ἀζήκοντο ἐν τῇ πόλει ταύτῃ τὴν πρώτην Ἰουνίου, συνωδευμένοι ὑπὸ τῆς φρουρᾶς τῆς μελλούσης ν' ἀντικαταστήσῃ τὴν ὑπάρχουσαν. Ἡ ἔλευσις αὐτῶν ἐν Ληξουρίῳ ἐπέφερε μέγαν ἀναβρασμὸν εἰς τοὺς κατοίκους, διότι οἱ ξαδιοῦργοι εἰέδωκαν ὅτι ἀφίκοντο ἵνα καταργήσωσι τὰς,

(1) Κατ' αὐτὰς προσημύθη, εἰς Ἀργυστόλιον πολεμικὸν Ρωσικὸν πλοῖον, (Bergantino) ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ἀνθυποπλοιάρχου Κωνσταντίνου Σάλτη, σταλὲν παρὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς ἐν τῷ Ἰονίῳ πελάγῃ μοίρας Κωνσταντίνωφ καὶ αἰτηθὲν παρὰ τοῦ Ἡγεμόνος.

πρὸ ἐπέκεινα ἐνὸς ἔτους αἰτηθείσας καὶ πρὸ τῆς Γερουσίας πεπραχωρηθείσας Ἀρχάς, τὸ ὕγειονομεῖον καὶ τὰ δικαστήρια καὶ ὅτι προϋτίθεντο νὰ πυρπολήσωσι τὰς οἰκίας τῶν ἀρχιστασιχατῶν, ἀλλὰ διὰ προκηρύξεως ἐδήλωσαν ὅτι οὐδὲλως δικαιοῦνται ν' ἀφαιρέσωσι τὰ αὐτῶν προνέμια, καὶ οὕτε διαθέσιν ἔχουσι νὰ πυρπολήσωσιν οἰκίας. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς προκηρύξεως ταύτης, ἐπανῆλθεν ἡ ἡσυχία καὶ οἱ κάτοικοι ἐδέχθησαν τοὺς Αὐτ. Ἐπιτρόπου φιλοφρόνως, μάλιστα προσκάλεσαν αὐτοὺς ἐν τῇ λέσχῃ, ὅπου συνηθροίσθη πλῆθος πολιτῶν πάσης τάξεως, καὶ ἐκεῖ λαβὼν τὸν λόγον ὁ Αὐτ. ἐπίτροπος Σιγοῦρος, εἶπεν, « ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς Ἑλευσεως τῶν Αὐτ. Ἐπιτρόπων ἦτο, « ν' ἀκούσωσι ποῖα ἦσαν τὰ αἰτία τὰ ἐπαπειλοῦντα τὸν ἐμφύλιον πόλεμον μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν κατοίκων τοῦ Ἀργοστολίου καὶ τίς ἡ αἰτία δι' ἣν ἐβούλοντο « ν' ἀπολέσωσι τὸ μέγιστον τῶν ἀγαθῶν ὅπερ τὸ Σύνταγμα παραχωρεῖ, τὴν ἰσότητα πάντων τῶν τμημάτων. »

Ἀπήντησεν ὁ Ἐλευθέριος Τυπάλδος Πρετενδέρης μετ' ἀβροφροσύνης μὲν ἀλλ' ἀορίστως, ἐκφράζων παράπονα, ἀμφιβολίας, ὑπονοίας καὶ ἀβεβιχιοτήτας. Ἄλλος τις ἐκ τοῦ πλῆθους ἠγέρθη καὶ εἶπεν, « ὅτι « ἂν δύνανται νὰ ἔχωσι οὐδεμίαν ἐμπιστοσύνην πρὸς τοὺς κατοίκους τοῦ Ἀργοστολίου, διότι πολυετὴς « πείρα ἀπέδειξε τοῦτο, ὅτι εἰ καὶ ἀνεγνωρίζοντο τὰ δικαιώματά των ἐπισήμως, οὐδέποτε ὁμως ἤθελον « πρᾶγματοποιηθῇ, » συνεπέραναν δὲ ὅτι « ἡ ἀποχώ- « ρησις αὐτῶν ἐκ τῶν κατοίκων τοῦ Ἀργοστολίου ἦτο

«ἀναγκαία διότι μετ' ὀλίγον, ἡ ἐλευθερία αὐτῶν ἤθε-
 «λε μεταβληθῇ εἰς δουλείαν, ἐπομένως ἦσαν ἀποφα-
 «σοιμένοι νὰ θυσιάσωσι τὰ πάντα ἵνα μὴ ἐξαρτῶν-
 «ται ἐκ τοῦ Ἀργοστολίου.»

Τότε ἀπετάθη πρὸς αὐτοὺς ὁ ἕτερος τῶν Ἀὐτ.
 Ἐπιτρόπων Καποδίστριας, εἰπὼν τοιαῦτα· « Ἡ δυ-
 «σπιστία δὲν εἶναι ἴδιον ἀνδρὸς ζητοῦντος δικαιοσύνην,
 «ὅταν μάλιστα ἴσταται ἐνώπιον δικαστοῦ ἀπονέμον-
 «τος αὐτὴν ἐπὶ ἰδίᾳ εὐθύνη. Οἱ κάτοικοι τοῦ Ἀηξου-
 «ρίου ἠδύναντο νὰ δυσπιστῶσι, δι' ἕξιν, πρὸς τοὺς
 «τοῦ Ἀργοστολίου ἀλλὰ δὲν ἐπετρέπετο αὐτοῖς
 «νὰ δυσπιστῶσι πρὸς τοὺς Ἀὐτ. Ἐπιτρόπους, οἵτινες
 «πολλάκις ἐδῆλωσαν τὰς ἐντολάς των καὶ τοὺς
 «σχοπούς των. Αὐτοὶ οὗτοι οἱ τοῦ Ἀηξουρίου
 «ἐνέχονται, μὴ ἀποταθέντες πρὸς αὐτούς, οὐδὲως
 «δὲ δικαιολογοῦνται αἱ ταραχαὶ αὐτῶν βραιοῦμαι
 «ἐφ' ἀπλῶν ὑπονοιῶν. Ἐγκλήματα πράττουσιν ὑπεκ-
 «φεύγοντες καὶ ἀρνούμενοι τὴν παρὰ τοῦ νόμου ἀ-
 «παιτουμένην ἐνότητα, στηριζόμενοι ἐπὶ ἀμφιβολιῶν.
 «Ἄς ἐπανορθώσωσι τὰ λάθη αὐτῶν, ἐκλέγοντες τέσ-
 «σαρας εὐὐπολήπτους πολίτας, ἵνα συζητήσωσι μετὰ
 «τιῶν Ἀὐτ. Ἐπιτρόπων καὶ μετὰ τῶν εὐὐποληπτο-
 «τέρων τοῦ Ἀργοστολίου, περὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς
 «πατρίδος, ἄνευ ἔμως ὀπλων, ἄνευ διαβουλιῶν, ἄνευ
 «στασιαστικῶν προθέσεων, ἀλλὰ μετὰ ψυχρᾶς καὶ ἡ-
 «σύχου περισκέψεως καὶ τότε περατωθήσονται πάντα
 «μετὰ εἰρήνης, ὁμονοίας καὶ ἰσότητος Ἡ Πολιτεία
 «ὀφείλει νὰ συσταθῇ ταχέως, διότι οἱ Κυρίαρχοι προ-

«σάται ἀπαιτοῦσι τοῦτο. Ὁ αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος
«Α.» δ' εὐεργέτης τῆς Πολιτείας, παρὰχωρεῖ αὐτο-
«κρατορικὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις τῇ Πολιτείᾳ, αἱ
«δυνάμεις αὗται θέλουσι λύσῃ πάσας τὰς διενέξεις,
«ἐὰν τὸ δίκαιον, ἢ συμφιλίωσις ὁ πατριωτισμὸς δὲν
«συνενωθῶσι πρὸς ἐνίδρυσιν τῆς Πολιτείας, τῆς ἐπὶ
«τῆς ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης καὶ πεποιθήσεως βασι-
«ζομένης.» Ἐχειροκρότησεν ἡ ὁμήγυρις τὸν λόγον τοῦ-
τον καὶ ἐζητωκραύγασαν ὑπὲρ τῆς Πολιτείας, κατεπείσθη
ὁ λαὸς ὅτι διατηρηθήσονται τὸ ὑγειονομεῖον καὶ τὰ δικα-
στήρια καὶ οὕτω ἔληξεν ἡ ἡμέρα ἐκείνη χαρμοσύνως.

Ἐπανελθόντες οἱ Αὐτ. Ἐπίτροποι εἰς Ἀργοστό-
λιον ἐπληροφόρηθησαν ὅτι οἱ στασιασταὶ τῆς ἐξοχῆς
τοῦ τμήματος τούτου, καὶ ἐκείνου τῆς Λιβαθοῦς συσ-
σωματωθέντες πορεύονται πρὸς τὴν πόλιν ἵνα κατὰ-
στρέψωσιν αὐτήν. Κατόπιν τῆς πληροφορίας ταύτης
τῇ 2 Ἰουνίου προσεκάλεσαν τὴν ἐπὶ τῆς δημοσίας ἀ-
σφαλείας ἐπιτροπὴν πρὸς διευκρίνωσιν αὐτῇ, ὅτι αἱ
διαταγαὶ τῆς 29 Μαΐου πρὸς τοὺς Ἀνδρέαν καὶ
Καίσαρα Μεταξά, ἵνα ἐντὸς 24 ὥρων μετα-
βῶσιν ἐν τῇ πόλει, οὐδὲν ἀποτέλεσμα ἔσχον ἀ-
παντήσαντες ὅτι « δὲν ἀναγνωρίζουσιν οὐδεμίαν
«Ἀρχὴν εἰμὴ μόνον τὴν Γερουσίαν καὶ τὴν παραι-
«τηθεῖσαν τοπικὴν κυβέρνησιν», προσέθεσεν ἐπίσης ὁ
πρῶτος ὅτι «Γερουσιαστὴς ὢν εἶναι ἀνώτερος πά-
«σης ἐτέρας ἀρχῆς» καὶ ἐνώπιον τοῦ ἐπιδόντος αὐ-
τῷ τὴν διαταγὴν ἔσχισεν αὐτήν καὶ ἐξύβρισε βαναού-
σως τὴν Ἐπιτροπὴν. Ὁ δὲ ταγματάρχης Ρικιάρ-

δόπουλος ἀπήντησεν ὅτι « δὲν δύναται νὰ μεταβῇ ἐν «τῇ πόλει, διότι ὑπάρχουσιν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ οἱ ἐχθροὶ «του οἵτινες ἐπιβουλεύονται τὴν ζωὴν του. »

Πρὸς τοῦτοις καθυπέβχλλον τῇ ἐπιτροπῇ διαφό-
ρους ἐκθέσεις καὶ καταθέσεις ἐξ ὧν προέκυπτεν ὅτι
τῇ 29 Μαΐου ὁ κομ. Καίσαρ Μεταξᾶς ἐν τοῖς τμήμασι
Σκέλας, καὶ Εἰκοσιμιᾶς, συνέλεξεν ἄνδρας τινὰς καὶ
ἀπῆλθε μετ' αὐτῶν εἰς τὴν μονὴν τῆς Σίσης, ἀπαγορεύων
τοῖς παρευχομένοις τὴν δόδον καὶ θερλῶν τοὺς ἄλλο-
τρίους σπαρμῶς πρὸς συντήρησιν τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀνδρῶν,
ὧν τινων μερὶς ἐνησχολεῖτο πρὸς κατασκευὴν ἄρτου.
Ὅτι ἐν τῇ μονῇ τοῦ Ἀγίου Γερασίμου ὁ κομ. Ἀν-
δρέας Μεταξᾶς καὶ ὁ Ἀνδρέας Ῥικιαρδόπουλος συν-
ῆθροίζον ἄνδρας καὶ ἐβιάζον τοὺς χωρικοὺς καὶ τὸν
κομ. Ἰωάννην Μεταξᾶν, ὅστις ἤρνεϊτο, νὰ ἀκολουθήσω-
σιν αὐτούς. Ὅτι συνῆθροίζοντο ὡσαύτως ἐνοπλοὶ χωρικοὶ
καὶ ἐν Κεραμιαῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κομ. Ἀναστασίου
Μεταξᾶ, ὅτι ἐν τῇ διαμερίσματι τῆς Λιβανοῦς οἱ Νικολέ-
τος Μεταξᾶς υἱὸς τοῦ κομ. Ἀναστασίου, οἱ ἀδελφοὶ Ῥι-
κιαρδοπούλου Στεκούλη καὶ ὁ Παναγῆς Φωκᾶς Καί-
σαρος συνῆθροίζον ἄνδρας, ἡτοιμάζον πολεμορόδια
καὶ περιέμενον τὴν ἐκ Δηξουρίου πεμπομένην ἐπι-
κουρίαν παρὰ Στεφάνου Φωκᾶ καὶ ἐτέρων. Ὅτι τῇ
2 Ἰουνίου οἱ διαμείναντες ἐν τῇ μονῇ τοῦ Αγ. Γε-
ρασίμου μετὰ τὴν λειτουργίαν, διηυθύνθησαν πρὸς Κε-
ραμιάς, ἡγούντο δ' αὐτῶν ἐφιπποὶ οἱ Ἀνδρέας Μεταξᾶς
καὶ Ἀνδρέας Ῥικιαρδόπουλος Στεκούλης, οἵτινες παρέ-
λαβον τοὺς ἐκεῖ περιμένοντας ἐτέρους στασιαστὰς

καὶ ἐπορεύθησαν εἰς Φωκάτα ὅπου ἡνώθησαν μετὰ τῶν σωμάτων τῶν ἀφικομένων ἐκ Σκάλας, Λεβαθοῦς καὶ διαφόρων ἀνδρῶν ἐξ Εἰκοσιμιάς, ὅτι Ἀρχηγοὶ ἦσαν οἱ Ἀνδρέας καὶ Καῖσαρ Μετράξας, ὁ Ταγματάρχης Ἀνδρέας Ῥικιαρδόπουλος Στεκούλης, οἱ Σπύρος καὶ Παναγῆς ἀδελφοὶ τοῦ ταγματάρχου, ὁ υἱὸς αὐτοῦ Χαράλαμπος, οἱ Παναγῆς Φωκᾶς Καίσαρος, Βασίλειος Φωτεινάτος καὶ Κοσμέτος Βάλσαμος Ὀρκουλάτος· ὅτι ἅπαντα ἡ στρατιὰ αὕτη συνεκροτεῖτο ἐκ 300 ἀνδρῶν καλῶς ὥπλισμένων καὶ ἀριστα ἐφωδιασμένων.

Λαβοῦσα τὰς πληροφορίας ταύτας, ἡ ἐπὶ τῆς ἀσφαλείας ἐπιτροπὴ, ἀπεφάσισε, μετὰ τῶν Αὐτ. ἐπίτρ. ν' ἀποκρούσῃ τὴν βίαν διὰ τῆς βίας, καὶ προσεκάλεσαν τὸν φρούραρχον νὰ διατάξῃ τὸν ἐγγύριον ταγματάρχην Ἀναστάσιον Φωκᾶν, "ἄνδρα γενναῖον," ἵνα τὸ ἐσπέρας ἀπέλθῃ τῆς πόλεως μετὰ ἑκατὸν ἐγγυρίων στρατιωτῶν καὶ καταλάβῃ τὸ ὕψωμα τῆς Κοκολάτας ἀπέναντι τοῦ χωρίου Φωκάτων, ἐν ταύτῃ ἀπέστειλαν δύο ὑπαξιωματικοὺς πρὸς σχεδίασιν τῶν τοπικῶν καὶ γεωγραφικῶν θέσεων, πρὸς ἐπίγνωσιν τῶν παρὰ τῶν στασιαστῶν κατεχομένων θέσεων καὶ ἐπαλήθευσιν τῆς δυνάμεως αὐτῶν.

Προσεκάλεσαν ἐπίσης ἐν τῇ συνεδριάσει τὸν φρούραρχον συνταγματάρχην Βαροῦχαν καὶ τὸν γενικὸν ἐπιθεωρητὴν συνταγματάρχην Πιέρρην πρὸς στρατιωτικὴν γνωμοδότησιν. Μετὰ μακρὰν συζήτησιν ἡ πλειοψηφία τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπεφάσισε νὰ ἐκστρατεύσῃ

καὶ ὁ τακτικὸς στρατὸς ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ συν-
ταγματάρχου. Πιέρρη τὴν πρώτην τῆς 3 'Ιουνίου τῆς
3 11' ὥρα. Ἀλλ' εἰς τὴν δευτέραν ταύτην ἀπόφα-
σιν διεφώνησεν ὁ ἕτερος τῶν Αὐτ. ἐπιτρόπων Σι-
γοῦρος, διίσχυριζόμενος, ὅτι « ἡ ἀποστολὴ τοῦ ταγ-
ματάρχου Φωκᾶ ἀρκεῖ πρὸς διακώλυσιν, τῆς πρὸς
τὴν πόλιν προσεγγίσεως τῶν χωρικῶν, οἵτινες γι-
νώσκουσι τὴν ὑπάρχουσαν φρουράν, τὴν ἀνδρείαν
καὶ τὴν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀφοσίωσιν αὐτῆς καὶ
ἐπομένως οὐδέποτε ἤθελον τολμήσῃ νὰ ἐπιχειρή-
σωσιν ἔφοδον κατὰ τοῦ Ἀργοστολίου.» Μὴ δυνηθεὶς
διὰ τῶν λόγων τούτων νὰ καταπείσῃ τὸν αὐτοῦ συν-
άδελφον καὶ πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τὰ μέλη
αὐτῆς ἀπεσφύρηται, εἰπὼν, ὅτι «Διὰ τὰ ἀποτελέσματα
τῆς ἐκστρατείας ταύτης οὐδόλως ἐνέχεται». Ὁ Κα-
ποδίστριας ὑπεστήριξε τὴν ἐκστρατείαν καὶ τοῦ τα-
κτικοῦ στρατοῦ, βασιζόμενος ἐπὶ τῶν ἀκολούθων λόγων
ἐπὶ τῆς ὑποστηρίξεως ἦν ἐν κρυπτῷ, εἶχον οἱ ἀρχη-
γοὶ Μεταξᾶ ἐν τῇ πόλει, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι τῶν χωρικῶν
πρὸς ἀπόλαυσιν πλουσίας λείας ἐκ τῶν μεγάρων τῶν
πλουσιῶν, ἐπὶ τῆς ἀμβρόλου πίστεως τῶν ἐγχωρίων
στρατιωτῶν τῶν φρουρούντων τὰ ἐκτὸς τῆς πόλεως
μέρη, ἐπὶ τῆς θρασυτητος τῶν στασιαστῶν οἵτινες
ἐνόμιζον ὅτι ἐν περιπτώσει ἐφόδου, ὁ τακτικὸς στρα-
τὸς ἀποσυρθήσεται ἐν τῷ λοιμοκαθαρτηρίῳ καὶ ἡ θρα-
σύτης αὕτη ἤθελε κορυφωθῇ ἐὰν ἡ κυβέρνησις ἡ-
γνείχετο νὰ στρατοπεδεύσῃ τοσαῦτοι ὀπλισμένοι εἰς

«ἀπόστασιν πέντε μόνων μιλίων τῆς πόλεως, ὅπερ
«ἤθελεν ἐνθαρρύνῃ καὶ ἐτίρους καὶ πολλαπλασιασθῇ
«ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ὥστε ν' ἀπαιτεῖται στρατὸς πέντε
«ἢ ἑξ χιλιάδων πρὸς ἀπόκρουσιν αὐτῶν.»

Πρὸς τούτοις, ἀνέφερσεν, ὅτι «ὤφειλεν ἡ κυβέρ-
«νησις νὰ προστατεύσῃ τὸ τμήμα τῆς Δειβαθοῦς με-
«ναν πιστόν, ἐκτὸς χωρίου τινός, ἵνα μὴ ὑποχρεωθῇ
«διὰ τῆς βίας νὰ στασιάσῃ, ἢ ἀρνούμενον νὰ λεη-
«λατηθῇ.» Ἀλλ' ἡ ὑποστήριξις αὕτη ἐπύνευκε τὴν
πίεσιν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς τὸν Καποδί-
στριαν ἵνα οὗτος ἐγχειρίσῃ τῷ ἀρχηγῷ τῆς ἐκ-
στρατείας Πιέρρη ἐνυπογράφως τὰς ἀκολουθούσας δια-
ταγὰς,

«Ἐὰν οἱ στασιασταὶ ἀποχωρήσωσιν ἅμα τῇ ἐμ-
«φανίσει τοῦ στρατοῦ, ἢ μετὰ ἀψιμαχίαν τινὰ, ἱ-
«μεῖς θέλετε καταδιώξῃ αὐτοὺς μέχρι τῶν χωρίων
«των, ἅτινα θέλετε καταστρέψῃ διὰ πυρὸς καὶ σι-
«δήρου, καὶ ἐπιτρέψῃ τὴν λεηλασίαν. Ἐπὶ τούτου
«ἔχετε τὴν πλήρη ἡμετέραν ἐξουσιοδότησιν.» Ἐδω-
κεν ὡσαύτως καὶ προκήρυξιν ἀναγγέλουσαν εἰς τοὺς
κατοίκους, ὅτι « ἡ ἐκστρατεία ἀφορᾷ τοὺς μόνους
«στασιαστὰς καὶ αὕτη θελεῖ σεβασθῇ καὶ προστα-
«τεύσῃ τὴν ζωὴν καὶ περιουσίαν τῶν φιλησύχων.»
Ἦρτησε πρὸς τούτοις παρὰ τοῦ ἀνθυποπλοιάρχου Σάλ-
τη ν' ἀποβιβάσῃ ἄνδρας τινὰς ἐκ τοῦ πληρώματος,
πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἐν τῇ πόλει ὑπαρχούσης φρου-
ρᾶς, λαβὼν ἐξ τῆς αἵτησιν ταύτης ὁ Σάλτης ἀπε-
βίβασεν δεκαπέντε ἄνδρας.

Τὴν προσδιορισμένην ὥραν, τῇ 3 Ἰουνίου ἐξήλθεν ὁ συνταγματάρχης ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ τάγματος τῶν «Ἰλλυριῶν», μετὰ δύο πεδινῶν τηλεβόλων καὶ ἀφίκετο τῇ ὥρᾳ 5 εἰς Κοκολάτν, ὅπου εὔρε τὸν ταγματάρχην Φωκᾶν καὶ πραιποσίτου οὗτος τὴν θέσιν ἐτέθη ὑπὸ τῆς διαταγῆς τοῦ Συνταγματάρχου. Ταχθέντες δ' ἐν γραμμῇ εὐρέθησαν πάντες 231 ἄνδρες, συνήγαγεν πάλιν αὐτοὺς ἐπιθεώρησε τὰ ὅπλα θέσας ἐν τῷ κέντρῳ τὴν σημαίαν. Ἡ θέσις αὕτη ἀπέχετο τῆς οἰκίας τοῦ Στεφάνου Φωκᾶ, ἐν Φωκάτῳ βολῇ τηλεβόλου, οἱ στασιασταὶ ἐστρατοπέδουν περὶ τὴν αὐτὴν οἰκίαν καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν πτέρυξ ἐπεξετείνετο μέχρι τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς εἰσόδου τοῦ χωρίου. Οὗτοι ἔμενον ἀκίνητοι, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἀπέσπασαν ἄνδρας τινὰς ἐκ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν πρὸς κατάληψιν τῶν μεταξὺ Φωκάτων καὶ Κοκολάτας ὑψωμάτων, ἀλλὰ τὸ κίνημα τοῦτο δὲν διέφυγε τὴν προσοχὴν τοῦ ἀρχηγοῦ, ὅστις ἀπέσπευξε καὶ οὗτος ἄνδρας τινὰς καὶ κατέλαβον τὰ ὑψώματα ἐκείνα πρὶ τῆς ἀφίξεώς τῶν στασιαστῶν. Αἱ πτέρυγες τῶν ἀντιμαχόμενων ἀπέειχον ἀλλήλων βολῆς ὀπλοῦ, ἔμειναν οὕτω ἀντιμετωπευόμεναι πέντε λεπτά, ὅτε ἡ ἀριστερὰ πτέρυξ τῶν στασιαστῶν, ἤρχισε νὰ πυροβολῇ, μετ' ὀλίγον ἐπυροβόλησαν οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ Φωκᾶ ὄντες καὶ ἅπαντα ἡ γραμμὴ, συνοδεύοντες τοὺς πυροβολισμοὺς μετὰ κραυγῶν, ὕβρεων καὶ ἀπειλῶν. Ἐκ τοῦ στρατοῦ ἀντεπυροβόλησαν αἱ μόναι πτέρυγες καὶ δις διὰ τηλεβόλου κατὰ τῆς οἰκίας Φωκᾶ, ὁ πρῶτος πυροβολισμὸς προ-

σείβαλε τὴν στέγην καὶ ὁ ἕτερος τὸν τοῖχον, ἀλλ' οὐδόλως ἐπτοήθησαν οἱ στασιασταὶ μάλιστα τὸ πῦρ αὐτῶν ἐγείνει ζωηρότερον. Μετὰ παρέλευσιν δέκα λεπτῶν ἐπυροβόλησε πάλιν δις κατ' αὐτῶν ὁ στρατὸς διὰ τοῦ τηλεβόλου, καὶ τότε ἤρχισαν δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν ν' ἀναχωρῶσι πυροβολοῦντες, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐξηκολούθησεν ἀδικησὺς κατ' αὐτῶν τὸ πῦρ τῶν τηλεβόλων διεσκορπίσθησαν, ἐκτὸς τῶν ἐν ταῖς οἰκίαις καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ὀχυρωθέντων.

Ὁ ἀρχηγὸς θέλων νὰ ὠφεληθῇ τῆς φυγῆς ταύτης ἐγκαταλείπει ἓνα λοχαγὸν μετὰ τῆς ὀπισθοφυλάκῃς ἐν Κοκολάτα καὶ ἐπορεύθη μετὰ πάσης τῆς δυνάμεως πρὸς ἔφοδον τῆς οἰκίας Φωκά, διατάξας τὴν μεταφορὰν τῶν τηλεβόλων ἐπὶ τῶν ὤμων διὰ τὸ δύσβατον τῶν ὁδῶν. Ἐπροχώρει ὁ στρατὸς πυροβολῶν, καὶ ἐν ἀρμοδίαις θέσεσι ἐπυροβόλουν καὶ τὰ τηλεβόλα. Οἱ ὀχυρωθέντες ἐν ταῖς οἰκίαις καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐπυροβόλουν ἀδιαλείπτως κατὰ τῶν προσβαλλόντων, ἐκ τῆς αὐλῆς, ἐκ τῶν παραθύρων τῶν οἰκιῶν καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας. Οἱ στρατιῶται πλησιάσαντες, ἐκραύγασαν. «Εἰς τὴν ἔφοδον, Ζήτω ἡ Πολιτεία» καὶ ἐν ἀκαρεὶ ἐκυρίευσαν τὴν οἰκίαν καὶ τὸ χωρίον Φωκάτα. Οἱ στασιασταὶ ἀντιστάντες ἀνδρείως μέχρις ἡμισείας βολῆς πιστολίου, διεσκορπίσθησαν, πλείστοι πρὸς πεδῖον τι ὀπισθεν τοῦ χωρίου, καὶ ἕτεροι ῥίψαντες τὰ ὅπλα κατέφυγον ἐν ταῖς αὐτῶν οἰκίαις. Δυστυχῶς δμως οἱ ἀκολουθοῦντες χωρικοὶ ἐκ τοῦ κυβερνητικοῦ κόμματος, οἱ ἐγχώριοι στρατιῶται τοῦ ταγματάρχου Φωκά καὶ

οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου, διήρπασαν αὐτὸ, εἰ καὶ ὁ ἀρχηγὰς αὐτοπροσώπως ἀπηγόρευεν αὐστηρῶς τὴν διαρπαγὴν, λαβὼν ῥητὴν διαταγὴν παρὰ τοῦ Καποδι-
στρίου, ἥτις ἀνεκάλει τὴν λαθεῖσιν αὐτῷ τὸ ἐσπέρας τῆς
προτεραίας, ἀλλ' αἱ χωρικοὶ ἐκώφευον εἰς τὰς διατα-
γὰς τοῦ συνταγματάρχου. Ἰδὼν μάλιστα ὅτι στίφη
χωρικῶν ἐκ τῶν διαφόρων μερῶν ἀφίκοντο ἐν τῇ χω-
ρίῳ πρὸς διαρπαγὴν, νομίζοντες ὅτι ἠδύναντο νὰ πρά-
ξωσι τρυτὸ πραστειζόμενοι ὑπὸ τοῦ στρατοῦ, ἀπε-
σώρθη μεθ' ἀπάσης τῆς δυνάμεως εἰς Κοκολάταν.

Οἱ πλείστοι τῶν φυγάδων διηυθύνθησαν πρὸς τὴν
Κρανίαν ἀλλ' ἀπεκρούσθησαν παρὰ τῶν ἐκεῖ φρου-
ρούντων ἐγγχωρῶν στρατιωτῶν ὑπὸ τοὺς λοχαγοὺς
Βασίλειον Πετινάτον καὶ Μάρκαν Μαζαράκην. Ἐτε-
ροι ἔφυγον διευθυνόμενοι πρὸς τὸ χωρίον Σπήλια
ὅπου ἡττήθησαν παρὰ τοῦ ἐτέρου λοχαγοῦ τῶν ἐγ-
χωρίων Γεωργίου Πινιατόρου υἱοῦ τοῦ Δημητρίου, καὶ
διάφοροι πλησιάσαντες τὸ φρούριον, διεσκορπίσθησαν
διὰ πυροβολισμῶν, καὶ οὕτω οἱ ἀπομείναντες μὴ εὐ-
ρόντες καταφύγιον ὁλοσχερῶς διελύθησαν.

Ἐκ τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ ἐφονεύθη εἰς στρα-
τιώτης καὶ ἐτραυματίσθησαν δύο, ἐκ τῶν ἐγγχωρίων
αὐδαίς. Ὁ ἀριθμὸς τῶν φονευθέντων καὶ τραυματι-
σθέντων χωρικῶν εἶναι ἄγνωστος, ἀλλ' ἔαν λάβῃ τις
ὕπ' ὄψει ὅτι δύο τηλεβόλα, ἐκτὸς τῶν πυροβόλων, ἐπυ-
ροβόλουν εἰς μικρὰν ἀπόστασιν κατ' αὐτῶν, ὅτι αἰολ-
κίαι καὶ ἡ ἐκκλησία ἐν αἷς ἦσαν ὠχυρωμένοι ἐκυριεύ-
θησαν ἐξ ἐφάδου, ὅτι τὸ χωρίον διηρπάγη, ὅτι οἱ

φυγάδες ήττήθησαν δις τε ἐν Κραναίᾳ καὶ ἐν Σπη-
λία καὶ ἐπυροβολήθησαν ὑπὸ τῶν τηλεβόλων, τοῦ
φρουρίου θέλει συμπεράνῃ ὅτι ἀπωλέσθησαν περίπου
50. Ἐγκατέλιπον ἐν Φωκάτοις, καὶ διένειμον οἱ στρα-
τιῶται, πλείστα πολεμοφόδια, ὅπλα, πελέκεις καὶ ἄρ-
τον. Ὡς πρὸς τοὺς ἀρχηγούς, ὁ μὲν Καῖσαρ Μεταξᾶς,
περιπλανώμενος ἐν τῇ νήσῳ περιέμενεν εὐκαιρίαν ἵν' ἀ-
πέλθῃ (1). Ὁ δὲ αὐτάδελφος αὐτοῦ Ἀνδρέας, ἔντρο-
μος, ἐκρύβη ἐν τῇ ἐσχικῇ αὐτοῦ ἐπαύλει ἐν Ὁμα-
λᾷ καὶ ἰκέτευεν δι' ἐγγράφου ἀναφορᾶς τοὺς Αὐτ.
«Ἐπιτρόπους «ἵνα πέμψωσι στρατιωτικὴν δύναμιν
«πρὸς συνοδείαν αὐτοῦ καὶ παραδοθῇ εἰς τὴν διάθε-
«θεσιν τῆς δικαιοσύνης, » δι' ὃ ἀπέστειλαν τὴν 9
τὸν λοχαγὸν Καποδίστριαν μετὰ 3 ἀνδρῶν καὶ ἐπε-

(1) Κατέφυγεν εἰς Κέρκυρα καὶ παρεδόθη ἐκουσίως εἰς
τὴν διάθεσιν τῆς Γερουσίας καὶ μετὰ ἐξάμηνον ἐκείᾳ δικιμονῇ,
ἤτησε πρὸ αὐτῆς ν' ἀνατταλῇ ἢ ἀπόφαισι τῆς τοπικῆς τῆς
πατρίδος του Κυβερνήσεως, δι' ἣς ἐξορίζετο, καὶ ἐν περιπτώσει συλ-
λήψεως ὑποστῇ τὴν ἐσχάτην ποινὴν. Ἡ Γερουσία διὰ δια-
τάγματος αὐτῆς τῆς 21 Δεκεμβρίου 1801, παρεδεξατο διὰ
ψήφων ἑπτὰ κατὰ τριῶν, ἐξαίρεθέντων τῶν δύο Γερουσιαστῶν
ἐκ Κεφαλληνίας, τὴν αἰτησιν, «ἵνα δύνῃται ἐλευθέρως νὰ ἐπι-
«στρέψῃ εἰς τοὺς κόλπους τῆς πατρίδος καὶ οἰκογενείας αὐτοῦ,
«μὴ δυναμένης οὐδεμιᾶς ἀρχῆς νὰ καταδιώξῃ αὐτόν, ἐνεκ
«τῆς ῥηθείσης ἀποφάσεως, ἥτις προσωρινῶς ἀναστέλλεται, διότι
«ὑπεσχέθη νὰ διατελῇ πάντοτε εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Γερου-
«σίας καὶ νὰ σέβηται ἐν ἅκῃ ὑπακοῇ τοὺς νόμους καὶ τὴν
«Κυβέρνησιν τῆς αὐτοῦ πατρίδος» (Ὅρα ἐγγραφα ἀριθμὸν
5 καὶ 6.

βίβασαν αὐτὸν τοῦ σταθμεύοντος Ῥωσικοῦ πλοίου ἐνθα διέμεινεν ἡμέρας 28, μετὰ τὰτα μετηνέχθη ἐπὶ τοῦ δημοσίου πλοίου. Ἐνα ὁδηγηθῇ εἰς Κέρκυραν, ἀλλὰ τὴν 22 Ἰουλίου ἀπέδρασαν καλυμβῶν ἐξ αὐτοῦ (1) εἰς αἰτίαν ὁ Καποδίστριας ἀπέστειλε δεσμούς εἰς Κέρκυραν τὸν λοχαγὸν κομ. Ἀντώνιον Βίκτορα Καποδίστριαν πρῶτον ἐξαδελφον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τὸν ὑποπλοίαρχον Κωνσταντῖνον Ἐήντην, ὡς ὑπαιτίους τῆς ἀποδράσεως τοῦ Μεταξᾶ. Ὁ Ταγματάρχης Ρικιαρδόπουλος, ὁ υἱὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ κατέφυγον ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ χώρᾳ.

Τῇ 12 ἡ ἐπὶ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας ἐπιτροπὴ ἐδημοσίευσεν τὴν ἀκόλουθον προκήρυξιν. «Διεσκορπίσθησαν, ἠττήθησαν καὶ παρεδόθησαν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ νόμου, οἱ ἐχθροὶ τῆς πατρίδος καὶ τῆς Συνταγματικῆς Πολιτείας. Κάτοικοι ἡσυχάσατε, οὗτοι θέλουσιν ὑποστῇ τὰς ἀμετακλήτους τοῦ νόμου διατάξεις, ἐφαρ-

(1) Ὅρα ἐγγράφα ἀριθ. 7 καὶ 8 Περιεπληνῆθη ἐνθεν κακῶς τέλος δὲ κατέφυγεν εἰς Ζάκυνθον ὅπου διέμεινεν ἐξόριστος, ἀλλὰ τῇ 30 Μαρτίου 1805 ἡ Γερουσία διὰ θεσπίσματος αὐτῆς, κατόπιν ἀναφορᾶς, ἐπέτρεψε τῷ κομ. Ἀνδρᾷ Μεταξᾶ καὶ μεταβῇ εἰς Κεφαλληνίαν ἐν τῇ πόλει Ἀργυστολίου καὶ διαμείνῃ ἐκεῖ ἐπὶ δύο μῆνας, διρκούσης δὲ τῆς διαμονῆς ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ, ἀπηγορεύετο αὐτῷ ἡ ἐξοδὸς ἐκ τῆς πόλεως καὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ καὶ ἐτίθετο ὑπὸ τὴν ἀμετρον ἐπιτήρησιν τοῦ Πρυτάνεως. Δι' ἑτέρου δὲ θεσπίσματος τῇ 23 Σεπτεμβρίου περτάθη ἡ διαμονὴ αὐτοῦ μέχρι ἐσχάτης Φεβρουαρίου 1806 ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὁρους.

«μοσθησομένους μετὰ τῆς αὐστηρότερας, ἀλλὰ γνησί-
 «ας, κανονικῆς καὶ ἀμερολήπτου δικαιοσύνης. Αὐρι-
 «κὸν δημοσιεuthήσεται διάταγμα ἐξορίας μετὰ κεφαλι-
 «κῆς ποινῆς, ἐν περιπτώσει συλλήψεως, κατὰ τῶν
 «μελῶν τῆς οἰκογενείας Ῥικιαρδοπούλου, ὁσαύτως καὶ
 «κατὰ τοῦ Καίσαρος Μεταξᾶ, μὴ τιθεμένου ἐντὸς 24
 «ῥῶν εἰς τὴν θιάθεσιν τῆς δημοσίας βυνάμεως. Κα-
 «τὰ πρώτην ταραχὴν ἢ ὀχλαγωγίαν, ἐν οἰφδήποτε
 «μέρει τῆς νήσου, ἡ ἀρχὴ μεταχειρισθῆσεται ἀπολύ-
 «τως τὸ τηλεβόλον, τὸ πῦρ, τὸ πυροβόλον καὶ τὴν
 «λόγχην. Ἐπομένως διὰ τὴν πόλιν ταύτην διατάττει,
 «ὅτι μετὰ τρεῖς πυροβολισμοὺς ἅπαντες οἱ στρατιωτι-
 «κοὶ ἀπροσῆρῶνται εἰς τοὺς αὐτῶν στρατῶνας, οἱ
 «ἀξιωματικοὶ πορευθῶνται ἐν τῷ φρουραρχείῳ ἵνα
 «λάβωσι τὰς διαταγὰς. Πάντες οἱ πολῖται ἀπο-
 «σῆρῶνται ἐν ταῖς αὐτῶν οἰκίαις, οἰοσδήποτε μὴ
 «ἀνήκων τῷ στρατῷ εὑρεθῇ ἐν ταῖς ὁδοῖς μετὰ τοὺς
 «πυροβολισμοὺς θέλει ὑποστῇ στρατιωτικὰς ποινὰς.
 «Ἐξ οἰασδήποτε οἰκίας πυροβοληθῶσι στρατιωτικοί,
 «γενήσεται εὐθὺς ἡ οἰκία παρανάλωμα τοῦ πυρός.»

Ἐξέδωκεν ἡ ἐπιτροπὴ τὴν προκείμενὴν ταύτην ἵνα
 καθησυχάσῃ τὴν ἀγανάκτησιν τῶν φιλησυχῶν καὶ
 τῶν ὀπαδῶν τῆς συστάσεως τῆς Πολιτείας, οἵτινες ἐφο-
 βοῦντο μήπως ὡς ἐκ τῆς κοινωνικῆς τάξεως εἰς τὴν
 ἀνῆκον, τῶν μέσων ἃ διέθετον καὶ τὴν ἐπιτροπὴν ἦν
 ἐξήσκουν οἱ ἀρχηγοὶ τῆς στάσεως, οἱ προξενήσαντες
 τοσαύτας καταστροφὰς καὶ αἱμάτιχους, μείνωσιν ἀ-
 τιμώρητοι.

Ἰππάρχον καὶ ἕτεροι λόγοι, οἵτινες ἠνάγκαζον τὸν Καποδίστριαν νὰ δεικνύηται αὐστηρὸς, ἐξαιρέτως ἐν ταῖς προκηρύξεσι διότι τὰ μέλη ἅπαντα τῆς τοπικῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐπὶ τῆς ἀσφαλείας ἐπιτροπῆς, ἐκτὸς ὅτι ἦσαν ὑποστηρικταὶ τῆς συστάσεως τῆς Πολιτείας, ἣ ἐνεφαίνοντο τοιοῦτοι, ἀλλὰ διέκειντο ἐχθρικῶς πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς στάσεως, καὶ ἐπαθύνουν ὅτι αἱ ἀπειλούμεναι αὐστηρόταται πρὸς αὐτῶν λάβωαι πλήρη ἐκτέλεσιν. Ἐπέδειξαν τὴν ἐμπάθειαν ταύτην κατὰ πρῶτον, λαβόντες ἀφορμὴν ἐκ τῆς διαφωνίας τοῦ Σιγούρου, ὅταν προέκειτο περὶ τῆς ἐκστρατείας τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ, ἀναφέρθησαν πρὸς τὸν Ἡγεμόνα καὶ παρεπρότειναν ὅτι ἐκεῖνος ἐπρόσταυε τοὺς στασιαστὰς καὶ θερμῶς ἰκέτευον ν' ἀνακληθῶσιν ὁ Σιγούρος καὶ ὁ φρούραρχος συνταγματάρχης Βαρούχας, οὓς κατήγγειλαν συνενόχους τοῖς στασιασταῖς, συκοφαντίαν ἣν διεσκέδασαν ὅτε Καποδίστριας καὶ ὁ συνταγματάρχης Πιέρρης διὰ τῆς ἀκολούθου πρὸς τὸν Ἡγεμόνα ἀναφορᾶς.

“Γαληνότητε Ἡγεμών

«Ἰπάρχει θεία χεὶρ ἐπαγρυπνοῦσα πρὸς φύλαξιν τῶν ἀθώων. Ἐν ᾧ ἐσφραγίζομεν τὰς αὐτόσε διευθυνομένας ἐπιστολάς, ἐλάβομεν γινῶσιν ὅτι οἱ Νέκρωνες καὶ οἱ Κλώδιοι τοῦ Ἀργοστολίου τὴν παρελθοῦσαν νύκτα ὑπέγραψαν ἑγγραφὸν τι δι' οὗ δαψιλεύουσιν ἐπαίνους πρὸς ἡμᾶς, ἀπαιτοῦσιν ἀδίκως καὶ μετ' ἐνόχου προθέσεως παρὰ τῆς ἐξουσίας τῆς Ἰ. Ε., τὴν παῖσιν ἐκ τῶν θέσεων αὐτῶν, τοῦ κομ-

“Σιγούρου καὶ τοῦ Συνταγματάρχου Βαρούχα. Ἡ με-
 “γαλόνιοι τῆς Γ. Ε. θέλει συνίδη πρὸς ἐκθέσει ἡμᾶς,
 “οὐχὶ μόνον ἡ παραδοχὴ τῆς μυστρᾶς ταύτης αἰτή-
 “σεως, ἥτις οὐδὲν δύναται νὰ εἰσδύσῃ ἐν τῇ ψυχῇ
 “τοῦ ἡμετέρου Ἰγμεμόνος, ἀλλὰ καὶ ἡ σιγὴ ἡμῶν
 “τὴν σιγμὴν ταύτην.

“Ἐκτακτον καὶ ἀπροσδόκητον συμβῆν ἀνεκάλυψεν
 “ἡμῖν τὴν πλεκτάνην ταύτην, σκοποῦσιν νὰ περιπλέ-
 “ξῃ ἡμᾶς, ὅπως φανώμεν, ἐνώπιον τῆς δημοσίας
 “γνώμης, ὁπαδοὶ αὐτῶν καὶ συνδεδεμένοι μετὰ τῆς
 “φατρίας εἰς ἣν ἀνήκουσι, φατρίαν ἣν ἀποστρεφόμε-
 “θα καὶ ἣν ὡς ἐκ τούτου οὐδέποτε συνεμερίσθημεν,
 “μάλιστα ἀεὶ ἐπολεμήσαμεν μέχρις ἐκθέσεως τῆς ζωῆς
 “ἡμῶν, μετὰ νεανικῆς ἀπερισκεψίας.

“Ὅθεν ἱκετεύωμεν παρὰ τῆς ἐξουσίας καὶ δικαιο-
 “σύνης τῆς Γ. Ε. ὅτι ἐν ἰδίῳ διατάγματι, ἀπευθυνο-
 “μένῳ πρὸς τὴν προεδρείαν τῆς προσωρινῆς κυβερ-
 “νήσεως, ἐπικρίνῃ καὶ καταδικάσῃ τὴν ἄδικον αἰ-
 “τησιν, μνημονεύοντι ἐνταυτῷ καὶ τὴν θερμὰς ἡμῶν
 “ἱκεσίας, πρὸς ἀπόρριψιν τῆς αἰτήσεως ταύτης, ἵνα
 “μὴ ἐπέλθῃ διχόνοια μεταξὺ ἡμῶν ἐν τῇ ἀποστολῇ
 “ταύτῃ καὶ ἐγερωθῶσιν ἀκολούθως διενέξεις, μίσση καὶ
 “ἐκδικήσεις μεταξὺ τῶν ἡμετέρων οἰκογενειῶν ἐν Κερ-
 “κύρα, παρ’ αὐτῶν θηρεούμεναι, καὶ μὴ τοχὲν ἡ
 “ἡμετέρα σιγὴ παρεξηγηθῇ παρὰ τῶν κακούργων ».

Καὶ ἐν τῇ περιπτώσει τῆς συλλήψεως καὶ ἐπι-
 βιάσεως ἐπὶ τοῦ Ῥωσικοῦ πλοίου, τοῦ Ἀνδρέου Με-
 τάξᾱ, δὲν ἐδίστασαν νὰ δείξωσι τὰς φατριαστικὰς

αὐτῶν διαθέσεις, ἀποποιηθέντες ν' ἀποστείλωσιν αὐτὸν ἵνα δικασθῇ ἐν Κερκύρα, ὅπου οὐδεὶς ἐμνησικακεῖ κατ' αὐτοῦ, δισχυρίζόμενοι, ὅτι ὡς κυβερνήται τῆς ὁμοσπονδιακῆς νήσου μόνοι ἠδύναντο νὰ δικάσωσιν, ὡς ὑπαίτιον ἐγκλημάτων πραχθέντων ἐν τῇ ἰδίᾳ νήσῳ.

Ἡ διαγωγή αὕτη τῶν μελῶν τῆς τοπικῆς Κυβερνήσεως ἔθετεν εἰς μεγάλην δυσχέρειαν τὸν Καποδίστριαν, (δοτις μόνος εἰργάζετο τότε μὴ συμμετέχοντος τῶν ἐργασιῶν τοῦ Σιγούρου, ἕνεκα τῆς διαφωνίας αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐκστρατείαν, καὶ τῆς κατ' αὐτοῦ ἀπευθυνθείσης τῇ Ἡγεμόνι ἀναφορᾷ), διότι οὗτοι καὶ τὸ κρίμα αὐτῶν τὸ προσκολληθὲν εἰς τοὺς Αὐτ. Ἐπιτρόπους ἔχον μεθ' ἑαυτοῦ πλείστους ὁπαδοὺς πάσης τάξεως, ἐν τῇ πόλει, τῇ ἐξοχῇ καὶ μεταξὺ τῶν ἐγγχωρίων στρατιωτικῶν, ἐδείκνυνεν ὅτι ἐμόχθει, δῆθεν, ὑπὲρ τῆς συστάσεως τῆς Πολιτείας καὶ ἐνισχύσεως τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ πράγματι εἰργάζετο πρὸς ἀντεκδίκησιν τῶν ἀντιθέτων.

Τοῦτο ἀπεδείχθη ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 2 Ἰουνίου ὅτε τὰ μέλη τῆς κυβερνήσεως καὶ οἱ κομματάρχαι ὑπεχρέωσαν τὸν Καποδίστριαν νὰ προσθέσῃ εἰς τὰς πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἐκστρατείας δεθείσας διαταγὰς, τὴν καταστροφὴν διὰ πυρὸς καὶ σιδήρου καὶ τὴν διερπάγην τῶν ἡττηθῆσομένων χωρίων, μὴ ἰσχυσάσης, καθ' ὑποβολὴν αὐτῶν, τῆς κατόπιν δεθείσης ἀντιοτρέφου διαταγῆς, διότι παρηκολούθησαν τὴν ἐκστρατείαν πλείστοι χωρικοὶ καὶ μετὰ τὴν νίκην ἀ-

φίκοντο ἑταροί, πρὸς διαρπαγὴν τῶν Φωκᾶτων, κω-
φεύσαντες πάντες εἰς τὴν αὐστηρὰν ἀπαγόρευσιν τοῦ
ἀρχηγοῦ, μὴ δυναμένου νὰ ποιήσῃ χρῆσιν τῆς δυνάμεως
κατὰ τῶν ὁπαδῶν τῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς συστάσεως
τῆς Πολιτείας. Μεθ' ἀπάντων τούτων συσχετίζεται καὶ ἡ
κατὰ τοῦ Σιγούρου καὶ Βαρούχα πρὸς τὸν Ἡγεμόνα
ἀναφορὰ, ἐπειδὴ ἐθεώρησαν αὐτοὺς ἀναρμόδιους πρὸς
πραγματοποιήσιν τῶν σχεδίων των, διότι ὁ μὲν Σιγούρος
δυσφώνησε προκειμένου περὶ τῆς ἐκστρατείας καὶ αἱ
κομματάρχαι ἐνόμισαν ὅτι οὐδέποτε αὐτὸς ἤθελε συ-
νεργήσῃ νὰ κορέσῃσι τὰ ἐκδικητικὰ αὐτῶν πάθη καὶ
τὴν ἀπλησίαν τῶν ὑπ' αὐτοῦ χωρικῶν, ὁ δὲ Βα-
ρούχας διότι ἔμειναν ἐν ἀπράξιᾳ ἐν τῇ πόλει μετὰ
τοῦ τάγματος αὐτοῦ καλουμένου « ὁμοσπονδιακαὶ νῆ-
σοι » καὶ διότι δὲν συνέτεινε νὰ ἐπέλθῃ κατὰ τῶν
ἀντιπάλων ἢ παρὰ τοῦ κόμματος ἐλπιζομένη τελεία
καταστροφή.

Καὶ ἐπειδὴ μετὰ τὴν αἱματηρὰν ἐκείνην ἡμέραν,
τὸ ὑπὲρ τῆς Πολιτείας κόμμα, ἐνισχύθη καὶ ἐπαι-
σθητῶς ἠῤῥησαν οἱ ὁπαδοὶ αὐτοῦ, ἤρχισε νὰ πιέζῃ
τὸν Καποδίστριαν, νομίσαντα ἐμπνεόμενον ὑπὸ τῶν
αὐτῶν αἰσθημάτων καὶ παθῶν, ὧν ἐνεπνέετο, καὶ ἀ-
πῆγαι εἰς ἀντίτιμον τῶν ἐκδουλεύσεων, τὰς κεφαλὰς
καὶ τὴν περιουσίαν τῶν ἀντιπάλων αὐτοῦ. Ἀλλ' ὁ
Καποδίστριας δίκαιος καὶ ἀμερόληπτος ὧν διέτρυφε-
το, καίτοι οἱ στασιασταὶ ἐκ πλείστων ἐγκλη-
μάτων ἀμαυρωθέντες, ὅμως ἐδωκίμωντο νὰ δικασθῶσιν

ἐνώπιον τακτικῶν καὶ νομίμων δικαστηρίων ἵνα οὕτως ὑπερασπισθῶσι μάλιστα ἐφρόνει, ὅτι αἱ δίκαι αὐταὶ ὥφειλον ν' ἀναβληθῶσι μέχρι τῆς συστάσεως τῆς Πολιτείας καὶ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, ἢ ἐάν τινες τῶν παθόντων ἀπήτουν ταχεῖαν ἱκανοποίησιν ἢ ἀποζημιώσιν νὰ σταλῶσιν οἱ ὑπαῖτιοι πρὸς ἐκδίκασιν εἰς Κέρκυραν.

Περιβεβλημένος ὁ Καποδίστριας παρὰ τοῦ Ἡγεμόνος πασῶν τῶν ἐξουσιῶν, διαθέτων τὴν στρατιωτικὴν τῆς Πολιτείας δύναμιν τὴν φρουροῦσαν τὴν Κεφαλληνίαν καὶ ἐν προεδρίᾳ ἐπικουρίας Ῥωσικοῦ στρατοῦ, ὥφειλον πάντες ἐκόντες ἄκοντες νὰ σεβασθῶσι τὴν γνώμην αὐτοῦ, δι' ὃ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐνέδωκεν ἡ τοπικὴ Κυβέρνησις νὰ σταλῇ πρὸς ἐκδίκασιν εἰς Κέρκυραν ὁ Ἀνδρέας Μεταξᾶς, ὃν αὐτὴ διὰ θεσπίσματος εἶχεν ἀποφασίσῃ νὰ δικασθῇ ἐν Κεφαλληνίᾳ.

Ἐν Ληξουρίῳ καὶ μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν Αὐτοκρατορικῶν Ἐπιτρόπων, ἠκολούθουν οἱ κάτοικοι νὰ διάκεινται ἐχθρικῶς πρὸς τὸ Ἀργοστόλιον, καὶ ἡ συμπεφωνηθεῖσα ἀποστολὴ τεσσάρων εὐυπολήπτων πολιτῶν, οὐδόλως ἐξετελέσθη, διότι ἡ πλειονότης ἀπῆται ν' ἀποσταλῶσι πλείονες τούτων καὶ ἐκ τῶν φανατικωτέρων ἐχθρῶν τοῦ Ἀργοστόλιου, ἀλλὰ μὴ θόντες τοῦτο οἱ Αὐτ. Ἐπίτροποι, ἀπεφάνθησαν ὅτι δὲν δύνανται νὰ συζητήσωσι μετ' ἐκείνων. Τότε οἱ κάτοικοι τοῦ Ληξουρίου ἐξέλεξαν ἐπιτροπὴν τινα, ἣν ἀπέστειλον εἰς Κέρκυραν πρὸς τὸν Ἡγεμόνα καὶ τὴν

23 'Ιουνίου, ἐπέδωκαν ἀντίγραφον τῆς ἀναφορᾶς ἐκείνης πρὸς τοὺς Αὐτ. Ἐπιτρόπους. Διὰ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης ἐζητούν Α' « Ἵνα ἐν τῷ διχμερισμῳ τοῦ Δηξουρίου σχηματισθῇ εἰδικὴ Σύγκλητος, ἥτις μόνῃ νὰ ἐκλέγῃ τὰς Ἀρχὰς καὶ τὴν Ὑπαλληλίαν τοῦ τμήματος καὶ τοὺς ἀναθεωρητὰς τοῦ Συγκλητικού καταλόγου. Ἀπηγορεύετο εἰς τὸ εἰδικὸν τοῦτο συμβούλιον νὰ συνέρχῃται καὶ ἐπιλαμβάνηται, ἐκτέρου ἀντικειμένου, ἐπετρέπετο δὲ νὰ συνέρχῃται μόνον τὰ τῶν μελῶν τοῦ μερίζοντος Γενικοῦ τῆς Συγκλήτου συμβουλίου ἀπάσης τῆς νήσου, πρὸς συζήτησιν τῶν γενικῶν ὑποθέσεων ». Β'. Ἐζητούν ἐπίσης, « τὴν σύστασιν, ἐν Δηξουρίῳ εἰδικῷ τριμῆρου, οὗτινος ἡ ὑπαλληλία νὰ ἐκλέγῃται ἐκ τῶν κατοίκων τοῦ αὐτοῦ τμήματος καὶ ἐν ᾧ ταμεῖον ἀποταμιευθήσονται οἱ φόροι, ἐξ ὧν ἀφαιρουμένων τῶν ἐξόδων, τὸ περισσεύμα σταλήσεται τῇ Γερουσίᾳ ». Γ'. Ἐζητούν ὡσαύτως, « ν' ἀπαγορευθῇ εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς νήσου νὰ ἐπιληφθῇ τῶν παρὰ τῆς Γερουσίας ψηφισθέντων, ἀφορώντων εἰς τὴν σύστασιν τοῦ Ὑγειονομείου καὶ τῶν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν Πρωτοδικείων, νὰ δύνανται δὲ οἱ διάδικοι νὰ ἐφεσιβállωσι τὰς ἀποφάσεις ἐν ἐνὶ τῶν Ἐφετείων οἰκισθήποτε νήσου. » Ἐπὶ τοῦ Γ'. ζητήματος δὲν ἠδύνετο νὰ ὑπάρχῃ ἀντίρρησης, διότι ἡ ἀπαίτησις αὕτη ἐστηρίζετο ἐπὶ τοῦ θεσπισματος τῆς Κυριάρχου Γερουσίας τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1799 ἐκδοθέντος αἰτήσῃ τῶν κατοίκων διὰ τῶν τριῶν αὐτῶν ἀναφορῶν τῆς 25 'Ιου-

λίου 26 καὶ 30 Σεπτεμβρίου καὶ συστάσει τοῦ Ναυάρχου Οὐζάκωφ.

Περὶ δὲ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας ἀπαιτήσεως τῶν κατοίκων τοῦ Δηξουρίου, οἱ Αὐτ. Ἐπίτροποι, εὗρισκοντο εἰς ἀμηχανίαν, διότι ἐφρόνουν ὅτι ἀντίκεινται εἰς τὴν ἐνότητα τῆς Πολιτείας καὶ ἡ μὲν παραδοχὴ ἤθελεν ἐρεθίσῃ ἔτι μᾶλλον τὸ Ἀργοστόλιον ἡ δὲ ἀπόρριψις τὸ Δηξούριον καὶ ἡ ἀπόφανσις αὐτῶν ἤθελεν ἐπιφέρῃ τὴν παράτασιν τῆς διχονοίας καὶ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, μέχρι καταστροφῆς τῆς μᾶς ἢ ἀμφοτέρων τῶν πόλεων.

Τὸ Ἀργοστόλιον παραπονούμενον ὅτι παρεχωροῦντο προνόμια τῷ Δηξουρίῳ, δὲν ἐλάμβανεν ὑπ' ὄψει, ὅτι αὐτὸ ἐκαρποῦτο πλεῖστα τοιαῦτα, ἅτινα δὲν ἤξύνατο νὰ διατηρήσῃ ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἐλευθερίας καὶ πρὸ πάντων τῆς ἰσότητος.

Ἀνεξαρτήτως τῶν καθιερωθέντων θεσμῶν, καὶ ἱστορικῶς ἐξεταζομένου τοῦ ζητήματος τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ Ἀργοστολίου, παρατηρεῖται ὅτι εἰς οὐδὲν ἐπλεονέκτει τοῦ Δηξουρίου, σύγχρονος τυγχάνουσα ἡ θεμελιώσις ἀμφοτέρων. Κατεχομένη ἡ Κεφαλληνία ὑπὸ τῶν Τούρκων, κατεκτήθη ὑπὸ τῶν Ἑνετῶν ἐν ἔτει 1500, εὗρον οὗτοι πρωτεύουσαν ἤτοι ἔδραν τῶν ἀρχῶν, τὸ καλούμενον Φρούριον, ὑπάρχον τοιοῦτον οὐ μόνον ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν προκατόχων αὐτῆς Βυζαντινῶν, Μαίτου καὶ Παλατινῶν κομήτων, Ἀνδιγαυινῶν καὶ τῶν Τόρκων. Προϊόντος τοῦ χρόνου ἐθεμαλιώθησαν δύο κωμοπόλεις ἡ μὲν πα-

ρὰ τὰ ἐρείπει= τῆς ἀρχαίας πόλεως Κράνης καὶ ὠνομάσθη Ἀργοστολίον, ἣ δὲ παρ' ἐκεῖνα ἐτέρως καλουμένης Πάλης καὶ ὠνομάσθη Ληξούριον. Ἐν τούτοις τὸ Φρούριον διέμενεν ἡ ἔδρα τῶν Ἑνετικῶν Ἀρχῶν καὶ ἐν αὐτῇ συνήρχοντο οἱ ἐν ταῖς δύο κωμοπόλεσι καὶ ἐν ἄλλαις μέρεσι τῆς νήσου διαμένοντες εὐγενεῖς, πρὸς καταρτισμὸν τοῦ Συμβουλίου τῆς νήσου καὶ ἐπειδὴ ηὔξανεν ὁ πληθυσμὸς τῶν δύο κωμοπόλεων, ἐπῆλθεν ἀνάγκη νὰ συσταθῶσιν ἀρχαὶ καθ' ὁμοίωσιν τοῦ φρουρίου. Αἱ ἀρχαὶ αὗται ἐξελέγοντο παρὰ τοῦ συμβουλίου τῆς νήσου, καὶ ἐν ἐκάστῳ ἀξιώματι διωρίζοντο ἰσάριθμοι ἐξ ἐκάστου τῶν τριῶν τμημάτων Φρουρίου, Ἀργοστολίου καὶ Ληξουρίου. Μετὰ ταῦτα ἐπειδὴ ἐπαισθητῶς ηὔξθη ὁ ἀριθμὸς τῶν δικαιουμένων ν' ἀπαρτίξωσι τὸ Γενικὸν Συμβούλιον, ἀπεφάσισε τοῦτο, ὅτι ἅπαντες οἱ δικαιοῦμενοι, ν' ἀποστέλλωσιν 150 ἀντιπροσώπους αὐτῶν, πρὸς καταρτισμὸν τοῦ γενικοῦ συμβουλίου. Ἀλλὰ κατόπιν παρετήρησαν ὅτι οἱ 150 οὗτοι δὲν ἦσαν οὔτε οἱ εὐποληπτότεροι οὔτε οἱ ἱκανώτεροι, ἀλλ' οἱ ἰσχυρώτεροι κομματάρχαι καὶ οἱ πιστοὶ αὐτῶν ἀκόλουθοι, δι' ὃ κατηργήθη καὶ ἡ μέθοδος αὕτη, καὶ ἐπανήλθεν ἐν ἰσχύϊ ἡ πρώτη, ἀλλὰ πρὸς ἀποφυγὴν, τῆς ὑπεροχῆς, ἣν ἡδύνατο νὰ ἔχῃ οἰκογένειά τις ὡς ἐκ τῆς πολυμελείας αὐτῆς, καὶ συγκεντρώσῃ ἐν ἑαυτῇ πάσας τὰς αρχὰς, τιμὰς καὶ ὠφελείας, περαιώσῃ ὁ ἀριθμὸς τῶν ψήφων αὐτῆς, ἵνα ἔχῃαι σημασίαν καὶ αἱ ψῆφοι τῶν οἰκογενειῶν αἰτινες ἡρίθμουν ὀλιγώτερα μέλη, δι' ὃ ἐθεσπίσθη

ὁ κληθεὶς « Κανὼν τοῦ Συμβουλίου, » δι' οὗ προσδιωρίζοντο τρεῖς ψήφοι εἰς τὰς οἰκογενεῖας τὰς συγκειμένους ἐκ πλείονων τῶν εἴκοσι μελῶν δικαιουμένων νὰ συμπαρακάθηνται ἐν τῷ Συμβουλίῳ, δύο εἰς τὰς ἐχούσας ἑλασσον τῶν εἴκοσι καὶ πλείονας τῶν δέκα, ἓνα δὲ εἰς τὰς ἐχούσας ἑλασσον τῶν δέκα. Ὡφειλὸν ὁμῶς οἱ ἀποστελλόμενοι οὗτοι νὰ ὦσιν « ἱκανοί ». ἦτοι μὴ ἐξασκοῦντες βάνυσόν τινα τέχνην, ἢ ὡς γεωργοὶ καὶ ἐν περιπτώσει μὴ ὑπάρχοντος ἐν τινι οἰκογενεῖᾳ ὁ προσδιωρισμένος ἀριθμὸς « ἱκανῶν, » ἔμμενέ μετὰ μειόνων ψήφων, ἢ καὶ ἄνευ ψήφου καὶ ἐὰν ὑπῆρχεν ὁ παρὰ τοῦ « Κανόνος » ἀπαιτούμενος ἀκριβὴς ἀριθμὸς τότε δὲν ἠλάσσοντο ἐτησίως, πλεονάζουσα ὁμῶς οἰκογενεῖά τις « ἱκανῶν » οὗτοι θὰ εἰσῆρχοντο ἐν τῷ Συμβουλίῳ κατὰ περιτροπὴν ἐτησίως, ὅπερ συνέβαινε διὰ τὰς πλείοτέρας οἰκογενεῖας. Ἡ ἐκλογὴ τῶν εἰσελευσόμενων ἐν τῷ Συμβουλίῳ ἐγένετο παρὰ τῶν Συνδικῶν, οἵτινες ἐτησίως ἐσχημάτιζον τὸν κατάλογον τῶν μελῶν, καθῆκον ἔχοντες νὰ φυλάττωσιν αὐστηρῶς τὴν περιτροπὴν τῶν σταληθησομένων ἐκάστης οἰκογενεῖας ψήφων καὶ ἐκάστου κλάδου αὐτῆς. Ἐὰν τυχὸν οἱ Συνδικοὶ ἠθελὸν ἐκλέξῃ « ἀνικάνους, » ἢ παρεχώρουν εἰς οἰκογενεῖάν τινα πλείοτέρους τῶν ὧν ἐδικαιούτο νὰ ἀποστελεῖ ψήφους, τότε ἦναντιοῦτο ὁ Κήνσωρ, ἐὰν προσδιώριζον ἐλάσσονας τῶν δικαιουμένων ν' ἀποστελεῖ οἰκογενεῖά τις, ἢ, « ἱκανός » τις ἠθελὲν ἀποκλεισθῇ

ἡ δὲ ἐφυλάττετο ἀκριβῶς ἡ περιτροπή, τότε αἰ-
τήσει τοῦ νομίσαντος ἑαυτὸν ἡδίκημένον, ἐδι-
κάζετο ἡ διαφορὰ ἐνώπιον δικαστηρίου συγκειμένου
ἐκ τῶν Διοικητῶν, Κησόρων, Συνδίκων, Ἀντιλε-
γόντων καὶ Δικαστῶν, ἀπάντων ὄντων δέκα τριῶν.

Ἐκ τῶν ἱστορικῶν τούτων νόξεων σαφῶς προκύ-
πτει ὅτι αἱ δύο πόλεις συγχρόνως ἐθεμελιώθησαν,
τὰ αὐτὰ δικαιώματα ἔχαιρον καὶ οὐδεμίαν ὑπεροχὴν
εἶχε τὸ Ἀργοστόλιον οὔτε προνόμιον, ἀλλ' ἐβάσιζε
τὰς ἀδίκους ἀπαιτήσεις αὐτοῦ ἐπὶ μεταγενεστέων γε-
γονότων, τουτέστιν ὅτι ἐν ἔτει 1758 μετηνέχθη ἐν
Ἀργοστολίῳ ἡ ἔδρα τῶν ἀρχῶν καὶ ἐκεῖ συνήρχετο τὸ
Συμβούλιον, εἰ καὶ ἐγίνωσκον ὅτι συγχρόνως διατάχθη-
σαν τὰ πολιτικὰ Δικαστήρια, νὰ χωρίσωσι τὰς δικαιο-
δοσίας εἰς δύο «ἐβδ:μάδας», καλουμένας ἡ μὲν «Ἐ-
σωτερικὴ» καὶ ἐν αὐτῇ ἐδικάζοντο αἱ ὑποθέσεις τοῦ
Ἀργοστολίου, τοῦ Φρουρίου καὶ τοῦ ἡμίσεως τῆς
νήσου, ἡ δὲ «Ἐξωτερικὴ» καὶ ἐξεπεραιοῦντο αἱ ὑποθέ-
σεις τοῦ Ληξοῦριου καὶ τοῦ ἑτέρου ἡμίσεως τῆς νήσου.

Ἡ μεταφορὰ αὕτη τῶν Ἀρχῶν ἐν Ἀργοστολίῳ,
ἐπὶ ἡγενοῦ μετὰ ταῦτα τὴν μετοίκησιν ἐν αὐτῷ τῶν
εὐγενῶν καὶ εὐπόρων τοῦ φρουρίου καὶ ἐκ τῆς
μετοικήσεως ταύτης προήλθεν ἡ διχόνοια μεταξὺ
τῶν δύο πόλεων, διότι συνεταυτίσθησαν τὰ συμφέρον-
τα τῶν δύο τμημάτων, τοῦ τε Ἀργοστολίου καὶ Φρου-
ρίου, καὶ συνενοῦμεναι αἱ ψήφοι αὐτῶν ἀπετέλεσαν
πράγματι ἐν τμήμα διατηροῦν τὰ δικαιώματα ἀμφο-
τέρων, καὶ τὸ Ληξοῦριον ἀναγκαζόμενον ν' ἀγω-

νίσσεται κατὰ διπλοσίας δυνάμεως, πάντοτε ἡττάτο, καὶ ἐπομένως ἐστερεῖτο ἰδίων ἀρχόντων ὥς μειοψηφοῦν ἐν τῇ Συμβουλίῳ.

Ἄλλ' ἐπειδὴ πάντα ταῦτα οἱ κάτοικοι τοῦ Ἀηξουρίου εἶχον καθυποβάλλῃ ἐνώπιον τῶν Αὐτ. Ἐπιτρόπων, οἵτινες προθύμως εἰσέηκουσαν τὰς αἰτήσεις, ἔχοντες καὶ ὑπὲρ αὐτῶν τὰ θεσπίσματα τῆς Γερουσίας, δὲν ἐπετρέπετο αὐτοῖς νὰ προστρέξωσιν εἰς τὰ ὄπλα, παρκαλοῦντες καὶ τὰ διατάγματα τῶν Αὐτ. Ἐπιτρόπων, τὰ προσκαλοῦντα διὰ τὴν 6 Ἰουλίου τὴν Σύγκλητον, σῶμα ὅπερ ἐν τῷ νέῳ Σύντάγματι ἦτο τὸ κυρίαρχον ἐκάστης νήσου, καὶ εἰς ὃ μὴ συνερχόμενοι οἱ τοῦ Ἀηξουρίου, ἤθελε καθιερωθῇ ὁ χωρισμός, πολὺ μᾶλλον ὅτι προδιεθέτοντο νὰ συνέλθωσι μόνοι, ὅπως πρᾶλύνωσι τὰς ἐνεργείας πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ θεμελιώδους τούτου θεσμοῦ τοῦ Συντάγματος. Σταθμίσαντες οἱ Αὐτ. ἐπίτροποι τὸν ἀναβρασμὸν τοῦτον τοῦ Ἀηξουρίου καὶ τὴν παρκαλὴν τῶν προδχόντων, καὶ λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἐν τῷ αὐτῷ μηνὶ τοῦ παρελθόντος ἔτους συμβάντα, συνεπέρανον ὅτι οἱ τοῦ Ἀηξουρίου δὲν διατέλουν ἐν στάσει ἵνα ἀπολαύσῃ τὴν ἰσότητά, ἣν μόνον τὸ Ἀργοστόλιον ἡμφισβήτει αὐτοῖς, καὶ οὐχὶ τὸ Σύνταγμα, ἀλλ' ἵνα μὴ ἀποτίσῃ τοὺς φόρους τῆς σταφίδος ἐξαγομένης ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τοῦ ἔτους, πρὸς πραγματωτοίησιν τοῦ χωρισμοῦ τοῦ ταμείου, ὃν πρᾶνόμως καὶ ματαίως ἐζήτουν.

Ἐν ᾧ διήρκουν αἱ πολιτικαὶ αὗται ταραχαί, ἐν

τῷ τμήματι τοῦ Ληξουρίου, διεπράττοντο συγχρόνως καὶ κοινὰ ἐγκλήματα προσερχόμενα ἐκ προγενεστέρας ἔχθρας ἢ ἐξ ἐκδικήσεων καὶ ἄτινα ἠῤῥανον, ἐν λόγῳ τῆς ἀδυναμίας τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τιμωρίαν αὐτῶν. Ἀλλ' ἐκ τῶν πλείστων διαπραχθέντων, συνέβη νὰ συλληθῶσι δύο κάτοικοι τοῦ χωρίου Κοντογενάτα τῆς περιφέρειας Ἀγωγῆς, αἱ Χαράλαμπος καὶ Σπύρος ἀδελφοὶ Γλυόκη, ὑπαίτιοι κλοπῶν, ληστειῶν καὶ τῶν φόνων τοῦ Ἰωάννου Δοβέρδου Θεωρακάτου καὶ Νικολῆ Συριάτου. Ἀφ' οὗ ἐγνώσθη ἡ σύλληψις αὕτη, ἐν Ληξουρίῳ, τὸ ποινικὸν δικαστήριον τῆς πόλεως ταύτης δι' ἐπισήμου πρὸς τοὺς Αὐτ. Ἐπιτρόπους, δι'σχυρίζετο ὅτι αἱ συλληφθέντες, ἀνήκοντες εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ, ὠφείλον νὰ τῷ παραδοθῶσι πρὸς ἐκδίκασιν. Οἱ Αὐτ. Ἐπιτροπαὶ ἀπήντησαν ὅτι ἐπειδὴ διεπράχθησαν τὰ ἐγκλήματα ἐν ἐκτάκτοις περιστάσεσι προνοούμεναι παρὰ τοῦ θρασυπιάματος τῆς Γερουσίας, δι' οὗ διώριζεν καὶ ἐκτάκτον δικαστήριον, τὸ τῶν Κηνοσόρων, ὅπερ ὤφαιλε νὰ δικάσῃ αὐτοὺς, διὰ ταῦτα δὲν ἠδύναντο νὰ εἰσακούσῃσιν τὴν αἴτησιν τοῦ Δικαστηρίου. Τότε αἱ συγγενεῖς, φίλοι καὶ συγχωρικοὶ τῶν δύο κακούργων, κάτοικοι τῆς Ἀγωγῆς 200 περίπου παρίστανται τὴν 2 Ἰουλίου ἐνοπλιοὶ, ἐνώπιον τῆς πόλεως Ληξουρίου καὶ ἀπρὸς τοὺς ἀρχάς, ἀγγέλλοντες, ὅτι ἐὰν ἐντὸς δωδεκαῶρου προθεσμίας δὲν ἀπελευθερωθῶσιν οἱ δύο κρατούμενοι ἐν

Ἀργυροτόλῳ, θέλουσι καταλήψῃ τὴν πόλιν καὶ βάλλωσιν αὐτὴν ἐν πυρὶ καὶ σιδήρῳ.

Αἱ ἀρχαὶ καὶ τὸ κυβερνητικὸν κῶμμα τοῦ Ληξουρίου, εἰδοποιήσαν ἀδῶραι τοὺς Αὐτ. Ἐπιτρόπους περὶ τῆς παραδόξου ἀπαιτήσεως τῶν χωρικῶν καὶ τοῦ κινδόνου ὃν διέτρεχον οἱ ἀνήκοντες εἰς τὸ κῶμμα ἐκεῖνο. Οἱ Αὐτ. Ἐπίτροποι ἐν ἀκαρεὶ προσεκάλεσαν τὴν ἐπὶ τῆς δημόσιας ἀσφαλείας ἐπιτροπὴν καὶ ὁ πρόεδρος αὐτῆς Καπόδοστρίας «παρέστησε τὸν κίνδυνον εἰς ὃν διατελοῦσιν οἱ κάτοικοι τοῦ Ληξουρίου, ἐνεκα τῆς στάσεως χωρικῶν τινῶν τῆς περιφέρειας «Ἀναγῆς, οἵτινες παρίστανται σήμερον ἐνώπιον τῆς «πόλεως ἐκείνης, ἀπειλοῦντες λεηλασίας, ἐμπρησμούς, «διαρπαγὰς καὶ ὅτι ἕτερον ἢ αὐτῶν λύσσα ὑπαγορεύ- «σῃ». Ἐπέδειξεν ὅτι «οἱ στασιασταὶ οὗτοί ἐπεχείρη- «σαν νὰ ἐκφοβίσωσι τὴν Κυβέρνησιν, πρὸς ἀπελευ- «θέρωσιν τῶν συγχωρικῶν αὐτῶν, τῶν διαπραξάντων «ἐγκλήματα δικασθησόμενα παρὰ τοῦ διορισθέντος «ὑπὸ τῆς Γερουσίας δικαστηρίου τῶν Κηνσόρων, ὅτι «τοσαύτῃ θρασυτῆς βλάπτει τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς Κυ- «βερνήσεως, ἐμποδίζουσα συνάμα καὶ τὴν προσέλευ- «σιν τῶν προϋχόντων ἐν τῇ Συμβουλίᾳ». Διὰ ταῦτα προτείνει «ἵνα, κατεπειγόντως σταλῇ ἐν Ληξουρίῳ «ἰσχυρὸν σῶμα στρατιωτῶν, προσκληθῇ ἐνταυτῷ ὁ «ἐπὶ τοῦ Ρωσικοῦ πλοίου ν' ἀπέλθῃ εἰς Λη- «ξούριον, προσέτι νὰ προσέλθωσι τὰ τέσσαρα μέλη «τῆς τῶν Κηνσόρων ἐπιτροπείας, ἵνα μετὰ τῶν ἐ- «τέρων τῆς ἐπὶ τῆς ἀσφαλείας, ἐπιληφθῶσι τῆς δίκης

«ὕποδ'ίκων τινῶν καὶ τελεσιδίκως ἀποφασίσωσιν, ἐφαβ-
 «μύζοντες τὰς ἀναλόγους εἰς τὰ ἐγκλήματα αὐτῶν
 «παινὰς πρὸς παραδειγματισμὸν τῶν συγγενῶν καὶ
 «δόμοφρονούντων αὐτῶν, οἵτινες ἐστασίασαν ἀπειλοῦν-
 «τες τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν, ἰδίως ἐν
 «Ληξουρίῳ, διότι εὖτω ἀπαιτεῖ τὸ δικαίωμα τοῦ Κρά-
 «τους πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ».

Τὴν πρότασιν ταύτην παρεδέχθη παμφηγεῖ ἡ ἐ-
 πιτροπεία καὶ ἀνέθηκε τὴν ἐκτέλεσιν τοῖς Αὐτ. Ἐ-
 πιτρόποις, οἵτινες αὐθημερὸν προσεκάλεσαν τὴν αὐ-
 τὴν ἐπιτροπὴν συγκατεμένην ὑπὸ τῶν Ι. Καποδιστρίου
 Αὐτ. ἐπιτρόπου, προέδρου καὶ τῶν μελῶν Νικολάου
 Γραδενίγου Σιγούρου Δεσύλλα Αὐτ. Ἐπιτρόπου, Σπυ-
 ρίδωνος Χιρραφᾶ Ἰωάννου, Δημητρίου Πηνιατόρου,
 Νικολάου Ἀνίνου καὶ Γερασίμου Δαλλαδέτοιμα καὶ
 τὴν ἐτέραν ἐπιτροπείαν τῶν Κηνοσόρων συγκατεμένην
 ἐκ τῶν Ἀναστασίου Πήλικα, Παύλου Τσιμάρα, Ἀν-
 τωνίου Δειβαθινοπούλου καὶ Ἀνδρέου Ραζῆ. Αἱ δύο
 αὗται ἐπιτροπεῖαι συνέστησαν δικαστήριον, δικάσαν
 καὶ κηρύξαν ἐνόχους τῶν δύο φόνων τοὺς κατηγο-
 ρουμένους, κατεδίκασεν αὐτοὺς «Νὰ ἀχθῶσιν ἐν Ληξου-
 «ρίῳ καὶ ἐνώπιον τοῦ στασιάζοντος πλῆθους πυροβο-
 «λισθῶσι καὶ μετὰ θάνατον κοπῶσιν αἱ κεφαλαὶ αὐ-
 «τῶν καὶ τεθῶσιν ἐν τῇ ἀγορᾷ τοῦ Ληξουρίου ἐπὶ
 «δύο λογχῶν».

Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης, διε-
 τάχθη ὁ φρεύραρχος νὰ ἐκτελέσῃ αὐτὴν, εὗτος δὲ
 ἀνέθηκε τὴν ἐκτέλεσιν τῷ συνταγμ. Πιέρρη, δοτις

παραλαβὼν τὴν 3 Ἰουλίου 154 στρατιώτας καὶ ἑ-
τέρους 45 ἐκ τοῦ ἐγχωρίου στρατοῦ, δύο τηλεβόλα,
μὴν βόμβαν καὶ τοὺς καταδικασθέντας. Ἐπεβίβασεν
πάντας τοῦ δημοσίου πλοίου καὶ ἐτέρων πλοιαρίων, προ-
σωρμίσθη τῇ 8.ῃ μ. μ. ἐν Ποταμίῳ ὅπου ἀπεβίβά-
σθη εἰς τὴν προκυμαίαν τοῦ Τυπάλδου Χαριτάτου.
Ὅτε ἀφίκετο ὁ στρατὸς, οἱ χωρικοὶ εἶχον ἤδη κυ-
ριεύσῃ τὰς εἰσόδους τῆς πόλεως καὶ μέρος αὐτῶν εἰ-
χεν εἰσέλθῃ ἐν αὐτῇ καὶ ἐμπρήσῃ τρεῖς οἰκίας καὶ
διήρπαζεν ἑτέρας, καὶ διὰ συνεχῶν πυροβολισμῶν δια-
κώλυον τὴν προσέλευσιν οἰουδήποτε εἰς τὴν πόλιν,
ἧς οἱ κάτοικοι ἦσαν ἀνάστατοι. Μόνοι οἱ εὐάριθμοι
Ποταμιανοὶ ἠνώθησαν μετὰ τῆς ἀσθενοῦς φρουρᾶς πρὸς
ἀπόκρουσιν τῆς προσβολῆς, ἀλλ' ἀπεσφύρησαν μετ' ὀ-
λίγον καὶ ὑπεχρεώθη ἡ φρουρὰ ν' ἀμύνηται ἐντὸς
τοῦ στρατῶνος διὰ τῆς λόγχης, ἐλλείπουσα πολε-
μοφοδίων. Ἐνεκα τούτων ὑπεχρεώθη ὁ συνταγματάρχης
ν' ἀποβιβασθῇ νυκτὸς ὑπερνικῶν πλεῖστας δυσκολίας, ἵνα
ταχέως συνδράμῃ τὴν φρουρὰν, ἐμπρὶν τὴν διαρπαγὴν
καὶ σβέσῃ τοὺς ἐμπρησμούς. Ἐν τῇ ἀποβιβάσει οἱ χωρι-
κοὶ ἐπυροβόλουν ἀδιαλείπτως ἐκ τῶν ὧν κατεῖχον θέ-
σεων, ἀλλ' ἄνευ ἀποτελέσματος. Πραγματοποιηθείσης
τῆς ἀπ' βιβάσεως ἀπέστειλεν ὁ ἀρχηγὸς ἐν τηλεβό-
λον τῶν 25 λιτρῶν καὶ 50 ἀνδρας πρὸς ἐπικουρίαν
τῆς ἐν τῷ στρατῷ φρουρᾶς πρὸς διακώλυσιν δὲ τῆς
εἰσβολῆς ἐτέρων χωρικῶν ἐν τῇ πόλει, ἔθηκεν ἀπο-
σπάσματα στρατιωτῶν εἰς τὰς διαφόρους εἰσόδους αὐ-
τῆς καὶ συγχρόνως βόμβαν ἔβαλε διευθυνομένην πρὸς

τὰς ἐμπρησθείσας οἰκίας, παρ' αἷς ἦσαν συνηθροισμένοι πλείστοι χωρικοί. Ἡ βόμβα αὕτη καὶ ἡ προέλασις τοῦ στρατοῦ, κατεφόβησαν τοὺς χωρικοὺς εἴτινες ἀπεσύρθησαν ἡμῖς μίλιον μακρὰν τῆς πόλεως καὶ ἐστρατοπέδευσαν ἐν μύλῳ τινὶ τοῦ Πυλαρινοῦ, καὶ τότε ὁ στρατὸς ἀπέσβεσε τοὺς ἐμπρησμούς, τὴν πρωΐαν τῆς 4 διέμενον εἰσέτι ἐν τῷ μύλῳ, ὁ δὲ στρατὸς συνήχθη ἅπας καὶ ἐβάδισε πρὸς τὴν πόλιν, παταχθεὶς ἐν μάχῃ ἔσθησε τὰ τηλεβόλα ἐν ταῖς εἰσοδοῖς αὐτῆς. Τότε ἤχθησαν οἱ κατάδικοι καὶ ἐπυροβολήθησαν παρ' ἑνὸς οὐλαμοῦ τῆς ἐμπροσθοφυλακῆς, αἱ κεφαλαὶ αὐτῶν δὲν ἀπεκόπησαν, ἔλλειψαι δημίου, καὶ ἀφοῦ ἔθαψε τὰ δύο πτώματα, ὁ στρατὸς κατέλαβε τὰς εἰσόδους τῆς πόλεως καὶ τὰ ἐκτὸς αὐτῆς ὑψώματα καὶ οἱ χωρικοὶ ἀπεσύρθησαν ἐν ἐκκλησίᾳ τινὶ τοῦ Ἀγίου Βασιλείου, ἀπέχουσιν ἡμῖς μίλιον τοῦ μύλου.

Οἱ ἄστοι διετέλουν ὠπλισμένοι ἐντὸς τῶν οἰκιῶν ἔχοντες πεφραγμένα τὰ παράθυρα διὰ στρωμνῶν, αἱ ὁδοὶ ἦσαν ἔρημοι καὶ πάντα τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα κεκλεισμένα, διότι οὐδεμίαν εἶχον ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν στρατὸν. Ἐννοήσας τοῦτο ὁ συνταγματάρχης προσεκάλεσε τὰ μέλη τῆς ἐπὶ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας ἐπιτροπῆς, ἐκ Δηξουρίου (ὅτινα ὅμως πρὸ πολυλοῦ οὐδὲν μέρος ἐλάμβανον εἰς τὰς συνεδρίας αὐτῆς) καὶ ἔλθοντα ἐδήλωσαν ὅτι οἱ κάτοικοι δὲν ἐνεπιστεύοντο εἰς τὸν στρατὸν, ἐὰν πρότερον δὲν ἦτολζε δηλώσῃ εἰς τοὺς προὔχοντας ὅτι ὁ στρατὸς διαμένει πρὸς μό-

νήν ὑπεράσπασιν τῆς πόλεως καὶ εὐραὶν, ὁ συνταγματάρχης, δικαίαν τὴν αἶτησιν αὐτῶν καὶ συνάδουσαν πρὸς τὴν ἐκτολὴν αὐτοῦ, ἥτις ἦτα νὰ πείσῃ τοὺς προδχοντας νὰ συνέλθωσιν ἐν τῇ Συμβουλίᾳ πρὸς ἐπιτέλειαν τοῦ Συντάγματος. Ἀφ' οὗ προσήλθον οἱ πρόκριτοι ἀνήγγειλε διὰ τυμπανοκρουσίας, ὅτι ὁ στρατὸς εὖ μόνον δὲν διάκειται ἐχθρικῶς πρὸς τὴν πόλιν, ἀλλὰ προτίθεται νὰ τραυρῇ καὶ ὑπερασπίζῃ, αὐτήν, πρὸς δὲ τοὺς προσελθόντας, εἶπεν, ὅτι «οὐχὶ μόνον οὐδέναι κίνδυνον διατρέχει ἡ πόλις παρὰ τοῦ στρατοῦ, ἀλλὰ «τοῦναντίον ἐξασφαλίζει αὐτήν, καθὼς ἐπίσης καὶ ἡ «σύστασις τῆς Πολιτείας, θέλει ἐπιφέρει τὴν παῦσιν «τῶν ἀλληλομαχιῶν καὶ τῆς ἀναρχίας,» αὗτοι ἀπήντησαν ὅτι «εἶναι πρόθυμοι νὰ προσέλθωσιν ἐν τῇ «Συμβουλίᾳ πρὸς σύστασιν τῆς Πολιτείας» καὶ μετ' ὀλίγον ἀνέφξαν τὰ ἐμπαρικά καταστήματα καὶ ἐπήλθον ἡρεμῶς ἐν τῇ πόλει.

Ἡ νύξ διήλθεν ἐν ἡσυχίᾳ, ἐκτὸς πυροβολισμῶν πυρῶν τῶν χωρικῶν ἐκ τῆς ἐκκληρίας, ἀλλὰ τὴν πρωτὰν τῆς ὧ, οἱ χωρικοὶ ἀνεφάνησαν ἐπὶ λόφου τινοῦς ἀπέχοντος ἐν μίλιον καὶ διαβάντες ὤπισθεν αὐτοῦ, ἐστρατοπέδωσαν μετὰ τοῦ αὐτοῦ λόφου καὶ τῆς μονῆς τῆς Ἰσαπανκτῆς. Τότε ὁ συνταγματάρχης διέταξε νὰ μεταφέρωσι τὴν βόμβαν ἐν Ἀγίῳ Δημητρίῳ, ὕψωμα ἔχον ὑπ' αὐτὴν τὴν θέσιν ἐκείνην καὶ ῥίψας ἐπ' αὐτῶν βόμβαν, ἐφυγάδωσαν αὐτοὺς.

Ἡ νύξ καὶ ἡ ἐπομένη 6 διήλθον ἀνεμὺ συμβάντος ἀλλὰ περὶ ὧραν 8 ἡν μ. μ. ἐφαίνοντο πέραν τοῦ μὲ-

λας σημεῖα τινὰ φωτεινὰ καὶ ἡκούοντες πυροβολισμοί, ἀπόσπασμά τι στρατιωτῶν σταλὲν πρὸς ἀριστερὰ τοῦ Ἀγίου Δημητρίου. ἤκουσε τὰς κραυγὰς τῶν χωρικῶν καὶ εἶδε τὰ φῶτα πρὸς τὸ μέρος ἐν ᾧ κεῖται ἡ ἐκκλησία τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων, ἐρρίφθη αὐθις κατ' αὐτῶν βόμβη καὶ ἀπήντησαν ἐκεῖνοι διὰ παραταταμένων πυροβολισμῶν, ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ φῶτα, αἱ ὕβριστικαὶ κραυγαὶ καὶ οἱ πυροβολισμοὶ ἐδείκνυνον ὅτι προσήρχοντο πρὸς τὴν πόλιν, ἐρρίφθη δευτέρα βόμβα, εἰσήγησαν μετὰ τὴν βολὴν αἱ κραυγαί, ἀλλὰ τὰ φῶτα ἐπλησίαζον ὥστε ἐδέησε νὰ ριφθῇ κατ' αὐτῶν καὶ τρίτη βόμβα ἣτις ἐφυγάδευσε πάντας ἀνεπιστρεπταί. Τὴν πρωτὴν τῆς 7 ἐπληροφορήθη ὁ συνταγματάρχης ὅτι οἱ χωρικοὶ ἀπεσύρθησαν πάντες εἰς τὰ χωρία τῆς Ἀνωγῆς, καὶ ἐντὸς τῆς ἡμέρας διήυθυνον ἐπιστολάς δι' ὧν ἐζήτουν συμβιβασμόν. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὠμίλησε δις ὁ συνταγματάρχης ἐν τῇ Δέσχη καὶ ὑπεσχέθησαν αὐτῷ οἱ πολῖται νὰ προσέλθωσιν ἐν τῷ Συμβουλίῳ, οὕτω δ' ἀποκατέστη ἡ τάξις ἐν Ληξουρίῳ καὶ τὴν ἐπομένην 8 ὁ συνταγματάρχης μετὰ τοῦ στρατοῦ, τῆς σημαίας καὶ τῶν δύο τηλεβόλων ἀπεχώρησε, καταλιπὼν τὸν λοχαγὸν Τιμέθεον Οὐγγαρον μετὰ τοῦ λόχου αὐτοῦ καὶ ἐνὸς τηλεβόλου πρὸς φρουρὰν τῆς πόλεως.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐν Ἀργοστολίῳ, ὅπου ἡ τάξις εἶχεν ἀποκαταστή, καθὼς ἐπίσης καὶ ἐν τῇ ἐξοχῇ τοῦ τμήματος ἐκεῖνου, συνήρχετο τὸ Συμβούλιον, κατόπιν προκηρύξεων τῶν Αὐτ. Ἐπιτρόπων. Ἡ Συν-

ἐλευσις τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τούτου ἐν ἀπαρτίᾳ
 θντος, ἐσχημάτιζε τὸ κυρίαρχον σῶμα τῆς νήσου καὶ
 διὰ πλειονοψηφίας διώριζε πάσας τὰς Ἀρχὰς
 καὶ τὴν ὑπαλληλίαν. Ἐνεκα τῶν παρὰ τοῦ Συντάγ-
 ματος ἀνατεθειμένων ὑψηλῶν καθηκόντων εἰς τὸ σῶ-
 μα ἐκεῖνο οἱ Αὐτ. Ἐπίτροποι κατέβαλον πᾶσαν μέ-
 ριμναν πρὸς καταρτισμὸν αὐτοῦ, διότι ἅπαξ καταρτι-
 σθὲν διώριζε τὰς Ἀρχὰς, αἱ ἀρχαὶ αὐταὶ ἀνελάμβαν-
 ον τὰ καθήκοντα αὐτῶν καὶ ἐπομένως τὸ Σύνταγμα
 ἀκριβῶς ἐξετελεῖτο. Τοῦτο ἐπραγματοποιήθη τὴν 8
 Ἰουλίου ἐν Ἀργοστολίῳ ἐνθα συνήλθον ἐκ πάντων τῶν
 τμημάτων τῆς νήσου διάφοροι τῶν δικαιουμένων ν' ἀ-
 παρτίῳσι τὸ Συμβούλιον. Ἀξιοπαρατῆρητοι ἦσαν αἱ
 πρῶται αὐταὶ συνεδριάσεις διὰ τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ
 κανονικότητα τῶν συζητήσεων. Ἐν τῇ πρώτῃ συνεδρι-
 άσει παρευρέθησαν 28(1), ἀνεγνώσθη τὸ Σύνταγμα καὶ
 ὁ Καποδίστριας ἐκήρυξε τὴν ἐναρξιν διὰ καταλλή-
 λου λόγου τυχόντος τῆς πλήρους τῆς δηγγύρεως
 ἐπιδοκιμασίας. Μετὰ ταῦτα οἱ Αὐτ. Ἐπίτροποι προέ-
 τεινον κατὰ τὸ ἄρθρον ιδ' τοῦ Συντάγματος νὰ προβῇ
 τὸ Συμβούλιον εἰς τὴν δι' ἐν ἔτος ἐκλογὴν τῶν τριῶν
 Συνδίκων, ἀνὰ ἓνα ἐξ ἐκάστου τμήματος, ἦτοι Φρουρί-
 ου, Ἀργοστολίου καὶ Ληξουρίου. Καὶ τὸ Συμβούλιον ἐξέ-
 λεξε διὰ μὲν τὸ φρούριον τὸν Νικόλαον Ἀνιγεν Ἀνα-
 στασίου (1) διὰ δὲ τὸ Ἀργοστόλιον τὸν Δημήτριον Πη-
 νιατόρον (2) καὶ διὰ τὸ Ληξούριον τὸν Κωνσταντῖνον Τυ-

(1) Διὰ ψήφων 255 ὑπὲρ καὶ 19 κατὰ.

(2) Διὰ ψήφων 234 ὑπὲρ καὶ 40 κατὰ.

πάλθεν Τιμοθέου (1) μὴ ψηφισάντων τῶν συγγενῶν τῶν ὑποψηφίων. Ἀκολούθως τῇ προτάσει τῶν Αὐτ. Ἐπιτρόπων τὸ Συμβούλιον ἐψήφισε τρεῖς Κήνσορας τὸν Μαρτίνον Ἰγγλέσιν Νικολάου ἐκ τοῦ Φρουρίου, τὸν Σπυρίδωνα Χωραφᾶ Ἰωάννου ἐξ Ἀργοστολίου καὶ τὸν Δημήτριον Κατσαττην Σταματέλου ἐκ Ληξουρίου.

Τὴν 9 Ἰουλίου συνήλθον 239 καὶ κατὰ πρῶτον ἐξελέξαν τρεῖς Γερουσιαστὰς ἵνα ἀντιπροσωπεύωσι τὴν Κεφαλληνίαν ἐν τῇ ἐν Κερκύρᾳ ἐδρευούσῃ Γερουσίᾳ, ἐξελέγη δὲ ἐκ τοῦ τμήματος τοῦ Φρουρίου ὁ Λουκάς Χωραφᾶς Παναγῇ (2) ἐξ ἐκείνου τοῦ Ἀργοστολίου ὁ Πέτρος Χοιδᾶς (3) καὶ ἐκ τοῦ Ληξουρίου ὁ Δρ. Φιοραβάντες Κρασᾶς Δ.ρος Ἀλοῦσιου (4) ἐξελέγησαν ἐπίσης καὶ τρία μέλη ἐν ἐξ ἐκάστου διαμερισματος, ἵνα ἀντιπροσωπεύωσι τὴν Κεφαλληνίαν ἐν τῇ ἐν Κερκύρᾳ ἐδρευούσῃ οἰκονομικῇ καὶ στρατιωτικῇ ἐπιτροπῇ, οὗτοι ἦσαν ὁ Κωνσταντῖνος Πανᾶς ἐκ τοῦ Φρουρίου, ὁ Μαρτίνος Μεταξᾶς Λισσαῖος ἐξ Ἀργοστολίου καὶ ὁ Ἀθανάσιος Κεφαλᾶς Ἰωάννου ἐκ Ληξουρίου.

Τὴν 10 συνήλθον 204 καὶ τῇ προτάσει τῶν Αὐτ. Ἐπιτρόπων ἐξελέγησαν 24 ἐκ τῶν μελῶν πρὸς σχηματισμὸν τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ Συμβουλίου, οὕτως ἐξ ἐκάστου τμήματος.

(1) Διὰ ψήφων 231 ὑπὲρ καὶ 40 κατὰ.

(2) Διὰ ψήφων 145 ὑπὲρ καὶ 88 κατὰ.

(3) Διὰ ψήφων 189 ὑπὲρ καὶ 32 κατὰ.

(4) Διὰ ψήφων 198 ὑπὲρ καὶ 40 κατὰ.

Τὴν 11 συνήλθον 215 καὶ ἐξέλεξαν δύο ὑγειονόμους διὰ τὴν περιοχὴν τῆς Δαιβαθοῦς καὶ ἑτέρους δύο δι' ἐκείνην τῆς Σάμου, ἐξέλεξαν ὡσαύτως δύο ἐκ τοῦ Φρουρίου, δύο ἐξ Ἀργοστολίου καὶ τρεῖς ἐκ Ἀηξουρίου πρὸς σχηματισμὸν τῶν ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν τῆς νήσου.

Τὴν 12 συνήλθεν ἡ ἐντιπροσωπεία τοῦ Συμβουλίου συγκειμένη ἐκ τῶν 24 ἐκλεχθέντων, ἵνα κανονίσῃ τὰ καθήκοντα, ἐκάστης Ἀρχῆς, καὶ καθυποβάλλῃ κατόπιν εἰς τὴν κύρωσιν τοῦ Συμβουλίου τὰ κεκανονισμένα.

Καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὸ Σύνταγμα, ἡ διοίκησις ἐκάστης νήσου ἀνετίθετο εἰς τοὺς Συνδίκους, οἵτινες ἀνὰ τετραμηνίαν κατὰ περιτροπὴν ἐξέλεγον ἐξ αὐτῶν τὸν Πρύτανυν· οὗτος δ' ἦτο ὁ στρατιωτικὸς καὶ πολιτικὸς διοικητὴς τῆς νήσου, δικαιούμενος νὰ ἐπαινεθῇ καὶ ἐξοχώτατος. Ἐξελέγη τοιοῦτος παρὰ τῶν συναδέλφων αὐτοῦ ὁ Νικόλαος Ἀνινὸς Ἀναστασίου, (1) καὶ τὴν 13 συνεδρίασεν μετὰ τῶν Συνδίκων καὶ ἀπεφάσιον, « νὰ δειχθῶσιν εἰς τὸν λαὸν τὴν 21 καὶ ἀναλάβωσι τὰ καθήκοντα αὐτῶν, ἀφ' οὗ πρῶτον πακρευρεθῶσιν εἰς τὴν Μητρόπολιν ὅπου θέλει ψαλῇ «δοξολογία, μετὰ ταῦτα δὲ ἐκφρασθῶσι τὰ αἰσθήματα «εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς Κυριάρχας ἐλευθερωτὰς τῶν

(1) Μείνας τοιοῦτος μέχρι τῆς καταργήσεως τῆς θέσεως τὴν 26 Σεπτεμβρίου 1802.

ἐνήσων, καὶ διὰ μέσου τῆς Γερουσίας τεθῶσιν ὑπὸ
«τοῦς πόδας αὐτῶν τὰ αἰσθήματα ταῦτα τῆς εὐγνω-
μοσύνης τῶν Κεφαλλήνων.»

Τὴν 14 συνήλθε τὸ Συμβούλιον καὶ ἀφ' οὗ ἐξε-
λεξεν ἑπτὰ ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ πρὸς καταρτισμὸν
τῆς ἐπὶ τῆς ναυτιλίας Ἀρχῆς, ἐκύρωσε τὰ παρὰ τῆς
ἀντιπροσωπείας αὐτοῦ κανονισθέντα καὶ τὰ παρὰ τῆς
διοικήσεως ἀποφασισθέντα, παρεδέξατο ὡσαύτως καὶ
τὴν πρότασιν τῶν Αὐτ. Ἐπιτρόπων τὴν ἀναβέλλουσαν
τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐτέρων Ἀρχῶν καὶ ἰδίως τῶν δικα-
στῶν, διότι πρῶτον μὲν ἤθελεν ἐπὶ πολὺ εἰσέτι παρα-
ταθῇ ἡ σύνοδος αὕτη, ἐν ᾗ ἐπλησίαζε ἡ συγκομιδὴ
τῶν προϊόντων καὶ ἤθελε σημαντικῶς βλαφθῶσι τὰ
συμφέροντα τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, ἔπειτα δὲ ἦ-
το ἀναγκαῖον νὰ μελετηθῇ σοβαρῶς τὸ ἀντικείμενον
τῆς θεοργανώσεως τῶν δικαστηρίων, ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ
δικαιοδοσία αὐτῶν καὶ ἡ ἐκλογὴ τῶν δικαστῶν, διότι
ἐφρόνουν ὅτι ὤφειλον νὰ ὦσι ἐξ ἐτέρας νήσου· ἐν το-
σοῦτῳ δὲ συνεβούλευον ὅτι τὰ ὑπάρχοντα δικαστήρια
νὰ λειτουργῶσιν ὡς πρότερον.

Ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει τὸ Συμβούλιον ἀνεγνώρι-
σε τὸ ἀπὸ 2 Ὀκτωβρίου 1799 θέσπισμα τῆς Γερου-
σίας δι' οὗ κηρύσσεται ἔκπτωτος ὁ Ἀγγελος Ὅριος,
παντὸς ἀξιωματικὸς καὶ πάσης θέσεως καὶ ἰδίως τῆς
ἐν Πετροπόλει πρεσβείας, ὡς μὴ δικαιούμενος νὰ κα-
τέχῃ δημοσίας θέσεις ἐν τῇ Ἑπτανήσῳ Πολιτεία ξέ-
νος ὑπήκοος τυγχάνων, διότι παρεῖχθη τὴν Αὐστρια-
κὴν ὑπηκοότητα ὅτε διὰ τῆς ἐν Καμποφορμῇ συν-

θήκης ἡ Γαλλικὴ Δημοκρατία παρεχώρησε, τὴν Βενετιάν τῷ Αὐτοκράτορι τῆς Αὐστρίας. Ἰδὺ Συμβούλιον παρεδέξατο καὶ ἀνεγνώρισε τὸ θέσπισμα τοῦτο παμψηφεί, ψηφισάντων ὑπὲρ 178 καὶ οὐδενὸς κατὰ.

Μετὰ ταῦτα διελύθη τὸ Συμβούλιον, ἀναθέσιν διαφόρους ὑποθέσεις εἰς τὴν ἐξ 24 μελῶν συγκειμένην ἀντιπροσωπείαν αὐτοῦ.

Τὴν 15 οἱ Αὐτ. Ἐπίτροποι ἔδημοσίευσαν Προκήρυξιν δι' ἧς ἀνήγγειλλον ὅτι «ἡ Πολιτεία ἰδρύθη ἐν «Κεφαλληνίᾳ, ἀκολούθως αἱ καθεστηκυῖαι ἀρχαὶ ἐδημοσίευσαν ἐτέραν ἀναγγελλουσαν ὅτι «ἀνέλαβον τὰ καθήκοντα αὐτῶν καὶ παρήνουν τὸν λαὸν νὰ σέβηται τοὺς νόμους καὶ διατηρῇ τὴν τάξιν».

Ἀλλὰ καὶ τοὶ συσταθεῖσα ἡ Πολιτεία, καὶ πλείστοι προὔχοντες πάντων τῶν τμημάτων εἶχον συνέλθῃ καὶ πάσας τὰς ἀρχὰς εἶχον ἐκλέξῃ, τὸ Ἀηξούριον ὅμως διέκειτο εἰς μέγαν ἀναβρασμὸν, διότι ἀνεξαρτήτως τοῦ χαρακτηῖρος τῶν κατοίκων τοῦ μέρους ἐκείνου, ἡ ἐπελθοῦσα τάξις εἰς ἅπαντα τὰ ἕτερα τμήματα, μὴ ἐπιτρέπουσα τὴν διαμονὴν τῶν παραξιών ἐν αὐτοῖς, κατέφευγον εἰς Ἀηξούριον. ἐκτὸς τῶν μᾶλλον ἐκτεθέντων οἵτινες κατέφυγον εἰς Ζάκυνθον, ὁπόθεν ἐραδιούργουν, ἡρέθιζον καὶ ἐνεψύχωνον τοὺς στασιαστὰς τοῦ τμήματος ἐκείνου.

Ἐνταυτῷ διετάττοντο οἱ Αὐτ. Ἐπίτ. ν' ἀπόστειλῶσιν εἰς Κέρκυραν μὲν ἥτις δὲν διέκειτο τότε εἰς εὐάρεστον κοινωνικὴν κατάστασιν, τὴν πεμφθεῖσαν ἐνίσχυσιν τῆς φρουρᾶς τὴν διατελοῦσαν ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Βρ-

ροῦχαν μετὰ τῶν τηλεβόλων, προσλάβωσι δὲ εἰς τὰς ἐτέρας νήσους πρὸς σύστασιν τῶν τοπικῶν καὶ ἐν ἐκείναις Κυβερνήσεων, τὸ ἕτερον τάγμα μετὰ δύο τηλεβόλων, τὸ διοικούμενον ὑπὸ τοῦ συντάγματάρχου Πιέρρη καὶ μείνωσιν ἐν Κεφαλληνίᾳ μόνον δύο λόχοι.

Ἡ ἤδη συσταθεῖσα τοπικὴ Κυβέρνησις φοβηθεῖσα μήπως οἱ Αὐτ. Ἐπίτροποι ἐκτελέσωσι τὰς διαταγὰς ταύτας καὶ κινδυνεύσῃ ἡ δημοσία ἀσφάλεια ἐν τοῖς τμήμασι ἔνθα ἡ τάξις ἀποκατέστη, ἐκραγῇ δὲ στάσις ἐν τῷ τμήματι τοῦ Ληξουρίου, ἐν ᾧ μέγας ὑπῆρχεν ἀναβρασμός ἕνεκα τῆς ἐκλογῆς τῶν προσώπων μὴ ἀρεστῶν τοῖς κατοικοῦσι τὸ Ληξούριον εἰς τὰς ἀνωτέρας θέσεις Πρυτάνεως καὶ Συνδίκων, συνεδρίασεν αὕτη τὴν 22 Ἰουλίου καὶ συνέταξεν ἀναφορὰν πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, συγχρόνως ἐξελέξατο ἀντιπρόσωπον τῆς τοπικῆς τῆς Κεφαλληνίας Κυβερνήσεως τὸν κόμητα Ἰωάννην Καποδίστριαν ἵνα « ἐνώπιον τοῦ Ἡγεμόνος «παραστήσῃ τὴν θέσιν εἰς ἣν εὑρίσκεται ἡ νῆσος καὶ τὰ ἐπαπειλοῦντα αὐτὴν δεινὰ, προσέτι «πρακαλέσῃ αὐτὸν νὰ παραδεχθῇ τὰ μέτρα ἐκείνα «ἅτινα θέλει ὑπαγορεύσῃ πρὸς παγίωσιν τῆς εἰρήνης «καὶ πλήρους ἐφαρμογῆς τοῦ Συντάγματος». Δεχθεὶς δὲ Καποδίστριας τὴν ἐντολὴν ταύτην ἀπῆλθεν ἐκ Κεφαλληνίας τὴν 23 Ἰουλίου καὶ φθάσας εἰς Κέρκυραν, ἐπέτυχε παρὰ τοῦ Ἡγεμόνος πάνθ' ὅσα ἐζήτησε, καὶ κατευσιμένως ἐπέστρεψεν εἰς Κεφαλληνίαν, ἔνθα μετὰ λύπης παρετήρησεν, ὅτι αἱ μέριμναι

καὶ οἱ μόχθοι αὐτοῦ, οὐδὲν αἶσιον ἐπήνεγκον ἀποτέ-
 λεσμα, εἶοτι οἱ στασιασταὶ ἦσαν ἰσχυρότεροι τῆς κυ-
 βερνήσεως καὶ πλείονων μέσων αὐτῆς διέθετον. Συναι-
 δον τότε οἱ Αὐτ. Ἐπίτροποι, ὅτι ἀπασα ἡ ὑπὸ τὰς δια-
 ταγὰς αὐτῶν ὑπάρχουσα φρουρὰ ἦτο ἀνεπαρκὴς πρὸς
 καταστολὴν τῆς στάσεως τοῦ Δηξουρίου καὶ μόλις δυ-
 ναμένη νὰ διατηρῇ τὴν τάξιν εἰς τὰ ἕτερα τῆς νήσου
 τμήματα· τοῦθ' ὅπερ μὴ ἀγνοοῦντες οἱ ταρχεῖλαι τοῦ
 Δηξουρίου, ἐν ἐδίστασαν ποσῶς ν' ἀντιπαραταχθῶσι
 κατὰ τῆς συσταθείσης κυβερνήσεως. Ἦρχισαν πρῶτα
 ν' ἀπειθήσωσι καὶ δώσωσι σημεῖα ταραχῆς τὰ δύο τμή-
 ματα τῆς Ἀνωγῆς καὶ Κατωγῆς, ὧν οἱ κάτοικοι ἀπε-
 φάσιον νὰ εἰσβάλωσιν ἐν τῇ πόλει, λεηλατήσωσιν αὐ-
 τήν καὶ βάλωσιν ἐν πυρὶ καὶ σιδήρῳ. Ὅθεν τὴν πρωΐ-
 αν τῆς 4 Αὐγούστου ἐπληροφορήθη ὁ λοχαγὸς Τιμό-
 θεος Οὐγγαρος πρὸς « διακεκριμένου πολίτου » τοῦ
 Γεωργίου Τυπάλδου· Ἀλφονσάτου, ὅτι πλείστοι χωρι-
 κοὶ πορεύονται πρὸς τὴν πόλιν, τότε ἐξῆλθεν ἐκεῖνος
 μετὰ δύο τηλεβόλων, κατέλαβε τὴν θέσιν Ἀγίου Δη-
 μήτριον καὶ μὴ δυνηθεὶς νὰ διακρίνῃ τοὺς χωρικοὺς,
 ἀπέστειλε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Ἀνδρέαν Οὐγγαρον ὑπο-
 λοχαγὸν καὶ τὸν ἀνθυπολοχαγὸν Πέτρον Τυπάλδον
 Ἰακωβάτον μετὰ δέκα στρατιωτῶν ἵνα ἴδωσι τὸν τό-
 πον ὅπου στρατοπεδεύουσι, τίνα διεύθυνον λαμβάνουσι
 καὶ τίς ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, ἀλλὰ μόλις ἔγεινεν ὁρατὸν
 τὸ ἀσθενὲς ἐκεῖνο ἀπόσπασμα πρὸς τῶν στασιαστῶν,
 αἵτινες ἐστρατοπέδευον ἐν τῇ χωρίῳ Πολυκαλάτα, ἐπο-

ροβολήθη παρὰ περίπου 500 κραυγαζόντων «Ζήτω ὁ «Παουλῆς ζήτω ὁ Ζαγκαρόλος· ὥστε ἐδέησε νὰ ὀπισθοχωρήσῃ. Μαθὼν ταῦτα ὁ λοχαγὸς διέταξε νὰ ἐνισχυθῇ ἡ θέσις τοῦ Ἀγίου Δημητρίου ἐκ τριάκοντα ἐτέρων ἀνδρῶν, μέινουσα ἡ ἀπολιπομένη δύναμις τοῦ λόχου ἐν τῷ στρατῶνι, τὴν διοίκησιν δὲ τῆς κανονοστοιχίας καὶ τῶν στρατιωτῶν ἀνέλαβεν ὁ ἐγγχώρις λοχαγὸς Ἑμμανουὴλ Τυπάλδος Βρόντσας «ἀνὴρ λίαν ἀφοσιωμένος εἰς τὴν κυβέρνησιν,» ἔχων ὑπ' αὐτὸν τὸν ὑπολοχαγὸν Οὐγγαρον. Ὁ λοχαγὸς Οὐγγαρος ἐπέστρεφεν ἐν τῷ στρατῶνι πρὸς προμήθειαν πολεμοφοδίων ὧν εἶχεν ἔλλειψιν καὶ πρὸς κατασκευὴν φυσηγγίων. Καὶ ἐν τῷ ἐνησχολεῖτο εἰς τὰ τοιαῦτα πληροφρεῖται παρὰ τοῦ λοχαγοῦ Βρόντσας, ὅτι οἱ χωρικοὶ διασπάρησαν ἐν τῇ ἐξοχῇ καὶ εἰσέρχοντο καθ' ἑμάδας εἰς τὴν πόλιν διὰ κρυφίων τινῶν στενωπῶν, καὶ σπεύσας ἐπὶ τόπου παρετήρησεν ὅτι οἱ χωρικοὶ προσήλθον εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐπυροβόλουν κατὰ τῶν στρατιωτῶν. Διέτξε τότε ὁ λοχαγὸς νὰ πυροβολῇ κατὰ τῶν εἰσβαλόντων τὸ τηλεβόλον ἵνα ἀπομακρυνθῶσιν, ὅπερ καὶ ἐπέτυχεν, ἀλλ' ἐτρίπτησαν πρὸς ἐτέρας ἀγούσας εἰς τὴν πόλιν. Ἐν τούτοις πρόσῃλθε τῷ λοχαγῷ ὁ Χαράλαμπος Φορέστης, εἰπὼν αὐτῷ, ὅτι ἐπειδὴ οἱ χωρικοὶ ζητοῦσι νὰ συνθηκολογήσωσι, παρεκάλει αὐτὸν νὰ παύσῃ τὸ πῦρ, εἰσῆκουσεν ὁ λοχαγὸς, ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ πῦρ τῶν στασιαστῶν οὐδέποτε ἔπαυσεν, ἐδέησε ν' ἀρχίσῃ ἐκ νέου νὰ πυροβολῇ τὸ τηλεβόλον, ἀλλ' ἦτο πλέον ἀργά, διότι ἐκ τῆς προσκαίρου παύσεως τῶν πυροβολισμῶν τοῦ τη-

λεβύλου ὠφεληθέντες οἱ στασιασται, διηρέθησαν εἰς δύο σώματα καὶ προσέβαλον τὴν παρὰ τῶν στρατιῶν κατεχομένην θέσιν, τὸ μὲν ἐν σῶμα ἐκ Ποταμίου καὶ τὸ ἕτερον ἐκ Ληξουρίου, ὥστε ἔθεσαν τοὺς στρατιώτας ἐν μέσῳ δύο πυρῶν, ἐκτὸς τῶν πυροβολισμῶν τῶν ἐπερχομένων ἐκ τῶν οἰκιῶν. Ἐννοήσας ὁ λοχαγὸς τὴν θεινὴν θέσιν εἰς ἣν ἐπτήνεγκεν αὐτὸν ἢ ἀπάτη, διέταξε νὰ ὀπισθοδρομήσωσιν οἱ στρατιῶται σύροντες μεθ' ἑαυτῶν καὶ τὸ τηλεβόλον καὶ διευθυνθῶσι πρὸς τὴν παραθαλάσσιον οἰκίαν τοῦ Πέτρου Τυπάλδου Χαριτάτου, ἀλλὰ πλησιάζαντες τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Παντοκράτορος, ἐπυροβολήθησαν ἐκ τῶν παραθύρων καὶ τῆς αὐλῆς τῆς αὐτῆς οἰκίας, κατὰ μέτωπον, συγχρόνως δὲ ἐπυροβολοῦντο καὶ ὀπισθεν ἐκ τῶν κατασχόντων τὸ Ληξούριον. Ἀφ' οὗ ὁ λόχος ἐπυροβόλησε δις κατὰ τῆς οἰκίας καὶ δις κατὰ τῆς πόλεως, κατέφυγεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ ἐπυροβολήθη ἐξ ἀπάντων τῶν μερῶν καὶ τῶν οἰκιῶν, ὥστε μετ' ὀλίγον ὡς ἐκ τοῦ ἀπροστατεύτου τῆς θέσεως καὶ τοῦ κύκλῳ πυροβολοῦντος πλήθους, ἔπεσον εἰκοσιν ἐν οἷς καὶ ὁ λοχαγὸς τοῦ ἐγγωρίου στρατοῦ Ἀγγελος Τυπάλδος Ἰακωβάτος, λαβὼν ἐξήκοντα τραύματα, καὶ ἐκ τοῦ πτώματος αὐτοῦ οἱ χωρικοὶ ἀπέκοψαν τὴν κεφαλὴν καὶ τοὺς βραχίονας. Ἐν τούτῳ οἱ ὀλίγοι ἀπομείναντες στρατιῶται περιστρέφοντο πυροβολοῦντες τοὺς περικυκλοῦντας αὐτοὺς χωρικοὺς, ἀλλ' εἰς τοὺς ἐλιγμοὺς ἐκαίνοιν ἐτραυματίσθη καίρως ὁ λοχαγὸς Οὐγγαρος

εἰς τὸν δεξιὸν βραχίονα καὶ κατέστη ἀνίκανος. Τότε συσσωματωθέντες οἱ στρατιῶται διγυθύνθησαν πρὸς τινα πλῆθειν οἰκίαν ἀνήκουσαν τῇ Λατινικῇ Ἑκκλησίᾳ, ὅπου ἔπαιον πυρρὸν μὴ ξυνάμενοι, ὃς ἐκ τῆς πολυώρου ἀμύνης καὶ τῆς ἐλλείψεως πολεμοφοβίων, ν' ἀνθέξωσι περαιτέρω μαχόμενοι. Οἱ στασιασταὶ ἔμεινον κύριοι τοῦ πεδίου καὶ ἐπορεύθησαν ἐν τῇ πόλει, ὅπου διήρπασαν πάσας τὰς οἰκίας τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ κυβερνητικὸν κόμμα, καὶ αἱ μετὰ ταῦτα ἐνέπρησαν καὶ κατεδίφισαν, καθὼς ἐπίσης ἐνέπρησαν καὶ τὸν στρατὸν ἐν ᾧ ἐνσηλεύοντο ἐπὶ τὰ τραυματῆαι στρατιῶται οἵτινες ἀπετρεφώθησαν, διήρπασαν ὡσαύτως τὰς οἰκίας τοῦ τε φρονεθέντος λοχαγοῦ Τυπάλδου Ἰακωβάτου καὶ τοῦ λοχαγοῦ Τυπάλδου Βρόντοα καὶ αἱ μετὰ ταῦτα ἐνέπρησαν (1)

Ἐν ᾧ τοιαῦτα ἐγκλήματα καὶ τισχύται ὁμότητες διεπράττοντο, τὸ φρενῆρες καὶ αἰμοδόρον ἐκείνο πλῆθος, ἐξητωκραύγει ὑπὲρ τῶν Γεωργίου Τυπάλδου Παυλῆ καὶ Στεφάνου Φωκᾶ καὶ ἐξέλεγεν ἀρχηγούς

(1) Ἡ εἰσβολὴ αὕτη τῶν χωρικῶν ἀνερχομένων εἰς τρεῖς χιλιάδας, ἐκτὸς τῆς σημερινῆς βλάβης ἣ ἐπῆνεγκεν ἐν τῇ πόλει καὶ εἰς τοὺς κατοίκους αὐτῆς. ὁ ἡττηθεὶς στρατός ἀπώλεσεν ἕξ στρατιῶτας θανατωθέντας καὶ δεκαπέντε τραυματισθέντας, ἐκτὸς τοῦ λοχαγοῦ, ἐξ ὧν ἀπεβίωσαν πέντε. Ἀπώλεσε προσητεὶ μὲν βόμβην ἐν τηλεβόλῳ μετὰ τῶν γεαιτμάτων καὶ ἀποσκευῶν αὐτῶν 2600 φουγάρα, 62 πυροβόλα, 62 λόγχαι, 32 ξιφολόγχαι, 5 τύμπανα καὶ διάφορα εἶδη ἱματισμοῦ. βρ. ἐγγρ. ἀριθ. 9. 10. 11.

τοὺς Ἀλοῦπιον Δοβέρδον, Μαρῖνον Δαμουλιάνον καὶ Ἀναστάσιον Δοβέρδον, οἵτινες ἐδημοσίευσαν προκηρύξεις αἱ μὲν ἀπχορευοῦσαι πᾶσιν συγκαίνουσαν μετὰ τοῦ Ἀργροστολίου ἐπ' ἀπειλῇ τοῖς παραβάταις, πυροβολισμοῦ καὶ ἐμπρησμοῦ τῶν πλοίων των, ἕτεραι δὲ καταργοῦσαι τοὺς δημοσίους φόρους, ἢ ἐμφαίνουσαι τὴν κυνησμένην τῶν νικητῶν.

Οἱ στρατιῶται καὶ ὁ τραυματισθεὶς λοχαγὸς οἵτινες εἶχον καταφύγῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίᾳς, διέμενον ἐκεῖ ἄνευ τροφῆς καὶ οἱ τραυματῖαι ἄνευ περιποιήσεως, ὥστε ἐκώθησαν ὑπὸ τοῦ Δόκτορος Ἐλευθερίου Τυπάλδου Πρετενδέρη, ὅστις ἀπήλλαξε τὰ θύματα ταῦτα τοῦ καθήκοντος ἐξ ἀναποφεύκτου καταστροφῆς, θέσας ὑπ' ὄψιν τῶν ἀρχηγῶν τῆς στάσεως τὴν εὐθύνην ἣν ἀνελάμβανον ἐπὶ τῇ σφαγῇ ἀθῶων ὑπάρξεων. Κατεπεῖσθησαν οὕτω, καὶ ἀπέστειλαν ἓνα ἐξ αὐτῶν τὸν Δημήτριον κόμητα Ζαγκαρόλον, ὅστις ἀποταθεὶς πρὸς τὸν πάσχοντα λοχαγὸν εἶπεν ὅτι “διατάσσεται ὑπὸ τοῦ φρουράρχου “συνταγματάρχου Βαρούχα νὰ ἐπαβιβασθῇ ἐπὶ πλοῖον «τὸνδς μετὰ τῶν στρατιωτῶν καὶ πλεῖστη εἰς Ἀργοστόλιον.» Ἐδέχθη ὁ λοχαγὸς τὴν πρότασιν ταύτην, εἰ καὶ καλῶς ἐγίνωσκεν ὅτι ὁ ταρξίης Ζαγκαρόλος ἐφεύδετο, καὶ ἐπαβιβάσθη τὴν νύκτα τῆς 5 πρὸς τὴν 6 Αὐγούστου μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων προφυλάξεων.

Οἱ χωρικοὶ ἀφ' οὗ διέπραξαν πικροὶς ἐγκλήμασιν καὶ διὰ τῆς βίβης ἀρῆρσαν ἐκ τῶν πλοιοίων χρεῖ

ματα, εξέλεξαν κυβερνητικήν τινα επιτροπήν συγκα-
μένην ἐκ τριῶν ἀστών ἀνηκόντων εἰς τὸ στασιασι-
κὸν κόμμα, ἀπαχώρησαν εἰς τὰ ἴδια, ἀναγγελλαντες
ὅτι θέλουσιν ἐπιστρέψῃ τὴν πρόσεχῇ Κυριακὴν, ἵνα
κανονίσωσι τὰ οἰκονομικὰ τοῦ τμήματος, ἥτοι τὴν δια-
τίμησιν τῶν φόρων τῶν ἐξαγομένων προϊόντων καὶ
ἀποφασίσωσι περὶ τῶν εἰσπραχθησομένων χρημάτων.

Καὶ ἡ στάσις αὕτη, ἐσκόπει, καθὼς ἐκείνη τοῦ πα-
ρελθόντος ἔτους, νὰ στερήσῃ τὴν νόμιμον κυβέρνησιν
τοῦ φόρου τῆς σταφίδος τοῦ τμήματος ἐκείνου, ὅστις
ὑπελογίζετο εἰς ἑκατὸν ἑξ. χιλιάδας ταλλήρων (80.000
δραχ.) καὶ θέσωσιν αὐτὴν εἰς δυσχερεστέραν θέσιν,
σφετερισθῶσι δὲ οἱ ἀρχηγοὶ τὸ ποσὸν τοῦτο καὶ ἐγ-
καταλείψωσιν εἰς τοὺς χωρικοὺς τὰ λάφυρα τῆς λεη-
λατηθείσης πόλεως καὶ τὰ προϊόντα τῶν κτημάτων
τῶν ἀνκιφρονούντων, ἵνα ἔχωσιν αὐτοὺς ὑποστηρικτὰς
εἰς τὰ φιλαρχικά, ἀρπακτικά καὶ ἐκδικητικά αὐτῶν
σχέδια.

Ἐν Ἀργυροπόλει καὶ ἐν τοῖς ἐτέροις τμήμασι
τῆς νήσου, διετηρεῖτο ἡ τάξις χάριν τοῦ ὑπάρχοντος
στρατοῦ, ἀλλ' ἡ στάσις ἀπάσης τῆς νήσου κατὰ πρῶ-
τον καὶ ἡ μετὰ ταῦτα ἐκραγεῖσα καὶ εἰσέτι διαρ-
κοῦσα ἐν Λιξουρίῳ, καθυστέρησαν τὰς εἰσπράξεις τῆς
κυβερνήσεως, ἥτις εὗρίσκετο ἐν ἄκρᾳ ἀνεχείᾳ πρὸς
συντήρησιν τοῦ στρατοῦ, τότε δὲ συνταγματάρχης
Πιέρρης ὅστις εἶχεν ἀναλάβῃ τὰ τοῦ φρουράρχου κα-
θήκοντα ἔνεκα τῆς εἰς Κέρκυραν ἀνακλήσεως τοῦ
συνταγματάρχου Βαρούχα, ἐζήτησε παρὰ τῆς τοπι-

κῆ· Κυβερνήσεως τῆ ἀνγκυλῆ πρὸς συντήρησιν τοῦ στρατοῦ καὶ ἀρνητικὴν λαβὼν ἀπάντησιν, προσέτρεξε τῇ συνκινέσει τῶν Αὐτ. Ἐπιτρόπων εἰς στρατήγημά τι ὅπερ ἐπέτυχε πληρέστατα. Πλῆταξεν ἅπαντα τὸν στρατὸν ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως καὶ διέταξε νὰ ἐνεργήσῃ πάσας τὰς πρὸς ἀναχώρησιν κινήσεις. Ἰδόντες τοῦτο οἱ κάτοικοι, ἐφοβήθησαν μήπως ἡ ἀποχώρησις τοῦ στρατοῦ ἐπιφέρει τὴν ἀναρχίαν καὶ τὰ ἐπακόλουθα αὐτῆς δεινά. ἄλλ' ἔγνωσαν ἐν ταυτῷ ὅτι ὁ στρατὸς ἀπέρχεται διότι ἡ Κυβέρνησις ἐστρεφεῖτο τῶν μέσων τῆς συντηρήσεως αὐτοῦ καὶ ὅτι ὁ στρατὸς ἤθελε διαμείνῃ, ἐὰν οἱ ἰδιῶται ἀνεπλήρουν τὴν ἔλλειψιν τῆς Κυβερνήσεως. Τότε οὐδόλως ἐδίστασαν καὶ πάντες οἱ πλούσιοι καὶ οἱ κτηματῖαι προσέφερον τῇ κυβερνήσει ἄδρά ποσὰ χρημάτων, ἅτινα καθεκάστην ἡύξανον, ὥστε οὐ μόνον ἐπῆρκεσαν πρὸς συντήρησιν τοῦ στρατοῦ ἀλλ' ἐπερίσσευσαν καὶ δι' ἄλλης τῆς κυβερνήσεως ἀνάγκας. (1) Ὅθεν ἐπαγιώθη ἔτι μᾶλλον ἡ

(1) Ὁ στρατὸς οὗτος πολλὰς πράσχευεν ὑπηρεσίας εἰς τὴν νῆσον. ἐγίνωσκον δὲ οἱ κάτοικοι ὅτι ἡ παρουσία αὐτοῦ ἐκ πλείεστων δεινῶν ἀπηλλάξεν αὐτοὺς, δι' ὅ καὶ τὸ Συμβούλιον ἐψήφισε νὰ κοπῇ μετ' ἄλλιον καὶ ἀπονεμηθῇ εἰς τοὺς ἀξιωματικούς. Τὸ ψήφισμα τοῦτο ἐπεκύρωσεν ὁ Ἡγεμὼν διὰ τοῦ ἀκολούθου θεσπίσματος.

« Adì 31 Luglio 1801 S. V.

« Avendo il Supremo Maggior Consiglio di Cefalonia
« decretata una Medaglia a cadauno degli uffiziali della
« Repubblica che straordinariamente presidiano quell' i-

τάξεις καὶ ἡδυνήθησαν νὰ μεταβῶσιν εἰς Κέρκυραν ὅ
ἐκλεχθέντες Γερουσιασταὶ τοῦ φρουρίου καὶ τοῦ Ἀρ-

« so'la in premio nel valoroso, attivo, fedele ed utile servi-
« gio da loro prestato nei momenti più difficili e pericolosi
« di quel paese—Sua Eccellenza Principe e Preside supplente
« per il senato attesa la deficienza del legal suo numero
« manifestando sentimenti coerenti ai già spiegati dal Su-
« premo Consiglio sudetto— Decreta ch e i prelodati ufficiali
« decorarsi possano della coniatà medaglia e portarla come
« una marca Onorevole della Magnanimità del rispettabile
« Corpo predetto e delle generose sue disposizioni nel ren-
« der giustizia ai loro meriti, e perché serva di sprone a
« cadauno per farsi strada a maggiori ricompense col valore
« e colla lealtà ed esattezza del pubblico servizio.

« Spiridion G. Teotochi Preside

Felice Zambelli seg. in settimana.

Τὸ Μετάλλιον τοῦτο περιγράφεται ἐν τῷ συγγράμματι
« Νομίσματα καὶ μετάλλια τῆς Ἑπτανήσου Πολιτείας κτλ. ὁ-
« πό Παύλου Λάμπρου — Ἀθῆναι ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν
« ἀδελφῶν Περρῆ. » ὡς ἀκολουθοῦς.

« Εἰς τὴν ἀνδριαν καὶ γενναϊοτητα κεφαλῶν
« Εὐγενώμων· Τεῖχη ὀχυρώματος μετὰ ὀ. γ. τοῦ πύργου ἐν ᾧ
πύλη ἠγεωγμένη, ἀνωθι δὲ τοῦ πύργου δύο συνημμέναι χεῖρες
καὶ σταυρός.

« "Οπισθεν. ΠΡΩΓΗ ΕΝΔΟΞΟΣ ΠΡΑΞΙΣ ΤΩΝ
« ΠΟΛΙΚΡΑΤΟΡΙΚΩΝ ΑΡΜΑΤΩΝ. Ὁ πτερωτὸς λέων τοῦ
« Ἀγίου Μάρκου ἱστάμενος πρὸς δεξιὰ ἐπὶ βάσει· ἐν ᾗ 1801
« κρατῶν ἐξ ἀπὸ τοῦ ἐμπροσθίου ἀριστεροῦ ἀνυψωμένου πύργου
« ἐκτὸς τοῦ Εὐαγγελίου μετ' τῶν ἐπτὰ βελῶν. Ἀνωθι τοῦ Εὐαγγελί-
« ου πινακίδιον ἐν ᾧ 1800 τὸ ἔτος τῆς συστάσεως τῆς Πολιτείας
« Τὸ μετάλλιον τοῦτο ἐδόθη χρυσοῦν μὲν εἰς τὸν Συναγματοῦρχον
« Πιέρην, ἀργυροῦν δὲ διανεμήθη εἰς τοὺς λοιποὺς ἀξιωματικούς.»

ἡγοστολίῳ, κωλυομένου παρὰ τῶν στασιαστῶν ἐκεῖνου τοῦ Δηξουρίου ἐπ' ἀπειλῇ ἐμπρησμοῦ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, ἐὰν μετῴβαινεν εἰς Κέρκυραν.

Ἐν ᾧ ταῦτα συνέβαινον ἐν Ἀργοστολίῳ, τὸ τμήμα τοῦ Δηξουρίου διατέλει ὑπὸ τὴν μάστιγα τῆς ἀναρχίας καὶ καθεκάστην διεπράττοντο φρικτὰ ἐγκλήματα κατὰ τῶν προσώπων καὶ τῆς ἰδιοκτησίας· ἡ συσταθεῖσα κυβέρνησις ἐλλείπουσα δυνάμει, ὑπεχρεοῦτο ν' ἀνέχεται τὴν οἰκτρὰν ταύτην κατάστασιν καὶ νὰ ἐγκαταλείπη εἰς τὴν διάθεσιν ῥαδιούργων τινῶν τὸ πλουσιώτερον καὶ πολυανθρωπότερον τμήμα τῆς νήσου. Ἐν τοιαύτῃ ἀμνηχανίᾳ εὐρισκομένη ἡ τοπικὴ κυβέρνησις, ἐνόμισεν ὅτι ἡδύνατο νὰ ἐπαναφέρῃ ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ νόμου, τὸ τμήμα ἐκεῖνο, ἐνδίδουσα εἰς ἀπειρήσεις τινὰς καὶ ἡλπίζεν ἔτι μᾶλλον εἰς τὴν ἐπιτυχίαν, διότι ἐδέχθησαν τὴν ἐντολὴν ταύτην ὁ Καποδίστριας, ὅστις καὶ παρὰ τῶν ἀντιφρονούντων ἐσέβητο διὰ τὴν δικαιοσύνην καὶ ἀμεροληψίαν αὐτοῦ, καὶ ὁ Ἀνδρέας Πανᾶς (Καπιτοῆς) μεγάλην ἐπιρροὴν ἐξασκῶν ἐν τῷ τμήματι ἐκείνῳ καὶ φίλος τυγχάνων τοῦ Καποδιστρίου, οἵτινες ἀπῆλθον εἰς Δηξούριον καὶ προέτεινον τοῖς ἀρχηγοῖς τῆς στάσεως, τὴν ἐκλογὴν «ἐν ταῖς Ἀρχαῖς τῶν προσώπων ἐκείνων ἅτινα κατετίχον αὐτὰς πρὸ τῆς συστάσεως τῆς Πολιτείας καὶ ἐν' ἀναπληρώσει τὰς εἰσέτι ἐλλειπούσας καὶ τὴν ὑπαλλήλικαν, διὰ προσώπων τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν, εἰς ἃ δοθήσεται ἀμνηστία». Ἄλλ' ἀπέρριψαν τὰς προτάσεις ταύτας καὶ ἀντιπροέτεινον, «πρὸς τελείαν ἐξομάλυν-

«σιν πάσης διαφορᾶς μεταξύ αὐτῶν καὶ Ἀργοστολίου» ἵνα «τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου ἐκ Ληξουρίου συνέλθωσι καὶ ἐκλέξωσι πάσης τῆς Ἀρχᾶς τῆς πύλεως καὶ τοῦ τμήματος καὶ ἰδρύσωσιν ἴδιον ταμεῖον». Ἀπῆντησαν οἱ δύο ἀπεσταλμένοι τῆς κυβερνήσεως διτι «ἡ ἀλύσις τῶν προτάσεων τούτων ὑπερέβαινε τὴν ἐντολὴν αὐτῶν» (1).

Ἄλλ' ἐν τῇ ἀποστολῇ ταύτῃ ὁ Καποδίστριας παρετήρησεν διτι ἡ φιλαρχία, ἡ ἀρπαγὴ τοῦ δημασίου πλούτου καὶ αἱ ἐκδικήσεις, δὲν ἦσαν τὰ μόνα αἷτια τῆς στάσεως καὶ ἀναρχίας. διότι ὁ ἐν Ληξουρίῳ ὑποπρόξενος τῆς Αὐστρίας Φραγκίσκος Ἰγγιόστρης, (2)

(1) Ὁρ. ἐγγρ. ἀριθ. 12

(2) Ἡ οἰκογενεὶς αὕτη κατέσχε πρὸ πολλοῦ καὶ διὰδοχικῶς τὸν ὑποπρόξενον τῆς αὐστρίας ἐν Ληξουρίῳ, μάλιστα ἡ οἰκία ἐν ᾗ διέμενεν αὕτη ἐκκαλεῖτο «Οἰκία τῆς Αὐστρίας» ἀλλ' ὁ ὑποπρόξενος οὗτος, ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὃν διεδέχθη, οὐδόλως ἠθέλησε νὰ μιμηθῇ τὸ παράδειγμα τῶν προγόνων αὐτοῦ, εἴτινες μετὰ συνέσεως συνεβίβαζον τὰ κατήκοντα τοῦ ὀπηκόου καὶ πολίτου καὶ τὰ δικιώματα τοῦ ἀντιπροσώπου ξένης Δυνάμεως, διότι κατετάχθη οὗτος μετὰ τῶν ἀντιπατριότων εἰς τὴν σύστασιν τῆς Πολιτείας, καὶ ἀντιπολιτεύθη τοὺς Αὐτοκρατορικοὺς Ἐπιτρόπους ἀκολουθήσας καὶ μετὰ ταῦτα νὰ παρεμβάλλῃ προσκόμματα εἰς τὴν κυβέρνησιν καὶ θέτῃ αὐτὴν εἰς δεινὴν θέσιν, ὥστε ἐδέησε νὰ ζητήσῃ τὴν παῦσιν αὐτοῦ πρὸς τοῦ ἐν Ζακύνθῳ διαμένοντος Γενικοῦ Προξένου τῆς Αὐστρίας κόμητος Χρυστοπλέυρη ὅτιτι ἐπέκυσεν αὐτὸν ἐν ἔτει 1805 ἀλλὰ τὸ ἀκόλουθον ἔτος τῇ μεσολαβήσει τῆς κυβερνήσεως τῆς Τεργέστης τοῦ Γενικοῦ Προξένου καὶ τοῦ Πληρεξουσίου Μοτσενίγου πρὸς τὴν Γερουσίαν ἀποκα-

ἀνεγνώρισε τὴν παράνομον καὶ ἀναρχικὴν ἐκείνην κυβερνήτην, ὑποχρεώσας τὰ ὑπὸ Καισαρικὴν σημαίαν πλοῖα φορτώνοντα σταφίδα ν' ἀποτίσῃσι τὸν δασμὸν εἰς αὐτήν, συστήσας ἐν ταύτῃ τὴν ἀσφάλειαν τῶν πλοίων τεύτων εἰς τὰ δύο ἐκεῖ λιμενίζοντα πολεμικὰ πλοῖα Ῥωσικὸν καὶ Τουρκικόν. Τὸ γεγονός τοῦτο κατὰ τὴν Καποδίστριαν, ἐνεθάρρυνε τοὺς στασιώτας καὶ καθίστη αὐτοὺς θρασύτερους, διότι ἐνόμιζον ὅτι εἰς τὴν Δύναμιν ἐκείνην οὐδόλως ἦτο ἀρεστὴ ἡ σύστασις τῆς Πολιτείας. Πολὺ μᾶλλον ἐνείχετο ὁ ὑποπρόξενος διότι ὑπῆρχεν ἐκ μέρους τῆς νομίμου Κυβερνήσεως, ῥητὴ διαμαρτύρησις πρὸς αὐτὸν καὶ τοὺς ἑτέρους Πρόξενους ἀφορῶσα εἰς τὴν παράνομον εἰσπραξίν τῶν φόρων. (1)

Οἱ Αὐτ. Ἐπίτροποι νομίζαντες ὅτι ἐξετέλεσαν τὸ καθήκον αὐτῶν, τὴν 15 Αὐγούστου ἐπεβιβάσθησαν τοῦ δημοσίου πλοίου παραλαβόντες καὶ τὴν παρὰ τοῦ

τέττη πάλιν ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ μὴ ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ εἰμὴ μετὰ 18 μῆνας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ θεσπισματος τῆς Γερουσίας τῆς 24 Μαρτίου 1806

(Ἐκθεσίς τοῦ Πρυτάνεως Κεραλληνίας πρὸς τὸν Ἡγεμόνα 27 Αὐγούστου 1801

ἐκθεσίς τῆς Γερουσιαστικῆς ἐπιτροπῆς τῆς 24 Φεβρουαρίου 1806 — θεσπισμα τῆς Γερουσίας 24 Μαρτίου

(1) Ἐκθεσίς τοῦ Πρυτάνεως Κεραλληνίας Νικολάου Ἀνίου Ἀναστασίου καὶ τοῦ Συνδίκου Ἀργυσολίου Δημητρίου Πηλιόπου, πρὸς τὸν Ἡγεμόνα τῆς 27 Αὐγούστου 1801.

Ἡγεμόνος διορισθεῖσαν ν' ἀκολουθήσῃ αὐτοῦς φρόν-
 ραν καὶ διηυθύνθησαν εἰς Ἰθάκην ἵνα αὐστήσωσι τὴν
 Πολιτείαν καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νήσῳ, ἔνθα ἀφίκοντο τὴν
 πρῶτην τῆς 18.ης.

Ἡ νῆσος αὕτη διηρεῖτο εἰς τρία τμήματα κα-
 λούμενα Βαθὺ, Ἀνωγῇ καὶ Ἐξωγῇ, ἐν τῷ πρώτῳ
 ὑπῆρχεν ἡ πόλις, ἡἴρευεν ἡ κυβέρνησις καὶ διέμενον
 οἱ προὔχοντες, τὰ ἑτέρα δύο κατωκοῦντο ὑπὸ ἄρεινῶν
 γεωργῶν, εὐαρίθμων τινῶν προὔχόντων ἔχόντων ἐπιρ-
 ροὴν καὶ ἐμπόρων τινῶν.

Ἐπὶ Ἐνετοκρατίας ἡ Ἰθάκη διωκεῖτο παρ' ἑνὸς
 εὐπατρίβου Κεφαλλήνους μετὰ τὴν πτώσιν τῆς Ἐνε-
 τικῆς Πολιτείας, εἰ δημοκρατούμενοι Γάλλοι συνέστη-
 σαν ἐν αὐτῇ ἰδίαν κυβέρνησιν, τὴν Δημαρχίαν ἥτις
 ἐξελέγετο παρὰ τοῦ λαοῦ. Περὶ τὰ τέλη Αὐγούστου
 1798 αἱ στόλοι τῶν συμμάχων κατέκτησαν αὐτὴν
 καὶ μέχρις οὗ κατακτείνουσι τὴν Κέρκυραν καὶ ἰδρύ-
 σωσιν ἐν αὐτῇ προσωρινὴν Κυβέρνησιν, οἱ δύο Ναύ-
 αρχοὶ Οὐσακῶφ καὶ Κατήρ βέης διώρισαν διοικητὴν
 αὐτῆς τὸν κόμιστα Ἀγγέλον Ὅριον. ὅστις συνέστησεν
 κυβερνησὶν τινὰ συγκειμένην ἐξ ἀντιπροσώπων ἐκλεχ-
 θέντων παρὰ τῆς ψήφου πάντων τῶν κατοίκων καὶ
 ἐν τῇ τριμνήνῳ διαρκείᾳ τῆς κυβερνήσεως ταύτης ἡ
 νῆσος ἀπῆλαυσεν ἡσυχίαν καὶ τάξιν.

Μετὰ τὴν σύστασιν τῆς προσωρινῆς κυβερνή-
 σεως, ἐστάλη ἐν Ἰθάκῃ ὁ Ῥώσσος Συνταγματάρχης
 Τιζινχάουσεν πρὸς διοργάνωσιν κυβερνήσεως συνα-
 βούσις πρὸς τὸ παρὰ τῆς προσωρινῆς Γερουσίας παρα-

δεχθέν, τὴν 16 Μαρτίου, προσωρινὸν Σύνταγμα. Ἡ κυβέρνησις αὕτη συνέκειτο ἐξ ἐνὸς Γενικοῦ Συμβουλίου ἀπαρτιζομένου ἐξ ἑξήκοντα προϋχόντων καλουμένων εὐγενῶν, ἐνὸς ἐτέρου ἀντιπροσωπεύοντος αὐτό, ἐξ ἑξ. Προέδρων, δικτῶν δικαστῶν, μιᾶς οἰκονομικῆς Ἀρχῆς καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ. πάντες οἱ ἐκλεγθέντες εἰς τὰς Ἀρχὰς τούτας ἀνήκον εἰς τὸ σῶμα τῶν ἐξήκοντα. Διήρκεσεν ἡ κυβέρνησις αὕτη μῆνας εἰκοσιπέντε ἤτοι μέχρι τῆς ἐν μέρει συστάσεως τῆς Πολιτείας παρὰ τῶν αὐτ. ἐπιτρόπων, (25 Αὐγούστου 1801).

Εἰς τὴν ἀφίξιν αὐτῶν οἱ αὐτ. ἐπιτροποι εὗρον τὴν νῆσον εἰς δυσχερῆ καὶ ἐπικίνδυνον θέσιν, ἡ παρὰ τοῦ συνταγματάρχου Τυζινχάουσεν συστάσα κυβέρνησις συνέκειτο ἐκ τῶν Προδρων Ἰωάννου Δρακούλη, Δημητρίου Βλαστοπούλου, Νικολάου Δεδομενίκου, Εὐαγγέλου Βρετοῦ καὶ Βασιλείου Ζαβῶ, οἵτινες τὴν ἡμέραν τῆς ἀφίξεως τῶν Αὐτ. Ἐπιτρόπων παρητήθησαν ἐν σώματι, διότι συνώμνουν οὐ μόνον κατὰ τῆς συστάσεως τῆς Πολιτείας, ἀλλὰ ὑπὲρ ἐκδρύσεως ἐτέρως κυβερνήσεως ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ἀγγλίας, καὶ ἠτοίμαζοντο νὰ ὑφώσωσι τὴν Ἀγγλικὴν σημαίαν, ἣν καὶ εἶχον ἤδη προμηθευθῆ. Ἐγινώσκοντο αἱ συγκοινωναὶ καὶ αἱ συνεννοήσεις μετὰ τῶν ραδιούργων τῆς Ζακύνθου, τὰ προταθέντα βραβεῖα καὶ αἱ διαδόσεις αἰτίου μέλλοντος κηροσσομένης παρὰ τῶν ἀρχηγῶν τῆς συνωμοσίας. Εὗρον ὡσαύτως ὅτι δημόσιαι πρόσοδοι δὲν ὑπῆρχον διότι τὰ

εἰσπραττόμενα ἐπλήρουν τὰ βαλάντια τῶν κυβερνή-
των καὶ τῶν ὑποστηρικτῶν αὐτῶν καὶ ὅτι οὐδεμία
'Αρχὴ οὔτε ἐλειτούργει οὔτε ὑπηκούετο. ἐφρούρει
δὲ τὴν νῆσον σῶμα ἐξ 70 στρατιωτῶν καὶ ἀλβανῶν
τινῶν οὓς οὐδαὶς ἐμίσθωνε.

Ἐν τοιαύτῃ καταστάσει διατελοῦσα ἡ νῆσος
καὶ οἱ αὐτ. ἐπίτροποι βουλόμενοι νὰ περιορίσωσι τὰ
δαινὰ, πρὸς ἐνίδρυσιν τῆς Πολιτείας, προσεκάλεσαν
τοὺς προὔχοντας τῶν τριῶν τμημάτων πρὸς ἀναύρε-
σιν τῶν μέσων δυναμένων νὰ βελτιώσωσι τὰ οἰκονο-
μικά, καὶ συστήσωσι κατάλληλον κυβέρνησιν. Ὡς
πρὸς τὸ πρῶτον μέρος, εὖρον προθύμους τοὺς κα-
τοίκους τῶν δύο τμημάτων, Ἀνωγῆς καὶ Ἐξωγῆς εἰς
τὴν ἀπότισιν τῶν φόρων, ἀλλ' ἐκείνοι τοῦ Βαθῆως
ἀπειποιήθησαν ἀπολύτως. Εὖρον ἐπίσης εὐδαθέτους
καὶ εἰς τὴν σύστασιν τῆς Πολιτείας τὰς δύο ἀγρο-
τικὰς περιφέρειας. Τὸ τμήμα τῆς πόλεως ἐπὶ τοῦ
ἀντικειμένου τούτου, ἀνεδείχθη ἀντιπράττων, τολμηρῶς,
διότι οἱ πλείστοι εἶχον διαφθαρῆ ἐκ τινῶν Ζακυνθί-
ων οἵτινες κατέπεισαν αὐτοὺς ὅτι μιμούμενοι τοὺς συμ-
πολίτας αὐτῶν καὶ ὑψοῦντες τὴν Ἀγγλικὴν σημαί-
αν ἤθελον ἐφαλκύσῃ ἐπὶ τῆς νήσου αὐτῶν ἀπείρους
θησαυρούς. Ἐκ τῶν διαθέσεων τῶν δύο ἀγροτικῶν
τμημάτων, ἐσκόφθησαν οἱ Αὐτ. Ἐπίτροποι νὰ ὤφε-
ληθῶσι στηριζόμενοι ἐπὶ τῆς ὑπεροχῆς τοῦ πλινθισ-
μοῦ, ἵνα οὗτος ἐπιβάλλῃ εἰς τοὺς ἀντιφρονούντας εὐ-
αριθμοτέρους κατοίκους τῆς πόλεως. τὴν σύστασιν
τῆς Πολιτείας, ἣν ἐσκόπουν νὰ ἐξρῶσιν ἐπὶ ἐκτε-

ταμένου ἐκλογικοῦ καταλόγου, καὶ ἐπὶ τῆς εὐαρεσθήσεως καὶ συνεργείας ἀπάντων, ἀφαιροῦντες τὴν ἐπιρροὴν τῶν ὀλίγων καὶ θρασέων. Ἄλλ' ἡ εἰδησις ὅτι ἐν Κερκύρᾳ συνέστη δημοτικὴ κυβέρνησις, ἐψύχρανε μὲν τοὺς κατοίκους τῶν ἀγροτικῶν τμημάτων εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς προτεινομένης κυβερνήσεως, ἐνεθάρρυνε δὲ ἐκείνους τῆς πόλεως, οἵτινες ἐπεθύμουν νὰ διαιωνισθῇ ἡ προσωρινὴ ἐκείνη κυβέρνησις, ἥτις οὐδέποτε ὑπῆρξεν οὔτε ἡδύνατο νὰ ὑπάρξῃ τοιαύτη, ἀλλὰ θριαμβεύουσα ἀναρχία. διότι ἐν πληθισμῷ 8000 κατοίκων, ἐξήκοντα προὔχοντες αὐτοκληθέντες εὐγενεῖς, κατεῖχον πάσας τὰς ἀρχάς, ἀπελάμβανον πάσας τὰς ὠφελείας καὶ διέπραττον πάσας τὰς παρανομίας. Εὐγενεῖς, μὴ διακρινόμενοι οὔτε διὰ τὸν πλοῦτον οὔτε διὰ τὰς ἀρετὰς τῶν προγόνων, οἵτινες πρὸ ὀλίγου ὑπέεικον εἰς εὐγενῆ τινα Κεφαλλῆνα. Εὐγενεῖς ἐξασκοῦντες βαναίους τέχνας, ἦ ὄντες ἀπλοὶ γεωργοί. Συνδεδεμένοι ἀλλήλοις ἐνεκα συγγενείας, συνέστησαν ἑταιρείαν πρὸς εἰσπραξίν τῶν δημοσίων εἰσδημάτων καὶ συσώρευσιν ἐν αὐτῇ πάντων τῶν προϊόντων τῆς νήσου.

Οὗτοι ἦσαν οἱ Πρόεδροι τῆς νήσου, οἱ δικασταί, οἱ Ὑγειονόμοι, οἱ συγκροτοῦντες τὴν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Ἀρχὴν, οἱ διατηρηθέντες ἐπὶ 25 μῆνας εἰς τὴν ἐξουσίαν ἄνευ ἐσωτερικῶν περισπασμῶν, διότι διένεμον ἐκ τῶν ὠφελειῶν εἰς τοὺς δυναμένους νὰ προκαλέσωσι ταραχάς.

Ἐν ταυτῇ τύρῃ διατελοῦσα ἡ Ἰθάκη οἱ αὐτ.

ἐπίτροποι ἐσκέφθησαν ὅτι ὄφειλον νὰ διατάξωσι προ-
παρascευαστικῶς τινὰς πράξεις τεινούσας νὰ ὑποχρεώ-
σωσι τοὺς Προέδρους νὰ διαμείνωσιν εἰς τὴν ἐξου-
σίαν ἐπ' ἀτομικῇ αὐτῶν εὐθύνῃ εἰς πᾶν ὅ,τι συμβή-
σεται ἀπ' αὐτὸν τῇ Συνθήκῃ καὶ τῷ Συντάγματι, βέ-
βαιον ὄντες, ὅτι διὰ τοῦ μέσου τούτου ἐκωλύετο ἡ ὑ-
ψωσις τῆς Ἀγγλικῆς σημαίας, ἀφ' οὗ μάλιστα, διὰ
τῆς προκηρύξεως αὐτῶν, διέττιτον τοῖς Προέδροις,
νὰ σέβωνται καὶ φρουρῶσι τὴν Ἐπιτάγῃσιον Ση-
μαίαν. Προῦδῃσαν προσέτι ὅτι ἐν περιπτώσει ὑπερο-
χῆς τῶν τῆς πόλεως βασιούργων, νὰ ευσταθῇ προ-
σωρινῇ τις κυβέρνησις ἐν τῷ τμήματι Ἑξωγῆς, ἐν ᾧ
ἔμελλε νὰ ὑψωθῇ ἡ Ἐπτανησιακὴ σημαία. Τὴν ἐκτέ-
λεσιν δὲ τοιούτου σχεδίου ἀνέτηκαν οἱ Αὐτ. Ἐπίτροποι
εἰς τὸν Νικόλαον Βρεττὸν κάττικον τοῦ τμήματος ἐ-
κείνου, ὅστις ἐξουσιοδοτεῖτο ἐπίσης νὰ συνεννοηθῇ με-
τὰ τοῦ ἑτέρου τμήματος τῆς Ἀνωγῆς, πρὸς διατή-
ρησιν τῆς νήσου ἐν τῇ Ὀμοσπονδίᾳ. Ὡς πρὸς τὰς
εἰσπράξεις τῶν φόρων διώρισαν ἐπιτροπὰς, μίαν ἐν
ἐκάστῳ τμήματι(1), διότι ἐν περιπτώσει στάσεως τῆς
πόλεως, ἡ Πολιτεία ἐξησφάλιζε τὰ δύο τρίτα τῶν εἰ-
σοδημάτων, καὶ πρὸς εὐκολωτέραν εἰσπραξίν αὐτῶν

(1) Οἱ διορισθέντες ἐν τῇ ἐπιτροπῇ τῆς πόλεως ἦσαν οἱ
Σπυρίδων Καραβίτσας, Ἀναγνώστης Βλασόπουλος καὶ Ἀναστά-
σιος Ζαβός, ἐν ἐκείνῃ τῆς Ἑξωγῆς οἱ Ἀναστάσιος Ραφτόπουλος,
Νικόλαος Βρεττός καὶ Λαυρέντιος Παζινός καὶ ἐν ἐκείνῃ τῆς
Ἀνωγῆς οἱ Χρήστος Παλατιῇ, Φωκᾶς Παύσης καὶ Γεράσιμος
Δρακούλας,

ηλάττωσαν οἱ Αὐτ. Ἐπιτροποι τὸν φόρον τῆς σταφίδος, περιορίσαντες αὐτὸν εἰς εἴκοσι γρόσια ἀντὶ χιλιάδα.

Μὴ δυνηθέντες οἱ Αὐτ. Ἐπιτροποι νὰ παρατείνωσιν ἔτι μᾶλλον τὴν διαμονὴν αὐτῶν ἐν Ἰθάκῃ ἐνεκα τῆς ἐλλείψεως τῶν μέσων διατηρήσεως τῆς τε ὑπαρχούσης καὶ τῆς ἀκολουθησάσης αὐτοῦς φρυσῆς, παρέλαβον ἀμφοτέρως, ἐκτὸς τινων Ἀλβανῶν καὶ τὴν 25 Αὐγούστου ἐπεβίβασθησαν ἐπὶ τοῦ δημοσίου πλοίου καὶ διηυθύνθησαν εἰς Κέρκυραν.

Τὸ τμήμα τοῦ Βαθῆως, κατ'ὅς οἱ Αὐτ. Ἐπιτροποι προείδον, οὐδὲν τῶν παρ' αὐτῶν πραχθέντων ἀνεγνώρισε. μάλιστα συνέστησεν ἰδίᾳ κυβέρνησιν (1) ἥτις ἐσφετερίσθη πάσας τὰς Ἀρχάς. πολιτικὴν, στρατιωτικὴν καὶ δικαστικὴν. Τίνι τρόπῳ ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη διψήκησε καὶ ἐπολιτεύθη, τὸ ἀκόλουθον γεγονός ἀποδεικνύει. Ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ 1802 πλοῖόν τι φέρον Ὀθωμανικὴν σημαίαν ἀφίκετο ἐκ Κωνσταντινουπόλεως μετὰ φορτίου σίτου καὶ κρουκίων, ἐπέβαινον τοῦ πλοίου οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ φορτίου Χατοῇ - Ἀλέξης Παναγιωτόπουλος καὶ Χατοῇ - Παντελῆς Γεωργίου. Ἀφ' οὗ προσωρμίσθη τὸ πλοῖον εἰς Βαθὺ, ἐτέθη παρὰ τῆς Κυ-

(1) Ἡ Κυβερνητικὴ αὕτη ἐπιτροπὴ συνέκειτο ἐκ τῶν Κωνσταντίνου Πεταλᾶ Ῥοδοθεῆτου, Ἐλευθερίου Βλαστοπούλου Ἀναστασίου, Ἠλίας Δρακούλη, Κωνσταντίνου Καραβίτς Ἀλεξάνδρῃ, Ἰωάννου Παξινοῦ Λουρεντσάτου καὶ Δημητρίου Παῖτη.

βερνητικῆς ἐπιτροπῆς ὑπὸ κάθαρσιν, ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ φορτίον ἐβλάπτετο ἐκ τῶν ἐν τῷ πλοίῳ εἰσϋόντων ὕδατων καὶ ἐβύλωντο οἱ ἰδιοκτῆται ταχέως ἵνα ἐκφορτώσῃ καὶ μὴ θυνάμενοι, διότι ἐκωλύοντο παρὰ τῶν φρουρούντων τὸν λιμένα στρατιωτῶν ἀλβινῶν, προσέδραμον εἰς τινα Εὐστάθιον Πεταλᾶν Δρικᾶτον ἵνα μεσολαβήσῃ παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ πρὸς ἄρσιν τῆς καθάρσεως καὶ ἀπ' οὗ προσέφερον αὐτῷ δέκα τάλληρα πρὸς ἀντιμισθίαν τῆς μεσητείας, ἀπέστειλον ἵνα προσφέρῃ ἕτερα πεντήκοντα εἰς τὴν κυβερνητικὴν ἐπιτροπήν, ἣτις δὲν ἐνέδωκε θεωρήσασα γλιτχρον τὸ ποσόν, ἐπιστρέψας ἕως τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ὁ μεσίτης, προσέφερεν αὐτῇ ἐβδομήκοντα καὶ ἀμέσως ἤρθη ἡ κάθαρσις καὶ ἤρχισεν ἡ ἐκφόρτωσις.* (1)

Διήρκησεν ἡ Κυβέρνησις αὕτη τοῦ Βαθέως, ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως τῶν Αὐτ. Ἐπιτρόπων, μέχρι τῶν ἀρχῶν Ὀκτωβρίου 1802, καθ' ἧς ἀφίκετο ἐν Ἰθάκῃ ὁ Ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἠγεμόνος (2) Ῥόκκος Δετωρτοῦ Δευκάδιος μετ' ἀποσπάσματος Ῥώσων στρατιωτῶν, διερθεὶς τοιαύτος τὴν πρώτην Σεπτεμβρίου, ὅτε ἡ ὑπάρχουσα ἐν ταῖς νήσοις κυβερνήσις μετερρυθμίσθη πρὸς προπαρασκευὴν ἐτέρας ἰδρυθησομένης ἐπὶ καταλ-

(1) Μετὰ τὴν ἀπολαττάσιν τῆς τάξεως καὶ ἐπὶ τῆς Ὑπερχίης τοῦ Δετωρτοῦ οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ φορτίου διὰ τοῦ πληρεξουσίου αὐτῶν ἐτήγαγον ἐπὶ δικαστηρίου τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἀπότισιν τῶν 70 Ταλλήρων παρηνόμως, διθέν παρ' αὐτοῖς εἰσπραχθέντων.

(2) *Delegato del Principe.*

ληλοτέρου Συντάγματος, τοῦ μετὰ ταῦτα παρὰ τῆς ἀντιπροσωπείας τῶν νήσων γινομένου δεκτοῦ τὴν 23 Νοεμβρίου 1803.

Ἀφ' οὗ ἀνεχώρησαν ἐκ Κεφαλληνίας οἱ Αὐτ. Ἐπίτροποι, ἐν Ληξουρίῳ συνήχθησαν οἱ προὔχοντες καὶ σχηματίζαντες Συμβούλιον, συνέστησαν ἰδίαν κυβέρνησιν συγκειμένην ἐκ τριῶν Συνδίκων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Βυζαντινοῦ Συντάγματος. οὗ καὶ τοὺς πρ' αὐτοῦ ὀριζομένους τύπους ἐτήρησαν καὶ ἐξέλεξαν τριούτους τοὺς Γεώργιον Κατσίαλον, Ανδρέαν Πυλαρινὸν καὶ Δρα Μιχαήλ Τυπάλλον. Ἐν ταύτῳ οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως Ληξουρίου καὶ τῶν τμημάτων τῆς Θηνέας, Ἀνωγῆς καὶ Κατωγῆς διώρισαν πληρεξούσιον αὐτῶν, ἢ τὸν Ἀνδρέαν Κεφαλᾶν Θεοφίλου ἵνα παρυσταθῇ ἐνώπιον τοῦ Ἠγεμόνος καὶ τῆς Γερουσίας πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ χωρισμοῦ, αἰτήσῃ ὡσαύτως καὶ τὴν ἀκύρωσιν τῶν, παρὰ τοῦ Μετρίζονος Συμβουλίου τοῦ συνελθόντος ἐν Ἀργοστολίῳ, ἐκλεχθέντων Ἀρχῶν τοῦ Ληξουρίου. Καὶ πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν αἰτήσεων τούτων τὸ Συμβούλιον ἐξέδωκεν ἀπόφασιν τῇ 19ῃ Σεπτεμβρίου, ἣν διεβίβασε τῇ Γερουσίᾳ ἔχουσιν οὕτω· «Ἐπειδὴ πρὸ πολλοῦ ἐπιέζετο τὸ Ληξούριον παρὰ τοῦ Ἀργοστολίου, καὶ ἐπειδὴ ἡ Πολιτεία συνεστάθη ἐμοσποινδική, οὐδὲν τι κωλύει, ὅτι ἡ Κεφαλληνία ἀντὶ μᾶς Πολιτείας νὰ σχηματίζεται ἐκ δύο, πρὸς

(1) Διὰ Συμβολαιογραφικῶν πράξεων συνταχθέντων ἐνώπιον τοῦ ἐν Ληξουρίου ἐδρεύοντος Συμβολαιογράφου Σταματέλου Μάνεση τῆς 10ης καὶ 14ης Αὐγούστου 1801

ἐν τῇ παλαιότητι τῆς ἐμπορίας καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ
 αἰῶνος, ὅτε θύνηνται νὰ ἐπέλθωσιν ἐπαλὴ ἡ πρῶτη
 αἰὼς τοῦ Ἀργοστολίου σύμφωνα μετὰ τῶν ἐκείθεν
 αἰώνων Ἑνετικῶν Ἀρχόν, ἀφίρουν ἐκ Ἀτξουρίου ἐτη-
 «σίως ἡμῖς ἑκατομμύριον λίτρας σταφίδος, 15 χιλιά-
 «δας λίτρας βάμβακος, 1,500 βαρέλας αἶνου μοσχά-
 «του, 9,000 βαρέλας αἶνου μέλανος, 100,000
 «γρόσια, ἀπάντων τῶν καρπῶν τὰς ἀπὸ
 «χῆας. Ἀπασαν τὴν θήραν καὶ τοὺς ἀρίστους ἱ-
 «χθύας. Ἐπειδὴ ἐπὶ δημοκρατουμένων Γάλλων οἱ τοῦ
 «Ἀργοστολίου ἐσφτερισθῆσαν πᾶσαν τὴν ἐπὶ τῆς νή-
 «σου ἐξουσίαν, σχηματίσαντες οὗτοι μόνοι τὸ κεντρι-
 «κὸν Δημαρχεῖον, ἀπέκλεισαν πάντα κάτοικον τοῦ
 «Ἀτξουρίου καὶ διώκησαν τὸ τμήμα τοῦτο τρομοκρα-
 «τικῶς, καὶ πρὸς διακώλυσιν τῆς ἐξασκήσεως τῶν δι-
 «καιωμάτων αὐτοῦ, ἐκήρυξαν αὐτὸ στασιωτικὸν διὰ
 «θεσπίσματος τοῦ αὐτοῦ κεντρικοῦ Δημαρχεῖου, τὸ θέ-
 «σπισμα δὲ ἐκεῖνο ἐδημοσιεύθη ἐν Ἀτξουρίῳ, παρ' ἑνὸς
 «τῶν μελῶν τοῦ αὐτοῦ Δημαρχεῖου, τοῦ Ἰωάννου Χω-
 «ραφᾶ Δομηνίκου, ἐπιβεβαιώσαντος προσέτι ὅτι τὸ
 «κεντρικὸν Δημαρχεῖον ἀπεφάσισε τὴν διὰ πυρὸς καὶ
 «αἰσθηροῦ καταστροφὴν τῆς πόλεως, ἕνεκα τοῦ ἐπισυμ-
 «βάντος φόνου καὶ τραυματισμοῦ τῶν δύο Γάλλων
 «εστρατιωτῶν. Ἀποτέλεσμα τοῦ θεσπίσματος τούτου
 «ὑπῆρξεν ὅτι ὁ Στρατηγὸς Chabot ἀπέστειλεν εἰς Ἀτ-
 «ξουρίον τὸν ὑποστράτηγον Valogne (;) ἵνα βομβήσῃ
 «τὴν πόλιν, ἀλλ' ἐσώθη αὕτη ὥς ἐκ θαύματος διότι
 «καταπίεσθη ὁ ὑποστράτηγος Valogne ὅτι ὁ φόνος

« καὶ ὁ τραυματισμὸς δὲν προήρχοντο ἐκ γενικοῦ πρὸς
 « τοὺς Γάλλους μίσους, ἀλλ' ἐκ κακεντρεχείας
 « φαύλων τινῶν. Ἐπειδὴ μετὰ τὴν κατάκτησιν τῶν
 « Ῥώσων καὶ Τούρκων, μόνοι οἱ τοῦ Ἀργουσολίου
 « ἐσχημάτισαν τὴν προσωρινὴν κυβερνητικὴν ἐπιτρο-
 « πὴν προσλαβόντες ἓνα μόνον ἐκ Δηξουρίου, ὃν πε-
 « ριεφρόνησαν, διέταξαν δὲ τὴν κατάργησιν τῶν ζητη-
 « θέντων δικαστηρίων μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν Γάλ-
 « λων, ἀλλὰ πρᾶστρέξαντες οἱ τοῦ Δηξουρίου πρὸς τὸν
 « Ναύαρχον Οὐσακῶφ καὶ πρὸς τὴν Γερουσίαν ἐδι-
 « καιώθησαν διὰ τοῦ θεσπίσματος αὐτῆς τῆς 30 Σε-
 « πτεμβρίου 1799 καὶ οἱ τοῦ Ἀργουσολίου καταπα-
 « τήσαντες τὴν ἐξουσίαν τῆς Γερουσίας, οὐδέποτε ἐ-
 « ξετέλεσαν αὐτὸ ἐπὶ ἓν ἔτος, δι' ὃ ἡ Γερουσία ἐξέδω-
 « κε τὸ ἔτερον θέσπισμα δι' οὗ διώρισε καὶ τοὺς δι-
 « καστάς καὶ οὕτω ἱκανοποιήθησαν οἱ τοῦ Δηξουρίου.
 « Ἐπειδὴ ἀφ' οὗ κατέλαβε τὴν ἐξουσίαν ἡ ὀλιγαρχία τοῦ
 « Ἀργουσολίου, προὔκალεσε τὴν στάσιν τῆς 9 Αὐγούστου
 « 1800. ἐν ἣ διηρπάγησαν αἱ οἰκίαι τοῦ Δ. ^Ρκ. Ἰωάννου Χοϊ-
 « δᾶ καὶ Δ. ρος Εὐσταθίου Μεταξᾶ, ἐνεπρήσθη ἡ ἐτέρα οἰ-
 « κία τοῦ αὐτοῦ Μεταξᾶ ἐν Δέφ, καθὼς ἐπίσης διεπράχ-
 « θησαν καὶ διάφοροι φόνοι. Πάντα ταῦτα ἀπεδόθη-
 « σαν εἰς τὸν Νικόλαον Ἄνινον τότε Πρόεδρον τῆς
 « κυβερνήσεως νῦν Πρύτανιν τῆς νήσου, ὅστις γαμ-
 « βρὸς ὢν τοῦ Κωνσταντίνου Χωραφᾶ καὶ συνδεδε-
 « μένος μετὰ τοῦ Δημητρίου Πηνιατόρου, ἐνισχύετο ἐπὶ
 « μᾶλλον παρ' αὐτῶν πρὸς κατάχρησιν τῆς ἐξουσίας.
 « Ἐπειδὴ ἡ πολεμουμένη σύστασις τῶν δικαστηρίων

ἑστηκία ὑπελογίσθη εἰς ἓν ἑκτομύριον γρόσια. Κα-
τεδίδουσαν ἓν ταυτῷ τούτῳ ἐντίμους καὶ μετριόφρο-
νας, προκατόχους αὐτῶν Στέφανον Φωκᾶν, Δ.ρα
«Σίββην Ἀνιον, Ἀνδρέαν Πανᾶν, Δ.ρα Ἰωάν-
νην Μηνιάτην καὶ Δ.ρα Στραματέλον Πατρίττην. Κα-
τετήρησαν ὡσαύτως διὰ τῆς βίας τὸ δικαστήριον τῆς
«Γψηλῆς Ἀστυνομίας ὅπερ ἐξήρτητο ἀπὸ μόνης τῆς
«Γερουσίας, συγκεῖμενον ἐξ ἐντίμων καὶ ματριοφρόνων
«ἄνδρῶν, τῶν Νικολάου Φωκᾶ Ἀνδρεάτου, Γεωργίου
«Τυπάλλδου Πυλῆ, καὶ Δ.ρος Ἰωάννου Κρασᾶ, καὶ
«ἀντικατέστησαν τὸ δικαστήριον τοῦτο διὰ τῆς κυβερ-
«νητικῆς ἐπιτροπῆς. ἥτις διὰ τοῦ τρόμου κατεδίωκε
«πάντα τίμιον πολίτην, ὑποχρέωσεν νὰ φύγωιν οἱ
«πρώην Πρόεδροι, τὰ μέλη τῆς Γψηλῆς Ἀστυνομι-
«κας καὶ ἕτεροι πολῖται· κατέρυγον δὲ οἱ μὲν Τυπάλλδας
«Πυλῆς καὶ Κρασᾶ εἰς Κέρκυραν, οἱ δὲ Συμεὼν
«Πυλαρινὸς, ἱεροκλήρῳ Χαράλαμπος Τυπάλλδῳ Πρῶ-
«τόν, Πανηγῆς Δαλκινόρτης, Γεώργιος Κρασᾶς, Νικό-
«λαος Κρασᾶς. Δρ. Μιχαὴλ Ἰ. υπάλλδῳς, ἱερὸς Γεράσιμος
«Τυπάλλδῳς Μπρσιᾶς, Ἀναστάσιος Τυπάλλδῳς Ἀλφονσά-
«κτος καὶ ἄλλοι πλείστοι ἀπεχώρησαν ἐκ τῆς νήσου ἢ
«διεσπάρησαν ἀνὰ τῆς ἐξοχῆς. Ἐπειδὴ συνέστησαν ἓν
«Δηξιούριον στρατιωτικὴν κυβέρνησιν ὑπὸ τὴν λοχαγὸν
«Τιμόθεον Οὐγγαρον, ὅστις κατήργησε πάσας τὰς ἀρ-
«χάς, καὶ ἔλαβον χώραν παράνομαι συλλήψεις, κρατή-
«σεις καὶ ῥαβδισμοί. ὥστε ὑπεχρέωσε τοὺς κατείκους
«τῆς ἐξοχῆς νὰ προσβάλλωσι τὸ Δηξιούριον, ἀφ' οὗ ἐπὶ
«τηρᾶς ἐξήψαν αὐτοὺς, διὰ τῆς ἐκτελέσεως τῆς θανα-

«τικῆς ποιότης τῶν δύο ἀθώων, δικασθέντων παρ' ἀ-
 «ναρμοδίου δικαστηρίου. Ἐπειδὴ συνελήφθη ὁ γραμ-
 «ματεὺς τῆς Ὑψηλῆς Ἀστυνομίας Δημήτριος κόμης
 «Ζαγκαρόλας, καὶ ἀπήρесе βιαίως, ἡ ὀλιγαρχικὴ καί-
 «βέρνησις, πάντα τὰ ἐγγράφα, ἄνευ καταλόγου, ἵνα
 «καταστρέψῃ τὰς δικεγραφίας τὰς ἀφορώσας εἰς τοὺς
 «ἀπαδοὺς αὐτῆς. Ἐπειδὴ οἱ Ἄνικος καὶ Πηνιατόρος
 «προσέφερον δέκα βαλάντια (μπουνκία) εἰς τὸν πλοίαρ-
 «χον τῆς Ὀθωμανικῆς φρεγάτας Μεχμέτ Μαλτέζον,
 «ἵνα βομβίσῃ τὸ Δηξοῦριον καὶ παρώτρυνον πάντοτε
 «τὸν πλοίαρχον τοῦ Ῥωσικ. πλοίου Σάλτην καὶ τὸν
 «τοῦ ἐτέρου Ὀθωμανικοῦ Μπεκίρ, ὅστις ἀπεποιήθη,
 «ἐνὰ καταστρέψωσι τὴν πόλιν. Ἐπειδὴ ὁ Ἄνικος ἐνῆρ-
 «γει ἵνα συναθροισθῶσι χωρικοὶ ἐκ πάντων τῶν τμη-
 «μάτων τῆς νήσου, ἵνα εἰσβάλωσιν, ἐφαρπάξωσι καὶ
 «καταστρέψωσι τὸ Δηξοῦριον, γνωστὴ δὲ εἰς πάντας
 «τυγχάνει ἡ ἀρνητικὴ ἀπάντησις τοῦ γέροντος παπᾶ
 «Σπύρου Μαζαράκη προὔχοντος τοῦ χωρίου Δηληνᾶ-
 «των.

Ἔνεκα λοιπὸν τοιούτων καὶ τοσοῦτων βιαιοπρα-
 «γιῶν καὶ καταδιώξεων, πραχθέντων παρὰ τῶν προὔ-
 «χόντων τοῦ Ἀργοστολίου, δὲν δύναται νὰ ὑφίσταται
 «πλεόν ἐνότης, ἀδελφότης καὶ ἐπίκαινος κυβέρνησις,
 «διότι καὶ αὕτη ἡ φύσις ἐχώρισε τὸ Ἀργοστόλιον τοῦ
 «Δηξοῦριου διὰ 30 μιλίων ἀπαστάσεως διὰ ξηρᾶς καὶ
 «6 διὰ θαλάσσης, καὶ διότι αἱ καρδίαι ἀμοιβαίως ἐχω-

«ρίσθησαν καὶ ἐξ ἀδιαλλάκτου μίσους ἀμοιβαίως κα-
τέχονται» (1).

Ἠκολούθησε καὶ μετὰ ταῦτα τὸ Συμβούλιον νὰ ἐργάζεται καὶ κατὰ τὰ παρὰ τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενα, ἐξέλεξε καὶ τὴν Γερουσιαστὴν ἵνα ἀντιπροσωπεύσῃ ἐν τῇ Γερουσίᾳ τὰ τμήματα ἐκείνα τῆς νήσου ἅτινα δὲν ἀνεγνώριζον τὴν κυβέρνησιν τοῦ Ἀργοστολίου καὶ τοιοῦτος ἀνεδείχθη παμφηφει ὁ Δρ Ἰωάννης Κρασᾶς, διατελὼν ὑπὸ κράτησιν ἐν Κερκύρᾳ αἰτήσας τῆς τοῦ Ἀργοστολίου, κυβερνήσεως, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ παρὰ τοῦ Μαίζονος Συμβουλίου ἐκλεχθέντος Δρος Φιορράντε Κρασᾶ ὃν οἱ κάτοικοι τοῦ Ληξουρίου οὐδέποτε ἀνεγνώρισαν. Ἡ δὲ κυβέρνησις τοῦ Ληξουρίου πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀνωτέρας ἀπαράσεως, ἀπηύθυνεν ἐπίσημον πρὸς τὴν Ἠγεμόνα (2) δι' οὗ παρεκάλει αὐτὴν νὰ παραδεχθῇ τὸν Κρασᾶν ὡς Γερουσιαστὴν τοῦ Ληξουρίου καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸ τμημάτων, καὶ τὸ ἐπίσημον τοῦτο παρέδωκεν ὁ Κρασᾶς αὐτὸς προσωπῶς προσάγων ἐν τ' αὐτῇ καὶ ἀναφορὰν (3). Τὴν ἐκλογὴν ταύτην ἀνέτεινον οἱ ἐκ Κεφαλληνίας Γερουσιασταὶ Ἰωάννης Χοῦδᾶς καὶ Λουκάς Χωραφᾶς, ἀλλ' ἐπατρίτῃ τῷ Κρασᾶ

(1) Παρόντες εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην τοῦ Συμβουλίου τῶν ἀντιπροσώπων τῶν τμημάτων Ληξουρίου, Θανάξι, Ἀναγῆς καὶ Κατωγῆς ἦσαν 353, καὶ ἐψήφισαν 346 ὑπὲρ καὶ ἐπὶ κατὰ.

(2) τῇ πρώτῃ Νοεμβρίου 1801

(3) Τῇ 3 Δεκεμβρίου 1801

ν' ἀνασκευάσῃ τὴν ἐκθεσιν τῶν δύο Γερουσιαστῶν, οὗτος δὲ τὴν 16ην Δεκεμβρίου, δι' ἀναφορὰς αὐτοῦ, ὑπεστήριξε πάλιν τὴν νομιμότητα, τῆς διαρέσεως τῆς νήσου, τῆς ὑπαρχύσεως κυβερνήσεως, τοῦ Συμβουλίου τοῦ Δηξουρίου καὶ τῆς αὐτοῦ ἐκλογῆς, ἀλλ' ὁ Ἡγεμὼν δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ τῆς 24.ης Φεβρουαρίου 1802, ἀπέρριψε πάσας τὰς αἰτήσεις τῶν κατόικων τοῦ Δηξουρίου, διότι τὸ Βυζαντινὸν Σύνταγμα δὲν ὀρίζει εἰμὴ μίαν καὶ μόνην κυβέρνησιν ἐν Κεφαλληνίᾳ.

Τὸ ψήφισμα τοῦ Συμβουλίου τοῦ Δηξουρίου τῆς 19 Σεπτεμβρίου, ὁ Ἡγεμὼν ἀπέστειλε πρὸς τὸν Πρύτανιν καὶ τὴν τοπικὴν τῆς Κεφαλληνίας κυβέρνησιν, ἥτις μετὰ τρίμηνον οἰγὴν, διὰ τοῦ ἐπιτάμνου αὐτῆς πρὸς τὸν Ἡγεμόνα τῆς 28.ης Φεβρουαρίου 1802 ἀπήντησε ὡς ἀκόλουθα.

«Παραπονοῦνται οἱ κάτοικοι τοῦ Δηξουρίου ὅτι ἐκακοποιήθησαν ἢ καὶ ἐφρονεύθησαν. ἀλλὰ δὲν μνημονεύουσι τὰς αἰτίας τῶν ὅλως ἰδιωτικῶν τούτων ἐπιενέξεων. Πολλὰ τοιαῦτα ἤθελον ἀναφέρει οἱ τοῦ Ἀργοστολίου, συμβάντα ἐν Δηξουρίῳ. ἀλλὰ περιορίζονται νὰ ποιήσωσι μνηεῖαν πράξεων τινῶν ἐφ' ὧν ἔλαβε μέρος ἅπας ὁ πληθυσμὸς τοῦ Δηξουρίου, ὡς εἰς τὸν ἐμπρησμὸν τῆς ἐ. Μερσιᾶς οἰκίας τοῦ ἐξ Ἀργοστολίου Σπυρίδωνος Χωραφᾶ, εἰς τὴν λεηλασίαν τῶν ἐτέρων οἰκιῶν καὶ εἰς τὴν ἀρπαγὴν τῶν ποινίων πάντων τῶν ἐν τῇ Παλικῇ κατεχόντων ἰδιοκτησίαν κατόικων Ἀργοστολίου. Φρίκην ἐνεποίησεν ἡ πρᾶ-

«ξίς κατὰ τοῦ ἰδιοκτῆτου ἐξ Ἀργοστολίου Νικολάου
«Σωλομοῦ, ὅστις συλληφθεὶς ἐντὸς τῶν κτημάτων αὐ-
«τοῦ καὶ γυμνωθεὶς ἐσύρθη ἐν θρίμβῳ οὕτω, εἰς Δη-
«ξούριον, ἵνα γίνῃ ἀντικείμενον γέλωτος καὶ περιφρο-
«νήσεως.

«Ἐπυρπολήθησαν πλοῖα ἀνήκοντα εἰς κατοίκους
«τοῦ Ἀργοστολίου, διὰ τὸ μόνον αἴτιον ὅτι ἐκεῖ εἰς-
«έπλευσαν, ἑτεραὶ ἐλεηλατήθησαν ἐν θαλάσσῃ, ἡ χιμ-
«λωτίσθησαν ἄνδρες καὶ ἐκακοποιήθησαν τὰ πληρώ-
«ματα καὶ οἱ ἐπιβάται.

«Παραπονοῦνται ἐπίσης ὅτι κατεδιώχθησαν ἐπὶ
«τῶν πορελθουσῶν κυβερνήσεων Ἑνετικῆς καὶ Γαλ-
«λικῆς καὶ παρὰ τῆς νῦν, αὐτὸ ὥφειλον νὰ τὸ ἀπο-
«δώσωσιν εἰς τὴν ἀντισυχίαν καὶ φιλοτραξίαν αὐτῶν.»

«Περιγράφουσι τὴν πόλιν αὐτῶν ὡς κειμένην εἰς
«τερπνὴν θέσιν, εὐδαίμονα, πολυάνθρωπον καὶ ἰσχυρὰν
«καὶ ἐξ ἐναντίας τὸ Ἀργοστόλιον κείμενον εἰς θέσιν
«ῥοφερὰν, ἁμορφῶν, πενιχρὸν καὶ ἄνευ πληθυσμοῦ.
«Ἀλλὰ ταῦτα δὲν ἔχονται ἀληθείας, διότι τὸ Ἀργο-
«στόλιον ἐθεμελιώθη ἐν τῷ κέντρῳ τῆς νήσου, ἀπέ-
«χον ἐξ ἴσου ἐκ πάντων τῶν μερῶν αὐτῆς καὶ τού-
«του ἕνεκα, οἱ Ἑνετοὶ, προσδιώρισαν αὐτὸ ἕδραν
«τῆς Κυβερνήσεως. Ἐκτείνεται ἡ πόλις αὕτη ἐπὶ ἐκ-
«τεταμένης παραλίης καὶ σχηματίζει ὠραῖον, εὐρὺ καὶ
«ἀσφαλῆ λιμένα, κοσμούμενον ἀεὶ ἐκ πλείστων πλοίων
«καὶ παρ' ἑνὸς λοιμοκταρτηρίου, ὅπερ κινεῖ τὴν ἀν-
«τιζηλίαν τῶν ἐτέρων νήσων. Περιέχει ἡ πόλις εὐμορ-
«φον δημόσιον μέγαρον, εὐρείαν καὶ κανονικὴν πλα-

βερνητικῆς ἐπιτροπῆς ὑπὸ κάθαρσιν, ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ φορτίον ἐβλάπτετο ἐκ τῶν ἐν τῷ πλοίῳ εἰσϋνόντων ὕδατων καὶ ἐβύλωντο οἱ ἰδιοκτῆται ταχέως νὰ ἐκφορτώσωσι καὶ μὴ θυνάμενοι, διότι ἐκωλύοντο παρὰ τῶν φρουρούντων τὸν λιμένα στρατιωτῶν ἀλβανῶν, προσέδραμον εἰς τινὰ Εὐστάθιον Πεταλᾶν Δρακᾶτον ἵνα μεσολαβήσῃ παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ πρὸς ἄρσιν τῆς καθάρσεως καὶ ἀπ' οὗ προσέφερον αὐτῷ δέκα τάλληρα πρὸς ἀντιμισθίαν τῆς μεσητείας, ἀπέστειλον ἵνα προσφέρῃ ἕτερα πεντήκοντα εἰς τὴν κυβερνητικὴν ἐπιτροπὴν, ἣτις δὲν ἐνέδωκε θεωρήσασα γλίσχρον τὸ ποσόν, ἐπιστρέψας ἕως τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν δ' μεσείτης, προσέφερεν αὐτῇ ἐξδομήκοντα καὶ ἀμέσως ἤρθη ἡ κάθαρσις καὶ ἤρχισεν ἡ ἐκφόρτωσις.* (1)

Διήρκησεν ἡ Κυβέρνησις αὕτη τοῦ Βαθέως, ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως τῶν Αὐτ. Ἐπιτρόπων, μέχρι τῶν ἀρχῶν Ὀκτωβρίου 1802, καθ' ἧς ἀφίκετο ἐν Ἰθάκῃ δ' Ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἰγμεῖνος (2) Ῥόκκος Δετσώρτης Λευκάδος μετ' ἀποσπάσματος Ῥώσων στρατιωτῶν, διεκοιτιζόμενος τὴν πρώτην Σεπτεμβρίου, ὅτε ἡ ὑπάρχουσα ἐν ταῖς νήσοις κυβερνήσις μετερρυθμίσθη πρὸς προπαρασκευὴν ἐτέρας ἰδρυθησομένης ἐπὶ καταλ-

(1) Μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως καὶ ἐπὶ τῆς Ὑπαρχικῆς τοῦ Δετσώρτη οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ φορτίου διὰ τοῦ πληρεξουσίου αὐτῶν ἐνήγαγον ἐπὶ δικαστηρίου τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἀπότισιν τῶν 70 Ταλλήρων παρ' αὐτοῖς εἰσπραχθέντων.

(2) *Delegato del Principe.*

ληλοτέρου Συντάγματος, τοῦ μετὰ ταῦτα παρὰ τῆς ἀντιπροσωπείας τῶν νήσων γινομένου δεκτοῦ τὴν 23 Νοεμβρίου 1803.

Ἀφ' οὗ ἀνεχώρησαν ἐκ Κεφαλληνίας οἱ Αὐτ. Ε-πίτροποι, ἐν Δηξουρίῳ συνήχθησαν οἱ προὔχοντες καὶ σχηματίζαντες Συμβούλιον, συνέστησαν ἰδίαν κυβέρνησιν συγκειμένην ἐκ τριῶν Συνδίκων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Βυζαντινοῦ Συντάγματος. οὗ καὶ τοὺς περ' αὐτοῦ ὀριζομένους τύπους ἐτήρησαν καὶ ἐξέλεξαν τοιούτους τοὺς Γεώργιον Κωτσάλλον, Ανδρέαν Πυλαρινὸν καὶ Δρα Μιχαήλ Τυπάλδον. Ἐν ταῦτι οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως Δηξουρίου καὶ τῶν τμημάτων τῆς Θηνέας, Ἀνωγῆς καὶ Κατωγῆς διώρισαν πληρεξούσιον αὐτῶν, ἰ τὸν Ἀνδρέαν Κεφαλᾶν Θεοφιλοῦ ἵνα παρασταθῇ ἐνώπιον τοῦ Ἡγεμόνος καὶ τῆς Γερουσίας πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ χωρισμοῦ, αἰτήσῃ ὡσαύτως καὶ τὴν ἀκύρωσιν τῶν, παρὰ τοῦ Μειζονος Συμβουλίου τοῦ συνελθόντος ἐν Ἀργοστολίῳ, ἐκλεχθέντων Ἀρχῶν τοῦ Δηξουρίου. Καὶ πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν αἰτήσεων τούτων τὸ Συμβούλιον ἐξέδωκεν ἀπόφασιν τῇ 19ῃ Σεπτεμβρίου, ἣν διεβίβασε τῇ Γερουσίᾳ ἔχουσας οὕτω· «Ἐπειδὴ πρὸ πολλοῦ ἐπιέζετο τὸ Δηξούριον παρὰ τοῦ Ἀργοστολίου, καὶ ἐπειδὴ ἡ Πολιτεία συνεστάθη ὁμοσπονδιακῇ, οὐδὲν τι κωλύει, ὅτι ἡ Κεφαλληνία ἐάντι μᾶς Πολιτείας νὰ σχηματίζεται ἐκ δύο, πρὸς

(1) Διὰ Συμβολαιογραφικῶν πράξεων συνταχθέντων ἐνώπιον τοῦ ἐν Δηξουρίου ἐδρεύοντος Συμβολαιογράφου Σταματέλου Μάνεση τῆς 10ῆς καὶ 14ῆς Αὐγούστου 1801

«σιν πάσης διαφορᾶς μεταξὺ αὐτῶν καὶ Ἀργοστολίου»
 ἵνα «τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου ἐκ Δηξουρίου συνέλθω-
 «σι καὶ ἐκλέξωσι πάσαι τᾶς Ἀρχαὶ τῆς πόλεως καὶ
 «τοῦ τμήματος καὶ ἰδρύσωσιν ἴδιον ταμεῖον». Ἀπὴν-
 τησαν οἱ δύο ἀπεσταλμένοι τῆς κυβερνήσεως ὅτι «ἡ
 «λύσις τῶν προτάσεων τούτων ὑπερέβαινε τὴν ἐντολὴν
 «αὐτῶν» (1).

Ἄλλ' ἐν τῇ ἀποστολῇ ταύτῃ ὁ Καποδίστριας πα-
 ρετήρησεν ὅτι ἡ φιλαρχία, ἡ ἀρπυγὴ τοῦ δημοσίου
 πλούτου καὶ αἱ ἐκδικήσεις, δὲν ἦσαν τὰ μόνα αἷτια
 τῆς στάσεως καὶ ἀναρχίας. διότι ὁ ἐν Δηξουρίῳ ὑπο-
 πρόξενος τῆς Αὐστρίας Φραγκίσκος Ἰγγιδόστρης, (2)

(1) Ὁρ. ἐγγρ. ἀριθ. 12

(2) Ἡ οἰκογενεὶς αὕτη κατέσχε πρὸ πολλοῦ καὶ διχτοχικῶς
 τὸν ὑποπρόξενον τῆς αὐστρίας ἐν Δηξουρίῳ, μάλιστα ἡ οἰκία
 ἐν ᾗ διέμενεν αὕτη ἐκκλείτο «Οἰκία τῆς Αὐστρίας» ἀλλ' ὁ ὑ-
 ποπρόξενος οὗτος, ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὃν διεδέχ-
 θη, οὐδόλως ἠθέλησε νὰ μιμηθῇ τὸ παράδειγμα τῶν προγόνων αὐ-
 τοῦ, οἵτινες μετὰ συνέσεως συνεβίβαζον τὰ κτήκοντα τοῦ ὀπη-
 κόου καὶ πολίτου καὶ τὰ δικιῶματα τοῦ ἀντιπροσώπου ξεινης
 Δυνάμεως, διότι κατετάχθη οὗτος μετὰ τῶν ἀντιπατριτῶν εἰς
 τὴν σύστασιν τῆς Πολιτείας, καὶ ἀντιπολιτεύθη τοῦς Αὐτοκρατο-
 ρικοῦς Ἐπιτρόπους ἀκολουθήσας καὶ μετὰ ταῦτα νὰ παρεμβάλλῃ
 προσκόμματα εἰς τὴν κυβερνήσιν καὶ θέτῃ αὐτὴν εἰς δεινὴν θέσιν,
 ὥστε ἐδέησε νὰ ζητήσῃ τὴν παῦσιν αὐτοῦ πρὸς τοῦ ἐν Ζακύνθῳ
 διαμένουτος Γενικοῦ Προξένου τῆς Αὐστρίας κόμητος Χρυστοπλεύ-
 ρη ὅτι· ἐπύρυσεν αὐτὸν ἐν ἔτει 1805 ἀλλὰ τὸ ἀκόλουθον ἔτος
 τῇ μεσολαβῆται τῆς κυβερνήσεως τῆς Τεργέστης, τοῦ Γενικοῦ Προ-
 ξένου καὶ τοῦ Πληρεξουσίου Μοτσενίγου πρὸς τὴν Γερουσίαν ἀποκα-

ἀνεγνώρισε τὴν παράνομον καὶ ἀναρχικὴν ἐκείνην κυβερνήτην, ὑποχρεώσας τὰ ὑπὸ Καισαρικὴν σημαίαν πλοῖα φορτώνοντα σταφίδα ν' ἀποτίσῃσι τὸν δασμὸν εἰς αὐτήν, συστήσας ἐν ταύτῃ τὴν ἀσφάλειαν τῶν πλοίων τεύτων εἰς τὰ δύο ἐκεῖ λιμενίζοντα πολεμικὰ πλοῖα Ῥωσικὸν καὶ Τουρκικόν. Τὸ γεγονός τοῦτο κατὰ τὴν Καποδίστριαν, ἐνεθάρρυνε τοὺς στασιώτας καὶ καθίστη αὐτοὺς θραυστέρους, διότι ἐνόμιζον ὅτι εἰς τὴν Δύναμιν ἐκείνην οὐδόλως ἦτο ἀρεστὴ ἡ σύστασις τῆς Πολιτείας. Πολὺ μᾶλλον ἐνείχετο ὁ ὑποπρόξενος διότι ὑπῆρχεν ἐκ μέρους τῆς νομίμου Κυβερνήσεως, ῥήτῃ διαμαρτύρησις πρὸς αὐτὸν καὶ τοὺς ἐτέρους Προξένους ἀφορῶσα εἰς τὴν παράνομον εἰσπραξὶν τῶν φόρων. (1)

Οἱ Αὐτ. Ἐπιτροποὶ νομίζαντες ὅτι ἐξετέλεσαν τὸ καθήκον αὐτῶν, τὴν 15 Αὐγούστου ἐπεβίβασθησαν τοῦ δημοσίου πλοίου παραλαβόντες καὶ τὴν παρὰ τοῦ

τέττη πάλιν ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ μὴ ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ εἰμὴ μετὰ 18 μῆνας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ θεσπισματος τῆς Γερουσίας τῆς 24 Μαρτίου 1806

(Ἐκθεσις τοῦ Πρυτανέως Κεραλληνίας πρὸς τὸν Ἡγεμόνα 27 Αὐγούστου 1801

ἐκθεσις τῆς Γερουσιαστικῆς ἐπιτροπῆς τῆς 24 Φεβρουαρίου 1806 — θεσπισμα τῆς Γερουσίας 24 Μαρτίου

(1) Ἐκθεσις τοῦ Πρυτανέως Κεραλληνίας Νικολάου Ἀνίου Ἀναστασίου καὶ τοῦ Συνδίκου Ἀργυστολίου Δημητρίου Πηγματόρου, πρὸς τὸν Ἡγεμόνα τῆς 27 Αὐγούστου 1801.

Ἡγεμόνος διορισθεῖσαν ν' ἀκολουθήσῃ αὐταῖς φρου-
ρὰν καὶ διηυθύνθησαν εἰς Ἰθάκην ἵνα αὐστήσωσι τὴν
Πολιτείαν καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νήσῳ, ἔνθα ἀφίκοντο τὴν
πρῶτην τῆς 18ης.

Ἡ νῆσος αὕτη διηρεῖτο εἰς τρία τμήματα κα-
λούμενα Βαθὺ, Ἀνωγῇ καὶ Ἐξωγῇ, ἐν τῇ πρώτῃ
ὑπῆρχεν ἡ πόλις, ἡῤρευεν ἡ κυβέρνησις καὶ διέμενον
οἱ προὔχοντες, τὰ ἕτερα δύο κατῴκουντο ὑπὸ ὄρεινῶν
γεωργῶν, εὐαριθμῶν τινῶν προὔχόντων ἔχόντων ἐπιρ-
ροὴν καὶ ἐμπόρων τινῶν.

Ἐπὶ Ἑνετοκρατίας ἡ Ἰθάκη διωκεῖτο παρ' ἐνὸς
εὐπατρίβου Κεφαλλήνους μετὰ τὴν πτώσιν τῆς Ἑνε-
τικῆς Πολιτείας, οἱ δημοκρατούμενοι Γάλλοι συνέστη-
σαν ἐν αὐτῇ ἰδίαν κυβέρνησιν, τὴν Δημοκρατίαν ἥτις
ἐξελέγετο παρὰ τοῦ λαοῦ. Περὶ τὰ τέλη Αὐγούστου
1798 οἱ στόλοι τῶν συμμάχων κατέκτησαν αὐτὴν
καὶ μέχρις οὗ κατακτετήσῃ τὴν Κέρκυραν καὶ ἰδρύ-
σωσιν ἐν αὐτῇ προσωρινὴν Κυβέρνησιν, οἱ δύο Ναύ-
αρχοι Οὐσακῶφ καὶ Κατήρ βέης διώρισαν διοικητὴν
αὐτῆς τὸν κόμισιντα Ἀγγελοῦ Ὅριον, ὅστις συνέστησεν
κυβερνήσιν τινα συγκατεμένην ἐξ ἀντιπροσώπων ἐκλεχ-
θέντων παρὰ τῆς ψήφου πάντων τῶν κατοίκων καὶ
ἐν τῇ τριμήνῳ διαρκείᾳ τῆς κυβερνήσεως ταύτης ἡ
νῆσος ἀπῆλαυσεν ἡσυχίαν καὶ τάξιν.

Μετὰ τὴν σύστασιν τῆς προσωρινῆς κυβερνή-
σεως, ἐστάλη ἐν Ἰθάκῃ ὁ Ῥώσσος Συνταγματάρχης
Τιζινχάουσεν πρὸς διοργάνωσιν κυβερνήσεως συνα-
βούσις πρὸς τὸ παρὰ τῆς προσωρινῆς Γερουσίας παρα-

δεχθέν, τὴν 16 Μαρτίου, προσωρινὸν Σύνταγμα. Ἡ κυβέρνησις αὕτη συνέκειτο ἐξ ἑνὸς Γενικοῦ Συμβουλίου ἀπαρτιζομένου ἐξ ἐξήκοντα προϋχόντων καλουμένων εὐγενῶν, ἑνὸς ἐτέρου ἀντιπροσωπεύοντος αὐτό, ἐξ ἑξ Προέδρων, διεφύρων δικαστῶν, μᾶς οἰκονομικῆς Ἀρχῆς καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ. πάντες οἱ ἐκλεχθέντες εἰς τὰς Ἀρχὰς ταύτας ἀνήκον εἰς τὸ σῶμα τῶν ἐξήκοντα. Διήρκεσεν ἡ κυβέρνησις αὕτη μῆνας εἰκοσιπέντε ἤτοι μέχρι τῆς ἐν μέρει συστάσεως τῆς Πολιτείας παρὰ τῶν αὐτ. ἐπιτρόπων, (25 Αὐγούστου 1801).

Εἰς τὴν ἀφίξιν αὐτῶν οἱ αὐτ. ἐπιτροποὶ εὗρον τὴν νῆσον εἰς δυσχερῆ καὶ ἐπικίνδυνον θέσιν, ἣ παρὰ τοῦ συνταγματάρχου Τιζινχάουσις συστάσας κυβέρνησις συνέκειτο ἐκ τῶν Προέδρων Ἰωάννου Δρακούλη, Δημητρίου Βλαστοπούλου, Νικολάου Δεδωμενίου, Εὐαγγέλου Βρετοῦ καὶ Βασιλείου Ζαβῶ, οἵτινες τὴν ἡμέραν τῆς ἀφίξεως τῶν Αὐτ. Ἐπιτρόπων παρητήρησαν ἐν σώματι, διότι συνώμνουσιν οὐ μόνον κατὰ τῆς συστάσεως τῆς Πολιτείας, ἀλλὰ ὑπὲρ ἐκδύσεως ἐτέρως κυβερνήσεως ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ἀγγλίας, καὶ ἠτοίμαζοντο νὰ ὑφώσωσι τὴν Ἀγγλικὴν σημαίαν, ἣν καὶ εἶχον ἤδη προμηθευθῆ. Ἐγινώσκοντο αἱ συγκοινωναὶ καὶ αἱ συνεννοήσεις μετὰ τῶν ραδιούργων τῆς Ζακύνθου, τὰ προταθέντα βραβεῖα καὶ αἱ διαδόσεις αἵτις μὲλλοντος κηροστομίας παρὰ τῶν ἀρχηγῶν τῆς συνωμοσίας. Εὗρον ὡσαύτως ὅτι δημόσιαι πρόσεδοι δὲν ὑπῆρχον διότι τὰ

εἰσπραττόμενα ἐπλήρουν τὰ βαλάντια τῶν κυβερνώντων καὶ τῶν ὑποστηρικτῶν αὐτῶν καὶ ὅτι οὐδεμία Ἀρχὴ οὔτε ἐλαττούργει οὔτε ὑπηκούετο. ἐφρούρει δὲ τὴν νῆσον σῶμα ἐξ 70 στρατιωτῶν καὶ ἀλβανῶν τινων οὓς οὐδαὶς ἐμίσθωνε.

Ἐν τοιαύτῃ καταστάσει διατελοῦσα ἡ νῆσος καὶ οἱ αὐτ. ἐπίτροποι βουλόμενοι νὰ περιορίσωσι τὰ δεινὰ, πρὸς ἐνίδρυσιν τῆς Πολιτείας, προσεκάλεσαν τοὺς προὔχοντας τῶν τριῶν τμημάτων πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν μέσων δυναμένων νὰ βελτιώσωσι τὰ οἰκονομικά, καὶ συστήσωσι κατάλληλον κυβέρνησιν. Ὡς πρὸς τὸ πρῶτον μέρος, εὗρον προθύμους τοὺς κατόικους τῶν δύο τμημάτων, Ἀνωγῆς καὶ Ἐξωγῆς εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν φόρων, ἀλλ' ἐκαίνοι τοῦ Βαθῆως ἀπαπονήθησαν ἀπολύτως. Εὗρον ἐπίσης εὐδιθέτους καὶ εἰς τὴν σύστασιν τῆς Πολιτείας τὰς δύο ἀγροτικὰς περιφερείας. Τὸ τμήμα τῆς πόλεως ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἀνεδείχθη ἀντιπράττων, τολμηρῶς, διότι οἱ πλείστοι εἶχον διαφραγῆ ἐκ τινων Ζακυνθίων οἵτινες κατέπεισαν αὐτοὺς ὅτι μιμούμενοι τοὺς συμπολίτας αὐτῶν καὶ ὑψοῦντες τὴν Ἀγγλικὴν σημαίαν ἠθελον ἐφαλκῶσθαι ἐπὶ τῆς νήσου αὐτῶν ἀπείρους θησαυρούς. Ἐκ τῶν διαθέσεων τῶν δύο ἀγροτικῶν τμημάτων, ἐσκέφθησαν οἱ Αὐτ. Ἐπίτροποι νὰ ὠφεληθῶσι στηριζόμενοι ἐπὶ τῆς ὑπεροχῆς τοῦ πλινθισμοῦ, ἵνα οὗτος ἐπιβάλλῃ εἰς τοὺς ἀντιφρονούντας εὐαριθμοτέρους κατοίκους τῆς πόλεως τὴν σύστασιν τῆς Πολιτείας, ἣν ἐσκόπουν νὰ ἐξρῶσιν ἐπὶ ἐκτε-

ταμένου ἐκλογικοῦ καταλόγου, καὶ ἐπὶ τῆς εὐπρεστῆ-
σεως καὶ συνεργείας ἀπάντων, ἀφαιροῦντες τὴν ἐ-
πιρροὴν τῶν ὀλίγων καὶ θρασέων. Ἀλλ' ἡ εἰδήσις
ὅτι ἐν Κερκύρα συνέστη δημοτικὴ κυβέρνησις, ἐψύ-
χρανε μὲν τοὺς κατοίκους τῶν ἀγροτικῶν τμημάτων
εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς προτεινομένης κυβερνήσεως,
ἐνεθάρρυνε δὲ ἐκείνους τῆς πόλεως, ὅτινες ἐπεθύμουν
νὰ διαιωνισθῇ ἡ προσωρινὴ ἐκείνη κυβέρνησις, ἥτις οὐ-
δέποτε ὑπῆρξεν οὔτε ἡδύνατο νὰ ὑπάρξῃ τοιαύτη, ἀλ-
λὰ θριαμβεύουσα ἀναρχία. διότι ἐν πληθισμῷ 8000
κατοίκων, ἐξήκοντα προὔχοντες αὐτοκληθέντες εὐ-
γενεῖς, κατεῖχον πάσας τὰς ἀρχάς, ἀπελάμβανον
πάσας τὰς ὠφελείας καὶ διέπραττον πάσας τὰς πα-
ρανομίας. Εὐγενεῖς, μὴ διακρινόμενοι οὔτε διὰ
τὸν πλοῦτον οὔτε διὰ τὰς ἀρετὰς τῶν προγόνων, ὅ-
τινες πρὸ ὀλίγου ὑπέεικον εἰς εὐγενῆ τινα Κεφαλλῆ-
να. Εὐγενεῖς ἐξασκοῦντες βαναΐους τέχνας, ἦ
ὄντες ἀπλοὶ γεωργοί. Συνδεδεμένοι ἀλλήλοις ἕνεκα
συγγενείας, συνέστησαν ἐταιρείαν πρὸς εἰσπραξίν τῶν
δημοσίων εἰσπραγμάτων καὶ συσώρευσιν ἐν αὐτῇ πάν-
των τῶν πρετόντων τῆς νήσου.

Οὗτοι ἦσαν οἱ Πρόεδροι τῆς νήσου, οἱ δικασταί,
οἱ Ὑγειονόμοι, οἱ συγκροτοῦντες τὴν ἐπὶ τῶν οἰκονο-
μικῶν Ἀρχὴν, οἱ διατηρηθέντες ἐπὶ 25 μηνῶν εἰς
τὴν ἐξουσίαν ἀνευ ἐσωτερικῶν περισπασμῶν, διότι
διένεμον ἐκ τῶν ὠφελειῶν εἰς τοὺς δυναμένους νὰ προ-
καλέσωσι ταραχάς.

Ἐν ταιαύτῃ τύρβῃ διατελοῦσα ἡ Ἰθάκη οἱ αὐτ.

ἐπίτροποι ἐσκέφθησαν ὅτι ὄφειλον νὰ διατάξωσι προ-
παρασκευαστικὰς τινας πράξεις τεινούσας νὰ ὑποχρεώ-
σωσι τοὺς Προέδρους νὰ διαμείνωσιν εἰς τὴν ἐξου-
σίαν ἐπ' ἀτομικῇ αὐτῶν εὐθύνῃ εἰς πᾶν ὅ,τι συμβῇ-
σεται ἀπ' αὐτὸν τῇ Συνθήκῃ καὶ τῷ Συντάγματι, βέ-
βαιον ὄντες, ὅτι διὰ τοῦ μέσου τούτου ἐκωλύετο ἡ ὑ-
ψωσις τῆς Ἀγγλικῆς σημαίας, ἀφ' οὗ μάλιστα, διὰ
τῆς προκηρύξεως αὐτῶν, διέτρεπον τοῖς Προέδροις,
νὰ σέβωνται καὶ φρουρῶσι τὴν Ἐπτανήσιον Ση-
μαίαν. Προϋέβησαν προσέτι ὅτι ἐν περιπτώσει ὑπερο-
χῆς τῶν τῆς πόλεως ραδιοῦργων, νὰ ευσταθῇ προ-
σωρινῇ τις κυβέρνησις ἐν τῷ τμήματι Ἑξωγῆς, ἐν ᾧ
ἔμελλε νὰ ὑψωθῇ ἡ Ἐπτανήσιακή σημαία. Τὴν ἐκτέ-
λεσιν δὲ τούτου σχεδίου ἀνέστηκαν οἱ Αὐτ. Ἐπίτροποι
εἰς τὸν Νικόλαον Βρετὸν κἀντικατὰ τοῦ τμήματος ἐ-
κείνου, ὅστις ἐξουσιοδοτεῖτο ἐπίσης νὰ συνεννοηθῇ με-
τὰ τοῦ ἑτέρου τμήματος τῆς Ἀνωγῆς, πρὸς διατή-
ρησιν τῆς νήσου ἐν τῇ Ὁμοσπονδίᾳ. Ὡς πρὸς τὰς
εἰσπράξεις τῶν φόρων, διώρισαν ἐπιτροπὰς, μίαν ἐν
ἐκάστῳ τμήματι(1), διότι ἐν περιπτώσει στάσεως τῆς
πόλεως, ἡ Πολιτεία ἐξησφάλιζε τὰ δύο τρίτα τῶν εἰ-
σοδημάτων, καὶ πρὸς εὐκολωτέραν εἰσπραξίν αὐτῶν

(1) Οἱ διορισθέντες ἐν τῇ ἐπιτροπῇ τῆς πόλεως ἦσαν οἱ
Σπυρίδων Καραβίας, Ἀντωνώστη Βλασόπουλος καὶ Ἀναστά-
σιος Ζαβός, ἐν ἐκείνῃ τῆς Ἑξωγῆς οἱ Ἀναττάσιος Ριφτόπουλος,
Νικόλαος Βρετὸς καὶ Λαυρέντιος Παζινὸς καὶ ἐν ἐκείνῃ τῆς
Ἀνωγῆς οἱ Χρήστος Παλατῇ, Φωκὰς Παῖσης καὶ Γεράσιμος
Δρακούλης,

ηλάττωσαν οἱ Αὐτ. Ἐπίτροποι τὸν φόρον τῆς σταφίδος, περιορίσαντες αὐτὸν εἰς εἴκοσι γρόσια ἀνὰ χιλιάδα.

Μὴ δυνηθέντες οἱ Αὐτ. Ἐπίτροποι νὰ παρατείνωσιν ἔτι μᾶλλον τὴν διαμονὴν αὐτῶν ἐν Ἰθάκῃ ἐνεκα τῆς ἐλλείψεως τῶν μέσων διατηρήσεως τῆς τε ὑπαρχούσης καὶ τῆς ἀκολουθησάσης αὐτοῦς φρουρᾶς, παρέλαβον ἀμφοτέρως, ἐκτός τινων Ἀλβανῶν καὶ τὴν 25 Αὐγούστου ἐπεβιβάσθησαν ἐπὶ τοῦ δημοσίου πλοίου καὶ διηυθύνθησαν εἰς Κέρκυραν.

Τὸ τμήμα τοῦ Βεθίως, κατ'ὅς οἱ Αὐτ. Ἐπίτροποι προεῖδον, οὐδὲν τῶν παρ' αὐτῶν πραχθέντων ἀνεγνώρισε, μάλιστα συνέστησεν ἰδίᾳ κυβέρνησιν (1) ἥτις ἐσφετερίσθη πάσας τὰς Ἀρχάς, πολιτικὴν, στρατιωτικὴν καὶ δικαστικὴν. Τίνι τρόπῳ ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη διώκησε καὶ ἐπολιτεύθη, τὸ ἀκόλουθον γεγονός ἐποδεικνύει. Ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ 1802 πλοῖόν τι φέρον Ὀθωμανικὴν σημαίαν ἀφίκετο ἐκ Κωνσταντινουπόλεως μετὰ φορτίου σίτου καὶ κρουκίων, ἐπέρβαινον τοῦ πλοίου οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ φορτίου Χατοῦ - Ἀλέξης Παναγιωτόπουλος καὶ Χατοῦ - Παντελῆς Γεωργίου. Ἀφ' οὗ προσωρμίσθη τὸ πλοῖον εἰς Βαθὺ, ἐτέθη παρὰ τῆς Κυ-

(1) Ἡ Κυβερνητικὴ αὕτη ἐπιτροπὴ συνέκειτο ἐκ τῶν Κωνσταντίνου Πεταλᾶ Ῥοδοθεῆτου, Ἐλευθερίου Βλασσοπούλου Ἀναστασίου, Ἠλίας Δρακούλη, Κωνσταντίνου Καραβέζ, Ἀλεξάνδρῳ, Ἰωάννου Παξινῷ Λουρεντσάτου καὶ Δημητρίου Πατῆ.

βερνητικῆς ἐπιτροπῆς ὑπὸ κἀθαρσιν, ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ φορτίον ἐβλάπτετο ἐκ τῶν ἐν τῷ πλοίῳ εἰσδυόντων ὕδατων καὶ ἐβύλωντο οἱ ἰδιοκτῆται ταχέως νὰ ἐκφορτώσωσι καὶ μὴ θυνάμενοι, διότι ἐκωλύοντο πρὸς τῶν φρουρούντων τὸν λιμένα στρατιωτῶν ἀλβινῶν, προσέδραμον εἰς τινα Εὐστάθιον Πεταλᾶν Δρικᾶτον ἵνα μεσολαβήσῃ πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν πρὸς ἄρσιν τῆς καθάρσεως καὶ ἀπ' οὗ προσέφερον αὐτῷ δέκα τάλληρα πρὸς ἀντιμισθίαν τῆς μεσητείας, ἀπέστειλον ἵνα προσφέρῃ ἕτερα πεντήκοντα εἰς τὴν κυβερνητικὴν ἐπιτροπὴν, ἣτις δὲν ἐνέδωκε θεωρήσασα γλιτχρον τὸ ποσόν, ἐπιστρέψας ὅμως τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ὁ μεσίτης, προσέφερεν αὐτῇ ἐβδομήκοντα καὶ ἀμέσως ἤρθη ἡ κάθαρσις καὶ ἤρχισεν ἡ ἐκφόρτωσις.* (1)

Διήρκησεν ἡ Κυβέρνησις αὕτη τοῦ Βαθέως, ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως τῶν Αὐτ. Ἐπιτρόπων, μέχρι τῶν ἀρχῶν Ὀκτωβρίου 1802, καθ' ἧς ἀφίκετο ἐν Ἰθάκῃ ὁ Ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἰλγεμίνος (2) Ῥόκκος Δετσώρτης Δευκάδιος μετ' ἀποσπάσματος Ῥώσων στρατιωτῶν, διερθεὶς τοιαύτος τὴν πρώτην Σεπτεμβρίου, ὅτε ἡ ὑπάρχουσα ἐν ταῖς νήσοις κυβέρνησις μετερρυθμίσθη πρὸς προπαρασκευὴν ἐέρας ἰδρυθησομένης ἐπὶ καταλ-

(1) Μετὰ τὴν ἀπολαττάσιν τῆς τάξεως καὶ ἐπὶ τῆς Ὑπαρχίας τοῦ Δετσώρτη οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ φορτίου διὰ τοῦ πληρεξουσίου αὐτῶν ἐτήγαγον ἐπὶ δικαστηρίου τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἀπότισιν τῶν 70 Ταλλήρων πορνέμως, διθέν παρ' αὐτοῖς εἰσπραχθέντων.

(2) *Delegato del Principe.*

ληλοτέρου Συντάγματος, τοῦ μετὰ ταῦτα παρὰ τῆς ἀντιπροσωπείας τῶν νήσων γινομένου δεκτοῦ τὴν 23 Νοεμβρίου 1803.

Ἄφ' οὗ ἀναχόρησαν ἐκ Κεφαλληνίας οἱ Αὐτ. Ε-πίτροποι, ἐν Ληξουρίῳ συνήχθησαν οἱ προὔχοντες καὶ σχηματίζαντες Συμβούλιον, συνέστησαν ἰδίαν κυβέρνησιν συγκειμένην ἐκ τριῶν Συνδίκων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Βυζαντινοῦ Συντάγματος. οὗ καὶ τοὺς παρ' αὐτοῦ ὀριζομένους τύπους ἐτήρησαν καὶ ἐξέλεξαν τοιούτους τοὺς Γεώργιον Κητσίαλον, Ανδρέαν Πυλαρινὸν καὶ Δρα Μιχαήλ Τυπάλδον. Ἐν ταῦτῳ οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως Ληξουρίου καὶ τῶν τμημάτων τῆς Θηνέας, Ἀνωγῆς καὶ Κατωγῆς διώρισαν πληρεξούσιον αὐτῶν, ἰ τὸν Ἀνδρέαν Κεφαλᾶν Θεοφιλοῦνα παρασταθῆ ἑνώπιον τοῦ Ἡγεμόνος καὶ τῆς Γερουσίας πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ χωρισμοῦ, αἰτήσῃ ὡσαύτως καὶ τὴν ἀκύρωσιν τῶν, παρὰ τοῦ Μειζονος Συμβουλίου τοῦ συνελθόντος ἐν Ἀργοστολίῳ, ἐκλεχθέντων Ἀρχῶν τοῦ Ληξουρίου. Καὶ πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν αἰτήσεων τούτων τὸ Συμβούλιον ἐξέδωκεν ἀπόφασιν τῇ 19ῃ Σεπτεμβρίου, ἣν διεβίβασε τῇ Γερουσίᾳ ἔχουσαν οὕτω· «Ἐπειδὴ πρὸ πολλοῦ ἐπιέζετο τὸ Ληξούριον παρὰ τοῦ Ἀργοστολίου, καὶ ἐπειδὴ ἡ Πολιτεία συνεστάθη ὁμοσπονδιακῇ, οὐδὲν τι κωλύει, ὅτι ἡ Κεφαλληνία ἀντὶ μᾶς Πολιτείας νὰ σχηματίζεται ἐκ δύο, πρὸς

(1) Διὰ Συμβολαιογραφικῶν πράξεων συνταχθέντων ἑνώπιον τοῦ ἐν Ληξουρίου ἐδρεύοντος Συμβολαιογράφου Σταματέλου Μάνεση τῆς 10ης καὶ 14ης Αὐγούστου 1801

ἐπὶ σὺν χρόνῳ τῆς ὁμονομίας καὶ τῆς εἰρήνης αἵτινες
 ἄλλως δὲν δύνανται νὰ ἐπέλθωσιν ἐπεὶ οἱ προὔχον-
 «τες τοῦ Ἀργουσολίου σύμφωνοι μετὰ τῶν ἐκεῖ ἐδρευόν-
 «των Ἑνετικῶν Ἀρχῶν, ἀφήρουν ἐκ Ληξουρίου ἐτη-
 «σίως ἡμῖς ἑκατομμύριον λίτρας σταφίδος, 15 χιλιά-
 «δας λίτρας βάμβακος, 1,500 βαρέλας οἴνου μοσχά-
 «του, 9,000 βαρέλας οἴνου μέλανος, 100,000
 «γρόσια, ἀπάντων τῶν καρπῶν τὰς ἀπαρ-
 «χὰς. ἅπασαν τὴν θήραν καὶ τοὺς ἀρίστους ἰ-
 «χθύας. Ἐπειδὴ ἐπὶ δημοκρατουμένων Γάλλων οἱ τοῦ
 «Ἀργουσολίου ἐσφετερίσθησαν πᾶσαν τὴν ἐπὶ τῆς νή-
 «σου ἐξουσίαν, σχηματίσαντες οὗτοι μόνοι τὸ κεντρι-
 «κὸν Δημαρχεῖον, ἀπέκλεισαν πάντα κάτοικον τοῦ
 «Ληξουρίου καὶ διώκησαν τὸ τμήμα τοῦτο τρομοκρα-
 «τικῶς, καὶ πρὸς διακώλυσιν τῆς ἐξασκήσεως τῶν δι-
 «καιωμάτων αὐτοῦ, ἐκήρυξαν αὐτὸ στασιωτικὸν διὰ
 «θεσπίσματος τοῦ αὐτοῦ κεντρικοῦ Δημαρχεῖου, τὸ θέ-
 «σπισμα δὲ ἐκεῖνο ἐδημοσιεύθη ἐν Ληξουρίῳ, παρ' ἑνὸς
 «τῶν μελῶν τοῦ αὐτοῦ Δημαρχεῖου, τοῦ Ἰωάννου Χω-
 «ραφᾶ Δομηνίκου, ἐπιβεβαιώσαντος προσέτι ὅτι τὸ
 «κεντρικὸν Δημαρχεῖον ἀπεφάσισε τὴν διὰ πυρὸς καὶ
 «σιδήρου καταστροφὴν τῆς πόλεως, ἕνεκα τοῦ ἐπισυμ-
 «βάντος φόνου καὶ τραυματισμοῦ τῶν δύο Γάλλων
 «στρατιωτῶν. Ἀποτέλεσμα τοῦ θεσπίσματος τούτου
 «ὕπηρξεν ὅτι ὁ Στρατηγὸς Chabot ἀπέστειλεν εἰς Λη-
 «ξουρίον τὸν ὑποστράτηγον Valogne (;) ἵνα βομβήσῃ
 «τὴν πόλιν, ἀλλ' ἐσώθη αὕτη ὥς ἐκ θαύματος διότι
 «ἐγκατεπίεσθη ὁ ὑποστράτηγος Valogne ὅτι ὁ φόνος

« και ὁ τραυματισμὸς δὲν προήρχοντο ἐκ γενικοῦ πρὸς
 « τοὺς Γάλλους μίσους, ἀλλ' ἐκ κακεντρεχείας
 « φαύλων τινῶν. Ἐπειδὴ μετὰ τὴν κατάκτησιν τῶν
 « Ῥώσων καὶ Τούρκων, μόνοι οἱ τοῦ Ἀργοστολίου
 « ἐσχημάτισαν τὴν προσωρινὴν κυβερνητικὴν ἐπιτρο-
 « πὴν προσλαβόντες ἓνα μόνον ἐκ Ληξουρίου, ὃν πε-
 « ριεφρόνησαν, διέταξαν δὲ τὴν κατάργησιν τῶν ζητη-
 « θέντων δικαστηρίων μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν Γάλ-
 « λων, ἀλλὰ προαστρέξαντας οἱ τοῦ Ληξουρίου πρὸς τὸν
 « Ναύαρχον Οὐσακῶφ καὶ πρὸς τὴν Γερουσίαν ἐδι-
 « καιώθησαν διὰ τοῦ θεσπίσματος αὐτῆς τῆς 30 Σε-
 « πτεμβρίου 1799 καὶ οἱ τοῦ Ἀργοστολίου καταπα-
 « τήσαντες τὴν ἐξουσίαν τῆς Γερουσίας, οὐδέποτε ἐ-
 « ξετέλεσαν αὐτὸ ἐπὶ ἓν ἔτος, δι' ὃ ἡ Γερουσία ἐξέδω-
 « κε τὸ ἕτερον θέσπισμα δι' οὗ διώρισε καὶ τοὺς δι-
 « καστὰς καὶ οὕτω ἱκανοποιήθησαν οἱ τοῦ Ληξουρίου.
 « Ἐπειδὴ ἀφ' οὗ κατέλαβε τὴν ἐξουσίαν ἡ ὀλιγαρχία τοῦ
 « Ἀργοστολίου, προὐκάλεσε τὴν στάσιν τῆς 9 Αὐγούστου
 « 1800. ἐν ᾗ διηρπάγησαν αἱ οἰκίαι τοῦ Δ.ρ^κ Ἰωάννου Χοϊ-
 « δᾶ καὶ Δ.ρος Εὐσταθίου Μεταξᾶ, ἐνεπλήσθη ἡ ἑτέρα οἰ-
 « κία τοῦ αὐτοῦ Μεταξᾶ ἐν Δέφ, καθὼς ἐπίσης διεπράχ-
 « θησαν καὶ διάφοροι φόνοι. Πάντα ταῦτα ἀπεδόθη-
 « σαν εἰς τὸν Νικόλαον Ἄνινον τότε Πρόεδρον τῆς
 « κυβερνήσεως νῦν Πρύτανιν τῆς νήσου, ὅστις γαμ-
 « βρὸς ὢν τοῦ Κωνσταντίνου Χωραφᾶ καὶ συνδεδε-
 « μένος μετὰ τοῦ Δημητρίου Πηνιατόρου, ἐνισχύετο ἐτι
 « μᾶλλον παρ' αὐτῶν πρὸς κατάχρησιν τῆς ἐξουσίας.
 « Ἐπειδὴ ἡ πολεμουμένη σύστασις τῶν δικαστηρίων

ἐν Ληξουρίῳ, ἀφαιρεῖ ἐκ τῆς ἐργασίας αὐτῶν ἕνεκα
 «τῆς ἀποστάσεως, πεντακκοίους ἐργάτας καθ' ἑκάστην,
 «οἵτινες ἀφικόμενοι ἐν Ἀργοστολίῳ κακοποιοῦνται,
 «μάλιστα συνέβη καὶ φόβος ἀξιοτίμου πολίτου οὕτως
 «τὸ ὄνομα ἀποσιωπᾶται πρὸς σεβασμὸν αὐτοῦ, ἐφονεύ-
 «θη ἐπίσης ὁ εὐπατρίδης Ἀθανάσιος Τυπάλδος Μα-
 «ράτος καὶ ἐτραυματίσθησαν οἱ ἕτεροι εὐπατρίδαι Ἀν-
 «τώνιος Δελαπόρτας Ὀκταβίου, Δ ρ Ἀναστάσιος Κρα-
 «σάς, Εὐαγγελινὸς Τυπάλδος Λασκαράτος καὶ ἐπι-
 «κινδύνως ὁ Μάρκος Σκαρλάτος, οἵτινες οὐδεμίαν ἱκα-
 «νοποιήσιν ἔλοβον παρὰ τῶν κυβερνητῶν εἰμὴ τὴν
 «ἀπάντησιν, «καλὰ σὰς στέκει διότι εἰσθε Ληξουριῶται»,
 «προσέτι πλείστοι ἀνήκοντες εἰς τὸν λαὸν ἐκακοποιή-
 «θησαν ἐν Ἀργοστολίῳ καὶ οὐδεὶς ἐπίσης ἐξ αὐτῶν
 «ἰκανοποιήθη. Ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἀφίξιν τῶν Αὐτ. Ἐπα-
 «τρέπων, οἱ προὔχοντες τοῦ Ἀργοστολίου καταχρώμε-
 «νοι τὴν αὐτῶν ἐπιτροπὴν, κατέστρεψαν τὴν Προεδρείαν
 «καὶ ἀντεκατεστάθησαν οὗτοι, σχηματίζοντες καὶ ἐπι-
 «τροπὴν τινα συγκεϊμένην ἐξ αὐτῶν καὶ ἐξ ἐτέρων κα-
 «τοίκων Ἀργοστολίου, ἥτις ὑπῆρξεν ἡ αἰτία τῶν διε-
 «νήξεων, τῶν παραπόνων καὶ τῶν φόβων πάντων τῶν
 «ἐντίμων πολιτῶν, ἥτις διέταξε τὴν εἰσβολὴν ἐν Λη-
 «ξουρίῳ τὴν 8.ην Ἰουνίου καὶ μετὰ δύο ἡμέρας τὴν
 «10.ην οἱ ὀπαδοὶ αὐτῆς εἰσέβαλον ἐν τῇ πλουσίᾳ χω-
 «ρίῳ Φωκάτων καὶ ἀφ' οὗ ἐβεβήλωσαν τοὺς ναοὺς καὶ
 «τὰ ἱερώτερα δικαιώματα τῆς αἰδοῦς καὶ τῆς ἀνθρω-
 «πότητος, διήρπασαν τὸ ἄθῳον ἐκεῖνο χωρίον συγκεί-
 «μενον ἐξ 96 οἰκιῶν ἃς μετὰ ταῦτα ἐνέπρησαν, καὶ ἡ

«ζημία υπελογίσθη εἰς ἓν ἑκατομμύριον γρόσια. Κα-
 «τεδίωξαν ἐν ταύτῃ τοὺς ἐντίμους καὶ μετρίοφρο-
 «νας, προκλήτους αὐτῶν Στέφανον Φωκᾶν, Δ.ρα
 «Σίββην Ἀνινον, Ἀνδρέαν Πανᾶν, Δ.ρα Ἰωάν-
 «νην Μηνιατήν καὶ Δ.ρα Σιτματέλον Πατρίτην. Κα-
 «τήργησαν ὡσαύτως διὰ τῆς βίας τὸ δικαστήριον τῆς
 «Υψηλῆς Ἀστυνομίας ὅπερ ἐξήρτητο ἀπὸ μόνης τῆς
 «Γερουσίας, συγκαείμενον ἐξ ἐντίμων καὶ μετριοφρόνων
 «ἀνδρῶν, τῶν Νικολάου Φωκᾶ Ἀνδρεάτου, Γεωργίου
 «Τυπάλδου Πυλῆ, καὶ Δ.ρος Ἰωάννου Κρασᾶ, καὶ
 «ἀντικατέστησαν τὸ δικαστήριον τοῦτο διὰ τῆς κυβερ-
 «νητικῆς ἐπιτροπῆς. ἥτις διὰ τοῦ τρόμου κατεδίωκε
 «πάντα τίμων πολίτην, ὑποχρεώσασθαι νὰ φύγῃ οἱ
 «πρώην Πρόεδροι, τὰ μέλη τῆς Υψηλῆς Ἀστυνομ-
 «ίας καὶ ἕτεροι πολῖται· κατέφυγον δὲ οἱ μὲν Τυπάλδης
 «Πυλῆς καὶ Κρασᾶ εἰς Κέρκυραν, οἱ δὲ Συμεὼν
 «Πυλαρινὸς, ἱεροκλήρῳ Χαραλάμπῳ Τυπάλδῳ Πιβε-
 «ρέτῳ, Πανηγῆ· Δαλκπόρτης, Γεώργιος Κρασᾶς, Νικό-
 «λαος Κρασᾶς. Δρ. Μιχαήλ Ἰυπάλδης, ἱερεὺς Γεράσιμος
 «Τυπάλδης Μπραιᾶς, Ἀναστάσιος Τυπάλδης Ἀλφονσά-
 «τος καὶ ἄλλοι πλείστοι ἀπεχώρησαν ἐκ τῆς νήσου ἢ
 «διδασκάζοντο ἀνὰ τὰς ἐξοχὰς. Ἐπειδὴ συνέστησαν ἐν
 «Ληξούριω στρατιωτικὴν κυβέρνησιν ὑπὸ τὸν λοχαγὸν
 «Τιμόθεον Οὐγγαρον, ὅστις κατήγγη· πάσας τὰς ἀρ-
 «χάς, καὶ ἔλαβον χώραν παράνομαι συλλήψεις, κρατή-
 «σαι καὶ ῥαβδισμοί. ὥστε ὑπεχρέωσε τοὺς κατ'είκους
 «τῆς ἐξοχῆς νὰ προσβάλῃσι τὸ Ληξούριον, ἀφ' οὗ ἐπέ-
 «τηδης ἐξήψαν αὐτοὺς, διὰ τῆς ἐκτελέσεως τῆς θανα-

«τικῆς ποιότης τῶν δύο ἀθῶων, δικασθέντων παρ' ἀναρμεδίου δικαστηρίου. Ἐπειδὴ συνελήφθη ὁ γραμματεὺς τῆς Ὑψηλῆς Ἀστυνομίας Δημήτριος κόμης Ζαγκαρόλας, καὶ ἀφῆρεσε βιαίως, ἡ ἐλιγαρχικὴ κυβέρνησις, πάντα τὰ ἐγγράφα, ἀνευ καταλόγου, ἵνα «καταστρέψῃ τὰς δικεγραφίας τὰς ἀφορώσας εἰς τοὺς ἀπαδούους αὐτῆς. Ἐπειδὴ οἱ Ἄνινος καὶ Πηνιατόρος προσέφερον δέκα βαλάντια (μπουνκία) εἰς τὸν πλοίαρχον τῆς Ὀθωμανικῆς φρεγάτας Μεχμέτ Μαλτέζον, «ἵνα βομβίσῃ τὸ Δηξούριον καὶ παρώτρυνον πάντοτε «τὸν πλοίαρχον τοῦ Ῥωσικοῦ πλοίου Σάλτην καὶ τὸν «τοῦ ἐτέρου Ὀθωμανικοῦ Ἰμπεκίρ, δοτις ἀπεποιτήθῃ, «ἐνὰ καταστρέψῃ τὴν πόλιν. Ἐπειδὴ ὁ Ἄνινος ἐνήργει ἵνα συναθροισθῶσι χωρικοὶ ἐκ πάντων τῶν τμημάτων τῆς νήσου, ἵνα εἰσβάλωσιν, ἐφαρπάξωσι καὶ «καταστρέψωσι τὸ Δηξούριον, γνωστῇ δὲ εἰς πάντας «εὐτυχάνει ἡ ἀρνητικὴ ἀπάντησις τοῦ γέροντος παπᾶ «Σπύρου Μαζαράκη προὔχοντος τοῦ χωρίου Δηληνά- «των.

Ἔνεκα λοιπὸν τοιούτων καὶ τοσοῦτων βιαιοπραγιῶν καὶ καταδιώξεων, πραχθέντων παρὰ τῶν προ- «χόντων τοῦ Ἀργουσίου, δὲν δύναται νὰ ὑφίσταται «πλέον ἐνότης, ἀδελφότης καὶ ἐπίκαινος κυβέρνησις, «διότι καὶ αὕτη ἡ φύσις ἐχώρισε τὸ Ἀργουσὶον εἰς «Δηξουρίου διὰ 30 μιλίων ἀποστάσεως διὰ ξηρᾶς καὶ «6 διὰ θαλάσσης, καὶ διότι αἱ καρδίαι ἀμοιβαίως ἔχω-

«ρίσθησαν καὶ ἐξ ἀδιαλλάκτου μίσους ἀμοιβαίως κα-
τέχονται » (1).

Ἠκολούθησε καὶ μετὰ ταῦτα τὸ Συμβούλιον νὰ ἐργάζεται καὶ κατὰ τὰ παρὰ τοῦ Συντάγματος ἐπιζέ-
μενα, ἐξέλεξε καὶ τὴν Γερουσιαστὴν ἵνα ἀντιπροσωπεύ-
σῃ ἐν τῇ Γερουσίᾳ τὰ τμήματα ἐκεῖνα τῆς νήσου
ἅτινα δὲν ἀνεγνώριζον τὴν κυβέρνησιν τοῦ Ἀργοστολίου
καὶ τοιοῦτος ἀνεδείχθη παμφηφει ὁ Δρ. Ἰωάννης Κρα-
σᾶς, διατελῶν ὑπὸ κράτησιν ἐν Κερκύρᾳ αἰτήσαι τῆς τοῦ
Ἀργοστολίου. κυβερνήσεως, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ πα-
ρὰ τοῦ Μαΐζονος Συμβουλίου ἐκλεχθέντος Δρος Φιορα-
βάντε Κρασᾶ ὃν οἱ κάτοικοι τοῦ Ληξουρίου οὐδέποτε
ἀνεγνώρισαν. Ἡ δὲ κυβέρνησις τοῦ Ληξουρίου πρὸς ἐκ-
τέλεισιν τῆς ἀγωτέρω ἀποφάσεως, ἀπηύθυνεν ἐπίση-
μον πρὸς τὸν Ἠγεμόνα (2) δι' οὗ παρεκάλει αὐτὸν
νὰ παραδεχθῇ τὸν Κρασᾶν ὡς Γερουσιαστὴν τοῦ Λη-
ξουρίου καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸ τμημάτων, καὶ τὰ ἐπίσημον
τοῦτο παρέδωκεν ὁ Κρασᾶς αὐτοπροσώπως προσάγων ἐν
τ' αὐτῷ καὶ ἀναφοράν (3). Τὴν ἐκλογὴν ταύτην ἀντέ-
τεινον οἱ ἐκ Κεφαλληνίας Γερουσιασταὶ Ἰωάννης Χορ-
δᾶς καὶ Δουκᾶς Χωραφᾶς, ἀλλ' ἐπατράπη τῷ Κρασᾶ

(1) Παρόντες εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην τοῦ Συμβουλίου
τῶν ἀντιπροσώπων τῶν τμημάτων Ληξουρίου, Θανάξ, Ἀνα-
γῆς καὶ Κατωγῆς ἦσαν 353, καὶ ἐψήφισαν 346 ὑπὲρ καὶ
ἐπὶ κατὰ.

(2) τῇ πρώτῃ Νοεμβρίου 1801

(3) Τῇ 3 Δεκεμβρίου 1801

ν' ἀνασκευάσῃ τὴν ἐκθεσιν τῶν δύο Γερουσιαστῶν, οὗτος δὲ τὴν 16ην Λεκεμβρίου, δι' ἀναφορὰς αὐτοῦ, ὑπεστήριξε πάλιν τὴν νομιμότητα, τῆς διαρρύσεως τῆς νήσου, τῆς ὑπαρχούσης κυβερνήσεως, τοῦ Συμβουλίου τοῦ Δηξουρίου καὶ τῆς αὐτοῦ ἐκλογῆς, ἀλλ' ὁ Ἡγεμὼν δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ τῆς 24.ης Φεβρουαρίου 1802, ἀπέρριψε πάσας τὰς αἰτήσεις τῶν κατοίκων τοῦ Δηξουρίου, διότι τὸ Βυζαντινὸν Σύνταγμα δὲν ὠρίζε εἰμὴ μίαν καὶ μόνην κυβέρνησιν ἐν Κεφαλληνίᾳ.

Τὸ ψήφισμα τοῦ Συμβουλίου τοῦ Δηξουρίου τῆς 19 Σεπτεμβρίου, ὁ Ἡγεμὼν ἀπέστειλε πρὸς τὸν Πρύτανιν καὶ τὴν τοπικὴν τῆς Κεφαλληνίας κυβέρνησιν, ἥτις μετὰ τρίμηνον σιγὴν, διὰ τοῦ ἐπιστάτου αὐτῆς πρὸς τὸν Ἡγεμόνα τῆς 28.ης Φεβρουαρίου 1802 ἀπήνη-τησε τὰ ἀκόλουθα.

«Παραπονοῦνται οἱ κάτοικοι τοῦ Δηξουρίου διὰ «ἐκακοποιήθησαν ἢ καὶ ἐφρονεύθησαν. ἀλλὰ δὲν μνη-
«μενεύουσι τὰς αἰτίας τῶν ὅλως ἰδιωτικῶν τούτων
«διενέξεων. Πολλὰ τοιαῦτα ἤθελον ἀναφέρει οἱ τοῦ
«Ἀργοστολίου, συμβάντα ἐν Δηξουρίῳ. ἀλλὰ περιορί-
«ζονται νὰ ποιήσωσι μνησὶν πράξεων τινῶν ἐφ' ὧν ἔλα-
«βε μέρος ἅπας ὁ πληθυσμὸς τοῦ Δηξουρίου, ὡς εἰς
«τὸν ἐμπρησμὸν τῆς ἐ. Μερσιᾶς οἰκίας τοῦ ἐξ Ἀρ-
«γοστολίου Σπυρίδωνος Χωραφᾶ, εἰς τὴν λεηλασίαν
«τῶν ἐτέρων οἰκιῶν καὶ εἰς τὴν ἀρπαγὴν τῶν ποινίων
«πάντων τῶν ἐν τῇ Παλικῇ κατεχόντων ἰδιοκτησίαν
«κατοίκων Ἀργοστολίου. Φρίκην ἐνεπείθησεν ἡ πρᾶ-

«ξίς κατὰ τοῦ ἰδιοκτῆτου ἐξ Ἀργοστολίου Νικολάου
«Σωλομοῦ, ὅστις συλληφθεὶς ἐντὸς τῶν κτημάτων αὐ-
«τοῦ καὶ γυμνωθεὶς ἐσύρθη ἐν θρισμῷ οὕτω, εἰς Αἰ-
«ξούριον, ἵνα γίνῃ ἀντικείμενον γέλωτος καὶ περιφρο-
«νήσεως.

«Ἐπυρπολήθησαν πλοῖα ἀνήκοντα εἰς κατοίκους
«τοῦ Ἀργοστολίου, διὰ τὸ μόνον αἷτιον ὅτι ἐκεῖ εἰς-
«έπλευσαν, ἕτερα ἐληλητήθησαν ἐν θαλάσῃ, ἤχη-
«λωτίσθησαν ἄνδρες καὶ ἐκακοποιήθησαν τὰ πληρώ-
«ματα καὶ οἱ ἐπιβάται.

«Παραπονοῦνται ἐπίσης ὅτι κατεδιώχθησαν ἐπὶ
«τῶν πορελθουσῶν κυβερνήσεων Ἑνετικῆς καὶ Γαλ-
«λικῆς καὶ παρὰ τῆς νῦν αὐτὸ ὤφειλον νὰ τὸ ἀπο-
«δώσωσιν εἰς τὴν ἀνησυχίαν καὶ φιλοτραξίαν αὐτῶν.»

«Περιγράφουσι τὴν πόλιν αὐτῶν ὡς κειμένην εἰς
«τερπνὴν θέσιν, εὐδαίμονα, πολυάνθρωπον καὶ ἰσχυρὰν
«καὶ ἐξ ἐναντίας τὸ Ἀργοστόλιον κείμενον εἰς θέσιν
«ῥοφερὰν, ἀμορφῶν, πενιχρὸν καὶ ἀνευ πληθυσμοῦ.
«Ἀλλὰ ταῦτα δὲν ἔχονται ἀληθεύς, διότι τὸ Ἀργο-
«στόλιον ἐθεμελιώθη ἐν τῷ κέντρῳ τῆς νήσου, ἀπέ-
«χον ἐξ ἴσου ἐκ πάντων τῶν μερῶν αὐτῆς καὶ τού-
«του ἕνεκα, οἱ Ἑνετοὶ, προσδιώρισαν αὐτὸ ἕξραν
«τῆς Κυβερνήσεως. Ἐκτείνεται ἡ πόλις αὕτη ἐπὶ ἐκ-
«τεταμένης περὶ ἁλὸς καὶ σχηματίζῃ ὠραῖον, εὐρὺ καὶ
«ἀσφαλὲς λιμένα, κοσμούμενον ἀεὶ ἐκ πλείετων πλοίων
«καὶ παρ' ἐνὸς λοιμοκαταρτηρίου, ὅπερ κινεῖ τὴν ἀν-
«τιζηλίαν τῶν ἐτέρων νήσων. Περιέχει ἡ πόλις εὐμορ-
«φον δημόσιον μέγαρον, εὐρεῖαν καὶ καλονικὴν πλα-

«ταίαν, πλείστας ιδιωτικὰς οἰκίας οἰκοδομηθείσας με-
τὰ μεγίστης φιλοκαλίας, ἐν αἷς οἰκοῦσιν ὅ τε Ἀρχιεπί-
σκοπος καὶ οἱ πρόξενοι τῶν ξένων δυνάμεων.

« Περικυκλοῦσι τὴν πόλιν πλείστα πλησιάζοντα
χωρία, ἐξοχικαὶ δ' ἐπαύλεις κοσμεῦσι τοὺς παρα-
κειμένους λόφους. Τὰ τμήματα Κρανέας καὶ Δειβα-
θεοὺς διακρίνονται διὰ τὰς μεγαλοπρεπεῖς αὐτῶν οἰ-
κίας, διὰ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτηλίαν.

« Ἡ πόλις τοῦ Ἀργοστολίου περιέχει ἐν ταῖς κόλ-
ποις αὐτῆς τοὺς ιδιοκτῆτας καὶ τοὺς θανειστάς, οὐ-
χὶ μόνον τοῦ Δηξουρίου καὶ τῆς Παλικῆς, ἀλλὰ
ἐτῶν δέκα καὶ τεσσάρων τμημάτων τῆς νήσου ἁ-
τινα περιέχουσι πλείονα τῶν 160 χωρίων.

« Ποῖα σύγκρισις λοιπὸν μεταξὺ Ἀργοστολίου καὶ
Δηξουρίου, διότι καίται εἰς τερπνοτέραν θέσιν; βεβαίως,
ἀλλ' ἐπὶ μιᾷ παραλίᾳ ἄνευ λιμένος, ἐπὶ μιᾷ θα-
λάσσης μὴ ἐπιτρεπούσης τὴν προσέγγισιν οὔτε εἰς
κλέμβους ἐν καιρῷ χειμῶνος. Ἔχουσιν ἴσως οἱ τοῦ
Δηξουρίου ιδιοκτησίαν ἢ δάνεια ἐν Ἀργοστολίῳ ἢ
ἐν τοῖς ἑτέροις τμήμασι τῆς νήσου; ὅχι βεβαίως
καὶ ἐν τοιαύτῃ ἀνισότητι τὸ Δηξούριον δὲν δύνα-
ται νὰ συγκριθῇ μετὰ τοῦ Ἀργοστολίου.»

« Καὶ αὐτοὶ οὗτοι οἱ τοῦ Δηξουρίου αἰτοῦντες
παρὰ τῆς Γερουσίας Δικαστήρια καὶ Ὑγειονομεῖον,
ἐν τῇ αὐτῶν ἀναφορᾷ, εἶπον, ὅτι « ἡ σύστασις
τῶν Ἀρχῶν ἐν τῇ αὐτῶν πόλει, οὐδαμῶς βλά-
πτει τὴν ἐνότητα ἐκείνην, ἣν οἱ κάτοικοι τοῦ Δη-
ξουρίου ἐπιθυμοῦσι πολὺ περισσότερον τῶν εὐαριθμῶν

ἐκείνων βασιβόργων, ὧν συμτέρει ἡ διάδοσις ὅτι ἡ «αἰτουσα πόλις διακείται ἐχθρικῶς κατὰ τῆς ἐνό-
«τητός. . Αἱ ἀρχαὶ αὐταὶ, καθιερώθησιν καὶ παρὰ
«τοῦ Μεζζονος Συμβουλίου καὶ δεόντως ἐξελέχθησαν
«παρ' αὐτοῦ καὶ τὰ πρόσωπα, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἐ-
«ξερράγη ἡ στάσις τῆς 4 Αὐγούστου 1801 ἥτις ἐ-
«πέφερε τὰ γνωστὰ ἐκεῖνα τρομερὰ ἀποταλίσματα. »

Ἐν ᾧ ἐγίνοντο αἱ ἀμυβίλαι αὐταὶ ἀντεγκλίσεις, ἐν
Δηξούριον συνήρχοντο οἱ στασιαστὲς πύσης τῆς νή-
σου, οἱ ἐκ τῶν φυλακῶν τοῦ Ἀργοστόλιου ἀποδράν-
τες καὶ οἱ ἐπανελθόντες, ἀδελφὰ τῆς Γερουσίας, ἐκ Καρ-
κύρας ὅπου ἐκρατοῦντο διαταγῇ τῆς τοπικῆς τῆς Κε-
φαλληνίαςκυβερνήσεως, ὥστε συνηθροίσθησαν ἐν Δηξου-
ρίῳ οἱ ἀρχηγοὶ τῆς στάσεως καὶ οἱ ἐμπαφρονούντες αὐτοῖς,
ὅστινες ἐσχεδίασαν νέαν στάσιν, οὐχὶ μόνον ἐν τοῖς
ὑπὸ τὸ Δηξούριον τμήμασι, ἀλλὰ καὶ ἐν ἐκείναις ὑπὸ
τὸ Ἀργοστόλιον, σκεπτόμεναι τὴν ἐν αὐτῷ εἰσβολὴν τῶν
χωρικῶν καὶ τὴν καταστροφὴν τῶν ἀντιπροσυνόντων
αὐτῶν. Κατὰ τὸ σχέδιον τοῦτο, οἱ κάτοικοι τοῦ τμή-
ματος τῆς Ὀμαλᾶς ἐμελλον νὰ προσβάλλωσι τὸ Ἀργο-
στόλιον ἐκ τοῦ μέρους τῆς ἐξοχῆς, ἐκεῖναι τῆς Πυλά-
ρου καὶ Θηνέας τὸ τμήμα τῆς Ποταμιάνας, οἱ κάτοι-
κοι τοῦ Δηξουρίου μετὰ τῶν τῆς Ἀνωγῆς καὶ Κάτω-
γῆς ἐμελλόν ν' ἀποβιβασθῶσιν ἐν Λαοίῳ. Ἡ στάσις
αὕτη ἐπραγματοποιήθη τὴν 21 Μαρτίου 1802, ὅτε ὁ
Ἀνδρέας Μεταξᾶς ἐπορεύθη ἐκ Θηνέας εἰς Πύλαρον
μετὰ ἀνδρῶν τινῶν καὶ τὴν 22 ἡμέραν πρῶτ' ὁ Κάϊσαρ
Μεταξᾶς εἰς Ὀμαλᾶ ἐν χωρίῳ Βαλσαμάτα μετὰ 48

ἀνδρῶν ἐκ Πυλάρου καὶ Θηνέας, ἠκολούθει αὐτοὺς καὶ ὁ Νικολίνος Καλιγᾶς Σγοῦμπας, καὶ διέβαινον πάντες ἐν τῇ εἰκίᾳ τοῦ Κοσμέτου Βαλσάμου Ὀρκουλάτου. Κατέλαβον τινὲς ἐξ αὐτῶν τὴν μονὴν τοῦ Ἀγίου Γερασίμου ἐν Ὑμαλᾷ καὶ ἐκείνην τῆς Θεοτόκου ἐν Καριᾷ καὶ ἀνεμόμυλόν τινα καίμενον ἐν τῇ ἐν Ἀργοστολίῳ ἀγούσῃ, ἀφίκοντο καὶ ἐκ τοῦ τμήματος Εἰκροσιμᾶς ἄνδρες τινὲς μετὰ τοῦ Σταματίου Κουμουδου. καὶ οὗτοι πάντες ἐπολιόρχησαν τότε τὸ Ἀργοστόλιον πανταχόθεν. Ἐν ταῦτῳ εἰ τῆς Πυλάρου καὶ Θηνέας ἐπορεύοντο πρὸς τὴν Ποταμιάναν.

Ἐπτοίθησαν οἱ κάτοικοι τοῦ Ἀργοστολίου καὶ ἀπήτουν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ὑπεράσπισιν τῆς ζωῆς καὶ τῆς περιουσίας αὐτῶν, διότι ἡ πόλις ἐπολιορκεῖτο διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης. Ἡ κυβέρνησις πρῶς κάλεσε τοὺς κατοίκους τοῦ τότε ἀφωσιωμένου τμήματος τῆς Λειβαθοῦς ἵνα συνδράμωσιν αὐτὴν διὰ τῶν πλοίων, πέμψωσι δ' αὐτὰ εἰς ἐπικουρίαν τοῦ δημοσίου πλείου καλουμένου « ὁ Κέφαλος » πρὸς διακώλυσιν εἰσπλεύσεως ἐν τῷ πορθήμῳ τῶν πλοίων τῶν τοῦ Δηξουρίου ἐκ μέρους τῆς Ποντικῆς, θέσωσι δὲ ἔταρον πλοῖον πρὸς φύλαξιν τοῦ λιμένος διὰ τῶν μέτρων τούτων ἐξησφαλίσθη τὸ Ἀργοστόλιον διὰ θαλάσσης. Τὴν 22 συνήθροισεν ἡ κυβέρνησις ἐν σῶμα ἐκ 1500 ἀνδρῶν ἐκ τῶν ἐγχωρίων στρατιωτῶν καὶ ἀνέθεσε τὴν ἀρχηγίαν εἰς τὸν λοχαγὸν Ἀνδρέαν Ἀνινον Σιπύρου, ἵνα ἐκστρατεύσῃ κατὰ τῶν πολιορκούντων διὰ ξηρᾶς τὴν πόλιν. Τὴν πρώτην τῆς 23 ὁ στρατὸς οὗτος

ἐπολιόρχησε τὰς δύο μονὰς ἃς ἐκυρίευσεν ἐξ ἐφόδου· μετὰ βρῦχεϊν ἀντίστασιν, καθὼς ἐπίσης καὶ τὸν ἀνεμόμυλον. Ἐν τῇ συμπλοκῇ, εἰς τὴν μονὴν τοῦ Ἀγίου Γερασίμου, ἐφονεύθη εἰς ἓκ ὀθινοὶ καὶ ἐν ταῖς τρισὶ συμπλοκαῖς συνέλαβον 15 ἄνδρας· ἐκ Πυλάρου καὶ ὀθινοί. Ἐκυρίευσαν ὡσαύτως ἐξ ἐφόδου καὶ τὸ χωρίον Βελισχάτα καὶ τὴν ἐν αὐτῷ κατεμένην οἰκίαν τοῦ Κοσμέτου Βελισάμου Ὁρκουλάτου, ἣν ὑπερήρπυσον 70 ἄνδρες ἐν οἷς καὶ ὁ Κεῖσος Μετξῆς, ὃν συνέλαβον, καθὼς ἐπίσης καὶ τὸν αὐτὸν Βάλαμνον, τὸν Νικολίνον Καλιγᾶ, τὸν Σταμάτιον Κουμμεῦδον καὶ ἑτέρους, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Βάλαμος ἀπεπειράθη νὰ δραπέτευσῃ, ἐφονεύθη περὶ τῶν στρατιωτῶν, καὶ τὴν 24 μέρος τοῦ στρατοῦ ἐπέστρεψεν εἰς Ἀργιστόλιον φέρον δεσμίους τοὺς συλληφθέντας.

Οἱ κάτοικοι τῆς ὀθινοῦ καὶ Πυλάρου ἀγωνισάμενοι τὴν ἡτταν τῶν ὁμοφρονοῦντων αὐτῶν προσέβαλον τὴν Ποταμάναν, ἀλλ' ἡττήθησαν καὶ οὗτοι παρὰ τοῦ στρατοῦ, ὅστις μετ' ὀλίγον ὑπέταξε τὴν Πύλαρον καὶ ἀπέστειλε δεσμίους ἐν Ἀργιστολίῳ τοὺς ἀφ' ἡγετοῦ τῶν στασιαστῶν καὶ πάντας τοὺς πρυῖχοντας. Τὴν 25 συνεκροτήθη ἐν Ἀργιστολίῳ ἑκτακτον Δικαστήριον, συγκαίμενον ἐκ τοῦ Πρυτάνεως, τοῦ Συνδίκου Ἀργιστολίου, τῶν δύο Κηνσόρων, τῶν τριῶν μελῶν τῆς ἐπὶ τῆς Ἰφίγηθς Ἀστυνομίας ἐπιτροπῆς καὶ τῶν ἑνδεκα δικαστῶν τοῦ Κακούργοδικείου. Ἀπαντες δέκα ὀκτὼ, ἵνα δικάσωσιν ἐκ τῶν συλληφθέντων τοὺς

μόνους Καίσαρα Μεταξάν, Σταμάτιον Κουμουδον και Νικολίνον Καλιγάν.

“Συνεδριάσαν τὸ Δικαστήριον», γράφουσι τὰ πρακτικὰ τοῦ Δικαστηρίου ἐκεῖνου, “ἡ δημοσία δύναμις προσήγαγεν ἐνώπιον αὐτοῦ ἀνθρωπὸν τινα, κοινῷ ἀναστήματι, τριχῶν κατάνοχρόων, ἀξυρίστου ἀπ’ ὀλίγων ἡμερῶν, ἐκράτει εἰς μίαν τῶν χειρῶν φέσιον, ἔφερε καμζιόλαν κυανὴν ἐξ ἐριούχου, βραχία ὁμοίᾳ τῶν τῶν ναυτῶν, σκαλτσούνια βξιμβακερὰ λευκὰ καὶ τσαρούχια εἰς τοὺς πόδας. Ἐρωτηθεὶς πῶς ὀνομάζεται, ἀπεκρίθη «Καίσαρ Μεταξᾶς Ἀναστασίου κτηματίας» καὶ μετὰ διαφόρους ἐτέρας ἐρωταποκρίσεις εἶπεν “Ἦλθον ἐκ Κερκύρας μετὰ τοῦ Βίκτορος Φωκά, ἀπ’ οὗ ὑπέσχέθην εἰς τὸν ἐκ Κερκύρας Γερουσιαστήν Μιχρούλην (1) καὶ εἰς ἐτέρους Κερκυραίους, συνενδύντος καὶ τοῦ ἐκεῖ διαμένοντος πενθεροῦ μου Στεφάνου Φωκά, ἵνα ἐνεργήσω ὅπως ἡ Κεφαλληνία παραδεχθῇ τὸ Σχέδιον Συντάγματος τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ λαοῦ τῆς Κερκύρας (2) Συνεφώνουν πάντες οἱ τοῦ Ληξουρίου καὶ ἀπεφασίσαμεν νὰ ὑποχρεώσωμεν τὴν τοπικὴν κυβέρνησιν νὰ ἐνδώσῃ, διὰ τῶν ὀπλων, ἀλλ’ ἐν τοσούτῳ ἐδημοσιεύθη καθ’ ἅπασαν τὴν

(1) Ὁ Διάσημος Κερκυραῖος ἱατρός Ἀντώνιος Μιχρούλης.

(2) «Ἐκθεσις συστατικῆ γιναμένη ἀπὸ τὴν Δεπουτατίον τῆς χώρας πόργων καὶ ξεχωρίων τῆς νήσου τῶν Κορυφῶν τὴν 24 Ὀκτωβρίου 1801.»

«νήσον τὸ Φιρμάνιον τῆς Ὑψηλῆς Πύλης καὶ Προ-
κλήρυξίς τις τῆς Γαρουσίας, αἱ δημιουργοὺς αὐταὶ
«μὲ ἀπὴλπισαν, τῇ συναινέσει ὁμῶς τοῦ πενήτερός μου
«καὶ γαμβροῦ μου Γεωργίου Τυπάλδου Παυλῆ, ἀπεφά-
«σιον νὰ θέσω ἑμαυτὸν εἰς τὴν τῆχην τῶν ὀπλων· ἤτις
«οὐδόλως μὲ ἠνόνησε καὶ ὥς ἐκ τούτου ἡ Ἀρχὴ ἅς
«διαθέσῃ ἐμὲ κατὰ τὸ θεοκοῦν αὐτῆς.»

Ἀφ' οὗ τὸ δικαστήριον ἤκουσε καὶ τὰς καταθέ-
σεις τῶν ἐτέρων δύο κληγεργουμένων καὶ πολλῶν μαρ-
τύρων, ἐξέδωκεν αὐθημερὸν τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ πε-
ραίνουσιν οὕτω· «Διὰ νὰ βάλῃ ὅρια εἰς τὰ κακὰ
«ὅπου μὲ τὴν ἀτιμωρίαν ἐμποροῦσιν νὰ γίνουιν, ὅχι
«μόνον, ἀλλὰ διὰ νὰ εὐχαριστήσουν τὴν χώραν καὶ
«ἐννοσί, ὅπου συγχισμένο διὰ τέτοιο ἄνομο δελίτο καὶ
«ἀνακράζουιν τὴν πρεπουμένην ποινὴν αὐστηρὰν ἀπὸ
«ἐτούτην τὴν δικαιοσύνην. Διορίζοντες ἀποφασίζουιν ὅτι,
«ὁ Τζέζαρες Μεταξᾶς ποτὲ Ἀναστασίου.
«Σταμάτης Κουμοῦδος ποτὲ Γιάννη καὶ
«Δικολῆς Καλιγᾶς ποτὲ Πανάγῃ,
«αὐρίον τὴν αὐγὴν εἰς τὴν συνειθισμένην ὥραν καὶ
«εἰς τούτην τὴν Πιατοέτα, ἢ εἰς ὅτι ἄλλον τόπον ὅπου
«ἤθελε φανισθῇ ἁρμωδιώτερον, στρατιωτικῶς νὰ μου-
«σκεταρισθοῦν ἕως νὰ ἀποθάνουν καὶ ἡ κεφαλὴ τους
«νὰ βαλθῇ εἰς τὸν Ἅγιον Νικόλα.

«Ὅλο τους τὸ πρᾶγμα κινήτὸν καὶ ἀκίνητον νὰ
«ᾔῃαι κονφισκάδο (δημευμένον).

• Nicolò Aniino Anastasio Pritano, Demetrio

« Pignatorre Sindaco, Spiridione Corasà Gio.
 « Battista Censore, Marin Inglessi Censore, Pietro
 « Cimera aggiunto all' alta Polizia, Andrea Panà
 « agg.to all' alta Polizia, Gio. Batt. Antipa. agg.to
 « all' alta Polizia, Pietro Valier Presidente della
 « Commissione Criminale, Andrea Rasin della
 « Comm. Criminale. Στάθης Φουκάς κριτής τῆς κομ-
 « σιῶς, Στέφανος Σβωρώνος κριτής τῆς κομισιῶς, Γερά-
 « σιμος Βεντουράτος ὑπογράφω διὰ τὸν Γιάννη Γαλια-
 « τζάτο, Γληγόρης Βλάχος κριτής τῆς κομισιῶς, Ἀνδρέ-
 « ας Ραζῆς διὰ τὸν Βαγγέλη Τραβλό κριτή, Πέτρος
 « Βαλιέρης διὰ τὸν Ἀναστάσιον Μαζαράκη κριτή,
 « Δημήτριος Γαρμπῆς κριτής τῆς κομισιῶς, Γεράσι-
 « μος Βουτзинᾶς κριτής τῆς κομισιῶς.

Andrea. Monferrato

Segretario dell' alta Polizia

Τὴν ἀκόλουθον 26 ἐξετελέσθη ἡ ἀνωτέρω ἀπό-
 φαις, (1) καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὑπέκυψεν εἰς τὴν
 Κυβέρνησιν τὸ τμήμα τῆς Θηνέας. Ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν
 συνελήφθη ὁ Ἀνδρέας Μεταξᾶς, τὸ τμήμα τοῦ Ἀρ-
 γοστολέου καὶ ἐκαίνο τῆς Δειβαθοῦς ἐφοβοῦντο μήπως
 ἐπαναληφθῶσιν αἱ ταραχαί, διότι τὸ Δηξούριον διετέλει
 εἰσέτι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐχθρῶν τῆς κυβερνήσεως.
 Τότε οἱ κάτοικοι τῆς Δειβαθοῦς οἱ ὀπλίσαντες καὶ
 προσενεγκόντες τὰ πλοῖα αὐτῶν, πρὸς καθυ-

(1) Ὁρ. ἐγγρ.φ. ἀριθ. 13 καὶ 14.

πόταξιν τοῦ Ἀηξουρίου, ἐπολιόρκησαν αὐτὸ διὰ θαλάσσης. Στενοχωρούμενοι οὕτω, οἱ κάτοικοι τοῦ Ἀηξουρίου, ἀπέστειλον ἀντιπροσώπους πρὸς τὴν κυβέρνησιν, ἱκετεύοντες νὰ δεχθῇ τὴν ὑποταγὴν αὐτῶν, ἀλλ' ἡ κυβέρνησις δὲν ἐδέχθη μέχρις οὗ ὑποταχῶσι καὶ τὰ ἑτερα τμήματα, ἐν τούτῳ ἐπέδωκε τοῖς ἀπεσταλμένοις προκήρυξιν τινα, προσκαλοῦσιν τοὺς κατοίκους τῶν τμημάτων ἐκείνων νὰ ὑποταχῶσι. Καὶ ἐπειδὴ ἡ πολιορκία διήρκει καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ Ἀηξουρίου μὴ δυνάμενοι νὰ ζῶσιν ἄνευ ἐλευθέρως θαλάσσης, ἡ δὲ πολιορκία δὲν ἐλύετο εἰ μὴ ὑπετάσσοντο τὰ τμήματα τῆς Ἀνωγῆς καὶ Κετωγῆς, ἀπέστειλον ταῦτα τὴν πρώτην Ἀπριλίου ἀναφορὴν πρὸς τὴν κυβέρνησιν, ἣν προσήγαγον αὐτοπροσώπως 77 ἱερεῖς καὶ προὔχοντες τῶν αὐτῶν τμημάτων, δι' ἧς ἤτουν καὶ οὗτοι νὰ ὑποταχῶσι. (1) Καὶ ἐν ᾧ τὰ τμήματα ἐκείνα

(1) Τὴν πρώτην Ἀπριλίου 1802, τὸ σωματεῖον, τὸ ἀντιπροσωπεῖον τὸ Μείζον Συμβούλιον, συγκαίμενον ἐκ 30 ἀπεφάσιτε τὰ ἐκόλουθα

« α. Νὰ ψαλῇ δοξολογία ἐπιτήμως, ἵνα ἀποδοθῶσιν εὐχαριστίαι πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν ἐνδοξον Ἅγιον Γεώργιον, ἐνεκα τῶν ἀξιωμανημονεύτων γεγονότων ἐν ταῖς ἡμέραις 22, 23 καὶ 24 Μαρτίου, γεγονότα ἅτινα ἔσωσαν ἐκ κατὰστροφῆς τὴν « πατρίδα »

« β'. Νὰ συστηθῶσι τῇ Γερουσίᾳ ὁ Ἀρχηγὸς καὶ οἱ λοιποὶ ἀξιωματικοί. ὅπως ἐπαρεστουμένη ἀπονείμῃ αὐτοῖς τοὺς « ὀφειλομένους εἰς τὴν ἀνδρείαν καὶ πειθαρχίαν αὐτῶν ἐπαίνους »

« γ. Νὰ παρακληθῇ θεομῶς ἡ Γερουσία, ἐν ὀνόματι ἀπὸ

διεπραγματεύοντο μετὰ τῆς κυβερνήσεως, οἱ ἀρχηγοὶ τῆς στάσεως Γεώργιος Τυπάλδος Παυλῆς ἐξ ἀδελφῆς γαμβρὸς τῶν Ἀνδρέου καὶ Καίσαρος Μεταξᾶ, Σίσιμος, Δημήτριος, Σπύρος καὶ Ἐλευθέριος ἀδελφοὶ Πυλαρινοί, Δημήτριος Ζαγκαρόλος καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Σπύρος καὶ Ἀλοῦσιος Δοβέρδος, ἐδραπέτευσαν ἐκ τῆς νήσου, φοβούμενοι τὴν τιμωρίαν τῆς κυβερνήσεως καὶ τὰς ἀντεκδικήσεις τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν.

Ἀφ' οὗ ὑπέκυψαν τὰ τμήματα ταῦτα ἡ τοπικὴ κυβέρνησις διώρισεν ἐπιτροπὴν συγκειμένην ἐκ τῶν Δημητρίου Πηγιατόρου Συνέικου Ἀργοστολίου, Πέτρου Βαλιέρου προέδρου τοῦ κακουργοδικαίου καὶ Ἀνδρέου Πανᾶ μέλους τῆς ἐπὶ τῆς Ὑψηλῆς ἀστυνομίας ἐπιτροπῆς ἵνα καθέξωσι τὸ Ἀηξούριον, ὅπου ἀφίκοντο τὴν 3 Ἀπριλίου μετὰ πολυαριθμοῦ φρουρᾶς. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη κατὰ πρῶτον προϋνόησε διὰ τὰς πρώτας ἀνάγκας τοῦ τόπου καὶ μετὰ ταῦτα συνέστησε τὰ δικαστήρια καὶ τὸ ὑγειονομεῖον κατὰ τὰς διατάξεις τῶν

« σης τῆς νήσου, ἵνα εὐκρεστηθῇ νὰ ἐκφράσῃ τῷ Πρω-
 « τάνει, τὰ αἰσθήματα τῆς εὐγνωμοσύνης αὐτῆς (ἀνευ οὐ-
 « δενός βάρους τοῦ δημοσίου ταμείου) διὰ τὰς μερίμνας καὶ
 « τοὺς μόχθους οὓς κατέβαλε, πρὸς διαφυλάξιν μιᾶς τῶν ὁμο-
 « σπονδιακῶν νήσων ἐκ τῆς καταστροφῆς τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ
 « αἰδήρου,»

Ἡ Γερουσία συνεπέφ' αὐτῶν ἀνωτέρω ἐχόσμησε διὰ θεσπίσματος αὐτῆς τῆς 6 Μαΐου 1802 τὸν Πρύτανιν Νικόλαον Ἄνινον διὰ τοῦ βαθμοῦ ὑποστρατήγου, (Brigadiere) senza però alcun aggravio della Pubblica Cassa,»

θεοπσιμάτων τῆς Γερουσίας. Εὐρον καὶ ἀπέστειλον εἰς Ἀργοστόλιον τὰ παρὰ τῶν σκασιαστῶν κυριευθέντα εἶδη ἐν τῇ εἰσβολῇ τῆς 4 Αὐγούστου 1801, τὸ τηλεβόλον καὶ ἄλλα. Διώρισεν ὁσχύτως ἡ τοπικὴ κυβέρνησις στρατιωτικὸν Ἀρχηγὸν τῶν τμημάτων κείνων τὸν Ἀνδρέαν Ἀνινον Σπύρου. Ἀξιοπαρατήρητον εἶναι, ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, οὐδὲν συνέβη ἀτόπημα ἐκ μέρους τοῦ στρατοῦ, ὅστις, εἰ καὶ μὴ τακτικός, ἀλλ' ἐφύλαξεν αὐστηρῶς τὴν πειθαρχίαν, ὥστε οὐδεὶς παρεπονθήθη (1).

Καὶ οὕτω ἡ νῆσος ἅπασα τῆς Κεφαλληνίας παρεδέχθη τὴν Πολιτείαν τὴν ἰερυθεῖσαν διὰ τοῦ Συντάγματος τοῦ ἔτους 1800 τοῦ κληθέντος Βυζαντινοῦ (?).

(1) Μετὰ τὴν ὑποταγὴν τοῦ τμήματος τῆς Κατωγῆς, οἱ κάτοικοι πρὸς ἐλπίδα εἰς τὴν Κυβέρνησιν μίαν στολὴν στρατιωτικὴν, ἐπὶ κοχλίσκῳ καὶ ἐπὶ πυρούρεα ἀργυρῶ καὶ ἐν ἔλφῳ ἐπίσης ἀργυρῶν, ἀνήκοντα πάντα εἰς τὸν λοχαγὸν Πιπύργρον, διαρπυζέμενα κατὰ τὴν 4.ην Αὐγούστου 1801. Ὅρα καὶ Παράρτημα τρίτον.

(2) Ἀφ' οὗ ἀποκατέστη ἡ τάξις. πλείστοι οἰκονόμει, φυγοῦσι τὰ δεινὰ τῆς ἀντοχίας, ἐπανήλθον ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι. Μετ' ὀλίγον καὶ ἡ τοπικὴ κυβέρνησις ἐκήρυξεν ἀμνηστειάν, ἐξαγορεύει μόνον τοὺς ἀρχηγούς καὶ τοὺς διαπραξάντας κοινὰ ἐγκλήματα, εἴτινες προσεκαλοῦντο νὰ προτέλῃσι πρὸς ἐκδίκησιν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων. Μετὰ τῶν ἀμνηστευθέντων ἐπανήλθον καὶ οἱ Παναγῆς καὶ Ἀντώνιος ἀδελφοὶ Τυπάλδου Βρόντσας Ζαβάρ, οἵτινες “ διακρίθησαν ” εἰς τοὺς ἐμπρησμοὺς τῶν οἰκιῶν τῶν “Εὐγενῶν”, Ἐμμανουὴλ καὶ Γεωργίου Ταπάλδων Βρόντσας καθὼς ἐπίσης εἰς τὴν διαρπαγὴν τῆς οἰκίας τοῦ “εὐγενεοῦς” Ἀλφόνσου

Τὸ Σύνταγμα ἐκαίνο, ὅπερ συνετάχθη πρὸς τὴν γνώμην τῶν μόνων δικαιουμένων νὰ συντάξωσιν αὐτό, κατεκρίθη οὐ μόνον παρὰ τῶν τὰς ὑψηλὰς τῆς Πολιτείας κατεχόντων θέσεις ἀλλὰ καὶ παρὰ τῆς πλειονότητος τῶν κατοίκων. Οἱ πρῶτοι ὁμῶς πρὸς ἀποφυγὴν ἔτι μεγαλητέρων ἐσωτερικῶν περισπασμῶν, ἠνέχθησαν αὐτὸ καὶ τὴν αὐθαιρέτως σχηματισθεῖσαν σημαίαν, ἐλπίζοντες ὅτι μετ' οὐ πολὺ ἤθελον ἐπ' αὐτοῦ ἐπιφέρειν καταλλήλους μεταρρυθμίσεις (1). Τὰς μεταρρυθμίσεις ταύτας ἐπέτυχον νὰ εἰσάξωσιν ἐν τῷ σχεδίῳ Συντάγματος, τὸ συνταχθὲν ἐν Κερκύρᾳ παρ' ἀνδρῶν πρεσβεύοντων φιλελευθερώτερα αἰσθήματα, τῶν συνταξάντων τὸ πρῶτον ἐν Βυζαντίῳ.

Πρὸς πραγματοποίησιν τούτων ἀπητειτο νὰ ἐκλεχθῇ ἀντιπροσωπεῖα πρὸς ππραδοχὴν τοῦ νέου τοῦ-

Τυπάλδου Ἀλφρονάτου. Ἀλλ' οὗτοι συνελήφθησαν καὶ ἐφυλακίσθησαν ὡς διαπράξαντες στυγερά κοινὰ ἐγκλήματα. Ἐσχάτως κατὰ τὸ 1887 ἐδικάσθησαν ἐν τῷ Κακουροδοικίῳ Κερκύρας διὰ στυγερά ἐγκλήματα πραχθέντα κατὰ τῶν ἀπογόνων τῶν Βρόντσα, οἱ ἀπόγονοι τῶν Ζαβάρρα. δι' ἃ ὁ μὲν εἰς τῶν Ζαβάρρα καταδικάσθη εἰς τὴν ἐσχάτην ποινὴν ὁ δὲ ἕτερος εἰς εἰκοσαετὴ εἰρκτὴν.

(1) Περὶ τοῦ Συντάγματος τούτου, οὕτω ἀποφαίνεται ἐν τινι ἐπισήμῳ πρὸς τὴν Γερουσίαν ὁ ἀπεσταλμένος τῆς Ἐπτανήσου ἐν Πετρούπολει Δημήτριος Ναράντση: «Che é disonorente al Governo gli elogi al Tomara autore del Diploma cui è ignoto alla Corte come pure la Costituzione «Bizantina che non ha mai approvato»

του Συντάγματος, νὰ καταργηθῶσι θεσμοὶ τινες τοῦ ἐν ἰσχύϊ ὄντος, νὰ διαλυθῇ ὁ ἄτακτος καὶ ταραξίας αὐτοκαλούμενος στρατὸς ἐγγχώριος, ὅστις ἤθελε πολέμῳ πάσαν εἰς τὸν τύπον ἐπενεχθησομένην βελτίωσιν, διότι ἡ ὑπαρξὶς αὐτοῦ ἐστηρίζετο ἐπὶ τῆς ἀναρχίας, τέλος δὲ νὰ προπαρασκευασθῇ ὁ λαὸς πρὸς διοίκησιν ἐρειδομένην ἐπὶ φιλελευθερωτέρου Συντάγματος. Καὶ τότε, « Ἀποσύρεται ἡ Γερουσία ἐμπιστεύουσα τὰ πάντα εἰς τὸν Ἀρχηγὸν αὐτῆς ὅστις εἶναι ὁ πατὴρ τοῦ ἔθνους. Ἐκάστη νῆσος διοικεῖται «παρ' ἑνὸς ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, ἡ Πολιτεία παρὰ τοῦ μόνου Ἠγεμόνος καὶ τὰ οἰκονομικὰ παρὰ μιᾶς ἐπιτροπῆς »

« Ὑπὸ τοιαύτῃ Κυβερνήτῃ τὸ πῦρ τῶν ἰδιαιτέρων παθῶν μειοῦται καὶ ἡρέμῳ ἀραιοῦται καὶ σβέννεται. Ἡ ἀταξία παύει, ἡ κυβερνήτις συλλέγει τοὺς «τεθραυσμένους δεσμοὺς τῆς κοινωνίας καὶ ἐνὶ αὐτοῦς «περιορίζει τὴν σπατάλην τοῦ δημοσίου πλούτου. μεταλαμβάνει τὴν βελτίωσιν τῶν πηγῶν αὐτοῦ καὶ ἐμποδίζει εἶνα μὴ χρησιμεύσῃ πρὸς καλλιέργειαν δηλητηρίων «φυτῶν. Ἐκ τῆς ἀνάγκης ὑποχρεοῦται νὰ αἰτήσῃ «ἐκτάκτους συνεισφοράς, ἡ κοινωνία ἐκουσίως συνεισφέρει αἰσθάνεται τὴν δικαιοσύνην καὶ ἐπικροτεῖ τὰ «μέσα » (1).

(1) Ἐκθεσίς τοῦ Γραμμπτέως τῆς Ἐπικρατείας κομ. Ἰωάννου Καπ.διστρίου πρὸς τὸ Νομοθετικὸν Σώμα τῆς 25 Ὀκτωβρίου 1803

Ἀντιπροσώπους αὐτοῦ ὁ Ἡγεμὼν διὰ διατάγμα-
τος τῆς πρώτης Σεπτεμβρίου 1802, διώρισε διὰ τὴν
Κέρκυραν τὸν κομ. Ἰωάννην Σιγοῦρον Ζακύνθιον (1),
διὰ τὴν Κεφαλληνίαν τὸν κομ. Ἰάκωβον Μερκάτην
ἐπίσης Ζακύνθιον, διὰ τὴν Ζάκυνθον τὸν Στάμον Καλ-
λικιόπουλον Κερκυραῖον, διὰ τὴν Λευκάδα τὸν Ἡρύ-
τανιν Κεφαλληνίας Νικόλαον Ἄνινον Ἀναστασίου,
διὰ τὴν Ἰθάκην τὸν Ῥόκκον Δετοώρτην Λευκάδιον,
διὰ τοὺς Παξοὺς τὸν Μάρκον Καρατοῖαν Κερκυραῖον
καὶ διὰ τὰ Κύθηρα τὸν Εὐστάθιον Μεταξᾶν Κεφαλ-
λῆνα. (2)

Μέλη δὲ τῆς οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς, ἣν ἐκά-
λεσαν «Οἰκονομικὴν ἐμοσπονδιακὴν Πολιτικὴν Ἀρ-
χὴν», διώρισε τοὺς Ἰωάννην Μαρτινέγκον ἀστὸν Ζα-
κύνθου, Δ.ρα Ἰωάννην Κραζᾶν εὐπατρίδην Κεφαλ-
ληνίας, καὶ Βίκτορα Κεκάτον ἀστὸν Κερκύρας.

Οἱ Ἐπίτροποι οὗτοι τοῦ Ἡγεμόνος, ἐκτὸς τῶν
δσων οὗτος ἐνετείλατο αὐτοῖς. ὤφειλον νὰ προετοιμά-
σωσι καὶ καταλύματα πρὸς χρῆσιν τῆς Ῥωσικῆς
φρουρᾶς, μελλούσης νὰ φρευρῇ πάσας τὰς νήσους ἐκ
τοῦ, περὶ τὰ τέλη Αὐγούστου ἐν Κερκύρᾳ ἀφικόμε-
νου Ῥωσικοῦ Στρατοῦ, μετὰ τοῦ Πληρεξουσίου τοῦ
Αὐτοκράτορος τῶν Ῥωσσιῶν κόμητος Γεωργίου Μο-
τσενίγου.

(1) Οὗτος ἦν υἱὸς τοῦ Νικολάου Γραδενίγου Σιγοῦρου κομ.
Δεσφύλα Αὐτοκρατορικοῦ ἐπιτρόπου.

(2) Τὸν λαβόντα ἐνεργὸν μέρος εἰς τὴν στάσιν καὶ ἐνὰ τῶν
θυμάτων αὐτῆς.

Ἄλλ' ὥς πρὸς τὴν Κεφαλληνίαν, διατελοῦσαν ἐν ἐκτάκτῳ καταστάσει καὶ μέχρι τῆς ἀφίξεως ἐκεῖ τοῦ διορισθέντος ἐπιτρόπου Μερκάτου, ἀπέστειλαν δ' Ἡγεμῶν προσωρινὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ κατ' Ἐπαρχον, τὸν ἤδη γινώσκοντα τὸν τόπον, τὰς ἀπαιτήσεις τῶν κατοίκων, τὰς διενέξεις καὶ τὰ πάθη αὐτῶν, κόμητα Ἰωάννην Καποδίστριαν, ὅστις ἀφίκετο ἐν Κεφαλληνίᾳ τὴν 22.ην Σεπτεμβρίου 1802 μετὰ τῆς Ῥωσικῆς Φρουρᾶς ἣς τὴν Ἀρχηγίαν παρ' ὤκειν αὐτῷ ὁ Μοτσενίγος ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ συνταγματάρχου ἱππότης Σοροκὴν (1) Τὴν 23.ην μετὰ τῆς παρὰ τῆς τοπικῆς κυβερνήσεως διορισθείσης «βραδυτάτης ἐπιτροπῆς», ἀνεῦρε καὶ προητοίμασε τοὺς στρατῶνας καὶ τὴν 24.ην ἀπεβιβάσθη ἡ φρουρὰ εἰς Ἀργοστόλιον. Τὴν 25.ην ἀφ' οὗ προῦνόησε περὶ τῶν ἀναγκαιοῦντων πρὸς συντήρησιν τῆς φρουρᾶς ἐνέδειξε τῷ Διοικητῇ τὰς θέσεις, ἃς ὤφειλε νὰ φρτυρῇ.

Τὴν 26 ἀφίκετο μετὰ τοῦ διοικητοῦ εἰς Λιγζούριον ἓνα καὶ ἐκεῖ ὑποδεξέη τὰς φρουρηθησομένας θέσεις καὶ τὴν 27 ἀπεβιβάσθη ἡ φρουρὰ εἰς ἐκείνην τὴν πόλιν. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν πρὸς τὸ ἑσπέρας προσήγαγε τῷ Ἡρυστάνει τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Ἡγεμόνος καὶ προφορικῶς ἐπληροφόρησεν αὐτὸν περὶ τῶν διατρεξάντων, τότε ὁ Πρύτανις καὶ οἱ Σύνδικοι παρέδωκαν αὐτῷ τὴν Ἀρχὴν, τὴν διαχείρισιν καὶ πάντα τὰ ἀφορῶντα εἰς αὐτὴν ἔγγραφα.

(1) Μετ' οὗ πολὺ προῦβιβάσθη εἰς βαθμὸν ὑποστρατήγου.

Ἀναλαβὼν ὁ Καποδίστριας τὴν Πολιτικὴν καὶ Στρατιωτικὴν Ἀρχὴν τῆς νήσου, τῇ 28 ἐξέδωκε Προκήρυξιν πρὸς τοὺς κατοίκους, δι' ἧς ἀνήγγειλεν αὐτοῖς ὅτι· ἡ ἐμφάνισις τῆς Ῥωσικῆς φρουρᾶς θέλει ἐπιφέρει εἰς αὐτοὺς τὴν εὐημερίαν ». προσέτι συσταίνει· « τὴν εἰρήνην, τὴν ὁμόνοιαν, τὴν ὑπακοὴν εἰς τὸν νόμον καὶ τὸν σεβασμὸν πρὸς τὴν κυβέρνησιν. Καὶ περὶ τὸς ἐκτελεστοῦς τῶν ῥητῶν διαταγῶν ὡς ἔλαβη » γνωστοποιεῖ ὅτι « εἰς μόνας τὰς ἐγκαθεστημένους Ἀρχὰς ἀνήκει ἀποκλειστικῶς ἡ φροντίς τῶν δημοσίων ὑποθέσεων, ὅτι αἱ ἐγκαθεστημέναι αὗται ἀρχαὶ καὶ ὁ ὑποστιγνύων αὐτὰς στρατὸς δὲν ἦθελον ἀνεχθῆ ἀνεργείας καὶ ἀντεκδικήσεις, ὅτι πᾶσα διχόνοια ὀφείλει ὁλοσχερῶς νὰ ἐκριζωθῇ, πᾶσα δὲ ἐξωτερίκευσις ἔστω καὶ προφορικὴ θέλει θεωρηθῇ ἐγκληματικὴ καὶ οἱ ἔνοχοι τιμωρηθῶνται στρατιωτικῶς. »

Δῆλοῖ ὡσαύτως ὅτι « ἐπειδὴ εἰς μόνον τὸν Ῥωσικὸν στρατὸν ἐνεπιστεύθη ἡ δημοσίη καὶ ἡ ἱδιωτικὴ ἀσφάλεια, ἀποβυλίνει ἐγκληματικὴ εἰς πάντα κάτοικον ἡ ἐπλοφορία ἐνώπιον τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Στρατοῦ ». Ὅθεν διατάττει ὅτι „ μετὰ εἴκοσι καὶ τέσσαρας ὥρας, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς πρὸς κηρύξεως, ὁ ἐπλοφρῶν θεωρηθήσεται προσβάλλων τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ στρατοῦ καὶ τιμωρηθήσεται στρατιωτικῶς „ Παραινέι, τοὺς ἀναλαβόντας τὰ ἔδρα, πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς πατρίδος, ἐν δεινοῖς καιροῖς, νὰ ὦσιν οἱ πρῶτοι νὰ καταθέσωσιν αὐτὰ „ Καὶ προσεκάλει ἐξ αὐτῶν τὸν λοχαγὸν καὶ δύο στρα-

τιώτας ἐξ ἐκάστου λόχου ἴν' ἀναγγεῖλη αὐτοῖς «εὐκ-
ρέστους εἰδήσεις.» Ἐγνωστοποιεῖ ὡσαύτως εἰς τοὺς κα-
τοίκους τῶν ἀγροτικῶν τμημάτων ὅτι « ἡ διαγωγὴ
αὐτῶν ἐπιτηρεῖται, ὅτι ὀφείλουσι πάντες νὰ κατα-
«θέσωσι τὰ ὅπλα, διότι ἡ χρῆσις αὐτῶν καὶ ἡ συνά-
«θροισις ὀπλοφόρων ἐν οἰκῇ ποτε μέρει τῆς νήσου
«θεωρηθῇσεται ἔγκλημα καὶ τιμωρηθῇσεται στρατιω-
τικῶς.» Περαινεί τὴν Προκήρυξιν ταύτην ὁ Καποδίσ-
τριας, συμβουλευὼν ἅπαντας νὰ ὑπακούσωσι, διότι,
λέγει, « ἡ βίαία ὑπακοὴ εἶναι ἀναξία τέκνων ἐλευ-
θέρου Παιδὸς. »

Μεταξὺ τῶν ἐντολῶν, αἷς ἔλαβεν ὁ Καποδίστριας,
ἡ κυριωτέρᾳ ἦτο, ὅτι δι' οἰκῇ ποτε μέσου δυνήθῃ,
νὰ διαλύσῃ καὶ ἀφεπλίσῃ τὸ σμῆνος ἐκεῖνο τῶν ὀ-
πλοφορούντων πολιτῶν τῶν αὐτοκαλουμένων « Ἐγ-
«χώριος Στρατός, » οἵτινες ὑπῆρξαν οἱ αἵτιοι τῶν τα-
ραχῶν καὶ οἱ διατηρηταὶ τῆς ἀναρχίας ἐν Κεφαλ-
ληνίᾳ καὶ ὧν ἡ διάλυσις ἤθελεν ἀποβῇ ματαία ἀ-
νευ τῆς παρουσίας τῆς Ῥωσικῆς φρουρᾶς, καθὼς
μάτια ἀπέβησαν πάντα τὰ μεταχειρισθέντα μέσζ
ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως τῶν Αὐτοκρατορικῶν Ἐπιτρόπων
καὶ ἐπ' ἐκείνης τοῦ Πρυτάνεως. Ἡ προκήρυξις τοῦ
Ἀντιπροσώπου, αἱ εἰσηγήσεις τῶν ἐπιτοπίων ἀρ-
χῶν καὶ τῶν ἐντίμων πολιτῶν, κατέπεισαν τοὺς λο-
χαγούς νὰ προσέλθωσι πρὸς τὸν Καποδίστριαν, ὅστις
ἐδέχθη αὐτοὺς φιλοφρόνως καὶ ἀποταθεὶς πρὸς αὐ-
τοὺς, εἶπεν, « ὅτι ὁ τρόπος δι' οὗ ἐκλήθησεν, ἵνα
«ἀποσυρθῶσι καὶ καταθέσωσι τὰ ὅπλα, ὀφείλει νὰ

«καταπέσει αὐτοὺς ὅτι χαίρουνται τὴν δημοσίαν ὑπὸ-
«ληψιν καὶ ἐμπιστοσύνην, διότι ἦτο εἰς τὴν διάθεσιν
«αὐτοῦ καὶ εἶχε τὴν ἐξουσίαν νὰ διατάξῃ, ὅτι οἶοσ-
«θήκατε ἤθελεν εὐρεθῇ ἐνοπλος μετὰ δύο ὄρως, νὰ
«τιμωρῇται στρατιωτικῶς καὶ σεῖς γενναῖοι ἄνδρες, ἤθε-
«λετε ὑποστῆ τὴν προσβολὴν ταύτην. ἀλλ' ἐγὼ ἄλ-
«λως διάταξα, ἵνα δείξω εἰς τὸ ἔθνος ὅτι σεῖς ὑπερ-
«ρετήκατε ἀνδρείως καὶ ὡς ἐνάρτεται πολίται· τὴν
«πατρίδα ἐν δειναῖς περιστάσεσι καὶ σήμερον ἀνα-
«δεικνύεσθε μετρίοφρονες καὶ εἰσιμοὶ νὰ καταθέση-
«τε τὰ ὅπλα καὶ ἀποσυρθῇτε ἐν ταῖς οἰκίαις ὑμῶν».
Μετὰ ταῦτα ἀνγγεῖλεν αὐτοῖς, ὅτι «εἶχεν ἐντο-
«λὴν παρὰ τοῦ Πληρεξουσίου νὰ σημειώσῃ τὰ ὀνόματα
«τῶν ἀξιοματικῶν καὶ στρατιωτῶν ἐκάστου λόχου, ἵνα
«ἐξ αὐτῶν καταταχθῶσιν ἐν τῷ συστηθησομένῳ σώ-
«ματι τῆς χωροφυλακῆς.»

Ἡ ἀγγελία αὕτη εὐηρέστησεν αὐτοὺς καὶ δι-
λύθησαν ἡσύχως. Συγχρόνως ἔλαβε καὶ μέτρα τινα
πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς δημοσίας τάξεως ἐν ταῖς δύο
πόλεσι καὶ τὴν ἐξοχὴν, διότι οὐδεμίαν ἐμπιστοσύνην
εἶχεν εἰς τὸν « κτηνώδη ἐκείνον στρατὸν » (*Truppa
Bruttale*) οὗτινος, ἄνδρες τινὲς ἀπεπειράθησαν νὰ δια-
ταράξωσι τὴν τάξιν, ἀλλὰ διόφοροι συλλήψεις καὶ
βραχεῖαι κρατήσεις ἤρκεσαν νὰ δείξωσι τὴν δρα-
στηριότητά τῆς κυβερνήσεως, ἐμπνεύσωσι φόβον εἰς
τοὺς φαύλους καὶ θάρρος εἰς τοὺς ἀγαθοὺς. Διὰ τῶν
μέσων τούτων ἐπέτυχε πληρέστατα ὁ ἀφοπλισμὸς, ἄ-
νευ παραπόνων, ἐν γένει, τῶν ἀφαιμένων τούτων στρα-

παιδικῶν. ἄνευ διαταράξεως τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας ἐν πάσῃ τῇ νήσῳ καὶ μετὰ πλήρους εὐαρεσκείας ἐκεῖνων οἵτινες μέχρι τοῦδε ἐπιέζοντο καὶ ἐκακοποιοῦντο παρὰ τῶν «μισητῶν τούτων ὄντων» (*esseri odiosi*).

Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἀφοπλισμοῦ τούτου ἀνεφάνησαν πάραυτα εἰς τοὺς κατοίκους, οἵτινες μέχρι τότε κατηρεῖς καὶ πεφοβισμένοι διατελοῦντες, ἀνέλαβον τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἰλαρότητα ἐν τοῖς προσώποις αὐτῶν.

Περαιώσας τὸ ἀκανθῶδες ζήτημα τοῦ ἐγχωρίου στρατοῦ, ἐπελήφθη τῶν ἄλλων κλάδων τῆς διοικήσεως, καὶ κατὰ πρῶτον προσεκάλεσε, δι' ἐγκυλλίων, πᾶσας τὰς ἀρχάς καὶ πάντα τὰ δικαστήρια, ἵνα πληροφωρήσωσιν αὐτὸν περὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν δημοσίων προσόδων καὶ περὶ τῆς διανομῆς τῆς δικαιοσύνης. Ἐκ τῶν ἐκθέσεων τῶν Ἀρχῶν τούτων καὶ ἐκ τῶν πληροφωριῶν αἱ συνέλεξεν, εἶπεν ὅτι, ἡ ἀνικανότης, ἡ κατὰχρησις καὶ ἡ ἀδικία εἶχον εἰσδύσῃ εἰς ἀπάσας τὰς Ἀρχάς καὶ εἰς ἅπαντα τὰ δικαστήρια. Ταμίᾱς τῆς νήσου διετέλει «ἐν τέρας πολὺ παράδοξον τοῦτο δὲν εἶχεν ἑκατὸν κεφαλὰς, ἀλλὰ μόνην μίαν καὶ ἑκατὸν χεῖρας πάνυ κακῶς εἰθισμένας εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου» (1) Ἡ κατάχρησις αὕτη,

(1) Ho trovato un mostro assai strano. Egli non è di rento testa ma di una sola testa e di cento mani assai mal educate, nel maneggiare il tesoro della nazione. Ἐκθεσις Καποδιστρίου πρὸς τὸν Ἱγεμόνα τῆς 29 Σεπτεμβρίου 1802

ἠνάγκασε τὸν Καποδίστριαν νὰ συστήσῃ κατὰ πρῶτον τὴν τοπικὴν τῆς νήσου « οἰκονομικὴν ἀρχήν, » διότι μεθ' ὅλων τῶν γινομένων καταχρήσεων, εὗρεν εἰσέτι ἐν τῷ ταμείῳ περίσσευμα 20134 γροσίων, ὅπερ ἠϋΐσανεν ἕνεκα τῆς διελύσεως τοῦ ἐγχωρίου στρατοῦ ἐκ 18000 γροσίων κατὰ μῆνα.

Μετὰ ταῦτα ἐπελήφθη πλείστων ἀπαιτήσεων διεφόρων πολιτῶν, ζητούντων παρὰ τῆς τοπικῆς κυβερνήσεως καθυστεροῦντας μισθοὺς ἀνυπάρκτων θέσεων καὶ ψηφιοθείας μεγαλοδωρίας. Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, εἰ καὶ ἐπιέσθη παρὰ τῶν αἰτούντων, οἵτινες πᾶν μέσον μετεχειρίσθησαν ἵνα καταπείσωσιν αὐτὸν ὅτι δικαιοῦνται νὰ λάβωσι τοὺς αἰτουμένους μισθοὺς καὶ μεγαλοδωρίας, ἀλλ' αὐτὸς εἰς οὐδεμίαν τῶν αἰτίσεων τούτων ἐνέδωκε, διότι ἅπαντα τὰ παρ' αὐτῶν ἀπαιτούμενα χρηματικὰ ποσὰ, ἐπήγαζον ἐκ τῶν καταχρήσεων τῶν ἀναρχικῶν κυβερνήσεων, αἵτινες μὴ δυνάμεναι ν' ἀποκτήσωσι τὴν εὐνοίαν τινῶν, διὰ χρημάτων ὧν ἐσταροῦντο, ἀπέκτων αὐτὴν δι' ἐνὸς θεσπίσματος διορίζοντος εἰς θέσιν τινὰ καὶ παρχωροῦντος ἄδρην μισθόν, ἢ προβιβάζοντος εἰς ἀνώτερον στρατιωτικὸν βαθμὸν μετὰ μισθοῦ ἀναλόγου τοῦ παρχωρουμένου βαθμοῦ, καὶ διὰ ταῦτα, ἀπεφάνθη ὅτι οὐδόλως ἐδικαιοῦντο ν' ἀπαιτήσωσιν ἀποζημίωσιν παρὰ τῆς νομίμου κυβερνήσεως. καὶ ἐφρόνει ὅτι ὀφείλει ἡ τοπικὴ κυβέρνησις νὰ πέμπῃ εἰς Κέρκυραν πᾶν περίσσευμα ὑπάρχον ἐν τῷ ταμείῳ, διότι ἐν ὅσῳ γιν

νώσκουσιν οἱ ἀπαιτοῦντες, ὅτι τὰ ἔσοδα ὑπερβαίνουνσι τὰ ἔξοδα, ἐνοχλοῦσι τοὺς κυβερνῶντας καὶ “ταπεινῶς ἐτολμᾷ νὰ συμβουλευέσῃ” τὸν Ἡγεμόνα, πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν αὐτοῦ ἀντιπροσώπων ἐκ τοιαύτης δεινῆς θέσεως, νὰ ἐκδώσῃ διάταγμα δι’ οὗ ν’ ἀπαγορευῇται αὐτοῖς ἐπὶ ἀτομικῇ εὐθύνῃ, νὰ διαθέτῃσι δημόσια χρήματα, ἐκτὸς τῶν ἀναγκαιούντων πρὸς δαπάνην τῆς τοπικῆς κυβερνήσεως. Ἐπελήφθη ὡσαύτως τοῦ ζητήματος τῶν φυγάδων στασιαστῶν ὧν οἱ πλείοσι εἶχον καταφυγὴν εἰς Ζάκυνθον, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου συνενεχθῆ μετὰ τοῦ ἐκεῖ ἀντιπροσώπου τοῦ Ἡγεμόνος, διασώμου συμπολίτου αὐτοῦ Στάμου Καλλικιοπούλου, ὅτι αὐστηρῶς νὰ ἐπιτηροῦνται καὶ ἀπαγορευθῇ αὐτοῖς ἢ ἐπάνοδος πρὸς ἀποφυγὴν νέων ταραχῶν (1) Περαιτήρησεν προσέτι ὑπάρχον καὶ ἕτερον αἴτιον διχονοίας, τὸ τῶν αἰτήσεων τῶν ζημιωθέντων καὶ τῆς ἀτιμωρίας τῶν ζημιωσάντων, καὶ ἐκ διαφορῶν περιστατικῶν ἐπέισθη ὅτι καὶ τὸ σοβαρὸν τοῦτο ἀντικείμενον δὲν ὤφειλε ν’ ἀφεθῇ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Ὑπρχίας, ἀλλὰ ν’ ἀνατεθῇ εἰς ἐπιτροπεῖαν τινὰ ἐδρεύουσαν ἐν Κερκύρᾳ καὶ αὕτη ἐπιληφθῇ κατὰ πρῶτον τῶν αἰτήσεων τῶν μᾶλλον ζημιωθέντων Χοιῶν καὶ Εὐσταθίου Μεταξᾶ.

(1) Τὴν γνώμην ταύτην δὲν συνεμερίσθη ὁ τυχτικὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἡγεμόνος Μεγάλης· ὅστις διὰ προκηρύξεως αὐτοῦ ἐπέτρεψε τὴν ἐπάνοδον σχεδὸν εἰς πάντας.

Ἐπαλήφθη ὡσαύτως καὶ τῶν πλείστων αἰτήσεων τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ διαλυθέντος ἐγγχωρίου στρατοῦ, αἰτούντων τὴν διατήρησιν αὐτῶν ἐν τῷ στρατῷ, εἰσῆκουσε μόνον τὰς τῶν λοχαγῶν Μυλωνᾶ καὶ Πόγγη διότι ἐγκρατεῖς τῆς Ῥωσικῆς γλώσσης ἦσαν ἀναγκαῖαι ἵνα συγκοινωνῇ ἡ Πολιτικὴ Ἀρχὴ μετὰ τῶν Ῥώσων Ἀρχηγῶν, διετήρησε προσέτι τοὺς ὑπολοχαγεύς Βερέταν, Βερδέξεν καὶ Μεταξᾶν, οἵτινες ἐκρίθησαν καὶ οὗτοι ἀναγκαστοὶ παρὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ῥωσικῆς Φρουρᾶς.

Συνεννοήθη ἐπίσης ὁ Καποδίστριας, μετὰ τοῦ αὐτοῦ Διοικητοῦ περὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, καὶ ἠλπίζεν ὅτι καὶ τὸ σχέδιον τοῦτο ἤθελεν ἐπιτύχῃ τῆς ἐπιδοκιμασίας τοῦ Ἡγεμόνος.

Ἐξετέλεσε προσέτι μετὰ εὐσυνειδησίας καὶ ἐτέρων τῶν ἐντολῶν ἃς ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Ἡγεμὼν, τὴν σύστασιν νοσοκομείου, ὅπερ ἐν τῷ βραχεῖ διαστήματι τῆς διοικήσεως αὐτοῦ ἱδρυσεν καὶ ἐνοσηλεύοντο καὶ ἀσθενεῖς.

Παρετήρησεν ὅτι αἱ φυλακαὶ γέμουσι κρατουμένων τῶν μὲν ὑπόπτων σάσεων, τῶν δὲ φόνων, ἐτέρων δὲ κατεδεδικασμένων παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῆς Ὑψηλῆς Ἀκυνομίας καὶ περὶ τούτων ἐφρόναι ὅ,τι καὶ περὶ τῶν φυγάδων καὶ ἐξορίστων, δηλαδὴ ὅτι ἀφ' οὗ ἤθελον καὶ οὗτοι ἀποφυλακισθῇ, ἤθελον ἐπιδοθῇ εἰς στασιαστικὰς καὶ ἐγκληματικὰς πράξεις (1).

(1) Μετ' οὗ πολὺ ἀποφυλακίσθησαν αἱ πλείστοι δι' ἀμνηστίας.

Ἐν τούτῳ ἀφίκετο εἰς Κεφαλληνίαν ὁ διορισθεὶς ἀντιπρόεδρος Μερκάτης καὶ ἐπειδὴ ὁ Καποδίστριας ἄρχει νὰ παρδώσῃ τὴν Ἀρχὴν, ἀναγκαῖον ἔκρινε, νὰ μνημονεύσῃ αὐτῷ τὰ αἵτια ἅπανα προκάλεσαν τὰ συμβάντα τὰ ἐπενεγκόντα τσαύτας αἱματοχυσίας καὶ καταστροφὰς καὶ ἃς οὐδεὶς κάλλιον αὐτοῦ ἐγίνωσκε, διότι διετέλεσε αὐτόπτης μάρτυς πασῶν τῶν περιπετειῶν εἰς ἃς ὑπέκυψεν ἡ ἀτυχὴς ἐκείνη νῆσος, νὰ περιγράψῃ συνάμα τὴν κοινωνικὴν κατὰστασιν καὶ νὰ ἐκθέσῃ τὰ οἰκονομικὰ αὐτῆς.

Κατὰ τὸν Καποδίστριαν τὰ πλεῖστα συμβάντα τὰ προκαλέσαντα τὰς αἱματοχυσίας προήρχοντο ἐκ τοῦ Ἀηξουρίου, διότι ἐκολακεύετο ἐκ τῆς ἰδέας τῆς αὐτοκυβερνήσεως καὶ ἀπέρριπτε πᾶσαν πρότασιν ἐνώσεως καὶ συμποίας μετὰ τῶν ἄλλων τμημάτων Ἀργοστολίου, Φρουρίου καὶ Λειβαθοῦς καὶ ἀφ' οὗ διὰ τῆς βίας καὶ τῶν δπλων, ἐπέτυχε τὸν χωρισμὸν, ὃν διὰ τῶν αὐτῶν μέσων διετήρησεν ἐπὶ χρόνον πινὰ καὶ εἰσέτι ἤθελε διατηρήσῃ, διότι οἱ στασιῶται οὗτοι συνεδρόντο μετὰ τῶν ἐτέρων τῶν ἄλλων τμημάτων, οἵτινες ἠδύναντο νὰ ἐνισχύσωσι καὶ κραταιώσωσι τὴν στάσιν τοῦ Ἀηξουρίου. ἐὰν ἡ ἀξιοκατάκριτος διαγωγὴ τῆς παντοδυνάμου οἰκογενείας τῶν κομήτων Μεταξᾶ, ἥτις ἦτο ἡ ἐστία τῆς στάσεως, δὲν ἤθελεν ἐρεθίσῃ τὴν δημοσίαν γνώμην εἰς βαθμὸν ὥστε ἄπασα ἡ νῆσος ν' ἀποφασίσῃ τὴν ἀπώλειαν αὐτῆς (1) Ἐκ·

(1) Ἡ οἰκογένεια Μεταξᾶ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἔρμει-

Ἀντιπρόσωπους αὐτοῦ δ' Ἡγεμῶν διὰ διατάγμα-
τος τῆς πρώτης Σεπτεμβρίου 1802, διώρισε διὰ τὴν
Κέρκυραν τὸν κομ. Ἰωάννην Σιγοῦρον Ζακύνθιον (1),
διὰ τὴν Κεφαλληνίαν τὸν κομ. Ἰάκωβον Μερκάτην
ἐπίσης Ζακύνθιον, διὰ τὴν Ζάκυνθον τὸν Στάμιον Κα-
λκιοπέυλον Κερκυραῖον, διὰ τὴν Δευκάδα τὸν Πρύ-
τανιν Κεφαλληνίας Νικόλαον Ἀννινον Ἀναστασίου,
διὰ τὴν Ἰθάκην τὸν Ῥόκκον Δετσώρτην Δευκάδιον,
διὰ τοὺς Παξοὺς τὸν Μάρκον Καρατοῖαν Κερκυραῖον
καὶ διὰ τὰ Κόθηρα τὸν Εὐστάθιον Μεταξᾶν Κεφα-
λήνα. (2)

Μέλη δὲ τῆς οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς, ἣν ἐκ-
λεσεν «Οἰκονομικὴν ἐμοσπονδιακὴν Πολιτικὴν Ἀρ-
χὴν», διώρισε τοὺς Ἰωάννην Μαρτινέγκον ἀστὸν Ζα-
κύνθου, Δ.ρα Ἰωάννην Κρατᾶν εὐπατρίδην Κεφα-
λληνίας, καὶ Βίκτορα Κεκάτον ἀστὸν Κερκύρας.

Οἱ Ἐπίτροποι οὗτοι τοῦ Ἡγεμόνος, ἐκτὸς τῶν
δσων οὗτος ἐνετείλατο αὐτοῖς. ὥφειλον νὰ προετοιμά-
σωσι καὶ καταλύματα πρὸς χρῆσιν τῆς Ῥωσικῆς
φρουρᾶς, μελλούσης νὰ φρευρῇ πάσας τὰς νήσους ἐκ
τοῦ, περὶ τὰ τέλη Αὐγούστου ἐν Κερκύρᾳ ἀφικμέ-
νου Ῥωσικοῦ Στρατοῦ, μετὰ τοῦ Πληρεξουσίου τοῦ
Αὐτοκράτορος τῶν Ῥωσσιῶν κόμητος Γεωργίου Μο-
τσενίγου.

(1) Οὗτος ἦν υἱὸς τοῦ Νικολάου Γραδενίγου Σιγούρου κομ.
Δεσφῆς Αὐτοκρατορικοῦ ἐπιτρόπου.

(2) Τὸν λαβόντα ἐνεργὸν μέρος εἰς τὴν στάσιν καὶ ἐνὰ τῶν
θυμάτων αὐτῆς.

Ἄλλ' ὥς πρὸς τὴν Κεφαλληνίαν, διατελοῦσαν ἐν ἐκτάκτῳ καταστάσει καὶ μέχρι τῆς ἀφίξεως ἐκεῖ τοῦ διορισθέντος ἐπιτρόπου Μερκάτου, ἀπέστειλεν ὁ Ἡγεμὼν προσωρινὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ κατ' Ἑπαρχον, τὸν ἤδη γινώσκοντα τὸν τόπον, τὰς ἀπαιτήσεις τῶν κατοίκων, τὰς διενέξεις καὶ τὰ πάθη αὐτῶν, κόμητα Ἰωάννην Καποδίστριαν, ὅστις ἀφίκετο ἐν Κεφαλληνίᾳ τὴν 22.ην Σεπτεμβρίου 1802 μετὰ τῆς Ῥωσικῆς Φρουρᾶς ἣς τὴν Ἀρχηγίαν παρ' ὤκεν αὐτῷ ὁ Μοσένιγος ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ συνταγματάρχου ἱππότου Στροκίν (1) Τὴν 23.ην μετὰ τῆς παρὰ τῆς τοπικῆς κυβερνήσεως διορισθείσης «βραδυτάτης ἐπιτροπῆς», ἀνεῦρε καὶ προητοίμασε τοὺς στρατῶνας καὶ τὴν 24.ην ἀπεβιβάσθη ἡ φρουρὰ εἰς Ἀργοστόλιον. Τὴν 25.ην ἀφ' οὗ προῦνόησε περὶ τῶν ἀναγκαιοῦντων πρὸς συντήρησιν τῆς φρουρᾶς ἐνέδειξε τῷ Διοικητῇ τὰς θέσεις, ἃς ὤφειλε νὰ φρυσρῇ.

Τὴν 26 ἀφίκετο μετὰ τοῦ διοικητοῦ εἰς Λιξούριον ἓνα καὶ ἐκεῖ ὑποδείξε τὰς φρουρηθησομένας θέσεις καὶ τὴν 27 ἀπεβιβάσθη ἡ φρουρὰ εἰς ἐκείνην τὴν πόλιν. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν πρὸς τὸ ἑσπέρας προσήγαγε τῷ Πρωτάνει τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Ἡγεμόνος καὶ προφορικῶς ἐπληροφόρησεν αὐτὸν περὶ τῶν διατρεχόντων, τότε ὁ Πρωτάνης καὶ οἱ Σύνδικοι παρέδωκαν αὐτῷ τὴν Ἀρχὴν, τὴν διαχείρισιν καὶ πάντα τὰ ἀπορῶντα εἰς αὐτὴν ἔγγραφα.

(1) Μετ' οὗ πολὺ π. οὐ βεβιάσθη εἰς βαθμὸν ὑποστρατήγου.

μόνους Καίσαρα Μεταξάν, Σταμάτιον Κουμουδον και Νικολίνον Καλιγάν.

“ Συνεδριάσαν τὸ Δικαστήριον », γράφουσι τὰ πρακτικὰ τοῦ Δικαστηρίου ἐκεῖνου, “ ἡ δημοσία δυνάμεις “ πρὸςτῇγάγεν ἐνώπιον αὐτοῦ ἄνθρωπόν τινα, κοινοῦ ἀναστήματες, τριχῶν κατὰχρόνους, ἀξυρίστου ἀπ’ ὁ- “ λίγων ἡμερῶν, ἐκράτει εἰς μίαν τῶν χειρῶν φέσιον, “ ἔφερε καμζιδόαν κυανὴν ἐξ ἐριούχου, βραχία ὅμοια “ τῶν τῶν ναυτῶν, σκαλτσούνια βιβάκερὰ λευκὰ καὶ “ τσαρούχια εἰς τοὺς πόδας. Ἐρωτηθεὶς πῶς ὀνόμα- “ ζεται, ἀπεκρίθη « Καίσαρ Μεταξᾶς Ἀναστασίου κτη- “ ματίας » καὶ μετὰ διαφόρους ἐτέρας ἐρωταποκρίσεις εἶπεν “ Ἦλθον ἐκ Κερκύρας μετὰ τοῦ Βίκτορος Φω- “ καῖ, ἀπ’ οὗ ὑπέσχέθην εἰς τὸν ἐκ Κερκύρας Γερου- “ σιαστὴν Μαρτύλιν (1) καὶ εἰς ἐτέρους Κερκυραίους, “ συνενδύντος καὶ τοῦ ἐκεῖ διαμένοντος πενθεροῦ μου “ Στεφάνου Φωκαῖ, ἵνα ἐνεργήσω ὅπως ἡ Κεφαλληνία “ παραδεχθῇ τὸ Σχέδιον Συντάγματος τῆς ἀντιπροσω- “ πείας τοῦ λαοῦ τῆς Κερκύρας (2) Συνεφώνουν πάν- “ τες οἱ τοῦ Δηξουρίου καὶ ἀπεφασίσαμεν νὰ ὑποχρε- “ ῶσωμεν τὴν τοπικὴν κυβέρνησιν νὰ ἐνδώσῃ, διὰ τῶν “ ὀπλων. ἀλλ’ ἐν τοσούτῳ ἐδημοσιεύθη καθ’ ἅπασαν τὴν

(1) Ὁ Διάσημος Κερκυραῖος ἱατρός Ἀντώνιος Μαρτύλης.

(2) Ἐκθεσις συστατικῆ γνησμένη ἀπὸ τὴν Δεπουτεχτίον τῆς χώρας μπόργων καὶ ξεχωρίων τῆς νήσου τῶν Κορυφῶν τὴν 24 Ὀκτωβρίου 1801. »

«νήσον τὸ Φιρμάνιον τῆς Ὑψηλῆς Πύλης καὶ Προ-
«κήρυξις τις τῆς Γαρουσίας, αἱ δημιουργοὶ αὐταὶ
«μὲ ἐπήλπισαν, τῇ συναινέσει ὁμως τοῦ πενήτερος μου
«καὶ γαμβροῦ μου Γεωργίου Τυπάλδου Πικλῆ, ἀπεφά-
«σιον νὰ θέσω ἐμαυτὸν εἰς τὴν τύχην τῶν δούλων. ἦτις
«οὐδὲν ὅλως μὲ ἠνέστη καὶ ὥς ἐκ τούτου ἡ Ἀρχὴ ἄς
«διαθέσῃ ἐμὲ κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῆς.»

Ἄφ' οὗ τὸ δικαστήριον ἤκουσε καὶ τὰς καταθέ-
σεις τῶν ἐτέρων δύο κατηγορουμένων καὶ πολλῶν μαρ-
τύρων, ἐξέδωκεν αὐθημερὸν τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ πε-
ραίνουσιν οὕτω· «Διὰ νὰ βάλῃ ὅρια εἰς τὰ κακὰ
«ἐποῦ μὲ τὴν ἀτιμωρίαν ἐμποροῦσιν νὰ γίνουιν, ὅχι
«μόνον, ἀλλὰ διὰ νὰ εὐχαριστήσουιν τὴν χώραν καὶ
«ἐνηοί, ὅπου συγχισμένο διὰ τέτοιο ἄνομο δελίτο καὶ
«ἀνακράζουσιν τὴν πρεπουμένην ποινὴν αὐστηρὰν ἀπὸ
«ἐτούτῃν τὴν δικαιοσύνην. Διορίζοντες ἀποφασίζουσιν ὅτι,
«ὁ Τζέζαρες Μεταξᾶς ποτὲ Ἀναστασίου.

«Σταμάτης Κουμουδός, ποτὲ Γιάννη καὶ

«Λικολῆς Καλιγᾶς ποτὲ Πανάγῃ,

«αὐρίον τὴν αὐγὴν εἰς τὴν συνειθισμένην ὥραν καὶ
«εἰς τούτῃν τὴν Πιατσέτα, ἢ εἰς ὅτι ἄλλον τόπον ὅπου
«ἤθελε φανισθῇ ἀρμοδιώτερον, στρατιωτικῶς νὰ μου-
«σκεταρισθοῦν ἕως νὰ ἀποθάνουσιν καὶ ἡ κεφαλὴ τους
«νὰ βαλῇ εἰς τὸν Ἅγιον Νικόλα.

«Ὅλο τους τὸ πρᾶγμα κινήτὸν καὶ ἀκίνητὸν νὰ
«ῖναι κονφισκάδο (δήμευμένον).

• Nicolò Aniulo Anastasio Pritano, Demetrio

• Pignatorre Sindaco, Spiridione Corasà Gio.
• Battista Censore, Marin Inglessi Censore, Pietro
• Cimera aggiunto all' alta Polizia, Andrea Panà
• agg.to all' alta Polizia, Gio. Batt. Antipa. agg.to
• all' alta Polizia, Pietro Valier Presidente della
• Commissione Criminale, Andrea Rasini della
• Comm. Criminale. Στάθης Φουκάς κριτής τῆς κομ-
• μισδς, Στέφανος Σβορώνος κριτής τῆς κομμισδς, Γερά-
• σιμος Βεντουράτος ὑπογράφω διὰ τὸν Γιάννη Γαλι-
• ατζίτο, Γληγόρη Βλάχος κριτής τῆς κομμισδς, Ἀνδρέ-
• ας Ραζῆς διὰ τὸν Βαγγέλη Τραβλό κριτή, Πέτρος
• Βαλιέρης διὰ τὸν Ἀναστάσιον Μαζαράκη κριτή,
• Δημήτριος Γαρμπῆς κριτής τῆς κομμισδς, Γεράσι-
• μος Βουτζινᾶς κριτής τῆς κομμισδς.

Andrea. Monferrato

Segretario dell' alta Polizia

Τὴν ἀκόλουθον 26 ἐξετελέσθη ἡ ἀνωτέρω ἀπό-
φαις, (1) καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὑπέκυψεν εἰς τὴν
Κυβέρνησιν τὸ τμήμα τῆς Θινέας. Ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν
συνελήφθη ὁ Ἀνδρέας Μεταξᾶς, τὸ τμήμα τοῦ Ἀρ-
γοστολίου καὶ ἐκαίνο τῆς Δειβαθοῦς ἐφοβοῦντο μήπως
ἐπαναληφθῶσιν αἱ ταραχαί, διότι τὸ Δηξούριον διετέλει
εἰσέτι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐχθρῶν τῆς κυβερνήσεως.
Τότε οἱ κάτοικοι τῆς Δειβαθοῦς οἱ ὀπλίσαντες καὶ
προσενεγκόντες τὰ πλοῖα αὐτῶν, πρὸς καθυ-

(1) Ὁρ. ἐγγρφ. ἀριθ. 13 καὶ 14.

ποταξίν τοῦ Δηξουρίου, ἐπολιόρκησαν αὐτὸ διὰ θαλάσσης. Στενοχωρούμενοι οὕτω, οἱ κάτοικοι τοῦ Δηξουρίου, ἀπέστειλον ἀντιπροσώπους πρὸς τὴν κυβέρνησιν, ἱκετεύοντες νὰ δεχθῇ τὴν ὑποταγὴν αὐτῶν, ἀλλ' ἡ κυβέρνησις δὲν ἐδέχθη μέχρις οὗ ὑποταχῶσι καὶ τὰ ἑτερα τμήματα, ἐν τοσούτῳ ἐπέδωκε τοῖς ἀπεσταλμένοις προκήρυξιν τινα, προσκαλοῦσαν τοὺς κατοίκους τῶν τμημάτων ἐκείνων νὰ ὑποταχῶσι. Καὶ ἐπειδὴ ἡ πολιορκία διήρκει καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ Δηξουρίου μὴ δυνάμενοι νὰ ζῶσιν ἄνευ ἐλευθέρως θαλάσσης, ἡ δὲ πολιορκία δὲν ἐλύετο εἰ μὴ ὑπετάσσοντο τὰ τμήματα τῆς Ἀνωγῆς καὶ Κετωγῆς, ἀπέστειλον ταῦτα τὴν πρώτην Ἀπριλίου ἀναφορὰν πρὸς τὴν κυβέρνησιν, ἣν προσήγαγον αὐτοπροσώπως 77 ἱερεῖς καὶ προὔχοντες τῶν αὐτῶν τμημάτων, δι' ἧς ἤτουν καὶ οὗτοι νὰ ὑποταχῶσι. (1) Καὶ ἐν ᾧ τὰ τμήματα ἐκείνα

(1) Τὴν πρώτην Ἀπριλίου 1802, τὸ σωματεῖον, τὸ ἀντιπροσωπεῖον τὸ Μεῖζον Συμβούλιον, συγκείμενον ἐκ 30 ἀπεφάσιτε τὰ ἀκόλουθα

« α. Νὰ ψαλῇ δοξολογία ἐπιτήμως, ἵνα ἀποδοθῶσιν εὐχαριστίαι πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν ἐνδοξον Ἅγιον Γεώργιον, ἐνεκα τῶν ἀξιωμανημονεύτων γεγονότων ἐν ταῖς ἡμέραις 22, 23 καὶ 24 Μαρτίου, γεγονότα ἅτινα ἔσωσαν ἐκ καταστροφῆς τὴν πατρίδα »

« β'. Νὰ συστηθῶσι τῇ Γερουσίᾳ ὁ Ἀρχηγὸς καὶ οἱ λοιποὶ ἀξιωματικοὶ. ὅπως ἐνταρκεστουμένη ἀπονείμῃ αὐτοῖς τοὺς ὀφειλομένους εἰς τὴν ἀνδρείαν καὶ πειθαρχίαν αὐτῶν ἐπαινοὺς »

« γ'. Νὰ παρακληθῇ θεομῶς ἡ Γερουσία, ἐν ὀνόματι ἀπὸ

διαπραγματεύοντο μετὰ τῆς κυβερνήσεως, οἱ ἀρχηγοὶ τῆς στάσεως Γεώργιος Τυπάλδος Παυλῆς ἐξ ἀδελφῆς γαμβρὸς τῶν Ἀνδρέου καὶ Καίσαρος Μεταξᾶ, Σίσιμος, Δημήτριος, Σπύρος καὶ Ἐλευθέριος ἀδελφοὶ Πυλαρινοί, Δημήτριος Ζαγκαρόλος καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Σπύρος καὶ Ἀλοῦσιος Λοβέρδος, ἐδραπέτευσαν ἐκ τῆς νήσου, φοβούμενοι τὴν τιμωρίαν τῆς κυβερνήσεως καὶ τὰς ἀντεκδικήσεις τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν.

Ἀφ' οὗ ὑπέκλυψαν τὰ τμήματα ταῦτα ἡ τοπικὴ κυβερνήσις διώρισεν ἐπιτροπὴν συγκατεμένην ἐκ τῶν Δημητρίου Πηνιατόρου Συνδέικου Ἀργοστολίου, Πέτρου Βαλιέρου προέδρου τοῦ κακουργοδικείου καὶ Ἀνδρέου Πανᾶ μέλους τῆς ἐπὶ τῆς Ὑψηλῆς ἀστυνομίας ἐπιτροπῆς ἵνα καθέξωσι τὸ Ληξούριον, ὅπου ἀφίκοντο τὴν 3 Ἀπριλίου μετὰ πολυαριθμοῦ φρουρᾶς. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη κατὰ πρῶτον προϋνόησε διὰ τὰς πρώτας ἀνάγκας τοῦ τόπου καὶ μετὰ ταῦτα συνέστησε τὰ δικαστήρια καὶ τὸ ὑγειονομεῖον κατὰ τὰς διατάξεις τῶν

« σης τῆς νήσου, ἵνα εὐχρεστηθῇ νὰ ἐκφράσῃ τῷ Πρω-
« τάνει, τὰ αἰσθήματα τῆς εὐγνωμοσύνης αὐτῆς (ἀνευ οὐ-
« δενὸς βάρους τοῦ δημοσίου ταμείου) διὰ τὰς μερίμνας καὶ
« τοὺς μόχθους οὓς κατέβαλε, πρὸς διαφυλάξιν μιᾶς τῶν ὁμο-
« σπονδιακῶν νήσων ἐκ τῆς καταστροφῆς τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ
« σιδήρου,»

Ἡ Γερουσία συνεπεία τῶν ἀνωτέρω ἐκόσμησε διὰ θεσπίσματος αὐτῆς τῆς 6 Μαΐου 1802 τὸν Πρύτανιν Νικόλαον Ἀντων δια τοῦ βαθμοῦ ὑποστρατήγου, (Brigadiere) senza però alcun aggravio della Pubblica Cassa.»

θεσπισμάτων τῆς Γερουσίας. Εὐρον καὶ ἀπέστειλον εἰς Ἀργουσόλιον τὰ παρὰ τῶν σιτσιαστῶν κυριευθέντα εἶδη ἐν τῇ εἰσβολῇ τῆς 4 Αὐγούστου 1801, τὸ τηλεβόλον καὶ ἄλλα. Διῶρισεν ὁσχύτως ἡ τοπικὴ κυβέρνησις στρατιωτικὸν Ἀρχηγὸν τῶν τμημάτων κείνων τὸν Ἀνδρέαν Ἀνινον Σπύρου. Ἀξιοπαρατήρητον εἶναι, ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, οὐδὲν συνέβη ἀτόπημα ἐκ μέρους τοῦ στρατοῦ, ὅστις, εἰ καὶ μὴ τακτικός, ἀλλ' ἐφύλαξεν αὐστηρῶς τὴν πειθαρχίαν, ὥστε οὐδεὶς παρεπονθήθη (1).

Καὶ οὕτω ἡ νῆσος ἅπασα τῆς Κεφαλληνίας παρεδέχθη τὴν Πολιτείαν τὴν ἰδρυθεῖσαν διὰ τοῦ Συντάγματος τοῦ ἔτους 1800 τοῦ κληθέντος Βυζαντινοῦ (2).

(1) Μετὰ τὴν ὑποταγὴν τοῦ τμήματος τῆς Κατωγῆς, οἱ κάτοικοι παρέδωκαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν μίαν στολὴν στρατιωτικὴν, ἑπτὰ κοχλιάρια καὶ ἑπτὰ πυρούνη ἀργυρᾶ καὶ ἓν ἕλκος ἐπίσης ἀργυρῶν, ἀνήκοντα πάντα εἰς τὸν λοχαγὸν Πύργαρον, διαπεργέντα αὐτῷ τὴν 4.ην Αὐγούστου 1801. Ὅρα καὶ Παράρτημα τρίτον.

(2) Ἀφ' οὗ ἀπικατέστη ἡ τάξις. πλείστοι οἰκογένειαι, φυγοῦσι τὰ δεινὰ τῆς ἀναρχίας, ἐπανῆλθον ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι. Μετ' ὀλίγον καὶ ἡ τοπικὴ κυβέρνησις ἐκήρυξεν ἀμνηστειάν, ἐξαίρουσθ μόνον τοὺς ἀρχηγούς καὶ τοὺς διαπραξάντας κοινὰ ἐγκλήματα, οἷτινες προσεκαλοῦντο νὰ προσέλθωσι πρὸς ἐκδίκασιν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων. Μετὰ τῶν ἀμνηστευθέντων ἐπανῆλθον καὶ οἱ Παναγῆς καὶ Ἀντώνιος ἀδελφοὶ Τυπάλδου Βρόντσα Ζαβίρα, οἷτινες " διακρίθησαν " εἰς τοὺς ἐμπρηστούς τῶν οἰκιῶν τῶν "Εὐγενῶν", Ἐμμανουὴλ καὶ Γεωργίου Ταπάλδων Βρόντσα καθὼς ἐπίσης εἰς τὴν διαρπαγὴν τῆς οἰκίας τοῦ «εὐγενοῦς». Ἀλφόνσου

Τὸ Σύνταγμα ἐκεῖνο, ὅπερ συνετάχθη πρὸς τὴν γνώμην τῶν μόνων δικαιουμένων νὰ συντάξωσιν αὐτό, κατεκρίθη οὐ μόνον παρὰ τῶν τὰς ὑψηλὰς τῆς Πολιτείας κατεχόντων θέσεις ἀλλὰ καὶ παρὰ τῆς πλειονότητος τῶν κατείκων. Οἱ πρῶτοι ὁμῶς πρὸς ἀποφυγὴν ἐν μεγαλητέρων ἐσωτερικῶν περισπασμῶν, ἠνέχθησαν αὐτὸ καὶ τὴν αὐθαιρέτως σχηματισθεῖσαν σημαίαν, ἐλπίζοντες ὅτι μετ' οὐ πολὺ ἤθελον ἐπ' αὐτοῦ ἐπιφέρειν καταλλήλους μεταρρυθμίσεις (1). Τὰς μεταρρυθμίσεις ταύτας ἐπέτυχον νὰ εἰσάξωσιν ἐν τῷ σχεδίῳ Συντάγματος, τὸ σινταχθὲν ἐν Κερκύρα παρ' ἀνδρῶν πρεσβεύοντων φιλελευθερώτερα αἰσθήματα, τῶν συνταξάντων τὸ πρῶτον ἐν Βυζαντίῳ.

Πρὸς πρaxyματοποίησιν τούτων ἀπηρτίετο νὰ ἐκλεχθῇ ἀντιπροσωπεῖα πρὸς πρaxyδοχὴν τοῦ νέου τού-

Τυπάλδου Ἀλφονσάτου. Ἀλλ' οὗτοι συνελήφθησαν καὶ ἐφυλκισθῆσαν ὥς διαπράξαντες στυγερά κοινὰ ἐγκλήματα. Ἐσχάτως κατὰ τὸ 1887 ἐδικάσθησαν ἐν τῷ Κακουροδικεῖῳ Κερκύρας διὰ στυγερά ἐγκλήματα πρaxyθέντα κατὰ τῶν ἀπογόνων τῶν Βρόντσα, οἱ ἀπόγονοι τῶν Ζαβάρρα. δι' ἃ ὁ μὲν εἰς τῶν Ζαβάρρα κατεδικάσθη εἰς τὴν ἐσχάτην ποινὴν ὁ δὲ ἕτερος εἰς εἰκοσαετὴ εἰρκτὴν.

(1) Περὶ τοῦ Συντάγματος τούτου, οὕτω ἀποφίνεται ἐν τινι ἐπισήμῳ πρὸς τὴν Γερουσίαν ὁ ἀπεσταλμένος τῆς Ἑπτανήσου ἐν Πετρούπολει Δημήτριος Ναράντη: «Che é disonorente al Governo gli elogi al Tomara autore del Diploma cui è ignoto alla Corte come pure la Costituzione Bizantina che non ha mai approvato»

του Συντάγματος, νὰ καταργηθῶσι θεσμοὶ τινες τοῦ ἐν ἰσχύϊ ὄντος, νὰ διαλυθῇ ὁ ἀτακτος καὶ ταραξίας αὐτοκαλούμενος στρατὸς ἐγγώριος, ὅστις ᾔθελε πολέμῳ πάσαν εἰς τὸν τρόπον ἐπενεχθησομένην βελτίωσιν, διότι ἡ ὑπάρξις αὐτοῦ ἐστηρίζετο ἐπὶ τῆς ἀναρχίας, τέλος δὲ νὰ προπαρασκευασθῇ ὁ λαὸς πρὸς διοίκησιν ἐρειδομένην ἐπὶ φιλελευθερωτέρου Συντάγματος. Καὶ τότε, « Ἀπαιτῶνται ἡ Γερουσία ἐμπειροτάτους καὶ πάντα εἰς τὸν Ἀρχηγὸν αὐτῆς ὅστις εἶναι ὁ πατὴρ τοῦ ἔθνους. Ἐκάστη νῆσος διοικεῖται παρ' ἑνὸς ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, ἡ Πολιτεία παρὰ τοῦ μόνου Ἡγεμόνος καὶ τὰ οἰκονομικὰ παρὰ μιᾶς ἐπιτροπῆς »

« Ὑπὸ τρικύτῳ Κυβέρνησιν τὸ πῦρ τῶν ἰδιαιτέρων παθῶν μαιοῦται καὶ ἡρέμως ἀραιοῦται καὶ σβέννεται. Ἡ ἀταξία παύει, ἡ κυβέρνησις συλλέγει τοὺς τεθραυσμένους δεσμοὺς τῆς κοινωνίας καὶ ἐνελ' αὐτοῦς περιορίζει τὴν σπατάλην τοῦ δημοσίου πλούτου. μεταλαμβάνει τὴν βελτίωσιν τῶν πηγῶν αὐτοῦ καὶ ἐμποδίζει εἶνα μὴ χρησιμεύσῃ πρὸς καλλιέργειαν δηλητηρίων φυτῶν. Ἐκ τῆς ἀνάγκης ὑποχρεῶται νὰ αἰτήσῃ ἐκτάκτους συνεισφοράς, ἡ κοινωνία ἐκουσίως συνεισφέρει αἰσθάνεται τὴν δικαιοσύνην καὶ ἐπικροτεῖ τὰ μέτρα » (1).

(1) Ἐκθεσίς τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς κομ. Ἰωάννου Καποδιστρίου πρὸς τὸ Νομοθετικὸν Σώμα τῆς 25 Ὀκτωβρίου 1803

Ἀντιπροσώπους αὐτοῦ ὁ Ἡγεμὼν διὰ διατάγμα-
τος τῆς πρώτης Σεπτεμβρίου 1802, διώρισε διὰ τὴν
Κέρκυραν τὸν κομ. Ἰωάννην Σιγοῦρον Ζακύνθιον (1),
διὰ τὴν Κεφαλληνίαν τὸν κομ. Ἰάκωβον Μερκάτην
ἐπίσης Ζακύνθιον, διὰ τὴν Ζάκυνθον τὸν Στάρον Καλ-
λίκιοπκυλον Κερκυραῖον, διὰ τὴν Δευκάδα τὸν Πρύ-
τανιν Κεφαλληνίας Νικόλαον Ἀνινον Ἀναστασίου,
διὰ τὴν Ἰθάκην τὸν Ῥόκκον Δεσώρτην Δευκάδιον,
διὰ τοὺς Παξοὺς τὸν Μάρκον Καρατοῖαν Κερκυρτίον
καὶ διὰ τὰ Κύθηρα τὸν Εὐστάθιον Μεταξῶν Κεφαλ-
λῆνα. (2)

Μέλη δὲ τῆς οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς, ἣν ἐκά-
λεσεν «Οἰκονομικὴν ἐμοσπονδιακὴν Πολιτικὴν Ἀρ-
χὴν», διώρισε τοὺς Ἰωάννην Μαρτινέγκον ἀστὸν Ζα-
κύνθου, Δ.ρα Ἰωάννην Κραζᾶν εὐπαιδίδην Κεφαλ-
ληνίας, καὶ Βίκτορα Ξεκάτον ἀστὸν Κερκύρας.

Οἱ Ἐπίτροποι οὗτοι τοῦ Ἡγεμόνος, ἐκτὸς τῶν
ᾧ οὗτος ἐνετείλατο αὐτοῖς, ὥφειλον νὰ προετοιμά-
σωσι καὶ καταλύματα πρὸς χρῆσιν τῆς Ῥωσικῆς
φρουρᾶς, μελλούσης νὰ φρουρῇ πάσας τὰς νήσους ἐκ
τοῦ, περὶ τὰ τέλη Αὐγούστου ἐν Κερκύρᾳ ἀφικουμέ-
νου Ῥωσικοῦ Στρατοῦ, μετὰ τοῦ Πληρεξουσίου τοῦ
Αὐτοκράτορος τῶν Ῥωσιῶν κόμητος Γεωργίου Με-
ταξηνόγου.

(1) Οὗτος ἦν υἱὸς τοῦ Νικολάου Γραδενίγου Σιγούρου κομ.
Δεσφύλα Αὐτοκρατορικοῦ ἐπιτρόπου.

(2) Τὸν λαβόντα ἐνεργὸν μέρος εἰς τὴν στάσιν καὶ ἓνα τῶν
θυμάτων αὐτῆς.

Ἄλλ' ὥς πρὸς τὴν Κεφαλληνίαν, διατελοῦσαν ἐν ἐκτάκτῳ καταστάσει καὶ μέχρι τῆς ἀφίξεως ἐκεῖ τοῦ διορισθέντος ἐπιτρόπου Μερχάτου, ἀπέστειλεν ὁ Ἡγεμὼν προσωρινὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ κατ' Ἑπαρχον, τὸν ἤδη γινώσκοντα τὸν τόπον, τὰς ἀπαιτήσεις τῶν κατοίκων, τὰς διενέξεις καὶ τὰ πάθη αὐτῶν, κόμητα Ἰωάννην Καποδίστριαν, ὅστις ἀφίκετο ἐν Κεφαλληνίᾳ τὴν 22.ην Σεπτεμβρίου 1802 μετὰ τῆς Ῥωσικῆς Φρουρᾶς ἣς τὴν Ἀρχηγίαν παρ' ἔωκεν αὐτῷ ὁ Μοτσενίγος ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ συνταγματάρχου ἱππότου Σοροκίν (1) Τὴν 23.ην μετὰ τῆς παρὰ τῆς τοπικῆς κυβερνήσεως διορισθείσης «βραδυτάτης ἐπιτροπῆς», ἀνεῦρε καὶ προητοίμασε τοὺς στρατῶνας καὶ τὴν 24.ην ἀπεβιβάσθη ἡ φρουρά εἰς Ἀργοστόλιον. Τὴν 25.ην ἀφ' οὗ προῦνόησε περὶ τῶν ἀναγκαιούτων πρὸς συντήρησιν τῆς φρουρᾶς ἐνέδαιξε τῷ Διοικητῇ τὰς θέσεις, ἃς ὤφειλε νὰ φρυσρῇ. Τὴν 26 ἀφίκετο μετὰ τοῦ διοικητοῦ εἰς Ἀγξούριον ἵνα καὶ ἐκεῖ ὑποδείξῃ τὰς φρουρηθησμένας θέσεις καὶ τὴν 27 ἀπεβιβάσθη ἡ φρουρά εἰς ἐκείνην τὴν πόλιν. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν πρὸς τὸ ἑσπέρας προσήγαγε τῷ Ἡρυστάνει τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Ἡγεμόνος καὶ προφορικῶς ἐπληροφόρησεν αὐτὸν περὶ τῶν διατρεχάντων, τότε ὁ Πρύτανις καὶ οἱ Σύνδικοι παρέδωκαν αὐτῷ τὴν Ἀρχὴν, τὴν διαχείρισιν καὶ πάντα τὰ ἀπορῶντα εἰς αὐτὴν ἔγγραφα.

(1) Μετ' οὐ πολὺ περὶ βιβλίου εἰς βιβλίον ὑποστρατήγου.

Ἀναλαβὼν ὁ Καποδίστριας τὴν Πολιτικὴν καὶ Στρατιωτικὴν Ἀρχὴν τῆς νήσου, τῇ 28 ἐξέδωκε Προκήρυξιν πρὸς τοὺς κατοίκους, δι' ἧς ἀνήγγειλεν αὐτοῖς ὅτι ἡ ἐμφάνισις τῆς Ῥωσικῆς φρουρᾶς θέλει ἐπιφέρει εἰς αὐτοὺς τὴν εὐημερίαν ». προσέτι συσταίνει « τὴν εἰρήνην, τὴν ὁμόνοιαν, τὴν ὑπακοὴν εἰς τὸν νόμον καὶ τὸν σεβασμὸν πρὸς τὴν κυβέρνησιν. Καὶ πιστὸς ἐκτελεστῆς τῶν ῥητῶν διχταγῶν ὧς ἔλαβεν » γνωστοποιεῖ ὅτι « εἰς μόνας τὰς ἐγκαθεστημένας Ἀρχὰς ἀνήκει ἀποκλειστικῶς ἡ φροντίς τῶν δημοσίων ὑποθέσεων, ὅτι αἱ ἐγκαθεστημέναι αὐταὶ ἀρχαὶ καὶ ὁ ὑποστηρίζων αὐτὰς στρατὸς δὲν ἤθελον ἀνεχθῇ ἀντενεργείας καὶ ἀντεκδικήσεις, ὅτι πᾶσα διχόνοια ὀφείλει ὀλοσχερῶς νὰ ἐκριζωθῇ, πᾶσα δὲ ἐξωτερίκευσις ἔστω καὶ προφορικὴ θέλει θεωρηθῇ ἐγκληματικὴ καὶ οἱ ἔνοχοι τιμωρηθῶνται στρατιωτικῶς. »

Δῆλοί ὡσαύτως ὅτι « ἐπειδὴ εἰς μόνον τὸν Ῥωσικὸν στρατὸν ἐνεπιστεύθη ἡ δημοσίη καὶ ἡ ἰδιωτικὴ ἀσφάλεια, ἀποβαίνει ἐγκληματικὴ εἰς πάντα «κάτοικον ἢ ἐπλοφορέα ἐνώπιον τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Στρατοῦ». Ὅθεν διατάττει ὅτι „ μετὰ εἴκοσι καὶ τέσσαρας ὥρας, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς «πρεκινύξεως, ὁ ἐπλοφορῶν θεωρηθήσεται προσβάλλων τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ στρατοῦ καὶ τιμωρηθήσεται στρατιωτικῶς „ Παραινεῖ, τοὺς ἀναλαβόντας τὰ «ὄπλα, πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς πατρίδος, ἐν δαινοῖς «καιροῖς, νὰ ὦσιν οἱ πρῶτοι νὰ καταθέσωσιν αὐτά „ Καὶ προσεκάλει ἐξ αὐτῶν τὸν λοχαγὸν καὶ δύο στρα-

τιώτας ἐξ ἐκάστου λόγου ἔν' ἀναγγεῖλη αὐτοῖς «εὐκέρεστους εἰδήσεις.» Ἐγνωστοποιεῖ ὡσαύτως εἰς τοὺς κατόικους τῶν ἀγροτικῶν τμημάτων ὅτι «ἡ διαγωγή αὐτῶν ἐπιτηρεῖται, ὅτι ὀφείλουσι πάντες νὰ καταθέσωσι τὰ ὅπλα, διότι ἡ χρῆσις αὐτῶν καὶ ἡ συνάθροισις ὀπλοφόρων ἐν οἰωδῇποτε μέρει τῆς νήσου «θεωρηθῆσεται ἔγκλημα καὶ τιμωρηθῆσεται στρατιωτικῶς.» Περαινεί τὴν Προκήρυξιν ταύτην ὁ Καποδίστριας, συμβουλευὼν ἅπαντας νὰ ὑπακούσωσι, διότι, λέγει, «ἡ βία ὑπακοῇ εἶναι ἀναξία τέκνων ἐλευθέρου Πιτρίδος.»

Μεταξὺ τῶν ἐντολῶν, ἃς ἔλαβεν ὁ Καποδίστριας, ἡ κυριωτέρα ἦτο, ὅτι δι' οἰουδῆποτα μέσου δυνήθη, νὰ διαλύσῃ καὶ ἀφελῇ τὸ σμῆνος ἐκείνο τῶν ὀπλοφορούντων πολιτῶν τῶν αὐτοκαλουμένων «Ἐγὼ ἡχώριος Στρατός,» οἵτινες ὑπῆρξαν οἱ αἰτιοὶ τῶν ταραχῶν καὶ οἱ διατηρηταὶ τῆς ἀναρχίας ἐν Κεφαλληνίᾳ καὶ ὧν ἡ διάλυσις ἤθελεν ἀποβῆ μάλιστα ἀνευ τῆς παρουσίας τῆς Ῥωσικῆς φρευᾶς, καθὼς μάταια ἀπέβησαν πάντα τὰ μεταχειρισθέντα μέσα ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως τῶν Αὐτοκρατορικῶν Ἐπιτρόπων καὶ ἐπ' ἐκείνης τοῦ Πρυτάνεως. Ἡ προκήρυξις τοῦ Ἀντιπροσώπου, αἱ εἰσηγήσεις τῶν ἐπιτοπῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἐντίμων πολιτῶν, κατέπεισαν τοὺς λοχαγοὺς νὰ προσέλθωσι πρὸς τὸν Καποδίστριαν, ὅστις ἐδέχθη αὐτοὺς φιλοφρόνως καὶ ἀποταθεὶς πρὸς αὐτοὺς, εἶπεν, «ὅτι ὁ τρόπος δι' οὗ ἐκλήθησαν, ἵνα ἀποσυρθῶσι καὶ καταθέσωσι τὰ ὅπλα, ὀφείλει νὰ

«καταπίσειν αὐτοὺς ὅτι χαίρουνται τὴν δημοσίαν ὑπὸ-
«ληψιν καὶ ἐμπιστοσύνην, διότι ἦτο εἰς τὴν διάθεσιν
«αὐτοῦ καὶ εἶχε τὴν ἐξουσίαν νὰ διχτάσῃ, ὅτι οἶσο-
«δήποτε ἤθελεν εὑρεθῇ ἐνοπλος μετὰ δύο ὄρας, νὰ
«τιμωρῇται στρατιωτικῶς καὶ σεῖς γενναῖοι ἄνδρες, ἡθέ-
«λατε ὑποστῆ τὴν προσβολὴν ταύτην. ἀλλ' ἐγὼ ἄλ-
«λως διέταξα, ἵνα δείξω εἰς τὸ ἔθνος ὅτι σεῖς ὑπη-
«ρετήσατε ἀνδρείως καὶ ὥς ἐνάρτεται πολίται· τὴν
«πατρίδα ἐν δειναῖς περιστάσεσι καὶ σήμερον ἀνα-
«δεικνύεσθε μετριοφρονες καὶ ἑτοιμοὶ νὰ καταθέση-
«τε τὰ ὅπλα καὶ ἀποσυρθῇτε ἐν ταῖς οἰκίαις ὑμῶν».
Μετὰ ταῦτα ἀνήγγειλεν αὐτοῖς, ὅτι «εἶχαν ἐντο-
«λὴν παρὰ τοῦ Πληρεξουσίου νὰ σημειώσῃ τὰ ὀνόματα
«τῶν ἀξιοματικῶν καὶ στρατιωτῶν ἐλάστου λόχου, ἵνα
«ἐξ αὐτῶν καταταχθῶσιν ἐν τῇ συστηθησομένῃ σώ-
«ματι τῆς χωροφυλακῆς.»

Ἡ ἀγγελία αὕτη εὐηρέστησεν αὐτοὺς καὶ δι-
λύθησαν ἱσχύως. Συγχρόνως ἔλαβε καὶ μέτρα τινὰ
πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς δημοσίας τάξεως ἐν ταῖς δύο
πόλεσι καὶ τὴν ἐξοχήν, διότι οὐδεμίαν ἐμπιστοσύνην
εἶχεν εἰς τὸν « κτηνώδη ἐκείνον στρατὸν » (*Truppe
Bruttale*) οὗτινος, ἄνδρες τινὲς ἀπεπειράθησαν νὰ δια-
τράξωσι τὴν τάξιν, ἀλλὰ διάφοραι συλλήψεις καὶ
βραχεῖαι κρατήσεις ἤρκεσαν νὰ δείξωσι τὴν δρα-
στηριότητα τῆς κυβερνήσεως, ἐμπνεύσασαι φόβον εἰς
τοὺς φαύλους καὶ θάρρος εἰς τοὺς ἀγαθοὺς. Διὰ τῶν
μέσων τούτων ἐπέτυχε πληρέστατα ὁ ἀφοπλισμὸς, ἄ-
γευ παραπόνων, ἐν γένει, τῶν ἀφαιμένων τούτων στρα-

πρωτικῶν. ἄνευ διαταράξεως τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας ἐν πάσῃ τῇ νήσῳ καὶ μετὰ πλήρους εὐαρυσθείας ἐκεῖνων οἵτινες μέχρι τοῦδε ἐπιέζοντο καὶ ἐκακοποιοῦντο παρὰ τῶν «μισητῶν τούτων ὄντων» (*esseri odiosi*).

Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἀροπλισμοῦ τούτου ἀνεφάνησαν πάραυτα εἰς τοὺς κατοίκους, οἵτινες μέχρι τότε κατηφεῖς καὶ πεφοβισμένοι διατελοῦντες, ἀνέλαβον τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἱλαρότητα ἐν τοῖς προσώποις αὐτῶν.

Περαιτώσας τὸ ἀκανθῶδες ζήτημα τοῦ ἐγχωρίου στρατοῦ, ἐπελήφθη τῶν ἄλλων κλάδων τῆς διοικήσεως, καὶ κατὰ πρῶτον προσεκάλεσε, δι' ἐγκυκλίῳν, πᾶσας τὰς ἀρχὰς καὶ πάντα τὰ δικαστήρια, ἵνα πληροφωρήσωσιν αὐτὸν περὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν δημοσίων προσόδων καὶ περὶ τῆς διανομῆς τῆς δικαιοσύνης. Ἐκ τῶν ἐκθέσεων τῶν Ἀρχῶν τούτων καὶ ἐκ τῶν πληροφωριῶν αἱ συνέλεξε, εἶπεν ὅτι, ἡ ἀνικανότης, ἡ κατὰχρησις καὶ ἡ ἀδικία εἶχον εἰσδύσῃ εἰς ἀπᾶσας τὰς Ἀρχὰς καὶ εἰς ἅπαντα τὰ δικαστήρια. Ταμίᾳς τῆς νήσου διετέλει «ἓν τέρας πολὺ παράδοξον τοῦτο δὲν εἶχεν ἑκατὸν κεφαλὰς, ἀλλὰ μόνην μίαν καὶ ἑκατὸν χεῖρας πάνυ κακῶς εἰθισμένας εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ ἐθνικοῦ πλοῦτου» (1) Ἡ κατάχρησις αὕτη,

(1) Ho trovato un mostro assai strano. Egli non è di rento testa ma di una sola testa e di cento mani assai mal educate, nel maneggiare il tesoro della nazione. Ἐκθεσις Καποδιστρίου πρὸς τὸν ἡγεμόνα τῆς 29 Σεπτεμβρίου 1802

ἠνάγκασε τὸν Καποδίστριαν νὰ συστήσῃ κατὰ πρῶτον τὴν τοπικὴν τῆς νήσου « οἰκονομικὴν ἀρχήν, » διότι μεθ' ὅλων τῶν γινομένων καταχρήσεων, εὗρεν εἰσέτι ἐν τῷ ταμείῳ περίσσευμα 20134 γροσίων, ὅπερ ἠϋζήσανεν ἕνεκα τῆς διελύσεως τοῦ ἐγγχωρίου στρατοῦ ἐκ 18000 γροσίων κατὰ μῆνα.

Μετὰ ταῦτα ἐπελήφθη πλείστων ἀπαιτήσεων διεφόρων πολιτῶν, ζητούντων παρὰ τῆς τοπικῆς κυβερνήσεως καθυστεροῦντας μισθοὺς ἀνυπάρχων θέσεων καὶ ψηφισθείσας μεγαλοδωρίας. Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, εἰ καὶ ἐπιέσθη παρὰ τῶν αἰτούντων, οἵτινες πᾶν μέσον μετεχειρίσθησαν ἵνα καταπείσωσιν αὐτὸν ὅτι δικαιοῦνται νὰ λάβωσι τοὺς αἰτουμένους μισθοὺς καὶ μεγαλοδωρίας, ἀλλ' αὐτὸς εἰς οὐδεμίαν τῶν αἰτήσεων τούτων ἐνέδωκε, διότι ἅπαντα τὰ παρ' αὐτῶν ἀπαιτούμενα χρηματικὰ ποσὰ, ἐπήγαζον ἐκ τῶν καταχρήσεων τῶν ἀναρχικῶν κυβερνήσεων, αἵτινες μὴ δυνάμεναι ν' ἀποκτήσωσι τὴν εὐνοίαν τινῶν, διὰ χρημάτων ὧν ἐστρατεύοντο, ἀπέκτων αὐτὴν δι' ἑνὸς θεσπίσματος διορίζοντος εἰς θέσιν τινὰ καὶ παραχωροῦντες ἄδρην μισθόν, ἢ προβιβάζοντος εἰς ἀνώτερον στρατιωτικὸν βαθμὸν μετὰ μι. θοῦ ἀναλόγου τοῦ παραχωρουμένου βαθμοῦ, καὶ διὰ ταῦτα, ἀπεφάνθη ὅτι οὐδόλως ἐδικαιοῦντο ν' ἀπαιτήσωσιν ἀποζημιώσεις παρὰ τῆς νομίμου κυβερνήσεως. καὶ ἐφρόνει ὅτι ὀφείλει ἡ τοπικὴ κυβέρνησις νὰ πέμπῃ εἰς Κέρκυραν πᾶν περίσσευμα ὑπάρχον ἐν τῷ ταμείῳ, διότι ἐν ᾧ ἔτι

νώσκουσιν οἱ ἀπαιτοῦντες, ὅτι τὰ ἔσοδα ὑπερβαίνουνσι τὰ ἔξοδα, ἐνοχλοῦσι τοὺς κυβερνῶντας καὶ “ταπεινῶς «τολμᾷ νὰ συμβουλευέσῃ», τὸν Ἑγεμόνα, πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν αὐτοῦ ἀντιπροσώπων ἐκ τοιαύτης δεινῆς θέσεως, νὰ ἐκδώσῃ διάταγμα δι’ οὗ ν’ ἀπαγορευῇται αὐτοῖς ἐπὶ ἀτομικῇ εὐθύνῃ, νὰ διαθέτῃσι δημόσια χρήματα, ἐκτὸς τῶν ἀναγκαιούντων πρὸς δαπάνην τῆς τοπικῆς κυβερνήσεως. Ἐπελήφθη ὡσαύτως τοῦ ζητήματος τῶν φυγάδων στασιαστῶν ὧν οἱ πλείοτοι εἶχον καταύγῃ εἰς Ζάκυνθον, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου συνενεχθῆ μετὰ τοῦ ἐκεῖ ἀντιπροσώπου τοῦ Ἑγεμόνος, διασέμου συμπολίτου αὐτοῦ Στάμου Καλλικιοπούλου, ὅτι αὐστηρῶς νὰ ἐπιτηροῦνται καὶ ἀπαγορευθῇ αὐτοῖς ἡ ἐπάνοδος πρὸς ἀποφυγὴν νέων ταραχῶν (1) Περαιτέρωθεν προσέτι ὑπάρχον καὶ ἕτερον αἷτιον διχονοίας, τὸ τῶν, αἰτήσεων τῶν ζημιωθέντων καὶ τῆς ἀτιμωρίας τῶν ζημιωσάντων, καὶ ἐκ διαφορῶν περιστατικῶν ἐπέιοθη ὅτι καὶ τὸ σοβρὲν τοῦτο ἀντικείμενον δὲν ὤφειλε ν’ ἀφεθῇ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Ὑπρχίας, ἀλλὰ ν’ ἀνατεθῇ εἰς ἐπιτροπείαν τινὰ ἐδρεύουσαν ἐν Κερκύρᾳ καὶ αὕτη ἐπιληφθῇ κατὰ πρῶτον τῶν αἰτήσεων τῶν μᾶλλον ζημιωθέντων Χοιδᾶ καὶ Εὐσταθίου Μεταξᾶ.

(1) Τὴν γνώμην ταύτην δὲν συνεμερίσθη ὁ τυχτικὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἑγεμόνος Μερχάτης; ὅστις, διὰ προκηρύξεως, αὐτοῦ ἐπέτρεψε τὴν ἐπάνοδον σχεδὸν εἰς πάντας.

Ἐπαλήφθη ὡσαύτως καὶ τῶν πλείστων αἰτήσεων τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ διαλυθέντος ἐγγχωρίου στρατοῦ, αἰτούντων τὴν διατήρησιν αὐτῶν ἐν τῷ στρατῷ, εἰσῆκουσε μόνον τὰς τῶν λοχαγῶν Μυλωνᾶ καὶ Πόγγη διότι ἐγκρατεῖς τῆς Ῥωσικῆς γλώσσης ἦσαν ἀναγκαῖαι ἵνα συγκοινωνῇ ἡ Πολιτικὴ Ἀρχὴ μετὰ τῶν Ῥώσων Ἀρχηγῶν, διατήρησε προσέτι τοὺς ὑπολοχαγοὺς Βερέταν, Βερδέζεν καὶ Μεταξᾶν, οἵτινες ἐκρίθησαν καὶ οὗτοι ἀναγκάσιοι παρὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ῥωσικῆς Φρουρᾶς.

Συνεννοήθη ἐπίσης ὁ Καποδίστριας, μετὰ τοῦ αὐτοῦ Διοικητοῦ περὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, καὶ ἤλπιζεν ὅτι καὶ τὸ σχέδιον τοῦτο ἦθελεν ἐπιτύχῃ τῆς ἐπιδοκιμασίας τοῦ Ἡγεμόνος.

Ἐξετέλεσε προσέτι μετὰ εὐσυνειδησίας καὶ ἐτέραν τῶν ἐντολῶν ἃς ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Ἡγεμὼν, τὴν σύστασιν νοτοκομείου, ὅπερ ἐν τῷ βραχεῖ διαστήματι τῆς διοικήσεως αὐτοῦ ἱδρυσεν καὶ ἐνοσηλεύοντο καὶ ἀσθενεῖς.

Παρετήρησεν ὅτι αἱ φυλακαὶ γέμουσι κρατουμένων τῶν μὲν ὑπόπτων σκάσεων, τῶν δὲ φόνων, ἐτέρων δὲ κατεδεδικασμένων παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῆς Ὑψηλῆς Ἀκυνομίας καὶ περὶ τούτων ἐφρῶναι ὅ,τι καὶ περὶ τῶν φυγάδων καὶ ἐξορίστων, δῆλα δὴ ὅτι ἀφ' οὗ ἦθελον καὶ οὗτοι ἀποφυλακισθῇ, ἦθελον ἐπιδοθῇ εἰς στασιαστικὰς καὶ ἐγκληματικὰς πράξεις (1).

(1) Μετ' οὗ πολὺ ἐπεφυλακίσθησαν αἱ πλείστοι δι' ἀμνηστίας.

Ἐν τωσούτῳ ἀφίκετο εἰς Κεφαλληνίαν ὁ διορισθεὶς ἀντιπρόσωπος Μερκάτης καὶ ἐπαιδῆ, ὁ Καποδίστριας, ὤρειλε καὶ παραδώσῃ τὴν Ἀρχὴν, ἀναγκάσιον ἔσονται, νὰ μνημονεύσῃ αὐτῷ τὰ αἷτια ἕκαστα προκάλεσαν τὰ συμβάντα τὰ ἐπενεγκόντα τωσαύτας αἱματοχυσίας καὶ καταστροφὰς καὶ ἃς οὐδεὶς κάλλιον αὐτοῦ ἐγίνωσκε, διότι διετέλεσε αὐτόπτης μάρτυς πασῶν τῶν περιπετειῶν εἰς ἃς ὑπέκυψαν ἡ ἀτυχὴς ἐκείνη νῆσος, νὰ περιγράψῃ συνάμα τὴν κοινωνικὴν κατάστασιν καὶ νὰ ἐκθέσῃ τὰ οἰκονομικὰ αὐτῆς.

Κατὰ τὸν Καποδίστριαν τὰ πλεῖστα συμβάντα τὰ προκαλέσαντα τὰς αἱματοχυσίας προήρχοντο ἐκ τοῦ Ληξουρίου, διότι ἐκολακεύετο ἐκ τῆς ἰδέας τῆς αὐτοκυβερνήσεως καὶ ἀπέρριπτε πᾶσαν πρότασιν ἐνώσεως καὶ συμπολείας μετὰ τῶν ἄλλων τμημάτων Ἀργοστολίου, Φρουρίου καὶ Λειβαθοῦς καὶ ἀφ' οὗ διὰ τῆς βλας καὶ τῶν ὀπλων, ἐπέτυχε τὸν χωρισμὸν, ὃν διὰ τῶν αὐτῶν μέσων διετήρησεν ἐπὶ χρόνον τινὰ καὶ εἰσέτι ἤθελε διατηρήσῃ, διότι οἱ στασιάζοντες οὗτοι συνέδοντο μετὰ τῶν ἐτέρων τῶν ἄλλων τμημάτων, οἵτινες ἠδύναντο νὰ ἐνισχύσωσι καὶ κραταιώσωσι τὴν στάσιν τοῦ Ληξουρίου. ἔαν ἡ ἀξιοκατάκριτος διαγωγὴ τῆς παντοδυνάμου οἰκογενείας τῶν κομήτων Μεταξᾶ, ἥτις ἦτο ἡ ἐστία τῆς στάσεως, δὲν ἤθελεν ἐρεθίσῃ τὴν δημοσίαν γνώμην εἰς βαθμὸν ὥστε ἅπανα ἡ νῆσος ν' ἀποφασίσῃ τὴν ἀπώλειαν αὐτῆς (1) Ἐκ-

(1) Ἡ οἰκογένεια Μεταξᾶ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁρμη-

τοτε ἡ στάσις κατεβλήθη καὶ τὸ Δηξούριον ὑπέκυ-
ψεν εἰς τὴν κυβέρνησιν. Ἀλλὰ μετὰ τὰ συμβέντα
ταῦτα πάλιν ἡ νῆτος διηρόθη εἰς δύο στρατόπεδα, τὸ
μὲν νικηφόρον, ὑπερισχύον καὶ ἀλαζδόν, συγκαίμα-

μένη, κατ'έγχετο ἐκ τοῦ Γερουσιαστοῦ Μιχα' Ἀντωνίου Μιτξῆ
ὅστις ἀρ'οὔ πρότερον ἀνδρείως ἐπολέμησε πλησίον τοῦ τελευταί-
ου αὐτοκράτορος καὶ ἀρ'οὔ εἶδεν αὐτὸν ἐνδόξως πετόντα, κατέ-
φυγεν εἰς τι πλοῖον Γενουινῶν, ὅπερ μετέφερεν αὐτὸν εἰς Κρή-
την· περιπλανηθεὶς δὲ εἰς διαφόρους, ὑπὸ τοῦ· Ἐνετού·, δικτατού-
σας Ἑλληνικὰς χώρας, τέλος ἀποκατέστη ἐν Κερκαλληνίᾳ. Ἐκ-
τοτε τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας ταύτης διακρίθησαν εἰς πάντας
τοὺς πολέμους· οὗ· διεξήχθη ἡ Ἑστικὴ Πολιτεία κατὰ τῶν Ὀ-
θωμανῶν, καθ'ὃς ὁ ταγματάρχης· Ἰωάννης Βαπτιστῆς· ὅστις ἐπὶ
κεφαλῇ τοῦ ἐπικουρικοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἐρρούρη τὸ Ξηρό-
μερον καὶ τὴν Ἀκαρνανίαν καὶ ὁ Ἀναστᾶσιος· ὅστις δι' ἐξόδων
αὐτοῦ ἐστρατολόγησε καὶ συνετήρησε διακοῦντας τοὺς πολέμους
1800 Κερκαλλῆνας συνειλέσας· τὰ μᾶλλον εἰς τὴν κατὰκτησιν τῆς
Λευκάδος καὶ τοῦ Ξηρομέρου περὶεβλήθη δὲ εἰς τὴν κατὰ τοῦ
Αὐλῶνος πολεμικὴν ἐπιχείρησιν, δι' ἧς ἐκδοιλεῖσαι ἡ Ἐνετ Πολι-
τεία· τὰ Δρυμικοῦ θεσπ. τῇ 12 Ἰουνίου 1891 ἐκόσμησεν αὐτὸν καὶ
τοῦ· αὐτοῦ νομίμου ἀπογόνου· διὰ τοῦ τίτλου « κόμητος. » Ἐκ
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἀντωνίου πατρὸς· ἑτέρου Ἀναστασίου, διακριθε-
των καὶ τούτων ἐν διαφοραῖς· πολέμοις, ἐγεννήθησαν οἱ· Ἀν-
δρέας καὶ Κρίστος οἱ πρωταγωνισταὶ τῶν στάσεων τῆς Κε-
ρκαλλῆνης ἐν ἔτεσι 1800 1801 καὶ 1802 Ὁ Ἀνδρέας ἔσχε υἱὸν
τὸν Πέτρον ὅστις ἦν πατὴρ τοῦ Ἀνδρέου τοῦ μετὰ ταῦτα Στρα-
τηγοῦ ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Βασιλείῳ, τοῦ ἐγκαταλείψαντος τὴν 9
Μαΐου 1821 τὴν πατρίδα, τὴν σύζυγον, τὴν οἰκογένειαν καὶ εὐ-
ζωίαν ἵνα ἐπὶ κεφαλῇ τετρακοσίων ἐνόπλιων ἀνδρῶν ἐχότων καὶ
δύο τηλεβόλα, συνδράμη τὸ ἔθνος· του ὅπερ εἶχεν ἐπαφασίῃ ἡ

νον ἐκ τῶν ἀφοσιωμένων εἰς τὴν Κυβέρνησιν, διότι
ἐξ αὐτῆς μισθοῦται καὶ τμαῖται, τὸ δὲ ἡττηθὲν ὑπὸ-
δουλον καὶ κταβεβλημένον. Τὸ πρῶτον εὐρίσκεται ἐν
ἀμνηχανίᾳ διότι ὑποχρεοῦται νὰ διαταλῇ ἐκτὸς τοῦ

νὰ ἐλευθερωθῇ ἐκ τῆς βαρβάρου δουλείας· ἢ νὰ τερῇ ὑπὸ τὰ ἐ-
ρείπειαι τῶν πόλεων καὶ τῶν χωρίων του. Μόλις ἐφίκετο ἐν Πε-
λοποννήσῳ διεκρίθη κυριεύσας τὸ Ἀλά καὶ οὕτω κατέστρεψε τοὺς
ἐπικαινδυνοτέρους· ἐχθροὺς τῆς ἐπικρατείας, Ἀχλιώτας, Ἐ-
νεκα ὁμως τῆς φιλογενείας καὶ αὐταπαρνήσεως ταύτης· ἐπέτρεψε
ἐπ' αὐτοῦ τὸν διωγμὸν τῆς Ἰονίου κυβερνήσεως, διότι ἡ Ἀγγλι-
κὴ πολιτικὴ τότε κατεπολέμει τὴν ἐπικρατείαν καὶ ὁ ἐν Ἐπικ-
νήσῳ Ἀρμοστής ὑπεχρέωσε τὴν Γερουσίαν νὰ συμμερισθῇ ἐπι-
σήμεως τὴν αὐτὴν πολιτικὴν· ὅθεν τῇ 18 Ἰουλίου 1821 αὕτη ἐξέ-
δοτο προκήρυξιν δι' ἧς προτεκάλει νὰ προσέλθωσιν ἐντὸς 15 ἡ-
μερῶν ἕνα δικασθῶσιν οἱ Κεφαλλῆνες καὶ Ζακύνθιοι οἱ ὑπογρά-
ψαντες προκήρυξιν τινι, τῇ πρώτῃ Ἰουνίου, κυρύττοντες· ἐκ τού-
τοις ἀρχηγοὺς τῶν Κεφαλλήνων καὶ Ζακυνθίων, ἐπὶ ἀπειλῇ ἐξορίας
καὶ ὀθμιύσεως ἀπάσης τῆς περιουσίας αὐτῶν. Οἱ ὑπογράψαντες
ἦσαν οἱ Κωνσταντῖνος Μεταξᾶς, Γεράσιμος Βίτορος, Φωκᾶς, Ἀν-
δρέας Μεταξᾶς, Εὐάγγελος Πανᾶς, Διονύσιος Σεμπριώδης, Πανα-
γιώτης Στροῦζας καὶ Μιχαὴλ Λουτρουφᾶς καὶ ἄλλοι γρυμιατεῖς.
Τῇ δὲ 13 Αὐγούστου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἡ Γερουσία διὰ θεσπισμα-
τος αὐτῆς ματέβαλε τὴν προκήρυξιν ἐκείνην εἰς νόμον ὡς πρὸς
τὰ ἀνωτέρω πρόσωπα, ὅπερ ἐποίησε καὶ ἡ Βουλὴ τοῦ Ἀ'. Κοι-
νοβουλίου τῇ 2 Ἀπριλίου 1822 Ἡ αὐττηροτάτη καὶ ἀδίκος
αὕτη ἀπόφασις διήρκατε μέχρι οὗ ἡ Βουλὴ τοῦ Ἀ'. Κοινοβου-
λίου τῇ 2 Μαΐου 1833 κατήργησε τὸν ἀνωτέρω νόμον τοῦ
Ἀ'. Κοινοβουλίου νομοθετοῦσα ὅτι «Οἱ ὀνομαζιμένοι Κωνσταν-
τῖνος Μεταξᾶς, Ι. Φωκᾶς, Ἀνδρέας Μεταξᾶς, Εὐάγγελος
Πανᾶς, Διονύσιος Σεμπριώδης, Παναγιώτης Στροῦζας καὶ Μι-

στοιχείου αὐτοῦ, οἱ σύνδεσμοι δι' ὧν συναδέσγητο οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι διερράγησαν, τὸ αἷτιον ὑπερ διατήρει αὐτοὺς ἡνωμένους ἕνεκα ταυτότητος τῶν συμπεριόντων

εἰς τὴν Κουτουφᾶς ἐξορισθέντες μετὰ προκήρυξιν τῆς Βουλῆς (Γερουσίας) 18 Ιουλίου 1821, ἀναλαμβάνουν τὰ δικαιώματα τὰ ὁποῖα προηγουμένως ἔχουσιν.

«Αὐτοὶ ἐμποροῦν νὰ ἐναλλάξουν εἰς τὰ χῶματα τῆς Ἰωνικῆς Ἐπαρχτείας, εἰς τὴν ὁποίαν ἐνήκουν καὶ νὰ ἀπολαμβάνουν τὰ ἀγαθὰ (κτῆματα) ὅπου τοὺς ἐδημεύθησαν, ἐκτὸς ἂν ἐπὶ Κυβέρνησις δὲν ἐπούλησε ἢ ἄλλως δὲν διέθεσε ἐπ' αὐτὰ εἰς τοὺς μεικροὺς.»

Διέπρεψεν ὁ Ἀνδρέας Μεταξᾶς μετὰ ταῦτα καὶ ὡς πολιτικός ἀνὴρ καὶ ἐπὶ πολὺ ὑπῆρξεν ἀρχηγὸς τοῦ ἰσχυροτέρου κόμματος τῆς Ἑλλάδος. Ἔσχεν οὗτος υἱὸς τὸν Πέτρον καὶ τὴν Σπικίδωνα οἵτινες ἠρίστευσαν ἐν τῷ διπλωματικῷ σταδίῳ· εἰς ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Πέτρου, ὁ Ἀνδρέας, διατελεῖ νῦν Νομάρχης Κερκίρας. Ὁ Στρατηγὸς Ἀνδρέας Μεταξᾶς ὁ νικητὴς τοῦ Λάλα, ἔσχεν ἀδελφοὺς τὸν Ἀναστάσιον τὸν χατματίσαντα Γερουσιαστὴν ἐν τῷ ΙΓ' καὶ τελευταίῳ Ἰωνίῳ Κοινοβουλίῳ (1.ης Ὀκτωμβρίου 1863 μέχρι 21 Μαρτίου 1864) καὶ ὅστις ἦν πατήρ τοῦ νῦν ἀντιστρατήγου Γερασίμου Μεταξᾶ καὶ τὸν Παναγιῇ τὸν μετὰ ταῦτα ἱερομόναχον Παΐσιον, τὸν κατηγορηθέντα καὶ συλληφθέντα ὡς ἀρχηγὸν τῆς κατὰ τῆς Ἀγγλικῆς Προστασίας ἐπαραχίσεως ἐκείνης ἐν Κεφαλληνίᾳ ἐν ἔτει 1849.

Ὁ δ' ἀτυχὴς Κλαῦαρ ὁ καταδικασθεὶς εἰς τὴν ἐσχάτην ποινὴν ἔσχεν υἱὸν τὸν Ἀναστάσιον ἐκλεχθέντα βουλευτὴν ἐν τῷ ΙΒ' Κοινοβουλίῳ. (Le comte André Metaxa et le parti napistie en Grèce par François Lecomte — Paris Ch. Douvion. 1861. μεταφρασθεὶσα ὑπὸ Α. Β. Τσιμάρα, ἐν Κεφαλληνίᾳ 1867. — Ἐγγραφα τῆς Ἐπτανήσιου καὶ Ἰωνίου Γερουσίας).

ἐξέλιπον, ἀφ' οὗτου ἡ Ἀρχὴ διὰ τῶν καταλλήλων μέτρων ἀπηγόρευσεν αὐτοῖς νὰ ὦσιν ἡνωμένοι, ὀπλισμένοι καὶ ἀγέρωχοι καὶ ἀφ' οὗτου ὁ θηρόσιος πελοπο-
τος δὲν συνέδραμε τὴν ἐνοπλον βλαβεράν ὑπεροχὴν αὐτῶν,

Τὸ δεύτερον ζώηρδον εἰσὶν ἀρχίζει νὰ ἐλπίζει καὶ νὰ κινήται καὶ ἐπαθῶμαι εἰς τὰς πρώτας ταύτας κινήσεις νὰ ᾖ ἰσχυρώτερον ἐν' ἀντενεργήσῃ, ἀλλ' ἄνευ ἀρχηγῶν καὶ ὁδηγῶν, κατέστη σῶμα ἀκέφαλον καὶ ἀνικόν καὶ τοῦτο ἀρκεῖ ὅπως γίνῃ ἀδρανές. Ἐάν οὖν αὐτὴ ἡ κεφαλὴ καὶ οὗτος ὁ νοῦς ἐπὶ τὸ ρέψωσιν, αἱ ἀντενέργειαι ἔχονται ἀτελεύτητοι καὶ θέλουσιν ὑποσχεύωσιν τὴν κυβερνήσαν τὴν νῆσον Ἀρχὴν νὰ προβῇ εἰς λίαν δυσάρεστα μέτρα.

Ἰπάρχουσι προσέτι διάφοροι ἐντιμοὶ πολῖται ἀνευ ἐπιτροπῆς ἐν τῇ ἐξοχῇ, οἵτινες ἐλπίζουσιν ὅτι τὸ μέλλον κυβερνητικὸν σύστημα θέλει ἀπαλλάξῃ αὐτοὺς τῆς ἀνάγκης νὰ προστατεύωνται ὑπὸ ἰσχυρῶν συμπολιτῶν αὐτῶν. Τούτους, συνεβούλευεν ὁ Καποδίστριας, ἡ κυβέρνησις ὅφειλε νὰ ἐμφυχώνῃ καὶ προστατεύῃ, ἵνα ὦσι παράδειγμα εἰς πάντας ὅτι ὁ νόμος μόνος δικαιοῦται νὰ προστατεύῃ τοὺς πολίτας καὶ οὗτοι δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ ὑπόκεινται αἰμῇ εἰς τὰς νομίμους Ἀρχάς.

Παρατήρησε τέλος ὅτι τὸ Ταμιεῖον περιεῖχε πρῶτον γροσίον 13987 ἐξ ὧν ὄφειλον ν' ἀφαιρέθωσι γροσία 1030 ἵνα καλυφθῶσιν ἅπαντα τὰ ἐξοδα τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου. Καὶ ἐπειδὴ εἰς τὸν ἐπόμενον

μήνα τὸ εἰσόδημα ἀνήρχετο εἰς γρόσια 121250 καὶ τάλληρα 371 καὶ ἐπειδὴ τὸ ποσὸν τοῦτο ὑπερέβαινε τῆς ἀνάγκας τῆς κυβερνήσεως, προέτεινε νὰ πεμφθῇ εἰς τὸ γενικὸν τῆς Πολιτείας ταμεῖον τὸ περίσσευμα 12000 περίπου γροσίων.

Ἄφ' οὗ ἐπληροφόρησεν οὕτω, τὸν μέλλοντα νὰ διοικήσῃ τὴν νῆσον, ἐπεσκέψατο ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας αὐτὴν καὶ διαμείνας εἰς τὰ κυριώτερα τμήματα, συνεβούλευσε καὶ παρήνευσε τοὺς κατοίκους νὰ σέβωνται τοὺς νόμους τῆς Πολιτείας, ἣτις θέλει ὡρελήσῃ αὐτοὺς, διότι ἐρείδεται ἐπὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἰσότητος.

Ἐκτελέσας ὁ Καποδίστριας τὴν ἐντολὴν αὐτοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ, ἀνεχώρησε τῇ 9 Ὀκτωβρίου δευθυνόμενος πρὸς τὴν Ἰθάκην ὅπου ἀφίκετο τῇ 12.ῃ μετὰ τῆς Ῥωσικῆς φρουρᾶς καὶ εὔρε τὸν πρὸ δολίγου ἐκεῖ φθάσαντα ἀντιπρόσωπον τοῦ Ἡγεμόνος Ρόκκον Δετωρτήν ὅστις εἶχεν ἤδη προετοιμάσῃ τὰ καταλύματα τῶν ἀξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν. Ἐπελήφθη διαφόρων κυβερνητικῶν ἀντικειμένων καὶ κατὰ πρῶτον συνέστησε τὴν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Ἀρχὴν πρὸς εἰσπραξίν τῶν τῆς κυβερνήσεως εἰσδημάτων καὶ μετὰ ταῦτα ἠσυχολήθη εἰς τὴν εἰσπραξίν τῶν παρὰ διαφόρων σφετερισθέντων δημόσια χρήματα, διαρκούσης τῆς ἀναρχίας καὶ ἥρχισε ἀνέκρισιν τινα περὶ τῆς λαθραλῆς ἐξελχθείσης σταφίδος καὶ περὶ τῶν ἄλλων λαθρεμπορίων. Παραδοὺς δὲ τὴν κυβέρνησιν τῆς νήσου εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον ἀπέλθε τῇ 19 Ὀκ-

κτωβρίου καὶ ἐπισκεφθεὶς τὴν Λευκάδα ἐπνέκκμψεν εἰς Κέρκυραν φέρων μεθ' ἐκτουτῷ 8,000 γρόσια ἐκ τοῦ περισσεύματος τοῦ Ταμείου Κεφαλληνίας, ἅτινα παρέδωκε τῷ Γενικῷ Ταμίᾳ.

Κατὰ τὰς ἀποστολὰς ταύτας, ὁ Καποδίστριας ἔδωκε τὰ πρῶτα δείγματα τῆς πολιτικῆς αὐτοῦ εὐφυΐας καὶ ἔκτοτε δεκρίθη ὅτι ἐγίνωσκε νὰ ἐπναφέρῃ ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ νόμου καὶ διοικητῇ λαὸν ἐν ἀναρχίᾳ, ἀδελφ.μαχίᾳ καὶ διχονοίᾳ διατελοῦντα, πλεονεκτήματα ἅτινα μετὰ ταῦτα ἀνεπτύχθησαν ἐν αὐτῷ ἐπὶ τσοῦτον, ὥστε δι' αὐτὰ ἐθαυμάσθη παρὰ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου. Καὶ αὐτὲς εὐτος δὲν ἡρνήθη ὅτι αἱ ἀποστολαὶ αὗται ἐχρημάτισαν τὸ πρῶτον πολιτικὸν αὐτοῦ στάδιον, διότι μετὰ παρέλευσιν χρόνου τινὸς (19 Ἰουνίου 1807), ὅτε διατέλει ἑκτακτος ἄπεσταλμένος ἐν Λευκάδι, ἀποτεινόμενος πρὸς τοὺς Κεφαλλήνας πλοιάρχους, εἶπεν, «Ἐλαβον τὴν τύχην νὰ ἐγνωρίσω Ὑμᾶς διαρκοῦντος τοῦ Ὑπουργείου μου, «ἤρχισα τὸ πολιτικόν μου στάδιον ἐν μέσῳ Ὑμῶν «ἐν Κεφαλληνίᾳ, αἰσθάνομαι ὅτι εἶμαι Κεφαλλήν «γινώσκω ὅτι ἀγανακτεῖτε μὴ δυνάμενοι νὰ εἰσθε «γενναῖοι καὶ εὐγνώμονες πρὸς Πολιτεῖαν, ἰδρυθεῖσαν «καὶ ἐνισχυθεῖσαν μᾶλλον πρὸς τὸ συμφέρον Ὑμῶν «ἢ οἰασθήποτε ἄλλης τάξεως πολιτῶν.»

the 1990s, the number of people in the world who are under 15 years of age is expected to increase from 1.1 billion to 1.5 billion. The number of people aged 65 and over is expected to increase from 200 million to 400 million. The number of people aged 15 and over is expected to increase from 3.5 billion to 4.5 billion. The number of people aged 15 and over is expected to increase from 3.5 billion to 4.5 billion. The number of people aged 15 and over is expected to increase from 3.5 billion to 4.5 billion.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ ·

—

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

Ὁ κόμης Σπυρίδων Γεώργιος Θεοτόκης ἐγεννήθη ἐν Κερκύρᾳ τῇ 14 Ἰουνίου 1722, ἐκ τοῦ κόμητος Νικολάου Ἀλοῦσιου καὶ τῆς κομήσσης Ἑλισάβετ Ἰουστινιανοῦ, ἡ οἰκογένεια Θεοτόκη ἐκ τῶν προκρίτων Κωνσταντινουπόλεως, κατέφυγεν εἰς Κέρκυραν ἐν ἔτει 1453, διασωθεῖσα, ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ἐκαίνου ὀλέθρου καὶ οὗτοι ἀποκατέστη τυχεῦσα μετ' ἄλλων προσφύγων, παρά τε τῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν κτοίκων μεγίστης περιποιήσεως, μάλιστα ἐν τῶν μελῶν τῆς αὐτῆς οἰκογενείας ἐκοσμήθη παρὰ τῆς Ἑνετικῆς Πολιτείας διὰ τοῦ τίτλου Ἱππότου μετὰ σιτηρεσίου. Πρόσ-γράφη δὲ ἐν τῇ Χρυσῇ Βίβλῳ τῶν Εὐγενῶν Κερκύρας ἐν ἔτει 1525 καὶ ἐν ἔτει 1699 ἐκοσμήθη διὰ τοῦ τίτλου «κόμητος» παρὰ Φερδινάνδου Καρόλου Δουκὸς τῆς Μαντούης καὶ Μομφερράτου, εἰς τῶν κλάδων τῆς αὐτῆς οἰκογενείας, ὁ πρωτότοκος, ἐξ οὗ κατήγετο ὁ Σπυρίδων Γεώργιος.

Ἐκπαιδευθεὶς οὗτος τὰ προκαταρκτικὰ μαθήματα ἐν Κερκύρᾳ καὶ Βενετίᾳ, μετέβη εἰς Πατάμιον πρὸς μελέτην τῶν νομικῶν καὶ λαβὼν παρὰ τοῦ ἐκεῖ Πανεπιστημίου τὸ νομοδιδακτορικὸν Δίπλωμα, ἐπανάκαμψε ἐν τῇ Πατρίδι. Καὶ ἐπειδὴ διεκρίνετο ἐπὶ βαθύτητι ἐπιστημονικῶν γνώσεων καὶ ὅξυνσιν, οἱ συμ-

πολίται αὐτοῦ οἱ ἀπαρτίζοντες τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς νήσου, ἐτίμησαν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1738 δι' ὧν τῶν τότε διασημοτέρων θέσμων ἅς διέθετον, μέχρι τοῦ ἔτους 1791, ὅτε ἤγησε παρὰ τοῦ Συμβουλίου τὴν ἀπαλλαγὴν πάσης θέσεως ἀποδείξας τὸ ἑβδομηκονταετὲς τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. (1) Πᾶρεδέξατο τὸ Συμβούλιον τὴν αἴτησιν καὶ ὡς δαίγμῳ εὐγνώμοσύνης, ἐνεκα τῶν πολλοστῶν ὑπηρεσιῶν ἅς τῇ πατρίδι προσήνεγκε, διέταξε τὴν κοπὴν Μεταλλίου ἐξ Ἀργύρου εἰς τιμὴν αὐτοῦ (2)

Μετὰ παρέλευσιν ἐξαετίας, ὅτε ἡ Ἑνετικὴ Πολιτεία διεγράφη ἐκ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἑπικρατειῶν καὶ οἱ δημοκρατούμενοι Γάλλοι ἐκυρλεύσαν τὴν Κέρκυραν καὶ ἐνέσπειρον ἐν αὐτῇ τὰ ἐκυτῶν φρονήματα, ἔτινα μέγαν ἀναβρασμὸν ἐν τῇ χώρᾳ προύκλεσαν καὶ εἰς πλείστους κινδύνους αὐτὴν ἐνέβαλον, ὁ Θεοτόκης τότε ἠσπάσθη τὰ φρονήματα ταῦτα (3) καὶ πλείστους πατριωτικοὺς λόγους ἀπήγγειλε (4) καὶ Πρόε-

(1) Ὁρα Βιογραφικὰ Σχεδία κατ. Α. Βροκίνη ἐν Κερκύρᾳ Τυπογρ. Νεχχιμούλη 1877. Τόμ. 1.ος

(2) Ὁρα τὴν περιγραφὴν τοῦ Μεταλλίου τούτου ἐν τῷ ἡμετέρῳ πονήματι «Ἑπικρίσεις» κατ. — Κερκύρᾳ Τυπογρ. Νεχχιμούλη 1885.

(3) Storia d' Italia del 1789 al 1814. scritta da Carlo Botta. Libro 8.ο Italia 1824. — Storia delle Isole Ionie sotto il Reggimento dei Repubblicani Francesi del Conte Ermano Lunzi — Venezia 1860 —.

(4) Discorsi Patriotici pronunciati nella Società Patriotic a di Corcira — Corfù 1799.

δρος τῆς Κυβερνήσεως ἀνεδείχθη (*Presidente della Municipalità di Corfù*).

Ἡ πορεία αὐτῆ τοῦ διακεκριμένου τούτου ἀνδρός, τὰ αὐτοῦ αἰσθήματα καὶ ἡ φιλοπατρία, ἐρωσαν τὴν χώραν ἐκ πλείστων δυστυχημάτων ἐν ταῖς δειναῖς ἐκείναις περιστάσεσι.

Μετὰ τὴν παράδοσιν τῆς Κερκύρας καὶ τὴν οὐστάσιν τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως, αὕτη τῇ συναινέσει καὶ τῶν προκρίτων ἐξέλεξεν αὐτὸν Γερουσιαστήν, κατὰ τὰ δριζύμενα πρὸς τοῦ προσωρινοῦ Συντάγματος, μετ' ὀλίγον δὲ πρὸς τῆς προσωρινῆς ἐκείνης Γερουσίας ἀνηγαρεύθη Ἀντιπρόεδρος (1), διατελέσας τοιοῦτος μέχρι τῆς συστάσεως τῆς Ἑπτανήσου Πολιτείας ἰδρυθείσης διὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπογραφείσης Συνθήκης τῇ 21 Μαρτίου 1800. Διεκρίθη ἐν τῇ θέσει ταύτῃ, ἐφαρμόσας ἐν Ἑπτανήσῳ διὰ καταλλήλων νόμων τὰ φρονήματα ἅτινα ἠοθάνετο καὶ δημοσίως ἐκήρυξε, συνάδοντα τοῖς φρονήμασι τῆς πλειονότητος τῶν κατοίκων. Οἱ νόμοι οὗτοι, ἐκτὸς τῆς ἡθικῆς ὠφελείας ἣν ἐπήνεγκον, συνετέλεσαν ν' ἀπαλαχθῶσιν αἱ νῆσοι διαφόρων ἐπαχθῶν θεσμῶν.

Ἰδρυθείσης τῆς Ἑπτανήσου Πολιτείας, ἡ Γερουσία ἐξελέξατο αὐτὸν ἡγεμόνα τῆς Ἑπτανήσου καὶ

(1) Διὰ θεοπρίσματος τῆς προσωρ. Γερουσ. τῆς 22 Μαΐου 1799, δημοσιευθέντος ἐν τῷ ἡμετέρῳ ποτήματι « Ἐπιστρεφόμενοι κτλ. »

Πρόεδρον τῆς Γερουσίας (1) καὶ τοιοῦτος ἀνεγνωρίσθη παρὰ πάντων τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν (2)

Ἐξηκολούθησεν οὕτως καὶ ἡ Γερουσία ἰὰ διοικῶσαι τὴν Ἐπτανήσον. ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ προσωρινοῦ Συντάγματος μέχρι τῆς 25.ης Ἀπριλίου τοῦ 1801, καθ' ἣν ἡμέραν ἐνδρύθη ἡ κυβερνησις ἡ συνάξουσα τοῖς ὀριζομένοις παρὰ τοῦ Βυζαντινοῦ Συντάγματος (3) Μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἡμερῶν, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν δύο φρουρῶν τῆς τε Ῥωσικῆς καὶ Τουρκικῆς καὶ οἱ Πρόξενοι τῶν αὐτῶν δυνάμεων, ἀνήγγειλον τῇ Γερουσίᾳ ὅτι ἐπειδὴ ἡ Πολιτεία ἐνδρύθη, αὕτη ἐμαλλε νὰ φρουρηθῇ ἐξ ἰδίων στρατῶν καὶ ἐπομένως αἱ φρουραὶ αὐταὶ τάχιον ἐγκαταλείψουσι τὸ Ἐπτανησιακὸν ἔδαφος. Ἀπῆλθην δ' Ἡγεμὼν τῷ Γενικῷ Προξένῳ τῆς Ῥωσίας, ὅτι ἡ νεοσύστατος Πολιτεία δὲν εἶχεν εἰσέτι ὀργανώσῃ τὸν στρατὸν αὐτῆς καὶ ὅτι τὰ πνεύματα τῶν κατοίκων διετρηρῶντο εἰσέτι ὑπὸ τὴν

(1) Διὰ θεσπίσματος 28 Ἰουνίου 1801, δημοσιευθέντος ἐν τῷ ἀνωτέρῳ πονήματι.

(2) Ὁρχ Σειρὰ ἱστορικῶν ἀπομνημονευμάτων, ὑπὸ Π. Χιώτου — Κερκύρα ἐν τῇ τυπogr. τῆς Κυβερνήσεως 1863. Della Repubblica Settinsular, Libri due del Conte Erimanno Lunzi Bologna 1863. Βυζαντινὰ σχεδίαζ Βροκίνη.

(3) Ἐνεκὰ τούτου τὸ Συμβούλιον Κερκύρας ἐν τῇ συνεδρῶσει αὐτοῦ τῆς 17.ης Μαΐου ἀπέταμε πλήρη καὶ ἀπεριόριστον ἀμνηστειὰν διὰ πάντα τὰ περχθέντα ἐγκλήματα μέχρις ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐν τῇ νήσῳ.

ἐπιρροὴν τῶν παρὰ τῶν Γάλλων εἰσαχθεῖσων ἰδεῶν, (1) ἀλλὰ ταῦτα πάντα ἀπέβησαν μάταια. Ἡ ἀγγελία αὕτη μεγάλην ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν τοῖς πολίταις καὶ τοῖς Γερουσιασταῖς καὶ ἕνεκα τούτου ἀπεχώρησαν πάντες μείνας ὁ μόνος Ἑγεμὼν, ὅστις διώκησε δικτατορικῶς ἀπὸ 18 Ἰουλίου μέχρις 25 Ὀκτωβρίου (1801), ὅτε ἐπανήλθον οἱ Γερουσιασταὶ καὶ κατηρτίσθη πάλιν ἡ Γερουσία. Μετὰ τρίμηνον ἤρεμον Κυβέρνησιν, ὁ Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ῥωσσίας Ἰππότης Ἐλευθέριος Βενάκης δι' ἐπισήμου αὐτοῦ τῆς 30 Ἰουλίου, ἀνήγγειλε τῷ Ἑγεμόνι ὅτι ἡ Ῥωσικὴ φρουρὰ ἤδη ἤρχισε τὰς προπαρασκευὰς αὐτῆς πρὸς ἀναχώρησιν τὸ αὐτὸ πράττουσα καὶ ἡ Τουρκικὴ. Περτῆρησεν αὐτῷ ὁ Ἑγεμὼν δι' ἐπισήμου ὅτι ἐν ᾧ ἡ Ῥωσικὴ φρουρὰ εἶχεν ἤδη ἐπιβιβασθῆ (11-12 Αὐγούστου), ὁ ἐν τῷ παλαιῷ φρουρίῳ διαμένων ἀρχηγὸς τῆς Τουρκικῆς φρουρᾶς «Χατζῆ Μουσταφάγας, Καπιτοσήμπατης Μουσαφήσαγας Κορυφῶν», ἐπέμεινε νὰ διαμένῃ ἐν τῷ φρουρίῳ μετὰ στρατιωτῶν τινων ἀπομεινάντων, ἐν δὲ τῷ λιμένι ἐστάθμευσεν μία φρεγάτα καὶ ἕτερον πλοῖον Πολάκκ (2) ὅπερ ἀπεβίβασεν 200 στρατιώτας ἐν τῷ νησιδίῳ Βίδω προερχόμενος ἐκ Σμύρνης, τόπου ὑπόπτου λοιμοῦ καὶ προ-

(1) Καὶ ἐπειδὴ οἱ θεομοὶ τοῦ Βυζαντινοῦ Συντάγματος, ἦσαν ἐνάντιοι τῶν ἰδεῶν ἐκείνων, ἐγίνωσκεν ὅτι ὁ λαὸς οὐδέποτε ἤθελεν ὑποκύψῃ εἰς αὐτοὺς.

(2) Ὅρα ἐγγράφον ὁμ. 15

σεδοκᾶτο ἡ ἔλευσις τοῦ Ὀθωμανικοῦ στόλου, ὥς ἐκ τούτων ὑπόπτευε μήπως καὶ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν Ῥώσων ἀπομείναι ἡ Τουρκικὴ αὐτὴ φρουρὰ, ὅπερ ἀντέκειτο εἰς τὴν Συνθήκην εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τὴν δημοσίαν γνώμην, ἐπομένως ἐφοβείτο τὴν ἐπανάληψιν τῶν πολλάκις συμβασῶν δυσαρέστων συμπλοκῶν καὶ ἰδίως τὴν αἱματηρὰν ἐκείνην τῆς 15 Μαΐου 1801 (1). πολὺ μᾶλλον δὲ ὁ Ἀρχηγὸς οὗτος δι' ὀχυρῶντο δὲ οὐδεμίαν διαταγὴν ἀναχωρήσεως ἔλαβε παρὰ τῆς κυβερνήσεώς του, εἰ καὶ συγχρόνως μετὰ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ῥωσίας καὶ ὁ ἀπεσταλμένος τῆς Τουρκίας ἀνήγγειλε τὴν ἀναχώρησιν τῆς Ὀθωμανικῆς φρουρᾶς. Διεσκέδασε τοὺς φόβους τοῦ Ἡγεμόνος ὁ Γενικὸς Πρόξενος πείσας αὐτὸν δὲ εἰς οἰανδήποτε τῶν Δυνάμεων τῶν ἀνιχνωρισάντων τὴν Ἑπτάνησον Πολιτείαν ἐπιτραπῆσεται ἡ παραβίασις τῶν Συνθηκῶν.

(1) Τὴν συμπλοκὴν ἐκείνην προὐκάλεσαν δύο Τοῦρκοι στρατιωτικοὶ τραυματίσσαντες δύο πολίτας οἵτινες μετ' ἑτέρων ἐφόνευσαν αὐτούς. Ἀλλὰ μαθόντες τοῦτο οἱ ἕτεροι Τοῦρκοι εἰσῆλθον ἐν τῇ πόλει ξιφήρεις, ἐφόνευσάν τινα καὶ πλείστους ἐτραυματίσαν, ἐπειδὴ δὲ οἱ πολῖται ἐκτότ' ἐποίησαν, ἐβόησαν νὰ ἐξέλθῃ ὁ τακτικὸς στρατὸς τῆς Πολιτείας καὶ ἡ Ῥωσικὴ φρουρά. Ἐκ ἐκπαφέρωσι τὴν τάξιν. Οἱ Τοῦρκοι δὲ οὐδόλως ἐσεβάσθησαν τοὺς δύο στρατοὺς καὶ τότε ἐτρηματίσθησαν δύο στρατόπεδα τὸ μὲν ἐκ τῶν ἐπτανησίων, Ῥώσων καὶ τοῦ λαοῦ τὴ δὲ ἐκ τῶν Τοῦρκων. Μετὰ πολὺν χρόνον ἀφ' ἡμιχρῆν ἐπανῆλθεν ἡ τάξις, ἀφ' οὗ ἐρονεύθησαν πλείστοι Τοῦρκοι, Ῥῶσοι τινὲς καὶ δύο πολῖται, καὶ ἐτραυματίσθησαν διάφοροι Τοῦρκοι, Ῥῶσοι καὶ πολῖται καὶ

Παρετάθη εἰσέτι ἡ διαμονὴ τοῦ ἀρχηγοῦ, τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν πλοίων μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου, ὅτε δι' ἐπισήμου αὐτοῦ, ὁ ἀρχηγός, τῇ 27 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀνήγγειλε τῷ Ἡγεμόνι, ὅτι μόλις ἀποδοθῶσιν αὐτῷ 14,408 γρόσια, ὑπόλοιπον τῶν μισθῶν αὐτοῦ πρὸς γρόσια 37 καὶ ἐκάστην, ἐπιβιβασθήσεται. διατάξασα δὲ ἡ Γερουσία νὰ δοθῶσιν αὐτῷ, ἀπεμακρύνθησαν πάντες οἱ Ὀθωμανοί.

Ἄφ' οὗ ἡ Κέρκυρα ἔμεινεν ἄνευ φρουρᾶς, διότι οἱ ὀλίγοι στρατιῶται τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ τῆς Πολιτείας μόλις ἤρκουν πρὸς φύλαξιν τῶν φρουρῶν, οἱ μὲν φιλελεύθεροι ἦτουν τὴν μετάρρυθμσιν τοῦ Συντάγματος, οἱ δὲ ἐξήμενοι ἐτάραττον τὴν δημοσίαν τάξιν ἐν τῇ πόλει καὶ ἠρέθιζον τοὺς χωρικοὺς κατὰ τῆς τάξεως ἐκείνης εἰς ἣν τὸ Βυζαντινὸν Σύνταγμα ἀποκλειστικῶς παρεχώρησε τὰ πολιτικὰ δικαιώματα, οὐδόλως σκεφθέντες, ὅτι λαὸς ἐν θανάψει διατελὼν καὶ μετρίαν κοινωνικὴν ἀνάπτυξιν κατέχων, δὲν ἤθελε περιορισθῇ εἰς τὴν αἴτησιν ἢ ἀπολαβὴν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων, διότι ἀκμαίως εἰσέτι ὑπῆρχεν ὁ ἐρεθισμός, ὁ διαδοθεὶς ὑπὸ τῶν δῆμοκρατουμένων Γάλλων, κορυφωθείς δὲ ὅτε ἔπαυσεν ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου διαρκούσης τῆς πολιρκίας καὶ ὡς ἦτο ἐπὶ-

καὶ ἐκ τοῦ στρατοῦ τῆς Πολιτείας ὁ συνταγματάρχης Ἀλοῦσιος Μαρουνᾶς, ὁ τυμπανιστὴς Παρχάλης Βολονέζης καὶ ὁ στρατιώτης Ἰωάννης Φίγχορς—,

μενον ἀνεπτύχθησαν τὰ ἀτομικὰ πάθη, αἱ ἐκδικήσεις καὶ πρὸ πάντων αἱ ἀρπαγαί, εἰ καὶ μετὰ τὴν κητάκτησιν τῶν συμμάχων, ἐμετριάσθησαν μὲν τὰ ἐγκλήματα οὐδόλως δ' ἐπαιύσαν, μά ἴστα πολλὰ τοιαῦτα συνέβησαν καὶ ἐν ᾧ ὑπῆρχον αἱ ξέναι φρουραί, ἐπὶ πλέον ηὐξήθησαν κατὰ τὴν ἀναχώρησιν αὐτῶν ἐν τοῖς προαγχείαις καὶ ἐξαιρέτως ἐν τῇ ἐξοχῇ, καθὼς αἱ ἐχθροπραξίαι μεταξὺ δύο κωμῶν τοῦ τμήματος τῆς Λευκίμνης. τῶν Ἀναπλάδων καὶ Ῥιγγλάδων ἐν αἷς διεμάχοντο μέχρι καταστροφῆς ἐξ ἑνὸς αἱ οἰκογένειαι Καλογερόπουλο. Παπαβλασόπουλο, Κουλούρη, Καβχιὰ, Αὐλιανὸν, Δαλιέτο καὶ Γαρδικιότη καὶ ἄφ' ἑτέρου αἱ τῶν Σμόϊλη, Βούργαρη, Γαστεράτο, Κοτινᾶ καὶ Κοντομάρη. Οἱ ἀκολουθήσαντες φόνοι ἐν ταῖς κώμας Συναράδων καὶ Ἀγίων Δέκα ὅπου αἱ συνέπειαι ἐπέφερον ἐχθροπραξίας, τραυματισμοὺς καὶ κητάστροφάς κτημάτων μεταξὺ τῶν δύο οἰκογενειῶν Ζωχιὸ καὶ Γληρόπουλο. Ταῦτα συνέβησαν καὶ ἐν ταῖς κώμας Γαστουρίου, Διαπάδων, Βελονάδων, Μαγουλάδων καὶ εἰς ἅπαν τὸ τμήμα τοῦ Κάτω Ἰῆρου, ἐξαιρέτως ἐν μικρῇ τινι χωρίῳ Κουκνικάδων ὅπου ἐφόνευσαν Ἰταλὸν τινα Φραγγίσκον Δανιέλην ἐνοικιαστὴν τιμυρίου τινὸς εἰς ξένον ἀνήκοντος καὶ μετὰ παρέλευσιν μηνὸς ἐξώρυσαν τὸ σεσηπὼς πτώμα καὶ ῥίψαντες ἐπὶ πυρᾶς ἀπετέφρωσαν. Ἐν ἑτέρῳ χωρίῳ Περλεψιμάδων κατέστρεψαν τὰς οἰκίας καὶ τὰ κτήματα τῶν ἰδιοκτητῶν ἱστών, ὅπερ ἐπράχθη καὶ εἰς ἕτερα χωρία τοῦ τμήματος ἰσθίου καὶ τῶν ἐτέρων, καθὼς ἐν τῷ μικρῷ χωρίῳ

τοῦ τμήματος Ἄνω Γίρου, Ἀντιπερνῶν. Ἐν μέσῳ τοιούτων αἰμπαχυσίων, ἀρπυγῶν καταστροφῶν καὶ ἀνηκουστῶν τεραστίων ἐγκλημάτων, ὡς συνέβη ἐν Μαγουλᾶδις, ὅπου ἐγκλημητίας τις (1) φυγοδικῶν ἐπέστρεψεν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ καὶ εὖρων ἐν τέκνον περισσότερον τῶν ὄσων ἐγκατέλιπε, καὶ ὑποπτεύσας δυσπιστίαν εἰς τὴν σύζυγον αὐτοῦ, ὥρυξε λάκκον καὶ ὑπεχρέωσε τὴν μητέρα νὰ θέσῃ ἐντὸς αὐτῆς τὸ νήπιον. ὅπερ ἔθαψε ζῶν καὶ μετὰ ταῦτα ἐφόνευσε ληστὴν τινα (2) συγχωρικόν του, ὑποπτεύσας αὐτὸν αἷτιον τῆς γεννήσεως τοῦ παιδίου. (3) Ἐν μέσῳ τοιούτων κακουργημάτων δυναμένων νὰ ἐπιφέρωσι τὴν ἀπελπισίαν εἰς τὸν ἀγαπῶντα τὴν Κέρκυραν, ἡ συνείδησις αὐτοῦ εὕρσκει παρηγορίαν καὶ ἀναψυχὴν εἰς γεγονότα. ἅτινα τρανῶς ἀποδεικνύουσιν ὅτι ἡ κακοίθεια ἢ κακεντρέχεια ἢ τίς τις εἰς τὴν ἀρπαγὴν καὶ εἰς τὰ ἐγκλήματα δὲν ἦσαν τὰ φρονήματα ἐμὴ ἐμάδος τινὸς τῶν κατοίκων τῶν ἀγροτικῶν τμημάτων, διότι διάφοροι πολυάνθρωποι κῶμι ὡς αἱ Κερυριεῖς ἐν τῷ τμήματι τοῦ Ἄνω Γίρου, ἐν δὲ τῷ τῇ Μίσης τὸ Σικριπερὸν οὐ μόνον οὐδεμίαν βλάβην ἐπήνεγκον οἱ κάτοικοι αὐτῶν εἰς τὰ ἄτομα καὶ τὴν διοικησίαν τῶν κτηματιῶν, ἀλλ' ἐν ἐκείναις κατέ-

(1) Ἀντώνιος Βραχνός καλούμενος Κουκουλιώτης

(2) Τὸν καλούμενο Κουτσόμouλον

(3) Ταῦτα ἐκοτῇ παρελάβομεν παρὰ τῶν υἱῶν τῶν κακούργων ἐκείνων.

φυγον καὶ οἱ λαβόντες τὸ δυστήχημα νὰ εὑρεθῶσιν εἰς τὰ διάφορα χωρία. κατέφυγον ἐπίσης ἐκεῖ καὶ πλείστοι ἔτῃ οἰκογένειαι φεύγουσαι τὴν τρομοκρατίαν τῶν ἐν τῇ πόλει Γάλλων, διαρκούσης τῆς πολιορκίας, εὗρον δὲ ἀσφαλῆ ἄσυλον ὀπλισθέντες μάλιστα οἱ κάτοικοι ἵνα γενναίως ὑπερασπίσωσι τὰς οἰκογενείας κατὰ τῶν φύλων διωκτῶν αὐτῶν.

Διαρκούντος τοῦ κοινωνικοῦ τούτου σάλου, συνήλθεν ὁ λαὸς κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Ἡγεμόνος, ἐν τῇ πόλει, τοῖς προαστείοις καὶ ταῖς κώμαις καὶ ἐξέλεξε 64 ἀντιπροσώπους, ἵνα ἐπιστήμῳ ἐκφράσωσι τὰ πολιτικὰ φρονήματα τοῦ λαοῦ καὶ θεραπεύσωσι τὴν οἰκτρὰν κατάστασιν τοῦ τόπου. Ἡ ἐκλεχθεῖσα αὕτη ἀντιπροσωπεία ἢ κληθεῖσα « Ἐντιμὸς ἀντιπροσωπεία τῆς πόλεως, τῶν προαστείων καὶ τῶν κωμῶν τῆς νήσου Κερκύρας », ἐξέλεξε Πρόεδρον τὸν Κάρολον Μάνεσιν καὶ γραμματέα τὸν Σιπυρίδωνα Δελβινιώτην,

Ὁ Κάρολος Μάνεσιν ἀνῆκεν εἰς ἑντιμον οἰκογένειαν τοῦ προαστείου Μανδουκίου ἣτις συνηριθμήτο μετὰ τῶν καλουμένων « Στρατιωτῶν, » ὁρμωμένην ἐκ Ναυπλίου καὶ μετὰ πλείστων κατοίκων τῆς πόλεως ἐκαίνης καὶ πλείστων τῆς ἐτέρας Μονεμβασίας, παρὰ τῶν Ἑνετῶν κατεχομένων, καὶ εἰς χεῖρας τῶν Ὀθωμανῶν περιελθουσῶν ἐν ἔτει 1540 (1) κατέφυγον εἰς Κέρκυραν, ὅπου ὀργανισθέντες στρατιω-

(1) Διὰ συνθήκης κατὰ Μάιον 1540

τικῶς καὶ ἀποκαταστάντες ἔλαβον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως κτήματα καὶ προνόμια τινά, ἐν οἷς καὶ τὸ δικαίωμα νὰ ἀπελευθερώσωσιν ἐτησίως τρεῖς ἐξορίστους ἢ τρεῖς καταδίκους, ἀποτίσαντας τὸ τρίτον τῆς ἐξορίας ἢ τῆς ποινῆς, ἓνα εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Θεοφανείων, ἕτερον τὴν Δαμπρὰν καὶ τὸν τρίτον τοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος. Τὸ προνόμιον τοῦτο διετήρησεν εἰς τὸ σῶμα ἐκεῖνο καὶ ἡ Ἑπτάνησος Πολιτεία διὰ τοῦ ἀπὸ 2 Ἀπριλίου 1801 θεσπίσματος καὶ τὸ ἀπαρτί-
ζειν σῶμα ἰδιαιτέρον στρατιωτικόν, ὑπὸ τὴν διοίκη-
σιν ἑνὸς ἢ πλειόνων ἐξ αὐτῶν καὶ ὅτε δὲν διώκει μέλος τι τῆς οἰκογενείας Βαρβάτη. τῆς προσγραφείσης ἐν τῇ χρυσῇ Βίβλῳ ἐν ἔτει 1643 καὶ κοσμηθείσης διὰ τοῦ τίτλου «κόμητος» ἐν ἔτει 1684 (1) διώκει τὸ σῶμα αὐτὸ εἰς ἐκ τῆς οἰκογενείας Μάνεση. Τοῦ σώματος τούτου οἱ τελευταῖοι διοικηταὶ ἐχρημάτι-
σαν ἐκ τοῦ κλάδου τῆς αὐτῆς οἰκογενείας τοῦ κλη-
θέντος τοῦ «Κουβερναδούρου» (2) Ὁ Κάρολος δὲν ἦ-

(1) Τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας ταύτης διεκρίθησαν, οὐ μόνον εἰς πάντας τοὺς κατὰ τῶν Ὀθωμανῶν πολέμους, οὐδὲ διεξήγαγον οἱ Ἑνετοὶ ἀλλὰ καὶ ἐν ἐκείνοις κατὰ διαφορῶν τῆς Ἰταλίας Ἡγεμόνων. Νῦν ἡ οἰκογένεια αὕτη ἐξέλιπεν, ἐποβίωσαντος ἀγάμου, πρὸ ὀλίγων ἐτῶν τοῦ τελευταίου γόνου κόμητος Ἰακώβου.

(2) Ὁ κλάδος οὗτος νῦν ἐξέλιπεν, ἀποβιώσαντος ἀγάμου τοῦ τελευταίου γόνου Ἀγγέλου (Τζάντσου) υἱοῦ τῆς ἀδελφῆς τοῦ πατρὸς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ναυτικῶν καὶ τοῦ Δημάρχου Κερκυραίων Γεωργίου καὶ Μιχαὴλ Θεοτόκη.

το κάτοχος εὐρείας παιδείας, ἀλλ' εἶχεν ἀρκετὰς γνώσεις ἵνα διακρίνηται μεταξύ τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ. Αἱ πολιτικαὶ αὐτοῦ δοξασαὶ ἦσαν ἀρκούντως μετρίφρονες, ὥς τοῦτο ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ σχεδίου Συντάγματος τοῦ παρ' αὐτοῦ καὶ τοῦ γραμματέως τῆς ἀντιπροσωπείας συνταχθέντος. Ἐδειξε πάντοτε μεγάλην ἀπέχθειαν διὰ τὰς πραττομένας βιαιοπραγίας καὶ τὰ συμβάντα ἐγκλήματα. Ὑπῆρξε φίλος τοῦ Ἡγεμόνος καὶ ἡ φίλια αὐτῇ ἐκ πλείστων δεινῶν ἀπήλλαξε τὴν Κέρκυραν. Ἑπειδὴ δὲ ἦτο τίμιος καὶ φιλοδίκαιος δὲν ἤεν ἡγήτησαν αἱ μεταγενέστεραι Κυβερνήσεις γὰρ παρίῳσι τὰς ἀρετὰς ταύτας καὶ διώρισαν αὐτὸν Δικαστὴν, ἐν ᾗ θέσει διετέλεσε σχεδὸν μέχρι τῆς τελευτῆς αὐτοῦ.

Ὁ ἐκλεχθεὶς γραμματεὺς Σπυριδων Δελβινιώτης, ἐκ τῶν φίλων καὶ οὗτος τοῦ Ἡγεμόνος, κατήγετο ἐξ οἰκογενείας ἀπ' αἰώνων ἀποικτασταθείσης ἐν Κερκύρᾳ καὶ ἐκ Δελβίνου τῆς Ἡπείρου ὁρμωμένης. Ἰὰ εὐφυέστατα μέλη τῆς οἰκογενείας ταύτης ἐκλείσαν ἀρκούντως τὴν Κέρκυραν. Αὐτὸς οὗτος δὲ Σπυριδων νομομαθὴς τυγχάνων διεκρίθη ὡς Πρόεδρος τῶν Δικαστηρίων ἐπὶ τῶν μεταγενεστέρων Κυβερνήσεων. Οἱ υἱοὶ αὐτοῦ Νικόλαος, Ἀλέξανδρος καὶ Ἀχιλλεὺς, διάσημοι νομομαθεῖς, διεκρίθησαν ἐπὶ παιδείᾳ καὶ ἐθνισμῷ μάλιστα ὁ τελευταῖος ἐξελέχθη Βουλευτῆς πρὸς ἐπιψήφισιν τῆς Ἐνώσεως, ἀλλὰ τὴν παραμονὴν τῆς συνεδριάσεως ἣτις ἔμελλε νὰ ψηφίσῃ αὐτὴν, ἀπεβίωσεν αἰφνηδινῶς ἐκ τῆς συγκινήσεως. Ὁ

Σπυρίδων ἔσχε καὶ ἀδελφὸν τὸν διάσημον νομομαθῆ Νικόλαον τὸν διδάξαντα τὸ ποινικὸν δίκαιον ἐν τῇ Ἰονίῳ Ἀκαδημίᾳ, τὸν συγγράψαντα πλεῖστα περὶ καὶ ποιητικὰ καὶ πονήσαντα τὴν ἀρίστην πασῶν τῶν μεταφράσεων τῆς Ὀδυσσεΐας τοῦ Ὀμήρου ἐν τῇ Ἱταλικῇ γλώσσῃ. Ὁ Νικόλαος οὗτος ἔσχε υἱὸς τὸν διάσημον ἐπίσης νομομαθῆ Εὐγένειον τὸν διατελέσαντα Πρόεδρον τῶν Δικαστηρίων καὶ τὸν ἱατρὸν Διομήδην τὸν διακρινόμενον ἐπὶ παιδείᾳ καὶ φιланθρωπίᾳ. Ἐξελέγη καὶ οὗτος Βουλευτῆς πρὸς ἐπιφύφισιν τῆς Ἑνώσεως, ἣν μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἐφύφισε, συμμεριζόμενος τὰ φιλογενῆ αἰσθήματα, ὁρμέμεντα ἐν τῇ οἰκογενεῖᾳ αὐτοῦ. Αἱ ἐθνικαὶ Κυβερνήσεις φαίνονται, ὥς μὴ ὀφείλον, ὅτι ἡγνόησαν καὶ εἰσέτι ἀγνοοῦσι τὴν ὑπαρξίν τοιούτου ἀνδρός.

Ἀφ' οὗ ἐγκατεστάθη ἡ ἀντιπροσωπεία αὕτῃ συνέταξε, τὴν 21 Ὀκτωβρίου 1801, σχέδιον Συντάγματος ὅπερ δι' ἐπισήμου τῆς 24.ης ἀπέστειλε τῷ Ἡγεμῶνι, τῇ δὲ 30 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς δι' ἑτέρου ἐπισήμου προσεκάλεσεν αὐτὸν νὰ διορίσῃ ἀριθμὲν τινα ἀνάλογον ἀντιπροσώπων ἐκ τῆς τάξεως τῶν εὐγενῶν, ἵνα καὶ οὗτοι συνυπογράψωσι τὸ σχέδιον τοῦ Συντάγματος, τῇ δὲ 31 ὁ Ἡγεμὼν ἀπέστειλε τὸν κατάλογον τῶν ἀντιπροσώπων παρ' αὐτοῦ ἐκλεχθέντων. ἐκ τῆς τάξεως ἐκείνης. ἀνερχομένων εἰς ἑξέκα καὶ τέσσαρας, συνάμα παραδίδει τῇ ἀντιπροσωπείᾳ τὴν τοπικὴν τῆς Κερκύρας Κυβέρνησιν, διατάττων δι' ἐπισήμου αὐτοῦ τῆς πρώτης Νοεμβρίου τὸν Πρύτανιν Κερκύρας Στάτ

μον Ῥοδόταμιον νὰ παραδώσῃ αὐτὴν τῇ ἀντιπροσω-
 πείᾳ, ἡ δὲ Πρύτανις δι' ἐπισήμου αὐτοῦ τῆς 2.ας ἀ-
 ναγγέλλει τῷ Ἡγεμόνι ὅτι ἐξετέλεσε τὴν αὐτοῦ δια-
 ταγὴν. Ἡ δὲ ἀντιπροσωπεία τῇ 3 Νοεμβρίου, διὰ προ-
 κηρύξεως αὐτῆς πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς νήσου ἀ-
 νήγγειλεν ὅτι «χάρις τῷ ἀρίστῳ καὶ ἀγαθῷ ἡμῶν
 «πατρὶ τῷ ἐξοχωτάτῳ Ἡγεμόνι καὶ Προέδρῳ, δι' οὗ
 «ἡ Θεία Πρόνοια ἐπιδαφιλεῖ ἡμῖν τὸ μεγαλύτερον τῶν
 «δώρων, διατηροῦσα τὴν πολὺτιμον αὐτοῦ ὑπαρξιν καὶ ὀ-
 «στις προῖδων τὰ δεινὰ ἅτινα ἤθελον ἐπέλθῃ τῇ πατρίδι,
 «προσεκάλεσεν ἡ εὐαίσθητος καὶ δικαία αὐτοῦ ψυχὴ
 «πάσας τὰς τάξεις τῶν κατοίκων τῆς νήσου ἵνα ἐκ-
 «λέξωσι τοὺς αὐτῶν ἀντιπροσώπους, οἵτινες μετ' ἐκ-
 «θένης καθήκον αὐτῶν ἦτο νὰ γνωρίσωσι καὶ καθιε-
 «ρῶσιν τὰ δικαιώματα τοῦ λαοῦ καὶ διαβιβάσωσιν
 «αὐτὰ ταῖς ἐπερχομέναις γενεαῖς.» Τῇ 5 Νοεμβρίου
 οἱ διορισθέντες δέκα καὶ τέσσαρες ἀντιπρόσωποι τῶν
 εὐγενῶν, ὑπέγραψαν καὶ ἀνεγνώρισαν τὸ Σύνταγμα
 ἐκεῖνο διὰ τῆς ἀκλούθου δηλώσεως. «Ἡ τάξις τῶν
 «καλουμένων εὐγενῶν ἣτις ἀντιπροσωπεύεται παρ' ἡμῶν
 «τῶν ὑποσημειουμένων, παραδέχεται καὶ ἐπικυροῖ τὸ
 «παρὸν Σύνταγμα καθ' ὅλα αὐτοῦ τὰ μέρη ὡς ἐκυρώ-
 «θη τῇ 21 Ὀκτωβρίου παρὰ τῶν ἄλλων τάξεων τῆς
 «πόλεως, προαστείων καὶ κωμῶν καὶ ὑποσημειού-
 «μεθα.»

Οὕτω λοιπὸν καταρτισθεῖσα ἡ Ἀντιπροσωπεία
 ἀνέλαβεν, ἐκτὸς τῆς διοικήσεως τῆς νήσου καὶ ἀπα-
 σαν τὴν ἐξουσίαν τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου, ἐπομένως

τῇ 6 Νοεμβρίου ἐξέλεξε τοὺς τρεῖς Γερουσιαστας οὓς ἐδικαιούτο ἡ Κέρκυρα ν' ἀποστέλλῃ πρὸς καταρτισμὸν τῆς Γερουσίας, ἀναδείξασα τοιούτους τοὺς εἰς τὸ ἑαυτῆς σῶμα ἀνήκοντας, ἱατρὸν Ἀντώνιον Μαρσούλην καὶ Ἀνδρέαν Ζερβίνην ἐκ τῆς πόλεως καὶ Δημήτριον Ἀλεξάκην ἐκ τῆς κώμης Ποταμοῦ, εἰς ἀντικατάστασιν τῶν παρὰ τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου πρότερον ἐκλεχθέντων Βενεδίκτου Πιέρρη, Νικολάου Ἀρλιώτου καὶ Στυλιανοῦ Βλασοπούλου.

Τῇ 9 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς δι' ἐπισήμου πρὸς τὸν Ἡγεμόνα ἡ ἀντιπροσωπεία παρεπονείτο ὅτι εἰς ἐκ τῶν διορισθέντων ἀντιπροσώπων τῶν εὐγενῶν· ὁ Δημήτριος Ἀρμένης, οὐδέποτε παρευρέθη εἰς τὰς συνεδριάσεις αὐτῆς, παρκαλεῖ δὲ ὅπως ὑποχωρῶν οὗτος νὰ προσέλθῃ ἢ ἀντικατασταθῇ δι' ἑτέρου· (1) Ἡγεμὼν ἀφοῦ ἐπληροφόρηθη ὅτι ὁ Ἀρμένης ἐκωλύετο, διώρισε τὸν υἱὸν αὐτοῦ Δ.ρα Ἰωάννην Ἀρμένην, (1) ἀναγγείλας τοῦτο τῇ ἀντιπροσωπείᾳ δι' ἐπισήμου τῆς 11.ης Νοεμβρίου.

Τῇ 21.ῃ ἡ ἀντιπροσωπεία ἀπεφάσισε νὰ αἰτήσῃ παρὰ τῆς Γερουσίας, ἥτις μόνῃ ἡδύναντο νὰ διαθέσῃ τὸν στρατὸν, στρατιωτικὴν τινα φρουρὰν ἐκ 200 ἀνδρῶν ἐξ ὧν 140 τοῦ πεζικοῦ καὶ 60 ἐκ τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τοῦ μηχανικοῦ, πρὸς φρουρᾶσιν τῆς

(1) Οὗτος ἦν ὁ πατὴρ τῆς ἀειμνήστου Ἑλένης Ἀρμένη κομήσεως Μοτσενίου, τῆς τοσοῦτον ἐνεργητησάσης τὴν ἑαυτῆς πατρίδα.

πόλεως, ἡ δὲ Γερουσία διὰ θεοπίσματος αὐτῆς τῆς 22.ας ἐνέδωκεν εἰς τὴν αἵτησιν ἐκείνην.

Ἐκολούθησαν ἡ ἀντιπροσωπεία αὕτη νὰ διοικῇ τὴν Κέρκυραν, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ πλειονοψηφία αὐτῆς συνέκειτο ἐξ ἀδαῶν οἵτινες οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἰδέαν εἶχον περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐξώκειλαν εἰς τυραννικάς, ἀδίκους καὶ πολλάκις γελοίας πράξεις, ὥστε ἐδέησε νὰ τεθῇ φραγμὲς εἰς τὴν ἀνορχικὴν ταύτην κυβέρνησιν. Ἡ Γερουσία δὲν ἠδύνατο νὰ διαλύσῃ αὐτήν, διότι ἐν τῇ περιπτώσει ἐκείνῃ, τὰ πλήθη ἤθελον ἐγερθῇ καὶ πρὸς καθυπόταξιν αὐτῶν ὄφελε νὰ ποιήσῃται χάρις τῆς δυνάμεως καὶ ἐπέλθῃ αἰμатτοχυσία, ὅπερ ἀπέφευγεν ἀπέναντι πάσης θυσίας. Ὅθεν ἐνόμισε καταλληλότερον νὰ προστρέξῃ εἰς ἐπικουρικόν τινα στρατὸν ξένης δυνάμεως ἐκ τῶν ἀναγνωρισάντων τὴν Πολιτείαν ὅπως σώσῃ τὴν νῆσον ἐκ τῆς μάστιγος ἐκείνης ἀνευ αἰμатτοχυσίας, βεβαίως οὖτα ἡ Γερουσία ὅτι τῇ μόνῃ ἐμφανίσει ξένου στρατοῦ ἤθελεν ἐπανέλθῃ ἡ τάξις. Πρὸς πραγματοποίησιν τούτου παρεκάλεσεν ἡ Γερουσία τὸν ἐν Κερκύρᾳ πρῶτον οὐ τῆς Ἀγγλίας Σπουδίζοντα Φορέστην Ζακύνθιον ὅστις ἐγνώρισε τῷ ἐν Μεσσίτῃ Ἀγγλῷ Νκυάρχῳ λόρδῳ *Keith* τὴν οἰκτρὰν κατάστασιν ἐν ἣ διέκειτο ἡ Κέρκυρα, ὃ δὲ Ναύαρχος διέταξε νὰ ἀποστειλῶσιν ἐκεῖ δύο φρεγάται μετὰ στρατοῦ ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ πλοιάρχου *Frederick Reys*. Ἀφίκετο ὁ στρατὸς οὗτος καὶ ἀποβιβάσας κατέλαβε μετὰ τοῦ Ἑπτανησιακοῦ στρατοῦ τὰ φρεύρια καὶ τὰς πύλας τῆς πόλεως. Τότε

Ἡγεμὼν προσεκάλεσεν ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς Γερουσίας τὴν ἀντιπροσωπαίαν, τὸν ἀπεσταλμένον τῆς Τουρκίας καὶ τοὺς προξένους τῆς Ρωσσίας καὶ Ἀγγλίας, ἐδήλωσε δὲ τῇ ἀντιπροσωπείᾳ ὅτι ὁ ἐπικουρικὸς στρατὸς ἀφίκετο μόνον ἵνα παγιώσῃ τὴν τάξιν, οὐδόλως ἐπεμβαίνων εἰς τὰ πολιτικὰ ἢ ἐσωτερικὰ τῶν νήσων. Ἀνέγνωσεν ἐν ταύτῃ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Μεγάλου Βεζύρου, ἣτις ἡπεῖλει τὰς νήσους ὅτι ἐν περιπτώσει μὴ ὑποταγῆς εἰς τὸ παρὰ τῶν Αὐτοκρατόρων ἡχορηγηθὲν αὐτοῖς Σύντηγμα, ἡ Τουρκικὴ δύναμις «θέλει καθυποτάξῃ αὐτὰς διὰ τῆς βίβας. Ἐκοῦσα ἄκουσα ἡ ἀντιπροσωπεία κατεπεῖσθη καὶ ἀπεφάσισε νὰ διαλυθῇ ὑπὸ τὸν ἐξῆς ὄρον, ὁ Ἡγεμὼν νὰ ἐγχειρίσῃ ἐμπιστευτήρια εἰς ἑξ' ἀντιπροσώπους τοῦ λαοῦ ἵνα παρασταθῶσιν ἐνώπιον τῶν Κυριαρχῶν τῶν ἀγνωρισάντων τὴν Πολιτείαν, πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν. Περσεκάλεσε δὲ ἡ ἀντιπροσωπεία τὸν Ἡγεμόνα νὰ ἐπιτρέψῃ ἐν τῇ τελευταίᾳ ἐκείνῃ συνεδριάσει νὰ ἐλευθερωθῶσιν οἱ κρατούμενοι ἐν ταῖς φυλακαῖς, ἐνέδωκε καὶ εἰς τὴν αἴτησιν ταύτην ὁ Ἡγεμὼν καὶ συνετάγη τὸ ἀκόλουθον ψήφισμα·

«Addì 21 Febraro 1802. s. v.

« La Presidenza manda, che sieno altresì liberati tutti i detenuti nelle Prigioni eccettuati solamente i Ladri, ed i detenuti per debiti civili.

«girati i bossoli si rivennero

«nel bossolo bianco balle N.º 49) e fu presa

«e nel Verde „ „ 6)

«*Spiridion Georgio Teotochi Principe e Preside*

«*Carlo Manesi Preside*

«*Nicoló Politi Vice Preside* (1)

«*Spiridion Condó Vice Preside* (2)

«*Quivi il sigillo del Ministro Ottomano* (3)

(1) Οὗτος ἦν ἐκ τῶν δέκα τεσσάρων διορισθέντων παρὰ τοῦ Ἡγεμόνος, ἐν ἀντιπροσωπεύσει τὴν τάξιν τῶν εὐγενῶν ἐν τῇ ἀντιπροσωπείᾳ τοῦ λαοῦ, ἀνὴρ διικεκριμένος ἐπὶ παιδείᾳ καὶ φιλελευθέρῳ αἰσθημένῳ. Κατήγετο ἐξ ἀρχαίας Κερκυραϊκῆς, εὐπαιδείων, οἰκογενείας, προσγραφείσης ἐν τῇ χρυσῇ Βίβλῳ ἐν ἔτει 1477 Ἡ οἰκογένεια αὕτη νῦν ἐξέλιπε ἀποβιωσάσης πρὸ πολλοῦ τῆς τελευταίας ἀπογόνου Κορνηλίας Πολίτη συζύγου τοῦ διικεκριμένου εὐπαιδείου Βικεντίου Δύντη,

(2) Οὗτος ἐξελέχθη ἀντιπρόσωπος παρὰ τοῦ λαοῦ τῆς ἐξοχῆς, κατήγετο δὲ ἐκ τοῦ χωρίου Γαστουρίου ἀνὴρ εὐρείας παιδείας, συγγράψας πλείστα (ὅρα ἡμετ. πόνημα Ἐπικρίσεις κλ.) τε ἐγεννήθη ὁ υἱὸς τοῦ Ναπολεοντος Α' ὁ κληθεὶς Βασίλειος τῆς Ῥωμῆς, ἡ Γερουσία τῆς Κερκύρας ἀπέστειλε πρεσβείαν ἵνα συγκαθῇ τὸν Αὐτοκράτορα Ἡ πρεσβεΐα αὕτη συνέκλιτο ἐκ τοῦ προέδρου τῆς Γερουσίας Ἐμμανουὴλ Θεοτόκη καὶ Στάμου Καλλικριπούλου ἀντιπροσωπεύοντες τὴν πόλιν καὶ Σπυρίδωνος Κοντοῦ καὶ Παύλου Παγιατάκη ἐκχωρίου Πάγων ἀντιπροσωπεύοντες τὴν ἐξοχὴν, ὁ Κοντὸς τότε ἐκοσμήθη διὰ τοῦ παρασήμου τῆς λεγεῶνος τῆς Τιμῆς.

(3) Ὁ τότε ἀπεσταλμένος τῆς Τουρκίας πρὸς τὴν Ἐπτάνησον Πολιτεῖαν ἐκαλεῖτο Μουσταφᾶς Ρεσίτ χότσα — Ἐν, Διβάνη Χουμαγιούμ.

*«Liberal Benachi Console di S. M. Russa
Spiridion Foresti Console Britannico.*

«Spiridion Delvinioti Segretario»

Ἐκεῖνο ὅπερ ὁ Ἡγεμῶν προεῖδεν ἐπηλήθευσε, διότι διελύθη ἡ ἀντιπροσωπεία καὶ οὐδὲν ἀπευκταῖον ἐπῆλθε. Τότε παλινωρθώθη τὸ Βυζαντινὸν Σύνταγμα, τὸ προκαλέσαν τοσαύτας ταραχὰς ἐν ἀπάσαις ταῖς νήσοις, ἡ δὲ Κέρκυρα διψκῆθη πάλιν ὑπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν Συνδίκων (27 Φεβρουαρίου 1802) διορισθέντων ὁμοῦς τούτων ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος, ὅστις δὲν προσεκάλεσε τὸ Γενικὸν Συμβούλιον πρὸς ἀποφυγὴν παραπόνων, ἀλλ' ἐξέλεξε, τέσσαρας ἐκ τῶν δέκα καὶ τεσσάρων τῶν ἐν τῇ ἀντιπροσωπείᾳ παριστάνοντων τὴν τάξιν τῶν εὐγενῶν, τοὺς Στυλιανὸν Βλασόπουλον ἐκλεχθέντα καὶ κληθέντα Πρόεδρον ἀντὶ Πρυτάνεως, Νικόλαον Πολίτην, Στέφανον Θεοτόκην Εὐσταθίου καὶ Στάμον Καλλικιόπουλον, ἄνδρες διακρινόμενοι ἐπὶ παιδείᾳ καὶ παρὰ πάντων σεβόμενοι καὶ ἀγαπώμενοι διὰ τὰ φιλελεύθερα αὐτῶν αἰσθήματα.

Ἐνεκα τοῦ κατορθώματος τούτου, τοῦ νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὸν τόπον τὴν τάξιν ἄνευ αἱματοχυσίας καὶ ἐν γένει ἄνευ παραπόνων νὰ διορίσῃ τοὺς Συνδίκους ἀντὶ τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου, νὰ ἐκλέξῃ πρόσωπα ἀρεστὰ πᾶσιν τῇ κοινῶνιᾳ καὶ νὰ ἐκδώσῃ προκήρυξιν γενικῆς ἀμνηστίας, ἣν διὰ τοῦ ἐπισήμου τῆς 28 Μαρτίου (1)

(1) *Alli Nobili Signori Sindici di Corfù.*

La pubblica tranquillità l' armonia, la pace dei diletti
città d'Ini dell' ornatissima Isola di Corfù, esigevano che tutti

διέταττε τοῖς Συνδίκου τὴν ἐκτέλεσιν. Ἐνεκα τοῦτων, λέγειν καὶ πλεῖστον ἄλλων ἐκβουλεύσεων ἃς προσήνεγκε τῇ πατρίδι αὐτοῦ, αὕτη ἐκάλεσεν αὐτὸν «πατέρα τῆς πατρίδος» (1)

i mezzi io studiassi per pruomovere oggetti tanto cari al mio cuore.

Ho segnato per tali moventi la Proclamazione che dalle unite copie a stampa rileverà la virtù delle Nob. SS. Loro, capi benemeriti della locale amministrazione, egualmente interessati e commossi dai principj che mi condussero nell' accordare, nelle forme convenienti, generale amnistia e indulgenza ai trascorsi di alcuni traviati—Sarà quindi a merito della Loro Autorità l' estendere ai competenti tribunali le indicazioni relative per l' incontro necessario al promulgato indulto mentre mi protesto colla più alta considerazione.

Dal Senato in Corfù li 28 Marzo 1802 S. V.

Sp. G. Teotochi P.P.

(2) Ὡς πρὸς τὴν παραγωγὴν τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, καὶ ὥθησιν εἰς τὴν μελέτην τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, ἐπὶ Ἐπανησοῦ Πολιτείας ἀναφέρομεν τὴν ἐν σελ 153 σημείωσιν ἀνω-
νύμου βιβλιαρίου.

«Pensieri di economia pubblica sopra le Isole ex Venete del mar jonio—Venezia 1808» Ἡ σημείωσις δ' ἔχει οὕτω Ἰλ Governo Repubblicano delle sette isole durante l'ottennio della proclamata sua indipendenza politica ha favorito la scolastica elementare istruzione della lingua greca ha adottato l' istituto d'una Cattedra d'Etica, ha accordato ancora sull' impulso d'un giovane Ministro, (τοῖ Καραδ στρίου) degli incoraggiamenti alla bella ma sterile 1) Letteratura, quando considerata sia in vista dei veri attuali bisogni della Patria ha gratificato di più con provvedimenti in aspettativa di esercizio

Ἐν τσοῦτῳ τὰ δύο ἀγγλικὰ πλοῖα διέμενον ἐν τῷ λιμένι Κερκύρας ἀποσυρθέντος ὁμοῦς ἐντὸς αὐτῶν τοῦ ἀποβιβασθέντος στρατοῦ, κατόπιν ῥητῆς διαταγῆς τοῦ ναυάρχου, ἀλλ' ὁ Ἡγεμὼν φοβούμενος μήπως ἀπέλθωσι τὰ πλοῖα καὶ ἐπανέλθωσιν αἱ ταρχαί, ἐξ αὐτῶν δὲ ὠφελουμένη ἡ Ἰουρκία, ἐκταλέσῃ τὰς ἐν τῷ Φιρμανίῳ ἀπειλὰς, ἀποβιβάζουσα στρατὸν ἐν τῇ νήσῳ, καθῆκεν αὐτεῖ ἔκρινε. τρὺς ἀποφυγὴν τοιοῦτου δυστυχήματος, ν' ἀποστείλῃ ἐν Μελίτῃ πρὸς τὸν Ἀγγλον Ναύαρχον τὸν ὑπασπιστὴν αὐτοῦ λοχαγὸν Ἰωάννην Θεοτόκην (1), ἵνα αἰτήσῃ τὴν ἀποστολὴν καὶ

alcuni raccomandati e ditti torialmente protetti (!) (ὑπινίτετα τὸν Μουστοξιδῆ) ma ha precisamente trascurato (né qui dirò le ragioni) e lasciato nel primiero abbandono tutte ciò che più doveva interessare la cosa pubblica. —

Τὸ βιβλίον τοῦτο ἐξεδόθη τὸ πρῶτον ἐν ἔτει 1805 ἀπὸ τῆς Ἐπιτμητοῦ Γερουσίας καὶ μετὰ προσθηκῶν τινων ἀνετυπώθη ἐν Ἐνετίᾳ τῷ 1808 Ἐκ τοῦ θεσπίσματος τῆς Γερουσίας τοῦ 1805 προκύπτει ὅτι ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἀνωτέρω βιβλίου εἶναι ὁ Λαυρέντιος Βεδότης Κερκυραῖος. Οὗτος ἦν υἱὸς φαρμακοποιοῦ τινος ἐξ ἰταλικῆς οἰκογενείας καταγομένου συνεμείσθη τὰ φρονήματα τῶν δημοκρατουμένων Γάλλων, καὶ δυσπρεπὴς ὅτε ἰδρῆθη ἡ Ἐπὶ τῇ Πόλει— Ἐνθουσιασθῇ πάλιν ὑπὲρ τῶν Γάλλων μετὰ τὴν Συμβολὴν τοῦ Τίσιτ καὶ ἡσπάρθη φρονήματα ἀπάλλοντα τῇ δημοκρασίᾳ— Ἐνεκα τῆς μὴ πρὸς τὴν Ἐπὶ τῇ Πόλει συμπαθείας τοῦ πεπαιδευμένου τούτου, ἀναφέρουσιν τὴν πρὸς αὐτὸν ὡς προερχομένην ἐξ ἀνυπόπτου πηγῆς. (1) Οὗτος εἶναι ὁ στρατιωτικὸς ὑπασπιστὴς τῶν αὐτῶν Ἐπιτρόπων. ὁ μετὰ ταῦτα ἀγωνιστὴς καὶ Γερουσιαστὴς τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, πάλιν δὲ πρὸς πατρίδα τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ναυτικῶν καὶ τοῦ Ναυάρχου Κερκυραίων Γ. καὶ Μ. Θεοτόκη.

ἑτέρου τινὸς πλοίου ἢ τὴν περαιτέρω διαμονὴν τῶν εὐρισκομένων, μέχρις οὗτο πραγματοποιηθῇ ἢ αἰτηθεῖσα, παρὰ τοῦ ἀπεσταλμένου τῆς Ἑπτανήσου Πολιτείας ἐν Πετροπόλει Γ. Μοτσενίγου, ἀποστολὴ φρουρᾶς εἰς τὰς νήσους ἐκ τοῦ στρατοῦ τοῦ φρουροῦντος τὸ Βασίλειον τῶν Δύο Σικελιῶν. Μετέβη ὁ λοχαγὸς Θεοτόκης ἐν Μελίτῃ ὅπου ἀφίκετο τῇ 22 Μαρτίου, ἀλλ' ὁ ἀντιαύαρχος λόρδος *Keilh* εἶχεν ἀναχωρήσῃ εἰς Γιβραλτάρην, εὑρε δὲ διοικοῦντα τὸν στόλον τὸν ὑποναύαρχον *Sir Richard Pickerton*, ὅστις ἐνδιεφέρετο ὑπὲρ τῆς Ἑπτανήσου Πολιτείας, ἀλλ' οὐδεμίαν ἐξουσίαν εἶχε νὰ διαθέσῃ πλοῖα, ἐβεβαίωσε δὲ τὸν ἀπεσταλμένον ὅτι δὲν θὰ ἀνακαλέσῃ τὰ εἰς Κέρκυρῳ εὐρισκόμενα πλοῖα ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ μὴ ἀποβιβασθῇ ὁ ἐπιβαίνων αὐτοῖς στρατός. Εἰπὼν δὲ τῷ ὑποναύαρχῳ, ὁ ἀπεσταλμένος, καὶ τὴν ἑτέραν ἐντολὴν ἣν εἶχεν ὅπως μεταβῇ εἰς τὸ Βασίλειον τῶν Δύο Σικελιῶν πρὸς ἐπίσπευσιν τῆς ἐλεύσεως τοῦ ἐπικουρικοῦ στρατοῦ, ἔθεσεν οὗτος ὑπὸ τὴν διάθεσιν αὐτοῦ μίαν Κορβέταν ἣτις μετέφερεν αὐτὸν εἰς Πάνορμον τῆς Σικελίας, ὅπου ἡμέμενον τότε ἡ Αὐλὴ καὶ οἱ Πρέσβεις. Συνεννοηθεὶς μετὰ τοῦ Πρέσβεως τῆς Ῥωσσίας Ἰταλίνσκη, ἐνδιαφερομένου καὶ τούτου ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῆς ἀρτισυστάτου Πολιτείας, ἔγραψε πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ῥωσσίας *Kotzebue*, φίλου καὶ τούτου τυγχάνοντος τῆς Ἑπτανήσου, πρὸς ἐπίσπευσιν τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ στρατοῦ, ἀλλ' αἱ διαταγαὶ αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, ἡ Ῥωσικὴ Κυβέρνησις

παρέδωκε τῷ διορισθέντι Πληρεξουσίῳ αὐτῆς καὶ ἀρχηγῷ τοῦ ἐν Ἑπτανήσῳ ἐπικουρικοῦ στρατοῦ, Μοτσενίγῳ, ὅστις εἶχεν ἀναχωρήσῃ ἐκ Πετροπόλεως, ἀλλὰ δὲν ἀφίκετο ἐν Νεαπόλει, διότι ἔλαβεν ἐντολήν παρὰ τινων Ρώσων Πριγκήπων ν' ἀποκτήσῃ βαρυτίμους τινὰς εἰκόνας ἐκ διαφόρων τῆς Εὐρώπης πόλεων, δι' ὃ ἀφίκετο μόνον τῇ 22 Μαΐου. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀφίξις τοῦ Μοτσενίγου οὐδόλως ἐπετάχυνε τὴν ἀποστολὴν τοῦ στρατοῦ, μεθ' ὅλας τὰς παρακλήσεις τοῦ ἀπεσταλμένου Θεοτόκη καὶ τοῦ ἐν Νεαπόλει διαμένοντος Σπυρίδωνος Ναράντση Ζακυνθίου, δι' ὅσυχριζομένου τοῦ πληρεξουσίου καὶ τὰ πλοῖα δὲν εὐρίσκονται εἰς κατάστασιν νὰ πλωῶσι καὶ ὅτι ἡ ἀποστολὴ τοῦ στρατοῦ ἐπιβαρύνει τὸ Ταμεῖον τοῦ Βασιλείου τῶν Δύο Σικελιῶν, ὅπερ τότε ἦτο κενόν. Αἶτια δι' ἧς ὁ ἐπικουρικὸς οὗτος στρατὸς καὶ ὁ Πληρεξούσιος δὲν ἀφίκοντο εἰς Κέρκυραν, εἴμῃ κατὰ τὰ τέλη Αὐγούστου.

Ἐλθὼν εἰς Κέρκυραν ὁ Πληρεξούσιος καὶ συνδιαλεχθεὶς μετὰ τοῦ Ἡγεμόνος, κατεπείσθη, ὅτι ἡ αἰτία τῆς οἰκτρᾶς ταύτης καταστάσεως τῶν νήσων ἐγκρίνεται εἰς τὸ Βυζαντινὸν Σύνταγμα, τὸ δυσαρρεστῆσαν οὐ μόνον τὸν λαόν, διαφόρους εὐπαιδεύτους καὶ πλείστους εὐπόρους, ἀλλὰ καὶ μέρος τῶν εὐγενῶν πασῶν τῶν νήσων, ὅτι μόνῃ θεραπείᾳ πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως καὶ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας ἦτο ἡ κατάργησις αὐτοῦ καὶ ἡ ἀντικατάστασις ἑτέρου φιλελευθερω-

τέρου συνάδοντος μετὰ τοῦ πνεύματος τῶν κατοίκων καὶ τῶν ἰξεῶν ἃς οὗτοι ἡσπάσθησαν, διαρκούσης τῆς διαμονῆς ἐν ταῖς νήσοις τῶν Δημοκρατουμένων Γάλλων. Εἰ καὶ ὁ Μοτσενίγος οὐδόλως ἐπρέσβευε τὰς πολιτικὰς ταύτας δοξασίας, ἐνέδωκεν ὁμως, διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, ἤθελον καταστραφῇ αἱ νῆσοι ἐκ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου καὶ ἐκ τούτου ὠφεληθῇ ἡ Τουρκία ὅπως κατακτήσῃ αὐτὰς ἐπὶ προσχήματι εἰρηνοποιήσεως,

« Ο Μοτσενίγος ὧν διπλωμάτης καὶ ἐπιθυμῶν νὰ γίνῃ δημοτικὸς καὶ νὰ κολακεύηται, ἡσπάσθη ἐπισήμως τὰς φιλελεύθερους ἰδέας ἃς ἐπρέσβευε τὸ ἐν τοῖς πράγμασι κόμμα καὶ συνεννοηθεὶς μετὰ τοῦ Ἡγεμόνος, ἀπεφάσισαν, πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν πολιτῶν, νὰ καταργήσωσι πλεῖστα κεφάλαια τοῦ Βυζαντινοῦ Συντάγματος, σχηματίζουσι δὲ προσωρινὴν τινα Κυβέρνησιν, μέχρι τῆς συντάξεως καὶ τῆς παραδοχῆς ἐτέρου ψηφισθησομένου παρὰ τῆς νομίμου ἀντιπροσωπείας τῶν νήσων. Τότε ἀπεχώρησαν πάντες οἱ Γερουσιασταὶ καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Πολιτείας ἀνετέθη τῷ μόνῳ Ἡγεμόνι, ὅστις διώκησε πάλιν αὐτὴν δικτατορικῶς ἀπὸ τῆς 10.ης Σεπτεμβρίου 1802 μέχρις ἐσχάτης Φεβρουαρίου 1803. Ἐντὸς τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος συνετάγη, σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ «Ὁργανισμὸς,» τις πρὸς κατάρτισιν Γερουσίας, ἣτις ἐκλήθη «Προσωρινή». Διὰ τοῦ «Ὁργανισμοῦ,» τούτου ὁ καταρτισμὸς τῆς Γερουσίας ἀνετέθη ἐκτάκτως τῷ Ἡγεμόνι, ὅστις ἐδικαιούτο νὰ διορίζῃ καὶ ἐκλέγῃ τοὺς ἐλλείποντας

Γερουσιαστάς, προσλάβη προσέτι καὶ ἑτέρους διακριμένους πολίτας, ἐξ ἀπάντων δὲ τούτων σχηματίσῃ τρεῖς ἐπιτροπείας, ὧν ἡ πρώτη κληθήσεται « Οἰκονομική » καὶ ἀπαρτισθῆσεται ἐκ δύο Γερουσιαστῶν καὶ τριῶν πολιτῶν, ἡ δευτέρα « Στρατιωτική » ἀπαρτισθῆσεται δὲ ἐκ τριῶν Γερουσιαστῶν καὶ δύο πολιτῶν καὶ ἡ τρίτη τῆς « Γενικῆς Διοικήσεως » ἀπαρτισθῆσεται ἐκ τοῦ Ἡγεμόνος καὶ ἐκ τεσσάρων Γερουσιαστῶν. Εἰς τὸν Ἡγεμόνα μόνον ἀνετίθετο ἐπίσης ἡ ἐκπλήρωσις τῶν καθηκόντων μιᾶς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ πολιτικῶν σχέσεων ἐπιτροπείας. (1)

(1) Art.o 2.o La completazione del Senato giusta la solita distribuzione e proporzione, è riservata in questa straordinaria urgenza al Principe. Egli nomina quindi ed elegge quei Senatori che dovranno rimpiazzare i Posti vacanti. Art.o 3.o Dai membri che compongono il Senato e da quei riguardevoli personaggi che si distinguono per onore, patriottismo e virtù fra gli abitanti tutti della Repubblica S. E. il Principe ellegerà tre commissioni. Art.o 4.o La prima avrà il titolo di Commissione Economica — La seconda sarà la Commissione Militare — La terza sarà la Commissione di Amministrazione Generale. Art.o 5.o La commissione Economica sarà composta da due Senatori e da tre aggiunti La Commissione Militare sarà composta da tre Senatori e da due aggiunti — La Commissione di Amministrazione Generale sarà composta da S. E. il Principe e da quattro Senatori due dei quali saranno tratti dalla Commissione Economica gli altri dalla Militare. Art.o 28. Al Principe è attribuito l'incarico di fare la veci di una commissione, in tutti gli affari Esteri e sulle relazioni Politiche.

Ἡ Γερουσία αὕτη οὕτω καταρτισθεῖσα ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα αὐτῆς τῇ 20 Μαρτίου 1803 (1) καὶ διώρισε γραμματέα τῆς ἐπικρατείας τὸν Καποδίστριαν κυριώτερον καθῆκον ἔχοντα, τὴν ἀλληλογραφίαν μετὰ τῶν ἐπιτετραμμένων τῆς Ἑπτανήσου ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Ἐχων προϋστάμενον τὸν μόνον ἡγεμόνα διετάχθη νὰ διακοινώσῃ πρὸς τὸν ἐν Πετροπόλει ἀπεσταλμένον Δημήτριον Ναράνσην δι' ἐπισήμου αὐτοῦ τῆς 3-15 Αὐγούστου 1803 τ' ἀκόλουθα, « Ἐξουσιοδοτοῦμαι παρὰ τῆς Ἐπαρτοπείας τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων νὰ διακοινώσω Ὑμῖν ὅτι ὁπόταν θέλετε διακοινώσῃ εἰς τὴν κυβέρνησιν ὑποθέσεις σπουδαίας καὶ ἐπιζήλους θέλετε σημειώσῃ τὰς ἐπιστολάς ἐκείνας μετὰ ἀλφαριθμητικῶν ἀριθμῶν διότι εἰ-

(1) Περὶ τῆς Γερουσίας ταύτης οὕτω πως ἀποφαίνεται ὁ Μοτσενίγος ἐν τῷ αὐτοῦ ἐπισήμῳ πρὸς τὴν Γερουσίαν τῆς 27 Νοεμβρίου (9 Δεκεμβρίου) 1803.

Li diligenti studi, ed i virtuosi travagli del provvisorio Senato, condusse la nazione Settinsulare ad essere costituita governata da leggi, amministrata da un governo Costituzionale.

Quest' opera compone la prima epoca della nuova Repubblica, l' Ecc.mo Senato provvisorio che ne fu il benemerito e zelante promotore abbiasi il meritato compenso nelle grazie che gli rende la Patria, e nelle felicitazioni che a nome del mio Augusto Padrone li pongo per quanto esso seppe in breve volger di mesi operare secondando le auguste sue intenzioni col porre in ordine la cosa pubblica in mezzo a sette dissociate popolazioni colle sole attrattive d' un' ottima amministrazione.

σέτι τὸ σῶμα (ἡ Γερουσία) οὔτε ὠριμον οὔτε ἰσχυρὸν
 τυγχάνει ἵνα ἐπιλαμβάνηται ἄνευ κινδύνου ὃ, τι ὑμεῖς
 δύνασθε νὰ διακαινώσητε.» Ἐκ τῆς ἀλληλογραφίας
 τούτης διαρκούσης τῆς προσωρινῆς Γερουσίας ἐμφαί-
 νονται αἱ πολιτικαὶ δοξασαὶ τοῦ Ἡγεμόνος τοῦ μόνου
 ὡς ἐρρήθη διευθύνοντος διὰ μέσου τοῦ γραμματέως τῆς
 Ἐπικρατείας τὰ ἐξωτερικά. Ἐκ τοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν
 Ναράντην ἀνωτέρω ἐπισήμῳ εἰς ἀπάντησιν τῶν ὁ-
 σων ἐντεῖλατο αὐτῷ ἡ Ῥωσικὴ Κυβέρνησις νὰ δια-
 κοινώσῃ τῇ Ἑπταγῆσσι Πολιτείᾳ, ἥτοι ὅτι αὕτη δὲν ὠ-
 φείλε νὰ προσλάβῃ ὡς μέλη τῆς κυβερνήσεως ἢ ὅπως
 δῆποτε ἄλλως πρόσωπα ἀσπασθέντα ἄλλοτε τὰς φιλε-
 λεύθερους ἰδέας τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως. Ἐπειδὴ
 δὲ εἰς ἐξ αὐτῶν μάλιστα ὁ πρωταγωνιστὴς ὑπῆρξεν
 ὁ Ἡγεμὼν διὰ τοῦ ἐγγράφου ἐκαίνου οὐ μόνον δικαιο-
 λογεῖ ἀλλὰ καὶ ὑπερασπίζει τοὺς ἀσπασθέντας τὰ φρα-
 νήματα ἐκεῖνα ὡς ἀκολούθως.

«Ἀπαίσιον ἀποτέλεσμα τῶν παρελθουσῶν ἐπανα-
 «στάσεων ἦθελεν εἶναι, ἡ ἀπώλεια τῆν ἡ ἡμετέρα
 «Πολιτεία ἦθελεν ὑποστῇ τῶν ἐγκρίτων πεφωτισμένων
 «καὶ ἐλευθεροφρόνων πολιτῶν, ἐὰν ἦθελεν αὕτη σε-
 «βασθῇ τὰς κοινὰς προκαταλήψεις τὰς κηρυττούσας
 «ὅτι οἱ ὑπηρετήσαντας μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ δυνά-
 «μεως χαρακτῆρος, τὰς δημοκρατικὰς κυβερνήσεις
 «ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῆς Γαλλικῆς ἐξουσίας, νὰ μὴ ὡ-
 «σι κατάλληλοι οὔτε ἱκανοὶ οὔτε ὠφέλιμοι, ὑπηρετοῦν
 «τες τῇ ἡμετέραν κυβέρνησιν. Ἐν ᾧ ἡ Κυβέρνησις
 «εὐδόλως παραδέχεται τὰς προκαταλήψεις ταύτας..»

«Οὐδείς ἀγνοεῖ ὅτι οἱ νέοι ἐκεῖνοι οἱ καλῶς ἀνα-
 «τραφέντες ἠσθάνθησαν ἔτι μᾶλλον τὸν ἐνετικὸν ζυ-
 «γόν, ἕτεροι δὲ ἐνδομύχως χαράξαντες ἐν ταῖς καρδί-
 «αις αὐτῶν τὰ ἱερὰ ὀνόματα τοῦ ἔθνους καὶ τῆς πα-
 «τρίδος, μετ' ἐνδιαφέροντος καὶ ζέσεως ἠσπάσθησαν
 «τὸ σύστημα ἐκεῖνο, ὅπερ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ τῆς
 «ἐνετικῆς δουλείας, ἵνα ἀγάγῃ, μετὰ θετικότητος εἰς
 «ἐτέραν πολιτικὴν ἀποκατάστασιν, οὐδόλως ὁμοιάζου-
 «σαν ἐκείνης ὑφ' ἣν διετέλεσαν οἱ γονεῖς αὐτῶν. "Α-
 «πασα ἡ πολύτιμος αὕτη τάξις πολιτῶν, ἀξίων νὰ αἰ-
 «σθανθῶσι τὴν σημασίαν καὶ ἀξίαν ἐλευθέρου Συντάγ-
 «ματος, μέλλει ν' ἀμεληθῇ. παραγκωνισθῇ καὶ κατα-
 «διωχθῇ, διότι ἄλλοτε εἰργάσθη ὑπὲρ τοῦ μεγάλου
 «ἔργου τοῦ ν' ἀποσπάσῃ τὸ ἔθνος ἐξ αἰσχρᾶς ὑπηκόο-
 «τητος. ἵνα ἐπαναφέρῃ αὐτὸ εἰς τὴν αὐθυπαξίαν; Οἱ
 «Ρίμαι, οἱ Σορδίνοι, οἱ Σιγοῦροι, οἱ Βεδόται, (1) οἱ
 «Βαρβιάνοι, οἱ Καπάδοκαι (2) οἱ Βονδιόλαι καὶ πλεῖ-

(1) Λαυρέντιος Βεδότης ὅρα σημειῶσιν ἐν σελίδι. 174 καὶ 175

(2) Ἰωάννης καὶ Παῦλος; ἐξ ἀδελφῆς; ἀνεψιοὶ τοῦ Ἡγεμό-
 νο; εὐπατρίδαι Κερκύρας ἀνήκοντες εἰς ἀρχαίαν οἰκογένειαν προσ-
 γράφεισιν ἐν τῇ χορηγῇ βιβλίῳ ἐν ἔτει 1580 Ὁ Ἰωάννης διά-
 στημος νομομαθὴς, ἐξασκῶν τὴν αὐτοῦ ἐπιστήμην ἐν Ἐνετίᾳ ἐ-
 σχετίσθη ἐν ἔτει 1791 μετὰ τοῦ ἀειμνήστου Φρειδερίκου Νόρθ,
 μετὰ ταῦτα κόμητος Γυλφορδ, ὃν ἀποπλεύσαντα εἰς Κέρκυραν,
 συνέστησε πρὸς τὸν Πατέρα αὐτοῦ Κυριακὸν καὶ τὸν ἀδελφὸν
 Παῦλον, οἵτινες, ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῶν ἐξένισαν, διαρκούσης τῆς ἐν
 Κερκύρᾳ διαμονῆς αὐτοῦ τὸν διάστημον φιλέλληνα—Ἐπανελθὼν δ
 Ἰωάννης ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, μικρὸν πρὸ τῆς καταλύσεως τῆς

ἔστοι ἄλλοι πολῖται τιμὴ καὶ καύχημα τοῦ ἡμετέρου
 ἔθνους, δέον νὰ παρχμεληθῶσι παρὰ τῆς Ἑπτανησίου
 Κυβερνήσεως, διότι προσήνεγκον πολυτίμους ἐκδου-
 λεύσεις τῇ Γαλλικῇ κυβερνήσει, ὅτε ἕτερον μέσον δὲν
 εἶχον ἰσχυρὸν καὶ ἀποτελεσματικὸν πρὸς ἀπελευθε-
 ρωσιν τῆς αὐτῶν πατρίδος, εἰμὴ ἐκείνο; Προσέτι δὲ
 «διάφοροι Ἕλληνες, ἔχοντες Ἑλληνικὴν ψυχὴν καὶ
 δραστηριότητα, ἐν ξένῳ κράτει τὸν ἐλεύθερον βίον
 ἀσπασθέντες μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἰσχυροὶ δειχθέν-
 τες ἐν πολέμοις καὶ μεγαθύμως ἐργασθέντες καὶ ἐγ-
 κατὰλιπόντες μετὰ τῆς δουλείας τὴν εὐζωίαν καὶ τὰ
 «πλούτη, ἐὰν οὗτοι προσέλθωσι τῇ Ἑπτανησίῳ Κυ-
 βερνήσει προσφέροντες τὰς αὐτῶν ἐκδουλεύσεις, ἡ
 κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἀπομακρύνῃ αὐτοὺς, διότι ἄλ-
 λοτε ὑπηρέτησαν τὴν δημοκρατίαν ὡς ἐκ τῶν δια-
 σφόρων περιστάσεων, ὅτε ἐλεύθερον Ἑλληνικὸν ἔθνος
 δὲν ὑπῆρχε οὔτε προαικονίζετο;

Ἑνετικῆς Πολιτείας, μετὰ τὴν ἐλευσιν τῶν Δημοκρατουμένων
 Γάλλων, ἡσπάζθη καὶ οὗτος τὰ φιλελεύθερα περ' αὐτῶν διὰ δι-
 θέντα αἰσθημὰτα, δι' ὃ περ' ἐκείνης τῆς κυβερνήσεως διωρίσθη ἐ-
 πίτροπος τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἀρχῆς περὰ τοῖς Δικαστηρίοις. Ἐ-
 πί δὲ Ἑπτανησίου Πολιτείας ἐξελεχθῆ περὰ τοῦ Ἱγχευόου μέλος
 τῆς ἐντίμου ἀντιπροσωπείας τοῦ λαοῦ μετὰ Στάμου Κελαιο-
 πούλου καὶ ἐτέρων φιλελευθέρων χρηματίσας μετὰ ταῦτα Βου-
 λευτῆς Γερουσιαστῆς καὶ πολλῶν Ἀντιπρόεδροι τῆς Γερουσίας.
 Ὁ δὲ Παῦλος διατέλει πρεσβευτῆς τῆς Ἑπτανησίου Πολιτείας
 ἐν Παρισίοις. Ἀμφότεροι ἐπὶ τῶν μεταγενεστέρων κυβερνήσεων
 διωρίσθησαν εἰς διακεκριμένας θέσεις — Ἡ οἰκογένεια αὕτη νῦν
 ἐξέλιπε.

«Ἡ πολιτεία παρέλαβε διαφόρους ἐκ τῆς κα-
 «τηγορίας ταύτης. Εἰς εὖπορος κτηματίας ἐκ Χει-
 «μάρας, (1) γνωστὸς ἐν τῇ Ρωσσικῇ Αὐτοκρατορίᾳ, εὖ-
 «εργετήσας τὸ Βασιλεῖον τῆς Σικελίας, ὑπηρέτησεν
 «εἶναι ἀληθὲς, τὴν Παρθενόπειαν Δημοκρατίαν, ἀλλ' ἐ-
 «βιάσθη εἰς τοῦτο καὶ εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν δὲν ἐθεω-
 «ρεῖτο προδοσία ἢ ὑπηρεσία εἰς ἑτέραν κυβέρνησιν.
 «Οὗτος παρ' ἡμῖν ἔλαβε τὴν ἐντολὴν νὰ στρατολογήσῃ
 «Ἀλβανούς ἐκ τῶν ὁμοφύλων του. Ἐξετέλεσε τοῦτο με-
 «τὰ ζήλου καὶ ὠφέλησε τὴν Πολιτείαν. Ἰσχυρὸς τις
 «καὶ ζήλωτῆς, ἐκ τῶν παραλίων τοῦ Ἑλλησπόντου,
 «ἐξεφράσθη κατὰ τοῦτου, δυσχυριζόμενος ὅτι κακῶς
 «ὑπηρέτησε τὸν Βασιλέα τῆς Σικελίας, ἢ μόνῃ αὐτῇ
 «παράτηρησις ἤρκεσε ἵνα αὐτὸς ἀπολέσῃ τὴν θέσιν
 «Διοικητοῦ τοῦ Μακεδονικοῦ σώματος, μείνας παρ' ἡ-
 «μῖν ἄνευ θέσεως, ἄνευ ἐλπίδων καὶ ἄνευ ὑποστηρί-
 «ξεων, ἐν ᾧ ἀπῆλθε τὸ δίκαιον νὰ μὴ στερηθῇ τούτων
 «καὶ διαμείνῃ ἐν τῇ ἡμετέρα ὑπηρεσίᾳ.

«Ὡς πρὸς τὸν Ν. Ν. ἡ κυβέρνησις καθήκον ἔ-
 «χει νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι συμφέρει τὰ μέγιστα τῇ
 «Πολιτείᾳ νὰ περιποιηθῇ αὐτὸν καὶ τὴν ἐν Μακε-
 «δονίᾳ ἐπιρροήν του. Ἀνήκων εἰς ἀρχαίαν Μακεδони-
 «κὴν οἰκογένειαν συνδεδεμένην διὰ πλείστων ἐκτετα-
 «μένων σχέσεων ἐν τῷ τόπῳ ἐκεῖνῳ, δυναμένην δὲ ἐν
 «πάσῃ περιπτώσει νὰ στρατολογήσῃ πολυάριθμον πι-
 «στὸν στρατὸν, ὃν ἡ Πολιτεία ἄνευ τοῦ μέσου τούτου

(1) Ὁ κόμης Μιχαὴς Γκιάας.

«ὅθεν ἡδύνατο νὰ πράξῃ εἰς χώραν Ἑλληνικήν. Ὅπως
«ὀήποτε προτοῦ ἢ κυβέρνησις ἀποφασίσῃ νὰ ἀπονεί-
«μῃ θέσεις εἰς διάφορα μέλη τῆς πολυτίμου ταύτης
«οἰκογενείας, προτοῦ προσκαλέσῃ πάντας τοὺς ὁμο-
«γενεῖς, τοὺς φέροντας τὴν κηλίδαν τῆς
«ὑπερησείας τῆς Γαλλικῆς Δημοκρα-
«τίας, καθὼς ἐπιπρλαίως ἀπεφάνθησαν, θέλομεν, ὥς
«Ἵμεῖς συμβουλευέτε, αἰτήσῃ τὴν συναίνεσιν τῆς Ἀν-
«τοκρατορικῆς αὐλῆς.

Ἐν τῷ ἐσωτερικῷ δὲ προσεκαλεῦντο οἱ ἐκλογαῖς
ἡ σῶμα τῆς Συγκλήτου, πρὸς ἐκλογὴν ἀντιπροσώπων,
ὅπως οὗτοι καταρτίσωσι Συντακτικὴν Συνέλευσιν, ἡ-
τις ἐκλεχθεῖσα συνῆλθεν ἐν Κερκύρᾳ τῇ 14 Ὀκτώ-
βριου 1803. ἀπαγγελλάντος τὸν ἐναρκτήριον λόγον τοῦ
Ἡγεμόνος. Παρῆσαν ἐν τῇ τελετῇ ταύτῃ πάντες οἱ ἐν
τέλει Ἑπτανήσιοι, ὁ Πληρεξούσιος Μορσεντόγος ἀπαγ-
γελλας καὶ οὗτος λόγον καὶ πάντες οἱ ἀρχηγοὶ καὶ
ἀξιωματικοὶ ξηρᾶς τε καὶ θαλάσσης τοῦ ἐπικουρικοῦ
Ῥωστικοῦ στρατοῦ. Ἦλς τὸν εὐφραδῆ λόγον τοῦ πρῶ-
του Ἡγεμόνος, πρώτης Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας (1),
ἀπαγγελλεῖς ἀπὸ πρώτου Ἑλληνικοῦ βήματος, περι-
εῖχοντο καὶ αἱ ἀξιωματικόντες αὐταὶ λέξεις. «Ἀνα-
«γεννηθὲν τὸ ἔθνος μας ἰδοὺ ἀνέκτησεν ὄνομα Ἑλ-
«ληνικὸν πατρίδα Ἑλληνικήν καὶ Ἑλληνικήν Ἐλευ-
«θερίαν. »

(1) Μετὰ τὴν ἐποφορέαν ἡμέραν τρίτην τῆς ἐβδομάδος καὶ
29ην Μαΐου 1453

Ἡ Βουλὴ αὕτη ἐψήφισε τῇ 23 Νοεμβρίου 1803 (5 Δεκεμβρίου)(1) τὸ προσχεδιασθὲν φιλελεύθερον Σύνταγμα, εἰς οὗ τὴν σύνταξιν ἐνεργὸν μέρος ἔλαβεν ὁ Ἡγεμὼν, ὅπερ παρεδέχθη τότε καὶ ὁ Πληρεξούσιος. Τὸ Σύνταγμα αὐτὸ ἀπεδείκνυε τὰς πολιτικὰς δοξασίας τοῦ Ἡγεμόνος, καθὼς αἱ ἀνωτέρω λέξεις, τὰ ἔθνη αὐτοῦ αἰσθήματα καὶ τὸν σκοπὸν δι' ὃν εἰργάζετο, Ἀλλ' ἐπέπρωτο νὰ μὴ ἴδῃ κηθισρωμένον καὶ ἐκτελούμενον τὸ Σύνταγμα ἐκεῖνο, διότι τῇ 12 Νοεμβρίου (1803) ἀπεβίωσεν ὁ διάσημος οὗτος ἀνὴρ, Ἡγεμὼν τῆς Ἑπτανήσου Πολιτείας καὶ Πρόεδρος τῆς Γερουσίας, ἀκμαῖος τῷ νῷ ἄγων τὸ 81.ον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. βιώσας ἄγαμος ἐν ἀκραίᾳ λιτότητι (2)

(1)* Τὸ σύγγραμμα Νομίσματα καὶ Μετάλλια τῆς Ἑπτανήσου Πολιτείας ὑπὸ Παύλου Λάμπρου ἡμαρτιμένως σημειοῖ ὅτι τὸ Σύνταγμα τοῦτο παρεδέξατο ἡ Βουλὴ τῇ 6ῃ Δεκεμβρίου,

(2) Τοῦτο δὲν διέφυγε καὶ τὴν προσοχὴν τοῦ διασήμου περιηγητοῦ Dodwel ὅστις ἐν τῇ περιγραφῇ τῶν περιηγήσεών του *A classical topographical tour through Greece during the years 1801 1803 1806 by Edward Dodwel, London 1819* ἀρχειεῖται τὰ ἀκόλουθα (ἀναφερόμενα ἐν μέρει καὶ παρὰ τοῦ Λούντση ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἑπτανήσου Πολιτείας) Ἐβουνοδευθήμεν παρὰ τοῦ ἡμετέρου Προξένου (Φοροεστη) καὶ ἀπεσκέφθημεν τὸν Ἰσθμὸν τῆς Πολιτείας· κόμητα Γ' Θεοτόκην ὁ Σεβασμιος οὗτος γέρον φερεὶ τὸν τίτλον Πρίγκηπος ἦτοι ἀρχηγοῦ τῆς Πολιτείας. Ἐν μικρῷ τινι καὶ κακῶς ἐυπρεπισμένῳ δωματίῳ ἡ Αὐτοῦ Εὐχοχότης ἐδέξατο ἡμᾶς λίαν φιλοφρόνως παρήσκει καὶ οἱ Γερουσιασταὶ ἔλυποντο διὰ τὰ ἐσχάτως λαβόντα χώραν δυ-

καὶ μεγίστη ἀφίλοκερδία (1) ἐπικηδίους λόγους ἐξε-
φώνησαν ἐν Κερκύρα μὲν, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Σπη-
λαιωτίσεως, ἐντολῇ τῆς Γερουσίας, ὁ Γραμματεὺς

σάρεστα συμβάντα (συμπλοκὴ μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Τούρκων) καὶ
ἀνησυχούν ἐτι μᾶλλον μὴ τυχόν καὶ ταῦτα ἀνανεωθῶσιν ἀλλ' ἐ-
φοβούντο ἰσως μᾶλλον τῶν Τούρκων τοὺς κατοίκους τῆς ἐξοχῆς
Ἐδωκεν εἰς ἡμᾶς ἐπιστολὰς διευθυνομένας πρὸς τὰς διαφόρους
νῆσους τῆς αὐτῶν Πολιτείας αἱ ἐπιστολαὶ αὗται βραδύτερον ἐ-
πήνεγκον εἰς ἡμᾶς μεγίστην ὠφέλειαν.»

Τὴν λιτότητα τοῦ ἀνδρὸς ἀποδεικνύει καὶ τὸ ἐκόλουθον ἐ-
νέκδοτον. Καθ' ἑκάστην πρωΐαν ἐξήρχετο τῆς οἰκίας αὐτοῦ μό-
νος καὶ διευθύνετο εἰς Γαρίτσον πρὸς περίπτεον ἀλλὰ μία τῶν ἡμερῶν
ἐπανελθὼν ἐκ τοῦ περιπάτου ῥωσσικῇ Φρουρᾷ ἢ φρουροῦντα τὴν οἰ-
κίαν αὐτοῦ δὲν ἐπέτρεψεν αὐτῷ νὰ εἰσέλθῃ ἐντὸς αὐτῆς. ὅτι δὲν
ἐπειθετο ὁ ἀξιώματικὸς ὅτι ἐκεῖνος ἦτο ὁ Πρίγκηψ ἐδέξασθε τότε νὰ
διευθυνθῇ εἰς τὴν οἰκίαν ἐνὸς τῶν ὑπασπιστῶν του καὶ αὗτος
ἐν πλήρει στολῇ συνοδεύσῃ αὐτὸν καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἀξιώματικόν
ὅτι αὐτὸς ἦτο ὁ Πρίγκηψ καὶ τότε ἐπέτρεψεν αὐτῷ τὴν εἰσοδὸν
ἐν τῇ οἰκίᾳ δικτάζας συνάμειν ν' ἀποδοθῶσιν αἱ στρατιωτικαὶ τι-
μαὶ ἀλλὰ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ παρητήθη τῆς τιμῆς ἐκείνης καὶ ἡ οἰ-
κία αὐτοῦ ἔμεινεν ἔκτοτε ἄνευ φρουρᾶς.

(1) Οὐδέποτε ἐδεχθῇ ἀντιμισθίαν τινὰ μάλιστα ἐξ ἰδίων
του συνεισέφερε πολλάκις ἀνδρᾷ προσχ. εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ
Κράτους (ὅπερ ἐξ ἐπιστῆμων ἐγγράφων προκύπτει). Τὴν δὲ πλου-
σίαν αὐτοῦ περιουσίαν ἐδαπάνα ὑπανδρεύων πτωχὰς νεανίδας καὶ
συνδράμων πτωχὰς οἰκογενείας· τὰς δὲ δύο θυγατέρας τῶν ὑπη-
ρετῶν αὐτοῦ συζύγων Ἰγνατίου Φίνη ἀρχαίου Ἐνετοῦ στρατιω-
του καὶ Βόνας Κόερο τὴν μὲν Ἐλ.σάβετ ὑπάνδρευσε μεθ' ἐλ.σ.
κυρίου διατελοῦντος τότε ὑπασπιστοῦ αὐτοῦ καὶ ἦν γενναίως
ἐπροίκισε, τὴν δὲ Ἰωάνναν ἀφ' οὗ ὑπά.δρευσε μετ' ἑτέρου κύριου

αὐτῆς Ἰωάννης Καποδίστριας καὶ ἐν τῇ Συνεργωγῇ
τῶν Ἰσραηλιτῶν ὁ περικλεῆς ἱατρὸς καὶ Ἀρχιεραβ-
νος Δάζαρος Μόρδης, ἐν Ζακύνθῳ δὲ ὁ ἱερεὺς Μαρ-
τελάος ἐλληνιστὶ ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Μητροπόλει καὶ
ὁ Ἀββᾶς Ῥώσσης ἐν τῇ τῶν καθολικῶν Ἰταλιστῇ (1)
Ἐκκοσμήθη παρὰ τοῦ Ἀυτοκράτορος τῶν Ῥωσσιῶν
Παύλου Α. διὰ τοῦ τάγματος τῶν ἐπιτίμων Ταξιαρ-

κὲ γενναίως ἐπρόειχε καὶ αὐτὴν μετὰ ταῦτα διὰ τῆς διαιθήκης
αὐτοῦ ἐκληροδότησεν αὐτῇ ἐπέκεινα τῶν 1, 500, 000 δρχ.
εἰς τιμαλφῇ ἤδη χρηματικὸν καὶ κτήματα

* Πρὸς τούτοις ἦτο καὶ λίαν ἀφασιωμένος εἰς τὴν θρησκείαν τῶν
προγόνων του καὶ πάσας τὰς κυριακάς καὶ ἑτέρας ἑορτὰς ἐκκλη-
σιάζετο εἰς τὴν πλησίον τῆς οἰκίας του ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Βα-
σιλείου (ἐγγράφα καὶ παραδόσεις τῆς οἰκογενείας τοῦ Ποίγκηπος)
Ὡς πρὸς τὴν παιδείαν αὐτοῦ καὶ τὰ συγγράμματα Ὅρα τὸ μνησ-
σ' ἐν σύγγραμμά Βιογραφ. σχεδισρ. Βροκίνη σελ 69 — 99

(1) Ὁ ἐμπαιδευτὸς ἱερεὺς Πέτρος μετὰ ταῦτα Παλύκαρ-
πος ἐκ τῆς οἰκογενείας τῶν κομήτων Βουλγάρων (ὅρα ἡμέ-
τερον πόνημα Ἐπικρίσεις κλ. σελ. 21) ἐποίησε τὰ ἀκόλουθα Ἐ-
πιταφιακὰ ἐπιγράμματα, ἵνα μετέφρασαν, Λατινιστὴ μὲν ὁ Ἀν-
τώνιος Ῥοδόσταμος, πάππος τοῦ πρώην αὐλάρχου, ἀνὴρ κά-
τοχος εὐρείας παιδείας συγγράψας καὶ ἱστορίαν τῆς Κερκύρας·
ἰταλιστὶ δὲ ὁ Ἰακ. Καλλιαιόπουλος Μάντσαρος διάσημος
καὶ οὗτος ἐπὶ παιδείᾳ καὶ πατρὶ τοῦ διδασκάλου μουσικοδιδασκά-
λου· καθὼς ἐπίσης καὶ ὁ Αντ. Μοτσάνεγας ἐμπαιδευτὸς Κερ-
κυραῖος καὶ τελευταῖος γόνος τῆς οἰκογενείας τῶν κομήτων Μο-
τσάνεγα. Ἐδημοσιεύθησαν διὰ τοῦ τύπου τὸ τε κείμενον καὶ
εἰς μεταφράσεις (ἃς παραλείπομεν) ἐν φυλλαδίῳ ἐν Κερκύρᾳ.

χῶν τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τῆς Ἱερουσαλὴμ (1) καὶ παρὰ τοῦ Αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου Α. διὰ πολυτίμου Ταμβακοθήκης φερούσης τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, ἣν δὲν παρέλαβε ἐνεκα τοῦ ἐπελθόντος αὐτῷ θανάτου, ἀλλ' ὁ

Πρὸς τὸν Γαληνότατον περίπιστον Πρίγκηπα Θεωτόκη, ἐπιταφικὸν ἐπίγραμμα.

φων' γ' Νοεμβρίου.

Τίς τίνας ὦν, αἰδῶς τῷ δ' ὑπὸ κίον ἱκυίας

Πρίγκηψ Θεωτόκης, Νικόλεω Σπυρίδων,

Ἐπ' ἀνήσων πρῶτος ἀγαθὴν ἴθυσ' ἀέκως,

Ἄστρον κούθεινός. γηρκὸς ὧδ' ἐτάφη.

Κλαίεις μὴ λῆθς, ἀπασι πότμος, τοῦτο σοι ἔπω·

Εὐσεβίη, κ' ἀρετὰ στέργετον Ἐπτάπολιν.

Φεῦ λίθε Πρίγκηπι ἀερίη κλίνα, ὅρῳ ἂν ὅς εἴπῃ. °

Πάντως εὐμένει, τὸν κατέκλεισε τάφον.

ἔτερον

Νῦν, ἀρετᾷ, σοφίῃ, ζῆν, Ἥρωις ὧδε τέθαπτα °

Πρίγκηψ Θεωτόκης Νικόλεω Σπυρίδων. °

Τὴν κηδεῖαν δὲ τοῦ Πρίγκηπος περιγράφουσιν ὁ Λούντση· καὶ ὁ Χιώτης ἐν ταῖς αὐτῶν ἱστορίαις.

(1) Διάφοροι ἔμποροι ἐκ τῆς πόλεως Ἀμάλης (ἐν τῷ Βασιλείῳ τῆς Νεαπόλεως) ἐν ἔτει 1091 ἱδρυσαν ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἀδελφ. τοῦ Σουλτάνου τῆς Αἰγύπτου, παρεκκλησίον τι καὶ νοσοκομεῖον πρὸς ἄστυλιν καὶ νοσηλεῦσιν τῶν προσκυνητῶν. Οὔτε δὲ οἱ Σταυροφόροι τῇ 9 Ἰουνίου 1099 ἐπολιόρκησαν τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τῇ 15 Ἰουλίου ἐκυρίευσαν αὐτὴν τὸ νοσοκομεῖον ἐκείνο, ὅπερ ἐκκληεῖτο τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τῆς Ἱερουσαλὴμ, διετέλει ὑπὸ τὴν διαθήκην τοῦ Πέτρου Le Gérard, ὅστις θεωρεῖται καὶ ὁ πρῶτος ἀρχηγός· Magnus Magister ἢ Magister, ἐπειδὴ δὲ τὸ Νοσοκομεῖον ἐκεῖνο πολλὰς προσήνεγκε περιποιήσεις εἰς τοὺς

ὁ Αὐτοκράτωρ διέταξε νὰ παραδοθῇ τῇ οἰκογενείᾳ. (1)

Ἐπειδὴ ὁ κυριώτερος σκοπὸς τοῦ πονήματος τούτου εἶναι ἡ ἀποστολὴ τοῦ Ἰωάννου Καποδιστρίου ἐν Κεφαλληνίᾳ καὶ ἡ περιγραφὴ τῶν συμβάντων πρὸ

τεταυματισθέντας ἐν τῇ ἐφόδῳ, ὁ ἐκλεχθεὶς Βασιλεὺς Γοδοφρέδος de Buillon καὶ οἱ ἕτεροι ἀρχηγοὶ τῆς ἐκστρατείας, θαυμάσαντες τὴν αὐταπάρνησιν τῶν ἀποτελούντων τὴν ἀδελφότητα ἐκείνην, ἐδώρησεν αὐτῇ ὁ Γοδοφρέδος τὸ κτῆμα αὐτοῦ ἐν Brabant τοῦ Montboire καὶ τὸ παράδειγμα τοῦτο ἐμιμήθησαν πάντες οἱ ἀρχηγοὶ καὶ οἱ ἕτεροι Κυρίαρχοι τῆς Εὐρώπης. Οὕτω ἡ ἀδελφότης αὕτη ἀποκτήσασα πλείστα εισοδήματα, ἐπὶ τῆς ἀρχηγίας τοῦ Raymond Dupuy διαδόχου τοῦ Gérard, μετεβλήθη εἰς Ἱπποτικὸν τάγμα. Διετηρήθη τὸ τάγμα τοῦτο ἐν Ἱερουσαλὴμ μέχρι τοῦ οἱ Ἱππῶται ὀδηγούμενοι ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῶν (Magnus Magister) Foulque de Villaret κατέκτησαν τὴν νῆσον Ρόδον ἐν ἔτει 1310, ὅπου ἀποκατεστάθησαν ἐν Κυριαρχίᾳ, λαβὼν μάλιστα τὸ τάγμα τ' ὄνομα τῆς κατκτηθείσης νήσου, ἀλλ' ἐν ἔτει 1522, ὁ Σουλτάνος Σουλεϊμάν ὁ Β' κατέκτησε τὴν Ρόδον, ἐπὶ τοῦ ἀνδρείου ἀρχηγοῦ τοῦ τάγματος Φιλίππου de Villiers de l' isle-Adam. Διετμήρησαν οἱ ἀπουσίναντες Ἱππῶται καὶ περιεπληνῆθησαν μέχρι τοῦ ἔτους 1530, ὅτε ὁ Αὐτοκράτωρ Κάρολος Πέμπτος παρεχώρησεν αὐτοῖς τὴν νῆσον Μελίτης, ὅπου ἀποκατεστάθη τὸ τάγμα, λαβὼν πάλιν τὸ ὄνομα τῆς νήσου ἐκείνης. Διετηρήθη τὸ τάγμα ἐκεῖ καθ' ὃ κυρίαρχον Κράτος μέχρι τῆς 12 Ἰουνίου 1798 καθ' ἣν ἡμέραν οἱ Δημοκροτούμενοι Γάλλοι ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Στρατηγοῦ Ναπολέοντος Βοναπάρτου ἐκυρίευσαν (διὰ συνθήκης παραδόσεως)

(1) Ἐπίσημον τοῦ ἀπεσταλμένου ἐν Πετρούπλει Δ. Ναράντζη πρὸς τὴν Γερουσίαν τῆς 9/21 Φεβρουαρίου 1804 δημοσιευθὲν ἐν τοῖς Βιογραφικοῖς σχεδασμοῖς Λ. Βροκίνη, καθὼς ἐπίσης καὶ εὐχαριστήριον τῆς οἰκογενείας Θεοτόκη πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα.

τῆς ἀφίξεως, διαρκούσης τῆς διαμονῆς καὶ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν αὐτοῦ ἐξ ἐκείνης τῆς νήσου, δὲν θεωροῦμεν ἄσκοπον ν' ἀναφέρωμεν καὶ τὸ μέρος δ-περ εἰς τὰ συμβάντα ἐκεῖνα ἔλαβεν ὁ Ἡγεμὼν. Ἐ-λυπεῖτο οὗτος διὰ τὰ ἐκεῖ πραττόμενα ἐγκλήματα, ἐγίνωσκεν ὅτι αἱ στάσεις προὔκαλοῦντο ἐξ ἀτομικῶν συμφερόντων, παθῶν, ἀντιζηλιῶν καὶ ἀρχαίων ἐρίδων μεταξὺ τῶν οἰκογενειῶν τῶν προὔχόντων, οἵτινες πα-ρέσυρον καὶ τὸν λαὸν εἰς ἀδελφομαχίαν, ταῦτα πάν-

τὴν Μελίτην ἐπὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ τάγματος Hompesch (θεωρηθέντος μετ' ἄλλων προδότης). Διεσκορπίσθησαν πάλιν οἱ Ἱππῶται, ἀλλὰ μὴ βουλόμενοι ν' ἀπολεσθῇ τὸ τάγμα αὐτῶν ἐξέλεξαν τῇ 17 Ὀκτωβρίου 1798 ἀρχηγὸν (Magnus Magister), ἀντὶ τοῦ ἀποκηρυχθέντος καὶ ἐν Τεργέστη καταφυγόντος Hom- pesch, τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Ρωσσίας Πιῦλον Α.' ὅστις ἐχρη- μάτισε τοιοῦτος μέχρι τελευτῆς αὐτοῦ καὶ τελευτήως, μέγας Μάγιστρος ἐκκληχθεὶς παρὰ τῶν Ἱπποτῶν, ἐπὶ ὑπάρχοντος τοῦ τάγματος. Ὁ δὲ μετ' αὐτὸν παρὰ τοῦ Πάπα διορισθεὶς ἐν ἔτει 1802 Ρωμαῖος Πρίγκηψ Ρούσπολης καὶ οἱ μετ' αὐτὸν παρὰ τοῦ αὐτοῦ διοριζόμενοι, διατελοῦσι Magni Magistri ἀνυπάρχτου τάγματος παρηνόμως διοριζόμενοι. Πισίγνωστα δὲ τοῖς πᾶσι τυγχάνουσι τὰ ἐνδοξα κατορθώματα τοῦ Τάγματος τούτου, κατὰ τῶν ἀπίστων βραβείων, διαρκούσης τῆς πολυχρονίου ὑπάρξεως αὐτοῦ (Malte et tozzo par Frédéric Lacroix (del' Isle de France). Tablettes Cronologiques etc. de abbé Lenglet du Fresnoy Genève 1808. Dell' Istoria della sacra Religione et Illustrissima Milizia di San Giovanni Ge- rosolimitano, di Giacomo Bosio. In Roma 1594. Dell'o- rigine ed istituto del sacro ordine di S Giovanni Battista Gerosolomitano, poi detto di Rodi oggi di Malta. Dis- sertazione di Paolo Antonio Paoli, Roma MDCCLXXXI.

τα ἀναπτυχθέντα εἴτι μᾶλλον μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς Ῥωσικῆς φρουρᾶς καὶ ὅτε ἡ Πολιτεία δὲν διέθετε στρατὸν πρὸς καταστολὴν τῶν παρεκτροπῶν τούτων, ἐν ᾧ ὁ ὑπάρχων ἐν τῇ νήσῳ ἐγγχώριος στρατὸς ἐνίσχυε τοὺς ταραξίας καὶ φατριαστὰς πρὸς διατάραξιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας. Ἐν τοιαύτῃ καταστάσει πραγμάτων δὲν ἠδύνατο εἰμὴ νὰ μετριάσῃ τὰ δεινὰ ἐκεῖνα, προσφέρων ἀσφαλὴ ἄσυλον ἐν Κερκύρᾳ εἰς πρόσωπα ἀνήκοντα εἰς πάντα τὰ κόμματα καὶ σῶσῃ αὐτὰ ἐκ τῆς λυσσώδους ἐκδικήσεως τῶν ἀντιπάλων αὐτῶν. Τοῦτο δὲν ἐτύγχανεν ἄγνωστον τοῖς διαμαχομένοις, οἵτινες ἐναλλὰξ ἠτιώμενοι κατέφευγον ἐκεῖ, βέβαιοι ὄντες ὅτι ἡ χεὶρ τῶν ἐχθρῶν δὲν ἤθελε φθάσῃ αὐτοὺς. Προσέτι δὲ ἵνα μειώσῃ τὰ θύματα, προσεκάλει πλείστους νὰ διαμένωσιν ἐν Κερκύρᾳ, ἀπῆλθον δὲ τὰς δικογραφίας τῶν ἐκεῖ κρατουμένων διαταγῇ τῆς Τοπικῆς Κυβερνήσεως καὶ πλείστας τῶν ἀποφάσεων ἐκείνων ἠκύρωσε, χάριτας δὲ εἰς ἑτέρους ἀπένειμε. Ταῦτα πάντα προκύπτουν ἐκ τῶν διαφόρων ἐκδοθέντων θεσπισμάτων καὶ τῶν ἐπισήμων πρὸς τὴν Τοπικὴν τῆς Κεφαλληνίας κυβέρνησιν, καθὼς τὸ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1801 ἐπίσημον πρὸς τοὺς Αὐτοκρατορικοὺς ἐπιτρόπους καὶ τὴν κυβέρνησιν, δι' οὗ ἀνακαλεῖ τὰς δίκας κατὰ τῶν ἀδελφῶν Ἀνδρέου καὶ Καίσαρος Μεταξᾶ, διίσχυριζομένου τοῦ ἡγεμόνος ὅτι μόνῃ ἡ Γερουσία εἶναι ἀρμοδίᾳ νὰ δικάσῃ αὐτοὺς. Τὸ ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου θέσπισμα δι' οὗ ἐπέτρεπεν εἰς τὸν Καίσαρα Μεταξᾶν νὰ μεταβῇ εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ,

ἀπηγγόρευε δὲ τῇ τοπικῇ κυβερνήσει νὰ καταδιώξῃ αὐτὸν διὰ πᾶσαν παρελθούσαν παρεκτροπὴν. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐθέσπισε τὸ αὐτὸ διὰ τὸν ἕτερον στασιωτὴν Βίκτορα Φωκᾶν Λοχαγόν, δι' ἐπισήμου δὲ πρὸς τὸν Πρύτανιν Κεφαλληνίας τῇ 22 Ἰουλίου 1802, ἀπατεῖ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν κρατουμένων Ἀνδρέου, Ἀντωνίου καὶ Δράκου ἀδελφῶν Φωκᾶ Γερασίμου, Νικολάου Φωκᾶ Κωνσταντίνου, Ἰωάννου Μεταξᾶ Ἰγγλέζου, (1) καθὼς ἐπίσης δι' ἑτέρου ἐπισήμου τῇ 31 Ἰουλίου 1802, συσταίνει εἰς τὴν τοπικὴν κυβέρνησιν τὴν χήραν καὶ τὰ ὄρφανὰ τοῦ Καίσαρος Μεταξᾶ καὶ τὴν θυγατέρα τοῦ Ἀνδρέου, σημειῶνων ἐνταυτῷ καὶ τὴν ἀδικίαν ἣν ὑπέστησαν τὰ ἄθωα ταῦτα πλάσματα ὡς ἐκ τῆς διαταχθείσης δημεύσεως ἀπάσης τῆς περιουσίας τῆς αὐτῶν οἰκογενείας. Τῇ 29 Δεκεμβρίου διὰ θεσπίσματος, ἀνεκάλεσεν ἐκ τῆς ἐξορίας τὸν Σίσημον Πυλαρινὸν, διὰ δὲ τοῦ ἐπισήμου τῇ 16 Ἰανουαρίου 1803 συσταίνεται τῇ τοπικῇ κυβερνήσει ὁ Στέφανος Φωκᾶς. Ὡσαύτως διὰ θεσπίσματος, τῇ 10 Ἰαννουαρίου, διέταττεν ὅτι ὁ διαβόητος Εὐστάθιος Κεφαλαῶς Καβλίδωρος μετατεθῇ εἰς ὑγιεινότεραν φυλακὴν καὶ διὰ θεσπίσματος τῇ 24 καὶ ἑτέρου τῇ 31 Μαΐου 1803 ἐκδοθέντων, διέταττον τὴν ἀποφυλάκισιν τῶν ἐν Κερκύρᾳ κρατουμένων, διαταγῇ τῆς τοπικῆς κυβερνήσεως Κεφαλληνίας, Στεφάνου Φωκᾶ, Ἀ.ρος

(1) Ὅρα ἐγγραφοὺς ἀρ. 16

Ἰωάννου Κρασά καὶ Δ.ρος Ἰωάννου Μηνιαίου ἵνα δια-
τελῶσι μόνον περιωρισμένοι ἐντὸς τῆς πόλεως.

Ταῦτα καὶ πλείστα ἕτερα ἐνήργησεν ἅτινα ἐνε-
κα βραχυλογίας παραλείπομεν, ἵνα σώσῃ ὅσα πλείστα
ἡδύνατο θύματα, καίτοι δυσαρεστούμενος ὅτι διάφοροι ἐξ
αὐτῶν ἐστασίαζον δῆθεν, ὑπὲρ τῶν δημοσίων ἐλευθεριῶν
καὶ κατὰ τοῦ Βυζαντινοῦ Συντάγματος, ἤτοι ὑπὲρ
φρονημάτων ἅτινα οὐδέποτε ἠοράνθησαν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ὁ κόμης Ἰωάννης Καποδίστριας ἐγεννήθη ἐν Κερκύρᾳ τὴν 31 Ἰανουαρίου 1776 ἐκ τοῦ κόμητος Ἀντωνίου Μαρίας καὶ τῆς κομήσσης Ἀδαμαντίνης Γονέμη. Ἡ οἰκογένεια Καποδίστρια ἐκ τῆς ὁμωνύμου πόλεως ἢ Ἰουστινουπόλεως (1) ὁρμωμένη, ὅπου ἐκαλεῖτο Βιττόρη, κατέφυγεν εἰς Κέρκυραν ἐν ἔτει 1373, καταδιωκομένη παρὰ τοῦ ὑπερισχύσαντος ἐν αὐτῇ κόμματος τοῦ Πατριάρχου τῆς Ἀκυληῆας, οὗτινος ἐπὶ κεφαλῇς ἵστατο ἡ κραταιὰ οἰκογένεια Γουέρκη (*Guer-*

(1) "Ἰουστινόπολις ἢ ὅποια τανῦν Κάπο δ' Ἰστρία καλεῖται " τὴν ὀνομασίαν λαβοῦσα ἀπὸ Ἰουστίνου τοῦ Αὐτοκράτορος, " ὅστις τὴν ἀνωκοδόμησε, κελουμένην Αἰγίδα," (Μελετίου Γεωγραφία παλαιὰ καὶ νέα — Ἐν Βενετίᾳ 1807 σελ. 137 138.

Per oram incedenti occurrit statim Iustinopolis urbs Chersonesi primaria. Sic doctis vocatur quae vulgo Cabo sive Cavo d'Istria, Germanis Gofers. Nomen prius ab Iustino Imperatore habet, qui eam restauravit. (Gvil et Ioannis Blaev = Theatrum orbis Terrarum sive atlas novs — Pars tertia = Amsterdam (1) CXL V

Capo d'Istria in Latino Aegida e più communente Iustinopolis città capitale di tutta l'Istria.....

Nelle invasioni de' popoli settentrionali ebbe la stessa sorte delle altre città della provincia. Fu ristaurata e riedificata da Giustino I. mo o meglio secondo alcuni da Giustino II. ed allora prese il nome di Iustinopolis cioè città di Giustino — (Νεὴν Γεωγραφία δι' Αὐτ. Federico Biltching)

ci) ἦτις τῇ ἀρωγῇ τοῦ Πατριάρχου ἐπεδίωκε τὴν κυριαρχίαν τῆς πόλεως (1) Μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς αἰῶνος ἐν ἔτει 1477 προσεγράφη μεταξὺ τῶν εὐγενῶν οἰκογενειῶν τῆς Κερκύρας καὶ ἐν ἔτει 1689 ἐκοσμήθη διὰ τοῦ τίτλου «κόμητος, ὁ κλάδος τῆς αὐτῆς οἰκογενείας ἐξ οὗ κατήχето ὁ Ἰωάννης, παρὰ Καρόλου Ἑρμάνουηλ Δουκὸς τῆς Σαβαυδίας καὶ ἐπιτίτλου Βασιλέως τῆς Κύπρου. Ὁ Ἀντώνιος Μαρίας διάσημος νομολόγος, κατέλαβε τὰ ὑψηλότερα ἀξιώματα ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ καὶ ὑπῆρξεν εἰς ἐκ τῶν παρὰ τῆς Γερουσίας σταλέντων Πρεσβευτῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, μετὰ ταῦτα δὲ διωρίσθη παρὰ τῆς ὑψηλῆς Πύλης τῇ 19 Τσεμαζιοῦλ-αχίρ 1215 τῆς ἐγείρας (25 Ὀκτωβρίου 1800) Αὐτοκρατορικὸς ἐπίτροπος μετὰ τοῦ Νικολάου Σιγούρου κόμητος δὲ Σύλλα, πρὸς διοργάνωσιν τῶν νήσων συνάδουσαν τῇ Βυζαντινῇ Συντάγματι.

Ὁ Ἰωάννης κατὰ πρῶτον ἐξεπαιδεύθη ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ καὶ ἀκόλouthως μετέβη εἰς τὸ ἐν Παταύῳ Πανεπιστήμιον ὅπου ἐσπούδασε τὴν ἱατρικὴν, ἐπιστρέψας δὲ εἰς Κέρκυραν μετήρχετο μετὰ μεγίστης ἐπιτυχίας τὴν αὐτοῦ ἐπιστήμην, μετὰ δὲ τὴν ἐκ-

(1) Il Capodistria era d'origine Istriano disceso dalla famiglia Vittori di Capodistria la quale emigrò a Corfù per sottrarsi al partito Patriarchino capitanato dalla potente famiglia Guerçi, che aspirava al dominio della patria (Ἐφημερίδα «La Provincia» τῆς πόλεως Καποδίστρια, τῆς πρώτης Μαΐου 1887)

δίωξιν τῶν Δημόκρατουμένων Γάλλων καὶ κατοχὴν τῆς Κερκύρας παρὰ τῶν Ρώσων καὶ Τούρκων, ὁ Ναύαρχος Κατὴρ Βέης, Καπιτάνος Βέης, διώρισεν αὐτὸν ἀρχίατρον τοῦ Στρατιωτικοῦ Τούρκικοῦ Νοσοκομείου, καὶ τοιοῦτος ἀνεγνωρίσθη παρὰ τῆς προσώρινῆς Γερουσίας διὰ θεοπρίσματος αὐτῆς τῆς 5 Σεπτεμβρίου 1799, προσδιορίσασα συνάμα αὐτῷ καὶ μηνιαίον μισθὸν γροσίων 111 καὶ παράδων 8 (δραχ. 175 ὡς ἔγγιστα).

Ἀφ' οὗ ἐπανηλθον εἰς Αὐτοκρατορικοὶ ἐπίτροποι καὶ διοργάνωσαν τὴν τοπικὴν τῆς Κερκύρας κυβερνήσιν, ὁ Ἀντώνιος Μαρίας δικαιούμενός να διορίσῃ ἀνωτατάστατον πρὸς διοργάνωσιν τῶν ἐτέρων νήσων, διώρισε τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἰωάννην, ὅστις ἀφ' οὗ διοργάνωσε τὰς κυβερνήσεις διαφόρων νήσων καὶ ἰθὺς τῆς Κεφαλληνίας, ἐπανηλθεν εἰς Κέρκυραν, ὅπου ἠκυβλεύθησε τὴν ἐξάσκησιν τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης.

Ἐπειδὴ δὲ εἰς πάσας τὰς νήσους τὸ Βυζαντινὸν Σύνταγμα κακίστην ἐναποίτησεν ἐντόποισιν καὶ ἀνέφικτος ἀπεδείχθη ἡ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ, μάλιστα μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ Ῥωσικοῦ στρατοῦ, πάντες οἱ φιλοεθνεῖς καὶ φιλελεύθεροι Ἑπτανήσιοι ἐφρόνουν εἰς μέχρῃς οὗ μεταρρυθμισθῇ τὸ Σύνταγμα καὶ καταρτισθῇ ἐθνικὸς στρατός, ὑπῆρχεν ἀνάγκη ἐπικουρικοῦ τινος ξένου στρατοῦ. Ἡ Γερουσία ὠφεληθεῖσα τῆς εὐκαιρίας, τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναβάσεως τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Ῥωσίων Ἀλεξάνδρου Α'. ἀπέστειλεν ἐν Πιερρουπόλει ἑκτακτὸν ἀπεσταλμένον, ὅστις ἔμελλε

πρώτον μὲν νὰ προσφέρῃ τὰ συγχαρητήρια τῆς Ἑπτανήσου Πολιτείας, ἔπειτα δὲ αἰτήσῃ τὴν ἐπάνοδον τοῦ Ῥωσικοῦ στρατοῦ ἐν ταῖς νήσοις συντηρουμένου δι' ἐξόδων τῆς Πολιτείας. Πρόσωπον κατὰλληλον πρὸς ἐκτέλεσιν τοιούτων ἐντολῶν ἐκρίθη ὁ ἐν Νεαπόλει τότε διαμένων κόμης Γεώργιος Μοτσενίγος Ζακύνθιος, γνωστός ἐν τῇ Ῥωσικῇ Αὐλῇ καθ' ὃ υἱὸς τοῦ ἄλλοτε Πρέσβευς τῆς Ῥωσίας ἐν Φλωρεντίας, διατελῶν δὲ Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας ἐν ἐνεργείᾳ. Διωρίσθη οὗτος διὰ θεσπίσματος τῆς Γερουσίας τῇ 22 Μαΐου 1801 καὶ δι' ἐτέρου τῇ 30 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς διέταξεν ἡ Γερουσία ν' ἀποσταλῶσι τῷ Μοτσενίγῳ τάλληρα 1000 (δραχ. 5000) πρὸς ἀποζημίωσιν.

Ἀφίκετο ὁ Μοτσενίγος ἐν Μόσχᾳ, ὅπου διέμενε τότε ὁ Αὐτοκράτωρ, τῇ 9 Σεπτεμβρίου καὶ ἀφ' οὗ συννενοήθη μετὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ κόμητος Πανίν, τὴν 23 ἀνήγγειλε τῷ Ἀντικαγκελαρίῳ Πρίγκηπι Κουρακίν τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ διὰ τοῦ ἀκολούθου ἐγγράφου, ἐσωκλείων ἐν αὐτῷ καὶ τὴν πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα ἐκφώνησιν.

«Moscou le 23 Septembre 1801»

«A son Altesse M.^r le Vice Chancelier Prince de Kurakin».

«Le sousigné Conseiller d'Etat actuel de Sa Majesté Imperiale de toutes le Russies en consequence de la gracieuse permission qu' il a plu à Son Auguste Maître de lui accorder, a l'honneur de faire connaitre à son Altesse Monsieur le Vice Chancelier Prince Kurakin que la Republique de

Sept isles unies empressée de témoigner les sentiments dont elle est animée envers la Cour Impériale de Russie, a cru pouvoir l'honorer pour un instant du caractère de son envoyé extraordinaire, dans l'intention de porter aux pieds de sa Majesté Impériale ses respectueuses félicitations, sur son avènement au trône de Russie et les vœux les plus ardents pour la conservation de ses jours précieux».

«Comme c'est à la protection de son Trône Augusto que cette République doit sa naissance, ce n'est en conséquence, que sous cette égide qu'elle peut espérer de conserver son existence.»

«La variabilité des choses, dans ces temps incertains tiendrait cette République dans un état de crainte et d'anxiété si Sa Majesté Impériale ne fixoit sa destinée en daignant lui continuer sa Haute Protection».

«Elle prend donc la liberté de la réclamer comme le bienfait le plus précieux, et celle de lui offrir l'hommage de la plus sincère et respectueuse reconnaissance.,.

«Le sousigné en priant Son Altesse de vouloir bien lui procurer l'honneur de remplir auprès de Sa Majesté Impériale une commission aussi flatteuse que celle dont le Senat de Corfou a bien voulu le charger, il n'a rien de plus empressé que d'annexer la copie de ses lettres de créance et reiterer à Son Altesse les assurances des senti-

ments du profond respect, et du parfait dévouement avec les quelles il a l'honneur d'être.»

«C.te Mocenigo»

«Sire.

«La Republique de sept Isles Unies, hereux enfant de la maison Splendide de Vos Ancêtres, m'ayant honoré d'être l'organe de ses sentiments de veneration et de gratitude m'a chargé de mettre aux pieds de Votre Majesté Imperiale le temoignage des felicitations sur son avenement au Trône de Russie, protecteur des nations.»

«C' est dans la force tutelaire, Sire, c' est dans la genereuse protection que Votre Majesté Imperiale est supplié de lui continuer, que cette Republique naissante a placée desormais toutes ses esperances : la carrière tracée par la Divinité, son model, que Votre Majesté Imperiale se propose de suivre, est un garant certain pour le bonheur des Sept Isles unies ; les voeux qu' elles forment pour la prosperité de son Auguste bienfaiteur, ne sont point equivoques ; le bonheur du protégé est indivisible avec la gloire du Protecteur».

«Depositaire uniquement des sentiments de veneration, et d'attachement unanime de la Republique, le plus beau moment de ma vie est sans doute celui, où un maître adoré me permet de déposer à ses pieds des voeux ardents pour sa prosperité, notre bien être».

«C.te Mocenigo.»

Παρουσιασθεὶς καὶ αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ Αὐτοκράτορος, ἐπέτυχε καὶ τὴν δευτέραν τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ, μάλιστα διώρισεν ὁ Αὐτοκράτωρ τὸν Μοτσενίγον Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν (Ministre Plenipotentiaire) τῆς Ῥωσσίας παρὰ τῇ Ἑπτανήσῳ Πολιτείᾳ καὶ Ἀρχηγὸν τοῦ ἀποσταλησομένου ἐπικουρικοῦ στρατοῦ. Ὁ στρατὸς οὗτος ἔμελλε νὰ μεταβῇ εἰς Κέρκυραν ἐκ Νεαπόλεως δι' ἐξόδων τῆς «Αὐτοῦ Σικελιανῆς Μεγαλειότητος,» ἣτις τότε δὲν εὐρίσκετο εἰς εὐάρεστον οἰκονομικὴν θέσιν, καὶ ὥς ἐκ τούτου, ἡ ἀφίξις τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ Μοτσενίγου παρετάθη μέχρι τέλους Αὐγούστου τοῦ 1802.

Μόλις ἀφίκετο εἰς Κέρκυραν ὁ ἐπικουρικὸς οὗτος στρατὸς, ἡ Γερουσία διελύθη καὶ ἡ ἐξουσία αὐτῆς ἔμεινε τῷ μόνῳ Ἡγεμόνι, ὅστις τὴν πρώτην Σεπτεμβρίου διὰ θεσπίσματος διώρισε τοὺς ἑπτὰ ἀντιπροσώπους αὐτοῦ ἐν ταῖς ἑπτὰ νήσοις. Ἐπειδὴ δὲ διετέλει ἡ Κεφαλληνία εἰς ἐξαιρετικὴν θέσιν καὶ μέχρι τῆς ἀφίξεως ἐκεῖ τοῦ διορισθέντος ἀντιπροσώπου, ἀπέστειλε προσωρινὸν ἀντιπρόσωπον τὸν Καποδίστριαν, εἰς ὃν καὶ ὁ Μοτσενίγος ὡς Ἀρχηγὸς τοῦ Ῥωσικοῦ στρατοῦ ἐνεπιστεύθη αὐτῷ τὴν ἀρχηγίαν τῆς σταλείσης φρουρᾶς ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ Συνταγματάρχου Σωροκίν. Διέμεινεν ἐν Κεφαλληνίᾳ μέχρι μέσων Ὀκτωβρίου, καὶ μεταβὰς εἰς Ἰθάκην ἀφίκετο εἰς Κέρκυραν τὰ τέλη τοῦ αὐτοῦ μηνός, ὅπου ἔμεινεν ἰδιωτεύων μέχρι τέλους Φεβρουαρίου 1803, ὅτε συνεστάθη προσωρινῇ τις Γερουσία ἣτις διώρισεν αὐτὸν Γραμματέα τῆς ἐπι-

κρατείας, κατὰ τὰ διαταπτόμενα παρὰ τοῦ 17 ἄρθρου τοῦ εἰσέτι ἐν ἰσχύϊ ὄντος Βυζαντινοῦ Συντάγματος ὀρίζοντος «Il Presidente del Senato... nominerà i ministri dello stesso ed assoggetterà la nomina alla di lui approvazione» καὶ κατὰ τὰ ἄρθρα 15 καὶ 32 τοῦ νέου τότε παραδεχθέντος ὀργανισμοῦ τῆς Γερουσίας ὀρίζοντα «Art. 15 Il senato elegerà un Secretario di Stato di cui le attribuzioni sono descritte nel progetto d'organizzazione della Secretaria di Stato. 32 Il Segretario di Stato proporrà al Senato un Vice Segretario di Stato che approvando li spedirà le opportune patenti». Ἀνέλαβεν ὁ Καποδίστριας τὰ καθήκοντα τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας τὴν 20 Μαρτίου 1803 καὶ ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς Γερουσίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἠὺχαρίστησε τὴν Γερουσίαν διὰ τὸν διορισμὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ δὲ προτείνει ἀντιγραμματέα τῆς Ἐπικρατείας τὸν εὐπαίδευτον καὶ μετὰ ταῦτα διακριθέντα ἐν Ἰταλίᾳ Μάριον Πιέρρηγν Κερκυραῖον διὰ τοῦ ἀκολούθου ἐγγράφου

«Mentre che io devo presentare all'Autorità del Senato le mie proposizioni intorno all'istituzione della segretaria di stato mi sia permesso dalla Vostra Clemenza, Augusto Consesso, di esternare coi sentimenti di una filiale divozione la mia riconoscenza per l'atto con cui piacque alla Vostra generosità di conferirmi un'incarico superiore di molto alla tenuità

delle mie forze, ed una mansione per cui conosco di non poter promettere e garantire dal canto mio che fedeltà, onore, e puro zelo nel servizio che imprendo. Se queste sole qualità che io sento di possedere bastano, affinchè nell' esercizio delle mie funzioni io possa incontrare l' approvazione e la grazia del Senato, io sono felice, e dinnanzi all' Augusto Vostro Cospetto, giuro, e protesto di non voler d' ora in avanti me stesse vivo, ed attivo che per servire con entusiasmo la Repubblica e questo Consesso. Ora posso adempito così in qualche maniera ad un vivo dovere di cui l'animo mio era ed è ri pieno presentare all'autorità del Senato le mie proposizioni.»

« 1. In coerenza all' articolo 32 dell' organizzazione del Senato presento all' approvazione di questo Consesso la nomina a cui divengo: Seguendo i soli impulsi della mia persuasione, per l' impiego di Vice segretario di Stato: Propongo quindi il Nob. Sig.r Mario Pieri di cui la pubblica voce dice abbastanza.» *Ἡ Γερουσία δὲ διὰ θεοπίστου της 22 Ἀπριλίου προσδιώρισε τῷ μὲν Γραμματεῖ μηνιαῖον μισθὸν ταλλήρων 40 (δρ. 200) τῷ δὲ ἀντιγραμματοῖ 20.*

Καὶ οὕτω ὁ Καποδίστριας κατὰ πρῶτον ἔλαβε μέρος εἰς τὴν γενικὴν διοίκησιν τῆς Πολιτείας, εἰς ἣν οὐδέποτε ἀνέμιχθη οὔτε εἰς σύνταξιν νόμων οὔτε συμ-

βουλὴν οὐδαμίαν παρέσχε τῇ κυβερνήσει μέχρι τοῦ διορισμοῦ τούτου.

Πρῶτον αὐτοῦ μέλημα ὑπῆρξεν ἡ διευθέτησις τῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, συνάδουσα μετὰ τοῦ παρ' αὐτῆς παρδεχθέντος, πρὸ τοῦ διορισμοῦ αὐτοῦ, « Ὁργανισμοῦ τῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας » Προέτειναν ὡσαύτως καὶ ἕξ ὑπαλλήλους τῆς Γερουσίας, ἀλλ' αὕτη δὲν παρέδέξατο τὴν πρότασιν διότι οἱ προτεινόμενοι ἦσαν πάντες Κερκυραῖοι καὶ ἡ Γερουσία ἐφρόνει, ὅτι, « a conforto degli aspiranti federati e a sempre più sodo vincolo della cordiale fraterna associazione sieno circolarmente invitati giovani che aspirar volessero alla carriera del pubblico Ministero adetto al Senato ».

Τὴν πρώτην Ἰουνίου ἡ Γερουσία διὰ θεσπισματος αὐτῆς διώρισεν Ἐπιτροπὴν τινα παριστάνουσαν αὐτήν, ἵν' ἀκολουθήσῃ τὸν Πληρεξούσιον τῆς Ῥωσσίας Μοτσενίγον ἐπισκεπτόμενον τὰς νήσους. Μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης διωρίσθησαν ὁ Γερουσιαστὴς ἐκ Ζακύνθου Σπυρίδων Ναράντης, ὁ Σπυρίδων Βατάλιας, εὐπαίδευτος πολίτης Κερκυραῖος καὶ ὁ Ὑπαρχος ἐκαστῆς νήσου εἰς ἣν διάτρεβεν ὁ Πληρεξούσιος.

Τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην, κατὰ τὸ θεσπισμα ἐκείνου ὥφειλε ν' ἀκολουθήσῃ ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Καποδίστριας « καὶ ἐκτελεῖ παρ' αὐτῇ τὰ καθήοντα Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ὡς παρὰ τῇ Γερουσίᾳ. »

Κατὰ πρῶτον διηυθύνθη ὁ Πληρεξούσιος καὶ ἡ

ἐπιτροπή εἰς Ζάκυνθον πατρίδα τοῦ Μοτσενίγου, ἐν ᾗ οἱ συμπολιταὶ αὐτοῦ, διὰ συνεισφορᾶς ἡτοίμασαν μεγαλοπρεπῆ καὶ πολυέξοδον δεξιῶσιν, ἀλλ' ὁ Μοτσενίγος δι' ἐπισήμου αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰπαρχον διεκύρηνεν ὅτι παραιτεῖται τῶν τιμῶν ἐκείνων, ἵνα τὰ εἰσπράχθέντα χρήματα χρησιμεύσωσιν εἰς κοινωφελῆ ἔργα τῆς νήσου. Ἀφ' οὗ ἡ ἐπιτροπή αὕτη καὶ ὁ Καποδίστριας τῇ συναινέσει τοῦ Πληρεξουσίου ἐτακτοποίησαν τὴν κυβέρνησιν καὶ πάντα τὰ κακῶς διακείμενα ἐν Ζακύνθῳ, τὰ τέλη Ἰουνίου ἀνεχώρησαν διευθυνόμενοι πρὸς τὴν Κεφαλληνίαν ὅπου διέμεινον μέχρι τέλους Ἰουλίου, ὠφελήσαντες οὐκ ὀλίγον διὰ καταλλήλων καὶ ἐξαιρετικῶν τιμῶν διατάξεων, τὴν ἰστέτι πενθοῦσαν νήσον, ἐπιληφθέντες ἐν ταυτῇ καὶ τοῦ ἀκανθώδους ζητήματος τῶν ἀποζημιώσεων πρὸς τὰ ἀτυχῆ θύματα τῶν στάσεων, κατέλιπον τῷ ὑπάρχῳ Μάρκῳ Καρατσίᾳ Κερκυραίῳ διαταγὰς τινὰς καὶ πληρεξουσιότητα ἐπὶ διαφορῶν ἀντικειμένων ἀφορώντων εἰς τοὺς ζημιωθέντας καὶ ζημιώσαντας.

Πάνθ' ὅσα ἐνήργησαν ἐν ἀμφοτέραις ταῖς νήσοις ἡ Ἐπιτροπὴ ὁ Καποδίστριας καὶ ὁ Μοτσενίγος καθυπέβαλον τῇ Γερουσίᾳ δι' ἐκτεταμένων ἐκθέσεων καὶ αὐτὴ ἐπικυρώσασα τὰ πραχθέντα, ἐγγράφε πρὸς τὴν Γερουσιαστικὴν Ἐπιτροπὴν τὰ ἀκόλουθα.

«Conosce il Senato i vostri utili sacrifici a prò della nazione sà con qual valore scioglieste i complicati affari del Zante e per tutto questo non può abbastanza lodarvi applau-

dirvi. Si fà pure un' idea conveniente delle cose Cefalene delle quali si sente già occupati. Possano i benemeriti vostri travagli, le zelanti vostre applicazioni riportare quel premio che il Senato vi augura ed annella a giusta esaltazione del vostro nome e permanente quiete e tranquillità di quel popolo troppo lungamente e fieramente agitato ad esultanza generale della nazione. Benedica il Cielo ogni vostro studio e vi riconduca lieti e prosperi fra le braccia del Senato che vi protesta il pienissimo pubblico aggradimento.»

Ἐπανελθὼν ὁ Καποδίστριας εἰς Κέρκυραν μετὰ τοῦ πληρεξουσίου καὶ τῆς Γερουσιαστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐξηκολούθει ἐκτελὼν τὰ καθήκοντα τοῦ Γραμματέως τῆς ἐπικρατείας, ὅτε τὴν 12 Νοεμβρίου 1803 ἐτελεύτησεν ὁ Ἡγεμὼν καὶ ἡ Γερουσία ἐνετείλατο τῷ Καποδιστρίῳ νὰ ἐκφωνήσῃ τὸν ἐπικήδιον λόγον. Ὡς πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ λόγου τούτου καὶ τὴν ἐντύπωσιν ἣν ἐνεποίησεν εἰς τὸ κοινὸν, οὕτω πῶς ἀποφαίνεται ὁ βιογράφος τοῦ Καποδιστρίου Δημήτριος Ἀρλιώτης φίλος καὶ ἐμήληξ αὐτοῦ.

« Intorno a questo tempo fè belia pro-
« va il conte (Καποδίστριας) della sua eloquen-
« za nell' elogio funebre ch' ei pronunciò
« in morte del conte Spiridion Georgio Teo-
« tochi Preside del Senato, uom venerando
« e per sapere, per fecondia, per servigi resi

“allo stato esimio: elogio scritto nell' angusto spazio di una notte perciò che doveva essere recitato la mattina vegnente nel sacro tempio, dinanzi al feretro, e che non dimeno trasse calde lagrime agli astanti e fè benedire la memoria dell' illustre defunto, ed ammirare ognor più il giovane e pio panegirista.(1) »

“Εμεινε Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατειας μέχρι τῆς 15 Μαΐου 1806, διαδεχθεὶς αὐτὸν ὁ Σπυρίδων Βατάλιας, διότι ἡ Γερουσία διὰ θεσπίσματος αὐτῆς τῆς 7 Ἀπριλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους διώρισε τὸν Καποδίστριαν ἐπιτετραμμένον ἐν τῇ Αὐλῇ τῆς Περουπόλεως, ἀντὶ τοῦ τότε παραιτηθέντος Δημητρίου Ναράντση Ζακυνθίου, ἀλλὰ τὴν 18 Ἰουνίου, διὰ διακοινώσεως τοῦ πληρεξουσίου τῆς Ῥωσσίας, πρὸς τὴν Γερουσίαν, γνωστοποιεῖ, αὐτῇ, ὅτι « ἡ Αὐλὴ τῆς Περουπόλεως ἐδέχθη εὐχαρίστως τὸν διορισμὸν τοῦ Καποδιστρίου ὡς διαδόχου τοῦ Ναράντση, ἀλλ' ὅτι « ἡ θέσις αὕτη εἶναι ἀσυμβίβαστος μετὰ τῆς τοῦ ἐπιτίμου Συμβούλου (Consiglier di Collegi) ἦν ὁ Ἀτοκράτωρ εἶχεν ἀποναίμει πρὸς τὸν Καποδίστριαν, » (2)

(1) « Ἡ ἐπικήδιος οὗτος λόγος ἐδημοσιεύθη, ἐν Κερκύρα ἐκ τοῦ δημοσίου Τυπογραφείου τῷ 1883

(2) Ὁ ἀπεσταλμένος τῆς Ἐπτανήσου ἐν Περουπόλει Δημήτριος Ναράντσης δὲν ἀναφέρει, ἐν τῷ ἐπισήμῳ αὐτοῦ πρὸς τὴν Γερουσίαν, τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς διακοινώσεως τοῦ Πληρεξουσίου ἀλλ' ἀπλῶς ἀφηγεῖται « Che S. M. é contenta di vedere il Sig.r Conte Capodistria ad agire interinamente nelle mie veci d' Inviato.

Συνεπαίει τῆς διακοινώσεως ταύτης ἡ Γερουσία ἀπήλ-
λαξε τὸν Καποδίστριαν τῆς θέσεως ταύτης ἐκδοῦσα τὸ
ἀπὸ 30 Ἰουνίου θέσπισμα αὐτῆς. Διωρίσθη ὡσαύτως
ὁ Καποδίστριας καὶ Ἐπιθεωρητῆς τῶν προσωρινῶν
σχολείων τῆς Ἰνέδου» (1) (Inspettore delle scuole
provisorie del Tenedo), θέσιν ἣν διετήρησε μέ-
χρι 15 Μαρτίου 1807 καθ' ἣν ἡμέραν ἡ Γερουσία
διὰ θεσπίσματος ἐπέτρεψεν αὐτῷ ν' ἀπέλθῃ τῆς νή-
σου καὶ δώρῃσι προσωρινὸν ἐπιθεωρητὴν διαρκούσης
«τῆς βραχείας ἀπουσίας αὐτοῦ», τὸν Ἐμμανουὴλ Θεο-
τόκην (2) συσταθέντα τῇ Γερουσίᾳ παρὰ τοῦ Καπο-
διστρίου ἐν τῇ αὐτοῦ ἀναφορᾷ.

• Ὁ Μοτσενίγος ἀνήκων εἰς τὸ ὀπισθοδρομικόν
κόμμα ἐλθὼν εἰς τὴν Ἐπτάνησον συνήνεσε μὲν, ἐξ
ἀνάγκης εἰς τὴν σύνταξιν, ἐπιψήφισιν καὶ ἐκτέλεσιν

(1) Ἀρχαῖα Μονὴ τῶν Καθολικῶν ἐν Κερκύρᾳ μεταβληθεῖσα
εἰς Ἐκπαιδευτήριον.

(2) Οὗτος ἦν ἐξ ἀδελφοῦ ἀνεψιὸς Νικηφόρου τοῦ Θεοτόκη ἀνὴρ
διαπρέψας ἐπὶ παιδείᾳ καὶ πλείστα συγγράμματα Ἑλληνιστί, Ἰταλιστί
καὶ Γαλλιστί διεκρίνετο δὲ διὰ τὴν γλῶσσαν εἰς ἣν ἔγγραφον ὄ-
ταν ἡ καθωμιλημένη δὲν ἦτο εἰσέτι μορφωμένη (ὄρα ἡμέτερον πό-
νημα «Ἐπαρτίσεις κτλ.») Διεκρίθη ἐπίσης ἐπὶ ἐθνισμῷ, τοῦτου δ' ἐ-
νεκα διάφορα συγγράμματα αὐτοῦ ἐκδοθέντα ἐν ἔτει 1815 φέρουσιν
ἐν τῇ προμετωπίδι «ὑπὸ Ἐμμανουὴλ Θεοτόκου Ἑλλήνος» Ὑπὲρ-
ξεν λίαν ἀφοσιωμένος εἰς τὴν θρησκείαν τῶν αὐτοῦ προγόνων, αἴ-
τιον δι' ὃ εἰς πλείστας ἐκκλησίας ἐδῶρει τ' ἀναγκαιοῦντα βιβλία,
ἐτίρας δ' ἐκόσμη διὰ πολυτίμων ἀφιερωμάτων καὶ γενναίως ὑπέ-
θαλπε τοὺς πτωχοὺς ἱερεῖς. Εἰργάσθη ὡσαύτως πρὸς διάδοσιν

τοῦ Συντάγματος τοῦ ἔτους 1803, ἀλλὰ συνεννοήθη μετὰ τῶν ὁμοφρονούντων αὐτῷ νησιωτῶν, πρεσβυόντων ὅτι τὸ Σύνταγμα ἐκεῖνο περιεῖχε θεσμούς τινας μὴ συνάγοντας μετὰ τῆς κοινωνικῆς καταστάσεως τοῦ λαοῦ καὶ ἐπομένως βλαβεροὺς τῇ Πολιτείᾳ. ἄλλ' αὖθις ἐξ αὐτῶν, μὴ ἐξαιρουμένου καὶ αὐτοῦ τοῦ Πληρεξουσίου, ἐτόλμων νὰ ἐκδηλώσωσι τὰς δοξασίας των, διότι οἱ ἐκλεχθέντες Βουλευταὶ ἀνῆκον εἰς τὸ φιλελεύθερον κόμμα καὶ διαρκούσης τῆς συζητήσεως τοῦ Συντάγματος ἐν τῇ Βουλῇ, πρᾶσταιτο τῆς Πολιτείας, ὃ ὑπέρμαχος αὐτοῦ, μετὰ δὲ τὴν ἐπιψήφισιν καὶ ἐν τῇ ἐφαρμογῇ δῶκει αὐτὴν εἶσθε τὰ κόμματα τῶν φιλελευθέρων ὁπαδῶν τοῦ ἀποθανόντος Ἠγαρόντος, καὶ ὥς ἐκ τούτου δὲν ἠδυνήθησαν νὰ θέσωσι προσκόμματα οὔτε εἰς τὴν ἐπιψήφισιν οὔτε εἰς τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ. Ἀλλ' ὁ Μοτσανίγος συνεβού-

τῆς παιδείας εἰς τὸν λαόν καὶ τοῦτο ἐξέτελεσε ἐφοδιζὼν βιβλία καὶ ἄλλα εἰς τοὺς πτωχοὺς μαθητάς, ἐξ ἰδίων πληρόνων ἐν ταυτῷ καὶ τοὺς διδασκάλους, διέφοροι ἐκ τῶν μαθητῶν τούτων διέπρεψαν ἐπὶ παιδείᾳ καὶ ὕψιλοι ἀξιώμασι. Μέρος τῆς πλουσίας αὐτοῦ περιουσίας μετεχειρίζετο πρὸς περιττὰς πτωχῶν οἰκονομειῶν καὶ προκοδότην πτωχῶν νεανῶν. Περιβλήθη πάντα τὰ ἀνώτερα ἀξιώματα ἐμπειρομένου καὶ τοῦ Ἱψηλοτάτου Προέδρου τῆς Γερουσίας, ἐκοσμήθη δὲ διὰ πλειστών παρασμίμων. Ὁ βασιὼν Ἐμμανουὴλ Θεοτόκης εἰς διαφορὰ φυλλάδιᾳ καὶ εἰς ἄρθρα φιλολογικῶν ἐφημερίδων ἔφερε τὸ ἀκαδημαϊκὸν ὄνομα « Φιλόγου Φαίλακος. » Ἐγενήθη ἐν ἔτει 1777 καὶ ἀπεβίωσε τῷ 1837.

λευσε τὴν αὐλὴν τῆς Ῥωσσίας ἥτις ὤφειλε νὰ ἐπικυρώσῃ τὸ Σύνταγμα ἐκεῖνο, κατὰ τὸ ἄρθρον 2.ον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνθήκης, ν' ἀποφανθῇ ὅτι «Ἐπιφυλλάσσεται νὰ ἐπικυρώσῃ τὸ Σύνταγμα ἐκεῖνο «ὅταν ἡ ἐφαρμογὴ καὶ ἡ πείρα ἀποδείξωσιν αὐτὸ κατὰ τὸ ἀλλήλων πρὸς διοίκησιν τῆς Ῥωσσίας.» Ἡ Αὐτοκρατορικὴ αὐτὴ ἀπάντησις οὐδεμίαν ἐναποίησεν ἐν τύπωσιν τῇ Γερουσίᾳ, ἥτις διέταξε τὴν ἐφαρμογὴν καὶ ἐκτέλῃσιν.

Προϊόντος τοῦ χρόνου, τὰ μέλη τῆς Γερουσίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ αὐτοῦ Συντάγματος ἀνεγεώθησαν καὶ ἡ ἐκλογὴ αὐτῶν ἐγένετο ὑπὸ τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Πληρεξουσίου, ὅστις ἤρχε τῶν Ῥωσικῶν φρουρῶν τῶν νήσων καὶ ἀφ' οὗ ἡδυνήθη νὰ ἐφεληκῇ τινὰς ἐκ τῶν φιλελευθέρων οἵτινες ἐνόμισαν ὅτι παρήλθεν ἡ ἐποχὴ τῶν Δημοκρατιῶν, ἐπέτυχε μετὰ δύο ἔτη, νὰ καταρτίσῃ Γερουσίαν ἐκ τῶν ὁμαρρουνούντων αὐτῷ καὶ τότε ἀπηύθυνε τὸ ἐπίσημον τῆς 15 Ἀπριλίου 1805 δι' οὗ προσκαλεῖ τὴν Γερουσίαν νὰ ἐκλέξῃ ἐπιτροπὴν τινα ἐπιληφθησομένην τὰς προτάσεις τοῦ Ῥωσικοῦ Συντάγματος καθυποβάλλει δὲ τὴν ἐκθεσιν αὐτῆς τῇ Γερουσίᾳ ἐντὸς δύο μηνῶν, προσθέτουσα καὶ ἡ Γερουσία τὴν αὐτῆς γνώμην ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, τὰ δὲ ἔγγραφα ταῦτα, μέσον τοῦ Πληρεξουσίου, καθυποβληθήσονται «τῷ Αὐτοκράτορι», προτείνει ὡσαύτως διὰ τοῦ αὐτοῦ ἐπισήμου καὶ τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς. Ἡ Γερουσία ἐπὶ τοῦ ἐπισήμου τοῦ Πληρεξουσίου βασιζομένη ἐ-

ξέδοτο θέσπισμα τῇ 22 Ἀπριλίου δι' οὗ ἰδρεύεται ἡ
 «Ἐπὶ τῶν προόδων τοῦ Συντάγματος τῆς Ἑπτανή-
 σου Ἐπιτροπῇ,» διορίζοντι συνάμα τὰ προτεινό-
 μενα μέλη ἦτοι τὸν ἀντιπρόεδρον τῆς Γερουσίας Στά-
 μον Καλλικιόπευλον Κερκυραῖον, τοὺς τρεῖς Γραμ-
 ματεῖς τῆς Ἐπικρατείας Ἰωάννην Καποδίστριαν Κερ-
 κυραῖον, Ἰωάννην Σιγοῦρον Ζακύνθιον καὶ Φραγκί-
 σκον Ζουλάτην Κεφαλλῆνα, τὸν Ἐφορον τῆς Πολι-
 τείας Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Ἀντώ-
 νιον Μαρῖν Καποδίστριαν, τὸν Γενικὸν Εἰσαγγελέα
 Λουδοβικὸν Ραϊβέρτην. Τὰ ἕτερα τρία μέλη ἔμελλον
 νὰ ὦσιν, εἰς τῶν διακεκριμένων δικηγόρων τῆς Πο-
 λιτείας καὶ τοιοῦτος διωρίσθη ὁ Φραγκίσκος Δαλλαδέ-
 τσιμας Κεφαλλῆν διαμένων ἐν Κερκύρᾳ καὶ τὰ ἕτερα
 δύο, πολῖται ἐκ τοῦ Συγκλητικοῦ καταλόγου καὶ δι-
 ωρίσθησαν οἱ Νικόλαος Ραζῆς Κεφαλλῆν καὶ Πέτρος
 Ζαγκαρόλος Λευκάδιος. Δι' ἑτέρου ἐπισήμου τοῦ Πλη-
 ρεξουσίου τῇ 29 Ἀπριλίου προσκαλεῖται ἡ Γερουσία
 νὰ «διορίσῃ καὶ ἕτερον μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ
 «τῶν ἐλασσόνων νήσων καὶ οὕτω καταρτισθῇ αὕτη ἐκ
 «δέκα», ἡ δὲ Γερουσία τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ διώρισε δέκατον
 «μέλος τὸν Μάρκον Παυλίνην Κυθηραῖον· Ἡ ἐπιτροπῇ
 αὕτη ἡ κληθεῖσα «δεκανδρία» (Decemviri), ἐξέθηκε
 πρὸς τὴν Γερουσίαν, ὡς ἦτο ἐπόμενον, ὅ, τι ὁ Μοτσε-
 νίγος ὑπηγόρευσεν αὐτῇ, τὸ αὐτὸ ἐπείρησε καὶ ἡ Γερουσία
 καὶ ἀπέστειλε τὰς δύο ἐκθέσεις πρὸς τὸν Πληρεξούσιον. (1)

(1) Ὁρᾷ « Le tre Costituzioni 1800 1803 1847
 delle sette isole Ionie κλ. Corfù Tipografia Mercurio 1849.

Τῇ 23 Ἰουλίου 1806 ὁ Πληρεξούσιος ἀπέστειλεν ἕτερον ἐπίσημον πρὸς τὴν Γερουσίαν τὸ ἀκόλουθον·

«Sua Maestà l'Imperatore di tutte le Russie volendo dare ai sette popoli Ionici una luminosa prova delle paterne sue sollecitudini, e delle leali e generose sue intenzioni intorno al sicuro stabilimento di questo stato, ed alla vera e permanente organizzazione del suo Governo, ha riservato la solenne ratifica sua Imperiale sulla costituzione emanata dalla Legislatura dell'anno 1803, affinchè l'esperienza facesse conoscere alla popolazione settinsulare ed ai legislatori della Repubblica se la sudetta costituzione dell'anno 1803, corrisponde giustamente o no a tutti i sommi suoi oggetti. L'intervento del sottoscritto Plenipotenziario come per la nota sua^a de' 15-27 Aprile 1805.»

«La creazione de' Decemviri. le saggie e zelanti loro osservazioni sui progetti della Costituzione. quelle del pari sapienti de' Senatori di quell'epoca; le deliberazioni dell'Eccellentissimo Senato in seguito a relazione di tutto questo, devono aver fatto conoscere al Governo con vera riconoscenza la sopracennata verità come deggiono fargli aspettar con impazienza e speranze somme il tempo in cui la nazione Settinsulare vegga compelsa la sua Costituzione con maturità di consiglio, e con generale armonia di sodi principj, la vegga sancita solennemente la vegga in fine assicurata ai semplici ma saldi legami a mo-

dochè resister possa ad ogni forza, che franger volesse le basi nel progresso dei tempi o nel vicendar delle circostanze.

« Sappia ora il Senato della Repubblica, sapiano i sette popoli che questo tempo è oramai giunto, che il sottoscritto ha ricevute le convenienti autorizzazioni, affinchè i Legislatori della Repubblica possano liberamente discutere, e sancire la riforma della Costituzione dell'anno 1803, seguendo le osservazioni fatte dai Decemviri, dai Senatori, e quelle altre che sono relative al grande principio di dare ai poteri della Repubblica quella forma, e quella consistenza, di cui essi abbisognano, affinchè la Costituzione che si stabilisce non possa più soffrire necessarie violazioni o cangiamenti. »

« Dopo di aver dato all' Ecc.mo Senato questa ufficiale notizia, il sottoscritto si crede in dovere di comunicargli i suoi pareri intorno alle misure da prendersi, e per la convocazione la più sollecita del Corpo Legislativo, ed affinchè questo corpo possa procedere all' eseguimento di quanto è ricercato dalla di lui gestione. »

« 1.o Dovendo essere norma di tutte queste misure, perciò che riguarda la convocazione del Corpo Legislativo, le disposizioni dell' attuale Costituzione, ne viene che questo corpo Legislativo composto esser debba da quaranta Legislatori eletti dai Sincliti colle solite statuite proporzioni.

2.o E siccome l' alto Ministero a cui questo

Corpo è chiamato esige, affinché la vera soddisfazione dei popoli sia fatta, che i Legislatori che lo compongono sieno scelti fra quei cittadini, che a requisiti tutti proprj del loro incarico accoppino eziandio il possedimento della vera confidenza della rispettiva lor Patria, così è opinione del sottoscritto che in questa circostanza non sia osservata nessuna delle organiche restrizioni opposte alle nomine, ed alle elezioni; ma che ogni uno dei convocati conscritti membri del Sinclito abbia il pieno diritto di nominare quel candidato che più li sembra meritevole di tanta destinazione, prendendolo ovunque esso trovasi, e comunque siasi incaricato di altra pubblica funzione. Che tutti i nominati sieno assoggettati col mezzo solito dello scrutinio secreto al giudizio del Sinclito, e che quelli che otteranno la maggioranza di voti siano nel numero stabilito gli eletti Legislatori.»

«3.º Questa straordinaria forma di elezione accordata ad Assemblea numerosa e sulle quali la non ancora abbastanza matura educazione Repubblicana, non ha potuto imprimere quel carattere di cui abbisognerebbero per essere lasciate a se stesse, senza nessun freno o vindice pare che esiga per questa prima volta di una provvidenza la quale prevenga le recidive dei conscritti a quelle abituali inclinazioni di subordinare la volontà del loro voto al voler dei pochi fra di essi, e di quelli che voler non possono sem»

pre puramente intorno alla cosa pubblica, poichè stimano sempre pubblico ogni loro particolar interesse od oggetto».

«Questa provvidenza pare che consista in un Decreto il quale severamente proibisca ogni maniera di conventicola diretta ad imprigionare la più grande libertà dei voti dei sincliti questo Decreto dar potrebbe ai Pritani con piene autorizzazioni il diritto, ed il dovere di inquerrire, e di prendere anche tosto le più forti misure, quando per effetto della inquisizione si scoprissero faccinarie orditure.»

« Gli eletti Legislatori affret'eranno certamente il loro arivo a Corfù, imperciocchè nulla deve essere ad essi più grato quanto il presentarsi con sollecitudine e zelo all' adempimento del gravissimo ufficio a cui son chiamati dalla Nazione.

«Nulla di meno l' Ecc.mo Senato vorrà precisamente fissare l'epoca dell' apertura delle sessioni del Corpo Legislativo.»

« Il Ministro Plenipotenziario di Russia protesta all'Ecc.mo Senato la più distinta stima e considerazione.

«Corfù li 23 Luglio 4 Agosto 1806»

« C. G. MOENIGO »

Ἡ Γερουσία, ἐπὶ τοῦ ἐπισήμου τούτου βασιζομένη ἐξέδωκε τὸ ἀπὸ πρώτης Ἀυγούστου θέσπισμα δι' οὗ καλεῖ τὸ Σῶμα τῆς Συγκλήτου τὴν πρώτην Σεπτεμβρίου ἵνα ἐκλέξῃ ἀντιπροσώπους πρὸς σχηματισμὸν

Συντακτικῆς Συνελεύσεως μελλούσης νὰ μεταρρυθμισθῇ τὸ Σύνταγμα. Παραδέχθη ἡ Γερουσία, διὰ τοῦ αὐτοῦ θεσπίσματος καὶ πάντα τὰ παρὰ τοῦ Πληρεξουσίου προτεινόμενα μέτρα ὡς πρὸς τὴν ὑποψηφιότητα καὶ τὰς παρὰ τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενας ἐξαιρέσεις, πρὸ δὲ 13 ον ἄρθρον «ἐξουσιοδότηι τοὺς Πρυτάνεις τῶν νή-
«σων νὰ συλλάβωσι καὶ κρατήσωσι τὸν ἀποπειρώμενον
«νὰ δεσμεύσῃ τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἐκλογέων (!!!) καὶ
«ἐν περιπτώσει ἀποδείξεως τῆς πράξεως ἡπειλείτο ἡ
«ποινὴ τῆς ἀπωλείας, διὰ παντὸς, τοῦ δικαιώματος
«τῆς ψήφου καὶ δεκαετοῦς ἐξορίας».

Διεξήχθησαν αἱ ἐκλογαί, ἐν Κερκύρῃ, τὴν 2 Σεπ-
τεμβρίου, ἐπροτάθησαν 68 ὑποψήφιοι ἐξ ὧν ὑπερεψή-
φισαν οἱ. Δ.ρ Ἰωάννης Καπάδοκας, Δ.ρ Ἰάκωβος Χα-
λιχόπουλος Μάντζαρος, Δ.ρ Ἰννοκέντιος Γυαλινᾶς,
Μάρκος Καρατοῖας, Ἐμμανουὴλ Θεοτόκης, Δ.ρ Νι-
κόλαος κομ. Βαρβάτης, κομ. Νικόλαος Μαμουνᾶς, Δ.ρ
Ἰωάννης κομ. Καποδίστριας καὶ Δ.ρ Στάμος Καλλι-
κόπουλος. Ἐν Κεφαλληνίᾳ ὑπερεψήφισαν οἱ Σάββας
Ἄνινος. Ἰωάννης Μηνιάτης, Νικόλαος Καροῦσος, Δα-
νὴλ Χοιδᾶς. Δημήτριος Σβορώνος, Σπύρος Δοβέρδος,
Ἰάκωβος Ἀραβανδινός, Σπύρος Καροῦσος, Μαρῖνος
Τυπάλδος Ξυδιᾶς, καὶ Μαρῖνος Μεταξᾶς Ἀντισολάτος. Ἐν
Ζακύνθῳ οἱ Ἰωάννης Μαρτινέγκος, Σπυρίδων Ναράν-
της, Ἰωάννης Σιγοῦρος, Ἀλέξανδρος Λαλαμῶν δὲ
Ῥώση, Ἀντώνιος Ἀγραπηδάκης καὶ Ἀντώνιος Μου-
ζάκης. Ἐν Λευκάδι οἱ Ἀθανάσιος Μοντεσάντος, Δη-
μήτριος Βαφέας καὶ Σπυρίδων Σούνδιας. Ἐν Ἰθάκῃ

οἱ Γεράσιμος Δρακούλης καὶ Νικόλαος Βρετός. Ἐν Παξοῖς οἱ Δημήτριος Ἀνεμογιάννης καὶ Ἰωάννης Μονρίκης, καὶ ἐν Κυθήροις ὁ Μάρκος Παυλίνης. (1)

. Συνήλθον οὗτοι τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1806, παρήσαν καὶ ὁ Ἐφορος τῆς Πολιτείας Δ.ρ Ἀντώνιος Μαρίας κομ Καποδίστριας πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας καὶ εἰς τῶν μελῶν ὁ κομ. Ἰάκωβος Μερκάτης Ζακύνθιος, δικαιούμενοι οὗτοι κατὰ τὸ ἄρθρον 89 τοῦ Συντάγματος τοῦ ἔτους 1803 νὰ παραστάνται εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς βουλῆς καὶ λαμβάνωσι τὸν λόγον δις ἐπὶ παντὸς ἀντικειμένου ἀνευ ὁμῶς ψήφου. Ἐν τῇ πρώτῃ συνεδριάσει ἐγένοντο αἱ ἀρχαιαιρεσίαι καὶ ἀνεδείχθη Πρόεδρος μὲν ὁ ἐκ Κεφαλληνίας βουλευτῆς Σάββας Ἀνικος, γραμματεῖς δὲ ὁ ἐκ Κεφαλληνίας ἐπίσης Μαρῖνος Ματαξᾶς Ἀντισολάτος καὶ ὁ ἐκ Κερκύρας Ἰωάννης Καπαδίστριας.

Ὁ πληρεξούσιος, δι' ἐπισήμου αὐτοῦ πρὸς τὴν Βουλὴν, διώρισε μέλη τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου (Consiglio Legislativo) τοῦς Στάμον Καλλιμυδ-

(1) Ὁ Λούντσης ἐν τῷ προμνησθέντι συγγράμματι ἀναφέρει ἐκ χειρογράφου τινὸς τοῦ τότε Πρυτάνεως Λευκάδος Στυλιανοῦ Βλαστοπούλου, ὅτι ὁ Μοτσενίγος διέταξε μυστικῶς πάντας τοὺς Πρυτάνεις τῶν νήσων νὰ πρᾶξωσι καλπονοθεύσεις πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν προσώπων ἐκείνων οὓς αὐτὸς ᾔθελεν ὑποδείξῃ.

πουλον πρόεδρον, Ἀθανάσιον Μοντεσάντον, Ἰωάννην Καπάδοκα, Ἰωάννην Σιγοῦρον, Ἰωάννην Μηνιάτην καὶ Ἰωάννην Καποδίστριαν, ὅστις ὤφειλε νὰ ἐκτελῇ καὶ τὰ καθήκοντα γραμματέως καὶ εἰσηγητοῦ; διὰ δὲ ἑτέρου ἐπισήμου προσέθεσε καὶ τὸν Ἰάκωβον Καλλι-
κίπουλον Μάντσαρον.

Διὰ τοῦ διορισμοῦ τούτου ὁ Πληρεξούσιος παρ-
βίασε τὸ ἄρθρον 52 τοῦ Συντάγματος τὸ ἀναθέτον
τῇ βουλῇ τὴν ἐκλογὴν τῆς Νομοθετικῆς Ἐπιτροπῆς
καὶ τὸ ἄρθρον 55 τὸ ὀρίζον ὅτι «ἡ Νομοθετικὴ ἐπι-
τροπὴ σύγκαιται ἐκ μόνον πέντε μελῶν.» Αἱ παρκα-
νομίαι καὶ ἀρθαίρεσσαι αὗται τοῦ Πληρεξουσίου ἐση-
μειώθησαν ἐν τῇ βουλῇ παρὰ τινων μελῶν ἀλλ' ἡ
πλειονοψηφία αὐτῆς ἔκρινε ταύτας ἀναγκαίως καὶ ἀνα-
ποφεύκτους. Ἀπεφάσισεν ὡσαύτως ἡ Βουλὴ ἐν τῇ
συνεδριάσει ἐκείνῃ ὅτι τὸ Νομοθετικὸν Συμβούλιον,
ἐξουσιοδοτεῖτο νὰ ἐξασκῇ τὰ καθήκοντα συνδιασκεπ-
τικῆς ἐπιτροπῆς μετὰ τοῦ Πληρεξουσίου.

Ἀφ' οὗ ἡ Βουλὴ αὕτη ἐπελήφθη διαφόρων
ἀντικειμένων ἐν διαφόροις συνεδριάσεσιν, ἐν ἐκείνῃ τῆς
10 Δεκεμβρίου, ὁ εἰσηγητὴς τοῦ Νομοθετικοῦ Συμ-
βουλίου, Ἰωάννης Καποδίστριας, προσήγαγε τὸ σχέ-
διον τῶν μεταρρυθμίσεων τοῦ Συντάγματος « Pro-
getto di riforma dell' Atto Costituzionale del-
la Repubblica compilato dal Consiglio Legisla-
lativo in seguito ad altro progetto del Mini-
stero Imperiale dell' Augusta Corte di Rus-
sia e delle note uffiziali indirizzate ai Con-

siglio da S. E. il sig. Ministro Plenipontezia-
rio Co. Mocenigo.

Presentato al Supremo Corpo Legislativo
coi documenti giustificativi nella sua estraor-
dinaria sessione del 10 Dicembre 1806 g. s.

Ἐξέθηκε συνάμα τὰς ἐργασίας τῆς ἐπιτροπῆς
ἐπὶ τῶν Συνταγματικῶν μεταρρυθμίσεων, ἀφηγούμε-
νος σὺν τοῖς ἄλλοις ὅτι, «ἐπειδὴ τὰ δύο προγενέστε-
ρα Συντάγματα τὸ τοῦ ἔτους 1800 καὶ τὸ ἕτερον
τοῦ ἔτους 1803 οὐδέποτε ἔτυχον τῆς ἐπικυ-
ρώσεως τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Ῥωσσιῶν (1) καὶ ἐ-
«πειδὴ τὸ νῦν προτεινόμενον παρὰ τοῦ Πληρεξουσίου
«ἐν ὀνόματι τοῦ Αὐτοκράτορος θέλει τύχη τῆς κυ-
«ρώσεως αὐτοῦ, ἥ τις θέλει ἐπιφέρῃ τὴν διηνεκῆ προ-
«στασίαν τῆς Πολιτείας, (2) διὰ ταῦτα συστάινει εἰς
τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ σχεδίου, συμφώνως
«δ' ἐπισήμου τινὸς τοῦ Πληρεξουσίου ἢ παραδοχῇ
αὕτη νὰ γίνῃ ὡς οἶόν τε ταχύτερον.»

Ἐν τῷ σχεδίῳ τούτῳ τοῦ Συντάγματος εἰσήχ-
θη νέος τις θεσμὸς ἀνύπαρκτος ἐν τοῖς δύο προγε-

(1) Ἡμερημένω; καὶ τοῦτο σημείωι ἐν σελ, 9 τὸ σύγ-
«γραμμὴ Νομίσματα καὶ Μεταλλικαὶ τῆς Ἑπτανήσου Πολιτεί-
«ας ὑπὸ Παύλου Αἰμίπου ὅτι: «Τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει συντε-
«χθέν Σύνταγμα ἐπεκυρώθη ὑπὸ τῶν δύο αὐτοκρατόρων»

(2) Διεψεύθη τοῦτο τῇ 7 Ἰουλίου 1807 ἐν Τιλσίτ.

νοστέροις, τούτέστιν ἡ ἐπέμβασις τῆς Ρωσσίας οὐ μόνον ἐν τῇ ἐξωτερικῇ πολιτικῇ τῆς Πολιτείας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ἐσωτερικὸν διοργανισμὸν, τὴν νομοθεσίαν, τὴν ἐκλογὴν τῆς ἀνωτάτης Ἀρχῆς καὶ ἐν γένει εἰς πάντα τ' ἀφορῶντα τὴν ἐσωτερικὴν διαίτησιν τῶν νήσων, ὡς πρὸς τὰ δικαιώματα δὲ τοῦ λαοῦ ἡ μεταρρύθμισις, δῆθεν, αὕτη πλεῖστα ἀφήρυσεν ἐκ τῶν ἐν τῷ Συντάγματι τοῦ ἔτους 1803 περιχομένων.(1)

Ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 15.ης Δεκεμβρίου ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σχέδιον ἀναγνωσθὲν ἄρθρον πρὸς ἄρθρον γινόμενης συζητήσεως μόνον ἐπὶ ἄρθρων τινῶν, ἧτις κατέληξεν εἰς τὴν περαδοχὴν τῶν παρὰ τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου προταθέντων(2).

(1) Διὰ τὰ καθέκαστα ὅρα Le tre costituzioni 1800 1803 1817 delle sette isole Ionie Corfù Tipografia Mercurio 1849

(2) Τὴν ζητεῖν ἡν ἐπέφερε τῇ Ἑπτανήσῳ τὸ Σύνταγμα ἐκεῖνο ὅπου οὐδέποτε ἐξετελέσθη ἕνεκα τῶν πολιτικῶν μεταβολῶν, περιγράφει ἐν τῇ Β) σημειῶται ὁ βιογράφος τοῦ Καποδιστριαίου Δημήτριος Ἀρλιώτης οὕτω.

«Per devozione al padre imperioso, per obbedienza alla ferma volontà del Senato ch'egli servia, e tempestato altresì dalle istanze continue del conte Mocenigo plenipotenziario di Russia, il quale per gradire alla classe aristocratica avea carpito ad Alessandro l'assenso (che il Mocenigo interpretava ordine) alla sostituzionale d'altra legge costituzionale a quella del 1803, il Capodistria non avendo la forza o la desterità o la fortuna di su-

Κατὰ τὰ τέλη Σεπτεμβρίου 1806 ἀφίκετο ἐν
Κερκύρα, ὁ φρουρὸν τὸ Βασιλεῖον τῶν δύο Σικε-

pérare tanti e tali inciampi consentì a cooperare alla compilatione della nuova Costituzione. Egli fece, è ben certo a malincuore, e nel compilarla ne mitigò le usurpazioni del potere oligarchico onde renderla meno odiosa alle altre classi della popolazione egli anche ricusò l'alta condizione assegnatagli in quella, ma a malgrado di tutti questi temperamenti la patria che ave poste sì belle speranze in lui, che ei più tardi e soddisfece e superò, esigeva da lui in sì grande occasione al quanto più di coraggio civile, e dell'avere egli posta la mano ad opera men che buona vorrebbe poterlo assolvere e non può che compatirlo. Questa costituzione per essere a tempo giunti i Francesi del primo Impero non fu recata ad effetto ma frugando nella polve degli archivi gli Inglesi venuti poi ve la rinvennero ed il Maitland se ne giovò nella Costituzione malvagia e ridicolosa ch'egli diede a queste isole per arrogarsi contro ogni diritto o direttamente e indirettamente tutti i poteri dal sommo all' infimo con danno immenso e sempre crescente di tutte le classi della nostra esile repubblica dalla sola degli oligarchi a cagione del surriferito attentato oseri dire meritato

Εἶναι δὲ ἀληθές ὅτι ὁ Ἀρμοστής Μαίτλανδ ὠφελήθη ἐξ ἐκείνου τοῦ Συντάγματος πρὸς σύνταξιν τοῦ διαβητοῦ παρ' αὐτοῦ συνταχθέντος ἐν ἔτει 1817 διότι ἅπαντα τὰ σημαντικώτερα ἐγγράφα τ' ἀφορῶντα εἰς τὰς ἐξουσίας αὐτῆς μετεχειρίσθη ὁ Μοτσενίγος πρὸς παραδοχὴν τοῦ συντάγματος ἐκείνου ἐλλείπουσιν ἐκ τῶν Ἀρχείων τῆς Ἑπτανησίου Γερουσίας ὑπαρχόντων σημειώσεων ἐν τῇ καταλόγῳ καὶ τοῖς φακέλοις ὅτι ἔρρησεν παρὰ τοῦ Ἀρμοστοῦ Μαίτλανδ.

λιῶν στρατὸς καὶ κατὰ τὸν Νοέμβριον ἐκηρύχθη πόλεμος μετὰ τῶν πρῶην φίλων, συμμάχων καὶ ἰβρυτῶν τῆς Ἐπτανήσου Πολιτείας, Ῥωσσίας καὶ Τουρκίας. Ἡ Κέρκυρα τότε ἐγένετο κέντρον τῶν πολεμικῶν ἐργασιῶν κατὰ τῆς Τουρκίας, ὅπου μετ' ὀλίγον προσώρμισεν ὁ Ῥωσικὸς στόλος ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ Ναυάρχου Σινιάβιν « Ἀρχηγοῦ τῶν ξηρᾶς τε καὶ θαλάσσης ἐν τῇ Μεσογείῳ καὶ τῷ Ἀρχιπελάγει Ῥωσικῶν Δυνάμεων. » Ἡ Ὑψηλὴ Πύλη δι' ἐπισήμου αὐτῆς πρὸς τὴν Γερουσίαν, συνεβούλευε καὶ παρήνει αὐτὴν νὰ ἐμμείνη εἰς τὴν, ἐν τῷ Φερμανίῳ, τὸ ἰδρῦσαν τὴν Πολιτείαν, περιεχομένην ἀκόλουθον περικοπήν, « Ἐπειδὴ ἡ ῥηθεῖσα Ἀριστοκρατεία (Ἐπτάνησος Πολιτεία) εἶναι Βασάλη τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας ὑπὸ τῇ σκιᾷ τοῦ Γαληνοτάτου Κράτους, ἔσεται χρέος ἀπαρχίτητον τῆς πίστεως καὶ ὑποταγῆς αὐτῆς τὸ νὰ διασώζῃ μὲν φίλιαν μετὰ τῶν φίλων τῆς κραταιᾶς Βασιλείας, νὰ ἐκτελῇ δὲ τὰ καθήκοντα τῆς ἀδιαφορίας (νεουτραλιτᾶς) ἐν πάσῃ περιστάσει πρὸς τοὺς ἐχθρικῶς φερομένους. Ἡ ἄνεσις δὲ τῶν τόπων καὶ τῶν πόλεων μὲ τὸ νὰ μὴ προσγίγνηται εἰμὴ διὰ τοῦ ἐμπορίου, διὰ τοῦτο ὀφέποτε « ἡ κραταιὰ Βασιλεῖα ἤθελεν ἔχει πόλεμον μετὰ τῶν « λοιπῶν δυνάμεων, θέλουν διενεργοῦνται πρὸς τὴν διακληφθεῖσαν Ἀριστοκρατείαν ἀπαραλλάκτως τὰ αὐτὰ « προνόμια ὅπου ἀπολαμβάνει καὶ ἡ Ἀριστοκρατεία τῆς « Παγούζης, μὲ αὐτὸν ὁμῶς τὸν τρόπον, ὥστε νὰ μὴν « ἤθελε δώσωσι μέχρι λεπτὸν κανένα εἶδος τροφίμου, ἢ

«προσίμου ἢ ἐργαλεία, καὶ ἄλλα ὅσα ἀναγκαῖα τοῦ πολέ-
μου εἰς τοὺς ἐχθρικοῦς φερομένους πρὸς τὴν κραταιὰν
«Βασιλείαν μου, μήτε νὰ βοηθήσωσιν αὐτοῖς μὲ πλοῖα,
«ναύτας, ἢ μὲ στράτευμα ξηρᾶς ἢ ἄλλως πῶς κατ'
«οὐδένα τρόπον καὶ ἐπ' οὐδεμιᾶ αἰτία (1).

Ἡ Ἑπτάνησος εὐεργετηθεῖσα ὑπὸ τῆς Ῥωσ-
σίας καὶ ὑπὸ πολυαρίθμου αὐτῆς στρατοῦ καὶ στό-
λου φρουρουμένη, μεγάλην δὲ ἀπέχθειαν τρέφουσα
κατὰ τῶν Τούρκων καὶ ὑπὸ ἐθνικῶν αἰσθημάτων ἐμπνεο-
μένη, οὐ μόνον τὰς παραινέσεις τοῦ Σουλτάνου μετ' ἀ-
γανακτήσεως ἀπέρριψεν, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις αὐτῆς ἔ-
λαβε τὰ καταλληλότερα μέτρα πρὸς ὑπεράσπισιν καὶ
διάσωσιν ἐκ τῶν ὀνύχων τοῦ ἀγρίου γείτονος Ἀλῆ
Πασᾶ, Σατράπου τῶν Ἰωαννίνων, τῆς παρ' αὐτοῦ ἀ-
πειλουμένης Λευκάδος.

Πρὸς πραγματοποιήσιν τούτου, τῇ 21 Μαΐου
1807, ἡ Γερουσία ἐξέδοτο θέσπισμα, προκλήθην παρ'
ἐπισήμου τοῦ Πληρεξουσίου Μοτσενίγου καὶ ἐκθεσιν τοῦ
Ἰωάννου Καποδιστρίου, ὅστις ἐστάλη παρ' αὐτοῦ ἐν
Λευκάδι ἀπὸ τῶν μέσων Μαρτίου, ὅτε ἡ Γερουσία ἀ-
νεπλήρωσε τὴν θέσιν τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν σχολείων
διὰ τοῦ Ἐμμανουὴλ Θεοτόκη. Τὸ θέσπισμα ἐκείνο ἐ-
βασίζετο ἐπὶ τοῦ 16 Ἀρθροῦ τοῦ ἀπὸ 18 Φεβρουα-

(1) Τὸ ἔγγραφον τοῦτο φέρει ἐν τέλει·

« Μετεφράσθη παρ' ἐμοῦ τοῦ Διερμηνέως τῆς Κραταιᾶς
« Βασιλείας ἐν ἔτει αἰωστ τῇ καὶ Δεκεμβρίου ἐν Κωνσταντινουπόλει
Ἀλέξανδρος Χα ντισερλῆς

ρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους Νόμου τῆς Βουλῆς ὁρίζοντος 16.ον Quando extraordinarye circostanze politiche, od urgenti oggetti di pubblica amministrazione esigano che il Senato estenda i limiti ordinarij delle attribuzioni che conferite gli vengono della Costituzione dell' anno 1803, o che estender debba quelli delle attribuzioni dei Pritani, è autorizzato a farlo semprechè un Decreto stabilisca motivatamente la necessità di codesta generale o particolare maggior latitudine di poteri». Διὰ τοῦ θεσπίσματος ἐκείνου ἡ Γερουσία διέταττε, τὴν ἔδρυσιν στρατοπέδου, παρὰ τὴν πόλιν Δευκάδος, κληθησομένου «Ἰονικοῦ Στρατοπέδου» (Campo Ionio) καταρτισθσομένου ἐκ τῆς ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἐν ἐφεδρείᾳ πολιτοφυλακῆς κασῶν τῶν νήσων καὶ ἐκ τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ τῆς πολιτείας, προσέτι τὴν τελειοποίησιν τῆς περικυκλώσεως τὴν πόλιν τῆς Δευκάδος τάφρου καὶ ἑτερα ἀναγκαῖα ἔργα, ἀνέθετε εἰς ἓν ἑκτακτον Ἐπίτροπον (Commisario Extraordinario) πάνθ' ὅσα ἀφορῶσιν εἰς τὴν ὑπεράσπισιν καὶ ἀσφάλειαν τῆς Δευκάδος, θεσπίσασα συνάμα ὅτι δὲν δύναται οὔτε τὸ Σύνταγμα οὔτε ἄλλός τις νόμος νὰ κωλύσῃ τὴν ἐξάσκησιν τῆς ἀπολύτου πληρεξουσιότητος καὶ ἀνέδειξεν ἑκτακτον ἀπεσταλμένον τὸν Ἰωάννην Καποδίστριαν τότε ἰδιωτεύοντα, πρὸς ὃν διὰ τοῦ ἐτέρου θεσπίσματος τῆς 22 ἐπροσδιώρισε μισθὸν ταλλήρων τεσσαρῶν κατ' ἑκάστην (βρ. 20), διωρίσασα γραμματεῖα αὐτοῦ τὸν

Παύλον Παδεμόντην Κερκυραῖον, προγυμναστήν δι-
τῶν πολιτοφυλάκων πυροβολητῶν (Legione dei Can-
nonieri) τὸν λοχαγὸν τοῦ πυροβολικοῦ Πιέρρην,
ἀδελφὸν τοῦ συνταγματάρχου. Τὴν ἀκόλουθον τοῦ δι-
ορισμοῦ τοῦ Καποδιστρίου ὁ Πληρεξούσιος Μοτσενίγος
ἀπέστειλεν αὐτῷ τὸ ἀκόλουθον ἔγγραφον.

«La giusta fiduccia, che ci hanno inspirato
i talenti e l'amor patrio del nobile signore Con-
te Giovanni Capodistria, Consigliere di Collegio
di S. M. Imperiale di tutte le Russie, ci deter-
minarono di conferirgli colla presente nostra car-
ta ogni più ampia autorizzazione in aggiunta di
quella che gli viene conferita dall'Ecc.mo Sena-
to Ionico, perchè nella qualità di suo Commis-
sario straordinario in Santa Maura, e nelle al-
tre isole Ioniche possa provvedere a tutti li og-
getti di difesa che potranno esigere li medesi-
mi e specialmente l'isola di Santa Maura; a fa-
vor delle quali gli viene conferita ogni facoltà,
mettendolo in grado di poter disporre dei mezzi
tutti tendenti a questi importanti oggetti, tanto re-
lativi alla difesa, che ad ogni altro movimento,
che a senso delle nostre particolari istruzioni cre-
derà conveniente, ed utile di combinare col Me-
tropolitano d'Arta, e quel comando militare Russo.»

«In conseguenza di tutto ciò, resta da noi
autorizzato a qualunque spesa, che potesse e-
sigere la difesa immediata, o indiretta di San-
ta Maura, e quella infine, che potrà risultare

da un più esteso armamento marittimo di cui potrà abbisognare la spedizione progettata, e sotto la direzione del suriferito Metropolita e Maggior Ziguri. - Premesse queste facoltà niuna eccettuata, dovrà ogni autorità costituita, persona pubblica militare o civile, Ionica o qualunque individuo privato, prestarsi ad ogni sua disposizione, ed ordine relativo alla presente nostra credenziale».

«Data a Corfù li 22 Maggio 3 Giugno 1807.»

«C. G. MOCENIGO»

«Di S. M. l'Imperatore nostro Augustissimo Sovrano Consiglier di Stato attuale, suo Plenipotenziario nelle sette Isole Unite, Cavaliere dell' Ordine di S.ta Anna della Prima Classe.»

• Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Καποδίστριας ἀπηύθυνε πρὸς τὴν Γερουσίαν τὸ ἀκόλουθον Ἐπίσημον.

«Corfù li 22 Maggio - 3 Giugno 1807.»

«All' Illmo Sig. Segretario di Stato delle Finanze e Forza Armata».

«Il Commissario Straordinario Conte Capodistria »

«Illmo Sig.^r Sig.^r Col.^{mc}»

«Io servirò a S.ta Maura poichè così piace all' Ecc.^{mo} Senato. Sento che le mie forze sono infinitamente inferiori all' ufficio a cui sono chiamato. Non mancherò per altro di adoperarmi con puro zelo e con attività per corrispondere

almeno coll'intenzione se non coll'opera alla fiducia di cui generosamente mi onora l'Ecc.mo Senato».

«Offro me stesso, e come volontarij al servizio pubblico in S.ta Maura si offrono il fratello mio Agostino, il giovine Spiridion Cavassila, il cadetto Carandinò, ed il cadetto Varti, e presento che un' egual sentimento di puro amor patrio sia per spingere più d'una dei Corciresi ad offrirsi spontaneamente per militare là dove certo il pericolo e l'importanza della difesa pubblica rendono più nobile e più pregevole questo onorato proponimento(1).»

«Io per questo rappresenterò all'Ecc.mo Senato per mezzo di V. S. Ill.ma che nella spedizione della truppa regolata sieno preferiti quelli che anticipano gli altri nell'offrirsi spontaneamente e che si estenda senza negligere l'ottima scelta per quanto sarà possibile il numero de' volontari cannonieri. Nell'intrapresa molto ardua di dar consistenza all'armamento della lonica milizia, queste prime misure possono essere della più grande importanza».

«Spero di poter far conoscere all'Ecc.mo Senato che anco in questa circostanza dal can-

(1) Ἠκολούθησαν ἐν Λευκάδι τὸν Καποδίστριον ἐπίσης οἱ Καρυφαῖοι ἀξιωματικοὶ Ἀπέργης, Τιμοθ. Οὐγγαρος, κομ. Βούλγης, Βατάλιας καὶ Ριζικάκης, διάφοροι ὑπ αξιωματικὰ καὶ πλείστοι στρατιῶται.

to mio non si cercherà che il Sovrano premio della pubblica grazia e della sua suprema approvazione. Egli è per questo che conterò a somma mia fortuna se durante questa missione io potrò servire senza ricevere pel mio trattamento il sussidio della pubblica Finanza che l' Ecc.mo Senato generosamente mi accorda (1).

“Ho l'onore di presentare a V. S. Ill.ma le assicuranze dell' alta mia stima e considerazione.

«Il Com.o Est.o C. CAPODISTRIA.»

Ἀνεχώρησεν ὁ Καποδίστριας μετὰ διαφορῶν Κερκυραίων διευθυνόμενος εἰς Λευκάδα καὶ ἀναλαβὼν τὰ ὑψηλὰ παρὰ τῆς Γερουσίας καὶ τοῦ Πληρεξουσίου ἐμπιστευθέντα αὐτῷ καθήκοντα, ἐξετέλεσε ταῦτα μετὰ μεγίστου ἐθνικοῦ αἰσθήματος, πατριωτισμοῦ καὶ αὐταπαρνήσεως ὀρμέψυτα αὐτῷ.

Ἡ περιγραφή τῶν κατορθωμάτων ταύτων, ἀφορώντων οὐ μόνον τὴν Ἐπὶ κήσον ἀλλ' ἅπαν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, τὰ ὑπάρξαντα τὸ προῖμον τῆς ἐνδόξου ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, ἔσται τὸ ἀντικείμενον ἑτέρου πονήματος.

Ἀλλ' ἐν τούτῳ μετὰ τὴν ἐν Φρειδλάνδῃ μάχην (2714 Ἰουνίου 1807) ὑπεγράφετο ἐν Τλσιτ τῇ 25 Ἰουνίου 7 Ἰουλίου ἡ εἰρήνη μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ῥωσσίας. Διὰ

(1) Δὲν ἡδυνήθη νὰ πραγματοποιήσῃ τοῦτο, ἐνεκὰ περιστασιῶν ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεώς του.

ἥς Συνθήκης ταύτης ἡ Ῥωσία παρεχώρει τὴν προστασίαν τῆς Ἐπτανήσου, πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα Ναπολέοντα, ὅστις ἀπέστειλεν ἐν Κερκύρα, ὅπου ἀφίκατο τὴν 28 Ἰουλίου, τὸν αὐτοῦ ὑπασπιστὴν ἀντισυνταγματάρχην Terriet (1), ἐν' ἀναγγεῖλῃ τῇ Γερουσίᾳ τὴν πολιτικὴν ταύτην μεταβολὴν τῆς Ἐπτανήσου.

Τῇ 29 ὁ Πληρεξούσιος Μοτσενίγος ἀνέγγειλεν ἐπισήμως τῇ Γερουσίᾳ ὅτι « διὰ τῆς αὐτῆς Συνθήκης ἡ Ἐπτανήσος Πολιτεία τίθεται ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος Ναπολέοντος καὶ ὅτι γαλλικὸς στρατὸς φρουρήσῃ τὰς νήσους».

Συνεπεία τῶν συμβάντων τούτων ἡ Γερουσία ἐξέδοτο τῇ 31 Ἰουλίου τὸ ἀκόλουθον θέσπισμα·
«Udite le comunicazioni fatte giungere da S. E. Plenipotenziario di Russia, riguardo le truppe Francesi che devono invece delle Russe presidiare e proteggere il territorio della Repubblica».

«Dato riflesso alle fatte comunicazioni e riconosciuta l'urgenza di provvedere istantaneamente pel nuovo ingresso delle dette truppe Protettrici».

(1) Ἡ Γερουσία ἐδώρησε τῷ Terriet ἐν χρυσοῦν ὥρολόγιον μετὰ χαλιδίνης αἰλίσσεως « L' orologio costò a Parigi «quattordici Luigi e la catena di acciaio lire sedici di Milano — Il detto orologio è piccola ripetizione sorda d' oro con smalto. »

«Udito il parere della sua Camera Finanza e Forza Armata; Decreta—1. Saranno sollecitamente comunicati circolari avvisi per la cessazione dell' armo terrestre in ogni isola. 2. Saranno dati del pari solleciti avvisi al Commissario Extraordinario in S.ta Maura, perchè cessi ogni lavoro di fortificazione— 3. Sul prescritto dei due precedenti articoli saranno prevenuti li comandi Militari Russi di terra di ciascun' Isola— 4. Verrà comunicato al detto Commisario Extraordinario, ed ai rispettivi Pritani, la cessazione dell' armo marittimo, cioè cesseranno d' esser al soldo del Governo i bastimenti o barche da lui noleggiati. Saranno prevenuti i comandi militari Russi marittimi d' una tale disposizione. — 5. Non sono compresi nel precedente articolo i sei legni di ragion della Repubblica, cioè il Bastimento «La Madonna di Costantinopoli», la Galeota diretta da Tomaso Stammo Rumelioti, e la lancia cannoniera denominata la «Speranza» e le altre cannoniere esistenti in S.ta Maura— Questi sei legni rimaranno per ora in attualità d' armo come sono in presente— 6. Il Bastimento «La Madonna di Costantinopoli», sarà attaccato al servizio dell' Isola di Corfù, quello del Rumelioti ai servizio di Cefalonia, e la lancia cannoniera «La Spe-

ranza», a quello del Zante, le tre barche cannoniere a quello di S.ta Maura — 7. La seconda lancia Cannoniera che si costruisce al Zante sarà compita nel cantiere, e si attenderanno le ulteriori disposizioni del Senato. 8. Terminato il carenaggio nell' « Alcino », sarà sospeso sopra il medesimo ogni ulteriore lavoro e relativo dispendio— 9. Cessando i motivi per cui fù inviato in S.ta Maura il Commissario Straordinario Co. Capodistria per questo dietro la di lui prestata esecuzione al presente in ciò che lo concerne, il Senato l'autorizza a poter partire, rendendogli nel tempo stesso i sensi del pubblico aggradimento per il zelo da lui dimostrato nel corso della sua gestione— 10. Essendo stata riservata col Decreto de' 21 Maggio p. p. al Sig.r Pedemonte segretario di detto Commissario una gratificazione proporzionata a' suoi servizj, è perciò che il Senato incarica il Commissario stesso di fissarla, e di ordinare il relativo esborso da quella Cassa Locale, ben persuaso, che non sarà per eccedere i confini d' una equa proporzione— 11. Sarà richiamato il presidio Repubblicano esistente alla Parga, e per prendere le misure relative la camera della Finanza e forza Armata e autorizzata a dispendiare l'occorrente»,

«Il segretario di Stato è incaricato dell'esecuzione.»

«GIOVANNI SICURO Vice Presidente.»

«Il segretario di Stato»

«CO. SORDINA»

Τὸ θέσπισμα τοῦτο διέταττε τὸν Καποδίστριαν νὰ διαλύσῃ τὴν πολιτοφυλακὴν καὶ ν' ἀποπέμψῃ τὰ ναυλωθέντα πλοῖα, αἱ ἐργασίαι αὐταὶ ἀπῆλθον χρόνον τινὰ μάλιστα προκειμένου περὶ διαλύσεως ἐπιστήμων μετὰ τῶν πλοιαρχῶν συμβολαίων. Ὁφείλε προσηύει νὰ περιμείνῃ τὴν ἄφιξιν ἐν Λευκάδι τῆς Γαλλικῆς φρουρᾶς ἣν ἐξέθηκε τῇ Γερουσίᾳ ὥδε πως «All' arrivo di S. E. Forestier e delle truppe Francesi ho cercato di contribuire per quanto ho potuto e affinché la loro accoglienza fosse come convenivasi corrispondente agli ordini spediti dall' ecc.mo Senato.» Ἐλαβεν ἐπίσης διαφόρους συνεντεύξεις μετὰ τοῦ ὑποστρατήγου Forestier, ὅστις καὶ παρ' αὐτοῦ ἤτησεν ἐκθεοῖν τινα περὶ τῶν ξηρᾶς τε καὶ θαλάσσης δυνάμεων τῶν προπαρασκευασθεισῶν πρὸς ἄμυναν τῆς Λευκάδος, τῇ δὲ 31 Αὐγούστου ἀφίκετο εἰς Κέρκυραν, ὅπου εἶχεν ἤδη αὐθαιρέτως καὶ παρανόμως καταλυθῇ ἡ Ἑπτανησὸς Πολιτεία, παραχωρηθεῖσα παρ' ἐνὸς Αὐτοκράτορος οὐδὲν δίκαιον νὰ πράξῃ τοῦτο, ἰδίως, μετὰ τὰς διαδηλώσεις τοῦ Πληρεξουσίου αὐτοῦ ἐν τῇ παραδοχῇ τῶν μεταρρυθμίσεων τοῦ Συντάγματος, τῶν προσβαλλόντων δικαιώματά τινα τῆς Πολιτείας, ἀλλ' ἂν

νέπαφος διατηρείτο ἡ ὑπαρξίς αὐτῆς. Ἦττον δ' ἐδικαιοῦτο ὁ Κορσικανὸς ἐκείνος κατακτητὴς ἐθνῶν καὶ σφετεριστὴς θρόνων, ὁ καταστρέψας δις τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑπτανήσου, τὸ πρῶτον ὡς ἀρχιστράτηγος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ἐν Καμποφορμῳ, καταστρέψας συνάμχ καὶ τὴν δημιουργηθεῖσαν παρ' αὐτοῦ δημοκρατίαν τῆς Βενετίας, ἣν μετὰ ταῦτα ἐπώλησεν ἐν ἀπολύτῳ Μονάρχῃ καὶ ἐσφετερίσθη τὴν Ἑπτανήσον κηρύξας αὐτὴν νομὸς τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ αὐτῆς Συντάγματος τῆς 5 Fructidor an III (22 Αὐγούστου 1795), τὸ δεύτερον δὲ ὡς Αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων ἐν Τιλσίῃ, διότι ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ Στρατηγὸς Καίσαρ Berthier, κατέλυσεν τὴν Ἑπτανήσον Πολιτείαν τῇ 20 Αὐγούστου 1807, κηρύξας ὅτι «Ἡ Ἑπτανήσος Πολιτεία γίνεται κυβέρνησις ὑποκειμένη τῇ Γαλλικῇ Αὐτοκρατορίᾳ. Οἱ κάτοικοι τῆς Ἑπτανήσου εἶναι ὑπήκοοι τῆς Ἀ. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων καὶ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας. Τὸ ἐθνόσημον καὶ ἡ σημαία τῆς Αὐτοκρατορίας εἶναι τὸ ἐθνόσημον καὶ ἡ σημαία αὐτῶν».

Καὶ μὴ ἀρκεσθεὶς εἰς τὴν αὐθαίρεσίαν ταύτην, ὑπεχρέωσεν ὁ Berthier καὶ τὴν Γερουσίαν νὰ κηρύξῃ τὴν κατάλυσιν τῆς Πολιτείας διὰ τῆς ἀκολουθοῦ Προκηρύξεως (Manifesto) τῆς 23 Αὐγούστου. «Manifesto agli abitanti delle Isole Jonie. » «Il Senato». «S. E. sig. Cesare Berthier Generale Comandante in Capo e Governatore Generale ha rimesso al Senato a nome di

«S. M. l'Imperatore dei Francesi e Re d'Italia Napoleone I.^{mo} l'organizzazione provvisoria delle Isole ed il Senato la proclama, o abitanti. La Repubblica è annoverata fra i fortunati Governi che appartengono all'Impero Francese. Le sue armi ed il suo vessillo che già volteggia sui Forti divengono comuni: voi siete suoi sudditi. La Religione Greca sarà la dominante presso Voi.

« Dalla grandezza di questi doni, che la mano possente del più grande Monarca della terra profonde su voi popoli fortunati apprendete i sommi vostri doveri.

« Riempiteli per essere degni dei bei destini che la Sublime Mente di Napoleone vi prepara.

« Se dall'alto del suo Trono fra le grandi cure sulla sorte delle nazioni che tiene in sue mani, degna volger ancora uno sguardo benigno su' voi o Greci e su' queste Greche contrade, voi siete immensamente ed avventurosi e felici.

« Ve lo promette: Sa l'Universo che sono sacre le sue promesse.»

«Dal Palazzo del Senato 23 Agosto 4 Settembre 1807 ANTONIO MARIA CAPODISTRIA per il Presidente

“ Il Sigr. di Stato del Dip.to Interno ”

“ FLAMBURIARI ”

Ἐμείναν ὁ Καποδίστριας ἔκτοτε ἐν Κερκύρᾳ ιδιωτεύων καὶ συχνάζων εἰς τὴν κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν αὐτόθι ἰδρυθεῖσαν Ἰόνιον Ἀκαδημίαν ἧς μέλη ἐτύγχανον αὐτότε καὶ οἱ αὐτάδελφοι αὐτοῦ Βιάρος καὶ Γεώργιος, περὶ τὰ τέλη δὲ τοῦ ἔτους 1808 ἀνεχώρησε διευθυνόμενος πρὸς τὴν Ῥωσίαν.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὁ Καποδίστριας δὲν ἀνῆκει εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑπτανήσου καὶ ἐπομένως ἡμεῖς δὲν θέλομεν ἀκολουθήσῃ αὐτὸν (1) οὔτε διοικούντα μεγάλην Αὐτοκρατορίαν οὔτε ἀπολαμβάνοντα ὑψηλὰς τιμὰς παρὰ εὐεργετηθέντων λαῶν ἢ Ἡγεμόνων, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῶσαύτης δόξης θέλομεν ἀπαντήσῃ αὐτὸν καὶ πάλιν ἐπασχολούμενον περὶ τῆς τύχης τῆς Ἑπτανήσου ἐν ταῖς διασκέψεσι τῆς Βιέννης καὶ Παρισίων, ἐπενεγκούσας τὴν αὐτόθι ὑπογραφείσαν Συνθήκην τῇ 5 Νοεμβρίου 1815 μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ῥωσίας.

Ἐν ταῖς συνδιασκέψεσι ταύταις καὶ ἐν τῇ συνομολογήσει τῆς Συνθήκης ὁ Καποδίστριας ἐπενέβαινε ὡς Ὑπεργὸς καὶ ἀντιπρόσωπος τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσίας, ἡ θέσις αὕτη ἦτο ἀσυμβίβαστος μετ' ἐκείνης τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἑπτανήσου Πολιτείας ἣν ἡ Γερουσία περιέβαλεν αὐτὸν τῇ 9-21 Μαΐου 1814 καὶ τούτου ἕνεκα παρητήθη διὰ τῆς ἐκ Ζυρίχου πρὸς αὐ-

(1) Παραλείπομεν ταῦτα μὴ σκοποῦντες νὰ ποιήσωμεν βιογραφίαν τοῦ ἀνδρὸς πλήρη, ἀλλὰ νὰ σημειώσωμεν μόνον τὸ μέρος ὅπερ ἔλαβεν εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Ἑπτανήσου, διότι ὑπάρχουσι βιογραφίαι πλήρεις ἢ τοῦ Δημητρίου Ἀρλιώτου καὶ ἑτέρα,

τὴν διευθυνθείσης ἐπιστολῆς τῇ 3 - 15 Ἰουλίου τ:δ 1814.

Ἐν τῇ Συνθήκῃ ἐκείνῃ κατὰ πρῶτον ἐκηρύττετο ἡ Ἐπτανήσος « Κράτος ἐλεύθερον καὶ ἀνεξάρτητον » ἀλλὰ τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα κατέστρεφον τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῆς καθιερῶντα τὸν θεσμόν ἐκείνον τὸν εἰσαχθέντα ἐν τῷ Συντάγματι τοῦ ἔτους 1806, τοῦτέστι τὴν ἐπέμβασιν τῆς προστάτιδος Δυνάμεως ἐν τῷ σχηματισμῷ τοῦ Συντάγματος καὶ τῆς Νομοθεσίας, δικαιομένης ἐπίσης νὰ ἐπαγρυπνῇ τὴν γενικὴν ἐσωτερικὴν διοίκησιν τοῦ Κράτους καὶ νὰ διορίζῃ τὸν Πρόεδρον, περιεῖχεν ὡσαύτως ἡ Συνθήκη ἐκείνη ὅτι « ἡ στρατιωτικὴ δύναμις τοῦ Ἠνωμένου Κράτους ἐστὶ καὶ αὕτη ὑπὸ τῆς διαταγῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατοῦ.

Ταῦτα πάντα ἠδύνωντο νὰ μετριασθῶσιν ἐὰν ὁ τότε σταλὲς Ἀρμοστής Στραηγὸς Θωμᾶς Μαίτλανδ ἤθελε παραδεχθῇ τὴν παρὰ πλείστων Ἐπτανησίων δοθείσαν ἐρμηνείαν τῆς Συνθήκης, ἀλλ' ἡ ἐποχὴ ἐκείνη οὐδόλως ἦτο κατάλληλος πρὸς ἐρμηνεῖαν τῶν συνθηκῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν.

Τὴν γνώμην τῆς πλειονότητος τῶν Ἐπτανησίων συνεμερίζετο καὶ ὁ ὑπογράφας τὴν Συνθήκην Καποδίστριας, ὅστις ἐπανελθὼν εἰς Κέρκυραν ἐν ἔτει 1819 πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν συγγενῶν (1) παρατήρησεν ἐκ τοῦ πλη.

(1) Τὴν ἀφίξιν αὐτοῦ ἐν Κερκύρᾳ, οὕτω πως ἀνγγέλει ἡ Ἐπίσημος Ἐφημερίς « Gazzetta degli Stati uniti delle Isole Ionie, ἐν τῷ 63 ἀριθμῷ τῆς 1-13 Μαρτίου 1819.

είον ότι τὸ δοθὲν παρὰ τῆς Ἀγγλίας Σύνταγμα ἐβασίετο ἐπὶ ἐσφαλμένης ἐρμηνείας τῆς Συνθήκης, δι' ὃ προσήγαγεν εἰς τὸ Ἀγγλικὸν Ὑπουργεῖον, ὑπόμνημα ὑποστηρικθὲν καὶ παρὰ τοῦ Ῥωσικοῦ Ὑπουργείου, ἀλλ' ὁ Ἀρμοστής Μαίτλανδ, ὑπερῆσπεσε ἑαυτὸν καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ ὑπουργοῦ, διὰ τοῦ ἐν Λονδίῳ σταλλέντος ἐπιτρόπου αὐτοῦ διασώμου Κερκυραίου Δηκηγόρου Ἰωάννου Καπάδοκα, πέμψας ἐν ταῦτῳ καὶ ἴδιον ὑπόμνημα ἐν ᾧ σημειοῦται ἡ ἀκόλουθος παράγραφος « Τῇ ἀληθείᾳ οὐδεμία λέξις τοῦ ὑπομνήματος ἐκείνου ἐγράφη παρ' αὐτοῦ τοῦ κόμητος Καποδιστρίου, εἶναι δὲ γέννημα τοῦ

«Nel giorno 10 del corrente giunse in questa sua isola nativa di Corfù dopo undici anni d'assenza per visitare la sua famiglia, il CONTE GIOVANNI CAPO D' ISTRIA cavaliere dell' ordine di Sant' Anna di Prima Classe e di varj altri Ordini, Segretario di Stato per gli affari Esteri di sua Maestà Imperiale l' Imperatore di tutte le Russie ecc. ecc.ecc».

«Desso venne accolto dai suoi compatrioti coi contrasegni di sentimento nazionale e di entusiasmo ben giustamente dovuti a così distinto Cittadino di questi Stati, al quale nel posto che occupa unitamente agli altri illuminati Ministri delle grandi potenze Alleate si debbe principalmente attribuire, sotto gli ordini dei rispettivi loro Sovrani, lo stato attuale di pace e di tranquillità necessarissimo al mondo civilizzato in generale, e desiderato in maniera speciale in questo piccolo ma interessante Paese di cui il CONTE CAPO D' ISTRIA è così distinto ornamento.»

«αὐταδέλφου αὐτοῦ Βιάρου καὶ ἐνεχειρίσθη αὐτῷ πρὸς
«τῆς αὐτοῦ ἀναχωρήσεως» Καὶ ὁ ἕτερος Ἀρμοστής
Στρατηγὸς Ὁβάρδος Δοῦγλας ἐν ἔτει 1840 συγκρίνων
τὸ ὑπόμνημα ἐκεῖνο μεθ' ἑτέρου τῷ αὐτῷ ἔτει προσαχ-
θέντος, τῷ Ἀγγλικῷ Ὑπουργείῳ, ὑπὸ τοῦ διασήμεου
Κερκυραίου Ἀνδρέου Μουστοξύδου ποιεῖ τὴν ἀκόλου-
θον κρίσιν « Ἡ οὐσία ἀμφοτέρων τῶν ἐγγράφων τοῦ-
«των εἶναι ἡ αὐτή, οἱ συλλογισμοὶ συνταυτίζονται καὶ ἐκ
«τοῦ αὐτοῦ πάθους ὁρμῶνται δῆλα δὴ ἐκ τοῦ μίσους κα-
«τὰ τῆς Ἀγγλίας. — Ἀλλοιοῦνται ἐν ἀμφοτέροις τὰ γε-
«γονότα πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τῶν συντακτῶν. Ἡ
«μόνη διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύο ἐγγράφων ὑπάρχει εἰς
«τὴν χροίαν ἣτις ποικίλλει ἐνεκα τοῦ διαφόρου χαρα-
«κτῆρος τῶν ἀτόμων. Ἐν τῷ ἐγγράφῳ τοῦ Ῥώσου
«Ὑπουργοῦ ἐλλείπει ἡ προσωπικότης καὶ ὑπερισχύει
«εὐγενέστερον ὕφος, τὰ ἀφηγούμενα δὲ διεξάγονται
«μετὰ μεΐζονος δυνάμεως καὶ ἐπιδεξιότητος.»

Τὸ ἀγγλικὸν ὑπουργεῖον, ὡς ἦτον ἐπόμενον ἐ-
δικαίωσε τὸν ἄρμοστήν Μαίτλανδ καὶ τὸ ταρατῶδες
ἐκεῖνο Σύνταγμα ἰσχύσεν ἐν Ἑπτανήσῳ, ὅπως εἶχε,
μέχρι τοῦ ἔτους 1849.

Δὲν θέλομεν καὶ πάλιν ἀκολουθήσῃ τὸν Καπο-
δίστριαν ὑπουργὸν ἐν Ῥωσίᾳ, ἢ διαμένοντα ἐν Γε-
νεῇ, ὥς μὴ συνδεδόμενον μετὰ τῆς Ἱστορίας τῆς Ἑ-
πτανήσου, ἀνήκουσα ἢ περιόδος αὕτη τοῦ βίου του
εἰς τὴν τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλάδος, θέλομεν μό-
νον μνημονεύσῃ ὅτι κατόπιν ἀπείρων κόπων μόχθων
καὶ μεγίστων ἐκδουλεύσεων ὑπὲρ τοῦ ἔθνους, ἡ ἀν-

τιπροσωπεία αὐτοῦ ἐν τῇ Γ.΄ ἐθνικῇ Συνελεύσει ἐν Τροιζίνι διὰ τοῦ στ.΄ ψηφίσματος τῇ 3 Ἀπριλίου 1827 (συνεπείᾳ σχεδίου ψηφίσματος παρὰδεχθέντος ἐν τῇ ΚΒ΄ συνεδριάσει τῆς Συνελεύσεως τῇ 2 Ἀπριλίου) ἐξελέξε τὸν Καποδίστριαν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος δι' ἐπταετίαν, ὅπου ἀφίκετο περὶ τὰς ἀρχὰς Ἰανουαρίου 1828, κυβερνήσας αὐτὴν μέχρι 26 Σεπτεμβρίου 1831 καθ' ἣν ἡμέραν ἐδολοφονήθη.....

Μετὰ 25 μῆνας ὁ αὐτάδελφος τοῦ Κυβερνήτου κόμης Αὐγουστίνος ἐκόμισεν τὸ λείψανον αὐτοῦ εἰς Κέρκυραν καὶ ἐνεταφίασεν ἐν τῇ ἐν τῷ προαστείῳ Μανδουκίῳ Μονῇ τῆς Πλατυτέρας, παραπλεύρως τοῦ τάφου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

Πόσον ἐμαρίμνησεν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐξελέγη Κυβερνήτης καὶ πρὸ τῆς ἀφίξεώς αὐτοῦ ἐν Ἑλλάδι, μαρτυρεῖ τοῦτο ἡ δημοσιευθεῖσα ἀλληλογραφία, ἥτις ἀποδεικνύει ἐπίσης ὅτι ἡ δολοφονία ἐκείνη δὲν ὑπῆρξεν ἀπλοῦς φόνος ἀλλὰ πατροκτονία.

Ἡ δὲ ἰδιαιτέρα πατρὶς τοῦ Καποδιστρίου ἡ Κέρκυρα, εὐγνωμονοῦσα ἕνεκα τῆς δι' αὐτοῦ ἐπελθούσης αὐτῇ δόξης, ἀνήγειρεν ἀνδριάντα ἐν τῇ Πλατείᾳ τῆς πόλεως, οὗ τὰ ἀποκαλυπτήρια μεγαλοπρεπῶς ἐπληγύρισε κατὰ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ ἔτους 1887.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ

Οἱ λαβόντες ἐνεργὸν μέρος εἰς τὰς στάσεις καὶ ὑποδεικνύμενοι ὡς ἀρχηγοὶ ἢ πρωταγωνισταὶ ἦσαν οἱ Ἀνδρέας καὶ Καίσαρ Μεταξᾶ, Στέφανος Φωκᾶς πενθερὸς τοῦ Καίσαρος Μεταξᾶ, Βίκτωρ Φωκᾶς Μαρίνου λοχαγός, Ἀθανάσιος Φωκᾶς ἐξάδελφος τοῦ Βίκτορος, ἐξ Ἀργοστολίου, Ἀνδρέας Ρικιερδόπουλος Στεκούλης ταγματάρχης, οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Σπυρίδων ταγματάρχης ἐν τῇ Ῥωσικῇ στρατῷ καὶ Παναγῆς καὶ υἱὸς τοῦ Ἀνδρέου Χαράλαμπος ἐκ Λειβαθεῦς ἀλλὰ διαμένοντες ἐν Ἀργοστολίῳ καὶ οἵτινες μετὰ τὴν ὑποταγὴν τοῦ Ἀηξουρίου ἐπεδίδθησαν μετ' ἄλλων εἰς τὴν πειράτειαν, ὅθεν ἐδέησε, μετὰ ταῦτα τῇ 29 Ἰουλίου 1802 νὰ ἐκδώσῃ θέσπισμα ἡ Γερουσία, δι' οὗ ἀφῆρασε τῷ Ἀνδρέᾳ πάντα τὰ δικαιώματα τοῦ πολίτου, καταδικάζον συνάμα αὐτὸν εἰς τὴν ἐσχάτην τῶν ποινῶν, κατόπιν ἐκθέσεως τῆς κυβερνήσεως Ζακύνθου βασιζομένης ἐπὶ τῆς καταθέσεως τοῦ πλοιάρχου τοῦ Αὐστριακοῦ ἐμπορικοῦ πλοίου, Φραγκίσκου Βαλούτση, κατὰθέσαντος ἐνώπιον τῆς ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς Ζακύνθου ὅτι « πλησίον τοῦ νησιᾶδίου Σαπιέντσας ἀπήντησε δύο πειρατικὰ πλοία, μετ' ὧν ἐμάχησε διὰ τοῦ πυροβόλου πλείστας ὥρας καὶ ἐφθάσας εἰς Κορώνην ἐμαθεν ὅτι ἐν ἐκ τῶν πλοίων αὐτῶν κυβερνᾶται ὑπὸ τοῦ Κεφαλληνός Στεκούλη, καὶ εἶχε πλήρωμα 80 πειρατῶν, διὰ δὲ τὸ ἑτερον

«οὐδὲν ἐγίνωσκε ἀλλ' ἦτο καὶ ἐκαίνο καλῶς ἐφωδιασ-
 «μένον πειρατῶν». Γεώργιος Τυπάλδος Παυλῆς ἐκ
 Δηξουρίου, γαμβρὸς ἐξ ἀδελφῆς τῶν Ἀνδρέου καὶ Καί-
 σαρρος Μεταξᾶ, οὗτος ἦσκει τὴν πραγματικὴν ἐξου-
 σίαν ἐν Δηξουρίῳ διαρκοῦντος τοῦ χωρισμοῦ. Ἀ-
 λοῦσιος Λοβέρδος ἐξ Ἀνωγῆς καὶ Μαρῖνος Δαμου-
 λιάνος ἐκ Δηξουρίου, ἀρχηγοὶ τῶν χωρικῶν τῇ 4.ῃ
 Αὐγούστου, Παναγῆς Δελαπόρτας, Νικόλαος Πα-
 γώνης ἐκ Δηξουρίου, οὗτος ἐπυροβόλει τὸν στρατὸν
 ἐκ τοῦ πλοίου του τῇ 4.ῃ Αὐγούστου, Δημήτριος καὶ
 Ἀλέξανδρος ἀδελφοὶ Δελαπόρτα ἐκ Δηξουρίου, Μι-
 χαήλ Πυλαρινὸς, Γεράσιμος Μακρῆς Νικολετάτος, Δη-
 μῆτριος Μακρὸς, Παναγῆς Μακρὸς Φίτρος, Βασι-
 λειος Φωτεινάτος οὗ ἀνῆκεν ὁ ἀνεμόμυλος, Παῦλος
 Μακρὸς, Λίας Βαλιανάτος Κωνσταντίνου. Μαρῖνος
 Τρχυλός, Δ.ρ Ἰωάννης Κραζᾶς ἐκ Δηξουρίου. Σπύ-
 ρος Τυπάλδος Ἀλεξανδράτος ἐκ Πυλλάρου καλούμε-
 νος Ῥοῦφος, Παπᾶ Χαρίτος Ζαγορίτης, Γεράσιμος
 Σπητσειέρης, Ανδρέας Δειβαδᾶς, Στάθης Δεβάρης, Νι-
 κολῆς καὶ Χαράλαμπος ἀδελφοὶ Μεταξᾶ Κωνσταν-
 τίνου Τσανῆ, πάντες ἐκ Δηξουρίου, Φωτεινὸς Δει-
 βαδᾶς, Παπᾶ Μακάριος, Παπᾶ Γαρδουμῖος, Ἰωάννης
 Μηνιάτης, Γεράσιμος Δῆμας Μάνος, Χαράλαμπος
 Παλούκης καὶ ὁ υἱὸς του, Αναστάσιος Δῆμας ἀρχη-
 γός, Γεράσιμος Ἀμέρης, Νικόλαος Κεφαλᾶς Καβλί-
 δωρος καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Εὐστάθιος, βιαστής παρθέ-
 νων, οἵτινες μετ' ἄλλων εἰσῆξαν τοὺς Ἀνωγήτας ἐν
 Δηξουρίῳ τὴν 4 Αὐγούστου. Δρ Ἐλευθέριος Τυπάλ-

δες Πρετανδέρης ἐκ Δηξουρίου, Δημήτριος κόμης Ζαγκ-
καρόλος γραμματεὺς τῆς Ὑψηλῆς Ἀστυνομίας καὶ ὁ
υἱὸς αὐτοῦ Σπύρος. Σπύρος καὶ Δημήτριος ἀδελφοὶ
Πυλαρινοί, Σίσιμος καὶ Ἐλευθέριος ἀδελφοὶ Πυλαρινοί,
Πιερχῆς Χωραφᾶς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ Παῦλος καὶ Ἡ-
λίας, ἐκ Δηξουρίου, Παπαῖ Γεράσιμος Τυπάλδος Μπα-
σιᾶς ἐκ Δηξουρίου, τῇ 4.ῃ Αὐγούστου ἐν ᾧ ἐφά-
νευον, ἐλεηλάτουν, ἐλήστευον καὶ ἐβίαζον, εἰς τῶν
πραττόντων ταῦτα ὁ Παναγῆς Μονοκροῦσος Μπρεντά-
νος Μπουλοῦκας Σπύρου, ἐφώνει αὐτόν, λέγων «Εὐ-
«γα ἔξω Παπαῖ Γεράσιμε Μπασιᾶ σοῦ κάμαμε τὴν καρ-
«διά σου». Ὁ Μονοκροῦσος ἦν ἐκ χωρίου Σικηνέας ἐ-
λαβεν ἐνεργόν μέρος, ἐν τῇ εἰσβολῇ τῶν χωρικῶν εἰς
Δηξοῦριον, εἰς πάντα τὰ ἐγκλήματα καὶ εἰς τὴν σφα-
γὴν τῆς φρουρᾶς τῇ 4.ῃ Αὐγούστου, ἐξόριστος ἔτι
ὦν μετ' ἀπειλῆς κεφαλικῆς ποινῆς ἐν περιπτώ-
σει συλλήψεως ἀπὸ 25 Μαρτίου 1801, διὰ διάφορα
πραχθέντα ἐγκλήματα πρὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, διὰ
δὲ τὰ μετὰ ταῦτα πραχθέντα κατεδικάσθη εἰς τὴν
αὐτὴν πδινὴν δι' ἀποφάσεως 21 Σεπτεμβρίου καὶ ἐν τῇ
ἐξορίᾳ ἐπεδόθη εἰς τὴν πειραταίαν μετ' ἄλλων καὶ ἐ-
ξετέλεσαν αὐτὴν ἐπὶ πλοίου τινὸς φέροντος τὴν Ἑπτα-
νήσιον σημαίαν κυβερνώμενον ὑπὲρ τοῦ ἐξ Ἀργοστο-
λίου Γαλάνη, μετὰξὺ Κεφαλληνίας καὶ Ζακύνθου, ἄρ-
πάσαντες πᾶν ὃτι ἀνῆκε τοῦ πληρώματος καὶ τῶν ἐ-
πιβατῶν. Μετὰ ταῦτα ἐπανέκαμψε λάθρα ἐν Κεφαλ-
ληνίᾳ, καὶ μαθοῦσα ἡ κυβέρνησις τὴν ἔλυσιν αὐτοῦ,
ἀπέστειλε τὴν 22 Νοεμβρίου 1802 ἀπόσπασμά τι Ρώσ-

σων στρατιωτῶν οδηγούμενον ὑπὸ τοῦ Παναγῆ Τυπάλ-
 δου Βρόντσα, ἀλλ' ὁ κακοῦργος ἐκεῖνος, ἐπυροβόλησεν
 ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ κατὰ τοῦ ἀποσπάσματος τραυμά-
 τισας τὸν μόνον Βρόντσα καὶ ἰδόντες τοῦτο οἱ συγγενεῖς
 τοῦ Μονοκρούσου ἤρχισαν καὶ οὗτοι νὰ πυροβολώ-
 σιν, ἄνευ ὅμως ἀποτελέσματος. Τότε οἱ προὔχοντες
 τοῦ χωρίου προσεκάλεσαν τοὺς κατοίκους τῶν πλη-
 σιοτέρων χωρίων, πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἀποσπάσματος
 καὶ συνελήφθη ὁ ἐγκληματίας καὶ δι' ἀποφάσεως τοῦ
 Ὑπάρχου Ι. Μερκάτη διετάχθη ἡ ἐκτέλεσις τῶν προ-
 γενεστέρων ἀποφάσεων καὶ τῇ 26 Νοεμβρίου τῇ
 ὥρᾳ 9 τῆς πρωίας ἐπυροβολήθη παρὰ Ὑψῶσων στρα-
 • τιωτῶν ἐν Ἀργόστολιν. Ἀνδρέας Πέτρος καὶ Πανα-
 γῆς Δοβέρδο, ἀδελφοὶ τοῦ ἀρχηγοῦ Ἀλοῦσιου, προὔ-
 χοντες Ἀνωγῆς καὶ συγγενεῖς τοῦ Γεωργίου Τυπάλ-
 δου· Παυλῆ, ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἀνδρέας ἐλήστευσαν με-
 τ' ἄλλων ἐν τῷ Σκοπέλῳ τῶν Γουαρδιάνων τὸν λο-
 χαγὸν Καμύλλον κομ. Δαλλαδέτσιμα. Ἀναστάσιος κόμ.
 Δοβέρδος Μικελακάτος Γεωργίου, αὐτάδελφος τοῦ λο-
 χαγοῦ τοῦ Γαλλικοῦ πυροβολικοῦ, διαπράξας ἀτάξιας
 τινὰς κατεδικάσθη παρ' ἐξαμελοῦς τινος Δικαστηρίου
 συγκειμένου ἐκ τοῦ Πρυτάνεως Ν. Ἀνίνου, τοῦ Συνδίκου
 Δ. Πηνιατόρου, τῶν Κηνσόρων Σπυριδωνος Χωραφᾶ
 Ἰωάννου Βαπτιστοῦ καὶ Μαρίνου Ἰγγλέση καὶ ἐκ τῶν
 «προσθεθέντων» τῇ Ὑψηλῇ Ἀστυνομίᾳ Πέτρου Τσιμάρᾳ
 καὶ Ἰωάννου Βαπτιστοῦ Ἀντίπα, δι' ἀποφάσεως δὲ τοῦ
 Δικαστηρίου ἐκεῖνου τῇ πρώτῃ Ἰουλίου 1802 κατα-
 δικάσθη εἰς πενταετὴ κράτησιν ἐν τῷ νέῳ φρουρίῳ

Κερκύρας, καὶ τότε ὁ αὐτὸς ἀδελφὸς αὐτοῦ λοχαγὸς τοῦ Γαλλικοῦ πυροβολικοῦ Νικόλαος Δοβέρδος δι' ἀναφορὰς πρὸς τὸν Ἡγεμόνα τῇ 14 Vendemiaire an XI ἤτησε παρὰ αὐτοῦ (δοῦς διώκει τὸ κράτος ἀπὸ 18 Ἰουλίου μέχρι 25 Ὀκτωβρίου δικτατορικῶς ἐν ἐλαίῳ τῶν Γερουσιαστῶν οἵτινες ἀπεχώρησαν) νὰ διαμένῃ ἐν τῇ πόλει διότι ἐπασχεν ἡ υἡγία του καὶ διὰ διατάγματος τῇ 24 Σεπτεμβρίου ὁ Ἡγεμὼν παρεδέχθη τὴν αἴτησιν. Σὺν τοῖς ἄλλοις ὁ λοχαγὸς Δοβέρδος ἐν τῇ αὐτοῦ ἀναφορᾷ λέγει. «Un jugement rendu sans moyens de défense par un Tribunal servilement esclave, dans le quel, chose unique, un oncle Maternel que les loix des pays les moins civilisés escluent même du temoignage contre ses neveux, est intervenu, comme juge Une prisonnie affreuse de quatre mois, les fers qui lui rongerent les membres (ἐν Κεφαλληνίᾳ) ont tellement affaibli la santé de ce jeune homme qu' il a besoin de secours continuels. Προσέτι δὲ ἡ παρὰ τῆς ταπικῆς κυβερνήσεως ἀποσταλῆσα δύναμις τῇ 26 Μαΐου 1802, ἵνα καθυποτάξῃ τοὺς ταραξίας τῆς Ἀνωγῆς, ἐνέπρησε τὴν οἰκίαν τῶν Δοβέρδων εἰς Πλακίδια, ὡς ὑπάρξασα ἡ τελευταία κατοικία τοῦ Ἀναστασίου Δοβέρδου, ὁ δὲ Νικόλαος Δοβέρδος λοχαγὸς διαμένων τότε ἐν Κερκύρᾳ ἐπ' αἰεὶ τῆς κυβερνήσεως αὐτοῦ καὶ ἀγαμυγνύμενος εἰς τοὺς ἐσωτερικαὺς περισπασμοὺς τῶν νήσων ὑπὲρ τῆς Δημο-

ἡρατίας μετὰ τοῦ ἀπεσταλμένου τῆς Γαλλίας Ρωμιού (adjutant Commandant Alexandre Romieu Commissaire General des relations Commerciales et chargé d'affaires près la République des sept-Isles) καὶ τοῦ Γραμματέως Vigouroux, κατέστησαν τὸ συμβάν τοῦτο διπλωματικὸν ζήτημα καὶ ἵνα ἡ Γερουσία ἀποφύγῃ ἐτέρας περιπλοκάς ἀπεζημίωσέ τὸν citoyen N. Loverdo capitain d'artillerie τὸν μετὰ ταῦτα Le general comte de Loverdo Pair de France. Καὶ ἕνεκα τοῦ ἀντικειμένου τούτου καὶ πλείστων ἐτέρων, ὑπεχρέωθη ὁ Ἡγεμὼν ν' ἀποταθῇ πρὸς τὸν ἐν Παρισίοις Πρεσβευτὴν τῆς Ῥωσσίας, ἵν' ἀναφέρῃ τῇ Γαλλικῇ Κυβερνήσει τὴν ἀσυμβίβαστον διαγωγὴν τοῦ ἀπεσταλμένου αὐτῆς, ὃ δὲ πρεσβευτὴς ἀπήντησε διὰ τῆς ἀκολουθοῦ ἐπιστολῆς. — «Mon Prince — Je profite avec plaisir de l'occasion d'un courier porteur des mes dépêches au comte de Mocenigo pour accuser a Votre Excellence la reception de la lettre qu' elle m' a fait l'honneur de m' adresser en date du 4-16 Decembre et lui temoigner ma sensibilité de la confiance q' Elle m' a marquée à cette occasion, et à la quelle je me suis empressé de satisfaire, en communiquant au Ministère Français les sujets des plainte que donne le S.r Romieu son agent près des Isles Unies par sa conduite peu mesurée. J' ai trouvé dans

les explications de ce Gouvernement - ci les dispositions les plus avantageuses en faveur de la République Sept Insulaire et je transmets aujourd' hui à M. le comte de Mocenigo des instructions du Ministère des relations extérieures au S.r de Romieu, dictées par ces sentiments et analogues aux vues bienfaisantes de notre Auguste Maître pour l' organisation de l' Etat que Vous dirigez Mon Prince. Je ne doute point que le S.r de Romieu ne se conforme aux intentions manifestées aujourd' hui si authentiquement par son gouvernement et ce sera dans Votre sagesse appuyée des conseils du Ministre de l'Empereur mon Maître que Vous trouverez les moyens de le maintenir dans les dispositions que son gouvernement lui a intimées et de le redresser s'il venait à s'en écarter. Il a été infiniment agréable pour moi de pouvoir donner à Votre Excellence une preuve non équivoque de mon zèle pour le bien être de l' Etat que Vous presidez et Vous priant, mon Prince, d'y croire constamment, j'ai l' honneur de vous offrir les assurances de la très - haute considération avec la quelle je suis - Mon Prince-De Votre Exeellence, le très humble et très obeisant serviteur, LE COMTE DE MARCOFF. Paris le 7 - 19 Janvier 1803.

Εὐστάθιος καὶ Βασίλειος ἀδελφοὶ Πασχάλη, Ἰω-
 ἀννης Δοβέρδος Μούσμουλης, Μιχαήλ Δούκιερης, Ἀ-
 λέξανδρος Ῥατσιάτος, Σπυρίδων Καλός, Ἰωάννης
 Βουρλάς, Ἀνδρέας Μονοκρούσος Δαηηλάτος, οὗτος
 μεθ' ἐτέρων ἐλεηλάτησαν καὶ μετὰ ταῦτα ἐνέπρη-
 σαν τὴν οἰκίαν καὶ ἀποθήκας τῶν ἀδελφῶν Πανα-
 γῆ καὶ Ἰωάννου κομ. Δοβέρδων Μικελακάτο εἰς Δει-
 βάδι πυρπολήσαντες τὸ πλοῖον καὶ φονεύσαντες τὰ
 κτήνη ἐκεῖ εὐρισκόμενα, ἀφήρεσαν ὡσαύτως καὶ πάν-
 τα τὰ κτήνη ἐκ τῆς ἐτέρας αὐτῶν ἀγροτικῆς οἰκίας
 εἰς Βοβίκι, οὗτοι πάντες ἦσαν κάτοικοι τοῦ τμήτα-
 τος Ἀνωγῆς. Μιχαήλ Βίρης, Ἀντώνιος καὶ Πανα-
 γῆς Τυπάλδο Βρόντσα Ζαβάρ, Παναγῆς Βιτσά-
 τος, Κωτσταντίνος Δυκούδης, Ἰωάννης Φαβατάς,
 Κωνσταντίνος Μαντσαβίνος Σοῦτσος, φονευθεὶς ἐν τῇ
 συμπλοκῇ μετὰ τοῦ στρατοῦ ἐν Κατωγῇ, οὗτος ἦν
 ὁ φονεύσας τὸν κομίζοντα ἐπιστολὰς τῶν Αὐτοκρ.
 Ἐπιτρ. πρὸς τὴν Γερουσίαν, εἰς ἐκ τῶν ληστευσάν-
 των τὸν λοχαγὸν Δαλλαδέτσιμαν, ὁ φονεύσας τὸν δε-
 καετῇ Γεράσιμον Μαντσαβίνον Διβισράτον, ὁ πιστὸς
 ἀκόλουθος τῶν Ἀλούσιου καὶ ἀδελφῶν αὐτοῦ Δο-
 βέρδων, ὑπῆρξεν ὁ τρομερώτερος καὶ ὠμότερος τῶν
 πειρατῶν. Πάντες ἐκ τῶν χωρίων τῆς Κατωγῆς, Δου-
 κεράτα, Μανδουκάτα καὶ Φαβατάτα. Παπᾶ Σίσι-
 μος Μηγιάτης ὁ νεώτερος, Θεόδωρος Κεφαλάς καὶ
 Γεράσιμος Κατσαΐτης, οὗτοι ἐσχόπευσαν διὰ τηλε-
 βόλου καὶ ἐπυροβόλησαν τὸ δημόσιον πλοῖον, ἀλλ'
 ἄνευ ἀποτελέσματος, Βαγγέλης, Στάθης καὶ Γερά-

σιμος ἀδελφοὶ Φερεντῖνο. Γεράσιμος Καρδάκης Ἀβλάμης, ἐκ Δηξουρίου καὶ ἐκ τῶν ἐτέρων κατοίκων τῆς αὐτῆς πόλεως οἱ διαπράξαντες πλεῖστα ἐγκλήματα ἦσαν οἱ κατοικοῦντες τὴν συνοικίαν Ἀγίου Νικολάου.

Οὗτοι καὶ πλεῖστοι ἕτεροι ἦσαν οἱ ἀρχηγοὶ, οἱ ἐνοσπεύραντες στασιαστικὰ καὶ ἀρπακτικὰ φρονήματα εἰς τὸν λαόν, οἱ ἐμψυχώσαντες τοὺς χωρικοὺς νὰ εἰσβάλλωσι καὶ λεηλατήσωσι τὰς πόλεις καὶ οἱ κυριώτεροι ἐγκληματίαι. Οἱ δὲ ἐπιδοθέντες εἰς τὴν πειρατείαν μετὰ τὴν ὑποταγὴν τοῦ Δηξουρίου καὶ ἐνωθέντες μετὰ τῶν Στεκούλη ἦσαν οἱ Χαράλαμπος Κατσούμπης, Ἀντώνιος Φαρσινός, Τιμόθεος Φαρσινός Ἀγγελοῦ Παγώνης, Σπύρος Κεῦρτέλης καὶ πλεῖστοι ἕτεροι.

ΕΓΓΡΑΦΑ

.....

Ἐγγράφον ἀριθ. 1.

Οὕτω περιγράφει τὸν σεισμόν τοῦ ἔτους 1767 ὁ
Σπ. Σκορδωλῆς ἐν τῷ λόγῳ αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ἀναχωρήσει
τοῦ Γενικοῦ Προβλεπτοῦ θαλάσσης Ἀνδρέου Δονάτου,
τοῦ ἰδρύσαντος ἐν Κερκύρα τὸ ἐνεχειροδανειστήριον.

Lieti eravamo et attoniti ammiratori di queste saggie
providenze confermate sempre da esimj tratti di virtù,
quando volò a funestarci dalla Cafalonia fatalissimo annun-
zio di terribile infortunio. Un' orrido scosso di terra ha scon-
volto e rovinato parte la migliore e la più popolata di
quell' Isola (τὸ Ἀγξούριον) I miseri avvanzi di tanta calamità
erravano senza senno e consiglio per la deserta campagna e
giacevano semivivi sulla nuda terra, che non ferma per an-
co minacciava nuove scosse e sovvertimenti peggiori ancora
dei primi. Lo squallido orrore, il dolor angosioso, la vergo-
gnosa nudità e la fame crudele li perseguitava. I gemiti di
quei troppo oppressi e desolati mortali funestavano la pro-
vincia. Ogni uno era certo che voi provido ed umano a-
vreste con pronti sovvegni stese le braccia a quegli afflitti. Ma
quale non fù la nostra sorpresa quando udimmo pochi mo-
menti dopo la divulgata fama del terribile avvenimento che
voi eravate determinato di portarvi in persona a quella parte.
Tenero padre voleste dividere le angoscie ed i pericoli coi
sfortunati e laceri vostri figli e vi pareva dimezzato quel
ristoro che faceste loro giungere per altra mano. Non la
stagione poco addattata, non i riguardi della vostra salute
abbattuta dal viaggio recente, non la mancanza del solito
ch' a tanta dignità conveniente accompagna mento, e non
soprattutto il terrore d' un flagello che poteva ricrearci, vi
hanno ritardato. Scioglieste con una sola nave da questi lidi
e non grave di pomposi arredi all' emminenza del vostro
grado necesarij, ma d' artefici di materiali e di sovvegni
atti possibilmente a riparare i rovinosi effetti di quell' orribi-

le desolazione. Dio frenò l' instabile elemento ed in pochi istanti vi fece trasportare da favorevoli venti in quell' Isola. Oh! quanto fù al tenero vostro cuore dolorosa e sensibile l' atrocità di quello spettacolo. Dolenti madri e mogli, afflitti padri e fratelli, amorosi congiunti ed amici che tra le rovine degli atterati loro abituri rintracciavano i fracassati corpi dei figli, dei mariti, dei fratelli, dei congiunti, degli amici per bagnar con calde lagrime quelle fredde membra e dar loro almeno l' ultimo onore della sepoltura. Altri che confusi, spaventati e disperati dinanzi alla morte fuggendo, salivano aspri e montuosi luoghi e volevano sottostare ad ogni estremità piuttostochè esporsi al pericolo ed agli orrori di un flagello che non senza ragione si figuravano imminente. Altri infine che divorati dai morsi della rabbiosa fame e tormentati dagli insulti della rigida stagione resasi insofribile all' insolita loro nudità. facevano giungere l' alto loro fremito al cielo ed invocavano la morte come l' unico rimedio nelle ferali loro sciagure. Voi solo in mezzo a tanti sconsolati e furenti, addolorato ma non confuso tutto prevedeste e con una rapidità che non è credibile tutto riparaste in pochi giorni. Preparaste ai feriti opportuno alloggio e ristoro, satolaste i famelici, copriste i nudi e toglieste tutti alle smanie crudeli del dolore e della disperazione. Si videro con prodigiosa celerità sorgere case e tempi e tornò a ripigliare quella desolatissima pertinenza forma e sistema di terra abitata.

Preceduto dalla fama di tanta vigilanza e provvidenza e umanità ed accompagnato dalla benedizione di quel popolo, ritornaste a Corfù.

(Orazione detta, nel regresso dell' Illu.mo et Eccell.mo Sig.r Andrea Donà Proved. Gen. da Mar li 10 Luglio 1770, in Corfù, da Spiridion Palazuol Scordili

(Χειρόγραφον σώζόμενον ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Ἱονίου Ἀκαδημίας)

‘Ο Σκορδίλης ούτος ἦν, ὁ μετὰ ταῦτα ἐν τῇ ἐλεύσει τῶν Δημοκρατομένων Γαλλων, κηρυχθεὶς ἀρχηγὸς τοῦ ἀντιδημοκρατικοῦ κόμματος, καὶ ἀντίπαλλος τοῦ Σπυρίδωνος Γεωργίου Θεοτόκη. ‘Ο διάσημος ἱστορικός Κάρολος Βotta ἐν τῇ προμνησθέντι συγγράμματι οὕτω πῶς ἀφηγεῖται. «Stabilitasi nel modo raccontato la dominazione Francese in Corfù, vi nascevano più vive, che mai vi fossero state. le parti; perchè alcuni fomentavano ‘lo stato nuovo, altri si conservavano addetti al vecchio. Capi dei primi erano i Teotochi, massimamente il vecchio, personaggio venerabile per l’età, e per le virtù, e di molto seguito nell’ isola; capo ai secondi si mostrava l’ avvocato Scordilli uomo ancor esso risplendente per virtù e per ingegno.»

Alla presa del Magistrato orava in piazza il Teo-
 tochi, presidente eletto del Magistrato distrettuale con
 qualche veemenza sulle cose nuove. L' emolo Scordili
 lo chiamava vecchio pazzo ♦ . .

‘Ο Σκοροδῖλλης κατήγετο ἐκ τῆς μεγάλης τῆς Κρήτης οἰκογενείας, ἣτις κατέφυγεν ἐν Κερκύρα μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς νήσου ἐκείνης καὶ μετ’ οὐ πολὺ προσεγράφη ἐν τῇ Χουσῇ Βίβλῳ τῶν εὐγενῶν Κερκύρας. Ἡ οἰκογένεια αὕτη νῦν ἐξέλιπε.

Ἔγγραφον ἀριθ. 2.

Κόπια ἀπὸ τὸ Ρουσικὸ ἰδίωμα τῆς Ἐπιστολῆς
17 Μαΐου 1799 ὅπου γράφει ὁ Πανεξοχώτατος Ἀμ-
μιράλιος Οὐσακὼφ τοῦ Εὐγ. Κ.ου Κρ. Κονσταντί-
νου Χωραφᾶ.

Κύριε Κόντε Χωραφά

ἀγαπητέ αὐθέντα μου

Πολλαὶς φοραὶς μὲ ταῖς γραφαῖς σας ἠθελήσατε νὰ μοῦ φανερώσετε διὰ ταῖς ἀρρώστιας σας καὶ νὰ μοῦ ζητήσετε μὲ θερ-

μότητα ότι από την διοίκησιν και από την δεπουταζιόν νὰ εἶς
ἐλευθερώσω. Διὰ τὴν ἀσθένειάν σας ἐγὼ λυποῦμαι κατὰ πολλὰ
και ἐπιθυμῶ ἀπὸ καρδίας νὰ εἰσθε ὑγιής. Ἐγὼ διὰ τὴν ἰδικήν
σας ἀξιώτητα σᾶς μετρῶ πάντοτε ὀφειλόμεν διὰ τὴν κοινότητά
και ἐπιθυμοῦσα νὰ σᾶς μεταχειρισθῶ διὰ ὄρεος, ἀλλὰ ἐπειδὴ
και εὐρίσκεσθε τόσον ἀδύνατος εἰς τὴν ὑγείαν σας, ὅπου τὸ
χρῆς, ἡ καταστασίς σας δὲν τὸ βαστά, διὰ τοῦτο διὰ εὐχαρί-
στησίν σας ἡμπορεῖτε νὰ ἔχετε τὴν ἐλευθερίαν τὴν ὁποῖαν ἐγὼ σᾶς
δίδω — Ἐγὼ εὐτυλα ἀπὸ λόγου μου εἰς τὸ νησίον τῆς Κε-
φαλληνίας κατὰ πολλὰ ἀξιον ὀφικαλὸν τῆς φλότας τὸν κύριον
καπετὰν λειτενέντε και Καβαλιέρον Τζένχάουσεν, ὁ ὅποιος κα-
τὰ τὴν διορισίν μὲς νὰ συστήσῃ ἐκεῖ τὴν διοίκησιν και ἐκλογήν
τῶν Κριτῶν και νὰ καταστήσῃ τὰ διατεταγμένα Κριτήρια. —
Σᾶς παρακαλῶ συμβοηθήσατέ τον μὲ τὴν συμβουλὴν και θύετα-
δύ σας, μὲ τέτοια ἐλπίδι μὲ ἀληθειῶν μου πρὸς τοῦ λόγου σας
εἶναι, και τελείαν ἀφιέρωσιν λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ εἴμαι —

ἀγαπητὲ Ἀθέντα μου

Ταπεινὸς σας Θούλος

Ἀμμιράλιος Οὐσσακώφ.

17 Μαΐου 1799

ἔγγραφος ἀπὸ τὸ καράβι

Ἄγιος Παῦλος πρὸς τὸ

Κάστρον τῶν Κορφῶν.

Ἐπιστολὴ τοῦ Ὑψηλοτάτου Ἀμμιραλίου Οὐσσακώφ πρὸς
τὸν Καπετὰν Λειτενέντε Τζένχάουσεν.

Οἱ κάτοικοι και ἡ κοινότης τῆς χώρας τοῦ Ληξουρίου σᾶς
παρακαλοῦν μὲ τὸν πλέον καταπειστικὸν τρόπον και ἐπιμόνως διὰ
νὰ συστήσετε εἰς τὸ Ληξούριον δύο κριτήρια κατὰ τὸ πῆγν ὁ-
ποῦ ἀπροβάρισε καὶ ἐδιώρισε τὸ Σενάτο — Ἐν εἶναι εὐκολὸν
νὰ γαίη ἐγὼ ἐπιθυμῶ διὰ νὰ δοθῇ ἀρεύκτως και τὴν τελευταί-
αν φορὰν εὐχαριστήσις εἰς τὴν χώραν τοῦ Ληξουρίου και νὰ γαί-
νῃ τὸ εὐστέημα ἀπαρράλλετως και συμφωνῶς μὲ τὸν διορισμὸν
τοῦ Σενάτου ὁ ὅποιος σᾶς εἶναι γνωστός, νὰ ἡθέλετε ἐνεργήσῃ

αὐτὸ μὴ ἀποβλέποντες εἰς τὰς μηχανὰς καὶ ἐνεντιότητος τῶν Ἀρχόντων τοῦ Ἀργοστολίου καὶ φθάνει ὅπου εἶναι αὐτὰ τὰ κριτήρια ὑποκείμενα εἰς τὸ Γοβέριον τοῦ Ἀργοστολίου — Ἄν δὲν τύχουν μεγάλα ἐμπόδια νὰ ἐνεργήσετε μὲ τρόπον ὅπου νὰ δοθῇ εὐχαρίστησις εἰς ὅλην τὴν κοινότητα τοῦ Ληξουρίου κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν καὶ ζήτησίν της

ὁ ἀμμιράλιος Οὐσσάκωφ

Τῇ 29 Ἀπριλίου 1800

Ἐκ τοῦ Ῥωσικοῦ εἰς τὸ Ῥωμμελὸν μεταφράσθη παρ' ἐμοῦ Γρηγορίου Παναγοδώρου, κονσιλιέρου ντὲ κόρτε καὶ Καβχλιέρου.

Ἐγγραφον ἀριθ. 3.

Al Repubblicano, il Repubblicano libero parla, Signor Andrea, il Suo allontanamento dal centro degli affari non è patriottico. Se quel Magistrato ove Ella occupava degnamente un posto non è più in attività, quanti conoscono, ed apprezzano le di Lei virtù patriottiche, la chiamano con ingenuità, non viste civili, ad assistere a quel comune travaglio, a quelle cure che debbono preparare quest' Isola ad essere degna in fine di quel destino a cui è chiamata.

Il rifiutarsi è criminoso, una voce libera che suona in tuono deciso, ed imparziale, vale assai più, e fa più sensibile impressione sopra l' aspettazione universale, di quello che un Coro il quale dia unisone e monotone voci.

Ella dunque venga. Vengano (ed Ella il faccia) quanti da questa pertinenza sono invitati. Non dobbiamo più illudersi, la preponderanza in una Repubblica, sarà sempre per l' equità e per la ragione.

Il nostro Marinetto Metaxà, zelantissimo per la causa della pertinenza di Livatò e che sarà il portatore di questa mia lettera, nelle sue sollecitudini, ed impazienze diede a conoscere il più fervoroso interesse, onde al bene comune si

assocj egualmente il giusto contentamento di questa pertinenza, che dev' essere una delle nutrici ubertose della Repubblica di Cefalonia.

Io sono con la più distinta considerazione

G. Capodistria

Argostoli 13 Maggio 1801.

Ἐγγράφον ἀριθ. 4.

Sig.r Andrea.

Alla sua lettera di oggi—Oggi rispondo—Io non ho mai dubitato del di Lei patriotismo, ne meno di quello che sentono con entusiasmo e con interesse gli abitanti del marittimo cantone di Livatò—Io sono stato sempre tranquillo, nè ho saputo giammai prestar nè orecchio nè credenza alle insidiose imputazioni colle quali si vorrebbe rappresentare questa preziosa pertinenza, nell' orlo del suo precipizio, dipingendola furiosa oppositrice di quella riordinazione ch' ella pur annella sospettosa e gelosa di perdere di quei diritti che la legge da l' una le accorda pienamente, l' imparzialità e la giustizia da l' altra non potrà negargli.

Io sò che nessun essere ragionevole, e oserei dire nessuna fiera grida, si agita, tumultua. s' allarma, minaccia vendette, senza prima essere batuto e messo per il senso della propria salvezza nel legittimo stato di una reazione la quale abbenchè sempre pregiudizievole pure avendo dalla sua la ragionevolezza, ha nell' esterno accoglienza, rispetto, considerazione.

La pertinenza dunque di Livatò si annunzierà ella ribelle, perchè teme che le sieno commesse delle ingiustizie. Come proverà Ella, che questo nobile sentimento, è il solo che la determina a resistere alla legge ai Sovrani voleri. Ella non proverà nulla. Ed allora i nemici del ben generale indosseranno a questa pernitenza, l' odiosa, l' orrenda divisa che con tanta turpitudine del nazionale decoro riveste sotto men-

titi e superficiali colori, l'infelice isola del Zante. E che si aspetta?...Sig. i la costituzione ha d'aver luogo e verificazione. Non vi sarà forza, ne briga privata che valer possa per arrestarne l'eseguimento. Abbiamo qui delle forze veranno delle altre e tali che non vi sarà resistenza bastevole per opporre ad esse l'esecuzione degli ordini, che dal Governo Federativo si sono dati. Ma che serve?..... Io so che per la pertinenza di Livatò basta soltanto ragione, giustizia e imparzialità—Imparzialità e ragione e giustizia avrà pienissimo rispetto e riguardo.

La regola già pubblicata è da noi composta colla norma delle regole precedenti. — Se mai vi fosse per essa aggravio o lagnanza in qualche famiglia o patrizio si reclami la più scrupolosa bilancia peserà deciderà senza nessuna riserva..... E per questo capo la pertinenza dev'essere tranquilla — Tribunale di prima istanza. Concello di Sanità... Rispondo che noi non abbiamo l'autorità d'accordare, abbiamo bensì il favore di fare che alle giuste domande si dia spontanea accoglienza pieno acconsentimento.

Io ho parlato coi più saggi. Io sotto la mia responsabilità mi faccio malevadore che le domande fatte saranno pienamente esaudite ed accordate con tutto il contentamento degli abitanti di Livatò. Si tranquillizi dunque ognuno. Ella ottenga il massimo dei buoni effetti la tranquillità di codesto riparto. Volerò io in persona a Livatò, quando sarà per essere ne' suoi principj esordito l'eseguimento della Costituzione

Fra tanti Repubblicani, dai quali prima aspetto di conoscere il vero patriottico sentimento nella dimostrazione di docilità, di fiducia, io conterò d'aver passato la più preziosa parte dei giorni miei se giungerò a consumarne fra di loro un solo della mia vita.

Possa quel genio benefico che guida i destini della nostra Repubblica abilitare questi abitanti a sentire con persuasione la voce del vero dell'unico fra gli appassionati e stimabili a-

mici del Greco Nome; la di Lei voce signor Andrea Panà stigmatissimo, Ella non ha passioni feudali da soddisfare Ella non è mosso che dalla nobile passione del lustro e decoro Nazionale.

Ella si abbia, Ella accolga gli abbracciamenti miei

Un Repubblicano abbraccia il suo fratello, mi ami Ella non può che amare —

Il suo amico Capodistria

Argostoli

**Εγγράφον ἀριθ. 5.*

A loro Eccellenze Commissarj Imperiali Cefalonia. Essendosi presentato volontario alle disposizioni del Senato il Co. Cesare Metaxà, dipender deve il destino di esso e di suo fratello Co. Andrea arrestato dalle decisioni del consenso a cui appartiene l'argomento per le già rifletute ragioni.

Egli è perciò necessario che costà non sia fatto alcun passo o novità contro le persone di essi fratelli tutto restar dovendo sospeso fino alle deliberazioni del Senato, e l'autorità dell' E. E. V. V. vorrà prescrivere a chi spetta la sospensione sotto espressa nullità di ogni contraria operazione. Parte poi essendo della giustizia e della rettitudine del Governo che mentre detti fratelli esistono volontarj nelle pubbliche forze, le loro proprietà non sieno mai manuse da chi si sia. La provvidenza e zelo di V.V. E.E. non permetterà che sotto alcun pretesto sieno disperse o distrutte le rendite loro, per tutelar e garantire le quali prenderà la somma loro virtù quegli espedienti e presidj che saranno riputati opportuni e convenienti alla circostanza.

Io le protesto la mia stima e pienissima considerazione.
Dal Senato in Corfù li 17 Luglio 1801 S. V.

Sp. G.o Teotochi Principe Presidente.

P. S. Supponendosi non improbabile il caso che loro E.E. Commissari siino partiti da Cefalonia viene impegnato il zelo del riguardevole Governo Locale a prestarsi colla

natural sua rettitudine all' immediato adempimento delle presenti a riparo d'ogni disordine ed inconveniente.

Ἐγγράφον ἀριθ. 6

Adì 21 Dicembre 1801 S. V.

In Senato.

Bandito capitalmente con confiscazione de' suoi beni il Co. Cesare Metaxà nobile di Cefalonia dal Governo locale di quell' Isola, si presentò volontario da già sei mesi per dipendere il di lui destino dalle disposizioni del Senato.

.....

Che sia accettata la suespressa istanza del volontariamente presentato Co. Cesare Metaxà affinché possa egli liberamente restituirsi in seno della propria patria e famiglia sotto la sacra pubblica fede, senza che venghi da alcuna autorità perseguitato o molestato a motivo del predetto bando contro di lui emanato, il di cui effetto resterà per ora sospeso, e fermo sempre il di lui impegno di rassegnarsi alle disposizioni del Senato ad ogni sua chiamata e precetto e di vivere con tutta moderazione ed obbedienza alla Legge ed al Patrio Governo.

Letta e ballotata la presente parte ebbe in favore voti sette, e contro tre, essendosi cacciati (ἐξαλειφθέντες) i due Prest.mi Senatori di Cefalonia, sicchè fu presa.

Sp. G. Teotochi Principe Presidente

F. Zambelli sec.o

Ἐγγράφον ἀριθ. 7.

Seren.mo Principe

Dietro alla conferenza e convenzione fissata cogli Ecc.mi Comm.i colla Pub.a Galeota Cap. Xinda espressamente commissionata inoltriamo all' E.V. in Co. Andrea Metaxà consegnato al Sr Cap.t Capodistria, acciò ben custodito sii trasportato in coteste pubbliche forze onde subire il Giudizio

delle gravi sue colpe a tenor di quanto ho avuto l' onore di assoggettare all' E. V. colle precedenti mie 18. corrente e co' modi voluti dall' onorando Corpo Rappresentativo— Si risserviamo di avanzare alla sapienza dell' E. V. la sanzione del Sov.o Mag.r Consiglio sopra detto argomento unitamente alle copie delli fondamenti dimostranti le gravi sue colpe ed in tanto mi dò l' onore di essere con la più alta considerazione.

Cefalonia 22 Luglio 1801 S. V.

Devot.mo Ossequ.mo Ser.re
Nicolò Anino Anas.o Pritano.

Ἐγγραφον ἀριθ. 8.

A Sue Eccellenze.

- Li Sig.r Sig.r Commissarj Imperiali
S. R. M.

• Ecc mi Com.ri

Dietro loro firme che mi animavano a rassegnarmi volontario alla fregata Russa, unitamente alla firma del Sig.r Col.o Pieri et alli replicati ecitamenti del Sig.r Col.o Varuca, ciò nonostante ero titubante ad annuire alla parola sacra che mi veniva indicato nelli loro fogli, ch'io non devo avere per niun conto la benchè minima molestia che potesse offendere ed il mio onore e la mia tranquillità è stato, perciò vedendomi renitente per ordine di V. E. venne da me ii Sig.r Cap.tan Capodistria unitamente al Sig.r tenente Zorzi Alberti, assicurandomi in parola d' onore che io fra quattro ore devo esser sollevato dalla fregata, facendo riflesso se alle prime firme come alla parola sacra di due uffiziali d' onore mi sono determinato a rassegnarmi. Quale sia stato l' esito il loro onor che faccia un ingenuo e giusto riflesso, di modo chè quando mi vidi deluso in tutto e specialmente quando mi sono accorto che devo di-

pendere da quel Governo interino, come di fatto non mi fù detto il falso perchè fui con tutte le formalità costituito. Indi lottando alla giornata con la morte nel bordo cui mi atrovavo, mi posi disperatamente alla fuga, che la fortuna mi fu avversa. Finalmente dopo vent' otto giorni di inconcusso martirio venne il fratello da me assicurandomi che il Sig.r Varuca gli disse che questa notte deve passare dal bordo della fregata un espresso per condurmi a Corfù, ove sò di certo che replicatamente sono chiamato, in vece di ciò mi vedo trasferito nella Galeota del Sig.r Cap.tan Xinda ove almeno vivevo tranquillo da quei pericoli cui ero soggetto nella fregata Russa; vengo poi assicurato dal fratello e dal Sig.r Tenente di questa Galeota che con essi devo passare a Corfù, ero tutto lieto che finalmente dopo tanti tortuosi ragiri veda il fine sospirato de' miei tormenti, quando, sembra impossibile, mi vedo deluso in tutto e per tutto, e mi si fa nuovo progetto, andar a lotare con la morte, cioè prender l' imbarco per Corfù di nuovo con la fregata Russa, mascherata poi quest' insidia con infipiti aspetti che atterravano non un infelice uomo che s' attrova nelle vostre forze ma un leone, a tale sanguinosa tragica scena cui mi trovavo, disperatamente nuotando mi sono posto alla fuga non per mancar alla mia parola cui ogni uomo onesto deve gelosamente custodire, ma perche natura insegna a difendersi da trame che minacciano la propria esistenza. Eccellenze, io m' atrovo a Fiscardo e quando il Sig.r Cap.tan Zorzi Calisguro con firme loro in parola d'onore mi veranno a levar con la pubblica Galeota, io punto non pono difficoltà di passare a Corfù, scortato con i loro ordini, aliter mi ingegnerò io di passare a Corfù.

Si conservino e con dovuta stima sono.

Adì 22 Luglio 1801 or ora dalla camera della Galeota cui sono partito senza camicia.

Um.o Devo.mo Abb.mo Se.re
Andrea Metaxà.

Ἑγγραφὸν ἀριθ. 9.

Accantonamento di Cefaloni

Guarnigione d' Argostoli

Stato de' generi d' armamento e vestiario persi nella sorpresa fatta da' villani a Lixuri il dì 4 Agosto 1801 G. S.

.....
Totali—Fucili 62—Bajonette 62—Palossi 32—Casse di Tamburo 5—Pifferiera 1—Piffaro 1—Patrone 63—Peridoni 80—Berettoni 56—Cappelli 17—Strapontini 12—Schiavine 124—Copertori 7—Gabani di pano 7—Capotti 124—Camicie 153—Calze pera 161—Pantaloni bianchi 145—Gilè idem 145—Divise di pano 54—Braghe idem 20—Camiciole idem 20—Fazoletti 27—Rigadino brazza 67—Bonbaze in balle 17—Berette di bombace 5—Scarpe pera 95 Denaro lire 636.

NOTA

Manca tutto l'equipaggio del Sig.^r Capitano Timoteo Ungaro e del Sig.^r Tenente Andrea Ungaro—questo sarà presentatq al Governo con apposito foglio—

—
Munizioni da guerra — Summa. Obice di bronzo con letti—1—Canone di bronzo da sei 1—Cariche da Obice 85—Dette con lanterne da sei 60—Bombe cariche 58—Pastieri carichi 14—Spolette di lata 200—Miccie 80—Candelle incendiare 40—Fisette 2600—Brazoletti 2—Tasche da cariche 2—Cariche da sei e palle 60—Cassette 4—Carcasse 75—Martello 1—scovoli 4—guarda scartozzi 4—Squara d'ottone 1—Fucili di riserva 10—

Niccolò PIERI colonello

Ἑγγραφὸν ἀριθ. 10.

Adi 7 Agosto 1801 S. V. Cefalonia

In adempimento alle ricerche dell' Illmo Colonello Pieri comandante delle armi, io medico chirurgo Pubblico sot-

tescritto, di attrovarsi or tre giorni nell' ospedale militare del governo gli infracatalogati feriti, nonchè in casa particolare il Capitan Ungaro pur ferito e come segue.

Il nob. Sig.r Timoteo Ungaro. Capitano di truppa italiana, ferito nella parte superiore nell' Omero destro con arma da fuoco carica di palla, trapassante questa dalla parte esterna all' interna dell' omero senza lesione dell' osso, o di altre parti interessanti sicchè lo considero senza pericolo di vita.

Soldato Giovanni Castagna, compagnia Mattei, con varie contusioni verso le coste legittime fatte a calzo di schioppo, le quali giudico senza pericolo.

Soldato Giuseppe Angelini della compagnia Ungaro da tre ferite l' una nel braccio destro con distruzione notevole delle parti muscolose, e frattura nell' articolazione dell' omero coll' avambraccio: la seconda nella parte inferiore dello stesso avambraccio con frattura di ambe le ossa, e la terza verso l' angolo superiore esterno dell' ileon destro immergendosi la palla verso l' osso sacro ed ultime vertebre lombari, tutte e tre fatte d' arma da fuoco carica di palla, le quali considero con pericolo di vita.

Soldato Pietro Conforto, della compagnia Mattei, ferito con arma da fuoco carica di palla, nell' angolo superiore esterno dell' ileon destro, fuori uscendo la palla, dalla parte posteriore lombare, la quale considero con pericolo.

Soldato Zuanne Belatti, della compagnia Mattei, ferito d' arma da fuoco carica di palla, nella medietà dell' avambraccio sinistro con frattura e comunicazione di tutti due gli ossi la quale giudico con sommo pericolo di vita.

Soldato Giovanni Tus della compagnia Mattei, ferito da palla verso le coste spuree di passaggio, e solo con lacerazione degli integumenti la quale senza pericolo di vita.

Soldato Mattio Marchesini della compagnia Mamunà, con tre ferite, la prima con arma da fuoco carica di palla,

penetrando dalla parte anteriore del femore sinistro, sortin-
do dalla parte posteriore sopra la natica senza offesa del-
l'osso, la seconda fatta a colpo di sciabla nel capo con
offesa degli ossi del cranio che tutte due giudico con pe-
ricolo di vita. La terza poi nell'avambraccio sinistro fatta
pur a colpo di sciabla, solo integumentale e questa senza
pericolo.

Soldato Pietro Bressan della compagnia Capodistria,
da due contusioni fatte dal passaggio di palla, l'una nel-
la gamba sinistra e la seconda nel dito medio del braccio
senza pericolo.

Soldato Bernardo Masseroto della compagnia Mattei,
ferito da alquanti quadrettoni nell'avambraccio sinistro sen-
za pericolo.

Soldato Mattio Cassi della compagnia Calisguro, ferito
da palla di fucile nella natica sinistra profundandosi ver-
so i muscoli della stessa che considero per ora senza peri-
colo.

Soldato Giovanni Cadarini della compagnia Calisguro,
con due ferite verso il torace, puramente integumentali,
l'altra nell'avambraccio pur integumentale tutte due sen-
za pericolo.

Soldato Carlo Prigamonti della compagnia Capodistria
con una ferita fatta da palla di fucile verso l'articolazione
del femore con la gamba, interessando solo i muscoli, che
considero senza pericolo.

Soldato Zuane Vitta della compagnia Calisguro da una
ferita nel malleolo sinistro con comunicazione e frattura
dell'articolazione la quale giudico senza pericolo di vita.

Soldato Giovani Scaja compagnia Colo Varuca, con
quattro ferite fatte d'arma da fuoco carica di quadrettoni,
l'una nello scrotto, la seconda nei muscoli elevatori del-
l'ano, la terza nel calcagno e la quarta nel metatarso, e
con separazione del dito anulare che considero le tre di
esse con pericolo.

Soldato Carlo Saletta della compagnia Mattei, ferito nell' omero sinistro con arma da taglio senza pericolo.

Soldato Giuseppe Barbieri compagnia Mattei, ferito nel capo con arma da taglio senza pericolo.

Ottavio Valier Medico Chirurgo Generale dell' Ospitale militare.

Ἑγγραφον ἀριθ. 11.

Adì 8 Agosto 1881 S. V. Argostoli

Stato delli soldati rimasti morti il dì 4 nell' invasione di Lixuri.

Soldato Coluzzo— Compagnia Bulgari.

» Marin	» Ungaro
» Nadalin	» Mattei
» Signaseri	»
» Borghetti	»
» Rossin	»
» Moro	» Calisguro
» Savacca	» Mamunà
Nicolò Pieri colonello.	

Ἑγγραφον ἀριθ. 12.

Argostoli 15 Agosto 1801 V. S.

Eseguido gli ordini di codesto Governo mi sono prestatato con ogni fervore e sollecitudine col collega assegnato mi Nob. Sig.r Andrea Panà Capicì, onde metter a termine pacifico l' insorgenza Lixuriota.

Furono infruttuosi i nostri tentativi. Non abbiamo ottenuto nessuna condiscendenza,— E nell' ultimo congresso, le più generose e prudenti proposizioni di codesto Governo non ebbero fin oggi nessuna risposta.

Tanta insistenza, ed ostinata pertinacia negli abitanti di Lixuri è favorita, animata da varie circostanze a mio credere decisive ed importanti.

Vegono gli abitanti di Lixuri che i vascelli Schiavoni cuoperti dal Cesareo Pavigliene, continuano tranquilla-

mente a caricare ed a contribuire il pubblico diritto della caricazione a quella rivoltata popolazione, riconoscendola, autenticandola con quell'atto, come tranquilla, obbediente alle leggi del Governo Costituzionale.

Quest'atto autorizzato dalle premure del Sig.^r Vice Console Austriaco il quale ha solennemente raccomandato la sicurezza dei Schiavoni Vascelli al legno Imperiale Russo ed Ottomano, che si attrova in quella rada, ha animato i rivoltosi rustici e cittadini, li ha resi più baldanzosi. Ha finalmente suggellato malgrado la più viva protesta di questo Governo da pericolosa assurda leggitimità, tanto sostenuta, e tanto fatale alla sicurezza generale di tutta l'isola; della insurrezione Lixuriota.

Sia ciò a lume e notizia di codesta autorità e primario magistrato.

Prenda opportunatamente le sue misure. Rivendichi la degradata opinione pubblica verso di lei.

Riordini e riacquisti la sconvolta popolazione, li perduti abitanti.

Protesto la più alta stima e considerazione.

Gio. C. di Capodistria.

Ἑγγραφὸν ἀριθ. 13.

A. S. E. Pritano e nobili Sindici di Cefalonia

L'afflitta vedova del suppliziato Co. Cesare Metaxà e i teneri orfani suoi figli, la nubile figlia dell'emigrato Co. Andrea, il carcerato terzo fratello Nicoletto, che nell'inserita memoria deplora la trista loro situazione, sono soggetti di comiserazione degni di conforto nella fatale disgrazia in cui sono avvolti.

Questi stessi oggetti piangono amaramente la destituzione di ogni mezzo di sussistenza che viene loro tolta dal generale sequestro posto per ordine di cotesto Governo in tutti i prodotti e beni della fraterna.

Commosso delle loro lagrime, e penetrato dal principio

che la pena caduta sopra colpevoli non debba estendersi sugli innocenti, le cui ragioni, i diritti di doti, gli alimenti de' figli devono parlar altamente al cuore del Governo. Io scorto con tale riflessione alla paternità di V. E. e delle nobili Signorie Loro, il dolente ricorso per atti di provvedimento e di giustizia che la loro pietà troverà di esercitare in conforto e sostentamento di tanto infelici supplicanti

Le protesto la più alta considerazione.

Dal Senato in Corfù li 31 Luglio 1802.

S p. G o. T e o t o c h i Principe Presidente

Ἐγγράφων ἀριθ. 14

Adi 2 gbre 1802 presentata con inserte sette all' Ecc.mo Reggente dal Nob. Sig.r Co. Nicoletto Metaxà instando, e d'ordine di S. E. in segreteria.

Constantino V e l t e r r a Seg.o

Ecc.mo Reggente Delegato.

Bersaglio de' colpi più funesti ed acerbi a memoria d' uomini in quest'isola la sciagurata famiglia de' Conti Metaxà, vidde sparso il proprio sangue, privati di libertà o e sull' i suoi individui, manumessa in un istante ogni sua sostanza e le imbelli femine e pupilli non potuti offendere nella persona, rimasti raminghi, del tutto denudati famelici e all' ultimo procinto della disperazione.

Oggetto di orore insieme e di compassione all'universa e trasse sopra di se ben giustamente anche lo sguardo provido e paterno del Serenissimo Principe Supremo Capo del Governo che soffrindo di lasciarla abbandonata alla crudeltà del destino che la travagliò ed oppresse fin ad ora stese l'alta sua mano a salvarla ed a dirittura la innoltra la raccomanda la commette al religioso onore dell' E. V. suo delegato e che sostiene le di lui veci e sembianze in quest'isola Squalida misera ancor tremante e desolata ella però si presenta agli occhi suoi ed implora salvezza e redenzione.

Caduto già vittima Cesare uno della famiglia stessa

e tolto dalla faccia della terra colla strana funesta sentenza 25 Marzo po. po. in luogo suo compariscono una infelice giovine appena di anni venti di lui moglie, e due teneri bambini che stendono le loro braccia e che co' loro palpitanti singulti, addomandano non sia anche loro tolta ma garantita la vita che anderebbero a perdere se continuassero come lo sono a restar privati dei mezzi di sussistenza e i quali attendere non possono se non dai beni ch'esso possedeva.

.....
Comparisce assieme a questi l'altra nubile giovane figlia dell'esule Co. Andrea cui manca e alimento e stato di collocazione nel sequestro generale apposto sui prodotti della facoltà del di lei genitore— Soporterà l'equità, la dolcezza, la pietà del Governo condannare a perdizione un'innocente nubile fanciulla che se tantosto non vien e sufragata cader deve nella sorte più dura e più orribile e quando dall'avo le è risservata da' prodotti della facoltà del padre la costituzione di sue dotti.

Anche la madre ed ava rispettivamente vedova del Co. Anastasio Metaxà senza nutrimento senza immaginabile provvedimento resterà pur ella delusa del beneficio costituito dal marito e avrà pur ancora a mendicare il pane giornaliero.

Finalmente affacciarsi il Co. Nicoletto uno dei fratelli che per il corso di ben dieci mesi sostenne i più fieri tormenti e giornaliere palpitazioni di morte. Chiuso con gravi catene nel tremendo punto del pubblico Lazzaretto, indi in stretto carcere innaccessibile e quì e là ad ogni umano conforto e persino tratto nel Carlachizzi profondato sotto la stiva, senza movimento e respiro, colpito ogni dì dalle più spaventevoli apparenze di un'eccidio o violento o occulto, cimento ogni volta equiparabile alla stessa morte, a cui non sà neppur egli stesso come si mantenne e sopravvisse.

.....
Ecco quanti compassionevoli individui, trasportati e spinti da un turbine impetuoso all'abisso, e per sola divi-

na disposizione rattenuti e presservati, aspettano l'ultimo aiuto e movimento dalla giusta e pia mano dell' E. V. in cui è trasfusa la Sovrana Podestà e vigore, implorando che per primo conforto sia svincolata la facoltà da ogni confiscazione, per poter io infelice pensar ad un provvedimento in mezzo agli immensi miei bisogni ed alla necessità assoluta del quotidiano alimento e così pure un pubblico sovvegno per riparare alle istantanee urgenti ricerche de' miei creditori e della famiglia. In tale esaudimento io potrò offrire alla derelitta famiglia un qualche mezzo di sussistenza per render meno amare quelle piaghe immortali che dovranno per sempre lacerare il nostro cuore nella sola rimembranza delle tante ingiuste persecuzioni, ed assicurarsi di loro esistenza di loro sorte fino ad ora incerta e pericolante.

Nicoletto Co. Me t a x à supplico

Ἑγγραφὸν ἀριθ. 15. •

A S. E. Pritano di Corfù

Ho accolto colla maggior soddisfazione le seggie riflessioni che la virtù dell' E. V. onora di avanzarmi nel pregiato suo foglio 8 corrente e con pari aggradimento di voti della rispettabile Sindacale Magistratura dettati da patrio commendabile zelo per la tranquillità generale relativamente alla seria emergenza dell' imminente distacco della Russa Milizia terrestre e marina e al desiderato simultaneo allontanamento dell' Ottomana.

Non indolente lo sopra un argomento così grave e imperioso, fin dal primo momento che approdò in questo porto la Polacca cogli Ottomani destinati al servizio dell' imperial squadra ho sollecitato e sollecito con ogni via la sua partenza mentrechè adoperai li più energici ed efficaci impulsi, e sconiugiarli in iscritto verso gli Illus. mi Sig.ri Comandanti e Console Rnssi, onde vincolarli a non abbandonarci in questi momenti che tanto utile e necessaria si rende la presenza e l' opera della valorosa milizia di quella nazione fino a che potesse il governo far volare a piedi del-

l'angusto sovrano magnanimo Protettor nostro i propri sentimenti e gli ardenti suoi voti.

Se questo tentativo riuscisse fatalmente vano, tutto il più fervido impegno sarà esercitato dal canto mio per ottenere almeno che partindo le forze Russe, non restino indietro le Ottomane ad evitazione di sconvolgimenti e sedizioni pericolose.

Nel assicurare V.E. di ogni mio sforzo in argomento così delicato le aggiungo le proteste della più alta considerazione.

Del Senato in Corfù li 10 Agosto 1801. S. V.

Sp. Co. Teotochi Principe Preside

Ἐγγραφὸν ἀριθ. 16.

A S E Pritano e Nob Sri. Sindici di Ce falonia. Uniti nella sorte stessa cinque ricorrenti Andrea Antonio e Draco fratelli Foca qm Gerasimo, Nicolin Foca qm Costantinò e Zuanne Metaxà detto Inglese. da cotest' isola, uniscono pure le loro voci e le fanno giungere dalle carceri ove s'attrovano fino al Senato coll'unita loro memoria.

Invocano assistenza al duro loro caso chiamano la provvidenza l'umanità del Governo a troncar il periodo della loro carcerazione che conta già otto mesi a sollevar essi e le loro innocenti famiglie da ulteriori sciagure.

Qualunque esse sieno tali emergenze sono sempre disgrazie alle quali ogni anima sensibile non può resistere, molto meno la paternità d'un governo che amerebbe veder tutti felici tranquilli.

Con questo sentimento si dirige in copia al zelo e maturità di V E e nobili Sigri la memoria de'riccorenti sudetti per quelle providenze che l'umanità loro saprà adattare a tal circostanza, e per que'suffraggi che troveranno opportuni a confortare chi langue nel stento e fra ceppi

Si protesta pienissima considerazione

Data dal Senato in Corfù, li 22 Luglio 1802 S. V.

Sp. Go. Teotochi Principe Presidente

ΚΥΡΙΩΤΕΡΩΝ ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ

Σελ. 5	στίχ. 15	συστηθήσεται ἀνάγνωθι	συσταθήσεται
» 5	» 26	ἀντιναύρχον	ὑποναύρχον
» 25	» 12	δημοσίου	δημοσίας
» 35	» 6	Διηρηπύχθησιν	Διηρηπύχθησιν
» 39	» 19	Λιβραθῶ	Λιβραθῶ
» 41	» 18	ἔδωκεν	ἔδωκεν
» 50	» 12	ἀνήγγειλον	ἀνήγγειλιν
» 58	» 13	Θεωδώρω	Θεοδώρω
» 58	» 24	συλλάβωσι	συλλάβωσι
» 77	» 27	ἀπέστειλον	ἀπέστειλαν
» 80	» 6	ἄλλαις	ἄλλοις
» 88	» 25	συνεδρίας	συνεδρείας
» 93	» 20	ἀπεφάσισον	ἀπεφάσισαν
» 95	» 9	ἀνήγγειλον	ἀνήγγειλιν
» 104	» 3	nel	del
» 105	» 14	κράτος	κράτος
» 106	» 15	τόν	τό
» 111	» 20	συσσώρευσις	συσσώρευσις
» 114	» 26	παρ' αὐτοῖς	παρ' αὐτῶν
» 115	» 24	σχηματίζεται	σχηματίζεται
» 125	» 4	ἐξελέχθησαν	ἐξελέγησαν
» 127	» 25	Ἀστυνομίας	Ἀστυνομίας
» 156	» 25	libro 8.ο	libro 12.ο
» 158	» 25	συνεδριάσει	συνεδριάσει
» 162	» 24	σεσηπῶς	σεσηπός
» 172	» 17	ἐξελέχθη	ἐξελέγη
» 187	» 7	ἔδωκεν	ἔδωκεν
» 188	» 20	λατινιστή	λατινιστή
» 190	» 23	λαβὼν	λαβὼν

Σελ. 198	Στιχ. 25	touttes	ἀνέγνωθι	toutes
» 198	» 25	le	»	les
» 202	» 10	stesse	»	stesso
» 205	» 11	διέμεινον	»	διέμειναν
» 205	» 14	ισέτι	»	εἰσέτι
» 207	» 24	1883	»	1803
» 208	» 16	Ἀρχαία	»	Ἀρχαία
» 208	» 20	ἐγγραφεν	»	ἐγγραφεν
» 208	» 25	αὐτοῦ	»	αὐτοῦ
» 211	» 1	ἰδρεύεταῖ	»	ἰδρύεταῖ
» 211	» 3	διορίζονται	»	διορίζουσιν
» 223	» 14	Ἰωαννίνων	»	Ἰωαννίνων
» 224	» 19	ἀνέθετε	»	ἀνέθηκε
» 224	» 28	διωρίσασιν	»	διωρίσασιν
» 229	» 1	ἥς	»	τῆς

Παραλείφθησαν καὶ αἱ ἀκόλουθοι σημειώσεις

Ἐν σελίδι 5. Κατὰ Ἰανουάριον 1804 ὁ Καθ'ιρ-Βέης προὔβιάσθη εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν τοῦ Καπιτὰν Πιστῆ.

Ἐν σελ. 116. Ὁ ὑποστράτηγος οὗτος ἐκαλεῖτο Vallengue, περὶ αὐτοῦ οὕτω ἀφηγεῖται ὁ ἱστορικὸς Botta. « In tale mansueta forma si viveva in Corfù con utile degli isolani, finchè vi venne Sordina, (εὐπατρίδης Κερκυραῖος), municipale di Venezia, a metter sù i ritrovi politici e ad orare, ed a far romore in tribuna, il che accrebbe i risentimenti, e rin vigoriva gli odj, perchè la gente savia vedeva in quei ritrovi le consuetudini tumultuarie, e sanguinose di Francia, quantunque vi favellasse spesso, ed a buon fine, e con parole temperate un generale Francese per nome Vallengue, uomo tanto dotto, ed eloquente, quanto gentile, ed onesto ».

Ἐν σελ. 137. Ἐν ἔτει δὲ 1804 οἱ Κερκαλλῆνες προσέγραφαν ἐν τῷ καταλόγῳ τῆς Συγκλήτου τὸν ὑποστράτηγον Σωροκίν.

3 2044 072 047 897

This book should be
the Library on or before the last date
stamped below.

A fine is incurred by retaining it
beyond the specified time.

Please return promptly.

